MISSALE ROMANUM
CUM LECTIONIBUS

EX DECRETO SACROSANCTI ŒCUMENICI
CONCILII VATICANI II INSTAURATUM
AUCTORITATE PAULI PP. VI PROMULGATUM

II

TEMPUS QUADRAGESIMÆ - TEMPUS PASCHALE

EDITIO IUXTA TYPICAM ALTERAM

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
MCMLXXVII

Revisione rite peracta, concordat
cum originali adprobato.

E Vicariatu Civitatis Vaticanæ, die 21 novembris 1975.

✠ Petrus Canisius van Lierde, Vic. Gen.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

IANUARIUS

A	Cal	1	In octava Nativitatis. SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ	Sollemnitas
b	IV	2	Ss. Basilii Magni et Gregorii Nazianzeni, episcoporum et Ecclesiæ doctorum	Memoria
c	III	3		
d	Prid.	4		
e	Non.	5		
f	VIII	6	IN EPIPHANIA DOMINI	Sollemnitas
g	VII	7	*S. Raimundi de Penyafort, presbyteri* *	
A	VI	8		
b	V	9		
c	IV	10		
d	III	11		
e	Prid.	12		
f	Idib.	13	*S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
g	XIX	14		
A	XVIII	15		
b	XVII	16		
c	XVI	17	S. Antonii abbatis	Memoria
d	XV	18		
e	XIV	19		
f	XIII	20	*S. Fabiani, papæ et martyris* *S. Sebastiani, martyris*	
g	XII	21	S. Agnetis, virginis et martyris	Memoria
A	XI	22	*S. Vincentii, diaconi et martyris*	
b	X	23		
c	IX	24	S. Francisci de Sales, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	VIII	25	IN CONVERSIONE S. PAULI, APOSTOLI	Festum
e	VII	26	Ss. Timothei et Titi, episcoporum	Memoria
f	VI	27	*S. Angelæ Merici, virginis*	
g	V	28	S. Thomæ de Aquino, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31	S. Ioannis Bosco, presbyteri	Memoria

Dominica post diem 6 ianuarii: IN BAPTISMATE DOMINI — Festum

* Quando non indicatur gradus celebrationis, fit Memoria ad libitum.

FEBRUARIUS

d	Cal.	1		
e	IV	2	IN PRÆSENTATIONE DOMINI	Festum
f	III	3	*S. Blasii, episcopi et martyris* *S. Ansgarii, episcopi*	
g	Prid.	4		
A	Non.	5	S. Agathæ, virginis et martyris	Memoria
b	VIII	6	Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum	Memoria
c	VII	7		
d	VI	8	*S. Hieronymi Emiliani*	
e	V	9		
f	IV	10	S. Scholasticæ, virginis	Memoria
g	III	11	*B. Mariæ Virginis de Lourdes*	
A	Prid.	12		
b	Idib.	13		
c	XVI	14	Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi	Memoria
d	XV	15		
e	XIV	16		
f	XIII	17	*Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.*	
g	XII	18		
A	XI	19		
b	X	20		
c	IX	21	*S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
d	VIII	22	CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI	Festum
e	VII	23	S. Polycarpi, episcopi et martyris	Memoria
f	VI	24		
g	V	25		
A	IV	26		
b	III	27		
c	Prid.	28		

MARTIUS

d	Cal.	1		
e	VI	2		
f	V	3		
g	IV	4	*S. Casimiri*	
A	III	5		
b	Prid.	6		
c	Non	7	Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum	Memoria
d	VIII	8	*S. Ioannis a Deo, religiosi*	
e	VII	9	*S. Franciscæ Romanæ, religiosæ*	
f	VI	10		
g	V	11		
A	IV	12		
b	III	13		
c	Prid.	14		
d	Idib.	15		
e	XVII	16		
f	XVI	17	*S. Patricii, episcopi*	
g	XV	18	*S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
A	XIV	19	S. IOSEPH, SPONSI B. M. V.	Sollemnitas
b	XIII	20		
c	XII	21		
d	XI	22		
e	X	23	*S. Turibii de Mogrovejo, episcopi*	
f	IX	24		
g	VIII	25	IN ANNUNTIATIONE DOMINI	Sollemnitas
A	VII	26		
b	VI	27		
c	V	28		
d	IV	29		
e	III	30		
f	Prid.	31		

APRILIS

g	Cal.	1		
A	IV	2	*S. Francisci de Paola, eremitæ*	
b	III	3		
c	Prid.	4	*S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
d	Non.	5	*S. Vincentii Ferrer, presbyteri*	
e	VIII	6		
f	VII	7	S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri	Memoria
g	VI	8		
A	V	9		
b	IV	10		
c	III	11	*S. Stanislai, episcopi et martyris*	
d	Prid.	12		
e	Idib.	13	*S. Martini I, papæ et martyris*	
f	XVIII	14		
g	XVII	15		
A	XVI	16		
b	XV	17		
c	XIV	18		
d	XIII	19		
e	XII	20		
f	XI	21	*S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
g	X	22		
A	IX	23	*S. Georgii, martyris*	
b	VIII	24	*S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris*	
c	VII	25	S. MARCI, EVANGELISTÆ	Festum
d	VI	26		
e	V	27		
f	IV	28	*S. Petri Chanel, presbyteri et martyris*	
g	III	29	S. Catharinæ Senensis, virginis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	Prid.	30	*S. Pii V, papæ*	

MAIUS

b	Cal.	1	*S. Ioseph Opificis*	
c	VI	2	S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	V	3	Ss. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM	Festum
e	IV	4		
f	III	5		
g	Prid.	6		
A	Non.	7		
b	VIII	8		
c	VII	9		
d	VI	10		
e	V	11		
f	IV	12	*Ss. Nerei et Achillei, martyrum* *S. Pancratii, martyris*	
g	III	13		
A	Prid.	14	S. MATTHIÆ, APOSTOLI	Festum
b	Idib.	15		
c	XVII	16		
d	XVI	17		
e	XV	18	*S. Ioannis I, papæ et martyris*	
f	XIV	19		
g	XIII	20	*S. Bernardini Senensis, presbyteri*	
A	XII	21		
b	XI	22		
c	X	23		
d	IX	24		
e	VIII	25	*S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris* *S. Gregorii VII, papæ* *S. Mariæ Magdalenæ de' Pazzi, virginis*	
f	VII	26	S. Philippi Neri, presbyteri	Memoria
g	VI	27	*S. Augustini Cantuariensis, episcopi*	
A	V	28		
b	IV	29		
c	III	30		
d	Prid	31	IN VISITATIONE B. MARIÆ VIRGINIS	Festum

Dominica prima post Pentecosten:
SS.MÆ TRINITATIS — Sollemnitas

Feria V post Ss.mam Trinitatem:
SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI — Sollemnitas

IUNIUS

e	Cal.	1	S. Iustini, martyris	Memoria
f	IV	2	*Ss. Marcellini et Petri, martyrum*	
g	III	3	Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum	Memoria
A	Prid.	4		
b	Non.	5	S. Bonifatii, episcopi et martyris	Memoria
c	VIII	6	*S. Norberti, episcopi*	
d	VII	7		
e	VI	8		
f	V	9	*S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris*	
g	IV	10		
A	III	11	S. Barnabæ, apostoli	Memoria
b	Prid.	12		
c	Idib.	13	S. Antonii de Padova, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	XVIII	14		
e	XVII	15		
f	XVI	16		
g	XV	17		
A	XIV	18		
b	XIII	19	*S. Romualdi, abbatis*	
c	XII	20		
d	XI	21	S. Aloisii Gonzaga, religiosi	Memoria
e	X	22	*S. Paulini Nolani, episcopi* *Ss. Ioannis Fisher, episcopi, et Thomæ More, martyrum*	
f	IX	23		
g	VIII	24	IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ	Sollemnitas
A	VII	25		
b	VI	26		
c	V	27	*S. Cyrilli Alexandrini, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
d	IV	28	S. Irenæi, episcopi et martyris	Memoria
e	III	29	SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM	Sollemnitas
f	Prid.	30	*Ss. Protomartyrum S. Romanæ Ecclesiæ*	

Feria VI post dominicam secundam post Pentecosten:
SACRATISSIMI CORDIS IESU — Sollemnitas

Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten:
Immaculati Cordis B. Mariæ Virginis

IULIUS

g	Cal.	1		
A	VI	2		
b	V	3	S. THOMÆ, APOSTOLI	Festum
c	IV	4	*S. Elisabeth Lusitaniæ*	
d	III	5	*S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri*	
e	Prid.	6	*S. Mariæ Goretti, virginis et martyris*	
f	Non.	7		
g	VIII	8		
A	VII	9		
b	VI	10		
c	V	11	S. Benedicti, abbatis	Memoria
d	IV	12		
e	III	13	*S. Henrici*	
f	Prid.	14	*S. Camilli de Lellis, presbyteri*	
g	Idib.	15	S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	XVII	16	*B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo*	
b	XVI	17		
c	XV	18		
d	XIV	19		
e	XIII	20		
f	XII	21	*S. Laurentii de Brindisi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris*	
g	XI	22	S. Mariæ Magdalenæ	Memoria
A	X	23	*S. Birgittæ, religiosæ*	
b	IX	24		
c	VIII	25	S. IACOBI, APOSTOLI	Festum
d	VII	26	Ss. Ioachim et Annæ, parentum B. M. V.	Memoria
e	VI	27		
f	V	28		
g	IV	29	S. Marthæ	Memoria
A	III	30	*S. Petri Chrysologi, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
b	Prid.	31	S. Ignatii de Loyola, presbyteri	Memoria

AUGUSTUS

c	Cal.	1	S. Alfonsi Mariæ de' Liguori, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	IV	2	*S. Eusebii Vercellensis, episcopi*	
e	III	3		
f	Prid.	4	S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri	Memoria
g	Non.	5	*In Dedicatione basilicæ S. Mariæ*	
A	VIII	6	IN TRANSFIGURATIONE DOMINI	Festum
b	VII	7	*Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum* *S. Caietani, presbyteri*	
c	VI	8	S. Dominici, presbyteri	Memoria
d	V	9		
e	IV	10	S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS	Festum
f	III	11	S. Claræ, virginis	Memoria
g	Prid.	12		
A	Idib.	13	*Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti, presbyteri, martyrum*	
b	XIX	14		
c	XVIII	15	IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS	Sollemnitas
d	XVII	16	*S. Stephani Hungariæ*	
e	XVI	17		
f	XV	18		
g	XIV	19	*S. Ioannis Eudes, presbyteri*	
A	XIII	20	S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XII	21	S. Pii X, papæ	Memoria
c	XI	22	B. Mariæ Virginis Reginæ	Memoria
d	X	23	*S. Rosæ de Lima, virginis*	
e	IX	24	S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI	Festum
f	VIII	25	*S. Ludovici* *S. Ioseph de Calasanz, presbyteri*	
g	VII	26		
A	VI	27	S. Monicæ	Memoria
b	V	28	S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
c	IV	29	In Passione S. Ioannis Baptistæ, martyris	Memoria
d	III	30		
e	Prid.	31		

SEPTEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	Prid.	4		
c	Non.	5		
d	VIII	6		
e	VII	7		
f	VI	8	IN NATIVITATE B. MARIÆ VIRGINIS	Festum
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11		
c	Prid.	12		
d	Idib.	13	S. Ioannis Chrysostomi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
e	XVIII	14	IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS	Festum
f	XVII	15	B. Mariæ Virginis Perdolentis	Memoria
g	XVI	16	Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi, martyrum	Memoria
A	XV	17	*S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
b	XIV	18		
c	XIII	19	*S. Ianuarii, episcopi et martyris*	
d	XII	20		
e	XI	21	S. MATTHÆI, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
f	X	22		
g	IX	23		
A	VIII	24		
b	VII	25		
c	VI	26	*Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum*	
d	V	27	S. Vincentii de Paul, presbyteri	Memoria
e	IV	28	*S. Venceslai, martyris*	
f	III	29	Ss. MICHAELIS, GABRIELIS ET RAPHAELIS, ARCHANGELORUM	Festum
g	Prid.	30	S. Hieronymi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria

OCTOBER

A	Cal.	1	S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis	Memoria
b	VI	2	Ss. Angelorum Custodum	Memoria
c	V	3		
d	IV	4	S. Francisci Assisiensis	Memoria
e	III	5		
f	Prid.	6	*S. Brunonis, presbyteri*	
g	Non.	7	B. Mariæ Virginis a Rosario	Memoria
A	VIII	8		
b	VII	9	*Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum* *S. Ioannis Leonardi, presbyteri*	
c	VI	10		
d	V	11		
e	IV	12		
f	III	13		
g	Prid.	14	*S. Callisti I, papæ et martyris*	
A	Idib.	15	S. Teresiæ de Avila, virginis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XVII	16	*S. Hedvigis, religiosæ* *S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis*	
c	XVI	17	S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris	Memoria
d	XV	18	S. LUCÆ, EVANGELISTÆ	Festum
e	XIV	19	*Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues, presbyterorum, et sociorum, martyrum* *S. Pauli a Cruce, presbyteri*	
f	XIII	20		
g	XII	21		
A	XI	22		
b	X	23	*S. Ioannis de Capestrano, presbyteri*	
c	IX	24	*S. Antonii Mariæ Claret, episcopi*	
d	VIII	25		
e	VII	26		
f	VI	27		
g	V	28	Ss. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM	Festum
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31		

NOVEMBER

d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM	Sollemnitas
e	IV	2	IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM	
f	III	3	*S. Martini de Porres, religiosi*	
g	Prid.	4	S. Caroli Borromeo, episcopi	Memoria
A	Non.	5		
b	VIII	6		
c	VII	7		
d	VI	8		
e	V	9	In Dedicatione basilicæ Lateranensis	Festum
f	IV	10	S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
g	III	11	S. Martini Turonensis, episcopi	Memoria
A	Prid.	12	S. Iosaphat, episcopi et martyris	Memoria
b	Idib.	13		
c	XVIII	14		
d	XVII	15	*S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
e	XVI	16	*S. Margaritæ Scotiæ* *S. Gertrudis, virginis*	
f	XV	17	S. Elisabeth Hungariæ, religiosæ	Memoria
g	XIV	18	*In Dedicatione basilicarum Ss. Petri et Pauli, apostolorum*	
A	XIII	19		
b	XII	20		
c	XI	21	In Præsentatione B. Mariæ Virginis	Memoria
d	X	22	S. Cæciliæ, virginis et martyris	Memoria
e	IX	23	*S. Clementis I, papæ et martyris* *S. Columbani, abbatis*	
f	VIII	24		
g	VII	25		
A	VI	26		
b	V	27		
c	IV	28		
d	III	29		
e	Prid.	30	S. Andreæ, apostoli	Festum

Dominica ultima « per annum »:

D. N. I. C. UNIVERSORUM REGIS — Sollemnitas

DECEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Francisci Xavier, presbyteri	Memoria
b	Prid.	4	*S. Ioannis Damasceni, presbyteri et Ecclesiæ doctoris*	
c	Non.	5		
d	VIII	6	*S. Nicolai, episcopi*	
e	VII	7	S. Ambrosii, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
f	VI	8	IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS	Sollemnitas
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11	*S. Damasi I, papæ*	
c	Prid.	12	*S. Ioannæ Franciscæ de Chantal, religiosæ*	
d	Idib.	13	S. Luciæ, virginis et martyris	Memoria
e	XIX	14	S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
f	XVIII	15		
g	XVII	16		
A	XVI	17		
b	XV	18		
c	XIV	19		
d	XIII	20		
e	XII	21	*S. Petri Canisii. presbyteri et Ecclesiæ doctoris*	
f	XI	22		
g	X	23	*S. Ioannis de Kety, presbyteri*	
A	IX	24		
b	VIII	25	IN NATIVITATE DOMINI	Sollemnitas
c	VII	26	S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS	Festum
d	VI	27	S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
e	V	28	SS. INNOCENTIUM, MARTYRUM	Festum
f	IV	29	*S. Thomæ Becket, episcopi et martyris*	
g	III	30		
A	Prid.	31	*S. Silvestri I, papæ*	

Dominica infra octavam Nativitatis, vel, ea deficiente, die 30 decembris:

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH — Festum

TABULA

OMNIUM DOMINICARUM NECNON SOLLEMNITATUM ET FESTORUM MOBILIUM AB ANNO 1975 USQUE AD ANNUM 1997

Tabula omnium dominicarum necnon sollemnitatum et

	1975 1986 1997	1976 (*b*)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (*b*)
Dom. 2ª p. Nat.	5 Ia.	4 Ia.	2 Ia.	—	—	—
Baptisma Dom. (*c*)	12 »	11 »	9 »	8 Ia.	7 Ia.	13 Ia.
Feria 4ª cinerum	12 Fe.	8 Mr.	28 Fe.	8 Fe.	28 Fe.	20 Fe.
Dom. 1ª Quadrag.	16 »	7 »	27 »	12 »	4 Mr.	24 »
» 2ª »	23 »	14 »	6 Mr.	19 »	11 »	2 Mr.
» 3ª »	2 Mr.	21 »	13 »	26 »	18 »	9 »
» 4ª »	9 »	28 »	20 »	5 Mr.	25 »	16 »
» 5ª »	16 »	4 Ap.	27 »	12 »	1 Ap.	23 »
Dom. in palmis	23 »	11 »	3 Ap.	19 »	8 »	30 »
DOM. RESURR.	30 »	18 »	10 »	26 »	15 »	6 Ap.
Dom. 2ª Paschæ	6 Ap.	25 »	17 »	2 Ap.	22 »	13 »
» 3ª »	13 »	2 M.	24 »	9 »	29 »	20 »
» 4ª »	20 »	9 »	1 M.	16 »	6 M.	27 »
» 5ª »	27 »	16 »	8 »	23 »	13 »	4 M.
» 6ª »	4 M.	23 »	15 »	30 »	20 »	11 »
Ascensio Domini	8 »	27 »	19 »	4 M.	24 »	15 »
Dom. 7ª Paschæ	11 »	30 »	22 »	7 »	27 »	18 »
Dom. Pentecostes	18 »	6 I.	29 »	14 »	3 I.	25 »
SS. Trinitatis	25 »	13 »	5 I.	21 »	10 »	1 I.
SS. Corp. et S. Chr.	29 »	17 »	9 »	25 »	14 »	5 »
SS. Cordis Iesu	6 I.	25 »	17 »	2 I.	22 »	13 »
Dom. 2ª per annum	19 Ia.	18 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	14 Ia.	20 Ia.
» 3ª »	26 »	25 »	23 »	22 »	21 »	27 »
» 4ª »	*2 Fe.*	1 Fe.	30 »	29 »	28 »	3 Fe.
» 5ª »	9 »	8 »	6 Fe.	5 Fe.	4 Fe.	10 »
» 6ª »	—	15 »	13 »	*14 M.*	11 »	17 »
» 7ª »	*18 M.*	22 »	20 »	*21 »*	18 »	—
» 8ª »	*25 »*	29 »	—	28 »	25 »	*25 M.*
» 9ª »	1 I.	—	*29 M.*	4 I.	*3 I.*	*1 I.*

(*a*) Dominica *litteris italicis* impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997 (*a*)

1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (*b*)	1985	1988 (*b*)	1991	1992 (*b*)	1995	1996 (*b*)
4 Ia.	3 Ia.	2 Ia.	—	—	3 Ia.	—	5 Ia.	—	—
11 »	10 »	9 »	8 Ia.	13 Ia.	10 »	13 Ia.	12 »	8 Ia.	7 Ia.
4 Mr.	24 Fe.	16 Fe.	7 Mr.	20 Fe.	17 Fe.	13 Fe.	4 Mr.	1 Mr.	21 Fe.
8 »	28 »	20 Fe.	11 »	24 »	21 »	17 »	8 »	5 »	25 »
15 »	7 Mr.	27 »	18 »	3 Mr.	28 »	24 »	15 »	12 »	3 Mr.
22 »	14 »	6 Mr.	25 »	10 »	6 Mr.	3 Mr.	22 »	19 »	10 »
29 »	21 »	13 »	1 Ap.	17 »	13 »	10 »	29 »	26 »	17 »
5 Ap.	28 »	20 »	8 »	24 »	20 »	17 »	5 Ap.	2 Ap.	24 »
12 »	4 Ap.	27 »	15 »	31 »	27 »	24 »	12 »	9 »	31 »
19 »	11 »	3 Ap.	22 »	7 Ap.	3 Ap.	31 »	19 »	16 »	7 Ap.
26 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 Ap.	26 »	23 »	14 »
3 M.	25 »	17 »	6 M.	21 »	17 »	14 »	3 M.	30 »	21 »
10 »	2 M.	24 »	13 »	28 »	24 »	21 »	10 »	7 M.	28 »
17 »	9 »	1 M.	20 »	5 M.	1 M.	28 »	17 »	14 »	5 M.
24 »	16 »	8 »	27 »	12 »	8 »	5 M.	24 »	21 »	12 »
28 »	20 »	12 »	31 »	16 »	12 »	9 »	28 »	25 »	16 »
31 »	23 »	15 »	3 I.	19 »	15 »	12 »	31 »	28 »	19 »
7 I.	30 »	22 »	10 »	26 »	22 »	19 »	7 I.	4 I.	26 »
14 »	6 I.	29 »	17 »	2 I.	29 »	26 »	14 »	11 »	2 I.
18 »	10 »	2 I.	21 »	6 »	2 I.	30 »	18 »	15 »	6 »
26 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 I.	26 »	23 »	14 »
18 Ia.	17 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	20 Ia.	17 Ia.	20 Ia.	19 Ia.	15 Ia.	14 Ia.
25 »	24 »	23 »	22 »	27 »	24 »	27 »	26 »	22 »	21 »
1 Fe.	31 »	30 »	29 »	3 Fe.	31 »	3 Fe.	*2 Fe.*	29 »	28 »
8 »	7 Fe.	6 Fe.	5 Fe.	10 »	7 Fe.	10 »	9 »	5 Fe.	4 Fe.
15 »	14 »	13 »	12 »	17 »	14 »	—	16 »	12 »	11 »
22 »	21 »	—	19 »	—	—	*19 M.*	23 »	19 »	18 »
1 Mr.	—	*22 M.*	26 »	*26 M.*	*22 M.*	*26* »	1 Mr.	26 »	*26 M.*
—	*30 M.*	*29* »	4 Mr.	*2 I.*	*29* »	2 I.	—	*4 I.*	*2 I.*

(*b*) Annus bissextilis. (*c*) Hebdomada 1ª per annum.

	1975 1986 1997	1976 (*b*)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (*b*)
Dom. 10ª per annum	8 I.	*6 I.*	*5 I.*	11 I.	*10 I.*	8 I.
» 11ª »	15 »	*13* »	12 »	18 »	17 »	15 »
» 12ª »	22 »	20 »	19 »	25 »	*24* »	22 »
» 13ª »	*29* »	27 »	26 »	2 Iu.	1 Iu.	*29* »
» 14ª »	6 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	9 »	8 »	6 Iu.
» 15ª »	13 »	11 »	10 »	16 »	15 »	13 »
» 16ª »	20 »	18 »	17 »	23 »	22 »	20 »
» 17ª »	27 »	25 »	24 »	30 »	29 »	27 »
» 18ª »	3 Ag.	1 Ag.	31 »	*6 Ag.*	5 Ag.	3 Ag.
» 19ª »	10 »	8 »	7 Ag.	13 »	12 »	10 »
» 20ª »	17 »	*15* »	14 »	20 »	19 »	17 »
» 21ª »	24 »	22 »	21 »	27 »	26 »	24 »
» 22ª »	31 »	29 »	28 »	3 St.	2 St.	31 »
» 23ª »	7 St.	5 St.	4 St.	10 »	9 »	7 St.
» 24ª »	*14* »	12 »	11 »	17 »	16 »	*14* »
» 25ª »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »
» 26ª »	28 »	26 »	25 »	1 Ot.	30 »	28 »
» 27ª »	5 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	8 »	7 Ot.	5 Ot.
» 28ª »	12 »	10 »	9 »	15 »	14 »	12 »
» 29ª »	19 »	17 »	16 »	22 »	21 »	19 »
» 30ª »	26 »	24 »	23 »	29 »	28 »	26 »
» 31ª »	*2 Nv.*	31 »	30 »	5 Nv.	4 Nv.	*2 Nv.*
» 32ª »	*9* »	7 Nv.	6 Nv.	12 »	11 »	*9* »
» 33ª »	16 »	14 »	13 »	19 »	18 »	16 »
D.N.I.C. Regis (*c*)	23 »	21 »	20 »	26 »	25 »	23 »
Dom. 1ª Adventus	30 »	28 »	27 »	3 Dc.	2 Dc.	30 »
» 2ª »	7 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	10 »	9 »	7 Dc.
» 3ª »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »
» 4ª »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »
S. Familiæ I.M.I.	28 »	26 »	30 »	31 »	30 »	28 »

(*a*) **Dominica** *litteris italicis* **impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.**

festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997 (*a*)

1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (*b*)	1985	1988 (*b*)	1991	1992 (*b*)	1995	1996 (*b*)
7 I.	*6 I.*	5 I.	*10 I.*	9 I.	5 I.	9 I.	*7 I.*	*11 I.*	9 I.
14 »	13 »	12 »	*17* »	16 »	12 »	16 »	*14* »	18 »	16 »
21 »	20 »	19 »	*24* »	23 »	19 »	23 »	21 »	25 »	23 »
28 »	27 »	26 »	1 Iu.	30 »	26 »	30 »	28 »	2 Iu.	30 »
5 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	8 »	7 Iu.	3 Iu.	7 Iu.	5 Iu.	9 »	7 Iu.
12 »	11 »	10 »	15 »	14 »	10 »	14 »	12 »	16 »	14 »
19 »	18 »	17 »	22 »	21 »	17 »	21 »	19 »	23 »	21 »
26 »	25 »	24 »	29 »	28 »	24 »	28 »	26 »	30 »	28 »
2 Ag.	1 Ag.	31 »	5 Ag.	4 Ag.	31 »	4 Ag.	2 Ag.	*6 Ag.*	4 Ag.
9 »	8 »	7 Ag.	12 »	11 »	7 Ag.	11 »	9 »	13 »	11 »
16 »	*15* »	14 »	19 »	18 »	14 »	18 »	16 »	20 »	18 »
23 »	22 »	21 »	26 »	25 »	21 »	25 »	23 »	27 »	25 »
30 »	29 »	28 »	2 St.	1 St.	28 »	1 St.	30 »	3 St.	1 St.
6 St.	5 St.	4 St.	9 »	8 »	4 St.	8 »	6 St.	10 »	8 »
13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
27 »	26 »	25 »	30 »	29 »	25 »	29 »	27 »	1 Ot.	29 »
4 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	7 Ot.	6 Ot.	2 Ot.	6 Ot.	4 Ot.	8 »	6 Ot.
11 »	10 »	9 »	14 »	13 »	9 »	13 »	11 »	15 »	13 »
18 »	17 »	16 »	21 »	20 »	16 »	20 »	18 »	22 »	20 »
25 »	24 »	23 »	28 »	27 »	23 »	27 »	25 »	29 »	27 »
1 Nv.	31 »	30 »	4 Nv.	3 Nv.	30 »	3 Nv.	*1 Nv.*	5 Nv.	3 Nv.
8 »	7 Nv.	6 Nv.	11 »	10 »	6 Nv.	10 »	8 »	12 »	10 »
15 »	14 »	13 »	18 »	17 »	13 »	17 »	15 »	19 »	17 »
22 »	21 »	20 »	25 »	24 »	20 »	24 »	22 »	26 »	24 »
29 »	28 »	27 »	2 Dc.	1 Dc.	27 »	1 Dc.	29 »	3 Dc.	1 Dc.
6 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	9 »	8 »	4 Dc.	8 »	6 Dc.	10 »	8 »
13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
27 »	26 »	30 »	30 »	29 »	30 »	29 »	27 »	31 »	29 »

(*b*) Annus bissextilis. (*c*) Hebdomada 34ª per annum.

INDEX SIGLORUM

Abd	Liber Abdiæ prophetæ
Act	Actus Apostolorum
Ag	Liber Aggæi prophetæ
Am	Liber Amos prophetæ
Ap	Apocalypsis beati Ioannis apostoli
Bar	Liber Baruch prophetæ
Cant	Canticum canticorum
1 et 2 Chr	Libri I et II Chronicorum (= I et II Paralipomenon)
Col	Epistola beati Pauli apostoli ad Colossenses
1 et 2 Cor	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Corinthios
Dan	Liber Danielis prophetæ
Deut	Liber Deuteronomii
Eph	Epistola beati Pauli apostoli ad Ephesios
Esd	Liber Esdræ (= I Esdræ)
Est	Liber Esther
Ex	Liber Exodus
Ez	Liber Ezechielis prophetæ
Gal	Epistola beati Pauli apostoli ad Galatas
Gen	Liber Genesis.
Hab	Liber Habacuc prophetæ
Hebr	Epistola ad Hebræos
Iac	Epistola beati Iacobi apostoli
Ier	Liber Ieremiæ prophetæ
Io	Evangelium secundum Ioannem
1, 2 et 3 Io	Epistolæ I, II et III beati Ioannis apostoli
Iob	Liber Iob
Ioel	Liber Ioelis prophetæ
Ion	Liber Ionas prophetæ
Ios	Liber Iosue
Is	Liber Isaiæ prophetæ
Iud	Epistola beati Iudæ apostoli

Iudic	Liber Iudicum
Iudt	Liber Iudith
Lam	Lamentationes (= Threni)
Lc	Evangelium secundum Lucam
Lev	Liber Leviticus
1 et 2 Mac	Libri I et II Macchabæorum
Mal	Liber Malachiæ prophetæ
Mc	Evangelium secundum Marcum
Mic	Liber Michææ prophetæ
Mt	Evangelium secundum Matthæum
Nah	Liber Nahum prophetæ
Neh	Liber Nehemiæ (= II Esdræ)
Num	Liber Numeri
Os	Liber Osee prophetæ
1 et 2 Petr	Epistolæ I et II beati Petri apostoli
Phil	Epistola beati Pauli apostoli ad Philippenses
Phm	Epistola beati Pauli apostoli ad Philemon
Prov	Liber Proverbiorum
Ps	Liber Psalmorum
Qoh	Liber Qohelet (= Ecclesiastes)
1 et 2 Reg	Libri I et II Regum (= III et IV Regum)
Rom	Epistola beati Pauli apostoli ad Romanos
Rut	Liber Ruth
1 et 2 Sam	Libri I et II Samuelis (= I et II Regum)
Sap	Liber Sapientiæ
Sir	Liber Siracidæ (Ben Sira = Ecclesiasticus)
Soph	Liber Sophoniæ prophetæ
1 et 2 Th	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Thessalonicenses
1 et 2 Tim	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Timotheum
Tit	Epistola beati Pauli apostoli ad Titum
Tob	Liber Tobiæ
Zac	Liber Zachariæ prophetæ

PROPRIUM DE TEMPORE

Valde commendatur, ut tradita forma congregationis Ecclesiæ localis ad modum « stationum » romanarum, saltem in maioribus civitatibus et modo singulis locis aptiore, imprimis autem tempore Quadragesimæ, servetur et foveatur. Huiusmodi autem fidelium cœtus congregari poterunt, præsert m diœcesis Pastore præsidente, diebus dominicis aliisve infra hebdomadam opportunioribus, aut apud Sanctorum sepulcra, aut in præcipuis urbis ecclesiis vel sanctuariis, aut etiam quibusdam in locis peregrinationis, quæ in diœcesi magis frequentantur.

TEMPUS QUADRAGESIMÆ

FERIA QUARTA CINERUM

In Missa huius diei benedicuntur et imponuntur cineres, facti de ramis olivarum, sive aliarum arborum, anno præcedenti benedictis.

Ritus initiales et liturgia verbi

Ant. ad introitum Sap 11, 24-25. 27

Miseréris ómnium, Dómine,
et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam
et parcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Omittitur actus pænitentialis, cuius locum tenet impositio cinerum.

Collecta

Concéde nobis, Dómine, præsídia milítiæ christiánæ
sanctis inchoáre ieiúniis,
ut, contra spiritáles nequítias pugnatúri,
continéntiæ muniámur auxíliis.
Per Dóminum.

Lectio prima

Scindite corda vestra et non vestimenta vestra.

Léctio libri Ioélis prophétæ 2, 12-18

« Nunc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et in fletu et in planctu; et scíndite corda vestra et non vestiménta vestra, et con-

vertímini ad Dóminum Deum vestrum, quia benígnus et mísericors est, pátiens et multæ misericórdiæ et præstábilis super malítia. Quis scit, si convertátur et ignóscat et relínquat post se benedictiónem, sacrifícium et libámen Dómino Deo vestro?

Cánite tuba in Sion, sanctificáte ieiúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiam, coadunáte senes, congregáte párvulos et sugéntes úbera; egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo.

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini et dicent: "Parce, Dómine, parce pópulo tuo et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum?" »

Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (℟.: cf. 3 a)

℟. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

5 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco,
et peccátum meum contra me est semper.
6 Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. ℟.

Lectio secunda

Reconciliamini Deo: ecce nunc tempus acceptabile.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Coríntios 5, 20 — 6, 2

Fratres:

Pro Christo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso.

Adiuvántes autem, et exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis — ait enim: « Témpore accépto, exaudívi te et in die salútis adiúvi te ». Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Ps 94, 8 ab

Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis diebus proponitur, alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 599, inveniuntur.

Evangelium

Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
6, 1-6. 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Atténdite ne iustítiam vestram faciátis coram homínibus ut videámini ab eis; alióquin mercédem non habétis apud Patrem vestrum qui in cælis est.

Cum ergo fácies eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis et in vicis ut honorificéntur ab homínibus; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam. Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua, ut sit eleemósyna tua in abscóndito, et Pater tuus qui videt in abscóndito reddet tibi.

Et cum orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis et in ángulis plateárum stantes oráre ut videántur ab homínibus; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam. Tu autem cum orábis, intra in cubículum tuum et clauso óstio ora Patrem tuum qui est in abscóndito; et Pater tuus qui videt in abscóndito reddet tibi.

Cum autem ieiunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ tristes, demoliúntur enim fácies suas ut páreant homínibus ieiunántes; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam. Tu autem cum ieiúnas, unge caput tuum et fáciem tuam lava, ne videáris homínibus ieiúnans, sed Patri tuo qui est in abscóndito; et Pater tuus qui videt in abscóndito reddet tibi ». — Verbum Dómini.

Benedictio et impositio cinerum

Post homiliam, sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Deum Patrem, fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut hos cíneres, quos pæniténtiæ causa
capítibus nostris impónimus,
ubertáte grátiæ suæ benedícere dignétur.

Et, post brevem orationem in silentio, prosequitur:

Deus, qui humiliatióne flécteris et satisfactióne placáris,
aurem tuæ pietátis précibus nostris inclína,
et super fámulos tuos,
horum cínerum aspersióne contáctos,
grátiam tuæ benedictiónis ✠ effúnde propítius,
ut, quadragesimálem observántiam prosequéntes,
ad Fílii tui paschále mystérium celebrándum
purificátis méntibus perveníre mereántur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel:

Deus, qui non mortem
sed conversiónem desíderas peccatórum,
preces nostras cleménter exáudi,
et hos cíneres,
quos capítibus nostris impóni decérnimus,
benedícere ✠ pro tua pietáte dignáre,
ut qui nos cínerem esse
et in púlverem reversúros cognóscimus,
quadragesimális exercitatiónis stúdio,
peccatórum véniam
et novitátem vitæ, ad imáginem Fílii tui resurgéntis,
cónsequi valeámus.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergit cineres aqua benedicta, nihil dicens.

Deinde sacerdos imponit cineres omnibus astantibus, qui ad ipsum accedunt, dicens singulis:

Pænitémini, et crédite Evangélio. Mc 1, 15

Vel: Cf. Gen 3, 19

Meménto, homo, quia pulvis es,
et in púlverem revertéris.

Interim cantatur:

Antiphona — Cf. Ioel 2, 13

Immutémur hábitu, in cínere et cilício, ieiunémus, et plorémus ante Dóminum, quia multum misericors est dimíttere peccáta nostra Deus noster.

Alia antiphona — Ioel 2, 17; Est 13, 17

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Alia antiphona — Ps 50, 3

Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Quæ repeti potest post singulos versus psalmi 50 Miserére mei, Deus.

Responsorium — Cf. Bar 3, 2

Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus, ne, súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, et inveníre non possímus. * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.

℣. Ps 78, 9 Adiuva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. * Atténde, Dómine.

Cani potest etiam alius cantus aptus.

Impositione cinerum peracta, sacerdos lavat manus; ritus autem concluditur oratione universali, seu oratione fidelium.

Liturgia eucharistica

Super oblata

Sacrifícium quadragesimális inítii sollémniter immolámus,
te, Dómine, deprecántes,
ut per pæniténtiæ caritatísque labóres
a nóxiis voluptátibus temperémus,
et, a peccátis mundáti,
ad celebrándam Fílii tui passiónem
mereámur esse devóti.
Per Christum.

Præfatio III vel IV de Quadragesima, pp. 627-628.

Ant. ad communionem — Ps 1, 2-3

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte,
dabit fructum suum in témpore suo.

Post communionem

Percépta nobis, Dómine, præbeant sacraménta subsídium,
ut tibi grata sint nostra ieiúnia,
et nobis profíciant ad medélam.
Per Christum.

Benedictio et impositio cinerum fieri potest etiam sine Missa. Quo in casu opportune præmittitur liturgia verbi, adhibendo cantum ad introitum, collectam, lectiones cum suis cantibus, ut in Missa. Sequitur deinde homilia et benedictio atque impositio cinerum. Ritus concluditur oratione universali.

Feria quinta post Cineres

Ant. ad introitum — Cf. Ps 54, 17-20. 23

Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam
ab his, qui appropínquant mihi.
Iacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet.

Collecta

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine,
aspirándo prǽveni et adiuvándo proséquere,
ut cuncta nostra operátio a te semper incípiat,
et per te cœpta finiátur.
Per Dóminum.

Lectio prior

En propono in conspectu vestro hodie benedictionem et maledictionem.

Léctio libri Deuteronómii 30, 15-20

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Consídera quod hódie proposúerim in conspéctu tuo vitam et bonum, et e contrário mortem et malum, ut díligas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius, et custódias mandáta illíus ac cæremónias atque iudícia, et vivas; atque multíplicet te benedicátque tibi in terra, ad quam ingrediéris possidéndam.

Si autem avérsum fúerit cor tuum et audíre nolúeris, atque erróre decéptus adoráveris deos aliénos et servíeris eis, prædíco tibi hódie quod péreas et parvo témpore moréris in terra, ad quam, Iordáne transmísso, ingrediéris possidéndam.

Testes ínvoco hódie cælum et terram, quod proposúerim vobis vitam et mortem, benedictiónem et maledictiónem. Elige ergo vitam, ut et tu vivas et semen tuum; et díligas Dóminum Deum tuum atque obœ́dias voci eius et illi adhǽreas (ipse est enim vita tua et longitúdo diérum tuórum), ut hábites in terra, pro qua iurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Isaac et Iacob, ut daret eam illis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (℟.: Ps 39, 5 a)

℟. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. ℟.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur. ℟.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. ℟.

Versus ante Evangelium Mt 4, 17

Pæniténtiam ágite, dicit Dóminus;
appropinquávit Regnum cælórum.

Evangelium

Qui perdiderit animam suam propter me,
hic salvam faciet illam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 22-25

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Opórtet Fílium hóminis multa pati et reprobári a senióribus et princípibus sacerdótum et scribis et occídi et tértia die resúrgere ».

Dicébat autem ad omnes: « Si quis vult post me veníre, ábneget se ipsum et tollat crucem suam cotídie, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet illam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me, hic salvam fáciet illam. Quid enim próficit homo si lucrétur univérsum mundum, se autem ipsum perdat vel detriméntum sui fáciat? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine, propítius inténde,
quas sacris altáribus exhibémus,
ut, nobis indulgéntiam largiéndo,
tuo nómini dent honórem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Ps 50, 12

Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Post communionem

Cæléstis doni benedictióne percépta,
súpplices te, Deus omnípotens, deprecámur,
ut hoc idem nobis semper
et indulgéntiæ causa sit et salútis.
Per Christum.

Feria sexta post Cineres

Ant. ad introitum — Ps 29, 11

Audívit Dóminus, et misértus est mihi,
Dóminus factus est adiútor meus.

Collecta

Inchoáta pæniténtiæ ópera, quǽsumus, Dómine,
benígno favóre proséquere,
ut observántiam, quam corporáliter exercémus,
méntibus étiam valeámus implére sincéris.
Per Dóminum.

Lectio prior

Nonne hoc est magis ieiunium quod elegi?

Léctio libri Isaíæ prophétæ 58, 1-9 a

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam; et annúntia pópulo meo scélera eórum et dómui Iacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt, quasi gens quæ iustítiam fécerit, et iudícium Dei sui non derelíquerit. Rogant me iudícia iustítiæ, appropinquáre Deo volunt:

" Quare ieiunávimus, et non aspexísti; humiliávimus ánimas nostras, et nescísti? "

Ecce in die ieiúnii vestri invenítur volúntas vestra, et omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites et contentiónes ieiunátis, et percútitis pugno ímpie. Nolíte ieiunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excélso clamor vester.

Numquid tale est ieiúnium quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? Numquid contorquére quasi círculum caput suum, et saccum et cínerem stérnere? Numquid istud vocábis ieiúnium et diem acceptábilem Dómino?

Nonne hoc est magis ieiúnium quod elégi? Dissólve

colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos, et omne onus dirúmpe; frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis et Dóminus exáudiet, clamábis et dicet: " Ecce adsum " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 18-19 (℟.: 19 b)

℟. Cor contrítum et humiliátum,
Deus, non despícies.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

5 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco,
et peccátum meum contra me est semper.
6 Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. ℟.

18 Non enim sacrifício delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
19 Sacrifícium Deo spíritus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum,
Deus, non despícies. ℟.

Versus ante Evangelium

Am 5, 14

Quǽrite bonum, et non malum, ut vivátis;
et erit Dóminus vobíscum.

Evangelium

Cum auferetur ab eis sponsus, tunc ieiunabunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 9, 14-15

In illo témpore: Cum venísset Iesus trans fretum in regióne Gerasenórum, accessérunt ad eum discípuli Ioánnis dicéntes: « Quare nos et Pharisǽi ieiunámus frequénter, discípuli autem tui non ieiúnant? »

Et ait illis Iesus: « Numquid possunt convívæ nuptiárum lugére quámdiu cum illis est sponsus? Vénient autem dies cum auferétur ab eis sponsus, et tunc ieiunábunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Sacrifícium, Dómine,
observántiæ quadragesimális offérimus,
quod tibi, quǽsumus, mentes nostras reddat accéptas,
et continéntiæ promptióris nobis tríbuat facultátem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ps 24, 4

Vias tuas, Dómine, demónstra nobis,
et sémitas tuas édoce nos.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, huius participatióne mystérii
a delíctis ómnibus expiáti,
remédiis tuæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Sabbato post Cineres

Ant. ad introitum Ps 68, 17

Exáudi nos, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
réspice nos, Dómine.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
infirmitátem nostram propítius réspice,
atque ad protegéndum nos
déxteram tuæ maiestátis exténde.
Per Dóminum.

Lectio prior

Cum effuderis esurienti animam tuam,
... orietur in tenebris lux tua.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 58, 9 b-14

Hæc dicit Dóminus:

« Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum, et loqui quod non prodest; cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus et sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ.

Et ædificabúntur in te desérta sæculórum, fundaménta generatiónis et generatiónis suscitábis, et vocáberis ædificátor sæpium, avértens sémitas in quiétem.

Si avérteris a sábbato pedem tuum fácere voluntátem tuam in die sancto meo, et vocáveris sábbatum delicátum et sanctum Dómini gloriósum, et glorificáveris eum, dum non facis vias tuas, et non invenítur volúntas tua, ut loquáris sermónem: tunc delectáberis super Dómino, et sustóllam te super altitúdines terræ, et cibábo te hereditáte Iacob patris tui.
Os enim Dómini locútum est ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 85, 1-2. 3-4. 5-6 (℟.: 11 a)

℟. Doce me, Dómine, viam tuam,
et ingrédiar in veritáte tua.

1 Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me,
quóniam inops et pauper sum ego.
2 Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum;
salvum fac servum tuum,
Deus meus, sperántem in te. ℟.

3 Miserére mei, Dómine,
quóniam ad te clamávi tota die.
4 Lætífica ánimam servi tui,
quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi. ℟.

5 Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis,
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
6 Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam,
et inténde voci deprecatiónis meæ. ℟.

Versus ante Evangelium Ez 33, 11

Nolo mortem ímpii, dicit Dóminus,
sed ut convertátur et vivat.

Evangelium

Non veni vocare iustos sed peccatores in pænitentiam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 5, 27-32

In illo témpore:

Vidit Iesus publicánum nómine Levi sedéntem ad telóneum, et ait illi: « Séquere me ». Et relíctis ómnibus, surgens secútus est eum.

Et fecit ei convívium magnum Levi in domo sua; et erat turba multa publicanórum et aliórum qui cum illis erant discumbéntes. Et murmurábant Pharisǽi et scribæ eórum advérsus discípulos eius dicéntes: « Quare cum publicánis et peccatóribus manducátis et bíbitis? »

Et respóndens Iesus dixit ad illos: « Non egent qui sani sunt médico sed qui male habent. Non veni vocáre iustos sed peccatóres in pæniténtiam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
sacrifícium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Mt 9, 13

Misericórdiam volo et non sacrifícium, dicit Dóminus: non enim veni vocáre iustos sed peccatóres.

Post communionem

Cæléstis vitæ múnere vegetáti, quǽsumus, Dómine,
ut, quod est nobis in præsénti vita mystérium,
fiat æternitátis auxílium. Per Christum.

DOMINICA I IN QUADRAGESIMA

Ant. ad introitum Ps 90, 15-16

Invocábit me, et ego exáudiam eum;
erípiam eum, et glorificábo eum,
longitúdine diérum adimplébo eum.

Collecta

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut, per ánnua quadragesimális exercítia sacraménti,
et ad intellegéndum Christi proficiámus arcánum,
et efféctus eius digna conversatióne sectémur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Protoparentum creatio et peccatum.

Léctio libri Génesis 2, 7-9; 3, 1-7

Formávit Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem.

Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi lignúmque sciéntiæ boni et mali.

Sed et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: « Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? »

Cui respóndit múlier: « De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur; de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus et ne tangerémus illud, ne forte moriámur ».

Dixit autem serpens ad mulíerem: « Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo aperiéntur óculi vestri, et éritis sicut dii sciéntes bonum et malum ».

Vidit ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum et pulchrum óculis aspectúque delectábile, et tulit de fructu illíus, et comédit dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum. Cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus et fecérunt sibi perizómata.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (℟.: cf. 3 a)

℟. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

5 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco,
et peccátum meum contra me est semper.
6 Tibi, tibi soli peccávi,
et malum coram te feci. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. ℟.

Lectio secunda *

Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
5, 12-19

Fratres:

Sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertránsiit, eo quod omnes peccavérunt — usque ad Legem enim peccátum erat in mundo, peccátum autem non imputátur cum Lex non est; sed regnávit mors ab Adam usque ad Móysem étiam in eos qui non peccavérunt, in similitúdine prævaricatiónis Adæ qui est forma futúri.

Sed non sicut delíctum, ita et donum; si enim uníus delícto multi mórtui sunt, multo magis grátia Dei et donum in grátia uníus hóminis Iesu Christi in plures abundávit. Et non sicut per unum qui peccávit ita et donum; nam iudícium ex uno in condemnatiónem, grátia autem ex multis delíctis in iustificatiónem.

Si enim uníus delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiæ et donatiónis iustítiæ accípiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem, sic et per uníus iustítiam in omnes hómines in iustificatiónem vitæ; sicut enim per inobœdiéntiam uníus hóminis peccatóres constitúti sunt

multi, ita et per unius obœditiónem iusti constituéntur multi. — Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 12. 17-19

Fratres:

Sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertránsiit, eo quod omnes peccavérunt.

Si enim unius delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiæ et donatiónis iustítiæ accípiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur sicut per unius delíctum in omnes hómines in condemnatiónem, sic et per unius iustítiam in omnes hómines in iustificatiónem vitæ; sicut enim per inobœdiéntiam unius hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unius obœditiónem iusti constituéntur multi. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Evangelium

Iesus per quadraginta dies ieiunat et tentatur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

4, 1-11

In illo témpore:

Iesus ductus est in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum ieiunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Et accédens temptátor dixit ei: « Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant ».

Qui respóndens dixit: « Scriptum est: " Non in pane solo vivet homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei " ».

Tunc assúmit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi et dicit ei: « Si Fílius Dei es, mitte te deórsum: scriptum est enim: " Angelis suis mandábit de te et in mánibus tollent te, ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum " ».

Ait illi Iesus: « Rursum scriptum est: " Non tentábis Dóminum Deum tuum " ».

Iterum assúmit eum diábolus in montem excélsum valde, et osténdit ei ómnia regna mundi et glóriam eórum, et dicit illi: « Hæc tibi ómnia dabo si cadens adoráveris me ».

Tunc dicit ei Iesus: « Vade, Sátana; scriptum est enim: " Dóminum Deum tuum adorábis et illi soli sérvies " ».

Tunc relíquit eum diábolus, et ecce ángeli accessérunt et ministrábant ei.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Fœdus Dei cum Noe ab aquis diluvii liberato.

Léctio libri Génesis 9, 8-15

Hæc dixit Deus ad Noe et ad fílios eius cum eo: « Ecce ego státuam pactum meum vobíscum et cum sémine vestro post vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum, tam in volúcribus quam in

iuméntis et pecúdibus terræ cunctis, quæ egréssa sunt de arca, et univérsis béstiis terræ. Státuam pactum meum vobíscum, et nequáquam ultra interficiétur omnis caro aquis dilúvii, neque erit deínceps dilúvium díssipans terram ».

Dixítque Deus: « Hoc signum fœderis, quod do inter me et vos et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas: arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus; et recordábor fœderis mei vobíscum et cum omni ánima vivénte quæ carnem végetat; et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6-7 bc. 8-9 (℟.: cf. 10)

℟. Univérsæ viæ tuæ, Dómine, misericórdia et véritas custodiéntibus testaméntum tuum.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. ℟.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ℟.

8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. ℟.

Lectio secunda

Vos nunc salvos facit baptisma.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 18-22

Caríssimi:

Christus semel pro peccátis passus est, iustus pro iniústis, ut vos addúceret ad Deum, mortificátus quidem carne, vivificátus autem Spíritu; in quo et his qui in cárcere erant spirítibus advéniens prædicávit, qui incréduli fúerant aliquándo, quando exspectábat Dei patiéntia in diébus Noe, cum fabricarétur arca, in qua pauci, id est octo ánimæ, salvæ factæ sunt per aquam.

Cuius antitýpum, baptísma, et vos nunc salvos facit, non carnis deposítio sórdium sed consciéntiæ bonæ rogátio in Deum, per resurrectiónem Iesu Christi, qui est in déxtera Dei, proféctus in cælum, subiéctis sibi ángelis et potestátibus et virtútibus.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Evangelium

Tentabatur a Satana, et angeli ministrabant illi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 12-15

In illo témpore:

Spíritus éxpulit Iesum in desértum. Et erat in desérto quadragínta diébus et tentabátur a Sátana, erátque cum béstiis, et ángeli ministrábant illi.

Postquam autem tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galilǽam prædicans Evangélium Dei et dicens: « Implétum est tempus et appropinquávit Regnum Dei: pænitémini et crédite Evangélio ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Fidei confessio populi electi.

Léctio libri Deuteronómii 26, 4-10

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Suscípiens sacérdos primítias de manu tua ponet ante altáre Dómini Dei tui, et loquéris in conspéctu Dómini Dei tui:

" Syrus persequebátur patrem meum, qui descéndit in Ægýptum, et ibi peregrinátus est in paucíssimo número, crevítque in gentem magnam ac robústam et infinítæ multitúdinis.

Afflixerúntque nos Ægýptii et persecúti sunt imponéntes ónera gravíssima, et clamávimus ad Dóminum Deum patrum nostrórum, qui exaudívit nos, et respéxit humilitátem nostram et labórem atque angústiam; et edúxit nos de Ægýpto in manu forti et brácchio exténto, in ingénti pavóre, in signis atque porténtis, et introdúxit ad locum istum, et trádidit nobis terram lacte et melle manántem.

Et idcírco nunc óffero primítias frugum terræ, quam Dóminus dedit mihi ".

Et dimíttes eas in conspéctu Dómini Dei tui et adoráto Dómino Deo tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 10-11. 12-13. 14-15 (℟.: cf. 15 b)

℟. Esto mecum, Dómine, in tribulatióne.

1 Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
2 Dicet Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». ℟.

10 Non accédet ad te malum,
et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
11 Quóniam ángelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℟.

12 In mánibus portábunt te,
ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
13 Super áspidem et basilíscum ambulábis,
et conculcábis leónem et dracónem. ℟.

14 Quóniam mihi adhæsit, liberábo eum;
suscípiam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
15 Clamábit ad me, et ego exáudiam eum;
cum ipso sum in tribulatióne,
erípiam eum et glorificábo eum. ℟.

Lectio secunda

Fidei confessio credenti in Christum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
10, 8-13

Fratres:

Quid dicit Scriptúra? « Prope te est verbum, in ore tuo et in corde tuo »; hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia, si confiteáris in ore tuo: « Dóminum Iesum! » et in corde tuo credíderis quod Deus illum

excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salútem. Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ».

Non enim est distínctio Iudǽi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum: Omnis enim quicúmque invocáverit Nomen Dómini salvus erit. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Evangelium

Agebatur in Spiritu in desertum, et tentabatur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 1-13

In illo témpore:

Iesus plenus Spíritu Sancto regréssus est ab Iordáne, et agebátur in Spíritu in desértum diébus quadragínta, et tentabátur a diábolo. Et nihil manducávit in diébus illis, et consummátis illis esúriit. Dixit autem illi diábolus: « Si Fílius Dei es, dic lápidi huic ut panis fiat ».

Et respóndit ad illum Iesus: « Scriptum est: " Non in pane solo vivet homo " ».

Et sústulit illum et osténdit illi ómnia regna orbis terræ in moménto témporis; et ait ei diábolus: « Tibi dabo potestátem hanc univérsam et glóriam illórum, quia mihi trádita est, et cui volo do illam: tu ergo si adoráveris coram me, erit tua omnis ».

Et respóndens Iesus dixit illi: « Scriptum est: " Dóminum Deum tuum adorábis et illi soli sérvies " ».

Duxit autem illum in Ierúsalem, et státuit eum supra

pinnam templi, et dixit illi: « Si fílius Dei es, mitte te hinc deórsum; scriptum est enim: " Angelis suis mandábit de te ut consérvent te "; et: " In mánibus tollent te ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum " ».

Et respóndens Iesus ait illi: « Dictum est: " Non tentábis Dóminum Deum tuum " ».

Et consummáta omni tentatióne, diábolus recéssit ab illo usque ad tempus. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
his munéribus offeréndis conveniénter aptári,
quibus ipsíus venerábilis sacraménti
celebrámus exórdium.
Per Christum.

Præfatio: De tentatione Domini.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias agére:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui quadragínta diébus, terrénis ábstinens aliméntis,
formam huius observántiæ ieiúnio dedicávit,
et, omnes evértens antíqui serpéntis insídias,

ferméntum malítiæ nos dócuit superáre,
ut, paschále mystérium dignis méntibus celebrántes,
ad pascha demum perpétuum transeámus.
Et ídeo cum Angelórum atque Sanctórum turba
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem — Mt 4, 4

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Vel: — Ps 90, 4

Scápulis suis obumbrábit tibi Dóminus,
et sub pennis eius sperábis.

Post communionem

Cælésti pane refécti,
quo fides álitur, spes provéhitur et cáritas roborátur,
quǽsumus, Dómine,
ut ipsum, qui est panis vivus et verus,
esuríre discámus,
et in omni verbo, quod procédit de ore tuo,
vívere valeámus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum — Ps 122, 2-3

Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nobis.
Miserére nobis, Dómine, miserére nobis.

Collecta

Convérte nos, Deus, salutáris noster,
et, ut nobis opus quadragesimále profíciat,
mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Iuste iudica proximo tuo.

Léctio libri Levítici 19, 1-2. 11-18

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens:

« Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israel, et dices ad eos:

" Sancti estóte, quia ego sanctus sum, Dóminus Deus vester.

Non faciétis furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquísque próximum suum. Non periurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus.

Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque mane. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum; sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus.

Non fácies quod iníquum est, nec iniúste iudicábis. Non consíderes persónam páuperis, nec honóres vultum poténtis. Iuste iúdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susúrro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæras ultiónem, nec memor eris iniúriæ cívium tuórum. Díliges amícum tuum sicut teípsum. Ego Dóminus " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 15 (℟.: Io 6, 64 b)

℟. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. ℟.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. ℟.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum sǽculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. ℟.

15 Sint, ut compláceant elóquia oris mei,
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo.
Dómine, adiútor meus et redémptor meus. ℟.

Versus ante Evangelium 2 Cor 6, 2 b

Ecce nunc tempus acceptábile,
ecce nunc dies salútis.

Evangelium

Quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 25, 31-46

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et se-

parábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis, et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi: esurívi enim et dedístis mihi manducáre, sitívi et dedístis mihi bíbere, hospes eram et collegístis me, nudus et operuístis me, infírmus et visitástis me, in cárcere eram et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? Quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? Quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis: Quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ".

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum qui præparátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim et non dedístis mihi manducáre, sitívi et non dedístis mihi potum, hospes eram et non collegístis me, nudus et non operuístis me, infírmus et in cárcere et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infírmum vel in cárcere et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis: Quámdiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ".

Et ibunt hi in supplícium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Accépta tibi sit, Dómine, nostræ devotiónis oblátio,
quæ et conversatiónem nostram, te operánte, sanctíficet,
et indulgéntiam nobis tuæ propitiatiónis obtíneat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Mt 25, 40. 34

Amen dico vobis, quod uni ex mínimis meis fecístis,
mihi fecístis, dicit Dóminus.
Veníte, benedícti Patris mei,
possidéte parátum vobis Regnum ab inítio sǽculi.

Post communionem

Sentiámus, Dómine, quǽsumus,
tui perceptióne sacraménti,
subsídium mentis et córporis,
ut, in utróque salváti,
de cæléstis remédii plenitúdine gloriémur.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ps 89, 1-2

Dómine, refúgium factus es nobis
a generatióne et progénie;
a sǽculo, et in sǽculum tu es.

Collecta

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et præsta,
ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat,
quæ se corporálium moderatióne castígat.
Per Dóminum.

Lectio prior

Verbum meum faciet quæcumque volui.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 55, 10-11

Hæc dicit Dóminus:

« Quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen seréndi et panem comedénti; sic erit verbum meum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his ad quæ misi illud ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 4-5. 6-7. 16-17. 18-19 (℟.: 18 b)

℟. Ex ómnibus tribulatiónibus eórum
Deus salvávit iustos.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illumináminі,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

16 Oculi Dómini super iustos,
et aures eius in clamórem eórum.
17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum. ℟.

18 Clamavérunt, et Dóminus exaudívit,
et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
19 Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde,
et confráctos spíritu salvábit. ℟.

Versus ante Evangelium Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Evangelium

Sic ergo vos orabitis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 6, 7-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Orántes nolíte multum loqui sicut éthnici, putant enim quia in multilóquio suo exaudiántur. Nolíte ergo assimilári eis, scit enim Pater vester quibus opus sit vobis ante quam petátis eum.

Sic ergo vos orábitis:

" Pater noster qui es in cælis, sanctificétur Nomen tuum, advéniat Regnum tuum, fiat volúntas tua sicut in cælo et in terra. Panem nostrum supersubstantiálem da nobis hódie; et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris; et ne indúcas nos in tentatiónem, sed líbera nos a Malo ".

Si enim dimiséritis homínibus peccáta eórum, dimíttet et vobis Pater vester cæléstis; si autem non dimiséritis homínibus, nec Pater vester dimíttet peccáta vestra ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, creátor omnípotens Deus,
quæ de tuæ munificéntiæ largitáte deférimus,
et temporália nobis colláta præsídia
ad vitam convérte propitiátus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ps 4, 2

Cum invocárem te, exaudísti me, Deus iustítiæ meæ,
in tribulatióne dilatásti me;
miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Post communionem

His nobis, Dómine, mystériis conferátur,
quo, terréna desidéria mitigántes,
discámus amáre cæléstia.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 24, 6. 3. 22

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.
Ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri;
líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiis nostris.

Collecta

Devotiónem pópuli tui,
quæsumus, Dómine, benígnus inténde,
ut, qui per abstinéntiam temperántur in córpore,
per fructum boni óperis reficiántur in mente.
Per Dóminum.

Lectio prior

Conversi sunt Ninivitæ de via sua mala.

Léctio libri Ionæ prophétæ 3, 1-10

Factum est verbum Dómini ad Ionam dicens: « Surge et vade in Níniven civitátem magnam, et prædica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te ».

Et surréxit Ionas, et ábiit in Níniven iuxta verbum

Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Ionas introíre in civitátem itínere diéi uníus; et clamávit et dixit: « Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur ».

Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum, et prædicavérunt ieiúnium, et vestíti sunt saccis a maióre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive, et surréxit de sólio suo, et abiécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit et dixit in Nínive, ex ore regis et príncipum eius, dicens:

« Hómines et iuménta et boves et pécora non gustent quidquam, nec pascántur, et aquam non bibant; et operiántur saccis hómines et iuménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit si convertátur, et ignóscat Deus, et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? »

Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala, et misértus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 12-13. 18-19 (℟.: 19 b)

℟. Cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.
18 Non enim sacrifício delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
19 Sacrifícium Deo spíritus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. ℟.

Versus ante Evangelium Ioel 2, 12-13

Nunc ergo, dicit Dóminus,
convertímini ad me in toto corde vestro,
quia benígnus et mísericors sum.

Evangelium

Signum non dabitur generationi huic nisi signum Ionæ.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 29-32

In illo témpore:

Turbis concurréntibus, cœpit Iesus dícere: « Generátio hæc generátio nequam est; signum quærit, et signum non dábitur illi nisi signum Ionæ. Nam sicut Ionas fuit signum Ninevítis, ita erit et Fílius hóminis generatióni isti.

Regína austri surget in iudício cum viris generatiónis huius et condemnábit illos, quia venit a fínibus terræ audíre sapiéntiam Salomónis et ecce plus Salomóne hic.

Viri Ninevítæ surgent in iudício cum generatióne hac et condemnábunt illam, quia pæniténtiam egérunt ad prædicatiónem Ionæ et ecce plus Iona hic ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Offérimus tibi, Dómine,
quæ dicánda tuo nómini tu dedísti,
ut, sicut éadem nobis éfficis sacraméntum,
ita fíeri tríbuas remédium sempitérnum.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Ps 5, 12

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine,
in ætérnum exsultábunt et habitábis in eis.

Post communionem

Deus, qui nos sacraméntis tuis páscere non desístis,
tríbue, ut eórum nobis indúlta reféctio
vitam, quǽsumus, cónferat sempitérnam.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum — Ps 5, 2-3

Verba mea áuribus pércipe, Dómine,
intéllege clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Collecta

Largíre nobis, quǽsumus, Dómine,
semper spíritum cogitándi quæ recta sunt,
prómptius et agéndi,
ut, qui sine te esse non póssumus,
secúndum te vívere valeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Nullum auxilium habeo nisi te, Domine.

Léctio libri Esther 14, 1. 3-5. 12-14

In diébus illis:

Esther regína confúgit ad Dóminum, pavens perículum quod imminébat.

Et deprecabátur Dóminum Deum Israel dicens:

« Dómine mi, rex noster es solus, ádiuva me solitáriam, et cuius præter te nullus est auxiliátor álius. Perículum meum in mánibus meis est. Audívi a patre meo quod tu, Dómine, tulísses Israel de cunctis géntibus et patres nostros ex ómnibus retro maióribus suis, ut possidéres hereditátem sempitérnam; fecistíque eis sicut locútus es.

Meménto, Dómine, et osténde te nobis in témpore tribulatiónis nostræ, et da mihi fidúciam, Dómine, rex deórum et univérsæ potestátis. Tríbue sermónem compósitum in ore meo in conspéctu leónis, et transfer cor illíus in ódium hostis nostri, ut et ipse péreat et céteri qui ei conséntiunt.

Nos autem líbera manu tua, et ádiuva me, nullum áliud auxílium habéntem nisi te, Dómine, qui habes ómnium sciéntiam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 7 c-8 (℟.: 3 a)

℟. In quacúmque die invocávero te, exáudi me, Dómine.

1 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu angelórum psallam tibi,
2 adorábo ad templum sanctum tuum. ℟.

Confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.
3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. ℟.

7 Salvum me fáciet déxtera tua.
8 Dóminus opus perfíciet pro me;
Dómine, misericórdia tua in sǽculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas. ℟.

Versus ante Evangelium Ps 50, 12 a. 14 a

Cor mundum crea in me, Deus,
et redde mihi lætítiam salutáris tui.

Evangelium

Omnis qui petit accipit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 7, 7-12

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Pétite et dábitur vobis; quǽrite et inveniétis; pulsáte et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit áccipit; et qui quærit ínvenit et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petíerit fílius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? Aut si piscem petíerit, numquid serpéntem pórriget ei? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare fíliis vestris, quanto magis Pater vester qui in cælis est dabit bona peténtibus se.

Omnia ergo quæcúmque vultis ut fáciant vobis hómines, ita et vos fácite eis: hæc est enim Lex et Prophétæ ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súpplicum votis, Dómine, esto propítius,
et, pópuli tui oblatiónibus precibúsque suscéptis,
ómnium nostrum ad te corda convérte.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Mt 7, 8

Omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit,
et pulsánti aperiétur.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut sacrosáncta mystéria,
quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti,
et præsens nobis remédium esse fácias et futúrum.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum — Ps 24, 17-18

De necessitátibus meis éripe me, Dómine.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea.

Collecta

Da, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis
observatióni pascháli conveniénter aptári,
ut suscépta sollémniter castigátio corporális
cunctis ad fructum profíciat animárum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Numquid voluntatis meæ est mors impii,
et non ut convertatur a viis suis et vivat?

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 18, 21-28

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Si ímpius égerit pæniténtiam ab ómnibus peccátis suis, quæ operátus est, et custodíerit ómnia præcépta mea et fécerit iudícium et iustítiam, vita vivet, et non moriétur. Omnium iniquitátum eius, quas operátus est, non recordábor; in iustítia sua, quam operátus est, vivet. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, dicit Dóminus Deus, et non ut convertátur a viis suis et vivat?

Si autem avérterit se iustus a iustítia sua et fécerit iniquitátem secúndum omnes abominatiónes, quas operári solet ímpius, numquid vivet? Omnes iustítiæ eius, quas fécerat, non recordabúntur; in prævaricatióne, qua prævaricátus est, et in peccáto suo, quod peccávit, in ipsis moriétur.

Et dixístis: " Non est æqua via Dómini ". Audíte ergo, domus Israel: Numquid via mea non est æqua, et non magis viæ vestræ pravæ sunt?

Cum enim avérterit se iustus a iustítia sua, et fécerit iniquitátem, moriétur in eis, in iniustítia quam operátus est moriétur. Et, cum avérterit se ímpius ab impietáte sua, quam operátus est, et fécerit iudícium et iustítiam, ipse ánimam suam vivificábit; consíderans enim et avértens se ab ómnibus iniquitátibus suis, quas operátus est, vita vivet et non moriétur ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8 (℟.: 3)

℟. Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?

1 De profúndis clamávi ad te, Dómine;
2 Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecatiónis meæ. ℟.

3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
4 Quia apud te propitiátio est,
et timébimus te. ℟.

5 Sustínui te, Dómine;
sustínuit ánima mea in verbo eius
6 sperávit ánima mea in Dómino.
Magis quam custódes auróram,
7 speret Israel in Dómino. ℟.

Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.
8 Et ipse rédimet Israel
ex ómnibus iniquitátibus eius. ℟.

Versus ante Evangelium

Ez 18, 31

Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras,
dicit Dóminus,
et fácite vobis cor novum et spíritum novum.

Evangelium

Vade prius, reconciliare fratri tuo.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
5, 20-26

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nisi abundáverit iustítia vestra plus quam scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in Regnum cælórum.

Audístis quia dictum est antíquis: " Non occídes "; qui autem occíderit, reus erit iudício. Ego autem dico vobis: Omnis qui iráscitur fratri suo, reus erit iudício, qui autem díxerit fratri suo: " Racha ", reus erit concílio; qui autem díxerit: " Fátue ", reus erit gehénnæ ignis.

Si ergo ófferes munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum.

Esto consséntiens adversário tuo cito dum es in via cum eo, ne forte tradat te adversárius iúdici, et iudex tradat te minístro, et in cárcerem mittáris. Amen dico tibi: Non éxies inde donec reddas novíssimum quadrántem ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, propitiátus hóstias,
quibus et te placári voluísti,
et nobis salútem poténti pietáte restítui.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ez 33, 11

Vivo ego, dicit Dóminus; nolo mortem peccatóris,
sed magis ut convertátur et vivat.

Post communionem

Tui nos, Dómine, sacraménti reféctio sancta restáuret,
et, a vetustáte purgátos,
in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 18, 8

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas;
testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Collecta

Ad te corda nostra, Pater ætérne, convérte,
ut nos, unum necessárium semper quæréntes
et ópera caritátis exercéntes,
tuo cúltui præstes esse dicátos.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ut sis populus sanctus Domini Dei tui.

Léctio libri Deuteronómii 26, 16-19

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Hódie Dóminus Deus tuus præcépit tibi, ut fácias mandáta hæc atque iudícia, et custódias et ímpleas ex toto corde tuo et ex tota ánima tua.

Dóminum elegísti hódie, ut sit tibi Deus, et ámbules in viis eius, et custódias cæremónias illíus et mandáta atque iudícia, et obœ́dias eius império.

Et Dóminus elégit te hódie, ut sis ei pópulus pecu-

liáris, sicut locútus est tibi, et custódias ómnia præcépta illíus; et fáciat te excelsiórem cunctis géntibus quas creávit in laudem et nomen et glóriam suam, ut sis pópulus sanctus Dómini Dei tui, sicut locútus est ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 118, 1-2. 4-5. 7-8 (℟.: cf. 1)

℟. Beáti qui ámbulant in lege Dómini.

1 Beáti immaculáti in via,
qui ámbulant in lege Dómini.
2 Beáti qui servant testimónia eius,
in toto corde exquírunt eum. ℟.

4 Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis.
5 Utinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas. ℟.

7 Confitébor tibi in directióne cordis,
in eo quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.
8 Iustificatiónes tuas custódiam,
non me derelínquas usquequáque. ℟.

Versus ante Evangelium 2 Cor 6, 2 b

Ecce nunc tempus acceptábile,
ecce nunc dies salútis.

Evangelium

Estote perfecti sicut Pater vester cælestis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 5, 43-48

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Audístis quia dictum est: " Díliges próximum tuum ", et ódio habébis inimícum tuum.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros et oráte pro persequéntibus vos, ut sitis fílii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super malos et bonos et pluit super iustos et iniústos.

Si enim dilexéritis eos qui vos díligunt, quam mercédem habétis? Nonne et publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fácitis? Nonne et éthnici hoc fáciunt?

Estóte ergo vos perfécti, sicut et Pater vester cæléstis perféctus est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc quæ nos réparent, quǽsumus, Dómine,
beáta mystéria suo nos múnere dignos effíciant.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Mt 5, 48

Estóte perfécti, sicut et Pater vester cæléstis perféctus est, dicit Dóminus.

Post communionem

Perpétuo, Dómine, favóre proséquere,
quos réficis divíno mystério,
et, quos imbuísti cæléstibus institútis,
salutáribus comitáre soláciis.
Per Christum.

DOMINICA II IN QUADRAGESIMA

Ant. ad introitum — Ps 26, 8-9

Tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum,
vultum tuum, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me.

Vel: — Ps 24, 6. 3. 22

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericórdiæ tuæ, quæ a sǽculo sunt.
Ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri;
líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiis nostris.

Collecta

Deus, qui nobis diléctum Fílium tuum audíre præcepísti,
verbo tuo intérius nos páscere dignéris,
ut, spiritáli purificáto intúitu,
glóriæ tuæ lætémur aspéctu.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Vocatio Abraham, patris populi Dei.

Léctio libri Génesis — 12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram:

« Egrédere de terra tua et de cognatióne tua et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam

benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 18-19. 20 et 22 (℟.: 22)

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. ℟.

Lectio secunda

Deus nos vocat et illuminat.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 1, 8 b-10

Caríssime:

Collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei, qui nos salvos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum ópera nostra sed secúndum propósitum suum et grá-

tiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante témpora sæculária, manifestáta autem nunc per illustratiónem Salvatóris nostri Iesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiónem per Evangélium. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Cf. Mt 17, 5

In splendénti nube, patérna vox audíta est:
« Hic est Fílius meus diléctus: ipsum audíte ».

Evangelium

Resplenduit facies eius sicut sol.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 17, 1-9

In illo témpore:

Assúmit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem fratrem eius, et ducit illos in montem excélsum seórsum. Et transfigurátus est ante eos, et resplénduit fácies eius sicut sol, vestiménta autem eius facta sunt alba sicut lux. Et ecce appáruit illis Móyses et Elías cum eo loquéntes.

Respóndens autem Petrus dixit ad Iesum: « Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, fáciam hic tria tabernácula, tibi unum et Móysi unum et Elíæ unum ».

Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos, et ecce vox de nube dicens: « Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: ipsum audíte ». Et audiéntes discípuli cecidérunt in fáciem suam et timuérunt valde.

Et accéssit Iesus et tétigit eos dixítque eis: « Súrgite et nolíte timére ». Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt nisi solum Iesum.

Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Iesus dicens: « Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Sacrificium Patriarchæ nostri Abrahæ

Léctio libri Génesis 22, 1-2. 9 a. 10-13. 15-18

In diébus illis:

Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: « Abraham, Abraham ».

At ille respóndit: « Adsum ».

Ait illi: « Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis, atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi ».

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit. Cumque alligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum, extendítque manum et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum.

Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit dicens: « Abraham, Abraham ».

Qui respóndit: « Adsum ».

Dixítque ei: « Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam; nunc cognóvi quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me ». Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio.

Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo dicens: « Per memetípsum iurávi, dicit Dómi-

nus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me, benedícam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris; possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obœdísti voci meæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 10 et 15. 16-17. 18-19 (℟.: Ps 114, 9)

℟. Ambulábo coram Dómino, in regióne vivórum.

10 Crédidi, étiam cum locútus sum:
« Ego humiliátus sum nimis ».
15 Pretiósa in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius. ℟.

16 O Dómine, ego servus tuus,
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea:
17 tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo. ℟.

18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius,
19 in átriis domus Dómini,
in médio tui, Ierúsalem. ℟.

Lectio secunda

Deus Filio suo non pepercit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-34

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum,

quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustíficat; quis est qui condémnet? Christus Iesus qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Cf. Mt 17, 5

In splendénti nube, patérna vox audíta est: « Hic est Fílius meus diléctus: ipsum audíte ».

Evangelium

Hic est Filius meus dilectus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 2-10

In illo témpore:

Assúmit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem, et ducit illos in montem excélsum seórsum solos. Et transfigurátus est coram ipsis, et vestiménta eius facta sunt splendéntia, cándida nimis, quália fullo super terram non potest tam cándida fácere. Et appáruit illis Elías cum Móyse, et erant loquéntes cum Iesu.

Et respóndens Petrus ait Iesu: « Rabbi, bonum est nos hic esse et faciámus tria tabernácula, tibi unum et Móysi unum et Elíæ unum ». Non enim sciébat quid respondéret, erant enim extérriti.

Et facta est nubes obúmbrans eos, et venit vox de nube: « Hic est Fílius meus diléctus: audíte illum ». Et statim circumspiciéntes néminem ámplius vidérunt nisi Iesum tantum secum.

Et descendéntibus illis de monte, præcépit illis ne cui quæ vidíssent narrárent, nisi cum Fílius hóminis a

mórtuis resurréxerit. Et verbum continuérunt apud se, conquiréntes quid esset illud « a mórtuis resúrgere ».
Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Deus cum Abraham fideli fœdus init.

Léctio libri Génesis 15, 5-12. 17-18

In diébus illis:

Edúxit Deus Abram foras et ait illi: « Súspice cælum et númera stellas, si potes ». Et dixit ei: « Sic erit semen tuum ». Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi ad iustítiam.

Dixítque ad eum: « Ego Dóminus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum, ut darem tibi terram istam, et possidéres eam ».

At ille ait: « Dómine Deus, unde scire possum, quod possessúrus sim eam? »

Et respóndens Dóminus: « Sume, inquit, mihi vaccam triénnem et capram trimam et aríetem annórum trium, túrturem quoque et colúmbam ».

Qui tollens univérsa hæc divísit ea per médium, et utrásque partes contra se altrínsecus pósuit, aves autem non divísit. Descenderúntque vólucres super cadávera, et abigébat eas Abram. Cumque sol occúmberet, sopor írruit super Abram, et horror magnus et tenebrósus invásit eum.

Cum ergo occubuísset sol, facta est calígo tenebrósa et appáruit clíbanus fumans et lampas ignis tránsiens inter divisiónes illas. In illo die pépigit Dóminus fœdus cum Abram dicens: « Sémini tuo dabo terram hanc a flúvio Ægýpti usque ad flúvium magnum Euphráten ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 7-8. 9 abc. 13-14 (℟.: 1 a)

℟. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

7 Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.
8 De te dixit cor meum: « Exquírite fáciem eius »,
fáciem tuam, Dómine, requíram. ℟.

9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus es tu, ne me reícias. ℟.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. ℟.

Lectio secunda *

Christus conformabit nos corpori gloriæ suæ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

3, 17 — 4, 1

Coimitatóres mei estóte, fratres, et observáte eos qui ita ámbulant sicut habétis formam nos. Multi enim ámbulant quos sæpe dicébam vobis, nunc autem et flens dico, inimícos crucis Christi, quorum finis intéritus, quorum deus venter et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt.

Noster enim municipátus in cælis est, unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum, qui transfigurábit corpus humilitátis nostræ confórme fíeri

córpori glóriæ suæ secúndum operatiónem qua possit étiam subícere sibi ómnia.

Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium et coróna mea, sic state in Dómino, caríssimi. Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses
3, 20 — 4, 1

Fratres:

Noster municipátus in cælis est, unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum, qui transfigurábit corpus humilitátis nostræ confórme fíeri córpori glóriæ suæ secúndum operatiónem qua possit étiam subícere sibi ómnia.

Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium et coróna mea, sic state in Dómino, caríssimi. Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Cf. Mt 17, 5

In splendénti nube, patérna vox audíta est:
« Hic est Fílius meus diléctus: ipsum audíte ».

Evangelium

Facta est, dum oraret, species vultus eius altera.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
9, 28 b-36

In illo témpore:

Assúmpsit Iesus Petrum et Ioánnem et Iacóbum, et ascéndit in montem ut oráret. Et facta est, dum oráret, spécies vultus eius áltera, et vestítus eius al-

bus refúlgens. Et ecce duo viri loquebántur cum illo et erant Móyses et Elías, qui visi in glória dicébant éxodum eius, quem completúrus erat in Ierúsalem. Petrus vero et qui cum illo graváti erant somno; et evigilántes vidérunt glóriam eius et duos viros qui stabant cum illo.

Et factum est cum discéderent ab illo ait Petrus ad Iesum: « Præcéptor, bonum est nos hic esse et faciámus tria tabernácula, unum tibi et unum Móysi et unum Elíæ », nésciens quid díceret. Hæc autem illo loquénte, facta est nubes et obumbrávit eos; et timuérunt intrántibus illis in nubem.

Et vox facta est de nube dicens: « Hic est Fílius meus eléctus, ipsum audíte ». Et dum fíeret vox, invéntus est Iesus solus.

Et ipsi tacuérunt et némini dixérunt in illis diébus quidquam ex his quæ víderant. — Verbum Dómini.

Dicitur **Credo.**

Super oblata

Hæc hóstia, Dómine, quǽsumus, emúndet nostra delícta,
et ad celebránda festa paschália
fidélium tuórum córpora mentésque sanctíficet.
Per Christum.

Præfatio: De transfiguratione Domini.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, própria morte prænuntiáta discípulis,
in monte sancto suam eis apéruit claritátem,
ut per passiónem,
étiam lege prophetísque testántibus,
ad glóriam resurrectiónis perveníri constáret.

Et ídeo cum cælórum Virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Mt 17, 5

Hic est Fílius meus diléctus,
in quo mihi bene complácui: ipsum audíte.

Post communionem

Percipiéntes, Dómine, gloriósa mystéria,
grátias tibi reférre satágimus,
quod, in terra pósitos,
iam cæléstium præstas esse partícipes.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 25, 11-12

Rédime me, Dómine, et miserére mei.
Pes enim meus stetit in via recta,
in ecclésiis benedícam Dóminum.

Collecta

Deus, qui ob animárum medélam
castigáre córpora præcepísti,
concéde, ut ab ómnibus possímus abstinére peccátis,
et corda nostra
pietátis tuæ váleant exercére mandáta.
Per Dóminum.

Lectio prior

Peccavimus, iniquitatem fecimus.

Léctio libri Daniélis prophétæ 9, 4 b-10

Obsecro, Dómine, Deus magne et terríbilis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus te et custodiéntibus mandáta tua.

Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et recéssimus et declinávimus a mandátis tuis ac iudíciis; non obœdívimus servis tuis prophétis, qui locúti sunt in nómine tuo régibus nostris, princípibus nostris, pátribus nostris omníque pópulo terræ.

Tibi, Dómine, iustítia; nobis autem confúsio faciéi, sicut est hódie viro Iuda et habitatóribus Ierúsalem et omni Israel, his qui prope sunt, et his qui procul in univérsis terris, ad quas eiecísti eos propter iniquitátes eórum, in quibus peccavérunt in te.

Dómine, nobis confúsio faciéi, régibus nostris, princípibus nostris et pátribus nostris, qui peccavérunt. Tibi autem, Dómino Deo nostro, misericórdia et propitiátio, quia recéssimus a te, et non audívimus vocem Dómini Dei nostri, ut ambularémus in lege eius, quam pósuit nobis per servos suos prophétas.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 78, 8. 9. 11. 13 (℟.: Ps 102, 10 a)

℟. Dómine, non secúndum peccáta nostra fac nobis.

8 Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum,
cito antícipent nos misericórdiæ tuæ,
quia páuperes facti sumus nimis. ℟.

9 Adiuva nos, Deus salutáris noster,
propter glóriam nóminis tui, et líbera nos;
et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. ℟.

11 Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;
secúndum magnitúdinem brácchii tui
supérstites relínque fílios mortis. ℟.

13 Nos autem, pópulus tuus et oves páscuæ tuæ,
confitébimur tibi in sǽculum;
in generatiónem et generatiónem
annuntiábimus laudem tuam. ℟.

Versus ante Evangelium

Io 6, 64 b. 69 b

Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ ætérnæ habes.

Evangelium

Dimittite, et dimittemini.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam** 6, 36-38

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Et nolíte iudicáre, et non iudicabímini; et nolíte condemnáre, et non condemnabímini. Dimíttite, et dimittémini; date, et dábitur vobis: mensúram bonam, confértam, coagitátam, supereffluéntem dabunt in

sinum vestrum; eádem quippe mensúra qua mensi fuéritis, remetiétur vobis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Preces nostras, Dómine, propitiátus admítte,
et a terrénis éffice illécebris liberátos,
quos cæléstibus tríbuis servíre mystériis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Lc 6, 36

Estóte misericórdes sicut et Pater vester miséricors est, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine,
et cæléstis gáudii fáciat esse consórtes.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum — Ps 12, 4-5

Illúmina óculos meos,
ne umquam obdórmiam in morte,
nequándo dicat inimícus meus:
Præválui advérsus eum.

Collecta

Custódi, Dómine, quǽsumus,
Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua,
et quia sine te lábitur humána mortálitas,
tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis,
et ad salutária dirigátur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Discite benefacere, quærite iudicium.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 1, 10. 16-20

Audíte verbum Dómini, príncipes Sodomórum; percípite áuribus legem Dei nostri, pópulus Gomórrhæ:

« Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis; quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quǽrite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam.

Et veníte et argúite me, dicit Dóminus. Si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur; et, si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

Si voluéritis et audiéritis me, bona terræ comedétis; quod, si noluéritis, et me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos: quia os Dómini locútum est ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 8-9. 16 bc-17. 21 et 23 (℟.: 23 b)

℟. Qui immaculátus est in via, osténdam illi salutáre Dei.

8 « Non in sacrifíciis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper.
9 Non accípiam de domo tua vítulos,
neque de grégibus tuis hircos. ℟.

16 Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmis testaméntum meum in os tuum?
17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. ℟.

21 Hæc fecísti, et tácui.
existimásti quod eram tui símilis.

23 Qui immolábit sacrifícium laudis, honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei ». ℟.

Versus ante Evangelium Ez 18, 31

Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras,
dicit Dóminus,
et fácite vobis cor novum et spíritum novum.

Evangelium

Dicunt et non faciunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
23, 1-12

In illo témpore:

Locútus est Iesus ad turbas et ad discípulos suos dicens:

« Super cáthedram Móysis sedérunt scribæ et Pharisǽi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, fácite et serváte, secúndum ópera vero eórum nolíte fácere: dicunt enim et non fáciunt. Alligant enim ónera grávia et importabília et impónunt in úmeros hóminum, ipsi autem dígito suo nolunt ea movére.

Omnia vero ópera sua fáciunt ut videántur ab homínibus: dilátant enim phylactéria sua et magníficant fímbrias, amant autem primum recúbitum in cenis et primas cáthedras in synagógis et salutatiónes in foro et vocári ab homínibus " Rabbi ".

Vos autem nolíte vocári " Rabbi ", unus enim est Magíster vester, omnes autem vos fratres estis. Et " patrem " nolíte vocáre vobis super terram, unus est enim Pater vester, cæléstis. Nec vocémini " magístri ", quia Magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum, erit miníster vester. Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Sanctificatiónem tuam nobis, Dómine,
his mystériis operáre placátus,
quæ nos et a vítiis terrénis emúndet,
et ad cæléstia dona perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor, et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Post communionem

Sacræ, nobis, quǽsumus, Dómine, mensæ reféctio,
et piæ conversatiónis augméntum,
et tuæ propitiatiónis
contínuum præstet auxílium.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum — Ps 37, 22-23

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus,
ne discédas a me;
inténde in adiutórium meum, Dómine,
virtus salútis meæ.

Collecta

Consérva, Dómine, famíliam tuam
bonis semper opéribus erudítam,
et sic præséntibus consoláre præsídiis,
ut propítius ad supérna dona perdúcas.
Per Dóminum.

Lectio prior

Venite, et percutiamus eum.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 18, 18-20

Dixérunt: « Veníte, et cogitémus contra Ieremíam cogitatiónes; non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta. Veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes eius ».

Atténde, Dómine, ad me et audi vocem adversariórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 30, 5-6. 14. 15-16 (℟.: 17 b)

℟. Salvum me fac, Dómine, in misericórdia tua.

5 Edúces me de láqueo quem abscondérunt mihi,
quóniam tu es fortitúdo mea.
6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis. ℟.

14 Quóniam audívi vituperatiónem multórum:
horror in circúitu;
in eo dum convenírent simul advérsum me,
auférre ánimam meam consiliáti sunt. ℟.

15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,
16 in mánibus tuis sortes meæ ».
Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me. ℟.

Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me habébit lumen vitæ.

Evangelium

Condemnabunt eum morte.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
20, 17-28

In illo témpore:

Ascéndens Iesus Hierosólymam assúmpsit Duódecim discípulos secréto et ait illis in via: « Ecce ascéndimus Hierosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent eum géntibus ad illudéndum et flagellándum et crucifigéndum, et tértia die resúrget ».

Tunc accéssit ad eum mater filiórum Zebedǽi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo.

Qui dixit ei: « Quid vis? »

Ait illi: « Dic ut sédeant hi duo fílii mei unus ad déxteram tuam et unus ad sinístram in Regno tuo ».

Respóndens autem Iesus dixit: « Nescítis quid petátis; potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? »

Dicunt ei: « Póssumus ».

Ait illis: « Cálicem quidem meum bibétis, sedére autem ad déxteram meam et sinístram non est meum dare illud, sed quibus parátum est a Patre meo ».

Et audiéntes decem indignáti sunt de duóbus frátribus. Iesus autem vocávit eos ad se et ait: « Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum et qui magni sunt potestátem exércent in eos. Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos magnus fíeri erit vester miníster, et quicúmque volúerit inter vos primus esse erit vester servus; sicut Fílius hóminis non venit ministrári sed ministráre et dare ánimam suam redemptiónem pro multis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius intuére
et, per hæc sancta commércia,
víncula peccatórum nostrórum absólve.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod nobis ad immortalitátis pignus esse voluísti,
ad salútis ætérnæ tríbuas proveníre suffrágium.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum — Ps 138, 23-24

Proba me, Deus, et cognósce sémitas meas;
vide si via iniquitátis in me est,
et deduc me in via ætérna.

Collecta

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor,
dírige ad te tuórum corda servórum,
ut, Spíritus tui fervóre concépto,
et in fide inveniántur stábiles,
et in ópere efficáces.
Per Dóminum.

Lectio prior

Maledictus qui confidit in homine;
benedictus qui confidit in Domino.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 17, 5-10

Hæc dicit Dóminus:

« Maledíctus homo qui confídit in hómine, et ponit carnem brácchium suum, et a Dómino recédit cor eius. Erit enim quasi myrícæ in desérto, et non vidébit cum vénerit bonum; sed habitábit in siccitáte in desérto, in terra salsúginis et inhabitábili.

Benedíctus vir qui confídit in Dómino, et erit Dóminus fidúcia eius. Et erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas, et non timébit cum vénerit æstus: et erit fólium eius víride, et in témpore siccitátis non erit sollícitum, nec aliquándo désinet fácere fructum.

Pravum est cor ómnium et inscrutábile, quis cognóscet illud? Ego Dóminus scrutans cor et probans renes; qui do unicuíque iuxta viam suam et iuxta fructum adinventiónum suárum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (℟.: Ps 39, 5 a)

℟. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. ℟.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur. ℟.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. ℟.

Versus ante Evangelium

Cf. Lc 8, 15

Beáti qui in corde bono et óptimo verbum Dei rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia.

Evangelium

Recepisti bona, et Lazarus mala;
nunc hic consolatur, tu vero cruciaris.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 16, 19-31

In illo témpore: Dixit Iesus Pharisǽis:

« Homo quidam erat dives, et induebátur púrpura et bysso et epulabátur cotídie spléndide. Quidam autem pauper nómine Lázarus iacébat ad iánuam eius ulcéribus plenus et cúpiens saturári de his quæ cadébant

de mensa dívitis; sed et canes veniébant et lingébant úlcera eius.

Factum est autem ut morerétur pauper et portarétur ab ángelis in sinum Abrahæ; mórtuus est autem et dives et sepúltus est.

Et in inférno élevans óculos suos cum esset in torméntis, vidébat Abraham a longe et Lázarum in sinu eius. Et ipse clamans dixit: " Pater Abraham, miserére mei et mitte Lázarum ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam ut refrígeret linguam meam, quia crúcior in hac flamma ".

At dixit Abraham: " Fili, recordáre quia recepísti bona tua in vita tua, et Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu vero cruciáris. Et in his ómnibus inter nos et vos chaos magnum firmátum est, ut hi qui volunt hinc transíre ad vos non possint, neque inde ad nos transmeáre ".

Et ait: " Rogo ergo te, Pater, ut mittas eum in domum patris mei — hábeo enim quinque fratres — ut testétur illis, ne et ipsi véniant in locum hunc tormentórum ". Ait autem Abraham: " Habent Móysem et Prophétas: áudiant illos ". At ille dixit: " Non, pater Abraham, sed si quis ex mórtuis íerit ad eos, pæniténtiam agent ". Ait autem illi: " Si Móysem et Prophétas non áudiunt, neque si quis ex mórtuis resurréxerit credent " ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Præsénti sacrifício, quæsumus, Dómine,
observántiam nostram sanctífica,
ut, quod quadragesimális exercitátio profitétur extérius,
intérius operétur efféctu.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ps 118, 1

Beáti immaculáti in via,
qui ámbulant in lege Dómini.

Post communionem

Hæc in nobis sacrifícia, Deus,
et actióne permáneant,
et operatióne firméntur.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 30, 2. 5

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
edúces me de láqueo quem abscondérunt mihi,
quóniam tu es protéctor meus.

Collecta

Da, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, sacro nos purificánte pæniténtiæ stúdio,
sincéris méntibus ad sancta ventúra
fácias perveníre.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ecce somniator venit: venite, occidamus eum.

Léctio libri Génesis 37, 3-4. 12-13 a. 17 b-28

Israel diligébat Ioseph super omnes fílios suos, eo quod in senectúte genuísset eum; fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres eius quod a patre

plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui.

Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: « Fratres tui pascunt oves in Síchimis; veni, mittam te ad eos ». Perréxit ergo Ioseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain.

Qui, cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere. Et mútuo loquebántur: « Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque: " Fera péssima devorávit eum ", et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua ».

Audiens autem hoc Ruben nitebátur liberáre eum de mánibus eórum et dicébat: « Non interficiátis ánimam eius nec effundátis sánguinem; sed proícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias ». Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum et réddere patri suo.

Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta, miserúntque eum in cistérnam véterem quæ non habébat aquam.

Et sedéntes ut coméderent panem vidérunt Ismaelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata et resínam et stacten in Ægýptum. Dixit ergo Iudas frátribus suis: « Quid nobis prodest si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venumdétur Ismaelítis, et manus nostræ non polluántur; frater enim et caro nostra est ». Acquievérunt fratres sermónibus illíus.

Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna vendidérunt eum Ismaelítis vigínti argénteis, qui duxérunt eum in Ægýptum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 16-17. 18-19. 20-21 (℟.: 5 a)

℟. Mementóte mirabílium quæ fecit Dóminus.

16 Et vocávit famem super terram,
et omne báculum panis contrívit.
17 Misit ante eos virum,
in servum venúmdatus est Ioseph. ℟.

18 Strinxérunt in compédibus pedes eius,
in ferrum intrávit collum eius,
19 donec veníret verbum eius,
elóquium Dómini purgáret eum. ℟.

20 Misit rex et solvit eum,
princeps populórum, et dimísit eum;
21 constítuit eum dóminum domus suæ,
et príncipem omnis possessiónis suæ. ℟.

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam.

Evangelium

Hic est heres: venite, occidamus eum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
21, 33-43. 45-46

In illo témpore: Dixit Iesus princípibus sacerdótum et senióribus pópuli:

« Aliam parábolam audíte. Homo erat pater famílias, qui plantávit víneam et sæpem circúmdedit ei et

fodit in ea tórcular et ædificávit turrim, et locávit eam agrícolis, et péregre proféctus est.

Cum autem tempus frúctuum appropinquásset, misit servos suos ad agrícolas ut accíperent fructus eius. Et agrícolæ apprehénsis servis eius álium cecidérunt, álium occidérunt, álium vero lapidavérunt. Iterum misit álios servos plures prióribus, et fecérunt illis simíliter. Novíssime autem misit ad eos fílium suum, dicens: " Verebúntur fílium meum ".

Agrícolæ autem vidéntes fílium dixérunt intra se: " Hic est heres: veníte, occidámus eum et habébimus hereditátem eius ". Et apprehénsum eum eiecérunt extra víneam et occidérunt. Cum ergo vénerit dóminus víneæ, quid fáciet agrícolis illis? »

Aiunt illi: « Malos male perdet, et víneam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis ».

Dicit illis Iesus: « Numquam legístis in Scriptúris: " Lápidem quem reprobavérunt ædificántes hic factus est in caput ánguli; a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris? "

Ideo dico vobis, quia auferétur a vobis Regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus eius ».

Et cum audíssent príncipes sacerdótum et Pharisǽi parábolas eius, cognovérunt quod de ipsis díceret; et quæréntes eum tenére, timuérunt turbas, quóniam sicut prophétam eum habébant.

Verbum Dómini.

Super oblata

Miserátio tua, Deus, ad hæc peragénda mystéria,
fámulos tuos, quǽsumus, et prævéniat competénter,
et devóta conversatióne perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 10

Diléxit nos Deus,
et misit Fílium suum propitiatiónem
pro peccátis nostris.

Post communionem

Accépto, Dómine, pígnore salútis ætérnæ,
fac nos, quǽsumus, sic téndere congruénter,
ut ad eam perveníre possímus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 144, 8-9

Miserátor et miséricors Dóminus,
pátiens et multum miséricors.
Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Collecta

Deus, qui nos gloriósis remédiis in terris adhuc pósitos
iam cæléstium rerum facis esse consórtes,
tu, quǽsumus, in ista qua vívimus nos vita gubérna,
ut ad illam, in qua ipse es, lucem perdúcas.
Per Dóminum.

Lectio prior

Proiciet in profundum maris omnia peccata nostra.

Léctio libri Michǽæ prophétæ 7, 14-15. 18-20

Pasce pópulum tuum, Dómine, in virga tua, gregem hereditátis tuæ, habitántes solos in saltu, in mé-

dio Carméli; pascéntur Basan et Gálaad iuxta dies antíquos. Secúndum dies egressiónis tuæ de terra Ægýpti, osténdam ei mirabília.

Quis, Deus, símilis tui, qui aufers iniquitátem, et transis peccátum reliquiárum hereditátis tuæ? Non immíttet ultra furórem suum, quóniam volens misericórdiam est.

Revertétur et miserébitur nostri, depónet iniquitátes nostras, et proíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Dabis veritátem Iacob, misericórdiam Abraham, quæ iurásti pátribus nostris a diébus antíquis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 9-10. 11-12 (℟.: 8 a)

℟. Mísericors et miserátor Dóminus.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℟.

9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur.
10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. ℟.

11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. ℟.

Versus ante Evangelium Lc 15, 18

Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: « Pater, peccávi in cælum et coram te ».

Evangelium

Frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et peccatóres ut audírent illum. Et murmurábant Pharisǽi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis ».

Et ait ad illos parábolam istam dicens:

« Homo quidam habébat duos fílios. Et dixit adulescéntior ex illis patri: " Pater, da mihi portiónem substántiæ quæ me contíngit ". Et divísit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam, et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et postquam ómnia consummásset, facta est fames válida in regióne illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhǽsit uni cívium regiónis illíus, et misit illum in villam suam ut pásceret porcos, et cupiébat saturári de síliquis quas porci manducábant, et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: " Quanti mercennárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo. Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te, et iam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercennáriis tuis ". Et surgens venit ad patrem suum.

Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ip-

síus et misericórdia motus est et accúrrens cécidit supra collum eius et osculátus est illum. Dixítque ei fílius: " Pater, peccávi in cælum et coram te, iam non sum dignus vocári fílius tuus ".

Dixit autem pater ad servos suos: " Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius et calceaménta in pedes, et addúcite vítulum saginátum, occídite et manducémus, et epulémur, quia hic fílius meus mórtuus erat et revíxit, períerat et invéntus est ". Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros, et vocávit unum de servis et interrogávit quæ hæc essent. Isque dixit illi: " Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit ". Indignátus est autem et nolébat introíre. Pater ergo illíus egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respóndens dixit patri suo: " Ecce tot annis sérvio tibi et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum ut cum amícis meis epulárer: sed postquam fílius tuus hic qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus venit, occidísti illi vítulum saginátum ".

At ipse dixit illi: " Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt; epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat et revíxit, períerat et invéntus est " ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Per hæc véniat, quǽsumus, Dómine, sacraménta
nostræ redemptiónis efféctus,
qui nos et ab humánis rétrahat semper excéssibus,
et ad salutária dona perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Lc 15, 32

Opórtet te, fili, gaudére,
quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit;
períerat, et invéntus est.

Post communionem

Sacraménti tui, Dómine, divína percéptio
penetrália nostri cordis infúndat,
et sui nos partícipes poténter effíciat.
Per Christum.

DOMINICA III IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia præparatoria ad baptismum adultorum, adhiberi possunt orationes rituales et intercessiones propriæ, ut infra, p. 1052.

Ant. ad introitum — Ps 24, 15-16

Oculi mei semper ad Dóminum,
quia ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me et miserére mei,
quóniam únicus et pauper sum ego.

Vel: — Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis,
congregábo vos de univérsis terris;
et effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris.
Et dabo vobis spíritum novum,
dicit Dóminus.

Collecta

Deus, ómnium misericordiárum
et totíus bonitátis auctor,
qui peccatórum remédia
in ieiúniis, oratiónibus et eleemósynis demonstrásti,
hanc humilitátis nostræ confessiónem
propítius intuére,
ut, qui inclinámur consciéntia nostra,
tua semper misericórdia sublevémur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Da nobis aquam, ut bibamus.

Léctio libri Exodi 17, 3-7

In diébus illis:

Sitívit pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exíre de Ægýpto, ut occíderes nos et líberos nostros ac iuménta siti? » Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciam pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióribus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te supra petram Horeb; percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióribus Israel.

Et vocávit nomen loci illíus " Tentátio " propter iúrgium filiórum Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicéntes: « Estne Dóminus in nobis an non? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (℟.: 8)

℟. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra ».

1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. ℟.

6 Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,

quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. ℟.

Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». ℟.

Lectio secunda

Caritas Dei diffusa est in nobis
per Spiritum qui datus est.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
5, 1-2. 5-8

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Spes autem non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum qui datus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori; comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam cum adhuc peccatóres essémus Christus pro nobis mórtuus est.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium — Io 4, 42. 15

Dómine, tu es vere Salvátor mundi;
da mihi aquam vivam, ut non sítiam.

Evangelium *

Fons aquæ salientis in vitam ætérnam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 5-42

In illo témpore:

Venit Iesus in civitátem Samaríæ quæ dícitur Sichar, iuxta prǽdium quod dedit Iacob Ioseph fílio suo: erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigátus ex itínere sedébat sic super fontem: hora erat quasi sexta.

Venit múlier de Samaría hauríre aquam. Dicit ei Iesus: « Da mihi bíbere »; discípuli enim eius abíerant in civitátem, ut cibos émerent.

Dicit ergo ei múlier illa Samaritána: « Quómodo tu Iudǽus cum sis, bíbere a me poscis quæ sum múlier Samaritána? » Non enim coutúntur Iudǽi Samaritánis.

Respóndit Iesus et dixit ei: « Si scires donum Dei et quis est qui dicit tibi: " Da mihi bíbere ", tu fórsitan petísses ab eo et dedísset tibi aquam vivam ».

Dicit ei múlier: « Dómine, neque in quo háurias habes et púteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis púteum et ipse ex eo bibit et fílii eius et pécora eius? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Omnis qui bibit ex aqua hac sítiet íterum; qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum, sed aqua quam dabo ei fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam ».

Dicit ad eum múlier: « Dómine, da mihi hanc aquam, ut non sítiam neque véniam huc hauríre ».

Dicit ei: « Vade, voca virum tuum et veni huc ».

Respóndit múlier et dixit ei: « Non hábeo virum ».

Dicit ei Iesus: « Bene dixísti: " Non hábeo virum ";

quinque enim viros habuísti, et nunc quem habes, non est tuus vir; hoc vere dixísti ».

Dicit ei múlier: « Dómine, vídeo quia prophéta es tu. Patres nostri in monte hoc adoravérunt, et vos dícitis quia in Hierosólymis est locus ubi adoráre opórtet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, múlier, quia venit hora quando neque in monte hoc neque in Hierosólymis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis: nos adorámus quod scimus, quia salus ex Iudǽis est. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in Spíritu et veritáte; nam et Pater tales quærit qui adórent eum. Spíritus est Deus, et eos qui adórant eum, in Spíritu et veritáte opórtet adoráre ».

Dicit ei múlier: « Scio quia Messías venit, qui dícitur Christus; cum vénerit ille, nobis annuntiábit ómnia ».

Dicit ei Iesus: « Ego sum, qui loquor tecum ».

Et contínuo venérunt discípuli eius, et mirabántur quia cum mulíere loquebátur; nemo tamen dixit: « Quid quæris, aut quid lóqueris cum ea? » Relíquit ergo hýdriam suam múlier et ábiit in civitátem et dicit illis homínibus: « Veníte, vidéte hóminem, qui dixit mihi ómnia quæcúmque feci; numquid ipse est Christus? » Exiérunt de civitáte et veniébant ad eum.

Intérea rogábant eum discípuli dicéntes: « Rabbi, mandúca ».

Ille autem dixit eis: « Ego cibum hábeo manducáre quem vos nescítis ».

Dicébant ergo discípuli ad ínvicem: « Numquid áliquis áttulit ei manducáre? »

Dicit eis Iesus: « Meus cibus est ut fáciam voluntátem Eius, qui misit me, et ut perfíciam opus eius. Nonne vos dícitis: Adhuc quáttuor menses sunt, et messis venit? Ecce, dico vobis: Leváte óculos vestros

et vidéte regiónes quia albæ sunt ad messem. Iam qui metit mercédem áccipit et cóngregat fructum in vitam ætérnam, ut et qui séminat simul gáudeat et qui metit. In hoc enim est verbum verum: Alius est qui séminat et álius est qui metit. Ego misi vos métere quod vos non laborástis; álii laboravérunt, et vos in labóres eórum introístis ».

Ex civitáte autem illa multi credidérunt in eum Samaritanórum propter verbum mulíeris testimónium perhibéntis: « Dixit mihi ómnia quæcúmque feci ». Dum venissent ergo ad illum Samaritáni, rogavérunt eum ut apud ipsos manéret; et mansit ibi duos dies. Et multo plures credidérunt propter sermónem eius, et mulíeri dicébant: « Iam non propter tuam loquélam crédimus; ipsi enim audívimus, et scimus quia hic est vere Salvátor mundi ». — Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

4, 5-15. 19 b-26. 39 a. 40-42

In illo témpore:

Venit Iesus in civitátem Samaríæ quæ dícitur Sichar, iuxta prǽdium quod dedit Iacob Ioseph fílio suo: erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigátus ex itínere sedébat sic super fontem: hora erat quasi sexta.

Venit múlier de Samaría hauríre aquam. Dicit ei Iesus: « Da mihi bíbere »; discípuli enim eius abíerant in civitátem, ut cibos émerent.

Dicit ergo ei múlier illa Samaritána: « Quómodo tu Iudǽus cum sis, bíbere a me poscis quæ sum múlier Samaritána? » Non enim coutúntur Iudǽi Samaritánis.

Respóndit Iesus et dixit ei: « Si scires donum Dei et quis est qui dicit tibi: " Da mihi bíbere ", tu fórsitan petísses ab eo et dedísset tibi aquam vivam ».

Dicit ei múlier: « Dómine, neque in quo háurias habes, et púteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis púteum et ipse ex eo bibit et fílii eius et pécora eius? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Omnis qui bibit ex aqua hac sítiet íterum; qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum, sed aqua quam dabo ei fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam ».

Dicit ad eum múlier: « Dómine, da mihi hanc aquam, ut non sítiam neque véniam huc hauríre. Vídeo quia prophéta es tu. Patres nostri in monte hoc adoravérunt, et vos dícitis quia in Hierosólymis est locus ubi adoráre opórtet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, múlier, quia venit hora quando neque in monte hoc neque in Hierosólymis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis: nos adorámus quod scimus, quia salus ex Iudǽis est. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in Spíritu et veritáte; nam et Pater tales quærit qui adórent eum. Spíritus est Deus, et eos qui adórant eum, in Spíritu et veritáte opórtet adoráre ».

Dicit ei múlier: « Scio quia Messías venit, qui dícitur Christus; cum vénerit ille, nobis annuntiábit ómnia ».

Dicit ei Iesus: « Ego sum, qui loquor tecum ».

Ex civitáte autem illa multi credidérunt in eum. Dum venissent ergo ad illum Samaritáni, rogavérunt eum ut apud ipsos manéret; et mansit ibi duos dies. Et multo plures credidérunt propter sermónem eius, et mulíeri dicébant: « Iam non propter tuam loquélam crédimus; ipsi enim audívimus, et scimus quia hic est vere Salvátor mundi ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima *

Lex per Moysen data est.

Léctio libri Exodi 20, 1-17

In diébus illis:

Locútus est Dóminus cunctos sermónes hos:

« Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti, de domo servitútis.

Non habébis deos aliénos coram me.

Non fácies tibi scúlptile neque omnem similitúdinem, quæ est in cælo désuper et quæ in terra deórsum, nec eórum quæ sunt in aquis sub terra.

Non adorábis ea neque coles. Ego sum Dóminus Deus tuus, fortis, zelótes, vísitans iniquitátem patrum in fílios in tértiam et quartam generatiónem eórum qui odérunt me, et fáciens misericórdiam in mília his qui díligunt me et custódiunt præcépta mea.

Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustra.

Meménto ut diem sábbati sanctífices. Sex diébus operáberis, et fácies ómnia ópera tua; séptimo autem die sábbatum Dómini Dei tui est; non fácies omne opus in eo tu et fília tua, servus tuus et ancílla tua, iuméntum tuum et ádvena qui est intra portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cælum et terram et mare et ómnia quæ in eis sunt, et requiévit in die séptimo: idcírco benedíxit Dóminus diéi sábbati et sanctificávit eum.

Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis longǽvus super terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi.

Non occídes.

Non mœcháberis.
Non furtum fácies.
Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium.
Non concupísces domum próximi tui; nec desiderábis uxórem eius, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt ».
Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio libri Exodi 20, 1-3. 7-8. 12-17

In diébus illis:
Locútus est Dóminus cunctos sermónes hos:
« Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti, de domo servitútis.
Non habébis deos aliénos coram me.
Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustra.
Meménto ut diem sábbati sanctífices.
Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi.
Non occídes.
Non mœcháberis.
Non furtum fácies.
Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium.
Non concupísces domum próximi tui; nec desiderábis uxórem eius, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (℟.: Io 6, 69)

℟. Dómine, verba vitæ ætérnæ habes.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. ℟.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. ℟.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum sǽculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. ℟.

11 Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. ℟.

Lectio secunda

Prædicamus Christum crucifixum,
hominibus scandalum, sed vocatis Dei sapientiam.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstcli
ad Corínthios 1, 22-25

Fratres:

Iudǽi signa petunt et Græci sapiéntiam quærunt, nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudǽis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam: quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum, habet vitam ætérnam.

Evangelium

Solvite templum hoc
et in tribus diebus excitabo illud.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 2, 13-25

Prope erat Pascha Iudæórum, et ascéndit Hierosólymam Iesus. Et invénit in templo vendéntes boves et oves et colúmbas et nummulários sedéntes, et cum fecísset flagéllum de funículis omnes eiécit de templo, oves quoque et boves, et nummulariórum effúdit æs et mensas subvértit; et his qui colúmbas vendébant dixit: « Auférte ista hinc, nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis ». Recordáti sunt discípuli eius quia scriptum est: « Zelus domus tuæ cómedet me ».

Respondérunt ergo Iudǽi et dixérunt ei: « Quod signum osténdis nobis, quia hæc facis? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Sólvíte templum hoc et in tribus diébus excitábo illud ».

Dixérunt ergo Iudǽi: « Quadragínta et sex annis ædificátum est templum hoc, et tu tribus diébus excitábis illud? »

Ille autem dicébat de templo córporis sui. Cum ergo resurrexísset a mórtuis, recordáti sunt discípuli eius quia hoc dicébat, et crediderunt Scriptúræ et sermóni quem dixit Iesus.

Cum autem esset Hierosólymis in Pascha, in die festo, multi credidérunt in Nómine eius, vidéntes signa eius quæ faciébat. Ipse autem Iesus non credébat semetípsum eis, eo quod ipse nosset omnes, et quia opus ei non erat, ut quis testimónium perhibéret de hómine; ipse enim sciébat quid esset in hómine.

Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 107.

Anno C

Lectio prima

Qui-Est misit me ad vos.

Léctio libri Exodi 3, 1-8 a. 13-15

In diébus illis:

Pascébat Móyses oves Iethro, sóceri sui, sacerdótis Mádian; cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quod rubus ardéret et non comburerétur.

Dixit ergo Móyses: « Vadam et vidébo visiónem hanc magnam; quare non comburátur rubus ». Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi et ait: « Móyses, Móyses! »

Qui respóndit: « Adsum ».

At ille: « Ne appròpies, inquit, huc; solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim in quo stas, terra sancta est ». Et ait: « Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob ». Abscóndit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum.

Cui ait Dóminus: « Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægýpto et clamórem eius audívi, propter durítiam eórum qui præsunt opéribus, et sciens dolórem eius descéndi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle ».

Ait Móyses ad Deum: « Ecce ego vadam ad fílios Israel, et dicam eis: " Deus patrum vestrórum misit me ad vos ". Si díxerint mihi: " Quod est nomen eius? " quid dicam eis? »

Dixit Deus ad Móysen: « Ego sum qui sum ». Ait: « Sic dices filiis Israel: " Qui-Est misit me ad vos " ».

Dixítque íterum Deus ad Móysen: « Hæc dices fíliis Israel:

" Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob misit me ad vos; hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 et 11 (℟.: 8 a)

℟. Miserátor et misericors Dóminus.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt,
nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℟.

6 Fáciens iustítias Dóminus,
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
7 Notas fecit vias suas Móysi,
fíliis Israel adinventiónes suas. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius
super timéntes eum. ℟.

Lectio secunda

Vita populi cum Moyse in deserto ad nostram correptionem scripta est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 10, 1-6. 10-12

Nolo vos ignoráre, fratres, quóniam Patres nostri omnes sub Nube fuérunt et omnes Mare transiérunt et omnes in Móyse baptizáti sunt in Nube et in Mari, et omnes eándem escam spiritálem manducavérunt et omnes eúndem potum spiritálem bibérunt; bibébant autem de spirituáli consequénti eos petra: petra autem erat Christus. Sed non in plúribus eórum complácuit Deus, nam prostráti sunt in desérto.

Hæc autem figúræ fuérunt nostræ, ut non simus concupiscéntes malórum, sicut et illi concupiérunt. Neque murmuravéritis, sicut quidam eórum murmuravérunt, et periérunt ab exterminatóre.

Hæc autem in figúra contingébant illis, scripta sunt autem ad correptiónem nostram, in quos fines sæculórum devenérunt. Itaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Mt 4, 17

Pæniténtiam ágite, dicit Dóminus;
appropinquávit Regnum cælórum.

Evangelium

Si non pænitentiam egeritis omnes similiter peribitis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 13, 1-9

Aderant quidam ipso in témpore nuntiántes Iesu de Galilǽis quorum sánguinem Pilátus míscuit cum sacrifíciis eórum. Et respóndens dixit illis:

« Putátis quod hi Galilǽi præ ómnibus Galilǽis peccatóres fuérunt, quia tália passi sunt? Non, dico vobis, sed nisi pæniténtiam egéritis omnes simíliter períbitis. Vel illi decem et octo supra quos cécidit turris in Síloam et occídit eos, putátis quia et ipsi debitóres fuérunt præter omnes hómines habitántes in Ierúsalem? Non, dico vobis, sed si non pæniténtiam egéritis omnes simíliter períbitis ».

Dicébat autem hanc similitúdinem: « Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Dixit autem ad cultórem víneæ: " Ecce anni tres sunt ex quo vénio quærens fructum in ficúlnea hac et non invénio. Succíde ergo illam, ut quid étiam terram evácuat? " At ille respóndens dicit illi: " Dómine, dimítte illam et hoc anno, usque dum fódiam circa illam et mittam stércora; et si quidem fécerit fructum in futúrum — sin autem succídes eam " ». — Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 107.

Dicitur Credo.

Super oblata

His sacrifíciis, Dómine, concéde placátus,
ut, qui própriis orámus absólvi delíctis,
fratérna dimíttere studeámus. Per Christum.

Præfatio: De Samaritana.

Quando legitur Evangelium de Samaritana, dicitur sequens præfatio:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, dum aquæ sibi pétiit potum a Samaritána præbéri,
iam in ea fídei donum ipse creáverat,
et ita eius fidem sitíre dignátus est,
ut ignem in illa divíni amóris accénderet.

Unde et nos tibi grátias ágimus,
et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando vero non legitur Evangelium de Samaritana, dicitur præfatio de Quadragesima, pp. 625-626.

Ant. ad communionem Io 4, 13-14

Quando legitur Evangelium de Samaritana:

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus,
fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Quando legitur aliud Evangelium:

Passer invénit sibi domum, Ps 83, 4-5
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sǽculum sǽculi laudábunt te.

Post communionem

Suméntes pignus cæléstis arcáni,
et in terra pósiti iam supérno pane satiáti,
te, Dómine, súpplices deprecámur,
ut, quod in nobis mystério géritur, ópere impleátur.
Per Christum.

Missa ad libitum

quæ adhiberi potest quavis die huius hebdomadæ præsertim annis B et C, quando Evangelium de Samaritana in dominica tertia Quadragesimæ non legitur.

Lectio prior

Exibit aqua, ut bibat populus.

Léctio libri Exodi 17, 1-7

In diébus illis:

Profécta omnis multitúdo filiórum Israel de desérto Sin per mansiónes suas, iuxta sermónem Dómini, castrametáti sunt in Ráphidim, ubi non erat aqua ad bibéndum pópulo.

Qui iurgátus contra Móysen ait: « Da nobis aquam, ut bibámus ». Quibus respóndit Móyses: « Quid iurgámini contra me? cur tentátis Dóminum? »

Sitívit ergo ibi pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exíre de Ægýpto, ut occíderes nos et líberos nostros ac iuménta siti? » Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciam pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióribus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te supra petram Horeb; percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióribus Israel.

Et vocávit nomen loci illíus " Tentátio " propter iúrgium filiórum Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicéntes: « Estne Dóminus in nobis an non? ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (℟.: 8)

℟. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra ».

1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. ℟.

6 Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
7 quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. ℟.

8 Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
9 sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». ℟.

Versus ante Evangelium Io 4, 42. 15

Dómine, tu es vere Salvátor mundi;
da mihi aquam vivam, ut non sítiam.

Evangelium (Io 4, 5-42), ut supra, p. 109.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 83, 3

Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

Collecta

Ecclésiam tuam, Dómine,
miserátio continuáta mundet et múniat,
et quia sine te non potest salva consístere,
tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Lectio prior

Multi leprosi erant in Israel, et nemo eorum mundatus est, nisi Naaman Syrus.

Léctio libri secúndi Regum 5, 1-15 a

In diebus illis:

Náaman, princeps milítiæ regis Sýriæ, erat vir magnus apud dóminum suum et honorátus: per illum enim dedit Dóminus salútem Sýriæ; erat autem vir fortis et dives, sed leprósus.

Porro de Sýria egréssi fúerant latrúnculi, et captívam dúxerant de terra Israel puéllam párvulam, quæ erat in obséquio uxóris Náaman. Quæ ait ad dóminam suam: « Utinam fuísset dóminus meus ad prophétam, qui est in Samaría! Profécto curásset eum a lepra quam habet ».

Ingréssus est ítaque Náaman ad dóminum suum, et nuntiávit ei dicens: « Sic et sic locúta est puélla de terra Israel ».

Dixítque ei rex Sýriæ: « Vade et mittam lítteras ad regem Israel ».

Qui, cum profectúrus esset, et tulísset secum decem talénta argénti et sex mília áureos et decem mutatória vestimentórum, détulit lítteras ad regem Israel in hæc verba: « Cum accéperis epístolam hanc, scito quod míserim ad te Náaman servum meum, ut cures eum a lepra sua ».

Cumque legísset rex Israel lítteras, scidit vestiménta sua et ait: « Numquid Deus ego sum, ut occídere possim et vivificáre, quia iste misit ad me, ut curem hóminem a lepra sua? Animadvértite et vidéte quod occasiónes quærat advérsum me ».

Quod cum audísset Eliséus, vir Dei, scidísse vidélicet regem Israel vestiménta sua, misit ad eum di-

cens: « Quare scidísti vestiménta tua? Véniat ad me, et sciat esse prophétam in Israel ».

Venit ergo Náaman cum equis et cúrribus, et stetit ad óstium domus Eliséi. Misítque ad eum Eliséus núntium dicens: « Vade et laváre sépties in Iordáne, et recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis ».

Irátus Náaman recedébat dicens: « Putábam quod egrederétur ad me, et stans invocáret nomen Dómini Dei sui et tángeret manu sua locum lepræ, et curáret me. Numquid non melióres sunt Abana et Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israel, ut laver in eis et munder? »

Cum ergo vertísset se et abíret indígnans, accessérunt ad eum servi sui, et locúti sunt ei: « Pater, et si rem grandem dixísset tibi prophéta, certe fácere debúeras; quanto magis quia nunc dixit tibi: " Laváre et mundáberis " ».

Descéndit, et lavit in Iordáne sépties iuxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro eius sicut caro púeri párvuli, et mundátus est.

Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit et stetit coram eo, et ait: « Vere scio quod non sit álius Deus in univérsa terra, nisi tantum in Israel. Obsecro ítaque ut accípias benedictiónem a servo tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2. 3; Ps 42, 3. 4 (℟.: cf. Ps 41, 3)

℟. Sitívit ánima mea ad Deum vivum:
quando apparébo ante fáciem Dei?

2 Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus. ℟.

3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? ℟.

3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam;
ipsa me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. ℟.
4 Et introíbo ad altáre Dei,
ad Deum lætítiæ exsultatiónis meæ.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. ℟.

Versus ante Evangelium Ps 129, 5. 7

Spero in Dóminum, spero in verbum eius;
quia apud eum misericórdia et copiósa redémptio.

Evangelium

Iesus sicut Elias et Elisæus
non ad Iudæos tantum mittitur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 24-30

Cum venísset Iesus Názareth, dixit pópulo in synagóga:

« Amen dico vobis: Nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

In veritáte autem dico vobis: Multæ víduæ erant in diébus Elíæ in Israel, quando clausum est cælum annis tribus et ménsibus sex, cum facta est fames magna in omni terra; et ad nullam illárum missus est Elías nisi in Saréptha Sidóniæ ad mulíerem víduam.

Et multi leprósi erant in Israel sub Eliséo prophéta et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus ».

Et repléti sunt omnes in synagóga ira hæc audiéntes, et surrexérunt et eiecérunt illum extra civitátem, et duxérunt illum usque ad supercílium montis, supra quem cívitas illórum erat ædificáta, ut præcipitárent eum. Ipse autem tránsiens per médium illórum ibat.

Verbum Dómini.

Super oblata

Munus quod tibi, Dómine, nostræ servitútis offérimus, tu salutáre nobis pérfice sacraméntum. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.

Post communionem

Tui nobis, quæsumus, Dómine, commúnio sacraménti et purificatiónem cónferat, et tríbuat unitátem.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum — Ps 16, 6. 8

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.
Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi;
sub umbra alárum tuárum prótege me.

Collecta

Grátia tua ne nos, quæsumus, Dómine, derelínquat,
quæ et sacræ nos déditos fáciat servitúti,
et tuam nobis opem semper acquírat. Per Dóminum.

Lectio prior

In animo contrito et spiritu humilitatis suscipiamur.

Léctio libri Daniélis prophétæ — 3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azarías orávit sic; aperiénsque os suum in médio ignis ait:

« Ne, quǽsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli et sicut arénam quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum, neque sacrifícium, neque oblátio, neque incénsum, neque locus primitiárum coram te, ut possímus inveníre misericórdiam tuam.

Sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur; sicut in holocáusto aríetum et taurórum, et sicut in mílibus agnórum pínguium, sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsio confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quǽrimus fáciem tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobíscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum multitúdinem misericórdiæ tuæ, et érue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6-7 bc. 8-9 (℟.: 6 a)

℟. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. ℟.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ℟.
8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. ℟.

Versus ante Evangelium — Ioel 2, 12-13

Nunc ergo, dicit Dóminus,
convertímini ad me in toto corde vestro,
quia benígnus et misericors sum.

Evangelium

Si non remiseritis unusquisque fratri suo,
Pater non remittet vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
18, 21-35

In illo témpore:

Accédens Petrus dixit Iesu: « Dómine, quótiens peccábit in me frater meus et dimíttam ei? Usque sépties? »

Dicit illi Iesus: « Non dico tibi usque sépties sed usque septuágies sépties.

Ideo assimilátum est Regnum cælórum hómini regi qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et cum cœpísset ratiónem pónere, oblátus est ei unus qui debébat decem mília talénta. Cum autem non habéret unde rédderet, iussit eum dóminus venúndari et uxórem et fílios et ómnia quæ habébat, et reddi.

Prócidens ígitur servus ille adorábat eum dicens: " Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi ". Mi-

sértus autem dóminus servi illíus dimísit eum, et débitum dimísit ei.

Egréssus autem servus ille invénit unum de consérvis suis qui debébat ei centum denários, et tenens suffocábat eum dicens: « Redde quod debes ». Prócidens ígitur consérvus eius rogábat eum dicens: « Patiéntiam habe in me, et reddam tibi ». Ille autem nóluit, sed ábiit, et misit eum in cárcerem donec rédderet débitum.

Vidéntes autem consérvi eius quæ fiébant, contristáti sunt valde, et venérunt et narravérunt dómino suo ómnia quæ facta erant.

Tunc vocávit illum dóminus suus et ait illi: « Serve nequam, omne débitum illud dimísi tibi, quóniam rogásti me; non opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? » Et irátus dóminus eius trádidit eum tortóribus quoadúsque rédderet univérsum débitum.

Sic et Pater meus cæléstis fáciet vobis si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
ut hæc hóstia salutáris
nostrórum fiat purgátio delictórum,
et tuæ propitiátio potestátis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Ps 14, 1-2

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?
aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam.

Post communionem

Vivíficet nos, quǽsumus, Dómine,
huius participátio sancta mystérii,
et páriter nobis expiatiónem tríbuat et munímen.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum — Ps 118, 133

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iniustítia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, per quadragesimálem observántiam erudíti
et tuo verbo nutríti,
sancta continéntia tibi simus toto corde devóti,
et in oratióne tua semper efficiámur concórdes.
Per Dóminum.

Lectio prior

Observabitis præcepta et implebitis opere.

Léctio libri Deuteronómii — 4, 1. 5-9

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Et nunc, Israel, audi præcépta et iudícia, quæ ego dóceo te, ut fáciens ea vivas, et ingrédiens possídeas terram, quam Dóminus Deus patrum vestrórum datúrus est vobis.

Scitis quod docúerim vos præcépta atque iustítias; sicut mandávit mihi Dóminus Deus meus, sic faciétis ea in terra, quam possessúri estis; et observábitis, et implébitis ópere. Hæc est enim vestra sapiéntia et

intelléctus coram pópulis, ut, audiéntes univérsa præcépta hæc, dicant: “ En pópulus sápiens et intéllegens, gens magna! ”

Nec est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecratiónibus nostris. Quæ est enim ália gens sic ínclita, ut hábeat cæremónias iustáque iudícia et univérsam legem, quam ego propónam hódie ante óculos vestros?

Custódi ígitur temetípsum et ánimam tuam sollícite. Ne obliviscáris verbórum, quæ vidérunt óculi tui, et ne éxcidant de corde tuo cunctis diébus vitæ tuæ. Docébis ea fílios ac nepótes tuos ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 15-16. 19-20 (℟.: 12 a)

℟. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

12 Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.
13 Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit fíliis tuis in te. ℟.

15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius.
16 Qui dat nivem sicut lanam,
pruínam sicut cínerem spargit. ℟.

19 Qui annúntiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
20 Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. ℟.

Versus ante Evangelium

Io 6, 64 b. 69 b

Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ ætérnæ habes.

Evangelium

Qui fecerit et docuerit, hic magnus vocabitur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
5, 17-19

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nolíte putáre quóniam veni sólvere Legem aut Prophétas: non veni sólvere sed adimplére. Amen quippe dico vobis: Donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a Lege donec ómnia fiant.

Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in Regno cælórum; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in Regno cælórum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum,
et tua mystéria celebrántes
ab ómnibus nos defénde perículis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ps 15, 11

Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Post communionem

Sanctíficet nos, Dómine, qua pasti sumus, mensa cæléstis,
et, a cunctis erróribus expiátos,
supérnis promissiónibus reddat accéptos.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter implorámus,
ut, quanto magis dies salutíferæ festivitátis accédit,
tanto devótius ad eius celebrándum
proficiámus paschále mystérium.
Per Dóminum.

Lectio prior

Hæc est gens quæ non audivit vocem Domini Dei sui.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 7, 23-28

Hæc dicit Dóminus:

« Hoc verbum præcépi eis dicens: " Audíte vocem meam, et ero vobis Deus, et vos éritis mihi pópulus; et ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut bene sit vobis ".

Et non audiérunt, nec inclinavérunt aurem suam, sed abiérunt in voluntátibus et in pravitáte cordis sui mali, factíque sunt retrórsum et non in ante, a die qua egréssi sunt patres eórum de terra Ægýpti usque ad diem hanc.

Et misi ad vos omnes servos meos prophétas, per diem consúrgens dilúculo et mittens; et non audiérunt me, nec inclinavérunt aurem suam, sed induravérunt cervícem suam, et peius operáti sunt quam patres eórum.

Et loquéris ad eos ómnia verba hæc, et non áu-

dient te. Et vocábis eos, et non respondébunt tibi. Et dices ad eos: " Hæc est gens quæ non audívit vocem Dómini Dei sui nec recépit disciplínam. Périit fides, et abláta est de ore eórum " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (℟.: 8)

℟. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra ».

1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. ℟.

6 Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
7 quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. ℟.

8 Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
9 sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». ℟.

Versus ante Evangelium Ioel 2, 12-13

Nunc ergo, dicit Dóminus,
convertímini ad me in toto corde vestro,
quia benígnus et miséricors sum.

Evangelium

Qui non est mecum adversum me est.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 14-23

In illo témpore:

Erat Iesus eíciens dæmónium, et illud erat mutum: et factum est cum dæmónium exiísset, locútus est mutus.

Et admirátæ sunt turbæ: quidam autem ex eis dixérunt: « In Beélzebul príncipe dæmoniórum éicit dæmónia ». Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo.

Ipse autem, sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: « Omne regnum in se ipsum divísum desolátur, et domus supra domum cadit. Si autem et Sátanas in se ipsum divísus est, quómodo stabit regnum ipsíus? Quia dícitis in Beélzebul eícere me dæmónia. Si autem ego in Beélzebul eício dæmónia, fílii vestri in quo eíciunt? Ideo ipsi iúdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei eício dæmónia, profécto pervénit in vos Regnum Dei.

Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet; si autem fórtior illo supervéniens vícerit eum, univérsa arma eius áuferet, in quibus confidébat, et spólia eius distríbuet.

Qui non est mecum, advérsum me est, et qui non cólligit mecum, dispérgit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Ut tibi grata sint, Dómine, múnera pópuli tui,
ab omni, quæsumus, eum contágio perversitátis emúnda,
nec falsis gáudiis inhærére patiáris,
quem ad veritátis tuæ prǽmia veníre promíttis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Ps 118, 4-5

Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis:
útinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas.

Post communionem

Quos réficis, Dómine, sacraméntis,
attólle benígnus auxíliis,

ut tuæ salvatiónis efféctum
et mystériis capiámus et móribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 85, 8. 10

Non est símilis tui in diis, Dómine,
quóniam magnus es tu et fáciens mirabília;
tu es Deus solus.

Collecta

Córdibus nostris, quǽsumus, Dómine,
grátiam tuam benígnus infúnde,
ut ab humánis semper retrahámur excéssibus,
et mónitis inhærére valeámus, te largiénte, cæléstibus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non dicemus ultra: « Dii nostri »
opera manuum nostrarum.

Léctio libri Osée prophétæ 14, 2-10

Hæc dicit Dóminus:

« Convértere, Israel, ad Dóminum Deum tuum, quóniam corruísti in iniquitáte tua. Tóllite vobíscum verba, et convertímini ad Dóminum, et dícite ei: " Omnem aufer iniquitátem, áccipe bonum, et reddémus vítulos labiórum nostrórum. Assur non salvábit nos, super equum non ascendémus nec dicémus ultra: « Dii nostri » ópera mánuum nostrárum, quia eius, qui in te est, miseréberis pupílli ".

Sanábo contritiónes eórum, díligam eos spontánee, quia avérsus est furor meus ab eis; ero quasi ros, Israel

germinábit sicut lílium, et erúmpet radix eius ut Líbani. Ibunt rami eius, et erit quasi olíva glória eius, et odor eius ut Líbani.

Converténtur sedéntes in umbra eius, vivent trítico, et germinábunt quasi vínea; memoriále eius sicut vinum Líbani. Ephraim, quid mihi ultra idóla? Ego exáudiam, et díligam eum ego ut abíetem viréntem, ex me fructus tuus invéntus est.

Quis sápiens et intélleget ista? intéllegens et sciet hæc? Quia rectæ viæ Dómini, et iusti ambulábunt in eis; prævaricatóres vero córruent in eis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 80, 6 c-8 a. 8 bc-9. 10-11 ab. 14 et 17
(℟.: cf. 11 et 9 a)

℟. Ego sum Dóminus Deus tuus: audi vocem meam.

6 Sermónem quem non nóveram, audívi.
7 « Divérti ab onéribus dorsum eius,
manus eius a cóphino recessérunt.
8 In tribulatióne invocásti me et liberávi te. ℟.

Exaudívi te in abscóndito tempestátis,
probávi te apud aquam Meríba.
9 Audi, pópulus meus, et contestábor te,
Israel, útinam áudias me. ℟.

10 Non erit in te deus aliénus
neque adorábis deum extráneum.
11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus
qui edúxi te de terra Ægýpti. ℟.

14 Si pópulus meus audísset me,
Israel si in viis meis ambulásset,
17 et cibárem eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturárem eos ». ℟.

Versus ante Evangelium Mt 4, 17

Pæniténtiam ágite, dicit Dóminus;
appropinquávit Regnum cælórum.

Evangelium

*Dominus Deus noster Dominus unus est,
et diliges eum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 28 b-34

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: " Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est, et díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota mente tua et ex tota virtúte tua ". Secúndum est illud: " Díliges próximum tuum tamquam teípsum ". Maius horum áliud mandátum non est ».

Et ait illi scriba: « Bene, Magíster, in veritáte dixísti: Unus est, et non est álius præter eum; et dilígere Eum ex toto corde et ex toto intelléctu et ex tota fortitúdine, et: Dilígere próximum tamquam se ipsum, maius est ómnibus holocaustomátibus et sacrifíciis ».

Et Iesus videns quod sapiénter respondísset, dixit illi: « Non es longe a Regno Dei ». Et nemo iam audébat eum interrogáre. — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, quǽsumus, Dómine,
propítius ad múnera, quæ sacrámus,
ut tibi grata reddántur,
et nobis salutária semper exsístant.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Cf. Mc 12, 33

Dilígere Deum ex toto corde,
et próximum tamquam seípsum,
maius est ómnibus sacrifíciis.

Post communionem

Mentes nostras et córpora, Dómine, quæsumus,
operátio tuæ virtútis infúndat,
ut, quod participatióne súmpsimus,
plena redemptióne capiámus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum — Ps 102, 2-3

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius,
qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.

Collecta

Observatiónis huius ánnua celebritáte lætántes,
quæsumus, Dómine,
ut, paschálibus sacraméntis inhæréntes,
plenis eórum efféctibus gaudeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Misericordiam volui, et non sacrificium.

Léctio libri Osée prophétæ — 6, 1 b-6

Veníte, et revertámur ad Dóminum, quia ipse cepit et sanábit nos, percútiet et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies, in die tértia suscitábit nos, et vivémus

in conspéctu eius. Sciémus sequemúrque ut cognoscámus Dóminum. Quasi dilúculum præparátus est egréssus eius, et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

« Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Iuda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei, et iudícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium: et sciéntiam Dei plus quam holocáusta ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 18-19. 20-21 ab (℟.: Os 6, 6)

℟. Misericórdiam vólui, et non sacrifícium.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

18 Non enim sacrifício delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
19 Sacrifícium Deo spíritus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. ℟.

20 Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion,
ut ædificéntur muri Ierúsalem.
21 Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ,
oblatiónes et holocáusta. ℟.

Versus ante Evangelium

Ps 94, 8 ab

Hódie nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.

Evangelium

Descendit publicanus iustificatus in domum suam a Pharisæo

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 18, 9-14

In illo témpore:

Dixit Iesus ad quosdam qui in se confidébant tamquam iusti et aspernabántur céteros, parábolam istam: « Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus Pharisǽus et alter publicánus. Pharisǽus stans hæc apud se orábat: " Deus, grátias ago tibi quia non sum sicut céteri hóminum, raptóres, iniústi, adúlteri, velut étiam hic publicánus; ieiúno bis in sábbato, décimas do ómnium quæ possídeo ".

Et publicánus a longe stans nolébat nec óculos ad cælum leváre, sed percutiébat pectus suum dicens: " Deus, propítius esto mihi peccatóri ".

Dico vobis: Descéndit hic iustificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat humiliábitur, et qui se humíliat exaltábitur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, de cuius grátia venit
ut ad mystéria tua purgátis sénsibus accedámus,
præsta, quǽsumus,
ut, in eórum traditióne sollémniter honoránda,
cómpetens deferámus obséquium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Lc 18, 13

Publicánus, stans a longe,
percutiébat pectus suum dicens:
Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Post communionem

Da nobis, quǽsumus, miséricors Deus,
ut sancta tua, quibus incessánter explémur,
sincéris tractémus obséquiis,
et fidéli semper mente sumámus.
Per Christum.

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia præparatoria ad baptismum adultorum, sumi possunt orationes rituales et intercessiones propriæ, ut infra, p. 1052.

Ant. ad introitum Cf. Is 66, 10-11

Lætáre, Ierúsalem,
et convéntum fácite, omnes qui dilígitis eam;
gaudéte cum lætítia, qui in tristítia fuístis,
ut exsultétis, et satiémini
ab ubéribus consolatiónis vestræ.

Collecta

Deus, qui per Verbum tuum
humáni géneris reconciliatiónem mirabíliter operáris,
præsta, quǽsumus,
ut pópulus christiánus
prompta devotióne et álacri fide
ad ventúra sollémnia váleat festináre.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

David ungitur in regem super Israel.

Léctio libri primi Samuélis 16, 1 b. 6-7. 10-13 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Samuélem: « Imple cornu tuum óleo et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemítem; provídi enim in fíliis eius mihi regem ».

Cumque ingréssus esset, vidit Eliab et ait: « Num

coram Dómino est christus eius? » Et dixit Dóminus ad Samuélem: « Ne respícias vultum eius neque altitúdinem statúræ eius, quóniam abiéci eum, nec iuxta intúitum hóminis ego iúdico; homo enim videt ea quæ parent; Dóminus autem intuétur cor ».

Addúxit ítaque Isai septem fílios suos coram Samuéle, et ait Sámuel ad Isai: « Non elégit Dóminus ex istis ». Dixítque Sámuel ad Isai: « Numquid iam compléti sunt fílii? » Qui respóndit: « Adhuc réliquus est párvulus et pascit oves ». Et ait Sámuel ad Isai: « Mitte et adduc eum; nec enim discumbémus priúsquam huc ille véniat ». Misit ergo et addúxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspéctu decoráque fácie. Et ait Dóminus: « Surge, unge eum; ipse est enim ».

Tulit ergo Sámuel cornu ólei et unxit eum in médio fratrum eius, et diréctus est spíritus Dómini a die illa in David et deínceps. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit. ℟.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum.
4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

Lectio secunda

Exsurge a mortuis, et illuminabit tibi Christus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 5, 8-14

Fratres:

Erátis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino; ut fílii lucis ambuláte — fructus enim lucis est in omni bonitáte et iustítia et veritáte — probántes quid sit beneplácitum Dómino; et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem et redargúite; quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis turpe est et dícere; omnia autem quæ arguúntur a lúmine manifestántur, omne enim quod manifestátur lumen est.

Propter quod dicit: « Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit tibi Christus ».

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

Evangelium *

Abiit et lavit et venit videns.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 9, 1-41

In illo témpore:

Prætériens Iesus vidit hóminem cæcum a nativitáte. Et interrogavérunt eum discípuli sui dicéntes: « Rabbi,

quis peccávit, hic aut paréntes eius, ut cæcus nascerétur? »

Respóndit Iesus: « Neque hic peccávit neque paréntes eius, sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Nos opórtet operári ópera Eius qui misit me donec dies est; venit nox quando nemo potest operári. Quámdiu in mundo sum, lux sum mundi ».

Hæc cum dixísset, éxspuit in terram et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos eius et dixit ei: « Vade, lava in natatória Síloæ (quod interpretátur: " Missus ") ». Abiit ergo et lavit et venit videns.

Itaque vicíni, et qui vidébant eum prius quia mendícus erat, dicébant: « Nonne hic est qui sedébat et mendicábat? » Alii dicébant: « Hic est », alii dicébant: « Nequáquam, sed símilis est eius ». Ille dicébat: « Ego sum ».

Dicébant ergo ei: « Quómodo ígitur apérti sunt óculi tibi? »

Respóndit ille: « Homo qui dícitur Iesus lutum fecit et unxit óculos meos, et dixit mihi: " Vade ad Síloam et lava ", ábii ergo et lavi et vidi ». Et dixérunt ei: « Ubi est ille? » Ait: « Néscio ».

Addúcunt eum ad Pharisǽos qui cæcus fúerat. Erat autem sábbatum in qua die lutum fecit Iesus et apéruit óculos eius. Iterum ergo interrogábant et eum Pharisǽi quómodo vidísset. Ille autem dixit eis: « Lutum pósuit super óculos meos et lavi et vídeo ».

Dicébant ergo ex Pharisǽis quidam: « Non est hic homo a Deo, qui sábbatum non custódit ». Alii autem dicébant: « Quómodo potest homo peccátor hæc signa fácere? » Et schisma erat in eis. Dicunt ergo cæco íterum: « Tu quid dicis de eo, quia apéruit óculos tuos? » Ille autem dixit: « Prophéta est! »

Non credidérunt ergo Iudǽi de illo quia cæcus

fuísset et vidísset, donec vocavérunt paréntes eius qui víderat. Et interrogavérunt eos dicéntes: « Hic est fílius vester, quem vos dícitis quia cæcus natus est? Quómodo ergo nunc videt? » Respondérunt ergo paréntes eius et dixérunt: « Scimus quia hic est fílius noster et quia cæcus natus est; quómodo autem nunc vídeat nescímus, aut quis eius apéruit óculos nos nescímus; ipsum interrogáte, ætátem habet, ipse de se loquétur ». Hæc dixérunt paréntes eius quia timébant Iudǽos, iam enim conspiráverant Iudǽi ut si quis eum confiterétur Christum, extra synagógam fíeret. Proptérea paréntes eius dixérunt: « Ætátem habet: ipsum interrogáte ».

Vocavérunt ergo rursum hóminem qui fúerat cæcus, et dixérunt ei: « Da glóriam Deo; nos scimus quia hic homo peccátor est ». Respóndit ergo ille: « Si peccátor est néscio; unum scio, quia cæcus cum essem, modo vídeo ». Dixérunt ergo illi: « Quid fecit tibi? Quómodo apéruit óculos tuos? » Respóndit eis: « Dixi vobis iam et non audístis; quid íterum vultis audíre? Numquid et vos vultis discípuli eius fíeri? »

Et maledixérunt ei et dixérunt: « Tu discípulus illíus es, nos autem Móysis discípuli sumus. Nos scimus quia Móysi locútus est Deus, hunc autem nescímus unde sit ».

Respóndit homo et dixit eis: « In hoc enim mirábile est quia vos nescítis unde sit, et apéruit meos óculos. Scimus quia peccatóres Deus non audit, sed si quis Dei cultor est et voluntátem eius facit, hunc exáudit. A sǽculo non est audítum quia apéruit quis óculos cæci nati: nisi esset hic a Deo, non póterat fácere quidquam ».

Respondérunt et dixérunt ei: « In peccátis tu natus es totus, et tu doces nos? » Et eiecérunt eum foras.

Audívit Iesus quia eiecérunt eum foras, et cum in-

venísset eum dixit ei: « Tu credis in Fílium hóminis? » Respóndit ille et dixit: « Et quis est, Dómine, ut credam in eum? » Dixit ei Iesus: « Et vidísti eum et qui lóquitur tecum ipse est ». At ille ait: « Credo, Dómine », et adorávit eum.

Et dixit Iesus: « In iudícium ego in hunc mundum veni, ut qui non vident vídeant, et qui vident cæci fiant ». Audiérunt hæc ex Pharisǽis qui cum ipso erant, et dixérunt ei: « Numquid et nos cæci sumus? » Dixit eis Iesus: « Si cæci essétis, non haberétis peccátum: nunc vero dícitis: " Vidémus ": peccátum vestrum manet ».

Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
9, 1. 6-9. 13-17. 34-38

In illo témpore:

Prætériens Iesus vidit hóminem cæcum a nativitáte. Et éxspuit in terram et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos eius et dixit ei: « Vade, lava in natatória Síloæ (quod interpretátur: " Missus ") ». Abiit ergo et lavit et venit videns.

Itaque vicíni, et qui vidébant eum prius quia mendícus erat, dicébant: « Nonne hic est qui sedébat et mendicábat? » Alii dicébant: « Hic est », alii dicébant: « Nequáquam, sed símilis est eius ». Ille dicébat: « Ego sum ».

Addúcunt eum ad Pharisǽos qui cæcus fúerat. Erat autem sábbatum in qua die lutum fecit Iesus et apéruit óculos eius. Iterum ergo interrogábant et eum Pharisǽi quómodo vidísset. Ille autem dixit eis: « Lutum pósuit super óculos meos et lavi et vídeo ».

Dicébant ergo ex Pharisǽis quidam: « Non est hic

homo a Deo, qui sábbatum non custódit ». Alii autem dicébant: « Quómodo potest homo peccátor hæc signa fácere? » Et schisma erat in eis. Dicunt ergo cæco íterum: « Tu quid dicis de eo, quia apéruit óculos tuos? » Ille autem dixit: « Prophéta est! »

Respondérunt et dixérunt ei: « In peccátis tu natus es totus, et tu doces nos? » Et eiecérunt eum foras.

Audívit Iesus quia eiecérunt eum foras, et cum invenísset eum dixit ei: « Tu credis in Fílium hóminis? » Respóndit ille et dixit: « Et quis est, Dómine, ut credam in eum? » Dixit ei Iesus: « Et vidísti eum et qui lóquitur tecum ipse est ». At ille ait: « Credo, Dómine », et adorávit eum. — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Ira et misericordia Domini per exsilium et liberationem populi manifestatur.

Léctio libri secúndi Chronicórum 36, 14-16. 19-23

In diébus illis:

Univérsi príncipes sacerdótum et pópulus prævaricáti sunt iníque iuxta univérsas abominatiónes géntium, et polluérunt domum Dómini, quam sanctificáverat sibi in Ierúsalem. Mittébat autem Dóminus Deus patrum suórum ad illos per manum nuntiórum suórum de nocte consúrgens et cotídie cómmonens, eo quod párceret pópulo et habitáculo suo. At illi subsannábant núntios Dei et parvipendébant sermónes eius illudebántque prophétis, donec ascénderet furor Dómini in pópulum eius, et esset nulla curátio.

Incendérunt hostes domum Dei, destruxerúntque

murum Ierúsalem, univérsas turres combussérunt et quidquid pretiósum fúerat demolíti sunt. Si quis eváserat gládium, ductus in Babylónem servívit regi et fíliis eius donec imperáret rex Persárum, et complerétur sermo Dómini ex ore Ieremíæ, et celebráret terra sábbata sua; cunctis enim diébus desolatiónis egit sábbatum, usque dum compleréntur septuagínta anni.

Anno autem primo Cyri, regis Persárum, ad expléndum sermónem Dómini, quem locútus fúerat per os Ieremíæ, suscitávit Dóminus spíritum Cyri, regis Persárum, qui iussit prædicári in univérso regno suo étiam per scriptúram dicens: « Hæc dicit Cyrus, rex Persárum: " Omnia regna terræ dedit Dóminus Deus cæli, et ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum in Ierúsalem, quæ est in Iudǽa. Quis ex vobis est in omni pópulo eius? Sit Dóminus Deus suus cum eo, et ascéndat " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 136, 1-2. 3. 4-5. 6 (℟.: 6 a)

℟. Adhǽreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui.

1 Super flúmina Babylónis,
illic sédimus et flévimus,
cum recordarémur Sion.
2 In salícibus in médio eius
suspéndimus cítharas nostras. ℟.

3 Quia illic rogavérunt nos,
qui captívos duxérunt nos,
verba cantiónum,
et qui affligébant nos, lætítiam:
« Cantáte nobis de cánticis Sion ». ℟.

4 Quómodo cantábimus cánticum Dómini
in terra aliéna?

5 Si oblítus fúero tui, Ierúsalem,
obliviscátur sui déxtera mea. ℟.

6 Adhǽreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui,
si non præposúero Ierúsalem
in cápite lætítiæ meæ. ℟.

Lectio secunda

Mortui peccatis, gratia estis salvati.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
2, 4-10

Fratres:

Deus, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis convivificávit nos Christo — grátia estis salváti — et conresuscitávit et consedére fecit in cæléstibus in Christo Iesu, ut osténderet in sǽculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Iesu.

Grátia enim estis salváti per fidem; et hoc non ex vobis, Dei donum est: non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim sumus factúra, creáti in Christo Iesu in ópera bona, quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam.

Evangelium

Misit Deus Filium ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
3, 14-21

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis, ut omnis qui credit in ipso hábeat vitam ætérnam ».

Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicátur: qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Fílii Dei.

Hoc est autem iudícium: Lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem, erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius; qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur eius ópera quia in Deo sunt facta.

Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 144.

Anno C

Lectio prima

Populus Dei, in terram promissam ingressus, Pascha celebrat.

Léctio libri Iósue 5, 9 a. 10-12

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Iósue: « Hódie ábstuli oppróbrium Ægýpti a vobis ».

Manserúntque fílii Israel in Gálgalis, et fecérunt Phase quartadécima die mensis ad vésperum in campéstribus Iéricho, et comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes et poléntam eiúsdem anni.

Defecítque manna, postquam comedérunt de frúgibus terræ, nec usi sunt ultra cibo illo fílii Israel, sed comedérunt de frúgibus præséntis anni terræ Chánaan.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (℟.: 9 a)

℟. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et lætántur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illumináminì,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

Lectio secunda

Deus reconciliavit nos sibi per Christum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 5, 17-21

Fratres:

Si quis in Christo, nova creatúra; vétera transiérunt, ecce, facta sunt nova. Omnia autem ex Deo qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis mi-

nistérium reconciliatiónis, quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Lc 15, 18

Surgam et ibo ad patrem meum et dicam ei:
« Pater, peccávi in cælum et coram te ».

Evangelium

Frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et peccatóres ut audírent illum. Et murmurábant Pharisǽi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis ». Et ait ad illos parábolam istam dicens:

« Homo quidam habébat duos fílios. Et dixit adulescéntior ex illis patri: " Pater, da mihi portiónem substántiæ quæ me contíngit ". Et divísit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam, et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et postquam ómnia consummásset, facta est fames válida in regióne illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhǽsit uni cívium regiónis illíus, et misit illum in

villam suam ut pásceret porcos, et cupiébat saturári de síliquis quas porci manducábant, et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: " Quanti mercennárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo. Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te et iam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercennáriis tuis ". Et surgens venit ad patrem suum.

Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus et misericórdia motus est et accúrrens cécidit super collum eius et osculátus est illum. Dixítque ei fílius: " Pater, peccávi in cælum et coram te, iam non sum dignus vocári fílius tuus ".

Dixit autem pater ad servos suos: " Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius et calceaménta in pedes et addúcite vítulum saginátum, occídite et manducémus et epulémur, quia hic fílius meus mórtuus erat et revíxit, períerat et invéntus est ". Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros, et vocávit unum de servis et interrogávit quæ hæc essent. Isque dixit illi: " Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit ". Indignátus est autem et nolébat introíre. Pater ergo illíus egréssus cœpit rogáre illum. At ille respóndens dixit patri suo: " Ecce tot annis sérvio tibi et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum ut cum amícis meis epulárer: sed postquam fílius tuus hic qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus venit, occidísti illi vítulum saginátum ".

At ipse dixit illi: " Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt; epulári autem et gaudére opor-

tébat, quia frater tuus hic mórtuus erat et revíxit; períerat et invéntus est " ». — Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 144.

Dicitur Credo.

Super oblata

Remédii sempitérni múnera, Dómine, lætántes offérimus,
supplíciter exorántes,
ut éadem nos et fidéliter venerári,
et pro salúte mundi congruénter exhibére perfícias.
Per Christum.

Præfatio: De cæco nato.

Quando legitur Evangelium de cæco nato, dicitur sequens præfatio:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui genus humánum, in ténebris ámbulans,
ad fídei claritátem
per mystérium incarnatiónis addúxit,
et, qui servi peccáti véteris nascebántur,
per lavácrum regeneratiónis
in fílios adoptiónis assúmpsit.

Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos, cum omni exércitu Angelórum,
proclamámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando vero non legitur Evangelium de cæco nato, dicitur præfatio de Quadragesima, pp. 625-626.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf. Io 9, 11

Dóminus linívit óculos meos:
et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Quando legitur Evangelium de filio prodigo: Lc 15, 32

Opórtet te, fili, gaudére,
quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit;
períerat, et invéntus est.

Quando legitur aliud Evangelium: Ps 121, 3-4

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas,
cuius participátio eius in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Post communionem

Deus, qui illúminas omnem hóminem
veniéntem in hunc mundum,
illúmina, quǽsumus, corda nostra grátiæ tuæ splendóre,
ut digna ac plácita maiestáti tuæ cogitáre semper,
et te sincére dilígere valeámus.
Per Christum.

Missa ad libitum

quæ adhiberi potest quavis die huius hebdomadæ præsertim annis B et C, quando Evangelium de cæco nato in dominica quarta Quadragesimæ non legitur.

Lectio prior

Consurgam, cum sedero in tenebris:
Dominus lux mea est.

Léctio libri Michǽæ prophetæ 7, 7-9

Ego ad Dóminum aspíciam; exspectábo Deum salvatórem meum; áudiet me Deus meus.

Ne lætéris, inimíca mea, super me, quia cécidi; consúrgam, cum sédero in ténebris: Dóminus lux mea est.

Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, donec causam meam iúdicet et fáciat iudícium meum. Edúcet me in lucem, vidébo iustítiam eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 7-8 a. 8 b-9 abc. 13-14 (℟.: 1 a)

℟. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

7 Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.
8 De te dixit cor meum: « Exquírite fáciem eius ». ℟.

Fáciem tuam, Dómine, requíram.
9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus es tu, ne me reícias. ℟.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. ℟.

Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

Evangelium (Io 9, 1-41), ut supra, p. 146.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 30, 7-8

Ego autem in Dómino sperábo.
Exsultábo, et lætábor in tua misericórdia,
quia respexísti humilitátem meam.

Collecta

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis,
præsta, quǽsumus,
ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis,
et temporálibus non destituátur auxíliis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non audietur ultra vox fletus et vox clamoris.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 65, 17-21

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego creo cælos novos et terram novam; et non erunt in memória prióra, et non ascéndent super cor.

Sed gaudébitis et exsultábitis usque in sempitérnum in his quæ ego creo. Quia ecce ego creo Ierúsalem " Exsultatiónem " et pópulum eius " Gáudium ". Et exsultábo in Ierúsalem et gaudébo in pópulo meo, et non audiétur in eo ultra vox fletus et vox clamóris.

Non erit ibi ámplius infans diérum, et senex qui

non ímpleat dies suos, quóniam puer centum annórum moriétur, et peccátor centum annórum maledíctus erit. Et ædificábunt domos et habitábunt, et plantábunt víneas, et cómedent fructus eárum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2 et 4. 5-6. 11-12 a et 13 b (℟.: 2 a)

℟. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.

2 Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me,
nec delectásti inimícos meos super me.
4 Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descénderem in lacum. ℟.

5 Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
6 Quóniam ad moméntum indignátio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus,
ad matutínum lætítia. ℟.

11 Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiútor.
12 Convertísti planctum meum in choros mihi.
13 Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. ℟.

Versus ante Evangelium — Am 5, 14

Quǽrite bonum, et non malum, ut vivátis;
et erit Dóminus vobíscum.

Evangelium

Vade: filius tuus vivit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 43-54

In illo témpore:

Exiit Iesus a Samaría in Galilǽam; ipse enim Iesus testimónium perhíbuit quia prophéta in sua pátria ho-

nórem non habet. Cum ergo venísset in Galilǽam, excepérunt eum Galilǽi, cum ómnia vidíssent quæ fécerat Hierosólymis in die festo, et ipsi enim vénerant in diem festum.

Venit ergo íterum in Cana Galilǽæ, ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam régius, cuius fílius infirmabátur Caphárnaum; hic cum audísset quia Iesus advénerit a Iudǽa in Galilǽam, ábiit ad eum et rogábat ut descénderet et sanáret fílium eius, incipiébat enim mori.

Dixit ergo Iesus ad eum: « Nisi signa et prodígia vidéritis, non credétis ».

Dicit ad eum régius: « Dómine, descénde prius quam moriátur fílius meus ».

Dicit ei Iesus: « Vade: fílius tuus vivit ». Crédidit homo sermóni quem dixit ei Iesus et ibat.

Iam autem eo descendénte, servi eius occurrérunt ei dicéntes quia fílius eius vivit. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Dixérunt ergo ei: « Heri hora séptima relíquit eum febris ». Cognóvit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus: « Fílius tuus vivit », et crédidit ipse et domus eius tota.

Hoc íterum secúndum signum fecit Iesus cum venísset a Iudǽa in Galilǽam. — Verbum Dómini.

Super oblata

Dicátæ tibi, Dómine, quǽsumus,
capiámus oblatiónis efféctum,
ut, a terrénæ vetustátis conversatióne mundáti,
cæléstis vitæ proféctibus innovémur.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ez 36, 27

Spíritum meum ponam in médio vestri,
et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis,

et iudícia mea custodiátis, et operémini,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, quǽsumus,
et renovándo vivíficent,
et sanctificándo ad ætérna perdúcant.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Is 55, 1

Sitiéntes, veníte ad aquas, dicit Dóminus;
et qui non habétis prétium,
veníte, et bíbite cum lætítia.

Collecta

Exercitátio veneránda sanctæ devotiónis, Dómine,
tuórum fidélium corda dispónat,
ut et dignis méntibus suscípiant paschále mystérium,
et salvatiónis tuæ núntient præcónium.
Per Dóminum.

Lectio prior

Vidi aquam egredientem de templo,
et omnes ad quos pervenit aqua ista salvi facti sunt.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 47, 1-9. 12

In diébus illis:

Convértit me ángelus ad portam domus Dómini, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad oriéntem; fácies enim domus respiciébat ad oriéntem, aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad merí-

diem altáris. Et edúxit me per viam portæ aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad oriéntem; et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

Cum egrederétur vir ad oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos, et tradúxit me per aquam usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad génua; et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille torréntem quem non pótui pertransíre, quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári. Et dixit ad me: « Certe vidísti, fili hóminis ». Et edúxit me, et convértit ad ripam torréntis.

Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte. Et ait ad me: « Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli orientális, et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare; et exíbunt, et sanabúntur aquæ: et omnis ánima vivens quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet, et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens.

Et super torréntem oriétur in ripis eius ex utráque parte omne lignum pomíferum; non défluet fólium ex eo, et non defíciet fructus eius; per síngulos menses áfferet primitíva, quia aquæ eius de sanctuário egrediéntur, et erunt fructus eius in cibum, et fólia eius ad medicínam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 45, 2-3. 5-6. 8-9 (℟.: 8)

℟. Dóminus virtútum nobíscum,
refúgium nobis Deus Iacob.

Deus est nobis refúgium et virtus,
adiutórium in tribulatiónibus invéntus est nimis.

3 Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra,
et transferéntur montes in cor maris. ℟.
5 Flúminis rivi lætíficant civitátem Dei,
sancta tabernácula Altíssimi.
6 Deus in médio eius, non commovébitur;
adiuvábit eam Deus mane dilúculo. ℟.
8 Dóminus virtútum nobíscum,
refúgium nobis Deus Iacob.
9 Veníte, et vidéte ópera Dómini,
quæ pósuit prodígia super terram. ℟.

Versus ante Evangelium — Ps 50, 12 a. 14 a

Cor mundum crea in me, Deus;
et redde mihi lætítiam salutáris tui.

Evangelium

Statim sanus factus est homo ille.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
5, 1-3. 5-16

Erat dies festus Iudæórum, et ascéndit Iesus Hierosólymam.

Est autem Hierosólymis, super Probática, piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsátha, quinque pórticus habens. In his iacébat multitúdo languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum.

Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Iesus iacéntem, et cognovísset quia multum iam tempus habet, dicit ei: « Vis sanus fíeri? »

Respóndit ei lánguidus: « Dómine, hóminem non hábeo, ut, cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam; dum autem vénio ego, álius ante me descéndit ».

Dicit ei Iesus: « Surge, tolle grabátum tuum et ámbula ». Et statim sanus factus est homo, et sústulit grabátum suum et ambulábat.

Erat autem sábbatum in illo die. Dicébant ergo Iudǽi illi qui sanátus fúerat: « Sábbatum est, et non licet tibi tóllere grabátum tuum ».

Ille autem respóndit eis: « Qui me fecit sanum, ille mihi dixit: " Tolle grabátum tuum et ámbula " ».

Interrogavérunt eum: « Quis est ille homo qui dixit tibi: " Tolle et ámbula "? » Is autem qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset, Iesus enim declinávit a turba constitúta in loco.

Póstea invénit eum Iesus in templo, et dixit illi: « Ecce sanus factus es: iam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat ». Abiit ille homo et nuntiávit Iudǽis quia Iesus esset qui fecit eum sanum. Et proptérea persequebántur Iudǽi Iesum, quia hæc faciébat in sábbato. — Verbum Dómini.

Super oblata

Offérimus tibi, Dómine, múnera quæ dedísti,
ut et creatiónis tuæ circa mortalitátem nostram testificéntur auxílium,
et remédium nobis immortalitátis operéntur.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ps 22, 1-2

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit;
in loco páscuæ ibi me collocávit,
super aquam refectiónis educávit me.

Post communionem

Purífica, quǽsumus, Dómine, mentes nostras benígnus,
et rénova cæléstibus sacraméntis,

ut consequénter
et córporum præsens páriter et futúrum
capiámus auxílium. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 68, 14

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine;
tempus benepláciti, Deus.
In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me,
in veritáte salútis tuæ.

Collecta

Deus, qui et iustis prǽmia meritórum
et peccatóribus véniam per pæniténtiam præbes,
tuis supplícibus miserére,
ut reátus nostri conféssio
indulgéntiam váleat percípere delictórum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Dedi te in fœdus populi, ut suscitares terram.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 49, 8-15

Hæc dicit Dóminus:

« In témpore plácito exaudívi te, et in die salútis auxiliátus sum tui; et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, et possidéres hereditátes dissipátas; ut díceres his qui vincti sunt: " Exíte ", et his qui in ténebris: " Reveláminì ".

Super vias pascéntur, et in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, et non percútiet eos æstus et sol, quia miserátor eórum reget eos,

et ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, et sémitæ meæ exaltabúntur.

Ecce isti de longe vénient, et ecce illi ab aquilóne et mari, et isti de terra austráli. Laudáte, cæli! et exsúlta, terra! iubiláte, montes, laudem! quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: “ Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei ”. Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non misereátur fílio úteri sui? Et si illa oblíta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui! »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 13 cd-14. 17-18 (℟.: 8 a)

℟. Miserátor et miséricors Dóminus.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. ℟.

13 Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
14 Allevat Dóminus omnes qui córruunt,
et érigit omnes depréssos. ℟.

17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. ℟.

Versus ante Evangelium

Io 11, 25 a. 26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in ætérnum.

Evangelium

Sicut Pater suscitat mortuos et vivificat, sic et Filius quos vult vivificat.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 5, 17-30

In illo témpore:

Respóndit Iesus Iudǽis: « Pater meus usque modo operátur, et ego óperor ».

Proptérea ergo magis quærébant eum Iudǽi interfícere, quia non solum solvébat sábbatum sed et Patrem suum dicébat Deum, æquálem se fáciens Deo.

Respóndit ítaque Iesus et dixit eis:

« Amen, amen dico vobis: Non potest Fílius a se fácere quidquam nisi quod víderit Patrem faciéntem; quæcúmque enim ille fáciat, hæc et Fílius simíliter facit. Pater enim díligit Fílium et ómnia demónstrat ei quæ ipse facit, et maióra his demonstrábit ei ópera, ut vos mirémini.

Sicut enim Pater súscitat mórtuos et vivíficat, sic et Fílius quos vult vivíficat. Neque enim Pater iúdicat quemquam, sed iudícium omne dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium sicut honoríficant Patrem. Qui non honoríficat Fílium, non honoríficat Patrem qui misit illum. Amen, amen dico vobis: Qui verbum meum audit et credit Ei qui misit me, habet vitam ætérnam, et in iudícium non venit sed tránsiit a morte in vitam.

Amen, amen dico vobis: Venit hora, et nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei et qui audíerint vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic dedit et Fílio vitam habére in semetipso; et potestátem dedit ei iudícium fácere, quia Fílius hóminis est.

Nolíte mirári hoc, quia venit hora in qua omnes qui in monuméntis sunt áudient vocem eius et procé-

dent, qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ, qui vero mala egérunt, in resurrectiónem iudícii.

Non possum ego a me ipso fácere quidquam: sicut áudio, iúdico, et iudícium meum iustum est, quia non quæro voluntátem meam, sed voluntátem Eius qui misit me ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Huius sacrifícii poténtia, Dómine, quǽsumus,
et vetustátem nostram cleménter abstérgat,
et novitátem nobis áugeat et salútem. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem — Io 3, 17

Non misit Deus Fílium suum in mundum
ut iúdicet mundum,
sed ut salvétur mundus per ipsum.

Post communionem

Cæléstia dona capiéntibus, quǽsumus, Dómine,
non ad iudícium proveníre patiáris,
quæ fidélibus tuis ad remédium providísti. Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum — Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quǽrite Dóminum et confirmámini,
quǽrite fáciem eius semper.

Collecta

Cleméntiam tuam, Dómine, súpplici voto depóscimus,
ut nos fámulos tuos, pæniténtia emendátos

et bonis opéribus erudítos,
in mandátis tuis fácias perseveráre sincéros,
et ad paschália festa perveníre illǽsos. Per Dóminum.

Lectio prior

Esto placabilis super nequitia populi tui.

Léctio libri Exodi 32, 7-14

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Vade, descénde; peccávit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægýpti. Recessérunt cito de via, quam ostendísti eis, fecerúntque sibi vítulum conflátilem et adoravérunt; atque immolántes ei hóstias dixérunt: " Isti sunt dii tui, Israel, qui te eduxérunt de terra Ægýpti " ».

Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: « Cerno quod pópulus iste duræ cervícis sit; dimítte me, ut irascátur furor meus contra eos et déleam eos, faciámque te in gentem magnam ».

Móyses autem orábat Dóminum Deum suum dicens: « Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægýpti in fortitúdine magna et in manu robústa? Ne, quæso, dicant Ægýptii: " Cállide edúxit eos, ut interfíceret in móntibus, et deléret e terra ": quiéscat ira tua, et esto placábilis super nequítia pópuli tui.

Recordáre Abraham, Isaac et Israel servórum tuórum, quibus iurásti per temetípsum dicens: " Multiplicábo semen vestrum sicut stellas cæli, et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper " ».

Placatúsque est Dóminus ne fáceret malum, quod locútus fúerat advérsus pópulum suum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 19-20. 21-22. 23 (℟.: 4 a)

℟. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

19 Et fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile;
20 et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem tauri comedéntis fenum. ℟.

21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
22 mirabília in terra Cham,
terribília in Mari Rubro. ℟.

23 Et dixit quia dispérderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius.
Stetit in confractióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius ne destrúeret eos. ℟.

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam.

Evangelium

Est qui accuset vos, Moyses, in quo vos speratis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
5, 31-47

In illo témpore: Dixit Iesus Iudǽis:

« Si ego testimónium perhíbeo de me ipso, testimónium meum non est verum: álius est qui testimónium pérhibet de me, et scio quia verum est testimónium quod pérhibet de me.

Vos misístis ad Ioánnem et testimónium perhíbuit veritáti; ego autem non ab hómine testimónium accí-

pio, sed hæc dico ut vos salvi sitis. Ille erat lucérna ardens et lucens, vos autem voluístis exsultáre ad horam in luce eius. Ego autem hábeo testimónium maius Ioánne.

Opera enim quæ dedit mihi Pater ut perfíciam ea, ipsa ópera quæ ego fácio, testimónium pérhibent de me quia Pater me misit; et qui misit me Pater, ipse testimónium perhíbuit de me. Neque vocem eius umquam audístis neque spéciem eius vidístis, et verbum eius non habétis in vobis manens, quia quem misit ille, huic vos non créditis.

Scrutámini Scriptúras, quia vos putátis in ipsis vitam ætérnam habére: et illæ sunt quæ testimónium pérhibent de me; et non vultis veníre ad me ut vitam habeátis.

Glóriam ab homínibus non accípio, sed cognóvi vos, quia dilectiónem Dei non habétis in vobis. Ego veni in Nómine Patris mei et non accípitis me; si álius vénerit in Nómine suo, illum accipiétis. Quómodo potéstis vos crédere, qui glóriam ab ínvicem accípitis, et glóriam quæ a solo est Deo non quǽritis?

Nolíte putáre quia ego accusatúrus sim vos apud Patrem; est qui accúset vos, Móyses, in quo vos sperátis. Si enim crederétis Móysi, crederétis fórsitan et mihi, de me enim ille scripsit. Si autem illíus lítteris non créditis, quómodo meis verbis credétis? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut huius sacrifícii munus oblátum
fragilitátem nostram ab omni malo purget semper
et múniat. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Ier 31, 33

Dabo legem meam in viscéribus eórum,
et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum,
et ipsi erunt mihi in pópulum, dicit Dóminus.

Post communionem

Puríficent nos, quǽsumus, Dómine,
sacraménta quæ súmpsimus,
et fámulos tuos ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiæ reátu constringúntur,
cæléstis remédii plenitúdine gloriéntur.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 53, 3-4

Deus, in nómine tuo salvum me fac,
et in virtúte tua líbera me.
Deus, exáudi oratiónem meam,
áuribus pércipe verba oris mei.

Collecta

Deus, qui fragilitáti nostræ cóngrua subsídia præparásti,
concéde, quǽsumus, ut suæ reparatiónis efféctum
et cum exsultatióne suscípiat,
et pia conversatióne recénseat. Per Dóminum.

Lectio prior

Morte turpissima condemnemus eum.

Léctio libri Sapiéntiæ 2, 1 a. 12-22

Dixérunt ímpii, cogitántes apud se non recte:

« Circumveniámus iustum, quóniam inútilis est nobis, et contrárius est opéribus nostris, et impróperat

nobis peccáta legis, et diffámat in nos peccáta disciplínæ nostræ. Promíttit se sciéntiam Dei habére, et fílium Dei se nóminat.

Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum: gravis est nobis étiam ad vidéndum; quóniam dissímilis est áliis vita illíus, et immutátæ sunt viæ eius. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis; et præfert novíssima iustórum, et gloriátur patrem se habére Deum.

Videámus ergo si sermónes illíus veri sint, et tentémus quæ ventúra sunt illi, et sciémus quæ erunt novíssima illíus. Si enim est verus fílius Dei, suscípiet illum, et liberábit eum de mánibus contrariórum.

Contumélia et torménto interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam eius, et probémus patiéntiam illíus. Morte turpíssima condemnémus eum; erit enim ei respéctus ex sermónibus illíus ».

Hæc cogitavérunt et erravérunt; excæcávit enim illos malítia eórum. Et nesciérunt sacraménta Dei, neque mercédem speravérunt iustítiæ, nec iudicavérunt honórem animárum sanctárum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 17-18. 19-20. 21 et 23 (℟.: 19 a)

℟. Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde.

17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum.
18 Clamavérunt, et Dóminus exaudívit,
et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. ℟.

19 Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde,
et confráctos spíritu salvábit.
20 Multæ tribulatiónes iustórum,
et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. ℟.

21 Custódit ómnia ossa eórum,
unum ex his non conterétur.
23 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum,
et non puniéntur omnes qui sperant in eo. ℟.

Versus ante Evangelium — Mt 4, 4 b

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Evangelium

Quærebant eum apprehendere,
sed nondum venerat hora eius.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem — 7, 1-2. 10. 25-30

In illo témpore:

Ambulábat Iesus in Galilǽam; non enim volébat in Iudǽam ambuláre, quia quærébant eum Iudǽi interfícere. Erat autem in próximo dies festus Iudæórum, Scenopégia.

Ut autem ascendérunt fratres eius ad diem festum, tunc et ipse ascéndit, non maniféste, sed quasi in occúlto.

Dicébant ergo quidam ex Hierosolymítis: « Nonne hic est quem quærunt interfícere? Et ecce palam lóquitur et nihil ei dicunt. Numquid vere cognovérunt príncipes quia hic est Christus? Sed hunc scimus unde sit, Christus autem cum vénerit nemo scit unde sit ».

Clamávit ergo docens Iesus in templo et dicens: « Et me scitis et unde sim scitis: et a me ipso non veni, sed est verus qui misit me, quem vos non scitis. Ego scio eum, quia ab ipso sum et ipse me misit ».

Quærébant ergo eum apprehéndere, et nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora eius.

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc sacrifícia nos, omnípotens Deus,
poténti virtúte mundátos,
ad suum fáciant purióres veníre princípium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem Eph 1, 7

In Christo habémus redemptiónem
per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum,
secúndum divítias grátiæ eius.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, sicut de prætéritis ad nova transímus,
ita, vetustáte depósita, sanctificátis méntibus innovémur.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 17, 5-7

Circumdedérunt me gémitus mortis,
dolóres inférni circumdedérunt me;
et in tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Dírigat corda nostra, quǽsumus, Dómine,
tuæ miseratiónis operátio,
quia tibi sine te placére non póssumus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ego quasi agnus mansuetus,
qui portatur ad victimam.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 11, 18-20

Tu, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi; tunc ostendísti mihi stúdia eórum.

Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam, et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília dicéntes: « Mittámus lignum in panem eius, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen eius non memorétur ámplius ».

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis; tibi enim revelávi causam meam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 7, 2-3. 9 bc-10. 11-12 (℟.: 2 a)

℟. Dómine Deus meus, in te sperávi.

2 Dómine Deus meus, in te sperávi;
salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me
et líbera me,
3 nequándo rápiat ut leo ánimam meam,
discérpens, dum non est qui salvum fáciat. ℟.

9 Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam,
et secúndum innocéntiam meam quæ est in me.
10 Consumátur nequítia peccatórum;
et iustum confírma:
scrutans corda et renes Deus iustus. ℟.

11 Adiutórium meum apud Deum
qui salvos facit rectos corde.
12 Deus iudex iustus,
Fortis iráscens per síngulos dies. ℟.

Versus ante Evangelium Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum, habet vitam ætérnam.

Evangelium

Numquid a Galilæa Christus venit?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 7, 40-53

In illo témpore:

Ex turba, cum audíssent sermónes Iesu, dicébant: « Hic est vere Prophéta ». Alii dicébant: « Hic est Christus », quidam autem dicébant: « Numquid a Galilǽa Christus venit? Nonne Scriptúra dixit: " Ex sémine David, et de Béthlehem castéllo ubi erat David, venit Christus "? » Dissénsio ítaque facta est in turba propter eum. Quidam autem ex ipsis volébant apprehéndere eum, sed nemo misit super illum manus.

Venérunt ergo minístri ad pontífices et Pharisǽos, et dixérunt eis illi: « Quare non adduxístis eum? »

Respondérunt minístri: « Numquam sic locútus est homo ».

Respondérunt ergo eis Pharisǽi: « Numquid et vos sedúcti estis? Numquid áliquis ex princípibus crédidit in eum aut ex Pharisǽis? Sed turba hæc, quæ non novit Legem, maledícti sunt ».

Dicit Nicodémus ad eos, ille qui venit ad eum ántea, qui unus erat ex ipsis: « Numquid Lex nostra iúdicat hóminem nisi audíerit ab ipso prius et cognóverit quid fáciat? »

Respondérunt et dixérunt ei: « Numquid et tu ex Galilǽa es? Scrutáre et vide quia Prophéta a Galilǽa non surgit ».

Et revérsi sunt unusquísque in domum suam.
Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónibus nostris, quǽsumus, Dómine,
placáre suscéptis,
et ad te nostras étiam rebélles
compélle propítius voluntátes.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, pp. 625-628.

Ant. ad communionem 1 Petr 1, 19

Pretióso sánguine
quasi Agni immaculáti Christi et incontamináti
redémpti sumus.

Post communionem

Tua nos, quǽsumus, Dómine, sancta puríficent,
et operatióne sua tibi plácitos esse perfíciant.
Per Christum.

Usus cooperiendi cruces et imagines per ecclesiam servari potest, de iudicio Conferentiæ Episcopalis. Cruces velatæ remanent usque ad expletam celebrationem Passionis Domini, feria VI Hebdomadæ sanctæ, imagines vero usque ad initium Vigiliæ paschalis.

DOMINICA V IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia præparatoria ad baptismum adultorum, sumi possunt orationes rituales et intercessiones propriæ, ut infra, p. 1052.

Ant. ad introitum Ps 42, 1-2

Iúdica me, Deus,
et discérne causam meam de gente non sancta;
ab hómine iníquo et dolóso éripe me,
quia tu es Deus meus et fortitúdo mea.

Collecta

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut in illa caritáte, qua Fílius tuus
díligens mundum morti se trádidit,
inveniámur ipsi, te opituIánte, alácriter ambulántes.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dabo spiritum meum in vobis et vivetis.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 37, 12-14

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Ecce ego apériam túmulos vestros et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel; et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcra vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram, et sciétis quia ego Dóminus locútus sum et feci », ait Dóminus Deus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8 (℟.: 7)

℟. Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.

1 De profúndis clamávi ad te, Dómine;
2 Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecatiónis meæ. ℟.

3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
4 Quia apud te propitiátio est,
et timébimus te. ℟.

5 Sustínui te, Dómine;
sustínuit ánima mea in verbo eius,
6 sperávit ánima mea in Dómino.
Magis quam custódes auróram,
7 speret Israel in Dómino. ℟.

Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.
8 Et ipse rédimet Israel
ex ómnibus iniquitátibus eius. ℟.

Lectio secunda

Spiritus eius qui suscitavit Iesum a mortuis habitat in vobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
8, 8-11

Fratres:

Qui in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu, si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis.

Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est eius. Si autem Christus in vobis est, corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus vero vita propter iustítiam. Quod si Spíritus eius qui suscitávit Iesum a mórtuis hábitat in vobis, qui suscitávit Christum a mórtuis vivificábit et mortália córpora vestra per inhabitántem Spíritum suum in vobis.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Io 11, 25 a. 26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus;
qui credit in me non moriétur in ætérnum.

Evangelium *

Ego sum resurrectio et vita.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 11, 1-45

In illo témpore:

Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ et Marthæ sorôris eius. María autem erat quæ unxit Dóminum unguénto et extérsit pedes eius capíllis suis, cuius frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ad eum dicéntes: « Dómine, ecce quem amas infirmátur ». Audiens autem Iesus dixit: « Infírmitas hæc non est ad mortem sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per eam ».

Diligébat autem Iesus Martham et sorórem eius et Lázarum.

Ut ergo audívit quia infirmabátur, tunc quidem mansit in loco in quo erat duóbus diébus; deínde post hoc dicit discípulis: « Eámus in Iudǽam íterum ».

Dicunt ei discípuli: « Rabbi, nunc quærébant te Iudǽi lapidáre, et íterum vadis illuc? »

Respóndit Iesus: « Nonne duódecim horæ sunt diéi? Si quis ambuláverit in die, non offéndit, quia lucem huius mundi videt; si quis autem ambuláverit in nocte, offéndit, quia lux non est in eo ».

Hæc ait, et post hoc dicit eis: « Lázarus amícus noster dormit, sed vado ut a somno exsúscitem eum ».

Dixérunt ergo ei discípuli: « Dómine, si dormit salvus erit ». Díxerat autem Iesus de morte eius, illi autem putavérunt quia de dormitióne somni díceret.

Tunc ergo dixit eis Iesus maniféste: « Lázarus mórtuus est, et gáudeo propter vos, ut credátis, quóniam non eram ibi: sed eámus ad eum ».

Dixit ergo Thomas qui dícitur Dídymus ad condiscípulos: « Eámus et nos, ut moriámur cum eo ».

Venit ítaque Iesus et invénit eum quáttuor dies iam in monuménto habéntem. Erat autem Bethánia iuxta Hierosólymam quasi stádiis quíndecim. Multi autem ex Iudǽis vénerant ad Martham et Maríam, ut consolaréntur eas de fratre.

Martha ergo ut audívit quia Iesus venit, occúrrit illi; María autem domi sedébat. Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Et cum hæc dixísset, ábiit et vocávit Maríam sorórem suam siléntio, dicens: « Magíster adest et vocat te ». Illa autem ut audívit surréxit cito et venit ad eum; nondum enim vénerat Iesus in castéllum, sed erat adhuc in illo loco ubi occúrrerat ei Martha. Iudǽi ígitur qui erant cum ea in domo et consolabántur eam, cum vidíssent Maríam quia cito surréxit et éxiit, secúti sunt eam putántes: « Vadit ad monuméntum, ut ploret ibi ».

María ergo, cum venísset ubi erat Iesus, videns eum cécidit ad pedes eius dicens ei: « Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo ut vidit eam plorántem et Iudǽos qui vénerant cum ea plorántes, frémuit spíritu et turbávit se ipsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus. Dicébant ergo Iudǽi: « Ecce quómodo amábat eum ». Quidam autem dixérunt ex ipsis: « Non póterat hic qui apéruit óculos cæci fácere ut et hic non morerétur? »

Iesus ergo rursum fremens in semetípso, venit ad monuméntum; erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Ait Iesus: « Tóllite lápidem ».

Dicit ei Martha, soror eius qui mórtuus fúerat: « Dómine, iam fetet, quatriduánus enim est ».

Dicit ei Iesus: « Nonne dixi tibi quóniam si credíderis vidébis glóriam Dei? » Tulérunt ergo lápidem. Iesus autem elevátis sursum óculis, dixit: « Pater, grátias ago tibi quóniam audísti me. Ego autem sciébam quia semper me audis, sed propter pópulum qui circúmstat dixi, ut credant quia Tu me misísti ». Et hæc cum dixísset, voce magna clamávit: « Lázare, veni foras ». Pródiit qui fúerat mórtuus ligátus pedes et manus

ínstitis, et fácies illíus sudário erat ligáta. Dicit Iesus eis: « Sólvite eum et sínite eum abíre ».

Multi ergo ex Iudǽis, qui vénerant ad Maríam et víderant quæ fecit, credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
11, 3-7. 17. 20-27. 33 b-45

In illo témpore:

Misérunt soróres Lázari ad Iesum dicéntes: « Dómine, ecce quem amas infirmátur ». Audiens autem Iesus dixit: « Infírmitas hæc non est ad mortem sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per eam ».

Diligébat autem Iesus Martham et sorórem eius et Lázarum.

Ut ergo audívit quia infirmabátur, tunc quidem mansit in loco in quo erat duóbus diébus; deínde post hoc dicit discípulis: « Eámus in Iudǽam íterum ».

Venit ítaque Iesus et invénit eum quáttuor dies iam in monuménto habéntem.

Martha ergo ut audívit quia Iesus venit, occúrrit illi; María autem domi sedébat. Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Iesus ergo frémuit spíritu et turbávit se ipsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus. Dicébant ergo Iudǽi: « Ecce quómodo amábat eum ». Quidam autem dixérunt ex ipsis: « Non póterat hic qui apéruit óculos cæci fácere ut et hic non morerétur? »

Iesus ergo rursum fremens in semetípso, venit ad monuméntum; erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Ait Iesus: « Tóllite lápidem ».

Dicit ei Martha, soror eius qui mórtuus fúerat: « Dómine, iam fetet, quatriduánus enim est ».

Dicit ei Iesus: « Nonne dixi tibi quóniam si credíderis vidébis glóriam Dei? » Tulérunt ergo lápidem. Iesus autem elevátis sursum óculis, dixit: « Pater, grátias ago tibi quóniam audísti me. Ego autem sciébam quia semper me audis, sed propter pópulum qui circúmstat dixi, ut credant quia Tu me misísti ». Et hæc cum dixísset, voce magna clamávit: « Lázare, veni foras ». Pródiit qui fúerat mórtuus ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illíus sudário erat ligáta. Dicit Iesus eis: « Sólvite eum et sínite eum abíre ».

Multi ergo ex Iudǽis, qui vénerant ad Maríam et víderant quæ fecit, credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Feriam fœdus novum et peccati non memorabor.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ · 31, 31-34

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Iuda fœdus novum; non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti, pactum quod írritum fecérunt, et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus.

Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus: dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: " Cognósce Dóminum ". Omnes enim cognóscent me a mínimo eórum usque ad máximum, ait Dóminus; quia propitiábor iniquitáti eórum et peccáti eórum non memorábor ámplius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 12-13. 14-15 (℟.: 12 a)

℟. Cor mundum crea in me, Deus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
15 Docébo iníquos vias tuas,
et ímpii ad te converténtur. ℟.

Lectio secunda

Didicit obœdientiam et factus est auctor salutis æternæ.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 5, 7-9

Fratres:

Christus in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam; et, consummátus, factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salútis ætérnæ. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Io 12, 26

Si quis mihi minístrat, me sequátur, dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et miníster meus erit.

Evangelium

Si granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, multum fructum affert.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 20-33

In illo témpore:

Erant Græci quidam ex his qui ascénderant ut adorárent in die festo; hi ergo accessérunt ad Philíppum, qui erat a Bethsáida Galilææ, et rogábant eum dicéntes: « Dómine, vólumus Iesum vidére ». Venit Philíp-

pus et dicit Andréæ; venit Andréas et Philíppus et dicunt Iesu. Iesus autem respóndet eis dicens:

« Venit hora ut glorificétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódiet eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur, et ubi sum ego, illic et miníster meus erit: si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hora hac? Sed proptérea veni in horam hanc. Pater, glorífica tuum Nomen ».

Venit ergo vox de cælo: « Et glorificávi, et íterum glorificábo ». Turba ergo, quæ stabat et audíerat, dicébat tonítruum factum esse, álii dicébant: « Angelus ei locútus est ». Respóndit Iesus et dixit: « Non propter me vox hæc facta est, sed propter vos. Nunc iudícium est huius mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras: et ego, si exaltátus fúero a terra, omnes traham ad me ipsum ».

Hoc autem dicébat signíficans qua morte esset moritúrus. — Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 181.

Anno C

Lectio prima

Ecce facio nova et dabo potum populo meo.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 43, 16-21

Hæc dicit Dóminus, qui dedit in mari viam et in aquis torréntibus sémitam, qui edúxit quadrígam et

equum, agmen et robústum; simul obdormiérunt nec resúrgent, contríti sunt quasi linum et exstíncti sunt:

« Ne meminéritis priórum et antíqua ne intueámini. Ecce ego fácio nova, et nunc oriéntur, útique cognoscétis ea; ponam in desérto viam et in ínvio flúmina.

Glorificábit me béstia agri, dracónes et struthiónes, quia dedi in desérto aquas, flúmina in ínvio, ut darem potum pópulo meo, elécto meo. Pópulum istum formávi mihi, laudem meam narrábit ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (℟.: 3)

℟. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes.

1 In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.
2 Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. ℟.

Tunc dicébant inter gentes:
« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».
3 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes. ℟.

4 Convérte, Dómine,
captivitátem nostram,
sicut torréntes in Austro.
5 Qui séminant in lácrimis,
in exsultatióne metent. ℟.

6 Eúntes ibant et flebant,
semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne
portántes manípulos suos. ℟.

Lectio secunda

Propter Christum omnia detrimentum feci, conformans me morti eius.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses 3, 8-14

Fratres:

Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei, propter quem ómnia detriméntum feci, et árbitror ut stércora ut Christum lucri fáciam et invéniar in illo, non habens meam iustítiam quæ ex Lege est, sed illam quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide, ad cognoscéndum illum et virtútem Resurrectiónis eius et communiónem passiónum illíus, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim, pérsequor autem si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu. Fratres, ego me non árbitror comprehendísse; unum autem, quæ quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Ioel 2, 12-13

Nunc ergo, dicit Dóminus,
convertímini ad me in toto corde vestro,
quia benígnus et miséricors sum.

Evangelium

Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 8, 1-11

In illo témpore:

Iesus perréxit in Montem Olivéti. Dilúculo autem íterum venit in templum, et omnis pópulus veniébat ad eum, et sedens docébat eos.

Addúcunt autem scribæ et Pharisǽi mulíerem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dicunt ei: « Magíster, hæc múlier manifésto deprehénsa est in adultério; in Lege autem Móyses mandávit nobis huiúsmodi lapidáre; tu ergo quid dicis? » Hoc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum.

Iesus autem inclínans se deórsum dígito scribébat in terra. Cum autem perseverárent interrogántes eum, eréxit se et dixit eis: « Qui sine peccáto est vestrum, primus in illam lápidem mittat », et íterum se inclínans scribébat in terra. Audiéntes autem unus post unum exíbant, incipiéntes a senióribus, et remánsit solus, et múlier in médio stans.

Erigens autem se Iesus dixit ei: « Múlier, ubi sunt? Nemo te condemnávit? »

Quæ dixit: « Nemo, Dómine ».

Dixit autem Iesus: « Nec ego te condémno: vade, et ámplius iam noli peccáre ». — Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, omnes lectiones ut supra, anno A, p. 181.

Dicitur Credo.

Super oblata

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos,
quos fídei christiánæ eruditiónibus imbuísti,
huius sacrifícii tríbuas operatióne mundári.
Per Christum.

Præfatio: De Lazaro.

Quando legitur Evangelium de Lazaro, dicitur sequens præfatio:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim verus homo Lázarum flevit amícum,
et Deus ætérnus e túmulo suscitávit,
qui, humáni géneris miserátus,
ad novam vitam sacris mystériis nos addúcit.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando non legitur Evangelium de Lazaro, dicitur præfatio de Quadragesima, pp. 625-626.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Lazaro: Io 11, 26

Omnis qui vivit et credit in me,
non moriétur in ætérnum,
dicit Dóminus.

Quando legitur Evangelium de muliere adultera: Io 8, 10-11

Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine.
Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.

Quando legitur aliud Evangelium: Io 12, 24-25

Amen, amen dico vobis:
Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit,
ipsum solum manet;
si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut inter eius membra semper numerémur,
cuius Córpori communicámus et Sánguini.
Per Christum.

Missa ad libitum

quæ adhiberi potest quavis die huius hebdomadæ præsertim annis B et C, quando Evangelium de Lazaro in dominica quinta Quadragesimæ non legitur.

Lectio prior

Incurvavit se super eum,
et calefacta est caro pueri.

Léctio libri secúndi Regum 4, 18 b-21. 32-37

Cum esset quædam dies, et egréssus isset fílius Sunamítidis ad patrem suum, ad messóres, ait patri suo:

« Caput meum dóleo, caput meum dóleo ». At ille dixit púero: « Tolle, et duc eum ad matrem suam ». Qui cum tulísset et duxísset eum ad matrem suam, pósuit eum illa super génua sua usque ad merídiem, et mórtuus est. Ascéndit autem et collocávit eum super léctulum hóminis Dei, et clausit óstium.

Ingréssus est ergo Eliséus domum, et ecce puer mórtuus iacébat in léctulo eius; ingressúsque clausit óstium super se et super púerum, et orávit ad Dóminum. Et ascéndit et incúbuit super púerum; posuítque os suum super os eius, et óculos suos super óculos eius, et manus suas super manus eius, et incurvávit se super eum: et calefácta est caro púeri. At ille revérsus deambulávit in domo semel huc atque illuc. Et ascéndit et incúbuit super eum; et oscitávit puer sépties aperuítque óculos.

At ille vocávit Giézi et dixit ei: « Voca Sunamítidem hanc ». Quæ vocáta, ingréssa est ad eum. Qui ait: « Tolle fílium tuum ». Venit illa et córruit ad pedes eius, et adorávit super terram; tulítque fílium suum et egréssa est. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 16, 1. 6-7. 8 b et 15 (℟.: 15 b)

℟. Satiábor, cum evigilávero, conspéctu tuo, Dómine.

1 Exáudi, Dómine, iustítiam meam,
inténde deprecatiónem meam.
Auribus pércipe oratiónem meam,
non in lábiis dolósis. ℟.

6 Ego ad te clamávi quóniam exáudis me, Deus;
inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
7 Mirífica misericórdias tuas,
qui salvos facis sperántes in te ab insurgéntibus,
in déxtera tua. ℟.

8 Sub umbra alárum tuárum prótege me.
15 Ego autem in iustítia vidébo fáciem tuam,
satiábor, cum evigilávero, conspéctu tuo. ℟.

Versus ante Evangelium Io 11, 25 a. 26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in ætérnum.

Evangelium (Io 11, 1-45), ut supra, p. 183.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 55, 2

Miserére mihi, Dómine, quóniam conculcávit me homo, tota die bellans tribulávit me.

Collecta

Deus, per cuius ineffábilem grátiam
omni benedictióne ditámur,
præsta nobis, ita in novitátem a vetustáte transíre,
ut regni cæléstis glóriæ præparémur.
Per Dóminum.

Lectio prior *

Ecce morior, cum nihil horum fecerim.

Léctio libri Daniélis prophétæ
13, 1-9. 15-17. 19-30. 33-62

In diébus illis:

Erat vir hábitans in Babylóne, et nomen eius Ióakim; et accépit uxórem nómine Susánnam, fíliam Helcíæ, pulchram nimis et timéntem Deum: paréntes enim illíus, cum essent iusti, erudiérunt fíliam suam secúndum legem Móysi. Erat autem Ióakim dives valde, et

erat ei pomárium vicínum dómui suæ; et ad ipsum confluébant Iudǽi eo quod esset honorabílior ómnium.

Et constitúti sunt de pópulo duo senes iúdices in illo anno, de quibus locútus est Dóminus: « Quia egréssa est iníquitas de Babylóne a senióribus iudícibus, qui videbántur régere pópulum ». Isti frequentábant domum Ióakim, et veniébant ad eos omnes qui habébant iudícia.

Cum autem pópulus revertísset per merídiem, ingrediebátur Susánna, et deambulábat in pomário viri sui. Et vidébant eam senes cotídie ingrediéntem et deambulántem, et exarsérunt in concupiscéntiam eius, et evertérunt sensum suum, et declinavérunt óculos suos, ut non vidérent cælum, neque recordaréntur iudiciórum iustórum.

Factum est autem, cum observárent diem aptum, ingréssa est aliquándo sicut heri et nudiustértius cum duábus solis puéllis, voluítque lavári in pomário, æstus quippe erat. Et non erat ibi quisquam præter duos senes abscónditos et contemplántes eam. Dixit ergo puéllis: « Afférte mihi óleum et smígmata, et óstia pomárii cláudite, ut laver ».

Cum autem egréssæ essent puéllæ, surrexérunt duo senes et accurrérunt ad eam et dixérunt: « Ecce óstia pomárii clausa sunt, et nemo nos videt, et nos in concupiscéntia tui sumus; quamóbrem assentíre nobis et commiscére nobíscum. Quod si nolúeris, dicémus contra te testimónium, quod fúerit tecum iúvenis, et ob hanc causam emíseris puéllas a te ».

Ingémuit Susánna et ait: « Angústiæ sunt mihi úndique; si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras; sed mélius est mihi absque ópere incídere in manus vestras, quam peccáre in conspéctu Dómini ». Et exclamávit voce

magna Susánna, exclamavérunt autem et senes advérsus eam, et cucúrrit unus ad óstia pomárii et apéruit.

Cum ergo audíssent clamórem fámuli domus in pomário, irruérunt per postícum ut vidérent quidnam esset. Postquam autem senes locúti sunt, erubuérunt servi veheménter, quia numquam dictus fúerat sermo huiuscémodi de Susánna.

Et facta est dies crástina. Cumque venísset pópulus ad Ióakim virum eius, venérunt et duo presbýteri pleni iníqua cogitatióne advérsus Susánnam, ut interfícerent eam. Et dixérunt coram pópulo: « Míttite ad Susánnam, fíliam Helcíæ, uxórem Ióakim ». Et statim misérunt. Et venit cum paréntibus et fíliis et univérsis cognátis suis. Flebant ígitur sui, et omnes qui nóverant eam.

Consurgéntes autem duo presbýteri in médio pópuli, posuérunt manus suas super caput eius. Quæ flens suspéxit ad cælum: erat enim cor eius fidúciam habens in Dómino. Et dixérunt presbýteri:

« Cum deambularémus in pomário soli, ingréssa est hæc cum duábus puéllis, et clausit óstia pomárii, et dimísit a se puéllas; venítque ad eam adoléscens, qui erat abscónditus, et concúbuit cum ea. Porro nos, cum essémus in ángulo pomárii, vidéntes iniquitátem cucúrrimus ad eos, et vídimus eos páriter commiscéri. Et illum quidem non quívimus comprehéndere, quia fórtior nobis erat et, apértis óstiis, exsilívit. Hanc autem, cum apprehendissémus, interrogávimus quisnam esset adoléscens, et nóluit indicáre nobis. Huius rei testes sumus ».

Crédidit eis multitúdo quasi sénibus et iudícibus pópuli, et condemnavérunt eam ad mortem.

Exclamávit autem voce magna Susánna et dixit: « Deus ætérne, qui absconditórum es cógnitor, qui nosti ómnia ántequam fiant, tu scis quóniam falsum testi-

mónium tulérunt contra me; et ecce mórior, cum nihil horum fécerim, quæ isti malitióse composuérunt advérsum me ».

Exaudívit autem Dóminus vocem eius. Cumque ducerétur ad mortem, suscitávit Dóminus spíritum sanctum púeri iunióris, cuius nomen Dániel; et exclamávit voce magna: « Mundus ego sum a sánguine huius ». Et convérsus omnis pópulus ad eum dixit: « Quis est iste sermo, quem tu locútus es? » Qui, cum staret in médio eórum, ait: « Sic fátui, fílii Israel? non iudicántes neque quod verum est cognoscéntes, condemnástis fíliam Israel. Revertímini ad iudícium, quia falsum testimónium locúti sunt advérsus eam ».

Revérsus est ergo pópulus cum festinatióne, et dixérunt ei senes: « Veni et sede in médio nostrum, et índica nobis, quia tibi Deus dedit honórem senectútis ». Et dixit ad eos Dániel: « Separáte illos ab ínvicem procul, et diudicábo eos ».

Cum ergo divísi essent alter ab áltero, vocávit unum de eis et dixit ad eum: « Inveteráte diérum malórum, nunc venérunt peccáta tua, quæ operabáris prius, iúdicans iudícia iniústa, innocéntes ópprimens, et dimíttens nóxios, dicénte Dómino: " Innocéntem et iustum non interfícies ". Nunc ergo, si vidísti eam, dic sub qua árbore víderis eos colloquéntes sibi ». Qui ait: « Sub schino ». Dixit autem Dániel: « Recte mentítus es in caput tuum: ecce enim Angelus Dei, accépta senténtia ab eo, scindet te médium ».

Et, amóto eo, iussit veníre álium et dixit ei: « Semen Chánaan et non Iuda, spécies decépit te, et concupiscéntia subvértit cor tuum. Sic faciebátis filiábus Israel, et illæ timéntes loquebántur vobis; sed fília Iuda non sustínuit iniquitátem vestram. Nunc ergo, dic mihi sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi ». Qui ait:

« Sub prino ». Dixit autem ei Dániel: « Recte mentítus es et tu in caput tuum; manet enim Angelus Dómini gládium habens, ut secet te médium et interfíciat vos ».

Exclamávit ítaque omnis cœtus voce magna, et benedixérunt Deum, qui salvat sperántes in se, et consurrexérunt advérsus duos presbýteros (convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixísse testimónium), fecerúntque eis sicut male égerant advérsus próximum, ut fácerent secúndum legem Móysi, et interfecérunt eos, et salvátus est sanguis innóxius in die illa.

Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio libri Daniélis prophétæ 13, 41 c-62

In diébus illis:

Multitúdo condemnávit Susánnam ad mortem.

Exclamávit autem voce magna Susánna et dixit: « Deus ætérne, qui absconditórum es cógnitor, qui nosti ómnia ántequam fiant, tu scis quóniam falsum testimónium tulérunt contra me; et ecce mórior, cum nihil horum fécerim, quæ isti malitióse composuérunt advérsum me ».

Exaudívit autem Dóminus vocem eius. Cumqueducerétur ad mortem, suscitávit Dóminus spíritum sanctum púeri iunióris, cuius nomen Dániel; et exclamávit voce magna: « Mundus ego sum a sánguine huius ». Et convérsus omnis pópulus ad eum dixit: « Quis est iste sermo, quem tu locútus es? » Qui, cum staret in médio eórum, ait: « Sic fátui, fílii Israel? non iudicántes neque quod verum est cognoscéntes, condemnástis fíliam Israel. Revertímini ad iudícium, quia falsum testimónium locúti sunt advérsus eam ».

Revérsus est ergo pópulus cum festinatióne, et dixérunt ei senes: « Veni et sede in médio nostrum, et índica nobis, quia tibi Deus dedit honórem senectútis ». Et dixit ad eos Dániel: « Separáte illos ab ínvicem procul, et diudicábo eos ».

Cum ergo divísi essent alter ab áltero, vocávit unum de eis et dixit ad eum: « Inveteráte diérum malórum, nunc venérunt peccáta tua, quæ operabáris prius, iúdicans iudícia iniústa, innocéntes ópprimens, et dimíttens nóxios, dicénte Dómino: " Innocéntem et iustum non interfícies ". Nunc ergo, si vidísti eam, dic sub qua árbore víderis eos colloquéntes sibi ». Qui ait: « Sub schino ». Dixit autem Dániel: « Recte mentítus es in caput tuum: ecce enim Angelus Dei, accépta senténtia ab eo, scindet te médium ».

Et, amóto eo, iussit veníre álium et dixit ei: « Semen Chánaan et non Iuda, spécies decépit te, et concupiscéntia subvértit cor tuum. Sic faciebátis filiábus Israel, et illæ timéntes loquebántur vobis; sed fília Iuda non sustínuit iniquitátem vestram. Nunc ergo, dic mihi sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi ». Qui ait: « Sub prino ». Dixit autem ei Dániel: « Recte mentítus es et tu in caput tuum; manet enim Angelus Dómini gládium habens, ut secet te médium et interfíciat vos ».

Exclamávit ítaque omnis cœtus voce magna, et benedixérunt Deum, qui salvat sperántes in se, et consurrexérunt advérsus duos presbýteros (convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixísse testimónium), fecerúntque eis sicut male égerant advérsus próximum, ut fácerent secúndum legem Móysi, et interfecérunt eos, et salvátus est sanguis innóxius in die illa.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (℟.: 4 ab)

℟. Si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit. ℟.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum.
4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

Versus ante Evangelium Ez 33, 11

Nolo mortem ímpii, dicit Dóminus,
sed ut convertátur et vivat.

Evangelium *

Qui sine peccato est vestrum,
primus in illam lapidem mittat.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 8, 1-11

In illo témpore:

Iesus perréxit in Montem Olivéti. Dilúculo autem

íterum venit in templum, et omnis pópulus veniébat ad eum, et sedens docébat eos.

Addúcunt autem scribæ et Pharisǽi mulíerem in adultério dephrehénsam, et statuérunt eam in médio, et dicunt ei: « Magíster, hæc múlier manifésto deprehénsa est in adultério; in Lege autem Móyses mandávit nobis huiúsmodi lapidáre; tu ergo quid dicis? » Hoc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum.

Iesus autem inclínans se deórsum dígito scribébat in terra. Cum autem perseverárent interrogántes eum, eréxit se et dixit eis: « Qui sine peccáto est vestrum, primus in illam lápidem mittat », et íterum se inclínans scribébat in terra. Audiéntes autem unus post unum exíbant, incipiéntes a senióribus, et remánsit solus, et múlier in médio stans.

Erigens autem se Iesus dixit ei: « Múlier, ubi sunt? Nemo te condemnávit? »

Quæ dixit: « Nemo, Dómine ».

Dixit autem Iesus: « Nec ego te condémno: vade, et ámplius iam noli peccáre ». — Verbum Dómini.

---

vel anno C, quando hoc Evangelium lectum est dominica præcedenti

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

8, 12-20

In illo témpore:

Iterum locútus est Pharisǽis Iesus dicens: « Ego sum lux mundi; qui séquitur me non ambulábit in ténebris, sed habébit lucem vitæ ».

Dixérunt ergo ei Pharisǽi: « Tu de te ipso testimónium pérhibes; testimónium tuum non est verum ».

Respóndit Iesus et dixit eis: « Et si ego testimónium perhíbeo de me ipso, verum est testimónium meum, quia scio unde veni et quo vado: vos autem nescítis unde vénio aut quo vado. Vos secúndum carnem iudicátis, ego non iúdico quemquam. Et si iúdico ego, iudícium meum verum est, quia solus non sum, sed ego et qui misit me Pater. Sed et in Lege vestra scriptum est quia duórum hóminum testimónium verum est. Ego sum qui testimónium perhíbeo de me ipso et testimónium pérhibet de me qui misit me Pater ».

Dicébant ergo ei: « Ubi est Pater tuus? ».

Respóndit Iesus: « Neque me scitis neque Patrem meum; si me scirétis, fórsitan et Patrem meum scirétis ».

Hæc verba locútus est in gazophylácio docens in templo; et nemo apprehéndit eum quia necdum vénerat hora eius. — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, Dómine, quǽsumus,
ut, celebratúri sancta mystéria,
tamquam pæniténtiæ corporális fructum,
lætam tibi exhibeámus méntium puritátem.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de muliere adultera:

Io 8, 10-11

Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine.
Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.

Quando legitur aliud Evangelium: Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus:
qui séquitur me non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Sacramentórum tuórum benedictióne roboráti,
quǽsumus, Dómine,
ut per hæc semper emundémur a vítiis,
et per sequélam Christi ad te festinánter gradiámur.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ps 26, 14

Exspécta Dóminum, viríliter age;
et confortétur cor tuum,
et sústine Dóminum.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut in diébus nostris
et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Qui percussus aspexerit serpentem æneum, vivet.

Léctio libri Númeri 21, 4-9

In diébus illis:

Profécti sunt Hebrǽi de monte Hor per viam quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumírent terram Edom.

Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris. Locutúsque contra Deum et Móysen, ait: « Cur eduxísti nos de Ægýpto ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ, ánima nostra iam náuseat super cibo isto levíssimo ».

Quamóbrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes; ad quorum plagas et mortes plurimórum venérunt ad Móysen atque dixérunt: « Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te; ora ut tollat a nobis serpéntes ». Oravítque Móyses pro pópulo.

Et locútus est Dóminus ad eum: « Fac serpéntem æneum, et pone eum pro signo; qui percússus aspéxerit eum vivet ». Fecit ergo Móyses serpéntem æneum, et pósuit eum pro signo, quem cum percússi aspícerent sanabántur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 2-3. 16-18. 19-21 (℟.: 2)

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam,
et clamor meus ad te véniat.

2 Dómine, exáudi oratiónem meam,
et clamor meus ad te véniat.
3 Non abscóndas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulor,
inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me. ℟.

16 Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;
17 quia ædificávit Dóminus Sion,
et appáruit in glória sua.
18 Respéxit in oratiónem ínopum,
et non sprevit precem eórum. ℟.

19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.
20 Quia prospéxit de excélso sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret fílios mortis. ℟.

Versus ante Evangelium

Semen est verbum Dei, sator autem Christus;
omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.

Evangelium

Cum exaltaveritis Filium hominis,
tunc cognoscetis quia ego sum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
8, 21-30

In illo témpore: Dixit Iesus íterum Pharisǽis:

« Ego vado et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini: quo ego vado vos non potéstis veníre ».

Dicébant ergo Iudǽi: « Numquid interfíciet semetípsum, quia dicit: " Quo ego vado vos non potéstis veníre "? »

Et dicébat eis: « Vos de deórsum estis, ego de supérnis sum; vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis quia moriémini in peccátis vestris; si enim non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccátis vestris ».

Dicébant ergo ei: « Tu quis es? »

Dixit eis Iesus: « Omníno quod et loquor vobis! Multa hábeo de vobis loqui et iudicáre; sed qui misit me verax est, et ego quæ audívi ab eo hæc loquor in mundo ». Non cognovérunt quia Patrem eis dicébat.

Dixit ergo eis Iesus: « Cum exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, et a me ipso fácio nihil, sed sicut dócuit me Pater, hæc loquor. Et qui me misit, mecum est; non relíquit me solum, quia ego quæ plácita sunt ei fácio semper ».

Hæc illo loquénte, multi credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus,
ut et delícta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem — Io 12, 32

Cum exaltátus fúero a terra,
ómnia traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quæ divína sunt iúgiter ambiéntes,
donis semper mereámur cæléstibus propinquáre.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 17, 48-49

Liberátor meus de géntibus iracúndis.
Ab insurgéntibus in me exaltábis me,
a viro iníquo erípies me, Dómine.

Collecta

Sanctificáta per pæniténtiam
tuórum corda filiórum, Deus miserátor, illústra,
et, quibus præstas devotiónis afféctum,
præbe supplicántibus pium benígnus audítum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Misit Angelum suum, et eruit servos suos.

Léctio libri Daniélis prophétæ 3, 14-20. 91-92. 95

In diébus illis:

Ait Nabuchodónosor rex: « Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ et psaltérii et symphóniæ omnísque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci. Quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis, et quis est Deus qui erípiet vos de manu mea? »

Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago dixérunt regi Nabuchodónosor: « Non opórtet nos de hac re respondére tibi; ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum

sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus ».

Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago; et præcépit ut succenderétur fornax séptuplum quam succéndi consuéverat; et viris fortíssimis de exércitu suo iussit, ut, ligátis pédibus Sidrach, Misach et Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis.

Tunc Nabuchodónosor rex obstúpuit et surréxit própere, et ait optimátibus suis: « Nonne tres viros mísimus in médium ignis compedítos? » Qui respondéntes regi dixérunt: « Vere, rex ». Respóndit et ait: « Ecce ego vídeo quáttuor viros solútos et ambulántes in médio ignis, et nihil corruptiónis in eis est, et spécies quarti símilis fílio Dei ».

Et erúmpens Nabuchodónosor ait: « Benedíctus Deus eórum, Sidrach vidélicet, Misach et Abdénago, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui crediderunt in eum, et verbum regis immutavérunt, et tradidérunt córpora sua, ne servírent et ne adorárent omnem deum, excépto Deo suo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

52 Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum,
et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum.
℟. Et laudábile et superexaltátum in ómnibus sǽculis.

53 Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ.
℟. Et superlaudábilis et supergloriósus in sǽcula.

54 Benedíctus es in throno regni tui.
℟. Et superlaudábilis et superexaltátus in sǽcula.

55 Benedíctus es, qui intuéris abýssos
et sedes super chérubim.
℟. Et laudábilis et superexaltátus in sǽcula.

56 Benedíctus es in firmaménto cæli,
℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

Versus ante Evangelium Cf. Lc 8, 15

Beáti qui in corde bono et óptimo verbum rétinent,
et fructum áfferunt in patiéntia.

Evangelium

Si Filius vos liberaverit, vere liberi eritis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
8, 31-42

In illo témpore:

Dicébat Iesus ad eos qui crediderúnt ei Iudǽos: « Si vos manséritis in sermóne meo, vere discípuli mei estis et cognoscétis veritátem, et véritas liberábit vos ».

Respondérunt ei: « Semen Abrahæ sumus et némini servívimus umquam: quómodo tu dicis: " Líberi fiétis "? »

Respóndit eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Omnis qui facit peccátum, servus est peccáti. Servus autem non manet in domo in ætérnum; fílius manet in ætérnum. Si ergo Fílius vos liberáverit, vere líberi éritis. Scio quia semen Abrahæ estis: sed quǽritis me interfícere, quia sermo meus non capit in vobis. Ego quæ vidi apud Patrem loquor; et vos ergo quæ audivístis a patre fácitis ».

Respondérunt et dixérunt ei: « Pater noster Abraham est ».

Dicit eis Iesus: « Si fílii Abrahæ essétis, ópera Abrahæ facerétis; nunc autem quǽritis me interfícere, hóminem qui veritátem vobis locútus sum, quam audívi a Deo: hoc Abraham non fecit. Vos fácitis ópera patris vestri ».

Dixérunt ítaque ei: « Nos ex fornicatióne non sumus nati: unum patrem habémus Deum ».

Dixit eis Iesus: « Si Deus pater vester esset, dilígerétis me; ego enim ex Deo procéssi et veni, neque enim a meípso veni, sed ille me misit ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Tibi, Dómine, sacrifícia dicáta reddántur,
quæ sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti,
ut éadem remédia fíeri nostra præstáres.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem — Col 1, 13-14

Tránstulit nos Deus in Regnum Fílii dilectiónis suæ,
in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum.

Post communionem

Cæléstem nobis, Dómine,
præbeant sumpta mystéria medicínam,
ut et vítia nostri cordis expúrgent,
et sempitérna nos protectióne confírment.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum — Hebr 9, 15

Novi Testaménti mediátor est Christus,
ut, morte intercedénte,
repromissiónem accípiant
qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

Collecta

Adésto, Dómine, supplícibus tuis,
et spem suam in tua misericórdia collocántes
tuére propítius,
ut, a peccatórum labe mundáti,
in sancta conversatióne permáneant,
et promissiónis tuæ perficiántur herédes.
Per Dóminum.

Lectio prior

Eris pater multarum gentium.

Léctio libri Génesis 17, 3-9

In diébus illis: Cécidit Abram pronus in fáciem.

Dixítque ei Deus: « Ego sum, et pactum meum tecum, erísque pater multárum géntium. Nec ultra vocábitur nomen tuum Abram, sed appelláberis " Abraham ", quia patrem multárum géntium constítui te. Faciámque te créscere vehementíssime, et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me et te et inter semen tuum post te in generatiónibus suis fœdere sempitérno, ut sim Deus tuus et séminis tui post te. Dabóque tibi et sémini tuo terram peregrinatiónis tuæ, omnem terram Chánaan, in possessiónem ætérnam, eróque Deus eórum ».

Dixit íterum Deus ad Abraham: « Et tu ergo custódies pactum meum, et semen tuum post te in generatiónibus suis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 104, 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 8 a)

℟. Memor fuit Dóminus in sæculum testaménti sui.

4 Quǽrite Dóminum et poténtiam eius,
quǽrite fáciem eius semper.

5 Mementóte mirabílium eius quæ fecit,
prodígia eius et iudícia oris eius. ℟.
6 Semen Abraham, servi eius,
fílii Iacob, elécti eius.
7 Ipse Dóminus Deus noster;
in univérsa terra iudícia eius. ℟.
8 Memor fuit in sǽculum testaménti sui,
verbi quod mandávit in mille generatiónes,
9 quod dispósuit cum Abraham,
et iuraménti sui ad Isaac. ℟.

Versus ante Evangelium — Ps 94, 8 ab

Hódie nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.

Evangelium

Abraham pater vester exsultavit ut videret diem meum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 8, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus Iudǽis: « Amen, amen dico vobis: Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum ».

Dixérunt ergo ei Iudǽi: « Nunc cognóvimus quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est et Prophétæ, et tu dicis: " Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in ætérnum ". Numquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? Et Prophétæ mórtui sunt: quem te ipsum facis? »

Respóndit Iesus: « Si ego glorífico me ipsum, glória mea nihil est; est Pater meus qui gloríficat me,

quem vos dícitis: " Deus noster est "; et non cognovístis eum, ego autem novi eum. Et si díxero: " Non scio eum ", ero símilis vobis, mendax, sed scio eum et sermónem eius servo. Abraham pater vester exsultávit ut vidéret diem meum, et vidit et gavísus est ».

Dixérunt ergo Iudǽi ad eum: « Quinquagínta annos nondum habes, et Abraham vidísti? »

Dixit eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Ante quam Abraham fíeret, ego sum ».

Tulérunt ergo lápides ut iácerent in eum, Iesus autem abscóndit se et exívit de templo.

Verbum Dómini.

Super oblata

Sacrifíciis præséntibus,
quǽsumus, Dómine, placátus inténde,
ut et conversióni nostræ profíciant
et totíus mundi salúti.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem Rom 8, 32

Próprio Fílio suo non pepércit Deus,
sed pro nobis ómnibus trádidit illum:
cum illo ómnia nobis donávit.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut hoc eódem sacraménto, quo nos temporáliter végetas,
effícias perpétuæ vitæ partícipes.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 30, 10. 16. 18

**Miserére mihi, Dómine, quóniam tríbulor;
líbera me et éripe me de mánibus inimicórum meórum,
et a persequéntibus me.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.**

Collecta

Absólve, quǽsumus, Dómine, tuórum delícta populórum,
ut a peccatórum néxibus,
quæ pro nostra fragilitáte contráximus,
tua benignitáte liberémur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Dominus mecum est, quasi bellator fortis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 20, 10-13

Audívi contumélias multórum et terrórem in circúitu: « Persequímini, et persequántur eum »; ab ómnibus viris qui erant pacífici mei et custodiéntes latus meum: « Si quómodo decipiátur, et prævaleámus advérsus eum, et consequámur ultiónem ex eo ».

Dóminus autem mecum est, quasi bellátor fortis; idcírco qui persequúntur me cadent et infírmi erunt, confundéntur veheménter, quia non intellexérunt oppróbrium sempitérnum, quod numquam delébitur. Et tu, Dómine exercítuum, probátor iusti, qui vides renes et cor, vídeam, quæso, ultiónem tuam ex eis; tibi enim reveláti causam meam.

Cantáte Dómino, laudáte Dóminum, quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 17, 2-3 a. 3 bc-4. 5-6. 7 (℟.: cf. 7)

℟. In tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et exaudívit me.

2 Díligam te, Dómine, fortitúdo mea.
3 Dómine, firmaméntum meum et refúgium meum
et liberátor meus; ℟.

Deus meus, adiútor meus, et sperábo in eum:
protéctor meus, et cornu salútis meæ,
et suscéptor meus.
4 Laudábilem invocábo Dóminum,
et ab inimícis meis salvus ero. ℟.

5 Circumdedérunt me fluctus mortis,
et torréntes Bélial conturbavérunt me;
6 funes inférni circumdedérunt me,
præoccupavérunt me láquei mortis. ℟.

7 In tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et ad Deum meum clamávi;
exaudívit de templo suo vocem meam,
et clamor meus in conspéctu eius
introívit in aures eius. ℟.

Versus ante Evangelium Io 6, 64 b. 69 b

Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ ætérnæ habes.

Evangelium

Quærebant eum prehendere;
et exivit de manibus eorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 10, 31-42

In illo témpore:

Sustulérunt íterum lápides Iudǽi ut lapidárent Iesum. Respóndit eis Iesus: « Multa ópera bona osténdi

vobis ex Patre; propter quod eórum opus me lapidátis? »

Respondérunt ei Iudǽi: « De bono ópere non lapidámus te sed de blasphémia, et quia tu, homo cum sis, facis te ipsum Deum ».

Respóndit eis Iesus: « Nonne scriptum est in Lege vestra: " Ego dixi: Dii estis? " Si illos dixit Deos ad quos sermo Dei factus est, et non potest solvi Scriptúra, quem Pater sanctificávit et misit in mundum vos dícitis: " Blasphémas ", quia dixi: Fílius Dei sum? Si non fácio ópera Patris mei, nolíte crédere mihi; si autem fácio, et si mihi non vultis crédere, opéribus crédite, ut cognoscátis et sciátis quia in me est Pater et ego in Patre ».

Quærébant ergo íterum eum prehéndere; et exívit de mánibus eórum. Et ábiit íterum trans Iordánem, in eum locum ubi erat Ioánnes baptízans primum, et mansit illic.

Et multi venérunt ad eum et dicébant: « Ioánnes quidem signum fecit nullum, ómnia autem quæcúmque dixit Ioánnes de hoc, vera erant ». Et multi credidérunt in eum illic. — Verbum Dómini.

Super oblata

Præsta nobis, miséricors Deus,
ut digne tuis servíre semper altáribus mereámur,
et eórum perpétua participatióne salvári.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem 1 Petr 2, 24

Iesus peccáta nostra pértulit
in córpore suo super lignum,
ut, peccátis mórtui, iustítiæ vivámus;
cuius livóre sanáti sumus.

Post communionem

Sumpti sacrifícii, Dómine,
perpétua nos tuítio non relínquat,
et nóxia semper a nobis cuncta depéllat.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 21, 20. 7

Dómine, ne longe fácias auxílium tuum a me,
ad defensiónem meam áspice;
quia ego sum vermis et non homo,
oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum grátia abundantióre lætíficas,
réspice propítius ad electiónem tuam,
ut piæ protectiónis auxílium
et regenerándos múniat et renátos.
Per Dóminum.

Lectio prior

Faciam eos in gentem unam.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 37, 21-28

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Ecce ego assúmam fílios Israel de médio natiónum, ad quas abiérunt, et congregábo eos úndique, et addúcam eos ad humum suam, et fáciam eos in gentem unam in terra, in móntibus Israel; et rex unus erit ómnibus ímperans, et non erunt ultra duæ gentes, nec dividéntur ámplius in duo regna.

Neque polluéntur ultra in idólis suis et abominatiónibus suis et cunctis iniquitátibus suis; et salvos eos fáciam de univérsis sédibus, in quibus peccavérunt, et emundábo eos, et erunt mihi pópulus, et ego ero eis Deus.

Et servus meus David rex super eos, et pastor unus erit ómnium eórum. In iudíciis meis ambulábunt, et mandáta mea custódient et fácient ea. Et habitábunt super terram, quam dedi servo meo Iacob, in qua habitavérunt patres vestri; et habitábunt super eam ipsi, et fílii eórum, et fílii filiórum eórum usque in sempitérnum, et David servus meus princeps eórum in perpétuum.

Et percútiam illis fœdus pacis, pactum sempitérnum erit eis, et fundábo eos, et multiplicábo; et dabo sanctificatiónem meam in médio eórum in perpétuum, et erit tabernáculum meum in eis, et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi pópulus; et scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israel, cum fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 (℟.: 10 d)

℟. Dóminus custódiet nos
sicut pastor gregem suum.

10 Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,
et dícite: « Qui dispérsit Israel congregábit eum,
et custódiet eum sicut pastor gregem suum ». ℟.

11 Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris.
12 Et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. ℟.

13 Tunc lætábitur virgo in choro,
iúvenes et senes simul;
et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo. ℟.

Versus ante Evangelium Ez 18, 31

Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras,
dicit Dóminus,
et fácite vobis cor novum et spíritum novum.

Evangelium

Ut filios Dei qui erant dispersi congregaret in unum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 11, 45-56

In illo témpore:

Multi ex Iudǽis, qui vénerant ad Maríam et víderant quæ fecit Iesus, credidérunt in eum; quidam autem ex ipsis abiérunt ad Pharisǽos et dixérunt eis quæ fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et Pharisǽi concílium et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum, et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ». Unus autem ex ipsis, Cáiaphas, cum esset póntifex anni illíus, dixit eis: « Vos nescítis quicquam, nec cogitátis quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípso non dixit, sed cum esset póntifex anni illíus, prophetávit quia Iesus moritúrus erat pro gente, et non tantum pro gente sed et ut fílios Dei qui erant dispérsi congregáret in unum. Ab illo ergo die cogitavérunt ut interfícerent eum.

Iesus ergo iam non in palam ambulábat apud Iudǽos, sed ábiit inde in regiónem iuxta desértum, in civitátem quæ dícitur Ephrem, et ibi morabátur cum discípulis.

Próximum autem erat Pascha Iudæórum, et ascendérunt multi Hierosólymam de regióne ante Pascha ut sanctificárent se ipsos. Quærébant ergo Iesum, et colloquebántur ad ínvicem in templo stantes: « Quid vidétur vobis? Numquid véniet ad diem festum? » Déderant autem pontífices et Pharisǽi mandátum ut si quis cognóverit ubi sit, índicet, ut apprehéndant eum.

Verbum Dómini.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ad ætérnam vitam in confessióne tui nóminis baptísmatis réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium
et desidéria iúbeas pérfici et peccáta deléri.
Per Christum.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem — Io 11, 52

Tráditus est Christus,
ut fílios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.

Post communionem

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur,
ut, sicut nos Córporis et Sánguinis sacrosáncti pascis aliménto,
ita divínæ natúræ fácias esse consórtes.
Per Christum.

DOMINICA IN PALMIS DE PASSIONE DOMINI

1. Hac die Ecclesia recolit ingressum Christi Domini in Ierusalem ad consummandum suum paschale mysterium. Quare in omnibus Missis memoria fit huiusmodi ingressus Domini, et quidem per processionem vel introitum sollemnem ante Missam principalem, per introitum simplicem ante alias Missas. Introitus tamen sollemnis, non vero processio, iterari potest ante unam alteramve Missam, quæ cum magno populi concursu celebrari solet.

Commemoratio ingressus Domini in Ierusalem

Forma prima: Processio

2. Hora competenti fit collecta in ecclesia minore vel alio loco apto extra ecclesiam, ad quam processio tendit. Fideles ramos in manibus tenent.

3. Sacerdos et diaconus, induti sacris vestibus coloris rubri pro Missa requisitis, accedunt ad locum ubi populus est congregatus. Sacerdos, loco planetæ, induere potest pluviale, quod deponit expleta processione.

4. Interim cantatur sequens antiphona vel alius cantus congruus.

Antiphona Mt 21, 9

Hosánna fílio David:
benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel:
Hosánna in excélsis.

5. Tunc sacerdos populum de more salutat; ac deinde fit brevis monitio, qua fideles ad celebrationem huius diei actuose et conscie participandam invitantur, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi, postquam iam ab inítio Quadragésimæ corda nostra pæniténtia et opéribus caritátis præparávimus, hodiérna die congregámur, ut cum tota Ec-

clésia prælúdámus paschále Dómini nostri mystérium, eius nempe passiónem atque resurrectiónem, ad quod impléndum ipse ingréssus est civitátem suam Ierúsalem. Quare cum omni fide et devotióne memóriam agéntes huius salutíferi ingréssus, sequámur Dóminum, ut, per grátiam consórtes effécti crucis, partem habeámus resurrectiónis et vitæ.

6. Post monitionem, sacerdos dicit unam ex sequentibus orationibus, manibus iunctis.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
hos pálmites tua benedictióne ✠ sanctífica,
ut nos, qui Christum Regem
exsultándo proséquimur,
per ipsum valeámus
ad ætérnam Ierúsalem perveníre.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Vel:

Orémus.

Auge fidem in te sperántium, Deus,
et súpplicum preces cleménter exáudi,
ut, qui hódie Christo triumphánti pálmites exhibémus,
in ipso fructus tibi bonórum óperum afferámus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergit ramos aqua benedicta, nihil dicens.

7. Deinde proclamatur Evangelium de ingressu Domini secundum unum ex quattuor Evangeliis. Legitur autem a diacono, vel, ipso deficiente, a sacerdote, more consueto.

Evangelium

Anno A

Benedictus qui venit in Nomine Domini!

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
21, 1-11

Cum appropinquássent Hierosólymis et veníssent Béthphage, ad Montem Olivéti, tunc Iesus misit duos discípulos dicens eis: « Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam et pullum cum ea; sólvite et addúcite mihi. Et si quis vobis áliquid díxerit, dícite: " Dóminus eos necessários habet ", et conféstim dimíttet eos ».

Hoc autem factum est ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: « Dícite fíliæ Sion: " Ecce Rex tuus venit tibi, mansuétus et sedens super ásinam et super pullum fílium subiugális " ».

Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit illis Iesus et adduxérunt ásinam et pullum, et imposuérunt super eis vestiménta sua, et sedit super ea. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via, álii autem cædébant ramos de arbóribus et sternébant in via. Turbæ autem quæ præcedébant eum et quæ sequebántur, clamábant dicéntes: « Hosánna fílio David! Benedíctus qui venit in Nómine Dómini! Hosánna in altíssimis ».

Et cum intrásset Hierosólymam, commóta est univérsa cívitas dicens: « Quis est hic? » Turbæ autem dicébant: « Hic est Iesus prophéta a Názareth Galilǽæ ». — Verbum Dómini.

Anno B

* *Benedictus qui venit in Nomine Domini!*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 11, 1-10

Cum appropinquárent Hierosólymæ, Béthphage et Bethániæ ad Montem Olivárum, mittit Iesus duos ex discípulis suis et ait illis: « Ite in castéllum quod est contra vos, et statim introeúntes illud inveniétis pullum ligátum, super quem nemo adhuc hóminum sedit; sólvite illum et addúcite. Et si quis vobis díxerit: " Quid fácitis hoc? ", dícite: " Dómino necessárius est, et contínuo illum remíttit íterum huc " ».

Et abeúntes invenérunt pullum ligátum ante iánuam foris in bívio, et solvunt eum. Et quidam de illic stántibus dicébant illis: « Quid fácitis solvéntes pullum? » Qui dixérunt eis sicut díxerat Iesus, et dimisérunt eis.

Et ducunt pullum ad Iesum, et impónunt illi vestiménta sua, et sedit super eum. Et multi vestiménta sua stravérunt in via, álii autem frondes quas excíderant in agris. Et qui præíbant et qui sequebántur clamábant: « Hosánna! Benedíctus qui venit in Nómine Dómini! Benedíctum quod venit Regnum patris nostri David! Hosánna in excélsis ». — Verbum Dómini.

---

vel ad libitum

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 12-16

In illo témpore:

Turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Iesus Hierosólymam, accepérunt ramos palmárum et processérunt óbviam ei, et clamá-

bant: « Hosánna! Benedíctus qui venit in Nómine Dómini, et rex Israel ». Invénit autem Iesus aséllum et sedit super eum, sicut scriptum est: « Noli timére, fília Sion: ecce rex tuus venit, sedens super pullum ásinæ ».

Hæc non cognovérunt discípuli eius primum, sed quando glorificátus est Iesus tunc recordáti sunt quia hæc erant scripta de eo et hæc fecérunt ei.

Verbum Dómini.

Anno C

Benedictus qui venit in Nomine Domini!

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 19, 28-40

In illo témpore:

Præcedébat Iesus ascéndens Hierosólymam.

Et factum est cum appropinquásset ad Béthphage et Bethániam, ad Montem qui vocátur Olivéti, misit duos discípulos dicens: « Ite in castéllum quod contra est, in quod introeúntes inveniétis pullum ásinæ alligátum, cui nemo umquam hóminum sedit, sólvite illum et addúcite. Et si quis vos interrogáverit: " Quare sólvitis? ", sic dicétis: " Dóminus eum necessárium habet " ».

Abiérunt autem qui missi erant et invenérunt sicut dixit illis. Solvéntibus autem illis pullum, dixérunt dómini eius ad illos: « Quid sólvitis pullum? »

At illi dixérunt: « Dóminus eum necessárium habet ».

Et duxérunt illum ad Iesum; et iactántes vestiménta sua supra pullum, imposuérunt Iesum. Eúnte autem illo, substernébant vestiménta sua in via. Et, cum appropinquáret iam ad descénsum Montis Olivéti, cœpérunt omnes turbæ discéntium gaudéntes laudáre Deum voce magna super ómnibus quas víderant virtútibus,

dicéntes: « Benedíctus qui venit rex in Nómine Dómini: pax in cælo et glória in excélsis ».

Et quidam Pharisæórum de turbis dixérunt ad illum: « Magíster, íncrepa discípulos tuos ».

Et respóndens dixit: « Dico vobis: Si hi tacúerint, lápides clamábunt ». — Verbum Dómini.

8. Post Evangelium, pro opportunitate, haberi potest brevis homilia. Ad inchoandam autem processionem, fieri potest a celebrante vel ab alio ministro idoneo monitio, his vel similibus verbis expressa:

Imitémur, fratres caríssimi, turbas acclamántes Iesum, et procedámus in pace.

9. Et incipit processio ad ecclesiam, ubi celebrabitur Missa.

Præcedit, si adhibetur thus, thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde crucifer deferens crucem ornatam, medius inter duos ministros cum candelis accensis. Sequitur sacerdos cum ministris, et, post eos, fideles, ramos gestantes.

Progrediente processione, cantantur a schola et populo cantus sequentes, vel alii apti.

Antiphona 1

Púeri Hebræórum, portántes ramos olivárum,
obviavérunt Dómino, clamántes et dicéntes:
Hosánna in excélsis.

Quæ pro opportunitate repetitur inter versus psalmi 23.

Psalmus 23

1 Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
2 Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina firmávit eum.

3 Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?
4 Innocens mánibus et mundo corde, *
qui non accépit in vanum nomen eius,
nec iurávit in dolum.

5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino, *
et iustificatiónem a Deo salutári suo.
6 Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Iacob.
7 Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
8 Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens,
Dóminus potens in prœlio.
9 Attóllite, portæ, cápita vestra, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
10 Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona 2

Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna fílio David; benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Quæ pro opportunitate repetitur inter versus psalmi 46.

Psalmus 46

2 Omnes gentes, pláudite mánibus, *
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis, *
rex magnus super omnem terram.
4 Subiécit pópulos nobis, *
et gentes sub pédibus nostris.
5 Elégit nobis hereditátem nostram, *
glóriam Iacob, quem diléxit.
6 Ascéndit Deus in iúbilo, *
et Dóminus in voce tubæ.

7 Psállite Deo, psállite; *
psállite regi nostro, psállite.
8 Quóniam rex omnis terræ Deus, *
psállite sapiénter.

9 Regnávit Deus super gentes, *
Deus sedet super sedem sanctam suam.
10 Príncipes populórum congregáti sunt
cum pópulo Dei Abraham, †
quóniam Dei sunt scuta terræ: *
veheménter elevátus est.

Hymnus ad Christum Regem

Chorus:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui puerîle decus prompsit Hosánna pium.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui puerîle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Israel es tu rex, Dávidis et ínclita proles,
nómine qui in Dómini, rex benedícte, venis.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui puerîle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Cœtus in excélsis te laudat cǽlicus omnis,
et mortális homo, et cuncta creáta simul.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui puerîle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Plebs Hebrǽa tibi cum palmis óbvia venit;
cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Hi tibi passúro solvébant múnia laudis;
nos tibi regnánti pángimus ecce melos.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Hi placuére tibi, pláceat devótio nostra:
rex bone, rex clemens, cui bona cuncta placent.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, rex Christe redémptor,
cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

10. Intrante processione in ecclesiam, cantatur sequens responsorium, vel alius cantus, qui loquatur de ingressu Domini.

℟. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebræórum púeri, resurrectiónem vitæ pronuntiántes, * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.
℣. Cum audísset pópulus, quod Iesus veníret Hierosólymam, exiérunt óbviam ei * Cum ramis.

11. Sacerdos, cum ad altare pervenerit, illud veneratur et, pro opportunitate, incensat. Deinde pergit ad sedem (dimittit pluviale et assumit planetam) et, omissis aliis, ad complendam processionem dicit collectam Missæ, quæ deinde prosequitur more solito.

Forma secunda: Introitus sollemnis

12. Ubi processio extra ecclesiam fieri nequit, ingressus Domini celebratur intra ecclesiam per introitum sollemnem ante Missam principalem.

13. Fideles congregantur vel ante portam ecclesiæ vel in ipsa ecclesia, ramos in manibus tenentes. Sacerdos et ministri et aliqua deputatio fidelium accedunt ad locum ecclesiæ, extra presbyterium, aptum, ubi saltem maior pars fidelium ritum conspicere possit.

14. Dum sacerdos ad locum dictum accedit, cantatur antiphona **Hosánna** vel alius cantus idoneus. Fit deinde benedictio ramorum et proclamatio Evangelii ingressus Domini in Ierusalem, ut supra (nn. 5-7). Post Evangelium sacerdos procedit sollemniter cum ministris et deputatione fidelium per ecclesiam ad presbyterium, dum cantatur responsorium Ingrediénte Dómino (n. 10) vel alius cantus aptus.

15. Cum autem ad altare pervenerit, sacerdos illud veneratur. Deinde pergit ad sedem et, omissis aliis, dicit collectam Missæ, quæ deinde prosequitur more solito.

Forma tertia: Introitus simplex

16. In omnibus aliis Missis huius dominicæ in quibus non habetur introitus sollemnis, fit memoria ingressus Domini in Ierusalem per introitum simplicem.

17. Dum sacerdos pergit ad altare, cantatur antiphona ad introitum cum psalmo (n. 18) vel alius cantus de eodem themate. Sacerdos, postquam ad altare pervenerit, illud veneratur et pergit ad sedem et salutat populum; deinde Missam prosequitur more solito.

In Missis sine populo et in aliis Missis, in quibus fieri non potest cantus ad introitum, sacerdos, statim ac ad altare pervenerit et illud est veneratus, salutat populum, legit antiphonam ad introitum et Missam prosequitur more solito.

18. Antiphona ad introitum

Ante sex dies sollémnis Paschæ,
quando venit Dóminus in civitátem Ierúsalem,
occurrérunt ei púeri:
et in mánibus portábant ramos palmárum

et clamábant voce magna, dicéntes:
* Hosánna in excélsis:
Benedíctus qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Ps 23, 9-10: Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles,
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ?
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

* Hosánna in excélsis:
Benedíctus qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ.

19. Expedit ut, ubi nec processio nec introitus sollemnis fieri potest, habeatur sacra verbi Dei celebratio de ingressu messianico et de Passione Domini vel sabbato horis vespertinis vel die dominica, hora opportuniore.

Missa

20. Post processionem vel introitum sollemnem sacerdos Missam incipit a collecta.

21. Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum,
Salvatórem nostrum carnem súmere,
et crucem subíre fecísti,
concéde propítius,
ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta
et resurrectiónis consórtia mereámur. Per Dóminum.

21 a. Missa huius dominicæ tribus instruitur lectionibus, quæ valde commendantur, nisi ratio pastoralis aliud suadeat.

Attento autem momento historiæ Passionis Domini, sacerdoti licet, præ oculis habita natura uniuscuiusque cœtus fidelium, aut unam tantum e duabus proferre lectionibus quæ Evangelium præcedunt, aut solam historiam Passionis, si necesse sit, etiam forma breviori, legere. Hæc tamen valent unice in Missis cum populo celebratis.

Lectio prima

Faciem meam non averti ab increpantibus,
sed scio quoniam non confundar.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 50, 4-7

Dóminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est verbo. Erigit mane, mane érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem.

Ego autem non contradíco; retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus; fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus. Ideo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 8-9. 17-18 a. 19-20. 23-24 (℟.: 2 a)

℟. Deus, Deus meus, quare me dereliquísti?

8 Omnes vidéntes me derisérunt me;
torquéntes lábia movérunt caput:
9 « Sperávit in Dómino, erípiat eum;
salvum fáciat eum, quóniam vult eum ». ℟.

17 Quóniam circumdedérunt me canes multi,
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos,
18 et dinumerávi ómnia ossa mea. ℟.

19 Divisérunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam misérunt sortem.
20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris,
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína. ℟.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. ℟.

Lectio secunda

Humiliavit semetipsum: propter quod et Deus illum exaltavit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses
2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus: et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetípsum factus obœdiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit et donávit illi Nomen quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus! », in glóriam Dei Patris. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium — Phil 2, 8-9

Christus factus est pro nobis obœdiens
usque ad mortem, mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum
et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

22. Historia Passionis Domini legitur absque luminaribus et absque incenso, sine salutatione et signatione libri. Legitur autem a diacono vel, ipso deficiente, a sacerdote. Legi potest etiam a lectoribus, parte Christi, si fieri potest, sacerdoti reservata.

Diaconi, non autem alii, ante cantum Passionis, petunt benedictionem sacerdotis, ut alias ante Evangelium.

Evangelium *

Anno A

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Matthǽum
26, 14 — 27, 66

Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam?

In illo témpore: Abiit unus de Duódecim, qui dicebátur Iudas Iscariótes, ad príncipes sacerdótum et ait: « Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam? » At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem ut eum tráderet.

Ubi vis paremus tibi Pascha?

Prima autem Azymórum accessérunt discípuli ad Iesum dicéntes: « Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? »

Ille autem dixit: « Ite in civitátem ad quemdam et dícite ei: " Magíster dicit: Tempus meum prope est; apud te fácio Pascha cum discípulis meis " ». Et fecérunt discípuli sicut constítuit illis Iesus, et paravérunt Pascha.

Unus vestrum me traditurus est.

Véspere autem facto, discumbébat cum Duódecim. Et edéntibus illis, dixit: « Amen dico vobis: Unus vestrum me traditúrus est ».

Et contristáti valde, cœpérunt sínguli dícere ei: « Numquid ego sum, Dómine? »

At ipse respóndens, ait: « Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit sicut scriptum est de illo, væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tráditur: bonum erat ei si natus non fuísset homo ille ».

Respóndens autem Iudas, qui trádidit eum, dixit: « Numquid ego sum, Rabbi? »
Ait illi: « Tu dixísti ».

Hoc est Corpus meum. Hic est Sanguis meus.

Cenántibus autem eis, accépit Iesus panem et benedíxit ac fregit dedítque discípulis et ait: « Accípite, comédite: hoc est Corpus meum ». Et accípiens cálicem, grátias egit et dedit illis, dicens: « Bíbite ex hoc omnes: hic est enim Sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur in remissiónem peccatórum. Dico autem vobis: Non bibam ámodo de hoc genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobíscum novum in Regno Patris mei ».
Et hymno dicto, exiérunt in Montem Olivéti.

Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis.

Tunc dicit illis Iesus: « Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte. Scriptum est enim: " Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis ". Postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilǽam ».
Respóndens autem Petrus ait illi: « Et si omnes scandalizáti fúerint in te, ego numquam scandalizábor ».
Ait illi Iesus: « Amen dico tibi: In hac nocte, ante quam gallus cantet, ter me negábis ».
Ait illi Petrus: « Etiam si oportúerit me mori tecum, non te negábo ». Simíliter et omnes discípuli dixérunt.

Cœpit contristari et mæstus esse.

Tunc venit Iesus cum illis in prǽdium quod dícitur Gethsémani. Et dicit discípulis: « Sedéte hic, donec vadam illuc et orem ». Et assúmpto Petro et duóbus fíliis Zebedǽi, cœpit contristári et mæstus esse. Tunc ait

illis: « Tristis est ánima mea usque ad mortem, sustinéte hic et vigiláte mecum ».

Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam orans et dicens: « Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste: verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut Tu ».

Et venit ad discípulos et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro: « Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidem promptus est, caro autem infírma ».

Iterum secúndo ábiit et orávit dicens: « Pater mi, si non potest hoc transíre nisi bibam illud, fiat volúntas tua ». Et venit íterum et invénit eos dormiéntes, erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis, íterum ábiit et orávit tértio, eúmdem sermónem íterum dicens. Tunc venit ad discípulos et dicit illis: « Dormíte iam et requiéscite; ecce appropinquávit hora et Fílius hóminis tráditur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce appropinquávit qui me tradit ».

Manus iniecerunt in Iesum et tenuerunt eum.

Et adhuc ipso loquénte, ecce Iudas, unus de Duódecim, venit et cum eo turba multa cum gládiis et fústibus, missi a princípibus sacerdótum et senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum, dedit illis signum dicens: « Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum ». Et conféstim accédens ad Iesum dixit: « Ave, Rabbi! » Et osculátus est eum.

Iesus autem dixit illi: « Amíce, ad quod venísti ». Tunc accessérunt et manus iniecérunt in Iesum et tenuérunt eum.

Et ecce unus ex his qui erant cum Iesu exténdens manum exémit gládium suum, et percútiens servum

príncipis sacerdótum amputávit aurículam eius. Tunc ait illi Iesus: « Convérte gládium tuum in locum suum, omnes enim qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ quia sic opórtet fíeri? »

In illa hora dixit Iesus turbis: « Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me? Cotídie sedébam docens in templo et non me tenuístis ». Hoc autem totum factum est ut impleréntur Scriptúræ Prophetárum. Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt.

Videbitis Filium hominis sedentem a dextris Virtutis.

Illi autem tenéntes Iesum duxérunt ad Cáiapham príncipem sacerdótum, ubi scribæ et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe usque in aulam príncipis sacerdótum; et ingréssus intro sedébat cum minístris ut vidéret finem.

Príncipes autem sacerdótum et omne concílium quærébant falsum testimónium contra Iesum ut eum morti tráderent, et non invenérunt, cum multi falsi testes accessíssent. Novíssime autem veniéntes duo dixérunt: « Hic dixit: " Possum destrúere Templum Dei et post tríduum ædificáre illud " ».

Et surgens princeps sacerdótum, ait illi: « Nihil respóndes? Quid isti advérsum te testificántur? » Iesus autem tacébat. Et princeps sacerdótum ait illi: « Adiúro te per Deum vivum ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei ».

Dicit illi Iesus: « Tu dixísti. Verúmtamen dico vobis: Amodo vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris Virtútis et veniéntem in núbibus cæli ».

Tunc princeps sacerdótum scidit vestiménta sua dicens: « Blasphemávit! Quid adhuc egémus téstibus? Ecce nunc audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? » Illi autem respondéntes dixérunt: « Reus est mortis ».

Tunc exspuérunt in fáciem eius et cólaphis eum cecidérunt, álii autem palmas in fáciem ei dedérunt dicéntes: « Prophetíza nobis, Christe, quis est qui te percússit? »

Prius quam gallus cantet, ter me negabis.

Petrus vero sedébat foris in átrio; et accéssit ad eum una ancílla, dicens: « Et tu cum Iesu Galilǽo eras ».

At ille negávit coram ómnibus dicens: « Néscio quid dicis ».

Exeúnte autem illo ad iánuam vidit eum ália et ait his qui erant ibi: « Hic erat cum Iesu Nazaréno ».

Et íterum negávit cum iuraménto: « Non novi hóminem ».

Post pusíllum autem accessérunt qui stabant et dixérunt Petro: « Vere et tu ex illis es, nam et loquéla tua maniféstum te facit ».

Tunc cœpit detestári et iuráre: « Non novi hóminem ». Et contínuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Iesu quod díxerat: « Prius quam gallus cantet, ter me negábis ». Et egréssus foras plorávit amáre.

Tradiderunt Iesum Pilato præsidi.

Mane autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdótum et senióres pópuli advérsus Iesum ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum et tradidérunt Piláto præsidi.

Non licet mittere eos in corbanam,
quia pretium sanguinis est.

Tunc videns Iudas, qui eum trádidit, quod damnátus esset, pæniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdótum et senióribus dicens: « Peccávi tradens sánguinem innocéntem ».

At illi dixérunt: « Quid ad nos? Tu víderis ». Et proiéctis argénteis in templo, recéssit et ábiens láqueo se suspéndit.

Príncipes autem sacerdótum, accéptis argénteis, dixérunt: « Non licet míttere eos in corbánam, quia prétium sánguinis est ». Consílio autem ínito, emérunt ex illis Agrum Fíguli in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille " Ager Sánguinis " usque in hodiérnum diem.

Tunc implétum est quod dictum est per Ieremíam prophétam dicéntem: « Et accepérunt trigínta argénteos, prétium appretiáti quem appretiavérunt a fíliis Israel, et dedérunt eos in agrum fíguli, sicut constítuit mihi Dóminus ».

Tu ex Rex Iudæorum?

Iesus autem stetit ante præsidem; et interrogávit eum præses dicens: « Tu es Rex Iudæórum? »

Dixit autem Iesus: « Tu dicis ». Et cum accusarétur a princípibus sacerdótum et senióribus, nihil respóndit.

Tunc dicit illi Pilátus: « Non audis quanta advérsum te dicant testimónia? » Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur præses veheménter.

Per diem autem sollémnem consuéverat præses dimíttere turbæ unum vinctum quem voluíssent. Habébant autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis dixit Pilátus: « Quem vultis dimíttam vobis, Barábbam, an Iesum qui dícitur

Christus? » Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum.

Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad illum uxor eius dicens: « Nihil tibi et iusto illi, multa enim passa sum hódie per visum propter eum ».

Príncipes autem sacerdótum et senióres persuasérunt turbis ut péterent Barábbam, Iesum vero pérderent. Respóndens autem præses ait illis: « Quem vultis vobis de duóbus dimíttam? »

At illi dixérunt: « Barábbam ».

Dicit illis Pilátus: « Quid ígitur fáciam de Iesu, qui dícitur Christus? »

Dicunt omnes: « Crucifigátur ».

Ait autem: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamábant dicéntes: « Crucifigátur ».

Videns autem Pilátus quia nihil profíceret sed magis tumúltus fíeret, accépta aqua lavit manus coram turba dicens: « Innocens ego sum a sánguine hoc: vos vidéritis ».

Et respóndens univérsus pópulus dixit: « Sanguis eius super nos et super fílios nostros ». Tunc dimísit illis Barábbam, Iesum autem flagellátum trádidit ut crucifigerétur.

Ave, Rex Iudæorum.

Tunc mílites præsidis suscipiéntes Iesum in prætório congregavérunt ad eum univérsam cohórtem. Et exuéntes eum, clámydem coccíneam circumdedérunt ei, et plecténtes corónam de spinis posuérunt super caput eius et harúndinem in déxtera eius, et genu flexo ante eum illudébant ei dicéntes: « Ave, Rex Iudæórum ». Et exspuéntes in eum accepérunt harúndinem et percutiébant caput eius. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum clámyde et induérunt eum vestiméntis eius, et duxérunt eum ut crucifígerent.

Crucifiguntur cum eo duo latrones.

Exeúntes autem invenérunt hóminem Cyrenǽum, nómine Simónem; hunc angariavérunt ut tólleret crucem eius.

Et venérunt in locum qui dícitur Gólgotha, quod est Calváriæ Locus, et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum; et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta eius sortem mitténtes, et sedéntes servábant eum ibi.

Et imposuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: « Hic est Iesus Rex Iudæórum ». Tunc crucifigúntur cum eo duo latrónes, unus a dextris et unus a sinístris.

Si Filius Dei es, descende de cruce.

Prætereúntes autem, blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: « Qui déstruis templum et in tríduo illud reædíficas, salva temetípsum, si Fílius Dei es, descénde de cruce ».

Simíliter et príncipes sacerdótum illudéntes cum scribis et senióribus dicébant: « Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum fácere; rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et credémus in eum. Confídit in Deo, líberet nunc si vult eum; dixit enim: " Dei Filius sum " ». Idípsum autem et latrónes qui crucifíxi erant cum eo improperábant ei.

Eli Eli, lema sabacthani?

A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna dicens: « Eli Eli, lema sabactháni? », hoc est: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Quidam autem ex illic stántibus, audiéntes dicébant: « Elíam vocat iste ». Et contínuo currens unus

ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto et impósuit harúndini et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: « Sine, videámus an véniat Elías líberans eum ».

Iesus autem íterum clamans voce magna emísit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et ecce velum Templi scissum est a summo usque deórsum in duas partes, et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem eius, venérunt in sanctam civitátem et apparuérunt multis. Centúrio autem et qui cum eo erant custodiéntes Iesum, viso terræ motu et his quæ fiébant, timuérunt valde dicéntes: « Vere Dei Fílius erat iste ».

Erant autem ibi mulíeres multæ a longe aspiciéntes, quæ secútæ erant Iesum a Galilǽa ministrántes ei; inter quas erat María Magdaléne et María Iacóbi et Ioseph mater et mater filiórum Zebedǽi.

Posuit Ioseph corpus Iesu in monumento suo novo.

Cum sero autem factum esset, venit homo dives ab Arimathǽa, nómine Ioseph, qui et ipse discípulus erat Iesu. Hic accéssit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu. Tunc Pilátus iussit reddi. Et accépto córpore, Ioseph invólvit illud in síndone munda, et pósuit illud in monuménto suo novo quod excíderat in petra, et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne et áltera María sedéntes contra sepúlcrum.

Habetis custodiam; ite, custodite sicut scitis.

Altera autem die quæ est post Parascévem, convenérunt príncipes sacerdótum et Pharisǽi ad Pilátum di-

céntes: « Dómine, recordáti sumus quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: " Post tres dies resúrgam ". Iube ergo custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli eius et furéntur eum et dicant plebi: " Surréxit a mórtuis ", et erit novíssimus error peior prióre ».

Ait illis Pilátus: « Habétis custódiam: ite, custodíte sicut scitis ». Illi autem abeúntes muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem, cum custódia.

Verbum Dómini.

---

vel brevior

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Matthǽum 27, 11-54

Tu es Rex Iudæorum?

In illo témpore:

Stetit Iesus ante Póntium Pilátum, et interrogávit eum præses dicens: « Tu es Rex Iudæórum? »

Dixit autem Iesus: « Tu dicis ». Et cum accusarétur a princípibus sacerdótum et senióribus, nihil respóndit.

Tunc dicit illi Pilátus: « Non audis quanta advérsum te dicant testimónia? » Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur præses veheménter.

Per diem autem sollémnem consuéverat præses dimíttere turbæ unum vinctum quem voluíssent. Habébant autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis dixit Pilátus: « Quem vultis dimíttam vobis, Barábbam, an Iesum, qui dícitur Christus? » Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum.

Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad illum uxor eius dicens: « Nihil tibi et iusto illi, multa enim passa sum hódie per visum propter eum ».

Príncipes autem sacerdótum et senióres persuasérunt turbis ut péterent Barábbam, Iesum vero pérderent. Respóndens autem præses ait illis: « Quem vultis vobis de duóbus dimíttam? »

At illi dixérunt: « Barábbam ».

Dicit illis Pilátus: « Quid ígitur fáciam de Iesu, qui dícitur Christus? »

Dicunt omnes: « Crucifigátur ».

Ait autem: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamábant dicéntes: « Crucifigátur ».

Videns autem Pilátus quia nihil profíceret, sed magis tumúltus fíeret, accépta aqua lavit manus coram turba dicens: « Innocens ego sum a sánguine hoc: vos vidéritis ».

Et respóndens univérsus pópulus dixit: « Sanguis eius super nos et super fílios nostros ». Tunc dimísit illis Barábbam, Iesum autem flagellátum trádidit ut crucifigerétur.

Ave, Rex Iudæorum.

Tunc mílites præsidis suscipiéntes Iesum in prætório congregavérunt ad eum univérsam cohórtem. Et exuéntes eum, clámydem coccíneam circumdedérunt ei, et plecténtes corónam de spinis posuérunt super caput eius et harúndinem in déxtera eius, et genu flexo ante eum illudébant ei dicéntes: « Ave, Rex Iudæórum ». Et exspuéntes in eum accepérunt harúndinem et percutiébant caput eius. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum clámyde et induérunt eum vestiméntis eius, et duxérunt eum ut crucifígerent.

Crucifiguntur cum eo duo latrones.

Exeúntes autem invenérunt hóminem Cyrenǽum, nómine Simónem; hunc angariavérunt ut tólleret crucem eius.

Et venérunt in locum qui dícitur Gólgotha, quod est Calváriæ Locus, et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum; et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta eius sortem mitténtes, et sedéntes servábant eum ibi.

Et imposuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: « Hic est Iesus Rex Iudæórum ». Tunc crucifigúntur cum eo duo latrónes, unus a dextris et unus a sinístris.

Si Filius Dei es, descende de cruce.

Prætereúntes autem, blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: « Qui déstruis templum et in tríduo illud reædíficas, salva temetípsum, si Fílius Dei es, descénde de cruce ».

Simíliter et príncipes sacerdótum illudéntes cum scribis et senióribus dicébant: « Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum fácere; rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et credémus in eum. Confídit in Deo, líberet nunc si vult eum; dixit enim: " Dei Fílius sum " ». Idípsum autem et latrónes qui crucifíxi erant cum eo improperábant ei.

Eli Eli, lema sabacthani?

A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna dicens: « Eli Eli, lema sabactháni? », hoc est: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Quidam autem ex illic stántibus, audiéntes dicébant: « Elíam vocat iste ». Et contínuo currens unus

ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto et impósuit harúndini et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: « Sine, videámus an véniat Elías líberans eum ».

Iesus autem íterum clamans voce magna emísit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et ecce velum Templi scissum est a summo usque deórsum in duas partes, et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem eius, venérunt in sanctam civitátem et apparuérunt multis. Centúrio autem et qui cum eo erant custodiéntes Iesum, viso terræ motu et his quæ fiébant, timuérunt valde dicéntes: « Vere Dei Fílius erat iste ». — Verbum Dómini.

Anno B

✠ Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Marcum
14, 1 — 15, 47

Quærebant quomodo Iesum dolo tenerent et occiderent.

Erat Pascha et Azyma post bíduum. Et quærébant summi sacerdótes et scribæ quómodo Iesum dolo tenérent et occíderent; dicébant enim: « Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret pópuli ».

Prævenit ungere corpus meum in sepulturam.

Et, cum esset Bethániæ in domo Simónis leprósi et recúmberet, venit múlier habens alabástrum unguénti nardi puri pretiósi; fracto alabástro, effúdit super caput eius. Erant autem quidam indígne feréntes intra semetípsos: « Ut quid perdítio ista unguénti facta est? Pót-

erat enim unguéntum istud veníri plus quam trecéntis denáriis et dari paupéribus ». Et fremébant in eam.

Iesus autem dixit: « Sínite eam; quid illi moléstí estis? Bonum opus operáta est in me. Semper enim páuperes habétis vobíscum, et cum voluéritis, potéstis illis bene fácere, me autem non semper habétis. Quod hábuit, operáta est: prævénit úngere corpus meum in sepultúram. Amen autem dico vobis: Ubicúmque prædicátum fúerit Evangélium in univérsum mundum, et quod fecit hæc, narrábitur in memóriam eius ».

Promiserunt Iudæ Iscarioth pecuniam se daturos.

Et Iudas Iscarioth, unus de Duódecim, ábiit ad summos sacerdótes ut próderet eum illis. Qui audiéntes gavísi sunt et promisérunt ei pecúniam se datúros. Et quærébat quómodo illum opportúne tráderet.

Ubi est refectio mea
ubi Pascha cum discipulis meis manducem?

Et primo die Azymórum, quando Pascha immolábant, dicunt ei discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces Pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis homo lagénam aquæ báiulans; sequímini eum, et quocúmque introíerit, dícite dómino domus: Magíster dicit: " Ubi est reféctio mea ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? " Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum: et illic paráte nobis ». Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt Pascha.

Unus ex vobis me tradet, qui manducat mecum.

Et véspere facto venit cum Duódecim. Et discumbéntibus eis et manducántibus, ait Iesus: « Amen dico

vobis: Unus ex vobis me tradet, qui mandúcat mecum ».

Cœpérunt contristári et dícere ei singillátim: « Numquid ego? »

Qui ait illis: « Unus ex Duódecim, qui intíngit mecum in catíno. Nam Fílius quidem hóminis vadit sicut scriptum est de eo, væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tráditur: bonum est ei si non esset natus homo ille ».

Hoc est Corpus meum.
Hic est Sanguis meus novi testamenti.

Et manducántibus illis accépit panem, et benedícens fregit et dedit eis et ait: « Súmite, hoc est Corpus meum ». Et accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis: « Hic est Sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímine vitis usque in diem illum cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Prius quam bis gallus vocem dederit ter me es negaturus.

Et hymno dicto exiérunt in Montem Olivárum.

Et ait eis Iesus: « Omnes scandalizabímini, quia scriptum est: " Percútiam pastórem, et dispergéntur oves ". Sed póstea quam resurréxero, præcédam vos in Galilǽam ».

Petrus autem ait ei: « Et si omnes scandalizáti fúerint, sed non ego ».

Et ait illi Iesus: « Amen dico tibi: Tu hódie, in nocte hac, prius quam bis gallus vocem déderit ter me es negatúrus ».

At ille ámplius loquebátur: « Et si oportúerit me cómmori tibi, non te negábo ». Simíliter autem et omnes dicébant.

Cœpit pavere et tædere.

Et véniunt in prædium, cui nomen Gethsémani, et ait discípulis suis: « Sedéte hic donec orem ». Et assúmit Petrum et Iacóbum et Ioánnem secum, et cœpit pavére et tædére, et ait illis: « Tristis est ánima mea usque ad mortem; sustinéte hic et vigiláte ».

Et cum processísset páululum, procidébat super terram, et orábat ut si fíeri posset transíret ab eo hora, et dicébat: « Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt: transfer cálicem hunc a me; sed non quod ego volo, sed quod Tu ».

Et venit et invénit eos dormiéntes, et ait Petro: « Simon, dormis? Non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte et oráte ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidem promptus est, caro vero infírma ».

Et íterum ábiens orávit, eúndem sermónem dicens. Et véniens dénuo invénit eos dormiéntes; erant enim óculi illórum ingraváti, et ignorábant quid respondérent ei.

Et venit tértio et ait illis: « Dormíte iam et requiéscite? Súfficit: venit hora, ecce tráditur Fílius hóminis in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce qui me tradit, prope est ».

Tenete eum et ducite caute.

Et conféstim, adhuc eo loquénte, venit Iudas unus ex Duódecim, et cum illo turba cum gládiis et lignis a summis sacerdótibus et scribis et senióribus. Déderat autem tráditor eius signum eis dicens: « Quemcúmque osculátus fúero, ipse est: tenéte eum et dúcite caute ».

Et cum venísset, statim accédens ad eum ait: « Rabbi », et osculátus est eum. At illi manus iniecérunt in eum et tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstántibus edúcens gládium percússit servum summi sacerdótis et amputávit illi auriculam.

Et respóndens Iesus ait illis: « Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et lignis comprehéndere me? Cotídie eram apud vos in templo docens et non me tenuístis; sed ut adimpleántur Scriptúræ ». Et relinquéntes eum omnes fugérunt.

Et adoléscens quidam sequebátur eum amíctus síndone super nudo, et tenent eum: at ille reiécta síndone nudus profúgit.

Tu es Christus filius Benedicti?

Et adduxérunt Iesum ad summum sacerdótem, et convéniunt omnes summi sacerdótes et senióres et scribæ. Et Petrus a longe secútus est eum usque intro in átrium summi sacerdótis, et sedébat cum minístris et calefaciébat se ad ignem.

Summi vero sacerdótes et omne concílium quærébant advérsus Iesum testimónium ut eum morte affícerent nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum, et conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgéntes falsum testimónium ferébant advérsus eum dicéntes: « Nos audívimus eum dicéntem: " Ego dissólvam templum hoc manu factum et intra tríduum áliud non manu factum ædificábo " ». Et ne ita quidem convéniens erat testimónium illórum.

Et exsúrgens summus sacérdos in médium interrogávit Iesum dicens: « Non respóndes quidquam ad ea quæ isti testántur advérsum te? » Ille autem tacébat et nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum et dicit ei: « Tu es Christus fílius Benedícti? »

Iesus autem dixit: « Ego sum, et vidébitis Fílium hóminis a dextris sedéntem Virtútis et veniéntem cum núbibus cæli ».

Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua ait: « Quid adhuc necessárii sunt nobis testes? Audí-

stis blasphémiam: quid vobis vidétur? » Qui omnes condemnavérunt eum esse reum mortis.

Et cœpérunt quidam conspúere eum et veláre fáciem eius et cólaphis eum cǽdere et dícere ei: « Prophetíza », et minístri álapis eum cædébant.

Nescio hominem istum quem dicitis.

Et cum esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdótis, et cum vidísset Petrum calefaciéntem se, aspíciens illum ait: « Et tu cum hoc Nazaréno, Iesu, eras ».

At ille negávit dicens: « Neque scio neque novi quid tu dicas ». Et éxiit foras ante átrium, et gallus cantávit.

Et ancílla, cum vidísset illum, rursus cœpit dícere circumstántibus: « Hic ex illis est ». At ille íterum negábat.

Et post pusíllum rursus qui astábant dicébant Petro: « Vere ex illis es, nam et Galilǽus es ».

Ille autem cœpit anathematizáre et iuráre: « Néscio hóminem istum quem dícitis ». Et statim íterum gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi, sicut díxerat ei Iesus: « Prius quam gallus cantet bis, ter me negábis », et cœpit flere.

Vultis dimittam vobis regem Iudæorum?

Et conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes cum senióribus et scribis, idest univérsum concílium, vinciéntes Iesum duxérunt et tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus: « Tu es rex Iudæórum? »

At ille respóndens ait illi: « Tu dicis ». Et accusábant eum summi sacerdótes in multis.

Pilátus autem rursum interrogábat eum dicens: « Non respóndes quidquam? Vide in quantis te accúsant ».

Iesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus.

Per diem autem festum dimíttere solébat illis unum ex vinctis quem péterent. Erat autem qui dicebátur Barábbas vinctus cum seditiósis, qui in seditióne fécerant homicídium. Et cum ascendísset turba, cœpit rogáre sicut faciébat ills. Pilátus autem respóndit eis et dixit: « Vultis dimíttam vobis regem Iudæórum? » Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam ut magis Barábbam dimítteret eis.

Pilátus autem íterum respóndens aiébat illis: « Quid ergo vultis fáciam regi Iudæórum? »

At illi íterum clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus vero dicébat eis: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus autem volens pópulo satisfácere dimísit illis Barábbam, et trádidit Iesum flagéllis cæsum ut crucifigerétur.

Imponunt ei plectentes spineam coronam.

Mílites autem duxérunt eum intro in átrium, quod est prætórium, et cónvocant totam cohórtem. Et índuunt eum púrpuram, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam, et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum », et percutiébant caput eius harúndine et conspuébant eum, et ponéntes génua adorábant eum.

Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpuram et induérunt eum vestiméntis suis. Et edúcunt illum ut crucifígerent eum.

Perducunt illum in Golgotha locum, et crucifigunt eum.

Et angáriant prætereúntem quémpiam Simónem Cyrenǽum veniéntem de villa, patrem Alexándri et Rufi,

ut tólleret crucem eius. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calváriæ Locus.

Et dabant ei myrrhátum vinum, ille autem non accépit. Et crucifígunt eum et dívidunt vestiménta eius, mitténtes sortem super eis quis quid tólleret. Erat autem hora tértia et crucifixérunt eum. Et erat títulus causæ eius inscríptus: « Rex Iudæórum ». Et cum eo crucifígunt duos latrónes, unum a dextris et álium a sinístris eius.

Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum facere.

Et prætereúntes blasphemábant eum movéntes cápita sua et dicéntes: « Vah, qui déstruit templum Dei et in tribus diébus ædíficat, salvum fac temetípsum descéndens de cruce ».

Simíliter et summi sacerdótes ludéntes ad altérutrum cum scribis dicébant: « Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum fácere. Christus rex Israel descéndat nunc de cruce, ut videámus et credámus ». Etiam qui cum eo crucifíxi erant, conviciabántur ei.

Emissa voce magna Iesus exspiravit.

Et facta hora sexta ténebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Iesus voce magna: « Heloi, Heloi, lema sabactháni? », quod est interpretátum: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Et quidam de circumstántibus audiéntes dicébant: « Ecce Elíam vocat ». Currens autem unus et implens spóngiam acéto circumponénsque cálamo potum dabat ei dicens: « Sínite, videámus, si véniat Elías ad deponéndum eum ».

Iesus autem emíssa voce magna exspirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et velum templi scissum est in duo a sursum usque deórsum. Videns autem centúrio qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspirásset, ait: « Vere homo hic Fílius Dei erat ».

Erant autem et mulíeres de longe aspiciéntes, inter quas et María Magdaléne et María Iacóbi minóris et Iosétis mater et Salóme, quæ cum esset in Galilǽa sequebántur eum et ministrábant ei, et áliæ multæ quæ simul cum eo ascénderant Hierosólymam.

Advolvit Ioseph lapidem ad ostium monumenti.

Et cum iam sero esset factum, quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum, venit Ioseph ab Arimathǽa nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans Regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu. Pilátus autem mirátus est si iam obísset, et accersíto centurióne interrogávit eum si iam mórtuus esset: et cum cognovísset a centurióne, donávit corpus Ioseph. Is autem mercátus síndonem et depónens eum invólvit síndone et pósuit eum in monuménto quod erat excísum de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti. María autem Magdaléne et María Iosétis aspiciébant ubi pósitus esset. — Verbum Dómini.

---

vel brevior

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Marcum 15, 1-39

Vultis dimittam vobis regem Iudæorum?

Conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes cum senióribus et scribis, idest univérsum concílium, vinciéntes Iesum duxérunt et tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus: « Tu es rex Iudæórum? »

At ille respóndens ait illi: « Tu dicis ». Et accusábant eum summi sacerdótes in multis.

Pilátus autem rursum interrogábat eum dicens: « Non respóndes quidquam? Vide in quantis te accúsant ». Iesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus.

Per diem autem festum dimíttere solébat illis unum ex vinctis quem péterent. Erat autem qui dicebátur Barábbas vinctus cum seditiósis, qui in seditióne fécerant homicídium. Et cum ascendísset turba, cœpit rogáre sicut faciébat illis. Pilátus autem respóndit eis et dixit: « Vultis dimíttam vobis regem Iudæórum? » Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam ut magis Barábbam dimítteret eis.

Pilátus autem íterum respóndens aiébat illis: « Quid ergo vultis fáciam regi Iudæórum? »

At illi íterum clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus vero dicébat eis: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus autem volens pópulo satisfácere dimísit illis Barábbam, et trádidit Iesum flagéllis cæsum ut crucifigerétur.

Imponunt ei plectentes spineam coronam.

Mílites autem duxérunt eum intro in átrium, quod est prætórium, et cónvocant totam cohórtem. Et índuunt eum púrpuram, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam, et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum », et percutiébant caput eius harúndine et conspuébant eum, et ponéntes génua adorábant eum.

Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpuram et induérunt eum vestiméntis suis. Et edúcunt illum ut crucifígerent eum.

Perducunt illum in Golgotha locum,
et crucifigunt eum.

Et angáriant prætereúntem quémpiam Simónem Cyrenæum veniéntem de villa, patrem Alexándri et Rufi, ut tólleret crucem eius. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calváriæ Locus.

Et dabant ei myrrhátum vinum, ille autem non accépit. Et crucifígunt eum et dívidunt vestiménta eius, mitténtes sortem super eis quis quid tólleret. Erat autem hora tértia et crucifixérunt eum. Et erat títulus causæ eius inscríptus: « Rex Iudæórum ». Et cum eo crucifígunt duos latrónes, unum a dextris et álium a sinístris eius.

Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum facere.

Et prætereúntes blasphemábant eum movéntes cápita sua et dicéntes: « Vah, qui déstruit templum Dei et in tribus diébus ædíficat, salvum fac temetípsum descéndens de cruce ».

Simíliter et summi sacerdótes ludéntes ad altérutrum cum scribis dicébant: « Alios salvos fecit, se ipsum non potest salvum fácere. Christus rex Israel descéndat nunc de cruce, ut videámus et credámus ». Etiam qui cum eo crucifíxi erant, conviciabántur ei.

Emissa voce magna Iesus exspiravit.

Et facta hora sexta ténebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Iesus voce magna: « Heloi, Heloi, lema sabactháni? », quod est interpretátum: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Et quidam de circumstántibus audiéntes dicébant: « Ecce Elíam vocat ». Currens autem unus et implens spóngiam acéto circumponénsque cálamo potum dabat

ei dicens: « Sínite, videámus, si véniat Elías ad deponéndum eum ».

Iesus autem emíssa voce magna exspirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et velum templi scissum est in duo a sursum usque deórsum. Videns autem centúrio qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspirásset, ait: « Vere homo hic Fílius Dei erat ». — Verbum Dómini.

Anno C

* Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Lucam 22, 14 — 23, 56

Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar.

Cum facta esset hora, discúbuit Iesus et Apóstoli cum eo. Et ait illis: « Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum ántequam pátiar. Dico enim vobis: « Non manducábo illud donec impleátur in Regno Dei ».

Et accépto cálice, grátias egit et dixit: « Accípite hoc et divídite inter vos. Dico enim vobis: Non bibam de generatióne vitis donec Regnum Dei véniat ».

Hoc facite in meam commemorationem.

Et accépto pane, grátias egit, et fregit et dedit eis dicens: « Hoc est Corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratiónem ». Simíliter et cálicem postquam cenávit, dicens: « Hic Calix novum testaméntum est in sánguine meo, qui pro vobis fúnditur ».

Væ illi homini per quem Filius hominis traditur.

« Verúmtamen ecce manus tradéntis me mecum est in mensa; et quidem Fílius hóminis, secúndum quod definítum est, vadit, verúmtamen væ illi hómini per quem tráditur ». Et ipsi cœpérunt quærere inter se quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset.

Ego in medio vestrum sum sicut qui ministrat.

Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse maior.

Dixit autem eis: « Reges géntium dominántur eórum et qui potestátem habent super eos benéfici vocántur. Vos autem non sic, sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcéssor est, sicut ministrátor. Nam quis maior est, qui recúmbit an qui minístrat? Nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui minístrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus Regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo, et sedeátis super thronos iudicántes duódecim tribus Israel ».

Tu, aliquando conversus, confirma fratres tuos.

« Simon, Simon, ecce Sátanas expetívit vos ut cribráret sicut tríticum; ego autem rogávi pro te, ut non defíciat fides tua; et tu, aliquándo convérsus, confírma fratres tuos ».

Qui dixit ei: « Dómine, tecum parátus sum et in cárcerem et in mortem ire ».

Et ille dixit: « Dico tibi, Petre, non cantábit hódie gallus donec ter ábneges nosse me ».

Quod scriptum est oportet impleri in me.

Et dixit eis: « Quando misi vos sine sácculo et pera et calceaméntis, numquid áliquid défuit vobis? »

At illi dixérunt: « Nihil ».

Dixit ergo eis: « Sed nunc qui habet sácculum tollat, simíliter et peram, et qui non habet, vendat túnicam suam et emat gládium. Dico enim vobis: Hoc quod scriptum est opórtet impléri in me, illud: " Cum iniústis deputátus est ". Etenim ea quæ sunt de me adimpletiónem habent ».

At illi dixérunt: « Dómine, ecce gládii duo hic ».

At ille dixit eis: « Satis est ».

Factus in agonia, prolixius orabat.

Et egréssus ibat secúndum consuetúdinem in Montem Olivárum; secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum pervenísset ad locum, dixit illis: « Oráte ne intrétis in tentatiónem ».

Et ipse avúlsus est ab eis quantum iactus est lápidis, et pósitis génibus orábat dicens: « Pater, si vis, transfer cálicem istum a me: verúmtamen non mea volúntas sed tua fiat ». Appáruit autem illi ángelus de cælo confórtans eum. Et factus in agonía, prolíxius orábat. Et factus est sudor eius sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Et cum surrexísset ab oratióne et venísset ad discípulos, invénit eos dormiéntes præ tristítia, et ait illis: « Quid dormítis? Súrgite, oráte ne intrétis in tentatiónem ».

Iuda, osculo Filium hominis tradis?

Adhuc eo loquénte, ecce turba, et qui vocabátur Iudas, unus de Duódecim, antecedébat eos, et appropinquávit Iesu ut oscularétur eum. Iesus autem dixit ei: « Iuda, ósculo Fílium hóminis tradis? »

Vidéntes autem hi qui circa ipsum erant quod futúrum erat, dixérunt: « Dómine, si percútimus in gládio? » Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdótum et amputávit aurículam eius dextram.

Respóndens autem Iesus ait: « Sínite usque huc », et cum tetigísset aurículam eius, sanávit eum.

Dixit autem Iesus ad eos qui vénerant ad se príncipes sacerdótum et magistrátus templi et senióres: « Quasi ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus? Cum cotídie vobíscum fúerim in templo non extendístis manus in me; sed hæc est hora vestra et potéstas tenebrárum ».

Egressus foras, Petrus flevit amare.

Comprehendéntes autem eum, duxérunt et introduxérunt in domum príncipis sacerdótum. Petrus vero sequebátur a longe. Accénso autem igni in médio átrio et circumsedéntibus illis, sedébat Petrus in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quædam sedéntem ad lumen et eum fuísset intúita, dixit: « Et hic cum illo erat ».

At ille negávit eum dicens: « Múlier, non novi illum ».

Et post pusíllum álius videns eum dixit: « Et tu de illis es ».

Petrus vero ait: « O homo, non sum ».

Et intervállo facto quasi horæ uníus, álius quidam affirmábat dicens: « Vere et hic cum illo erat, nam et Galilǽus est ».

Et ait Petrus: « Homo, néscio quid dicis ». Et contínuo adhuc illo loquénte cantávit gallus.

Et convérsus Dóminus respéxit Petrum, et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut dixit ei: « Priúsquam gallus cantet hódie, ter me negábis », et egréssus foras flevit amáre.

Prophetiza, quis est qui te percussit?

Et viri qui tenébant illum, illudébant ei cædéntes, et velavérunt eum et interrogábant eum dicéntes: « Prophetíza, quis est qui te percússit? » Et ália multa blasphemántes dicébant in eum.

Duxerunt illum in concilium suum.

Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis et príncipes sacerdótum et scribæ, et duxérunt illum in concílium suum, dicéntes: « Si tu es Christus, dic nobis ».

Et ait illis: « Si vobis díxero, non credétis; si autem interrogávero, non respondébitis mihi. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris Virtútis Dei ».

Dixérunt autem omnes: « Tu ergo es Fílius Dei? »

Qui ait ad illos: « Vos dícitis quia ego sum ».

At illi dixérunt: « Quid adhuc desiderámus testimónium? Ipsi enim audívimus de ore eius ».

Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum.

Nihil invenio causæ in hoc homine.

Cœpérunt autem accusáre illum dicéntes: « Hunc invénimus subverténtem gentem nostram et prohibéntem tribúta dare Cǽsari et dicéntem se Christum regem esse ».

Pilátus autem interrogávit eum dicens: « Tu es rex Iudæórum? »

At ille respóndens ait: « Tu dicis ».

Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdótum et turbas: « Nihil invénio causæ in hoc hómine ».

At illi invalescébant dicéntes: « Cómmovet pópulum docens per univérsam Iudǽam, et incípiens a Galilǽa usque huc ».

Pilátus autem áudiens, interrogávit si homo Gali-

lǽus esset, et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem, qui et ipse Hierosólymis erat illis diébus.

Sprevit illum Herodes cum exercitu suo.

Heródes autem, viso Iesu, gavísus est valde; erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum eo quod audíret de illo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fíeri. Interrogábat autem illum multis sermónibus; at ipse nihil illi respondébat. Stabant étiam príncipes sacerdótum et scribæ constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo et illúsit indútum veste alba et remísit ad Pilátum. Facti sunt autem amíci inter se Heródes et Pilátus in ipsa die, nam ántea inimíci erant ad ínvicem.

Tradidit Pilatus Iesum voluntati eorum.

Pilátus autem, convocátis princípibus sacerdótum et magistrátibus et plebe, dixit ad illos: « Obtulístis mihi hunc hóminem quasi averténtem pópulum, et ecce ego coram vobis intérrogans nullam causam invéni in hómine isto ex his in quibus eum accusátis, sed neque Heródes: remísit enim illum ad nos. Et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam ».

Exclamávit autem univérsa turba, dicens: « Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam », qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte et homicídium missus in cárcerem.

Iterum autem Pilátus locútus est ad illos, volens dimíttere Iesum, at illi succlamábant dicéntes: « Crucifíge, crucifíge illum ».

Ille autem tértio dixit ad illos: « Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo; corrípiam ergo illum, et dimíttam ». At illi instábant vó-

cibus magnis, postulántes ut crucifigerétur, et invalescébant voces eórum.

Et Pilátus adiudicávit fíeri petitiónem eórum: dimísit autem eum qui propter seditiónem et homicídium missus fúerat in cárcerem, quem petébant, Iesum vero trádidit voluntáti eórum.

Filiæ Ierusalem, nolite flere super me.

Et cum abdúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénsem veniéntem de villa et imposuérunt illi crucem portáre post Iesum.

Sequebátur autem illum multa turba pópuli et mulíerum, quæ plangébant et lamentábant eum. Convérsus autem ad illas Iesus dixit: « Fíliæ Ierúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete et super fílios vestros, quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent: " Beátæ stériles et ventres qui non genuérunt, et úbera quæ non lactavérunt ". Tunc incípient dícere móntibus: " Cádite super nos ", et cóllibus: " Operíte nos ", quia si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? »

Ducebántur autem et álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur.

Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.

Et postquam venérunt in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris. Iesus autem dicébat: « Pater, dimítte illis, non enim sciunt quid fáciunt ». Dividéntes vero vestiménta eius misérunt sortes.

Hic est rex Iudæorum.

Et stabat pópulus exspéctans. Et deridébant illum et príncipes dicéntes: « Alios salvos fecit, se salvum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus ».

Illudébant autem ei et mílites accedéntes, acétum offeréntes illi et dicéntes: « Si tu es rex Iudæórum, salvum te fac ».

Erat autem et superscríptio super illum: « Hic est rex Iudæórum ».

Hodie mecum eris in paradiso.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum dicens: « Nonne tu es Christus? Salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum dicens: « Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípimus: hic vero nihil mali gessit ». Et dicébat: « Iesu, meménto mei cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso ».

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsa terra usque in horam nonam, et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum », et hæc dicens exspirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Videns autem centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum dicens: « Vere hic homo iustus erat ». Et omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti eius a longe, et mulíeres quæ secútæ erant eum a Galilæa, hæc vidéntes.

Posuit Ioseph corpus Iesu in monumento exciso.

Et ecce vir nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir bonus et iustus — hic non consénserat consílio et áctibus eórum — ab Arimathǽa civitáte Iudæórum, qui exspectábat Regnum Dei, hic accéssit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu, et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat. Et dies erat Parascéves, et sábbatum illucescébat.

Subsecútæ autem mulíeres, quæ cum ipso vénerant de Galilǽa, vidérunt monuméntum, et quemádmodum pósitum erat corpus eius, et reverténtes paravérunt arómata et unguénta, et sábbato quidem siluérunt secúndum mandátum. — Verbum Dómini.

---

vel brevior

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Lucam

23, 1-49

In illo témpore:

Surgéntes senióres plebis et príncipes sacerdótum et scribæ duxérunt Iesum ad Pilátum.

Nihil invenio causæ in hoc homine.

Cœpérunt autem accusáre illum dicéntes: « Hunc invénimus subverténtem gentem nostram et prohibéntem tribúta dare Cǽsari et dicéntem se Christum regem esse ».

Pilátus autem interrogávit eum dicens: « Tu es rex Iudæórum? »

At ille respóndens ait: « Tu dicis ».

Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdótum et turbas: « Nihil invénio causæ in hoc hómine ».

At illi invalescébant dicéntes: « Cómmovet pópulum docens per univérsam Iudǽam, et incípiens a Galilǽa usque huc ».

Pilátus autem áudiens, interrogávit si homo Galilǽus esset, et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem, qui et ipse Hierosólymis erat illis diébus.

Sprevit illum Herodes cum exercitu suo.

Heródes autem, viso Iesu, gavísus est valde; erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum eo quod audíret de illo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fíeri. Interrogábat autem illum multis sermónibus; at ipse nihil illi respondébat. Stabant étiam príncipes sacerdótum et scribæ constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo et illúsit indútum veste alba et remísit ad Pilátum. Facti sunt autem amíci inter se Heródes et Pilátus in ipsa die, nam ántea inimíci erant ad ínvicem.

Tradidit Pilatus Iesum voluntati eorum.

Pilátus autem, convocátis princípibus sacerdótum et magistrátibus et plebe, dixit ad illos: « Obtulístis mihi hunc hóminem quasi avert éntem pópulum, et ecce ego coram vobis intérrogans nullam causam invéni in hómine isto ex his in quibus eum accusátis, sed neque Heródes: remísit enim illum ad nos. Et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam ».

Exclamávit autem univérsa turba, dicens: « Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam », qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte et homicídium missus in cárcerem.

Iterum autem Pilátus locútus est ad illos, volens dimíttere Iesum, at illi succlamábant dicéntes: « Crucifíge, crucifíge illum ».

Ille autem tértio dixit ad illos: « Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo; corrí-

piam ergo illum, et dimíttam ». At illi instábant vócibus magnis, postulántes ut crucifigerétur, et invalescébant voces eórum.

Et Pilátus adiudicávit fíeri petitiónem eórum: dimísit autem eum qui propter seditiónem et homicídium missus fúerat in cárcerem, quem petébant, Iesum vero trádidit voluntáti eórum.

Filiæ Ierusalem, nolite flere super me.

Et cum abdúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénsem veniéntem de villa et imposuérunt illi crucem portáre post Iesum.

Sequebátur autem illum multa turba pópuli et mulíerum, quæ plangébant et lamentábant eum. Convérsus autem ad illas Iesus dixit: « Fíliæ Ierúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete et super fílios vestros, quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent: " Beátæ stériles et ventres qui non genuérunt, et úbera quæ non lactavérunt ". Tunc incípient dícere móntibus: " Cádite super nos ", et cóllibus: " Operíte nos ", quia si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? »

Ducebántur autem et álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur.

Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.

Et postquam venérunt in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris. Iesus autem dicébat: « Pater, dimítte illis, non enim sciunt quid fáciunt ». Dividéntes vero vestiménta eius misérunt sortes.

Hic est rex Iudæorum.

Et stabat pópulus exspéctans. Et deridébant illum et príncipes dicéntes: « Alios salvos fecit, se salvum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus ».

Illudébant autem ei et mílites accedéntes, acétum offeréntes illi et dicéntes: « Si tu es rex Iudæórum, salvum te fac ». Erat autem et superscríptio super illum: « Hic est rex Iudæórum ».

Hodie mecum eris in paradiso.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum dicens: « Nonne tu es Christus? Salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum dicens: « Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípimus: hic vero nihil mali gessit ». Et dicébat: « Iesu, meménto mei cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso ».

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsa terra usque in horam nonam, et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum », et hæc dicens exspirávit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Videns autem centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum dicens: « Vere hic homo iustus erat ». Et omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti eius a longe, et mulíeres quæ secútæ erant eum a Galilǽa, hæc vidéntes. — Verbum Dómini.

---

23. Post historiam Passionis habeatur, pro opportunitate, brevis homilia.

Dicitur Credo.

24. Super oblata

Per Unigéniti tui passiónem
placátio tua nobis, Dómine, sit propínqua,
quam, etsi nostris opéribus non merémur,
interveniénte sacrifício singulári,
tua percipiámus miseratióne prævénti. Per Christum.

25. Præfatio: De Dominica Passione

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui pati pro ímpiis dignátus est ínnocens,
et pro scelerátis indébite condemnári.
Cuius mors delícta nostra detérsit,
et iustificatiónem nobis resurréctio comparávit.
Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

26. Ant. ad communionem — Mt 26, 42

Pater, si non potest hic calix transíre,
nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

27. Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui fecísti nos morte Fílii tui speráre quod crédimus,
fácias nos, eódem resurgénte, perveníre quo téndimus.
Per Christum.

FERIA II HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum — Ps 34, 1-2; 139, 8

Iúdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me:
apprehénde arma et scutum,
et exsúrge in adiutórium meum,
Dómine, virtus salútis meæ.

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui ex nostra infirmitáte defícimus,
intercedénte unigéniti Fílii tui passióne, respirémus.
Qui tecum vivit.

Lectio prior

Non clamabit, nec audietur vox eius foris.

Léctio libri Isaíæ prophétæ — 42, 1-7

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce servus meus, suscípiam eum, eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet. Non clamábit neque accípiet persónam, nec audiétur vox eius foris. Cálamum quassátum non cónteret et linum fúmigans non exstínguet, in veritáte edúcet iudícium. Non erit tristis neque turbuléntus, donec ponat in terra iudícium; et legem eius ínsulæ exspectábunt ».

Hæc dicit Dóminus Deus creans cælos et exténdens eos, firmans terram et quæ gérminant ex ea, dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam:

« Ego Dóminus vocávi te in iustítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli in lucem géntium, ut aperíres óculos cæcórum et edú-

ceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 2. 3. 13-14 (℟.: 1 a)

℟. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

2 Dum apprópiant super me nocéntes,
ut edant carnes meas;
qui tríbulant me et inimíci mei,
ipsi infirmáti sunt et cecidérunt. ℟.

3 Si consístant advérsum me castra,
non timébit cor meum;
si exsúrgat advérsum me prœlium,
in hoc ego sperábo. ℟.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. ℟.

Versus ante Evangelium

Ave, Rex noster: tu solus nostros es miserátus erróres.

Evangelium

Sinite illam, ut in diem sepulturæ meæ servet illud.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 1-11

Ante sex dies Paschæ venit Iesus Bethániam, ubi erat Lázarus, quem suscitávit a mórtuis Iesus. Fecérunt ergo ei cenam ibi, et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi puri, pretiósi, et unxit pedes Iesu et extérsit capíllis suis pedes eius; domus autem impléta est ex odóre unguénti.

Dicit autem Iudas Iscariótes, unus ex discípulis eius, qui erat eum traditúrus: « Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? » Dixit autem hoc non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat et, lóculos habens, ea quæ mittebántur portábat.

Dixit ergo Iesus: « Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum, me autem non semper habétis ».

Cognóvit ergo turba multa ex Iudǽis quia illic est, et venérunt non propter Iesum tantum, sed ut et Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent, quia multi propter illum abíbant ex Iudǽis et credébant in Iesum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, propítius sacra mystéria quæ gérimus,
et, quod ad nostra evacuánda præiudícia
miséricors prævidísti,
vitam nobis tríbue fructificáre perpétuam. Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 630.

Ant. ad communionem Ps 101, 3

Non avértas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam;
in quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Post communionem

Vísita, quǽsumus, Dómine, plebem tuam,
et corda sacris dicáta mystériis pietáte tuére pervígili,
ut remédia salútis ætérnæ, quæ te miseránte pércipit,
te protegénte custódiat. Per Christum.

FERIA III HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum | Ps 26, 12

Ne tradíderis me, Dómine,
in ánimas persequéntium me:
quóniam insurrexérunt in me testes iníqui,
et mentíta est iníquitas sibi.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
da nobis ita domínicæ passiónis sacraménta perágere,
ut indulgéntiam percípere mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Dedi te in lucem gentium, ut sis salus mea usque ad extremum terræ.

Léctio libri Isaíæ prophétæ | 49, 1-6

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei; et pósuit os meum quasi gládium acútum, in umbra manus suæ protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam, in pháretra sua abscóndit me.

Et dixit mihi: « Servus meus es tu, Israel, quia in te gloriábor ». Et ego dixi: « In vácuum laborávi, sine causa et vane fortitúdinem meam consúmpsi; ergo iudícium meum cum Dómino, et opus meum cum Deo meo ».

Et nunc, dicit Dóminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Iacob ad eum, et Israel non congregábitur, et glorificátus sum in óculis Dómini, et Deus

meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: « Parum est ut sis mihi servus ad suscitándas tribus Iacob, et fæces Israel converténdas: ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 1-2. 3-4 a. 5-6 ab. 15 et 17 (℟.: cf. 15)

℟. Os meum annuntiábit salutáre tuum, Dómine.

1 In te, Dómine, sperávi,
non confúndar in ætérnum.
2 In iustítia tua líbera me, et éripe me;
inclína ad me aurem tuam, et salva me. ℟.

3 Esto mihi in rupem præsídii
et in domum munítam, ut salvum me fácias,
quóniam fortitúdo mea
et refúgium meum es tu.
4 Deus meus, éripe me de manu peccatóris. ℟.

5 Quóniam tu es exspectátio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
6 Super te inníxus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscéptor meus. ℟.

15 Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum,
quæ dinumeráre nescívi.
17 Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. ℟.

Versus ante Evangelium

Ave, Rex noster, Patri obœdiens:
ductus es ad crucifigéndum,
ut agnus mansuétus ad occisiónem.

Evangelium

Unus ex vobis tradet me ...
Non cantabit gallus, donec me ter neges.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
13, 21-33. 36-38

In illo témpore:

Recúmbens Iesus cum discípulis suis, turbátus est spíritu et protestátus est et dixit: « Amen, amen dico vobis: Unus ex vobis tradet me ». Aspiciébant ad ínvicem discípuli, hæsitántes de quo díceret.

Erat recúmbens unus ex discípulis eius in sinu Iesu, quem diligébat Iesus. Innuit ergo huic Simon Petrus ut interrogáret: « Quis est de quo dicit? » Cum ergo recúmberet ille supra pectus Iesu, dicit ei: « Dómine, quis est? »

Respóndet Iesus: « Ille est, cui ego intínctam buccéllam porréxero ». Cum ergo intinxísset buccéllam dat Iudæ Simónis Iscariótis. Et post buccéllam tunc introívit in illum Sátanas.

Dicit ergo ei Iesus: « Quod facis, fac cítius ». Hoc autem nemo scivit discumbéntium ad quid díxerit ei; quidam enim putábant, quia lóculos habébat Iudas, quia dicit ei Iesus: « Eme ea quæ opus sunt nobis ad diem festum », aut egénis ut áliquid daret. Cum ergo accepísset ille buccéllam, exívit contínuo; erat autem nox.

Cum ergo exísset, dicit Iesus: « Nunc glorificátus est Fílius hóminis, et Deus glorificátus est in eo: si Deus glorificátus est in eo et Deus glorificábit eum in semetípso, et contínuo glorificábit eum.

Filíoli, adhuc módicum vobíscum sum: quærétis me, et sicut dixi Iudǽis: " Quo ego vado, vos non potéstis veníre ", et vobis dico modo ».

Dicit ei Simon Petrus: « Domine, quo vadis? »

Respóndit Iesus: « Quo vado, non potes me modo sequi, sequéris autem póstea ».
Dicit ei Petrus: « Dómine, quare non possum te sequi modo? Animam meam pro te ponam ».
Respóndet Iesus: « Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantábit gallus, donec me ter neges ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias famíliæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
placátus inténde,
et, quam sacris munéribus facis esse partícipem,
tríbuas ad eórum plenitúdinem perveníre.
Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 630.

Ant. ad communionem — Rom 8, 32

Próprio Fílio suo non pepércit Deus,
sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut hoc eódem sacraménto,
quo nos voluísti temporáliter vegetári,
perpétuæ vitæ fácias esse partícipes.
Per Christum.

FERIA IV HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum — Phil 2, 10. 8. 11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum:
quia Dóminus factus est obœ́diens usque ad mortem,
mortem autem crucis:
ídeo Dóminus Iesus Christus
in glória est Dei Patris.

Collecta

Deus, qui pro nobis
Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti,
ut inimíci a nobis expélleres potestátem,
concéde nobis fámulis tuis,
ut resurrectiónis grátiam consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Faciem meam non averti ab increpantibus.

Léctio libri Isaíæ prophétæ — 50, 4-9 a

Dóminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est verbo. Erigit mane, mane érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem.

Ego autem non contradíco, retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus; fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

Dóminus Deus auxiliátor meus; ídeo non sum confúsus, ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar.

Iuxta est qui iustíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul; quis est adversárius meus? accédat ad me.

Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus; quis est qui condémnet me? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 8-10. 21 bcd-22. 31 et 33-34 (℟.: 14 c et b)

℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ, Dómine,
exáudi me, témpore grátiæ.

8 Quóniam propter te sustínui oppróbrium,
opéruit confúsio fáciem meam;
9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus fíliis matris meæ.
10 Quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me. ℟.

21 Oppróbrium contrívit cor meum, et elángui.
Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit,
et qui consolarétur, et non invéni.
22 Et dedérunt in escam meam fel,
et in siti mea potavérunt me acéto. ℟.

31 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
33 Vídeant húmiles et læténtur;
quǽrite Deum, et vivet cor vestrum.
34 Quóniam exaudívit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. ℟.

Versus ante Evangelium

Ave, Rex noster:
tu solus nostros es miserátus erróres.

vel

Ave, Rex noster, Patri obœ́diens:
ductus es ad crucifigéndum,
ut agnus mansuétus ad occisiónem.

Evangelium

Filius hominis vadit sicut scriptum est, væ autem illi per quem traditur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 26, 14-25

In illo témpore:

Abiit unus de Duódecim, qui dicebátur Iudas Iscariótes, ad príncipes sacerdótum, et ait: « Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam? » At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem ut eum tráderet.

Prima autem Azymórum, accessérunt discípuli ad Iesum dicéntes: « Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? »

Ille autem dixit: « Ite in civitátem ad quemdam et dícite ei: " Magíster dicit: Tempus meum prope est; apud te fácio Pascha cum discípulis meis " ». Et fecérunt discípuli sicut constítuit illis Iesus, et paravérunt Pascha.

Véspere autem facto, discumbébat cum Duódecim. Et edéntibus illis, dixit: « Amen dico vobis: Unus vestrum me traditúrus est ».

Et contristáti valde, cœpérunt sínguli dícere ei: « Numquid ego sum, Dómine? »

At ipse respóndens ait: « Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit sicut scriptum est de illo, væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tráditur: bonum erat ei si natus non fuísset homo ille ».

Respóndens autem Iudas, qui trádidit eum, dixit: « Numquid ego sum, Rabbi? »

Ait illi: « Tu dixísti ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, munus oblátum,
et dignánter operáre,
ut, quod gérimus Fílii tui mystério passiónis,
piis efféctibus consequámur.
Per Christum.

Præfatio II de Passione Domini, p. 630.

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus,
ut per temporálem Fílii tui mortem,
quam mystéria veneránda testántur,
vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus.
Per Christum.

FERIA V HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ad Missam chrismatis

Benedictio olei infirmorum, olei catechumenorum et consecratio chrismatis de more fit ab Episcopo hac die, in Missa propria horis matutinis celebranda.

Si vero ea die clerus et populus difficilius congregari possunt cum Episcopo, hæc benedictio anticipari potest alia die, sed prope Pascha, Missa propria semper adhibita.

Hæc Missa, quam Episcopus cum suo presbyterio concelebrat, sit veluti manifestatio communionis presbyterorum cum suo Episcopo: expedit proinde ut omnes presbyteri, quantum fieri potest, ipsam participent et in eo communionem sumant, etiam sub utraque specie. Ad unitatem autem presbyterii diœcesis significandam, presbyteri, qui cum Episcopo concelebrant, sint e diversis regionibus diœcesis.

In homilia, Episcopus suos presbyteros hortetur ad fidelitatem in suo munere servandam, eosque invitet ad promissiones suas sacerdotales publice renovandas.

Ritus initiales et liturgia verbi

Ant. ad introitum — Ap 1, 6

Iesus Christus fecit nos regnum
et sacerdótes Deo et Patri suo:
ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui unigénitum Fílium tuum unxísti Spíritu Sancto
Christúmque Dóminum constituísti,
concéde propítius,
ut, eiúsdem consecratiónis partícipes effécti,
testes Redemptiónis inveniámur in mundo.
Per Dóminum.

Lectio prima

Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus misit me, et dare eis oleum gaudii.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 1-3 a. 6 a. 8 b-9

Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit Dóminus me, ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde et prædicárem captívis indulgéntiam et clausis apertiónem, ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro, ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mærória.

Vos autem " sacerdótes Dómini " vocabímini, " minístri Dei nostri " dicétur vobis.

Dabo opus eórum in veritáte et fœdus perpétuum fériam eis. Et scient in géntibus semen eórum et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 21-22. 25 et 27 (℟.: cf. 2 a)

℟. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

21 Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et brácchium meum confortábit eum. ℟.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
27 Ipse invocábit me: « Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». ℟.

Lectio secunda

Fecit nos Regnum, sacerdotes Deo et Patri.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 1, 4-8

Grátia vobis et pax ab Iesu Christo, qui est testis fidélis, Primogénitus mortuórum et Princeps regum terræ. Ei qui díligit nos et solvit nos a peccátis nostris in sánguine suo et fecit nos Regnum, sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum: amen.

Ecce venit cum núbibus et vidébit eum omnis óculus et qui eum pupugérunt et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam, amen.

Ego sum Alpha et Omega, dicit Dóminus Deus, qui est et qui erat et qui ventúrus est, Omnípotens.

Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Is 61, 1

Spíritus Dómini super me:
evangelizáre paupéribus misit me.

Evangelium

Spiritus Domini super me; propter quod unxit me.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 16-21

In illo témpore:

Venit Iesus Názareth, ubi erat nutrítus, et intrávit secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaíæ, et ut revólvit librum invénit locum ubi scriptum erat:

« Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre captí-

vis remissiónem et cæcis visum, dimíttere confráctos in remissióne, prædicáre annum Dómini accéptum ».

Et cum plicuísset librum, réddidit minístro et sedit; et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum. Cœpit autem dícere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». — Verbum Dómini.

Renovatio promissionum sacerdotalium

Homilia expleta, Episcopus, his vel similibus verbis usus, cum presbyteris colloquitur:

Fílii caríssimi, ánnua redeúnte memória diéi, qua Christus Dóminus sacerdótium suum cum Apóstolis nobísque communicávit, vultis olim factas promissiónes coram Epíscopo vestro et pópulo sancto Dei renováre?

Presbyteri, una simul, respondent:

Volo.

Vultis Dómino Iesu árctius coniúngi et conformári, vobismetípsis abrenuntiántes atque promíssa confirmántes sacrórum officiórum, quæ, Christi amóre indúcti, erga eius Ecclésiam, sacerdotális vestræ ordinatiónis die, cum gáudio suscepístis?

Presbyteri: Volo.

Vultis fidéles esse dispensatóres mysteriórum Dei per sanctam Eucharístiam ceterásque litúrgicas actiónes, atque sacrum docéndi munus, Christum Caput atque Pastórem sectándo, fidéliter implére, non bonórum cúpidi, sed animárum zelo tantum indúcti?

Presbyteri: Volo.

Deinde, ad populum conversus, Episcopus prosequitur:

Vos autem, fílii dilectíssimi, pro presbýteris vestris oráte: ut Dóminus super eos bona sua abundánter ef-

fúndat, quátenus fidéles minístri Christi, Summi Sacerdótis, vos ad eum perdúcant, qui fons est salútis.
Populus: Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Et pro me étiam oráte: ut fidélis sim múneri apostólico humilitáti meæ commísso, et inter vos effíciar viva et perféctior in dies imágo Christi Sacerdótis, Boni Pastóris, Magístri et ómnium Servi.
Populus: Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Dóminus nos omnes in sua caritáte custódiat, et ipse nos univérsos, pastóres et oves, ad vitam perdúcat ætérnam.
Omnes: Amen.

Oratio universalis omittitur.

Liturgia eucharistica

Super oblata

Huius sacrifícii poténtia, Dómine, quǽsumus,
et vetustátem nostram cleménter abstérgat,
et novitátem nobis áugeat et salútem. Per Christum.

Præfatio: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne
novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut únicum eius sacerdótium in Ecclésia servarétur.

Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitáte,
ut sacri sui ministérii
fiant mánuum impositióne partícipes.

Qui sacrifícium rénovent, eius nómine,
redemptiónis humánæ,
tuis apparántes fíliis paschále convívium,
et plebem tuam sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refíciant sacraméntis.

Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,
et constántes tibi fidem amorémque testéntur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem — Ps 88, 2

Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo;
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Post communionem

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
Christi bonus odor éffici mereántur. Per Christum.

SACRUM TRIDUUM PASCHALE

Missa vespertina in Cena Domini

Iuxta antiquissimam Ecclesiæ traditionem, hac die omnes Missæ sine populo interdicuntur.

Horis vespertinis, tempore magis opportuno, celebratur Missa in Cena Domini, cum plena participatione totius communitatis localis, omnibus sacerdotibus et ministris officium suum implentibus.

Sacerdotes qui in Missa chrismatis aut ad utilitatem fidelium iam celebraverint, denuo concelebrare valent in Missa vespertina.

Ubi vero ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius alteram Missam in ecclesiis et oratoriis publicis vel semipublicis permittere poterit, horis vespertinis celebrandam, et, in casu veræ necessitatis, etiam horis matutinis, sed tantummodo pro fidelibus qui nullo modo Missam vespertinam participare valent. Caveatur tamen ne huiusmodi celebrationes in bonum privatorum fiant et ne præiudicio sint Missæ vespertinæ principali.

Sacra communio fidelibus distribui potest tantummodo infra Missam; infirmis vero deferri valet quacumque diei hora.

Ritus initiales et liturgia verbi

1. Tabernaculum omnino vacuum sit; pro communione vero cleri et populi hodie et crastina die sufficiens copia panis consecretur in eadem Missa.

2. Ant. ad introitum — Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári opórtet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurréctio nostra,
per quem salváti et liberáti sumus.

3. Dicitur Glória in excélsis. Dum cantatur hymnus, pulsantur campanæ, eoque expleto, silent usque ad Vigiliam paschalem, nisi Conferentia Episcopalis vel Ordinarius, pro opportunitate, aliud statuerit.

4. Collecta

Sacratíssimam, Deus, frequentántibus Cenam,
in qua Unigénitus tuus, morti se traditúrus,
novum in sǽcula sacrifícium
dilectionísque suæ convívium
Ecclésiæ commendávit,
da nobis, quǽsumus,
ut ex tanto mystério
plenitúdinem caritátis hauriámus et vitæ.
Per Dóminum.

Lectio prima

Præcepta de cena paschali.

Léctio libri Exodi 12, 1-8. 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: « Mensis iste vobis princípium ménsium, primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel et dícite eis:

Décima dies mensis huius tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni.

Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus; iuxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam.

Et sument de sánguine eius ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in qui-

bus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis agréstibus.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter; est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa, percutiámque omne primogénitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus, et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudícia: Ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ǽdibus in quibus éritis; et vidébo sánguinem, et transíbo vos; nec erit in vobis plaga dispérdens quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum; et celebrábitis eam sollémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 115, 12-13. 15-16 bc. 17-18 (℟.: cf. 1 Cor 10, 16)

℟. Calix benedictiónis
communicátio Sánguinis Christi est.

12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. ℟.

15 Pretiósa in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea. ℟.

17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. ℟.

Lectio secunda

Quotiescumque manducabitis et bibetis,
mortem Domini annuntiatis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 11, 23-26

Fratres:

Ego accépi a Dómino quod et trádidi vobis: quóniam Dóminus Iesus in qua nocte tradebátur accépit panem et grátias agens fregit et dixit: « Hoc est Corpus meum quod pro vobis est: hoc fácite in meam commemoratiónem ».

Simíliter et cálicem postquam cenátum est, dicens: « Hic calix novum Testaméntum est in meo Sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem ».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis donec véniat. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Io 13, 34

Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Evangelium

In finem dilexit eos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit eius hora ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexísset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Et in cena, cum diábolus iam misísset in corde ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótis, sciens quia óm-

nia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua, et cum accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim et cœpit laváre pedes discipulórum et extérgere línteo quo erat præcínctus.

Venit ergo ad Simónem Petrum. Dicit ei: « Dómine, tu mihi lavas pedes? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quod ego fácio tu nescis modo, scies autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Non lavábis mihi pedes in ætérnum ».

Respóndit Iesus ei: « Si non lávero te, non habes partem mecum ».

Dicit ei Simon Petrus: « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput ».

Dicit ei Iesus: « Qui lotus est non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus: et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; proptérea dixit: « Non estis mundi omnes ».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua, cum recubuísset íterum, dixit eis: « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me: "Magíster", et: "Dómine", et bene dícitis, sum étenim. Si ergo ego lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter altérius laváre pedes: exémplum enim dedi vobis ut quemádmodum ego feci vobis et vos faciátis ».

Verbum Dómini.

Lotio pedum

5. Post homiliam, in qua illustrantur potissima mysteria quæ hac Missa recoluntur, institutio scilicet sacræ Eucharistiæ et ordinis sacerdotalis necnon et mandatum Domini de caritate fraterna, proceditur, ubi ratio pastoralis id suadeat, ad lotionem pedum.

6. Viri selecti deducuntur a ministris ad sedilia loco apto parata. Tunc sacerdos (deposita, si necesse sit, planeta) accedit

ad singulos, eisque fundit aquam super pedes et abstergit, adiuvantibus ministris.

7. Interim cantantur aliquæ e sequentibus antiphonis, vel alii cantus apti.

Antiphona prima — Cf. Io 13, 4.5.15

Postquam surréxit Dóminus a cena,
misit aquam in pelvim,
et cœpit laváre pedes discipulórum:
hoc exémplum relíquit eis.

Antiphona secunda — Io 13, 6.7.8

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Iesus et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum.
℣. Venit ergo ad Simónem Petrum,
et dixit ei Petrus: — Dómine.
℣. Quod ego fácio, tu nescis modo:
scies autem póstea. — Dómine.

Antiphona tertia — Cf. Io 13, 14

Si ego, Dóminus et Magíster vester, lavi vobis pedes: quanto magis debétis alter altérius laváre pedes?

Antiphona quarta — Io 13, 35

In hoc cognóscent omnes quia discípuli mei estis,
si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.
℣. Dixit Iesus discípulis suis. — In hoc.

Antiphona quinta — Io 13, 34

Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Antiphona sexta — 1 Cor 13, 13

Máneant in vobis fides, spes, cáritas, tria hæc:
maior autem horum est cáritas.
℣. Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc:
maior horum est cáritas. — Máneant.

8. Statim post lotionem pedum, vel, si hæc non fit, post homiliam, fit oratio universalis.

Liturgia eucharistica

9. Incipiente liturgia eucharistica, instrui potest processio fidelium cum donis pro pauperibus.
Interim cantatur sequens, vel alius cantus aptus.

Ant. Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.

℣. Congregávit nos in unum Christi amor.
℣. Exsultémus et in ipso iucundémur.
℣. Timeámus et amémus Deum vivum.
℣. Et ex corde diligámus nos sincéro.

Ant. Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.

℣. Simul ergo cum in unum congregámur:
℣. Ne nos mente dividámur, caveámus.
℣. Cessent iúrgia malígna, cessent lites.
℣. Et in médio nostri sit Christus Deus.

Ant. Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.

℣. Simul quoque cum beátis videámus
℣. Gloriánter vultum tuum, Christe Deus:
℣. Gáudium, quod est imménsum atque probum,
℣. Sǽcula per infiníta sæculórum. Amen.

10. Super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur. Per Christum.

11. Præfatio I de Ss.ma Eucharistia, p. 638.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes, Hanc ígitur et Qui prídie propria:

Communicántes,
et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Dóminus noster Iesus Christus
pro nobis est tráditus,
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi:
Lini, Cleti, Clementis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quorum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Manibus extensis, prosequitur:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus ob diem,
in qua Dóminus noster Iesus Christus
trádidit discípulis suis
Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.
Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quǽsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem acceptabilémque fácere dignéris:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Qui, prídie quam pro nostra omniúmque salúte paterétur,
hoc est hódie,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit,
fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
Hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Reliqua ut in Canone Romano, n. 92, p. 663.

12. Ant. ad communionem 1 Cor 11, 24. 25

Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur;
hic calix novi testaménti est in meo Sánguine,
dicit Dóminus; hoc fácite, quotiescúmque súmitis,
in meam commemoratiónem.

13. Distributione communionis peracta, pyxis cum particulis pro communione diei sequentis relinquitur super altare, et finitur Missa oratione post communionem.

14. Post communionem

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut, sicut Cena Fílii tui refícimur temporáli,
ita satiári mereámur ætérna.
Per Christum.

Translatio Ss.mi Sacramenti

15. Oratione dicta, sacerdos stans ante altare imponit incensum in thuribulo et genuflexus ter incensat Ss.mum Sacramentum. Deinde, assumpto velo umerali, accipit pyxidem manibus et velo cooperit.

16. Instruitur processio, qua, præcedente crucifero, defertur Ss.mum Sacramentum cum intorticiis et incenso per ecclesiam ad locum repositionis, paratum in aliquo sacello convenienter ornato. Interim cantatur hymnus Pange, lingua (exclusis duabus ultimis strophis), vel alius cantus eucharisticus.

17. Cum processio pervenerit ad locum repositionis, sacerdos deponit pyxidem et, thure imposito, genuflexus incensat, dum cantatur Tantum ergo sacraméntum. Deinde clauditur tabernaculum seu capsa repositionis.

18. Post aliquod tempus adorationis in silentio, sacerdos et ministri, facta genuflexione, revertuntur in sacristiam.

19. Deinde denudatur altare et auferuntur, si fieri potest, cruces ab ecclesia. Expedit ut cruces, quæ forte in ecclesia remanent, velentur.

20. Vesperæ ab iis, qui Missæ vespertinæ interfuerunt, non dicuntur.

21. Moneantur fideles, ut per congruum noctis tempus, secundum locorum et rerum adiuncta, adorationem peragant coram Ss.mo Sacramento asservato, ita tamen ut post mediam noctem hæc adoratio absque sollemnitate fiat.

FERIA VI IN PASSIONE DOMINI

Celebratio Passionis Domini

1. Hac et sequenti die, Ecclesia, ex antiquissima traditione, sacramenta penitus non celebrat.

2. Altare omnino nudum sit, sine cruce, sine candelabris, sine tobaleis.

3. Horis postmeridianis huius feriæ, et quidem circa horam tertiam, nisi ex ratione pastorali tardior hora seligatur, fit celebratio Passionis Domini, constans ex tribus partibus, nempe ex liturgia verbi, adoratione Crucis et sacra communione.

Hac die sacra communio fidelibus distribuitur unice inter celebrationem Passionis Domini; infirmis autem, qui hanc celebrationem participare nequeunt, quacumque diei hora deferri potest.

4. Sacerdos et diaconus, vestibus coloris rubri sicut ad Missam induti, ad altare accedunt et, facta reverentia, in faciem procumbunt, vel, pro opportunitate, genua flectunt, et omnes in silentio aliquamdiu orant.

5. Deinde sacerdos cum ministris vadit ad sedem, ubi, conversus ad populum, iunctis manibus, dicit unam e sequentibus orationibus.

Oratio (Non dicitur Orémus)

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et fámulos tuos ætérna protectióne sanctífica,
pro quibus Christus, Fílius tuus,
per suum cruórem instítuit paschále mystérium.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Vel:

Deus, qui peccáti véteris hereditáriam mortem,
in qua posteritátis genus omne succésserat,

Christi Fílii tui, Dómini nostri, passióne solvísti,
da, ut confórmes eídem facti,
sicut imáginem terréni hóminis
natúræ necessitáte portávimus,
ita imáginem cæléstis
grátiæ sanctificatióne portémus.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Pars prima: Liturgia verbi

6. Deinde, omnibus sedentibus, legitur prima lectio cum suo psalmo.

Lectio prima

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 52, 13 — 53, 12

Ecce intélleget servus meus, exaltábitur et elevábitur et sublímis erit valde. Sicut obstupuérunt super te multi, sic inglórius erit inter viros aspéctus eius, et forma eius inter fílios hóminum. Iste aspérget gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum, quia quibus non est narrátum de eo vidérunt, et qui non audiérunt contempláti sunt. Quis crédidit audítui nostro? et brácchium Dómini cui revelátum est?

Et ascéndet sicut virgúltum coram eo et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus eius et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros

ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit et non apéruit os suum, sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet et non apériet os suum.

De angústia et de iudício sublátus est. Generatiónem eius quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima eius, vidébit et saturábitur. In sciéntia sua iustificábit ipse iustus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 12-13. 15-16. 17 et 25 (℟.: Lc 23, 46)

℟. Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.

2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis. ℟.
12 Apud omnes inimícos meos factus sum oppróbrium,
et vicínis meis valde, et timor notis meis:
qui vidébant me foras, fugiébant a me.
13 Oblivióni a corde datus sum tamquam mórtuus:
factus sum tamquam vas pérditum. ℟.
15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,
16 in mánibus tuis sortes meæ ».
Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me. ℟.
17 Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.
25 Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. ℟.

7. Sequitur secunda lectio et cantus ante Evangelium.

Lectio secunda

Didicit obœdientiam, et factus est omnibus obœdientibus sibi auctor salutis.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 4, 14-16; 5, 7-9

Habéntes pontíficem magnum qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei, teneámus confessiónem: non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris, tentátum autem per ómnia secúndum similitúdinem absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur et grátiam inveniámus in auxílium opportúnum.

Christus enim in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exau-

dítus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam; et, consummátus, factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salútis ætérnæ. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Phil 2, 8-9

Christus factus est pro nobis obœdiens
usque ad mortem, mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum,
et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

8. Deinde legitur historia Passionis Domini eodem modo ac dominica præcedente.

Evangelium

Pássio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Ioánnem 18, 1 — 19, 42

Comprehenderunt Iesum et ligaverunt eum.

In illo tëmpore:

Egréssus est Iesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discípuli eius. Sciébat autem et Iudas, qui tradébat eum, locum, quia frequénter Iesus convénerat illuc cum discípulis suis.

Iudas ergo, cum accepísset cohórtem et a pontifícibus et Pharisǽis minístros, venit illuc cum lantérnis et fácibus et armis. Iesus ítaque, sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procéssit et dicit eis: « Quem quǽritis? » Respondérunt ei: « Iesum Nazarénum ».

Dicit eis: « Ego sum ». Stabat autem et Iudas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: « Ego sum », abiérunt retrórsum et cecidérunt in terram.

Iterum ergo eos interrogávit: « Quem quǽritis? » Illi autem dixérunt: « Iesum Nazarénum ».

Respóndit Iesus: « Dixi vobis: Ego sum; si ergo me quǽritis, sínite hos abíre », ut implerétur sermo quem dixit: « Quos dedísti mihi, non pérdidi ex ipsis quemquam ».

Simon ergo Petrus, habens gládium, edúxit eum et percússit pontíficis servum, et abscídit aurículam eius dextram. Erat autem nomen servo Malchus.

Dixit ergo Iesus Petro: « Mitte gládium in vagínam: cálicem quem dedit mihi Pater non bibam illum? »

Adduxerunt Iesum ad Annam primum.

Cohors ergo et tribúnus et minístri Iudæórum comprehendérunt Iesum et ligavérunt eum et adduxérunt ad Annam primum; erat enim socer Cáiaphæ, qui erat póntifex anni illíus; erat autem Cáiaphas qui consílium déderat Iudǽis: « Expedit unum hóminem mori pro pópulo ».

Sequebátur autem Iesum Simon Petrus et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici et introívit cum Iesu in átrium pontíficis, Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: « Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? »

Dicit ille: « Non sum ». Stabant autem servi et minístri, qui prunas fécerant, quia frigus erat, et calefiébant; erat autem cum eis et Petrus stans et calefáciens se.

Póntifex ergo interrogávit Iesum de discípulis suis et de doctrína eius. Respóndit ei Iesus: « Ego palam locútus sum mundo; ego semper dócui in synagóga et in templo, quo omnes Iudǽi convéniunt, et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? Intérroga eos qui audiérunt quid locútus sum ipsis; ecce hi sciunt quæ díxerim ego ».

Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Iesu dicens: « Sic respóndes pontífici? »

Respóndit ei Iesus: « Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo; si autem bene, quid me cædis? »

Misit ergo eum Annas ligátum ad Cáiapham pontíficem.

Numquid et tu ex discipulis eius es? Non sum.

Erat autem Simon Petrus stans et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: « Numquid et tu ex discípulis eius es? »

Negávit ille et dixit: « Non sum ».

Dicit unus ex servis pontíficis, cognátus eius, cuius abscídit Petrus aurículam: « Nonne ego te vidi in horto cum illo? » Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit.

Regnum meum non est de mundo hoc.

Addúcunt ergo Iesum a Cáiapha in prætórium. Erat autem mane. Et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur sed manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras et dicit: « Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? »

Respondérunt et dixérunt ei: « Si non esset hic maleфáctor, non tibi tradidissémus eum ».

Dixit ergo eis Pilátus: « Accípite eum vos, et secúndum Legem vestram iudicáte eum ».

Dixérunt ei Iudǽi: « Nobis non licet interfícere quemquam », ut sermo Iesu implerétur, quem dixit signíficans qua esset morte moritúrus.

Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus et vocávit Iesum et dixit ei: « Tu es rex Iudæórum? »

Respóndit Iesus: « A temetípso tu hoc dicis, an álii tibi dixérunt de me? »

Respóndit Pilátus: « Numquid ego Iudǽus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? »

Respóndit Iesus: « Regnum meum non est de mundo hoc; si ex hoc mundo esset Regnum meum, minístri mei decertárent, ut non tráderer Iudǽis; nunc autem meum Regnum non est hinc ».

Dixit ítaque ei Pilátus: « Ergo rex es tu? »

Respóndit Iesus: « Tu dicis quia rex sum. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti; omnis qui est ex veritáte audit meam vocem ».

Dicit ei Pilátus: « Quid est véritas? »

Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Iudǽos, et dicit eis: « Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis ut unum dimíttam vobis in Pascha; vultis ergo dimíttam vobis regem Iudæórum? »

Clamavérunt ergo rursum dicéntes: « Non hunc, sed Barábbam ». Erat autem Barábbas latro.

Ave, rex Iudæorum.

Tunc ergo apprehéndit Pilátus Iesum et flagellávit. Et mílites, plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti eius, et veste purpúrea circumdedérunt eum, et veniébant ad eum et dicébant: « Ave, rex Iudæórum », et dabant ei álapas.

Et éxiit íterum Pilátus foras et dicit eis: « Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis quia in eo nullam causam invénio ». Exiit ergo Iesus foras, portans spíneam corónam et purpúreum vestiméntum.

Et dicit eis: « Ecce homo ».

Cum ergo vidíssent eum pontífices et minístri, clamavérunt dicéntes: « Crucifíge, crucifíge! »

Dicit eis Pilátus: « Accípite eum vos et crucifígite; ego enim non invénio in eo causam ».

Respondérunt ei Iudǽi: « Nos Legem habémus, et secúndum Legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit ».

Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit, et ingréssus est prætórium íterum et dicit ad Iesum: « Unde es tu? » Iesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: « Mihi non lóqueris? Nescis quia potestátem hábeo dimíttere te et potestátem hábeo crucifígere te? »

Respóndit Iesus: « Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi esset datum désuper: proptérea qui trádidit me tibi, maius peccátum habet ».

Tolle, tolle, crucifige eum.

Exínde quærébat Pilátus dimíttere eum; Iudæi autem clamábant, dicéntes: « Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris; omnis qui se regem facit, contradícit Cæsari ». Pilátus ergo, cum audísset hos sermónes, addúxit foras Iesum, et sedit pro tribunáli in locum qui dícitur Lithóstrotus, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora erat quasi sexta.

Et dicit Iudæis: « Ecce rex vester ».

Clamavérunt ergo illi: « Tolle, tolle, crucifíge eum ».

Dicit eis Pilátus: « Regem vestrum crucifígam? »

Respondérunt pontífices: « Non habémus regem nisi Cæsarem ». Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur.

Crucifixerunt eum, et cum eo alios duos.

Suscepérunt ergo Iesum. Et báiulans sibi crucem, exívit in eum qui dícitur Calváriæ Locum, quod hebráice dícitur Gólgotha, ubi eum crucifixérunt, et cum eo álios duos hinc et hinc, médium autem Iesum. Scripsit autem et títulum Pilátus et pósuit super crucem; erat autem scriptum: « Iesus Nazarénus Rex Iudæórum ». Hunc ergo títulum multi legérunt Iudæórum, quia prope civitátem erat locus ubi crucifíxus est Iesus; et erat scriptum hebráice, latíne, græce.

Dicébant ergo Piláto pontífices Iudæórum: « Noli

scríbere: " Rex Iudæórum ", sed " Ipse dixit: Rex sum Iudæórum " ». Respóndit Pilátus: « Quod scripsi scripsi ».

Partiti sunt vestimenta mea sibi.

Mílites ergo cum crucifixíssent Iesum accepérunt vestiménta eius et fecérunt quáttuor partes, unicuíque míliti partem, et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: « Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cuius sit », ut Scriptúra impleátur, dicens: « Partíti sunt vestiménta mea sibi et in vestem meam misérunt sortem ». Et mílites quidem hæc fecérunt.

Ecce filius tuus. - Ecce mater tua.

Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius, María Cléopæ et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus ». Deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ». Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Consummatum est.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra dicit: « Sítio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori eius. Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est », et inclináto cápite trádidit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et continuo exivit sanguis et aqua.

Iudæi ergo, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies illíus sábbati, rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi qui-

dem fregérunt crura et altérius qui crucifíxus est cum eo; ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius », et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Ligaverunt corpus Iesu linteis cum aromatibus.

Post hæc autem rogávit Pilátum Ioseph ab Arimathǽa, qui erat discípulus Iesu, occúltus autem propter metum Iudæórum, ut tólleret corpus Iesu: et permísit Pilátus. Venit ergo et tulit corpus eius.

Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad eum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ et áloes quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Iesu et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos Iudǽis est sepelíre. Erat autem in loco ubi crucifíxus est hortus et in horto monuméntum novum in quo nondum quisquam pósitus erat: ibi ergo propter Parascévem Iudæórum, quia iuxta erat monuméntum, posuérunt Iesum.

Verbum Dómini.

9. Post lectionem Passionis Domini habeatur pro opportunitate brevis homilia, cuius in fine sacerdos fideles invitare poterit ut per breve tempus orationi instent.

Oratio universalis

10. Liturgia verbi concluditur oratione universali, quæ fit hoc modo: diaconus, stans ad ambonem, dicit invitatorium, quo intentio significatur. Deinde omnes per aliquod temporis spatium in silentio orant, et postea sacerdos, stans ad sedem vel,

pro opportunitate, ad altare, manibus extensis, dicit orationem. Fideles per totum orationum tempus vel genuflexi vel stantes manere possunt.

11. Conferentiæ Episcopales prævidere possunt acclamationem populi ante orationem sacerdotis, vel statuere ut servetur tradita invitatio diaconi Flectámus génua — Leváte, cum genuflexione omnium ad orationem in silentio.

12. In gravi necessitate publica, Ordinarius loci permittere vel statuere potest, ut addatur specialis intentio.

13. E numero orationum, quæ in Missali præbentur, licet sacerdoti eas quæ magis aptæ sunt locorum condicioni seligere, ita tamen ut servetur series intentionum, quæ pro oratione universali proponitur (cf. Inst. gen. Missalis Romani, n. 46).

I. Pro sancta Ecclesia

Orémus, dilectíssimi nobis, pro Ecclésia sancta Dei,
ut eam Deus et Dóminus noster
pacificáre, adunáre et custodíre dignétur
toto orbe terrárum,
detque nobis, quiétam et tranquíllam vitam degéntibus,
glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti:
custódi ópera misericórdiæ tuæ,
ut Ecclésia tua, toto orbe diffúsa,
stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

II. Pro Papa

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N.,
ut Deus et Dóminus noster,
qui elégit eum in órdine episcopátus,
salvum atque incólumem custódiat Ecclésiæ suæ sanctæ,
ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius iudício univérsa fundántur,
réspice propítius ad preces nostras,
et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva,
ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre,
sub ipso Pontífice, fídei suæ méritis augeátur.
Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

III. Pro omnibus ordinibus gradibusque fidelium

De nomine Episcopi hic proferendo et de formula adhibenda: cf. Inst. gen. Missalis Romani, n. 109.

Orémus et pro Epíscopo nostro N.,
pro ómnibus Epíscopis, presbýteris, diáconis Ecclésiæ
et univérsa plebe fidélium.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Spíritu totum corpus Ecclésiæ
sanctificátur et régitur,
exáudi nos pro minístris tuis supplicántes,
ut, grátiæ tuæ múnere,
ab ómnibus tibi fidéliter serviátur.
Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

IV. Pro catechumenis

Orémus et pro catechúmenis (nostris),
ut Deus et Dóminus noster
adapériat aures præcordiórum ipsórum
ianuámque misericórdiæ,
ut, per lavácrum regeneratiónis
accépta remissióne ómnium peccatórum,
et ipsi inveniántur in Christo Iesu Dómino nostro.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui Ecclésiam tuam nova semper prole fecúndas,
auge fidem et intelléctum catechúmenis (nostris),
ut, renáti fonte baptísmatis,
adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

V. Pro unitate Christianorum

Orémus et pro univérsis frátribus
in Christum credéntibus,
ut Deus et Dóminus noster
eos, veritátem faciéntes,
in una Ecclésia sua congregáre et custodíre dignétur.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Fílii tui placátus inténde,
ut, quos unum baptísma sacrávit,
eos et fídei iungat intégritas et vínculum sóciet caritátis.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

VI. Pro Iudæis

Orémus et pro Iudǽis,
ut, ad quos prius locútus est Dóminus Deus noster,
eis tríbuat in sui nóminis amóre
et in sui fœ́deris fidelitáte profícere.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui promissiónes tuas Abrahæ eiúsque sémini contulísti,
Ecclésiæ tuæ preces cleménter exáudi,

ut pópulus acquisitiónis prióris
ad redemptiónis mereátur plenitúdinem perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

VII. Pro iis qui in Christum non credunt

Orémus et pro iis qui in Christum non credunt,
ut, luce Sancti Spíritus illustráti,
viam salútis et ipsi váleant introíre.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
fac ut qui Christum non confiténtur,
coram te sincéro corde ambulántes, invéniant veritátem,
nosque, mútuo proficiéntes semper amóre
et ad tuæ vitæ mystérium
plénius percipiéndum sollícitos,
perfectióres éffice tuæ testes caritátis in mundo.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

VIII. Pro iis qui in Deum non credunt

Orémus et pro iis qui Deum non agnóscunt,
ut, quæ recta sunt sincéro corde sectántes,
ad ipsum Deum perveníre mereántur.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cunctos hómines condidísti,
ut te semper desiderándo quǽrerent
et inveniéndo quiéscerent,
præsta, quǽsumus,
ut inter nóxia quæque obstácula
omnes, tuæ signa pietátis

et in te credéntium testimónium
bonórum óperum percipiéntes,
te solum verum Deum nostríque géneris Patrem
gáudeant confitéri.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

IX. Pro rempublicam moderantibus

Orémus et pro ómnibus rempúblicam moderántibus,
ut Deus et Dóminus noster
mentes et corda eórum
secúndum voluntátem suam dírigat
ad veram ómnium pacem et libertátem.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
réspice benígnus ad eos,
qui nos in potestáte moderántur,
ut ubíque terrárum populórum prospéritas,
pacis secúritas et religiónis libértas,
te largiénte, consístant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

X. Pro tribulatis

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem,
ut cunctis mundum purget erróribus,
morbos áuferat, famem depéllat,
apériat cárceres, víncula solvat,
viatóribus securitátem, peregrinántibus réditum,
infirmántibus sanitátem
atque moriéntibus salútem indúlgeat.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo,
pervéniant ad te preces
de quacúmque tribulatióne clamántium,
ut omnes sibi in necessitátibus suis
misericórdiam tuam gáudeant affuísse.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Pars secunda: Adoratio sanctæ Crucis

14. Oratione universali expleta, fit sollemnis adoratio sanctæ Crucis. E duplici forma ostensionis, quæ præbetur, aptior seligatur, secundum exigentias pastorales.

Forma prior ostensionis sanctæ Crucis

15. Portatur Crux velata ad altare, eam comitantibus duobus ministris cum candelis accensis. Sacerdos, stans ante altare, Crucem accipit, in summitate parum detegit et elevat, incipiens invitationem Ecce lignum Crucis, eum adiuvante in cantu diacono vel, si casus fert, schola. Omnes respondent: Veníte, adorémus, et cantu finito in genua se prosternunt et parvo momento in silentio adorant, sacerdote stante et Crucem elevatam tenente.

Deinde sacerdos detegit dextrum bracchium Crucis et iterum elevans Crucem incipit invitationem Ecce lignum, et fit ut supra.

Denique detegit Crucem totaliter et elevans incipit tertio invitationem Ecce lignum, et fit sicut prima vice.

16. Deinde, comitantibus duobus ministris cum candelis accensis, portat Crucem ad ingressum presbyterii vel ad alium locum aptum et ibi deponit vel ministris sustentandam tradit, candelis a dextris et sinistris Crucis depositis. Et fit adoratio Crucis, ut infra, n. 18.

Forma altera ostensionis sanctæ Crucis

17. Sacerdos, vel diaconus, cum ministris, vel alius idoneus vadit ad portam ecclesiæ, ubi accipit Crucem non velatam, mi-

nistri vero candelabra accensa, et fit processio per ecclesiam ad presbyterium. Prope ianuam, in medio ecclesiæ et ante ingressum presbyterii qui portat Crucem eam elevat, cantans invitationem Ecce lignum, cui omnes respondent: Veníte, adorémus, et post unamquamque responsionem in genua se prosternunt et parvo momento in silentio adorant, ut supra.

Deinde deponitur Crux cum candelabris ut supra, n. 16.

Invitatio in ostendenda sancta Cruce

Ecce lignum Crucis,
in quo salus mundi pepéndit.
℟. Veníte, adorémus.

Adoratio sanctæ Crucis

18. Ad adorationem Crucis accedunt sacerdos, clerus et fideles, quasi processionaliter transeuntes, et reverentiam Cruci exhibentes per simplicem genuflexionem vel aliud signum aptum secundum usum regionis, v. g. Crucem osculando.

Interim cantantur antiphona Crucem tuam, Improperia, vel alii cantus congrui, sedentibus omnibus, qui adorationem peregerunt.

19. Unica tantum Crux adorationi præbeatur. Si propter populi concursum non omnes singulatim accedere possunt, sacerdos, postquam pars fidelium adorationem peregerit, Crucem sumit, et in medio ante altare consistens, paucis verbis populum ad sanctæ Crucis adorationem invitat et postea per breve tempus Crucem altius elevatam tenet, a fidelibus in silentio adorandam.

20. Adoratione expleta, ipsa Crux portatur ad locum suum ad altare. Candelabra vero accensa deponuntur circa vel supra altare vel prope Crucem.

Cantus in adoratione sanctæ Crucis peragendi

Partes, quæ ad singulos spectant, indicantur numeris 1 (chorus Primus), et 2 (chorus secundus); quæ autem ab utroque choro simul cantanda sunt, indicantur hoc modo: 1 et 2.

Antiphona

1 et 2 Antiphona

Crucem tuam adorámus, Dómine,
et sanctam resurrectiónem tuam
laudámus et glorificámus:
ecce enim propter lignum
venit gáudium in univérso mundo.

1 Psalmus 66, 2

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis.
Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

1 et 2 Antiphona

Crucem tuam adorámus, Dómine,
et sanctam resurrectiónem tuam
laudámus et glorificámus:
ecce enim propter lignum
venit gáudium in univérso mundo.

Improperia

I

1 et 2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!
1 Quia edúxi te de terra Ægýpti:
parásti Crucem Salvatóri tuo.
2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!
1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.
1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

1 et 2 Quia edúxi te per desértum quadragínta annis,
et manna cibávi te,
et introdúxi te in terram satis bonam:
parásti Crucem Salvatóri tuo.

1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.
1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

1 et 2 Quid ultra débui fácere tibi, et non feci?
Ego quidem plantávi te
víneam eléctam meam speciosíssimam:
et tu facta es mihi nimis amára:
acéto namque sitim meam potásti,
et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.

1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.
1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

II

1 Ego propter te flagellávi Ægýptum
cum primogénitis suis:
et tu me flagellátum tradidísti.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego edúxi te de Ægýpto,
demérso Pharaóne in Mare Rubrum:
et tu me tradidísti princípibus sacerdótum.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego ante te apérui mare:
et tu aperuísti láncea latus meum.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego ante te præívi in colúmna nubis:
et tu me duxísti ad prætórium Piláti.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te pavi manna per desértum:
et tu me cecidísti álapis et flagéllis.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te potávi aqua salútis de petra:
et tu me potásti felle et acéto.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego propter te Chananæórum reges percússi:
et tu percussísti arúndine caput meum.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego dedi tibi sceptrum regále:
et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te exaltávi magna virtúte:
et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.

2 Pópule meus, quid feci tibi?
Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

Hymnus

1 et 2 Antiphona

Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Hymnus

Pange, lingua, gloriósi prœlium certáminis,
Et super crucis tropǽo dic triúmphum nóbilem,
Quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 De paréntis protoplásti fraude factor cóndolens,
Quando pomi noxiális morte morsu córruit,
Ipse lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Hoc opus nostræ salútis ordo depopóscerat,
Multifórmis perditóris arte ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde, hostis unde lǽserat.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris Natus, orbis cónditor,
Atque ventre virginàli carne factus pródiit.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Vagit infans inter arta cónditus præsǽpia,
Membra pannis involúta Virgo Mater álligat,
Et manus pedésque et crura stricta cingit fáscia.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 Lustra sex qui iam perácta, tempus implens córporis,
Se volénte, natus ad hoc, passióni déditus,
Agnus in crucis levátur immolándus stípite.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 En acétum, fel, arúndo, sputa, clavi, láncea;
Mite corpus perforátur, sanguis unde prófluit;
Terra, pontus, astra, mundus quo lavántur flúmine!

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 Flecte ramos, arbor alta, tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille, quem dedit natívitas,
Ut supérni membra Regis miti tendas stípite.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Sola digna tu fuísti ferre sæcli prétium
Atque portum præparáre nauta mundo náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit fusus Agni córpore.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

Conclusio numquam omittenda:

1 et 2 Æqua Patri Filióque, ínclito Paráclito,
Sempitérna sit beátæ Trinitáti glória;
cuius alma nos redémit atque servat grátia. Amen.

Pars tertia: sacra Communio

21. Super altare extenditur tobalea et ponitur corporale et liber. Deinde diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos reportat Ss.mum Sacramentum e loco repositionis brevi via ad altare, dum omnes in silentio stant. Duo ministri cum candelabris accensis comitantur Ss.mum Sacramentum et deponunt candelabra circa vel supra altare.

22. Cum diaconus Ss.mum Sacramentum super altare posuerit et discooperuerit pyxidem, accedit sacerdos et, facta genuflexione, ascendit altare. Ibi clara voce dicit, iunctis manibus:

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Sacerdos, extensis manibus, et omnes præsentes prosequuntur:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur:

Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus. Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in sǽcula.

23. *Sacerdos deinde, iunctis manibus, dicit secreto:*

Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte prosit mihi
ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

24. *Deinde genuflectit, accipit particulam, eamque aliquantulum elevatam super pyxidem tenens, ad populum conversus, clara voce dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum,
sed tantum dic verbo
et sanábitur ánima mea.

Et, conversus ad altare, reverenter sumit Corpus Christi.

25. Deinde procedit ad distribuendam communionem fidelibus. Durante communione fieri potest cantus aptus.

26. Distributione communionis peracta, pyxis per idoneum ministrum ad locum præparatum extra ecclesiam defertur, vel, si circumstantiæ id postulent, in tabernaculo reponitur.

27. Deinde sacerdos, servato pro opportunitate aliquo spatio sacri silentii, dicit sequentem orationem:

Post communionem

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos Christi tui beáta morte
et resurrectióne reparásti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut huius mystérii participatióne
perpétua devotióne vivámus.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

28. Ad dimissionem sacerdos, stans versus ad populum, et super illum manus extendens, dicit sequentem orationem:

Oratio super populum

Super pópulum tuum, quǽsumus, Dómine,
qui mortem Fílii tui in spe suæ resurrectiónis recóluit,
benedíctio copiósa descéndat,

indulgéntia véniat, consolátio tribuátur,
fides sancta succréscat, redémptio sempitérna firmétur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et omnes discedunt sub silentio. Altare tempore opportuno denudatur.

29. Vesperæ ab iis qui sollemni actioni liturgicæ postmeridianæ interfuerunt non dicuntur.

SABBATO SANCTO

Sabbato sancto Ecclesia ad sepulcrum Domini immoratur, passionem eius et mortem meditando, a sacrificio Missæ, sacra mensa denudata, abstinendo, usque dum, post sollemnem Vigiliam seu nocturnam resurrectionis exspectationem, locus detur gaudiis paschalibus, quorum abundantia in quinquaginta dies exundat.

Sacra Communio hac die dari potest solummodo ad modum viatici.

TEMPUS PASCHALE

DOMINICA PASCHÆ
IN RESURRECTIONE DOMINI

In nocte sancta

Vigilia paschalis

1. Ex antiquissima traditione ista nox est observabilis Domini (Ex 12, 42), ita ut fideles, iuxta monitum Evangelii (Lc 12, 35 ss.) lucernas ardentes in manibus gestantes, similes sint hominibus exspectantibus Dominum, quando revertatur, ut, cum venerit, vigilantes eos inveniat et discumbere faciat ad mensam suam.

2. Vigilia huius noctis ita ordinatur, ut post breve lucernarium (quod est pars prima huius Vigiliæ) sancta Ecclesia meditetur mirabilia, quæ fecit Dominus Deus populo suo ab initio, confidens verbo eius et promisso (pars secunda seu liturgia verbi), usque dum, appropinquante die resurrectionis, cum novis membris in baptismate renatis (pars tertia), vocatur ad mensam, quam Dominus populo suo præparavit per mortem et resurrectionem suam (pars quarta).

3. Tota celebratio Vigiliæ paschalis peragitur nocte, ita ut vel non incipiatur ante initium noctis, vel finiatur ante diluculum diei dominicæ.

4. Missa noctis, etsi ante mediam noctem celebretur, est Missa paschalis dominicæ Resurrectionis.
Qui participat Missam noctis, iterum communicare potest in secunda Missa Paschatis.

5. Qui celebrat vel concelebrat Missam noctis, potest secundam Missam Paschatis celebrare aut concelebrare.

6. Sacerdos et diaconus induuntur, sicut ad Missam, paramentis albi coloris.
Parentur candelæ pro omnibus participantibus Vigiliam.

Pars prima

Sollemne initium Vigiliæ seu Lucernarium

Benedictio ignis et præparatio cerei

7. Luminaria ecclesiæ exstinguuntur.

Loco apto, extra ecclesiam, præparatur rogus. Populo ibi congregato, accedit sacerdos cum ministris, e quibus unus portat cereum paschalem.

Ubi autem ignis extra ecclesiam accendi non potest, ritus peragitur ut infra, n. 13.

8. Sacerdos populum congregatum de more salutat eumque breviter admonet de vigilia nocturna, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi,
hac sacratíssima nocte,
in qua Dóminus noster Iesus Christus
de morte transívit ad vitam,
Ecclésia invítat fílios dispérsos per orbem terrárum,
ut ad vigilándum et orándum convéniant.
Si ita memóriam egérimus Páschatis Dómini,
audiéntes verbum et celebrántes mystéria eius,
spem habébimus
participándi triúmphum eius de morte
et vivéndi cum ipso in Deo.

9. Deinde benedicitur ignis.

Orémus.

Deus, qui per Fílium tuum
claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti,
novum hunc ignem ✠ sanctífica,
et concéde nobis,
ita per hæc festa paschália
cæléstibus desidériis inflammári,
ut ad perpétuæ claritátis

puris méntibus valeámus festa pertíngere. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

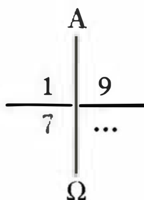
De novo igne accenditur cereus paschalis.

---

10. Si, propter ingenium populi, opportunum videtur symbolis quibusdam extollere dignitatem et significationem cerei paschalis, fieri potest hoc modo:

Novo igne benedicto, acolythus seu unus ministrorum portat cereum paschalem ante celebrantem, qui cum stilo incidit in ipsum cereum crucem. Deinde facit super eam litteram græcam Alpha, subtus vero litteram Omega, et inter bracchia crucis quattuor numeros exprimentes annum currentem, interim dicens:

1. Christus heri et hódie (incidit hastam erectam);
2. Princípium et Finis (incidit hastam transversam);
3. Alpha (incidit supra hastam erectam litteram Alpha);
4. et Omega (incidit subtus hastam erectam litteram Omega).
5. Ipsíus sunt témpora (incidit primum numerum anni currentis in angulo sinistro superiore crucis);
6. et sǽcula (incidit secundum numerum anni currentis in angulo dextro superiore crucis).
7. Ipsi glória et impérium (incidit tertium numerum anni currentis in angulo sinistro inferiore crucis);
8. per univérsa æternitátis sǽcula. Amen (incidit quartum numerum anni currentis in angulo dextro inferiore crucis).

11. Incisione crucis et aliorum signorum peracta, sacerdos infigere potest in cereum quinque grana incensi, in modum crucis, interim dicens:

1. Per sua sancta vúlnera
2. gloriósa
3. custódiat
4. et consérvet nos
5. Christus Dóminus. Amen.

	1	
4	2	5
	3	

12. De novo igne sacerdos accendit cereum paschalem, dicens:

Lumen Christi glorióse resurgéntis
díssipet ténebras cordis et mentis.

Elementa quæ præcedunt, omnia vel aliqua tantum adhiberi possunt, pro rerum et locorum adiunctis pastoralibus. Conferentiæ autem Episcopales possunt etiam alias formas statuere, populorum ingenio magis accommodatas.

---

13. Ubi propter difficultates forte occurrentes non accenditur rogus, benedictio ignis circumstantiis aptatur. Populo ut alias in ecclesia congregato, sacerdos cum ministris cereum paschalem deferentibus venit ad portam ecclesiæ. Populus, quantum fieri potest, vertit se ad sacerdotem.

Fit salutatio et monitio, ut supra n. 8, deinde benedicitur ignis (n. 9) et, si placuerit, præparatur et accenditur cereus, ut supra nn. 10-12.

Processio

14. Deinde diaconus vel, ipso deficiente, sacerdos accipit cereum paschalem et, ipsum elevatum tenens, cantat solus:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Conferentiæ Episcopales ditiorem acclamationem statuere possunt.

Deinde omnes ingrediuntur in ecclesiam, præcedente diacono cum cereo paschali. Si adhibetur incensum, thuriferarius cum thuribulo fumigante pergit ante diaconum.

15. Ad portam ecclesiæ, diaconus, stans et elevans cereum, iterum cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Et candelas suas accendunt de igne cerei paschalis et procedunt.

16. Diaconus, cum venerit ante altare, stans versus ad populum tertio cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Et accenduntur lampades per ecclesiam.

Præconium paschale

17. Cum ad altare pervenerit, sacerdos vadit ad sedem suam. Diaconus autem ponit cereum pascalem super candelabrum paratum in medio presbyterii vel iuxta ambonem; deinde, imposito, si adhibetur, thure sicut ad Evangelium in Missa, petit et accipit benedictionem a sacerdote dicente submissa voce:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis, ut digne et competénter annúnties suum paschále præcónium: in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Quæ benedictio omittitur, si præconium annuntiatur ab alio qui non sit diaconus.

Diaconus, vel eo deficiente, ipse sacerdos, incensatis, pro opportunitate, libro et cereo, annuntiat præconium paschale in ambone vel pulpito, omnibus stantibus et candelas accensas in manibus tenentibus.

Præconium paschale annuntiari potest, pro necessitate, etiam a cantore qui non sit diaconus: qui tamen omittit verba Quaprópter astántes vos usque ad finem invitationis, necnon salutationem Dóminus vobíscum.

Præconium forma etiam breviore cantari potest. Conferentiæ insuper Episcopàles ipsum præconium aptare possunt per aliquas populi acclamationes in ipsum inserendas.

Præconii paschalis forma longior

18. Exsúltet iam angélica turba cælórum:
exsúltent divína mystéria:
et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris.
Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus:
et, ætérni Regis splendóre illustráta,
totíus orbis se séntiat amisísse calíginem.
Lætétur et mater Ecclésia,
tanti lúminis adornáta fulgóribus:
et magnis populórum vócibus hæc aula resúltet.
(Quaprópter astántes vos, fratres caríssimi,
ad tam miram huius sancti lúminis claritátem,
una mecum, quæso,
Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte.
Ut, qui me non meis méritis
intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre,
lúminis sui claritátem infúndens,
cérei huius laudem implére perfíciat).

(℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.)
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est,
invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem

Filiúmque eius unigénitum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
toto cordis ac mentis affectu
et vocis ministério personáre.

Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit,
et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit.

Hæc sunt enim festa paschália,
in quibus verus ille Agnus occíditur,
cuius sánguine postes fidélium consecrántur.

Hæc nox est,
in qua primum patres nostros,
fílios Israel edúctos de Ægýpto,
Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti.

Hæc ígitur nox est,
quæ peccatórum ténebras
colúmnæ illuminatióne purgávit.

Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes,
a vítiis sǽculi et calígine peccatórum segregátos,
reddit grátiæ, sóciat sanctitáti.

Hæc nox est,
in qua, destrúctis vínculis mortis,
Christus ab ínferis victor ascéndit.

Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profuísset.
O mira circa nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis diléctio caritátis:
ut servum redímeres, Fílium tradidísti!

O certe necessárium Adæ peccátum,
quod Christi morte delétum est!

O felix culpa,
quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem!

O vere beáta nox,
quæ sola méruit scire tempus et horam,
in qua Christus ab ínferis resurréxit!

Hæc nox est, de qua scriptum est:
Et nox sicut dies illuminábitur:
et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Huius ígitur sanctificátio noctis
fugat scélera, culpas lavat:
et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam.
Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

In huius ígitur noctis grátia,
súscipe, sancte Pater,
laudis huius sacrifícium vespertínum,
quod tibi in hac cérei oblatióne sollémni,
per ministrórum manus de opéribus apum,
sacrosáncta reddit Ecclésia.

Sed iam colúmnæ huius præcónia nóvimus,
quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Qui, licet sit divísus in partes,
mutuáti tamen lúminis detriménta non novit.
Alitur enim liquántibus ceris,
quas in substántiam pretiósæ huius lámpadis
apis mater edúxit.

O vere beáta nox,
in qua terrénis cæléstia, humánis divína iungúntur!

Orámus ergo te, Dómine,
ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus,
ad noctis huius calíginem destruéndam,
indefíciens persevéret.
Et in odórem suavitátis accéptus,
supérnis luminéribus misceátur.
Flammas eius lúcifer matutínus invéniat:
Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum:

Christus Fílius tuus,
qui, regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit,
et vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Præconii paschalis forma brevior

19. Exsúltet iam angélica turba cælórum:
exsúltent divína mystéria:
et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris.
Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus:
et, ætérni Regis splendóre illustráta,
totíus orbis se séntiat amisísse calíginem.
Lætétur et mater Ecclésia,
tanti lúminis adornáta fulgóribus:
et magnis populórum vócibus hæc aula resúltet.

(℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.)
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est,
invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem
Filiúmque eius unigénitum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
toto cordis ac mentis afféctu
et vocis ministério personáre.

Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit,
et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit.

Hæc sunt enim festa paschália,
in quibus verus ille Agnus occíditur,
cuius sánguine postes fidélium consecrántur.

Hæc nox est,
in qua primum patres nostros,
fílios Israel edúctos de Ægýpto,
Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti.

Hæc ígitur nox est,
quæ peccatórum ténebras
colúmnæ illuminatióne purgávit.

Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes,
a vítiis sǽculi et calígine peccatórum segregátos,
reddit grátiæ, sóciat sanctitáti.

Hæc nox est,
in qua, destrúctis vínculis mortis,
Christus ab ínferis victor ascéndit.

O mira circa nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis diléctio caritátis:
ut servum redímeres, Fílium tradidísti!

O certe necessárium Adæ peccátum,
quod Christi morte delétum est!

O felix culpa,
quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem!

Huius ergo sanctificátio noctis
fugat scélera, culpas lavat:
et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam.

O vere beáta nox,
in qua terrénis cæléstia, humánis divína iungúntur!

In huius ígitur noctis grátia,
súscipe, sancte Pater,
laudis huius sacrifícium vespertínum,
quod tibi in hac cérei oblatióne sollémni,
per ministrórum manus de opéribus apum,
sacrosáncta reddit Ecclésia.

Orámus ergo te, Dómine,
ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus,
ad noctis huius calíginem destruéndam,
indefíciens persevéret.
Et in odórem suavitátis accéptus,
supérnis luminúribus misceátur.
Flammas eius lúcifer matutínus invéniat:
Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum:
Christus Fílius tuus,
qui, regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit,
et vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Pars secunda

Liturgia verbi

20. In hac Vigilia, matre omnium Vigiliarum, proponuntur novem lectiones, scilicet septem e Vetere Testamento et duæ e Novo (Epistola et Evangelium).

21. Si circumstantiæ pastorales id postulant, minui potest numerus lectionum e Vetere Testamento; semper tamen attendatur lectionem verbi Dei esse partem fundamentalem huius Vigiliæ paschalis. Leguntur saltem tres lectiones e Vetere Testamento desumptæ, et in casibus urgentioribus saltem duæ. Numquam omittatur lectio cap. 14 Exodi.

22. Depositis candelis, omnes sedent. Antequam incipiantur lectiones, sacerdos populum admonet, his vel similibus verbis:

Vigíliam sollémniter ingréssi, fratres caríssimi,
quiéto corde nunc verbum Dei audiámus.
Meditémur, quómodo Deus pópulum suum
elápsis tempóribus salvum fécerit,
et novíssime nobis Fílium suum míserit Redemptórem.
Orémus, ut Deus noster hoc paschále salvatiónis opus
ad plenam redemptiónem perfíciat.

23. Deinde sequuntur lectiones. Lector ad ambonem pergit et primam lectionem profert. Postea psalmista seu cantor psalmum dicit, populo responsum proferente. Omnibus deinde surgentibus, sacerdos dicit: **Orémus**, et, postquam omnes per aliquod tempus in silentio oraverint, dicit collectam.

Loco psalmi responsorii servari potest spatium sacri silentii, omissa hoc in casu pausa post **Orémus**.

Lectio prima *

Vidit Deus cuncta quæ fecerat,
et erant valde bona.

Léctio libri Génesis 1, 1 — 2, 2

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: « Fiat lux ». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem « diem » et ténebras « noctem ». Factúmque est véspere et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: « Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis ». Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum « cælum ». Et factum est véspere et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: « Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida ». Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam « terram », congregationésque aquárum appellávit « mária ». Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait: « Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram ». Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem semen iuxta genus suum, lignúm-

que fáciens fructum et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus: « Fiant luminária in firmaménto cæli et dívidant diem ac noctem; et sint in signa et témpora et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illúminent terram ». Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre maius, ut præésset diéi, et lumináre minus, ut præésset nocti, et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram et præéssent diéi ac nocti et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

Dixit étiam Deus: « Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli ». Creavítque Deus cete grándia et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum, benedixítque eis dicens: « Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram ». Et factum est véspere et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: « Prodúcat terra ánimam vivéntem in género suo, iuménta et reptília et béstias terræ iuxta spécies suas ». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas et iuménta et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatílibus cæli et béstiis universǽque terræ omníque réptili, quod movétur in terra ». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini, et repléte terram et subícite eam; et dominámini píscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ». Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucri cæli et univérsis quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. — Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio libri Génesis 1, 1. 26-31 a

In princípio creávit Deus cælum et terram.

Et ait: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatílibus cæli et béstiis universǽque terræ omníque réptili, quod movétur in terra ». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini, et repléte terram et subícite eam; et dominámini píscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ». Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérsa ligna, quæ habent in

semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucri cæli et univérsis quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 5-6. 10 et 12. 13-14. 24 et 35 c
(℟.: cf. 30)

℟. Emítte spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiónem et decórem induísti,
2 amíctus lúmine sicut vestiménto. ℟.

5 Qui fundásti terram super stabilitátem suam,
non inclinábitur in sæculum sæculi.
6 Abýssus sicut vestiméntum opéruit eam,
super montes stabant aquæ. ℟.

10 Qui emíttis fontes in torréntes;
inter médium móntium pertransíbunt.
12 Super ea vólucres cæli habitábunt,
de médio ramórum dabunt voces. ℟.

13 Rigas montes de cenáculis tuis,
de fructu óperum tuórum sátias terram.
14 Prodúcis fenum iuméntis,
et herbam serviéntibus hómini. ℟.

24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua.
35 Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟.

vel Ps 32, 4-5. 6-7. 12-13. 20 et 22 (℟.: 5 b)

℟. Misericórdia Dómini plena est terra.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

6 Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
7 Cóngregans sicut in utre aquas maris,
ponens in thesáuris abýssos. ℟.

12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
13 De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes fílios hóminum. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. ℟.

24. Post primam lectionem (De creatione):

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
qui es in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis,
intéllegant redémpti tui, non fuísse excelléntius,
quod inítio factus est mundus,
quam quod in fine sæculórum
Pascha nostrum immolátus est Christus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Vel (De creatione hominis):

Orémus.
Deus, qui mirabíliter creásti hóminem
et mirabílius redemísti,
da nobis, quǽsumus,
contra oblectaménta peccáti mentis ratióne persístere,
ut mereámur ad ætérna gáudia perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Lectio secunda *

Sacrificium Patriarchæ nostri Abrahæ.

Léctio libri Génesis 22, 1-18

In diébus illis:

Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: « Abraham, Abraham ». At ille respóndit: « Adsum ». Ait illi: « Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis, atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi ».

Igitur Abraham de nocte consúrgens stravit ásinum suum, ducens secum duos iúvenes et Isaac fílium suum; cumque concidísset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul, dixítque ad púeros suos: « Exspectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos ».

Tulit quoque ligna holocáusti et impósuit super Isaac fílium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: « Pater mi ». At ille respóndit: « Quid vis, fili? » - « Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víc-

tima holocáusti? » Dixit autem Abraham: « Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi ». Pergébant ergo páriter.

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit. Cumque alligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum, extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum.

Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit dicens: « Abraham, Abraham ». Qui respóndit: « Adsum ». Dixítque ei: « Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me ». Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus « Dóminus videt ». Unde usque hódie dícitur: « In monte Dóminus vidébit ».

Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo dicens: « Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me, benedícam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in líttore maris; possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obœdísti voci meæ ».

Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio libri Génesis 22, 1-2. 9 a. 10-13. 15-18

In diébus illis:

Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: « Abraham, Abraham ». At ille respóndit: « Adsum ». Ait

illi: « Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis, atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi ».

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit. Extendítque manum et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum.

Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit dicens: « Abraham, Abraham ». Qui respóndit: « Adsum ». Dixítque ei: « Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me ». Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio.

Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo dicens: « Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me, benedícam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in líttore maris; possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obœdísti voci meæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 15, 5 et 8. 9-10. 11 (℟.: 1)

℟. Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

9 Propter hoc lætátum est cor meum,
et exsultavérunt præcórdia mea;
ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno,
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. ℟.
11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

25. Post secundam lectionem (De sacrificio Abrahæ):

Orémus.

Deus, Pater summe fidélium,
qui promissiónis tuæ fílios diffúsa adoptiónis grátia
in toto terrárum orbe multíplicas,
et per paschále sacraméntum
Abraham púerum tuum
universárum, sicut iurásti, géntium éfficis patrem,
da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis intráre.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Lectio tertia

Ingressi sunt filii Israel per medium sicci maris.

Léctio libri Exodi 14, 15 — 15, 1

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Móysen: « Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Israel ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam, et exténde manum tuam super mare, et dívide illud, ut gradiántur fílii Israel in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum ut persequántur vos; et glorificábor in Pharaóne et in omni exércitu eius et in cúrribus et in equítibus illíus.

Et scient Ægýptii quia ego sum Dóminus, cum glorificátus fúero in Pharaóne et in cúrribus atque in equítibus eius ».

Tolléns que se Angelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos; et cum eo páriter colúmna nubis prióra dimíttens post tergum, stetit inter castra Ægyptiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa et illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent.

Cumque extendísset Móyses manum super mare, ábstulit illud Dóminus, flante vento veheménti et urénte tota nocte, et vertit in siccum; divisáque est aqua. Et ingréssi sunt fílii Israel per médium sicci maris; erat enim aqua quasi murus a dextra eórum et læva. Persequentésque Ægýptii ingréssi sunt post eos et omnis equitátus Pharaónis, currus eius et équites per médium maris.

Iamque advénerat vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum; et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii: « Fugiámus Israélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus et équites eórum ». Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum; fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversǽque sunt aquæ et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare; nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris.

Liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super littus maris et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos; timuítque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino et Móysi servo eius.

Tunc cécinit Móyses et fílii Israel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Psalmus responsorius

Ex 15, 1-2. 3-4. 5-6. 17-18 (℟.: 1 a)

℟. Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est.

1 Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est:
equum et ascensórem deiécit in mare.
2 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem;
iste Deus meus, et glorificábo eum;
Deus patris mei, et exaltábo eum. ℟.

3 Dóminus quasi vir pugnátor;
omnípotens nomen eius.
4 Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare;
elécti príncipes eius submérsi sunt in Mari Rubro. ℟.

5 Abýssi operuérunt eos;
descendérunt in profúndum quasi lapis.
6 Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine;
déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. ℟.

17 Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ,
firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine,
sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ.
18 Dóminus regnábit in ætérnum et ultra. ℟.

26. Post tertiam lectionem (De transitu Maris Rubri):

Orémus.

Deus, cuius antíqua mirácula
étiam nostris tempóribus coruscáre sentímus,

dum, quod uni pópulo
a persecutióne Pharaónis liberándo
déxteræ tuæ poténtia contulísti,
id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris,
præsta, ut in Abrahæ fílios et in Israelíticam dignitátem
totíus mundi tránseat plenitúdo.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Vel:

Orémus.

Deus, qui primis tempóribus
impléta mirácula novi testaménti luce reserásti,
ut et Mare Rubrum forma sacri fontis exsísteret,
et plebs a servitúte liberáta
christiáni pópuli sacraménta præférret,
da, ut omnes gentes,
Israélis privilégium mérito fídei consecútæ,
Spíritus tui participatióne regeneréntur.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Lectio quarta

In misericordia sempiterna,
redemptor tuus Dominus misertus est tui.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 54, 5-14

Dominábitur tui qui fecit te; Dóminus exercítuum nomen eius, et redémptor tuus, Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulíerem derelíctam et mæréntem spíritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adulescéntia abiéctam, dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te,

et in miseratiónibus magnis congregábo te. In moménto indignatiónis abscóndi fáciem meam parúmper a te, et in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit redémptor tuus Dóminus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi ut non iráscar tibi et non íncrepem te. Montes enim commovebúntur, et colles contremíscent; misericórdia autem mea non recédet a te, et fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus.

Paupércula, tempestáte convúlsa absque ulla consolatióne, ecce ego sternam per órdinem lápides tuos et fundábo te in sapphíris; et ponam iáspidem propugnácula tua, et portas tuas in lápides sculptos et omnes términos tuos in lápides desiderábiles, univérsos fílios tuos doctos a Dómino, et multitúdinem pacis fíliis tuis, et in iustítia fundáberis. Recéde procul a calúmnia, quia non timébis, et a pavóre, quia non appropinquábit tibi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2 et 4. 5-6. 11 et 12 a et 13 b (℟.: 2 a)

℟. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.

2 Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me,
nec delectásti inimícos meos super me.
4 Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descénderem in lacum. ℟.

Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
Quóniam ad moméntum indignátio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus,
ad matutínum lætítia. ℟.

11 Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiútor.
12 Convertísti planctum meum in choros mihi.
13 Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. ℟.

27. Post quartam lectionem (De nova Ierusalem):

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
multíplica in honórem nóminis tui
quod patrum fídei spopondísti,
et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta,
ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum,
Ecclésia tam magna ex parte
iam cognóscat implétum.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Vel alia ex orationibus, quæ sequuntur lectiones omissas.

Lectio quinta

Venite ad me, et vivet anima vestra,
et feriam vobiscum pactum sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 55, 1-11

Hæc dicit Dóminus:

« Omnes sitiéntes, veníte ad aquas; et qui non habétis argéntum properáte, émite et comédite; veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempi-

térnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem quam nesciébas vocábis, et gentes quæ te non cognovérunt ad te current propter Dóminum Deum tuum et Sanctum Israel, quia glorificávit te.

Quǽrite Dóminum dum inveníri potest; invocáte eum dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius; et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia, sicut exaltántur cæli et terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris.

Et quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen seréntis et panem comedénti; sic erit verbum meum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui et prosperábitur in his ad quæ misi illud ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (℟.: 3)

℟. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

2 Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
3 Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. ℟.
4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiónes eius,
mementóte quóniam excélsum est nomen eius. ℟.
5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. ℟.

28. Post quintam lectionem (De salute omnibus gratuito oblata):

Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus,
spes única mundi,
qui prophetárum tuórum præcónio
præséntium témporum declarásti mystéria,
auge pópuli tui vota placátus,
quia in nullo fidélium nisi ex tua inspiratióne provéniunt
quarúmlibet increménta virtútum.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Lectio sexta

Ambula per viam ad splendorem Domini.

Léctio libri Baruch prophétæ 3, 9-15. 32 — 4, 4

Audi, Israel, mandáta vitæ; áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israel, quod in terra inimicórum es, inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis, deputátus es cum descendéntibus in inférnum? Dereliquísti fontem sapiéntiæ! Nam, si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus, ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum eius, et quis intrávit in thesáuros eius?

Sed qui scit univérsa novit eam et adinvénit eam prudéntia sua, qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdibus et quadrupédibus; qui emíttit lumen et vadit, et vocávit illud et obœ́dit illi in tre-

móre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, et lætátæ sunt; vocátæ sunt et dixérunt: « Adsumus »; et luxérunt ei cum iucunditáte qui fecit illas.

Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum; hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádidit illam Iacob púero suo et Israel diléctο suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est. Hic liber mandatórum Dei et lex, quæ est in ætérnum; omnes qui tenent eam pervénient ad vitam, qui autem dereliquérunt eam in mortem.

Convértere, Iacob, et apprehénde eam, ámbula per viam ad splendórem eius contra lumen eius; ne tradas álteri glóriam tuam et dignitátem tuam genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel, quia quæ Deo placent manifésta sunt nobis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (℟.: Io 6, 69)

℟. Dómine, verba vitæ ætérnæ habes.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. ℟.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. ℟.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum sǽculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul, ℟.

11 desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. ℟.

29. Post sextam lectionem (De fonte sapientiæ):

Orémus.

Deus, qui Ecclésiam tuam
semper géntium vocatióne multíplicas,

concéde propítius,
ut, quos aqua baptísmatis ábluis,
contínua protectióne tueáris.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Lectio septima

Effundam super vos aquam mundam,
et dabo vobis cor novum.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 16-17 a. 18-28

Factum est verbum Dómini ad me dicens:

« Fili hóminis, domus Israel habitavérunt in humo sua et polluérunt eam in viis suis et in stúdiis suis. Et effúdi indignatiónem meam super eos pro sánguine, quem fudérunt super terram, et in idólis suis polluérunt eam. Et dispérsi eos in gentes, et ventiláti sunt in terras, iuxta vias eórum et adinventiónes eórum iudicávi eos, et ingréssi sunt ad gentes ad quas introiérunt, et polluérunt nomen sanctum meum, cum dicerétur de eis: " Pópulus Dómini iste est, et de terra eius egréssi sunt ". Et pepérci nómini sancto meo, quod pollúerat domus Israel in géntibus ad quas ingréssi sunt.

Idcírco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: " Non propter vos ego fáciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluístis in géntibus ad quas intrástis. Et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in médio eárum, ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus exercítuum, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram;

et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum, et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 3. 5 bcd; Ps 42, 3. 4 (℟.: Ps 41, 2)

℟. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? ℟.

5 Quóniam transíbam in locum tabernáculi admirábilis
usque ad domum Dei,
in voce exsultatiónis et confessiónis,
multitúdinis festa celebrántis. ℟.

3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam;
ipsa me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. ℟.

4 Et introíbo ad altáre Dei,
ad Deum lætítiæ exsultatiónis meæ.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. ℟.

---

vel, quando celebratur baptisma

Is 12 ut supra (post lectionem quintam), p. 351.

---

vel etiam Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19 (℟.: 12 a)

℟. Cor mundum crea in me, Deus.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.
14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
15 Docébo iníquos vias tuas,
et ímpii ad te converténtur. ℟.
18 Non enim sacrifício delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
19 Sacrifícium Deo spíritus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. ℟.

---

30. Post septimam lectionem (De corde novo et spiritu novo):

Orémus.

Deus, incommutábilis virtus et lumen ætérnum,
réspice propítius ad totíus Ecclésiæ sacraméntum,
et opus salútis humánæ
perpétuæ dispositiónis efféctu tranquíllius operáre;
totúsque mundus experiátur et vídeat
deiécta érigi, inveteráta renovári
et per ipsum Christum redíre ómnia in íntegrum,
a quo sumpsére princípium.
Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Vel:

Orémus.

Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum
utriúsque Testaménti páginis ínstruis,

da nobis intellégere misericórdiam tuam,
ut ex perceptióne præséntium múnerum
firma sit exspectátio futurórum.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

31. Post ultimam lectionem e Vetere Testamento cum suo responsorio et sua oratione, accenduntur cerei altaris, et sacerdos intonat hymnum Glória in excélsis Deo, quem omnes prosequuntur, dum pulsantur campanæ, iuxta locorum consuetudines.

32. Expleto hymno, sacerdos dicit collectam, more solito.

Orémus.
Deus, qui hanc sacratíssimam noctem
glória domínicæ resurrectiónis illústras,
éxcita in Ecclésia tua adoptiónis spíritum,
ut, córpore et mente renováti,
puram tibi exhibeámus servitútem.
Per Dóminum.

33. Deinde lector profert lectionem de Apostolo.

Epistola

Christus suscitatus ex mortuis iam non moritur.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
6, 3-11

Fratres:

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, simul et resurrectiónis érimus; hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto; qui enim mórtuus est iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

34. Finita Epistola, omnibus surgentibus, sacerdos sollemniter intonat Allelúia, quod omnes repetunt.

Deinde psalmista vel cantor profert psalmum, populo respondente Allelúia. Si necesse est, psalmista ipse Allelúia intonat

Psalmus responsorius — Ps 117, 1-2. 16 ab-17. 22-23

℟. Allelúia, allelúia, allelúia.

1 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.
2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sǽculum misericórdia eius. ℟.

16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltáta est.
17 Non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. ℟.

35. Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum, si adhibetur.

Evangelium

Anno A

Surrexit a mortuis et præcedit vos in Galilæam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
28, 1-10

Sero autem post sábbatum, cum illucésceret in primam sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terræ motus factus est magnus: ángelus enim Dómini descéndit de cælo et accédens revólvit lápidem et sedébat super eum. Erat autem aspéctus eius sicut fulgur et vestiméntum eius cándidum sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes et facti sunt velut mórtui.

Respóndens autem ángelus dixit muliéribus: « Nolíte timére vos, scio enim quod Iesum qui crucifíxus est quǽritis. Non est hic: surréxit enim sicut dixit. Veníte, vidéte locum ubi pósitus erat. Et cito eúntes dícite discípulis eius: Surréxit a mórtuis, et ecce præcédit vos in Galilǽam, ibi eum vidébitis. Ecce dixi vobis ».

Et exeúntes cito de monuménto cum timóre et magno gáudio, cucurrérunt nuntiáre discípulis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: « Avéte ». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: « Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilǽam et ibi me vidébunt ». — Verbum Dómini.

Anno B

Iesus Nazarenus crucifixus surrexit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 1-8

Cum transísset sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata ut veniéntes ún-

gerent Iesum. Et valde mane prima sabbatórum véniunt ad monuméntum orto iam sole.

Et dicébant ad ínvicem: « Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? » Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt.

Qui dicit illis: « Nolíte expavéscere; Iesum quǽritis Nazarénum crucifíxum: surréxit, non est hic; ecce locus ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis eius et Petro: Præcédit vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis sicut dixit vobis ».

Et exeúntes fugérunt de monuménto, inváserat enim eas tremor et pavor, et némini quicquam dixérunt, timébant enim. — Verbum Dómini.

Anno C

Quid quǽritis viventem cum mortuis?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 1-12

Prima sabbatórum, valde dilúculo venérunt mulíeres ad monuméntum portántes quæ paráverant arómata. Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto, et ingréssæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Cum timérent autem, et declinárent vultum in terram, dixérunt ad illas: « Quid quǽritis vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surréxit. Recordámini quáliter locútus est vobis cum adhuc in Galilǽa esset, dicens: " Opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum et crucifígi et die tértia resúrgere " ».

Et recordátæ sunt verbórum eius, et regréssæ a monuménto nuntiavérunt hæc ómnia illis Undecim et

céteris ómnibus. Erat autem María Magdaléne et Ioánna et María Iacóbi; et céteræ cum eis dicébant ad Apóstolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliraméntum verba ista, et non credébant illis.

Petrus autem surgens cucúrrit ad monuméntum, et procúmbens videt linteámina sola; et rédiit ad sua, mirans quod factum fúerat. — Verbum Dómini.

36. Statim post Evangelium fit homilia. Deinde proceditur ad liturgiam baptismalem.

Pars tertia

Liturgia baptismalis

37. Sacerdos cum ministris vadit ad fontem baptismalem, si hic est in conspectu fidelium. Secus ponitur vas cum aqua in presbyterio.

Vocantur, si adsunt, catechumeni, qui præsentantur a patrinis, vel, si sunt parvuli, portantur a parentibus et patrinis, in faciem ecclesiæ congregatæ.

38. Deinde sacerdos admonet astantes his vel similibus verbis:

Si adsunt baptizandi

Précibus nostris, caríssimi,
fratrum nostrórum beátam spem unánimes adiuvémus,
ut Pater omnípotens ad fontem regeneratiónis eúntes
omni misericórdiæ suæ auxílio prosequátur.

Si benedicendus est fons, sed non adsunt baptizandi

Dei Patris omnipoténtis grátiam,
caríssimi, super hunc fontem súpplices invocémus,
ut qui ex eo renascéntur
adoptiónis fíliis in Christo aggregéntur.

39. Et canuntur litaniæ a duobus cantoribus, omnibus stantibus (propter tempus paschale) et respondentibus.

Si autem habenda sit longior processio ad baptisterium, litaniæ cantantur durante processione; quo in casu baptizandi vocantur ante processionem, et fit processio præcedente cereo pa-

schali, quem sequuntur catechumeni cum patrinis, deinde sacerdos cum ministris. Monitio autem fiat ante benedictionem aquæ.

40. Si non adsunt baptizandi, neque benedicendus est fons, omissis litaniis, statim proceditur ad benedictionem aquæ (n. 45).

41. In litaniis addi possunt aliqua nomina Sanctorum, præsertim vero Titularis ecclesiæ vel Patronorum loci et eorum qui sunt baptizandi.

Kýrie, eléison
Kýrie, eléison
Christe, eléison
Christe, eléison
Kýrie, eléison
Kýrie, eléison

Sancta María, Mater Dei	ora pro nobis
Sancte Míchael	ora pro nobis
Sancti Angeli Dei	oráte pro nobis
Sancte Ioánnes Baptísta	ora pro nobis
Sancte Ioseph	ora pro nobis
Sancti Petre et Paule	oráte pro nobis
Sancte Andréa	ora pro nobis
Sancte Ioánnes	ora pro nobis
Sancta María Magdaléna	ora pro nobis
Sancte Stéphane	ora pro nobis
Sancte Ignáti Antiochéne	ora pro nobis
Sancte Laurénti	ora pro nobis
Sanctæ Perpétua et Felícitas	oráte pro nobis
Sancta Agnes	ora pro nobis
Sancte Gregóri	ora pro nobis
Sancte Augustíne	ora pro nobis
Sancte Athanási	ora pro nobis
Sancte Basíli	ora pro nobis
Sancte Martíne	ora pro nobis
Sancte Benedícte	ora pro nobis
Sancti Francísce et Domínice	oráte pro nobis

Sancte Francísce Xavier	ora pro nobis
Sancte Ioánnes María Vianney	ora pro nobis
Sancta Catharína Senénsis	ora pro nobis
Sancta Terésia de Avila	ora pro nobis
Omnes Sancti et Sanctæ Dei	oráte pro nobis
Propítius esto	líbera nos, Dómine
Ab omni malo	líbera nos, Dómine
Ab omni peccáto	líbera nos, Dómine
A morte perpétua	líbera nos, Dómine
Per incarnatiónem tuam	líbera nos, Dómine
Per mortem et resurrectiónem tuam	líbera nos, Dómine
Per effusiónem Spíritus Sancti	líbera nos, Dómine
Peccatóres	te rogámus, audi nos

Si adsunt baptizandi

Ut hos eléctos per grátiam Baptísmi regeneráre dignéris	te rogámus, audi nos

Si non adsunt baptizandi

Ut hunc fontem, regenerándis tibi fíliis, grátia tua sanctificáre dignéris	te rogámus, audi nos
Iesu, Fili Dei vivi	te rogámus, audi nos

Christe, audi nos
Christe, audi nos
Christe, exáudi nos
Christe, exáudi nos

Si adsunt baptizandi, sacerdos, iunctis manibus, dicit sequentem orationem:

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
adésto magnæ pietátis tuæ sacraméntis,
et ad recreándos novos pópulos,
quos tibi fons baptísmatis párturit,
spíritum adoptiónis emítte,

ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério,
virtútis tuæ impleátur efféctu.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedictio aquæ

42. Deinde sacerdos benedicit aquam baptismalem, iunctis manibus dicens sequentem orationem:

Deus, qui invisíbili poténtia
per sacramentórum signa mirábilem operáris efféctum,
et creatúram aquæ multis modis præparásti,
ut baptísmi grátiam demonstráret;

Deus, cuius Spíritus
super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur,
ut iam tunc virtútem sanctificándi
aquárum natúra concíperet;

Deus, qui regeneratiónis spéciem
in ipsa dilúvii effusióne signásti,
ut uníus eiusdémque eleménti mystério
et finis esset vítiis et orígo virtútum;

Deus, qui Abrahæ fílios
per Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti,
ut plebs, a Pharaónis servitúte liberáta,
pópulum baptizatórum præfiguráret;

Deus, cuius Fílius, in aqua Iordánis a Ioánne baptizátus,
Sancto Spíritu est inúnctus, et, in cruce pendens,
una cum sánguine aquam de látere suo prodúxit,
ac, post resurrectiónem suam, discípulis iussit:
« Ite, docéte omnes gentes,
baptizántes eos
in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti »:
réspice in fáciem Ecclésiæ tuæ,
eíque dignáre fontem baptísmatis aperíre.

Sumat hæc aqua Unigéniti tui grátiam de Spíritu Sancto,
ut homo, ad imáginem tuam cónditus,
sacraménto baptísmatis
a cunctis squalóribus vetustátis ablútus,
in novam infántiam
ex aqua et Spíritu Sancto resúrgere mereátur.

Et immittens, pro opportunitate, cereum paschalem in aquam semel vel ter, prosequitur:

Descéndat, quǽsumus, Dómine,
in hanc plenitúdinem fontis
per Fílium tuum virtus Spíritus Sancti,

et tenens cereum in aqua prosequitur:

ut omnes, cum Christo consepúlti
per baptísmum in mortem,
ad vitam cum ipso resúrgant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

43. Deinde tollitur cereus de aqua, populo acclamante:

Benedícite, fontes, Dómino,
laudáte et superexaltáte eum in sǽcula,

vel aliam acclamationem proferente.

44. Singuli catechumeni abrenuntiant diabolo et interrogantur de fide et baptizantur.

Catechumeni vero adulti statim post baptismum, si adest Episcopus vel sacerdos facultate confirmandi gaudens, confirmantur.

45. Si vero non adsunt baptizandi, neque fons baptismalis benedicendus est, sacerdos aquam benedicit sequenti oratione:

Dóminum Deum nostrum,
fratres caríssimi, supplíciter exorémus,
ut hanc creatúram aquæ benedícere dignétur,
super nos aspergéndam in nostri memóriam baptísmi.

Ipse autem nos renováre dignétur,
ut fidéles Spirítui, quem accépimus, maneámus.

Et post brevem pausam orationis in silentio prosequitur, iunctis manibus:

Dómine Deus noster,
pópulo tuo hac nocte sacratíssima vigilánti
adésto propítius;
et nobis, mirábile nostræ creatiónis opus,
sed et redemptiónis nostræ mirabílius, memorántibus,
hanc aquam benedícere tu dignáre.
Ipsam enim tu fecísti,
ut et arva fecunditáte donáret,
et levámen corpóribus nostris munditiámque præbéret.
Aquam étiam tuæ minístram misericórdiæ condidísti:
nam per ipsam solvísti tui pópuli servitútem
illiúsque sitim in desérto sedásti;
per ipsam novum fœdus nuntiavérunt prophétæ,
quod eras cum homínibus initúrus;
per ipsam dénique, quam Christus in Iordáne sacrávit,
corrúptam natúræ nostræ substántiam
in regeneratiónis lavácro renovásti.
Sit ígitur hæc aqua nobis suscépti baptísmatis memória,
et cum frátribus nostris, qui sunt in Páschate baptizáti,
gáudia nos tríbuas sociáre.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Renovatio promissionum baptismalium

46. Ritu baptismi (et confirmationis) expleto, vel si hic non habuit locum, post benedictionem aquæ, omnes, stantes et candelas accensas in manibus gestantes, promissionem fidei baptismalis renovant.

Sacerdos his vel similibus verbis fideles alloquitur:

Per paschále mystérium, fratres caríssimi,
in baptísmo consepúlti sumus cum Christo,
ut cum eo in novitáte vitæ ambulémus.
Quaprópter, quadragesimáli observatióne absolúta,
sancti baptísmatis promissiónes renovémus,
quibus olim Sátanæ et opéribus eius abrenuntiávimus,
et Deo in sancta Ecclésia cathólica servíre promísimus.

Quaprópter:

Sacerdos: Abrenuntiátis Sátanæ?
Omnes: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus opéribus eius?
Omnes: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus pompis eius?
Omnes: Abrenúntio.

Vel:

Sacerdos: Abrenuntiátis peccáto, ut in libertáte filiórum Dei vivátis?
Omnes: Abrenúntio.

Sacerdos: Abrenuntiátis seductiónibus iniquitátis, ne peccátum vobis dominétur?
Omnes: Abrenúntio.

Sacerdos: Abrenuntiátis Sátanæ, qui est auctor et princeps peccáti?
Omnes: Abrenúntio.

Si casus fert, hæc altera formula aptari potest a Conferentiis Episcopalibus, iuxta locorum opportunitates.

Deinde sacerdos prosequitur:

Sacerdos: Créditis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ?
Omnes: Credo.

Sacerdos: Créditis in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum, natum ex María Vírgine, passum et sepúltum, qui a mórtuis resurréxit et sedet ad déxteram Patris?
Omnes: Credo.

Sacerdos: Créditis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem et vitam ætérnam?
Omnes: Credo.

Et sacerdos concludit:

Et Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui nos regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto,
quique nobis dedit remissiónem peccatórum,
ipse nos custódiat grátia sua,
in Christo Iesu Dómino nostro,
in vitam ætérnam.
Omnes: Amen.

47. Sacerdos aspergit populum aqua benedicta, omnibus cantantibus

Ant. Vidi aquam egrediéntem de templo,
a látere dextro, allelúia;
et omnes, ad quos pervénit aqua ista,
salvi facti sunt et dicent: allelúia, allelúia,

vel alium cantum indolem baptismalem præseferentem.

48. Interim neophyti deducuntur ad locum suum inter fideles.
Si benedictio aquæ baptismalis facta non est in baptisterio, ministri reverenter portant vas aquæ ad fontem.
Si benedictio fontis locum non habuit, aqua benedicta reponitur loco convenienti.

49. Aspersione facta, sacerdos redit ad sedem, ubi, omisso symbolo, moderatur orationem universalem, quam neophyti primo participant.

Pars quarta

Liturgia eucharistica

50. Sacerdos accedit ad altare et more solito incipit liturgiam eucharisticam.

51. Præstat, ut panis et vinum afferantur a neophytis.

52. Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, preces pópuli tui
cum oblatiónibus hostiárum,
ut paschálibus initiáta mystériis,
ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant.
Per Christum.

53. Præfatio paschalis I (in hac potíssimum nocte), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

54. Ant. ad communionem 1 Cor 5, 7 b-8 a

Pascha nostrum immolátus est Christus;
ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis,
allelúia.

55. Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti,
tua fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

56. In dimissione, diaconus vel ipse sacerdos dicit:

Ite, missa est, allelúia, allelúia.
℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

DOMINICA PASCHÆ
IN RESURRECTIONE DOMINI

Ad Missam in die

Ant. ad introitum — Ps 138, 18. 5-6

Resurréxi, et adhuc tecum sum:
posuísti super me manum tuam:
mirábilis facta est sciéntia tua, allelúia.

Vel: — Lc 24, 34; cf. Ap 1, 6

Surréxit Dóminus vere, allelúia.
Ipsi glória et impérium per univérsa æternitátis sǽcula.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui hodiérna die, per Unigénitum tuum,
æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti,
da nobis, quǽsumus,
ut, qui resurrectiónis domínicæ sollémnia cólimus,
per innovatiónem tui Spíritus
in lúmine vitæ resurgámus.
Per Dóminum.

Lectio prima

Manducavimus et bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis.

Léctio Actuum Apostolórum — 10, 34 a. 37-43

In diébus illis:

Apériens Petrus os dixit: « Vos scitis, quod factum est verbum per univérsam Iudǽam incípiens a Galilǽa

post baptísmum quod prædicávit Ioánnes, Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die et dedit eum man054festum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent remissiónem peccatórum accípere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 1-2. 16 ab-17. 22-23 (℟.: 24)

℟. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea.
vel Allelúia, allelúia, allelúia.

1 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.
2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sǽculum misericórdia eius. ℟.

16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltáta est.
17 Non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. ℟.

Lectio secunda *

Quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses 3, 1-4

Fratres:

Si conresurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram; mórtui enim estis, et vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. — Verbum Dómini.

---

vel ad libitum

Expurgate vetus fermentum,
ut sitis nova consparsio.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 5, 6 b-8

Fratres:

Nescítis quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspársio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque festa celebrémus, non in ferménto véteri neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

Verbum Dómini.

Sequentia

(Dici debet hac die; in diebus infra octavam, ad libitum)

Víctimæ pascháli laudes ímmolent Christiáni.
Agnus redémit oves:
Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors et vita duéllo conflixére mirándo:
dux vitæ mórtuus regnat vivus.
Dic nobis, María, quid vidísti in via?
Sepúlcrum Christi vivéntis: et glóriam vidi resurgéntis,
angélicos testes, sudárium et vestes.
Surréxit Christus spes mea: præcédet vos in Galilǽam.
Scimus Christum surrexísse a mórtuis vere:
tu nobis, victor Rex, miserére.

Alleluia 1 Cor 5, 7 b-8 a

℟. Allelúia. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus; ítaque epulémur in Dómino. ℟. Allelúia.

Evangelium

Oportet eum a mortuis resurgere.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 20, 1-9

Prima sabbatórum María Magdaléne venit mane cum adhuc ténebræ essent ad monuméntum, et videt lápidem sublátum a monuménto. Currit ergo et venit ad Simónem Petrum et ad álium discípulum quem amábat Iesus, et dicit eis: « Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescímus ubi posuérunt eum ».

Exiit ergo Petrus et ille álius discípulus, et veniébant ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro et venit primus ad monuméntum, et cum se inclinásset, videt pósita linteámina, non tamen introívit.

Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introívit in monuméntum: et videt linteámina pósita, et sudárium, quod fúerat super caput eius, non cum linteamínibus pósitum sed separátim involútum in unum locum.

Tunc ergo introívit et alter discípulus qui vénerat

primus ad monuméntum, et vidit et crédidit: nondum enim sciébant Scriptúram quia opórtet eum a mórtuis resúrgere. — Verbum Dómini.

Loco huius Evangelii legi potest Evangelium ut supra in Nocte sancta, p. 359.

Ubi habetur Missa vespertina, legi etiam potest in ea Evangelium Lc 24, 13-35, ut infra, p. 385.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sacrifícia, Dómine,
paschálibus gáudiis exsultántes offérimus,
quibus Ecclésia tua mirabíliter renáscitur et nutrítur.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem — 1 Cor 5, 7 b-8 a

Pascha nostrum immolátus est Christus;
ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis,
allelúia.

Post communionem

Perpétuo, Deus, Ecclésiam tuam pio favóre tuére,
ut, paschálibus renováta mystériis,
ad resurrectiónis pervéniat claritátem.
Per Christum.

Ad populum dimittendum, infra octavam usque ad dominicam II Paschæ, dicitur:

Ite, missa est, allelúia, allelúia.
℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

FERIA II
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Ex 13, 5. 9

Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac et mel; ut lex Dómini sit semper in ore vestro, allelúia.

Vel:

Resurréxit Dóminus a mórtuis, sicut díxerat;
exsultémus et lætémur omnes,
quóniam ipse regnat in ætérnum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole multíplicas,
concéde fámulis tuis,
ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt.
Per Dóminum.

Lectio prior

Hunc Iesum resuscitavit Deus,
cuius omnes nos testes sumus.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 14. 22-32

In die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est eis:

« Viri Iudǽi et qui habitátis Ierúsalem univérsi, hoc vobis notum sit et áuribus percípite verba mea.

Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Iesum Nazarénum, virum approbátum a Deo apud vos virtútibus et prodígiis et signis quæ fecit per illum Deus in médio vestri, sicut ipsi scitis, hunc definíto consílio et præscién-

tia Dei tráditum per manum iniquórum affigéntes interemístis, quem Deus suscitávit solútis dolóribus mortis, iuxta quod impossíbile erat tenéri illum ab ea:

David enim dicit circa eum: " Providébam Dóminum coram me semper, quóniam a dextris meis est ne commóvear. Propter hoc lætátum est cor meum et exsultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiéscet in spe quóniam non derelínques ánimam meam in inférno neque dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas fecísti mihi vias vitæ, replébis me iucunditáte cum fácie tua ".

Viri fratres, líceat audénter dícere ad vos de patriárcha David, quóniam et defúnctus est et sepúltus est et sepúlcrum eius est apud nos usque in hodiérnum diem: prophéta ígitur cum esset, et sciret quia iureiurándo iurásset illi Deus de fructu lumbi eius sedére super sedem eius, próvidens locútus est de resurrectióne Christi quia neque derelíctus est in inférno neque caro eius vidit corruptiónem. Hunc Iesum resuscitávit Deus, cuius omnes nos testes sumus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10. 11 (℟.: 1)

℟. Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
vel Allelúia.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam. ℟.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

9 Propter hoc lætátum est cor meum,
et exsultavérunt præcórdia mea;
ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno,
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. ℟.
11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia — Ps 117, 24

℟. Allelúia. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea. ℟. Allelúia.

Evangelium

Nuntiate fratribus meis ut eant in Galilæam et ibi me videbunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
28, 8-15

In illo témpore: Exeúntes cito mulíeres de monuménto cum timóre et magno gáudio, cucurrérunt nuntiáre discípulis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: « Avéte ». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: « Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilǽam et ibi me vidébunt ».

Quæ cum abiíssent, ecce quidam de custódia venérunt in civitátem et nuntiavérunt princípibus sacerdótum ómnia quæ facta fúerant. Et congregáti cum senióribus, consílio accépto, pecúniam copiósam dedérunt milítibus dicéntes: « Dícite: “ Discípuli eius nocte ve-

nérunt et furáti sunt eum nobis dormiéntibus ”. Et si hoc audítum fúerit a præside, nos suadébimus ei et secúros vos faciémus ».

At illi, accépta pecúnia, fecérunt sicut erant docti. Et divulgátum est verbum istud apud Iudǽos usque in hodiérnum diem. — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
múnera tuórum propítius populórum,
ut, confessióne tui nóminis et baptísmate renováti,
sempitérnam beatitúdinem consequántur.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem — Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Post communionem

Exúberet, quǽsumus, Dómine,
méntibus nostris paschális grátia sacraménti,
ut, quos viam fecísti perpétuæ salútis intráre,
donis tuis dignos effícias.
Per Christum.

FERIA III
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum — Cf. Sir 15, 3-4

Aqua sapiéntiæ potávit eos;
firmábitur in illis, et non flectétur,
exaltábit eos in ætérnum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui paschália nobis remédia contulísti,
pópulum tuum cælésti dono proséquere,
ut, perféctam libertátem assecútus,
in cælis gáudeat, unde nunc in terris exsúltat.
Per Dóminum.

Lectio prior

Pænitentiam agite, et baptizetur
unusquisque vestrum in nomine Iesu.

Léctio Actuum Apostolórum — 2, 36-41

In die Pentecóstes, dicébat Petrus Iudǽis:

« Certíssime sciat omnis domus Israel quia et Dóminum eum et Christum Deus fecit, hunc Iesum quem vos crucifixístis ».

His audítis, compúncti sunt corde, et dixérunt ad Petrum et réliquos Apóstolos: « Quid faciémus, viri fratres? »

Petrus vero ad illos: « Pæniténtiam, inquit, ágite, et baptizétur unusquísque vestrum in nómine Iesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum, et acci-

piétis donum Sancti Spíritus: vobis enim est repromíssio et fíliis vestris et ómnibus qui longe sunt quoscúmque advocáverit Dóminus Deus noster ».

Aliis étiam verbis plúribus testificátus est, et exhortabátur eos dicens: « Salvámini a generatióne ista prava ».

Qui ergo, recépto sermóne eius, baptizáti sunt, et appósitæ sunt in illa die ánimæ círciter tria mília.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 18-19. 20 et 22 (℟.: 5 b)

℟. Misericórdia Dómini plena est terra.

vel Allelúia.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. ℟.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

℟. Allelúia. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea. ℟. Allelúia.

Evangelium

Vidi Dominum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 20, 11-18

In illo témpore:

María stabat ad monuméntum foris plorans. Dum ergo fleret inclinávit se in monuméntum et videt duos ángelos in albis sedéntes, unum ad caput et unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Iesu.

Et dicunt ei illi: « Múlier, quid ploras? »

Dicit eis: « Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum ».

Hæc cum dixísset, convérsa est retrórsum et videt Iesum stantem, et non sciébat quia Iesus est.

Dicit ei Iesus: « Múlier, quid ploras? Quem quæris? »

Illa, exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: « Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum, et ego eum tollam ».

Dicit ei Iesus: « María ». Convérsa illa, dicit ei hebráice: « Rabbúni (quod dícitur Magíster) ».

Dicit ei Iesus: « Iam noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem; vade autem ad fratres meos et dic eis: " Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum et Deum meum et Deum vestrum " ».

Venit María Magdaléne, annúntians discípulis: « Vidi Dóminum », et quia hæc dixit ei. — Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdat, et ad ætérna dona pervéniat.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Commu icántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Col 3, 1-2

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens;
quæ sursum sunt sápite, allelúia.

Post communionem

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et famíliæ tuæ corda,
cui perféctam baptísmatis grátiam contulísti,
ad promeréndam beatitúdinem aptes ætérnam.
Per Christum.

FERIA IV
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum — Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, percípite Regnum,
quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos resurrectiónis domínicæ
ánnua sollemnitáte lætíficas,
concéde propítius, ut, per temporália festa quæ ágimus,
perveníre ad gáudia ætérna mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Quod habeo hoc tibi do:
in Nomine Iesu surge et ambula.

Léctio Actuum Apostolórum — 3, 1-10

In diébus illis:

Petrus et Ioánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir qui erat claudus ex útero matris suæ, baiulabátur, quem ponébant cotídie ad portam templi quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum; is cum vidísset Petrum et Ioánnem incipiéntes introíre in templum rogábat ut eleemósynam accíperet.

Intuens autem in eum Petrus cum Ioánne dixit: « Réspice in nos ». At ille intendébat in eos sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

Petrus autem dixit: « Argéntum et aurum non est mihi, quod autem hábeo hoc tibi do: in Nómine Iesu Christi Nazaréni surge et ámbula ».
Et apprehénsa ei manu déxtera allevávit eum: et prótinus consolidátæ sunt bases eius et tali, et exsíliens stetit et ambulábat, et intrávit cum illis in templum ámbulans et exsíliens et laudans Deum.
Et vidit omnis pópulus eum ambulántem et laudántem Deum, cognoscébant autem illum quóniam ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi, et impléti sunt stupóre et éxstasi in eo quod contígerat illi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 (℟.: 3 b)

℟. Lætétur cor quæréntium Dóminum.
vel Allelúia.

1 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
annuntiáte inter gentes ópera eius.
2 Cantáte ei et psállite ei,
meditámini in ómnibus mirabílibus eius. ℟.

3 Laudámini in nómine sancto eius,
lætétur cor quæréntium Dóminum.
4 Quǽrite Dóminum et poténtiam eius,
quǽrite fáciem eius semper. ℟.

6 Semen Abraham, servi eius,
fílii Iacob, elécti eius.
7 Ipse Dóminus Deus noster;
in univérsa terra iudícia eius. ℟.

8 Memor fuit in sǽculum testaménti sui,
verbi quod mandávit in mille generatiónes,

quod dispósuit cum Abraham,
et iuraménti sui ad Isaac. ℟.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia Ps 117, 24

℟. Allelúia. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea. ℟. Allelúia.

Evangelium

Cognoverunt eum in fractione panis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem nómine Emmaus, et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant.

Et factum est, dum fabularéntur et secum quǽrerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis, óculi autem illórum tenebántur ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixérunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie quod hæc facta sunt.

Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos,

quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et non invénto córpore eius venérunt dicéntes se étiam visiónem angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere.

Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum, et ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ. Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? » Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castéllo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est dum recúmberet cum illis, accépit panem et benedíxit ac fregit et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixérunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur nobis in via, et aperíret nobis Scriptúras? »

Et surgéntes eádem hora, regréssi sunt in Ierúsalem, et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ». Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
hóstias redemptiónis humánæ,
et salútem nobis mentis et córporis operáre placátus.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potissimum die), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum
in fractióne panis, allelúia.

Post communionem

Ab omni nos, quǽsumus, Dómine, vetustáte purgátos,
sacraménti Fílii tui veneránda percéptio
in novam tránsferat creatúram.
Per Christum.

FERIA V
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum — Sap 10, 20-21

Victrícem manum tuam, Dómine, laudavérunt páriter,
quia sapiéntia apéruit os mutum,
et linguas infántium fecit disértas, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui diversitátem géntium
in confessióne tui nóminis adunásti,
da, ut renátis fonte baptísmatis
una sit fides méntium et píetas actiónum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Auctorem vitæ interfecistis,
quem Deus suscitavit a mortuis.

Léctio Actuum Apostolórum — 3, 11-26

In diébus illis:

Cum claudus sanátus tenéret Petrum et Ioánnem, concúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus respóndit ad pópulum:

« Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini quasi nostra virtúte aut pietáte fecérimus hunc ambuláre?

Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Púerum suum Iesum,

quem vos quidem tradidístis et negástis ante fáciem Piláti, iudicánte illo dimítti: vos autem Sanctum et Iustum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis, auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cuius nos testes sumus.

Et in fide Nóminis eius hunc quem vidétis et nostis confirmávit Nomen eius, et fides quæ per eum est dedit huic integritátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecístis, sicut et príncipes vestri; Deus autem quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum pati Christum suum, implévit sic.

Pænitémini ígitur et convertímini ut deleántur vestra peccáta, ut véniant témpora refrigérii a conspéctu Dómini et mittat eum qui prædestinátus est vobis Christus, Iesum, quem opórtet cælum quidem suscípere usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum a sæculo suórum Prophetárum.

Móyses quidem dixit: "Prophétam vobis suscitábit Dóminus Deus vester de frátribus vestris tamquam me: ipsum audiétis iuxta ómnia quæcúmque locútus fúerit vobis. Erit autem, omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum exterminábitur de plebe". Et omnes Prophétæ a Sámuel et deínceps quotquot locúti sunt, étiam annuntiavérunt dies istos.

Vos estis fílii Prophetárum et testaménti quod dispósuit Deus ad patres vestros, dicens ad Abraham: "Et in sémine tuo benedicéntur omnes famíliæ terræ". Vobis primum Deus súscitans Púerum suum, misit eum benedicéntem vobis in averténdo unumquémque a nequítiis vestris ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 8, 2 a et 5. 6-7. 8-9 (℟.: 2 ab)

℟. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
vel Allelúia.

2 Dómine, Dóminus noster,
5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? ℟.

6 Minuísti eum paulo minus ab Angelis,
glória et honóre coronásti eum;
7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum
Omnia subiecísti sub pédibus eius: ℟.

8 Oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. ℟.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

℟. Allelúia. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea. ℟. Allelúia.

Evangelium

Sic scriptum est, Christum pati,
et resurgere a mortuis die tertia.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 35-48

In illo témpore:

Narrábant discípuli quæ gesta erant in via et quómodo cognovérunt Iesum in fractióne panis.

Dum hæc autem loquúntur, ipse stetit in médio eórum, et dicit eis: « Pax vobis ». Conturbáti vero et contérriti, existimábant se spíritum vidére.

Et dixit eis: « Quid turbáti estis, et quare cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos quia ipse ego sum: palpáte me et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet sicut me vidétis habére ». Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus et pedes.

Adhuc autem illis non credéntibus præ gáudio et mirántibus, dixit eis: « Habétis hic áliquid quod manducétur? » At illi obtulérunt ei partem piscis assi. Et sumens coram eis manducávit.

Et dixit ad eos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et Prophétis et Psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissiónem peccatórum in omnes gentes — incipiéntibus ab Ierúsalem: vos estis testes horum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine, placátus assúme,
quas et pro renátis gratánter deférimus,
et pro acceleratióne cæléstis auxílii.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem 1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium,
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

FERIA VI
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum — Ps 77, 53

Edúxit Dóminus pópulum suum in spe,
et inimícos eórum opéruit mare, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum
in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti,
da méntibus nostris,
ut, quod professióne celebrámus, imitémur efféctu.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non est in alio aliquo salus.

Léctio Actuum Apostolórum — 4, 1-12

In diébus illis:

Loquéntibus Petro et Ioánne ad pópulum, postquam claudus sanátus est, supervenérunt eis sacerdótes et magistrátus templi et Sadducǽi, doléntes quod docérent pópulum et annuntiárent in Iesu resurrectiónem ex mórtuis, et iniecérunt in eos manus et posuérunt eos in custódiam in crástinum; erat enim iam véspera. Multi autem eórum qui audíerant verbum credidérunt, et factus est númerus virórum quinque mília.

Factum est autem in crástinum ut congregaréntur príncipes eórum et senióres et scribæ in Ierúsalem, et Annas princeps sacerdótum et Cáiaphas et Ioánnes et Alexánder et quotquot erant de génere pontificáli, et statuéntes eos in médio interrogábant: « In qua virtúte aut in quo nómine fecístis hoc vos? »

Tunc Petrus replétus Spíritu Sancto dixit ad eos: « Príncipes pópuli et senióres, si nos hódie diiudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel quia in Nómine Iesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

Hic est lapis qui reprobátus est a vobis ædificatóribus, qui factus est in caput ánguli. Et non est in álio áliquo salus, nec enim nomen áliud est sub cælo datum in homínibus in quo opórtet nos salvos fíeri ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 1-2 et 4. 22-24. 25-27 a (℟.: 22)

℟. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli.

vel Allelúia.

1 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
4 Dicant nunc qui timent Dóminum,
quóniam in sæculum misericórdia eius. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris.
24 Hæc est dies quam fecit Dóminus:
exsultémus et lætémur in ea. ℟.

25 O Dómine, salvum me fac;
o Dómine, da prosperitátem.

26 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedícimus vobis de domo Dómini.
27 Deus Dóminus et illúxit nobis. ℟.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia Ps 117, 24

℟. Allelúia. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea. ℟. Allelúia.

Evangelium

Venit Iesus et accipit panem et dat eis, et piscem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 1-14

In illo témpore:

Manifestávit se íterum Iesus discípulis ad mare Tiberíadis; manifestávit autem sic.

Erant simul Simon Petrus et Thomas qui dícitur Dídymus et Nathánael qui erat a Cana Galilǽæ et fílii Zebedǽi et álii ex discípulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscári ». Dicunt ei: « Venímus et nos tecum ». Exiérunt et ascendérunt in navem, et illa nocte nihil prendidérunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in lítore; non tamen sciébant discípuli quia Iesus est.

Dicit ergo eis Iesus: « Púeri, numquid pulmentárium habétis? »

Respondérunt ei: « Non ».

Ille autem dixit eis: « Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis ». Misérunt ergo, et iam non valébant illud tráhere a multitúdine píscium.

Dicit ergo discípulus ille, quem diligébat Iesus, Petro: « Dóminus est ». Simon ergo Petrus, cum audísset quia Dóminus est, túnicam succínxit se, erat enim nudus, et misit se in mare; álii autem discípuli navígio venérunt,

non enim longe erant a terra sed quasi cúbitis ducéntis, trahéntes rete píscium.

Ut ergo descendérunt in terram vident prunas pósitas et piscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afférte de píscibus quos prendidístis nunc ». Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, centum quinquagínta tribus: et cum tanti essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Veníte, prandéte ». Nemo autem audébat discipulórum interrogáre eum: « Tu quis es? », sciéntes quia Dóminus est. Venit Iesus et áccipit panem et dat eis, et piscem simíliter.

Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discípulis cum resurrexísset a mórtuis. — Verbum Dómini.

Super oblata

Pérfice, Dómine, benígnus in nobis
paschálium múnerum votíva commércia,
ut a terrénis afféctibus
ad cæléste desidérium transferámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem — Cf. Io 21, 12-13

Dixit Iesus discípulis suis: Veníte, prandéte.
Et accépit panem et dedit eis, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Per Christum.

SABBATO
INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 104, 43

Edúxit Dóminus pópulum suum in exsultatióne,
et eléctos suos in lætítia, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui credéntes in te pópulos
grátiæ tuæ largitáte multíplicas,
ad electiónem tuam propítius intuére,
ut, qui sacraménto baptísmatis sunt renáti,
beáta fácias immortalitáte vestíri. Per Dóminum.

Lectio prior

Non possumus quæ vidimus et audivimus non loqui.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 13-21

In diébus illis: Vidéntes príncipes et senióres et scribæ Petri fidúciam et Ioánnis, et compérto quod hómines essent sine lítteris et idiótæ, admirabántur et cognoscébant eos quóniam cum Iesu fúerant; hóminem quoque vidéntes stantem cum eis qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere.

Iubéntes autem eos foras extra concílium secédere, conferébant ad ínvicem dicéntes: « Quid faciémus homínibus istis? Quóniam quidem notum signum factum est per eos ómnibus habitántibus in Ierúsalem maniféstum, et non póssumus negáre; sed ne ámplius divulgétur in pópulum, comminémur eis ne ultra loquántur in nómine hoc ulli hóminum ».

Et vocántes eos denuntiavérunt ne omníno loqueréntur neque docérent in nómine Iesu. Petrus vero et Ioánnes respondéntes dixérunt ad eos: « Si iustum est in conspéctu Dei vos pótius audíre quam Deum, iudicáte, non enim póssumus nos quæ vídimus et audívimus non loqui ».

At illi ultra comminántes dimisérunt eos, nequáquam inveniéntes quómodo punírent eos, propter pópulum, quia omnes glorificábant Deum in eo quod accíderat.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 1 et 14-15. 16 ab-18. 19-21 (℟.: 21 a)

℟. Confitébor tibi, Dómine, quóniam exaudísti me.
vel Allelúia.

1 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
14 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
15 Vox iubilatiónis et salútis
in tabernáculis iustórum. ℟.

16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltáta est.
17 Non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini.
18 Castígans castigávit me Dóminus,
et morti non trádidit me. ℟.

19 Aperíte mihi portas iustítiæ,
ingréssus in eas confitébor Dómino;
20 hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.
21 Confitébor tibi, quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salútem. ℟.

Sequentia, ad libitum, ut supra, p. 372.

Alleluia

Ps 117, 24

℟. Allelúia. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea. ℟. Allelúia.

Evangelium

Euntes in mundum universum prædicate Evangelium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 9-15

Surgens Iesus mane, prima sábbati, appáruit primo Maríæ Magdalénæ, de qua eiécerat septem dæmónia. Illa vadens nuntiávit his qui cum eo fúerant lugéntibus et fléntibus; et illi audiéntes quia víveret et visus esset ab ea, non credidérunt.

Post hæc autem duóbus ex eis ambulántibus osténsus est in ália effígie eúntibus in villam; et illi eúntes nuntiavérunt céteris; nec illis credidérunt.

Novíssime recumbéntibus illis Undecim appáruit, et exprobrávit incredulitátem illórum et durítiam cordis, quia his qui víderant eum resuscitátum non credíderant. Et dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quæsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (**in hac potíssimum die**), p. 631.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur **Communicántes** et **Hanc ígitur** propria.

Ant. ad communionem Gal 3, 27

Omnes qui in Christo baptizátis estis,
Christum induístis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

DOMINICA II PASCHÆ

Ant. ad introitum 1 Petr 2, 2

Quasi modo géniti infántes,
rationábile, sine dolo lac concupíscite,
ut in eo crescátis in salútem, allelúia.

Vel: 4 Esdr 2, 36-37

Accípite iucunditátem glóriæ vestræ,
grátias agéntes Deo,
qui vos ad cæléstia regna vocávit, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus misericórdiæ sempitérnæ,
qui in ipso paschális festi recúrsu
fidem sacrátæ tibi plebis accéndis,
auge grátiam quam dedísti,
ut digna omnes intellegéntia comprehéndant,
quo lavácro ablúti, quo spíritu regeneráti,
quo sánguine sunt redémpti. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

*Omnes qui crediderant erant pariter
et habebant omnia communia.*

Léctio Actuum Apostolórum 2, 42-47

Erant fratres perseverántes in doctrína Apostolórum et communicatióne, in fractióne panis et oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor, multa quoque prodígia et signa per Apóstolos fiébant. Omnes autem

qui credíderant erant páriter et habébant ómnia commúnia, et possessiónes et substántias vendébant et dividébant illas ómnibus prout cuíque opus erat.

Cotídie quoque perdurántes unanímiter in templo et frangéntes circa domos panem, sumébant cibum cum exsultatióne et simplicitáte cordis, collaudántes Deum et habéntes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui salvi fíerent cotídie in idípsum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 2-4. 13-15. 22-24 (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
3 Dicat nunc domus Aaron,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
4 Dicant nunc qui timent Dóminum,
quóniam in sæculum misericórdia eius. ℟.

13 Impelléntes impulérunt me, ut cáderem,
et Dóminus adiúvit me.
14 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
15 Vox iubilatiónis et salútis
in tabernáculis iustórum. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris.
24 Hæc est dies quam fecit Dóminus:
exsultémus et lætémur in ea. ℟.

Lectio secunda

Regeneravit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem et incontaminátam et immarcescíbilem, conservátam in cælis propter vos qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem parátam revelári in témpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristáti in váriis tentatiónibus, ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi. Quem cum non vidéritis dilígitis, in quem nunc non vidéntes, credéntes autem, exsultátis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fídei vestræ salútem animárum.

Verbum Dómini.

Alleluia Io 20, 29

℟. Allelúia. ℣. Quia vidísti me, Thoma, credidísti,
dicit Dóminus;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
℟. Allelúia.

Evangelium

Post dies octo, venit Iesus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 20, 19-31

Cum esset sero die illo prima sabbatórum, et fores

essent clausæ ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus et stetit in médio et dicit eis: « Pax vobis ». Et hoc cum dixísset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ». Et cum hoc dixísset, insufflávit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remíssa sunt eis, quorum retinuéritis, reténta sunt ».

Thomas autem, unus ex Duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Iesus. Dicébant ergo ei álii discípuli: « Vídimus Dóminum ».

Ille autem dixit eis: « Nisi vídero in mánibus eius signum clavórum et mittam dígitum meum in signum clavórum et mittam manum meam in latus eius, non credam ».

Et post dies octo íterum erant discípuli eius intus, et Thomas cum eis. Venit Iesus iánuis clausis, et stetit in médio et dixit: « Pax vobis ». Deínde dicit Thomæ: « Infer dígitum tuum huc et vide manus meas et affer manum tuam et mitte in latus meum, et noli esse incrédulus sed fidélis ».

Respóndit Thomas et dixit ei: « Dóminus meus et Deus meus ».

Dicit ei Iesus: « Quia vidísti me, credidísti. Beáti qui non vidérunt et credidérunt ».

Multa quidem et ália signa fecit Iesus in conspéctu discipulórum suórum, quæ non sunt scripta in libro hoc: hæc autem scripta sunt ut credátis quia Iesus est Christus Fílius Dei, et ut credéntes vitam habeátis in Nómine eius. — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Cor et anima una.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 32-35

Multitúdinis credéntium erat cor et ánima una, nec quisquam eórum quæ possidébant áliquid suum esse dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Dómini Iesu, et grátia magna erat super ómnibus illis.

Neque enim quisquam egens erat inter illos; quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant et ponébant ante pedes Apostolórum; dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 2-4. 16 ab-18. 22-24 (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
vel Allelúia.

2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
3 Dicat nunc domus Aaron,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
4 Dicant nunc qui timent Dóminum,
quóniam in sæculum misericórdia eius. ℟.

16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltáta est.
17 Non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini.
18 Castígans castigávit me Dóminus,
et morti non trádidit me. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris.
24 Hæc est dies quam fecit Dóminus:
exsultémus et lætémur in ea. ℟.

Lectio secunda

Omne quod natum est ex Deo vincit mundum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-6

Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Iesus est Christus, ex Deo natus est, et omnis qui díligit Deum qui génuit díligit et eum qui natus est ex eo. In hoc cognóscimus quóniam dilígimus natos Dei, cum Deum diligámus et mandáta eius faciámus.

Hæc est enim cáritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta eius grávia non sunt, quóniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum; et hæc est victória quæ vicit mundum: fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei?

Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Iesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et in sánguine; et Spíritus est qui testificátur, quóniam Spíritus est véritas. — Verbum Dómini.

Alleluia Io 20, 29

℟. Allelúia. ℣. Quia vidísti me, Thoma, credidísti,
dicit Dóminus;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
℟. Allelúia.

Evangelium (Io 20, 19-31), ut supra anno A, p. 403.

Anno C

Lectio prima

Addebantur credentes Domino.

Léctio Actuum Apostolórum 5, 12-16

Per manus Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe; et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis.

Ceterórum autem nemo audébat coniúngere se illis, sed magnificábat eos pópulus; magis autem addebántur credéntes Dómino, multitúdines virórum ac mulíerum, ita ut et in platéas efférrent infírmos et pónerent in léctulis et grabátis, ut veniénte Petro saltem umbra illíus obumbráret quemquam eórum.

Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Ierúsalem, afferéntes ægros et vexátos ab spirítibus immúndis, qui curabántur omnes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 2-4. 22-24. 25-27 a (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
vel Allelúia.

2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
3 Dicat nunc domus Aaron,
quóniam in sæculum misericórdia eius.
4 Dicant nunc qui timent Dóminum,
quóniam in sæculum misericórdia eius. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;

23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris.
24 Hæc est dies quam fecit Dóminus:
exsultémus et lætémur in ea. ℟.

25 O Dómine, salvum me fac;
o Dómine, da prosperitátem.
26 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedícimus vobis de domo Dómini.
27 Deus Dóminus et illúxit nobis. ℟.

Lectio secunda

Fui mortuus
et ecce sum vivens in sæcula sæculorum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
1, 9-11 a. 12-13. 17-19

Ego Ioánnes, frater vester et párticeps in tribulatióne et regno et patiéntia in Iesu, fui in ínsula quæ appellátur Patmos propter verbum Dei et testimónium Iesu. Fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ dicéntis: « Quod vides scribe in libro et mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia ».

Et convérsus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum: et convérsus vidi septem Candelábra áurea et in médio Candelabrórum quasi Fílium hóminis, vestítum podére et præcínctum ad mamíllas zonam áuream.

Et cum vidíssem eum, cécidi ad pedes eius tamquam mórtuus; et pósuit déxteram suam super me dicens: « Noli timére: ego sum Primus et Novíssimus, et Vivens et fui mórtuus et ecce sum vivens in sæcula sæcu-

lórum, et hábeo claves Mortis et Inférni. Scribe ergo quæ vidísti et quæ sunt et quæ opórtet fíeri post hæc ».
Verbum Dómini.

Alleluia Io 20, 29

℟. Allelúia. ℣. Quia vidísti me, Thoma, credidísti,
dicit Dóminus;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
℟. Allelúia.

Evangelium (Io 20, 19-31), ut supra anno A, p. 403.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
plebis tuæ (et tuórum renatórum) oblatiónes,
ut, confessióne tui nóminis et baptísmate renováti,
sempitérnam beatitúdinem consequántur.
Per Christum.

Præfatio paschalis I (in hac potíssimum die), p. 631.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Cf. Io 20, 27

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum,
et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia.

Post communionem

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut paschális percéptio sacraménti
contínua in nostris méntibus persevéret.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsúmimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Cum orassent, repleti sunt omnes Sancto Spiritu et loquebantur verbum Dei cum fiducia.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 23-31

In diébus illis:

Dimíssi venérunt Petrus et Ioánnes ad suos et annuntiavérunt quanta ad eos príncipes sacerdótum et senióres dixíssent. Qui cum audíssent unanímiter levavérunt vocem ad Deum et dixérunt:

« Dómine, tu qui fecísti cælum et terram et mare et ómnia quæ in eis sunt, qui Spíritu Sancto per os patris nostri David púeri tui dixísti:

" Quare fremuérunt gentes et pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum et advérsus Christum eius ".

Convenérunt enim vere in civitáte ista advérsus sanctum Púerum tuum Iesum, quem unxísti, Heródes et Póntius Pilátus cum géntibus et pópulis Israel fá-

cere quæcúmque manus tua et consílium prædestinávit fíeri.

Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum, et da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quod manum tuam exténdas sanitátem et signa et prodígia fíeri per Nomen sancti Púeri tui Iesu ».

Et cum orássent motus est locus in quo erant congregáti, et repléti sunt omnes Sancto Spíritu, et loquebántur verbum Dei cum fidúcia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 1-3. 4-6. 7-9 (℟.: cf. 13 b)

℟. Beáti omnes qui confídunt in te, Dómine.
vel Allelúia.

1 Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
2 Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in unum
advérsus Dóminum et advérsus Christum eius:
3 « Dirumpámus víncula eórum,
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! » ℟.

4 Qui hábitat in cælis irridébit eos,
Dóminus subsannábit eos.
5 Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos:
6 « Ego autem constítui regem meum
super Sion, montem sanctum meum! » ℟.

7 Prædicábo decrétum eius:
Dóminus dixit ad me: « Fílius meus es tu,
ego hódie génui te.
8 Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam,
et possessiónem tuam términos terræ.
9 Reges eos in virga férrea,
et tamquam vas fíguli confrínges eos ». ℟.

Alleluia Col 3, 1

℟. Allelúia. ℣. Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens.
℟. Allelúia.

Loco versus ante Evangelium qui singulis diebus proponitur, alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 601, inveniuntur.

Evangelium

Nisi quis natus fuerit denuo,
non potest videre Regnum Dei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-8

Erat homo ex Pharisǽis, Nicodémus nómine, princeps Iudæórum; hic venit ad Iesum nocte et dixit ei: « Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster: nemo enim potest hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico tibi: Nisi quis natus fúerit dénuo, non potest vidére Regnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo nasci cum senex sit? Numquid potest in ventrem matris suæ iteráto introíre et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi: Nisi quis natus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introíre in Regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spíritu, spíritus est.

Non miréris quia dixi tibi: " Opórtet vos nasci dénuo ". Spíritus ubi vult spirat, et vocem eius audis, sed non scis unde véniat et quo vadat; sic est omnis qui natus est ex Spíritu ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus,
exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulórum suórum,
et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde. Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum — Ap 19, 7 a. 6 c

Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo,
quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens,
allelúia.

Collecta

Fac nos, quǽsumus, omnípotens Deus,
Dómini resurgéntis prædicáre virtútem,
ut, cuius múneris pignus accépimus,
manifésta dona comprehéndere valeámus. Per Dóminum.

Lectio prior

Cor et anima una.

Léctio Actuum Apostolórum — 4, 32-37

Multitúdinis credéntium erat cor et ánima una, nec quisquam eórum quæ possidébant áliquid suum esse

dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Dómini Iesu, et grátia magna erat super ómnibus illis.

Neque enim quisquam egens erat inter illos; quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant et ponébant ante pedes Apostolórum; dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat.

Ioseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, quod est interpretátum Fílius consolatiónis, Levítes, Cýprius génere, cum habéret agrum, véndidit et áttulit pecúniam et pósuit ante pedes Apostolórum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius — Ps 92, 1 ab. 1 c-2. 5 (℟.: 1 a)

℟. Dóminus regnávit, decórem indútus est.
vel Allelúia.

1 Dóminus regnávit, decórem indútus est;
indútus est Dóminus, fortitúdine præcínxit se. ℟.

Etenim firmávit orbem terræ
qui non commovébitur.
2 Firmáta sedes tua ex tunc,
a sǽculo tu es. ℟.

5 Testimónia tua credibília facta sunt nimis;
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine,
in longitúdinem diérum. ℟.

Alleluia — Io 3, 15

℟. Allelúia. ℣. Exaltári opórtet Fílium hóminis,
ut omnis qui credit in eum hábeat vitam ætérnam.
℟. Allelúia.

Evangelium

Nemo ascendit in cælum nisi qui descendit de cælo, Filius hominis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
3, 5 a. 7 b-15

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo: « Amen, amen dico tibi: Opórtet vos nasci dénuo. Spíritus ubi vult spirat, et vocem eius audis, sed non scis unde véniat aut quo vadat; sic est omnis qui natus est ex Spíritu ».

Respóndit Nicodémus et dixit ei: « Quómodo possunt hæc fíeri? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Tu es magíster Israel et hæc ignóras? Amen, amen dico tibi: Quod scimus lóquimur et quod vídimus testámur et testimónium nostrum non accípitis. Si terréna dixi vobis, et non créditis, quómodo si díxero vobis cæléstia credétis?

Et nemo ascéndit in cælum nisi qui descéndit de cælo, Fílius hóminis. Et sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis, ut omnis qui credit in ipso hábeat vitam ætérnam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Cf. Lc 24, 46. 26

Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 17, 50; 21, 23

Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia.

Collecta

Annua recoléntes mystéria,
quibus per renovátam oríginis dignitátem
humána substántia spem resurrectiónis accépit,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, quod fide recólimus,
perpétua dilectióne capiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ecce viri quos posuistis in carcere
sunt in templo docentes populum.

Léctio Actuum Apostolórum 5, 17-26

In diébus illis:

Exsúrgens princeps sacerdótum et omnes qui cum illo erant, quæ est hæresis Sadducæórum, repléti sunt zelo et iniecérunt manus in Apóstolos et posuérunt illos in custódia pública.

Angelus autem Dómini per noctem apéruit iánuas cárceris et edúcens eos dixit: « Ite et stantes loquímini

in templo plebi ómnia verba vitæ huius ». Qui cum audíssent intravérunt dilúculo in templum et docébant.

Advéniens autem princeps sacerdótum et qui cum eo erant, convocavérunt concílium et omnes senióres filiórum Israel, et misérunt in cárcerem ut adduceréntur illi. Cum veníssent autem minístri, non invenérunt illos in cárcere, revérsi autem nuntiavérunt dicéntes: « Cárcerem invénimus clausum cum omni diligéntia et custódes stantes ad iánuas, aperiéntes autem intus néminem invénimus ».

Ut audiérunt autem hos sermónes magistrátus templi et príncipes sacerdótum, ambigébant de illis quidnam fíeret illud. Advéniens autem quidam nuntiávit eis: « Ecce viri quos posuístis in cárcere sunt in templo stantes et docéntes pópulum ». Tunc ábiens magistrátus cum minístris adducébat illos, non per vim, timébant enim pópulum, ne lapidaréntur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 7 a)

℟. Pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum.
vel Allelúia.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum et illumináмini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

8 Vallábit Angelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

Alleluia Io 3, 16

℟. Allelúia. ℣. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam.
℟. Allelúia.

Evangelium

Misit Deus Filium ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 16-21

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sic diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat sed hábeat vitam ætérnam.

Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicátur: qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Fílii Dei.

Hoc est autem iudícium: Lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem, erant enim eórum mala ópera.

Omnis enim qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius; qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur eius ópera quia in Deo sunt facta ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos,
per huius sacrifícii veneránda commércia,
uníus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus,
ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Cf. Io 15, 16. 19

Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo
et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum — Cf. Ps 67, 8-9. 20

Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo,
iter fáciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia.

Collecta

Concéde, miséricors Deus,
ut, quod paschálibus exséquimur institútis,
fructíferum nobis omni témpore sentiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Nos sumus testes horum verborum,
et Spiritus Sanctus.

Léctio Actuum Apostolórum 5, 27-33

In diébus illis:

Cum adduxíssent minístri Apóstolos, statuérunt in concílio. Et interrogávit eos princeps sacerdótum dicens: « Nonne præcipiéndo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto? Et ecce replevístis Ierúsalem doctrína vestra, et vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus ».

Respóndens autem Petrus et Apóstoli dixérunt: « Obœdíre opórtet Deo magis quam homínibus.

Deus patrum nostrórum suscitávit Iesum, quem vos interemístis suspendéntes in ligno; hunc Deus Príncipem et Salvatórem exaltávit déxtera sua, ad dandam pæniténtiam Israel et remissiónem peccatórum.

Et nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus Sanctus quem dedit Deus obœdiéntibus sibi ».

Hæc cum audíssent dissecabántur et volébant interfícere illos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2 et 9. 17-18. 19-20 (℟.: 7 a)

℟. Pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum.

vel Allelúia.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum.
18 Clamavérunt, et Dóminus exaudívit,
et ex ómnibus tribulatiónibus eórum
liberávit eos. ℟.

19 Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde,
et confráctos spíritu salvábit.
20 Multæ tribulatiónes iustórum,
et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. ℟.

Alleluia — Io 20, 29

℟. Allelúia. ℣. Quia vidísti me, Thoma, credidísti;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
℟. Allelúia.

Evangelium

Pater diligit Filium et omnia dedit in manu eius.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
3, 31-36

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Qui de sursum venit, supra omnes est; qui est de terra, de terra est et de terra lóquitur. Qui de cælo venit supra omnes est: et quod vidit et audívit, hoc testátur, et testimónium eius nemo áccipit. Qui áccipit eius testimónium, signávit quia Deus verax est.

Quem enim misit Deus, verba Dei lóquitur, non enim ad mensúram dat Spíritum. Pater díligit Fílium et ómnia dedit in manu eius. Qui credit in Fílium habet vitam ætérnam; qui autem incrédulus est Fílio, non vidébit vitam, sed ira Dei manet super eum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, allelúia.

Collecta

Deus, qui pro nobis Fílium tuum
crucis patíbulum subíre voluísti,
ut inimíci a nobis expélleres potestátem,
concéde nobis, fámulis tuis,
ut resurrectiónis grátiam consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ibant gaudentes, quoniam digni habiti sunt pro Nomine contumeliam pati.

Léctio Actuum Apostolórum 5, 34-42

In diébus illis:

Surgens quidam in concílio Pharisǽus nómine Gamáliel, Legis doctor honorábilis univérsæ plebi, iussit foras ad breve Apóstolos fíeri, dixítque ad illos:

« Viri Israelítæ, atténdite vobis super homínibus istis quid actúri sitis. Ante hos enim dies éxstitit Théudas, dicens esse se áliquem, cui consénsit virórum númerus círciter quadringentórum; qui occísus est, et omnes quicúmque credébant ei dissipáti sunt et redácti sunt ad níhilum. Post hunc éxstitit Iudas Galilǽus in diébus census et avértit pópulum post se; et ipse périit, et omnes quotquot consentiébant ei dispérsi sunt.

Et nunc dico vobis: discédite ab homínibus istis et sínite illos: quóniam, si est ex homínibus consílium hoc aut opus hoc, dissolvétur; si vero ex Deo est, non potéritis dissólvere eos — ne forte et advérsus Deum pugnántes inveniámini ».

Consensérunt autem illi et convocántes Apóstolos, cæsis denuntiavérunt ne loqueréntur in nómine Iesu, et dimisérunt eos.

Et illi quidem ibant gaudéntes a conspéctu concílii quóniam digni hábiti sunt pro Nómine contuméliam pati; et omni die in templo et circa domos non cessábant docéntes et evangelizántes Christum, Iesum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 4. 13-14 (℟.: cf. 4 ab)

℟. Unum pétii a Dómino: ut inhábitem in domo Dómini.
vel Allelúia.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. ℟.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. ℟.

Alleluia Mt 4, 4 b

℟. Allelúia. ℣. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei. ℟. Allelúia.

Evangelium

Distribuit discumbentibus quantum volebant.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 1-15

In illo témpore:

Abiit Iesus trans mare Galilǽæ quod est Tiberíadis. Et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabántur.

Súbiit autem in montem Iesus, et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudæórum.

Cum sublevásset ergo óculos Iesus et vidísset quia multitúdo magna venit ad eum, dixit ad Philíppum:

« Unde emémus panes ut mandúcent hi? » Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Respóndit ei Philíppus: « Ducentórum denariórum panes non suffíciunt eis ut unusquísque módicum quid accípiat ».

Dicit ei unus ex discípulis eius, Andréas frater Simónis Petri: « Est puer hic, qui habet quinque panes hordeáceos et duos pisces; sed hæc quid sunt propter tantos? »

Dixit Iesus: « Fácite hómines discúmbere ». Erat autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri número quasi quinque mília.

Accépit ergo panes Iesus et cum grátias egísset distríbuit discumbéntibus, simíliter et ex píscibus quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: « Collígite quæ superavérunt fragménta, ne quid péreat ».

Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis quæ superfuérunt his qui manducavérunt.

Illi ergo hómines, cum vidíssent quod fécerat signum, dicébant: « Hic est vere Prophéta qui venit in mundum ». Iesus ergo, cum cognovísset quia ventúri essent ut ráperent eum et fácerent eum regem, secéssit íterum in montem ipse solus. — Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Rom 4, 25

Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delícta nostra,
et resurréxit propter iustificatiónem nostram, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum 1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Collecta

Deus, per quem nobis et redémptio venit
et præstátur adóptio,
fílios dilectiónis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas et heréditas ætérna.
Per Dóminum.

Lectio prior

Elegerunt septem viros plenos Spiritu.

Léctio Actuum Apostolórum 6, 1-7

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factus est murmur Hellenistárum advérsus Hebrǽos, eo quod neglegeréntur in ministério cotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem Duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: « Non est æquum nos derelinquéntes verbum Dei ministráre mensis; consideráte vero, fra-

tres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu et sapiéntia, quos constituémus super hoc opus; nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus ».

Et plácuit sermo coram omni multitúdine, et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum et Próchorum et Nicánorem et Timónem et Pármenam et Nicoláum prosélytum Antiochénum, quos statuérunt ante conspéctum Apostolórum, et orántes imposuérunt eis manus.

Et verbum Dómini crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Ierúsalem valde, multa étiam turba sacerdótum obœdiébat fídei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 32, 1-2. 4-5. 18-19 (℟.: 22)

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te.
vel Allelúia.

1 Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. ℟.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

18 **Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,**
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 **ut éruat a morte ánimas eórum,**
et alat eos in fame. ℟.

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Surréxit Christus, qui creávit ómnia
et misértus est humáno géneri. ℟. Allelúia.

Evangelium

Vident Iesum ambulantem super mare.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 16-21

Ut sero factum est, descendérunt discípuli Iesu ad mare, et cum ascendíssent navem, veniébant trans mare in Caphárnaum. Et ténebræ iam factæ erant et nondum vénerat ad eos Iesus. Mare autem, vento magno flante, exsurgébat.

Cum remigássent ergo quasi stádia vigínti quinque aut trigínta, vident Iesum ambulántem super mare et próximum navi fíeri, et timuérunt. Ille autem dicit eis: « Ego sum, nolíte timére ». Volébant ergo accípere eum in navem, et statim fuit navis ad terram in quam ibant.

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Io 17, 24

Pater, quos dedísti mihi,
volo ut ubi sum ego et illi sint mecum,
ut vídeant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

DOMINICA III PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 65, 1-2

Iubiláte Deo, omnis terra,
psalmum dícite nómini eius,
date glóriam laudi eius, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Semper exsúltet pópulus tuus, Deus,
renováta ánimæ iuventúte,
ut, qui nunc lætátur
in adoptiónis se glóriam restitútum,
resurrectiónis diem
spe certæ gratulatiónis exspéctet.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Impossibile erat teneri illum a morte.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 14. 22 b-28

In die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est eis:

« Viri Iudǽi et qui habitátis Ierúsalem univérsi, hoc vobis notum sit et áuribus percípite verba mea.

Iesum Nazarénum, virum approbátum a Deo apud vos virtútibus et prodígiis et signis quæ fecit per illum Deus in médio vestri, sicut ipsi scitis, hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum per manum iniquórum affigéntes interemístis, quem Deus suscitávit

solútis dolóribus mortis, iuxta quod impossíbile erat tenéri illum ab ea: David enim dicit circa eum:

" Providébam Dóminum coram me semper, quóniam a dextris meis est ne commóvear. Propter hoc lætátum est cor meum et exsultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiéscet in spe quóniam non derelínques ánimam meam in inférno neque dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas fecísti mihi vias vitæ, replébis me iucunditáte cum fácie tua " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10. 11 (℟.: 11 a)

℟. Dómine, notas mihi fácies vias vitæ.
vel Allelúia.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam. ℟.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

9 Propter hoc lætátum est cor meum,
et exsultavérunt præcórdia mea;
ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno,
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

Lectio secunda

Redempti estis pretioso sanguine
quasi Agni immaculati Christi.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 17-21

Caríssimi:

Si Patrem invocátis eum qui sine acceptióne personárum iúdicat secúndum uniuscuiúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini, sciéntes quod non corruptibílibus argénto vel auro redémpti estis de vana vestra conversatióne a pátribus trádita, sed pretióso sánguine quasi Agni incontamináti et immaculáti Christi,

præcógniti quidem ante constitutiónem mundi, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos qui per ipsum fidéles estis in Deum, qui suscitávit eum a mórtuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum. — Verbum Dómini.

Alleluia Cf. Lc 24, 32

℟. Allelúia. ℣. Dómine Iesu, áperi nobis Scriptúras;
fac cor nostrum ardens dum lóqueris nobis.
℟. Allelúia.

Evangelium

Cognoverunt eum in fractione panis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem nómine Emmaus, et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant.

Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent,

et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis, óculi autem illórum tenebántur ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixérunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie quod hæc facta sunt.

Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et non invénto córpore eius venérunt dicéntes se étiam visiónem angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere.

Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum, et ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ. Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? » Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castéllo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est dum recúmberet cum illis, accépit panem et benedíxit ac fregit et porrigébat illis. Et apérti

sunt óculi eórum et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixérunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur nobis in via, et aperíret nobis Scriptúras? »

Et surgéntes eádem hora, regréssi sunt in Ierúsalem, et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ». Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Auctorem vitæ interfecistis,
quem Deus suscitavit a mortuis.

Léctio Actuum Apostolórum 3, 13-15. 17-19

In diébus illis: Dixit Petrus ad pópulum:

« Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Púerum suum Iesum, quem vos quidem tradidístis et negástis ante fáciem Piláti, iudicánte illo dimítti: vos autem Sanctum et Iustum negástis et petístis virum homicídam donári vobis, auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cuius nos testes sumus.

Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecístis, sicut et príncipes vestri; Deus autem quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum pati Christum suum, implévit sic. Pænitémini ígitur et convertímini ut deleántur vestra peccáta ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 4, 2. 7. 9 (℟.: 7)

℟. Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine.
vel Allelúia.

2 Invocántem exáudi me, Deus iustítiæ meæ,
in tribulatióne dilatásti mihi;
miserére mei, et exáudi oratiónem meam. ℟.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
7 Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine. ℟.

9 In pace in idípsum dórmiam et requiéscam,
quóniam tu, Dómine,
singuláriter in spe constituísti me. ℟.

Lectio secunda

Ipse est propitiatio pro peccatis nostris,
sed etiam pro totius mundi.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 2, 1-5 a

Filíoli mei, hæc scribo vobis ut non peccétis. Sed si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum Christum iustum; et ipse est propitiátio pro peccátis nostris, non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi.

Et in hoc cognóscimus quóniam nóvimus eum, si mandáta eius servémus. Qui dicit: « Novi eum », et mandáta eius non servat mendax est, et in hoc véritas non est; qui autem servat verbum eius, vere in hoc cáritas Dei consummáta est; in hoc cognóscimus quóniam in ipso sumus. — Verbum Dómini.

Alleluia Cf. Lc 24, 32

℟. Allelúia. ℣. Dómine Iesu, áperi nobis Scriptúras;
fac cor nostrum ardens dum lóqueris nobis.
℟. Allelúia.

Evangelium

Sic scriptum est, Christum pati et resurgere a mortuis die tertia.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 35-48

In illo témpore:

Narrábant discípuli quæ gesta erant in via et quómodo cognovérunt Iesum in fractióne panis.

Dum hæc autem loquúntur, ipse stetit in médio eórum, et dicit eis: « Pax vobis ». Conturbáti vero et contérriti, existimábant se spíritum vidére.

Et dixit eis: « Quid turbáti estis, et quare cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ipse ego sum: palpáte me et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet sicut me vidétis habére ». Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus et pedes.

Adhuc autem illis non credéntibus præ gáudio et mirántibus, dixit eis: « Habétis hic áliquid quod manducétur? » At illi obtulérunt ei partem piscis assi. Et sumens coram eis manducávit.

Et dixit ad eos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et Prophétis et Psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissiónem peccatórum in omnes gentes — incipiéntibus ab Ierúsalem: vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Nos sumus testes horum verborum, et Spiritus Sanctus.

Léctio Actuum Apostolórum 5, 27 b-32. 40 b-41

In diébus illis:

Interrogávit Apóstolos princeps sacerdótum dicens: « Nonne præcipiéndo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto? Et ecce replevístis Ierúsalem doctrína vestra, et vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus ».

Respóndens autem Petrus et Apóstoli dixérunt: « Obœdíre opórtet Deo magis quam homínibus..

Deus patrum nostrórum suscitávit Iesum, quem vos interemístis suspendéntes in ligno; hunc Deus Príncipem et Salvatórem exaltávit déxtera sua, ad dandam pæniténtiam Israel et remissiónem peccatórum.

Et nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus Sanctus quem dedit Deus obœdiéntibus sibi ».

Et Apóstolis denuntiavérunt ne loqueréntur in nómine Iesu, et dimisérunt eos. Et illi quidem ibant gaudéntes a conspéctu concílii quóniam digni hábiti sunt pro Nómine contuméliam pati. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2 et 4. 5 et 6. 11 et 12 a et 13 b (℟.: 2 a)

℟. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.
vel Allelúia.

2 Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me,
nec delectásti inimícos meos super me.

4 Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descénderem in lacum. ℟.

5 Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
6 Quóniam ad moméntum indignátio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus,
ad matutínum lætítia. ℟.

11 Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiútor.
12 Convertísti planctum meum in choros mihi.
13 Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. ℟.

Lectio secunda

Dignus est Agnus qui occisus est accipere virtutem et divitias.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
5, 11-14

Ego, Ioánnes, vidi, et audívi vocem angelórum multórum in circúitu Throni et Animálium et Seniórum, et erat númerus eórum myríades myríadum et mília mílium dicéntium voce magna:

« Dignus est Agnus qui occísus est accípere virtútem et divítias et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem ».

Et omnem creatúram quæ in cælo est et super terram et sub terram et super mare et quæ in eis ómnia, audívi dicéntes: « Sedénti super thronum et Agno benedíctio et honor et glória et potéstas in sǽcula sæculórum ».

Et quáttuor Animália dicébant: « Amen », et Senióres cecidérunt et adoravérunt. — Verbum Dómini.

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Surréxit Christus, qui creávit ómnia
et misértus est humáno géneri. ℟. Allelúia.

Evangelium *

Venit Iesus et accipit panem et dat eis, et piscem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 1-19

In illo témpore:

Manifestávit se íterum Iesus discípulis ad mare Tiberíadis; manifestávit autem sic.

Erant simul Simon Petrus et Thomas qui dícitur Dídymus et Nathánael qui erat a Cana Galilǽæ et fílii Zebedǽi et álii ex discípulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscári ». Dicunt ei: « Venímus et nos tecum ». Exiérunt et ascendérunt in navem, et illa nocte nihil prendidérunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in lítore; non tamen sciébant discípuli quia Iesus est. Dicit ergo eis Iesus: « Púeri, numquid pulmentárium habétis? »

Respondérunt ei: « Non ».

Ille autem dixit eis: « Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis ». Misérunt ergo, et iam non valébant illud tráhere a multitúdine píscium.

Dicit ergo discípulus ille, quem diligébat Iesus, Petro: « Dóminus est ». Simon ergo Petrus, cum audísset quia Dóminus est, túnicam succínxit se, erat enim nudus, et misit se in mare; álii autem discípuli navígio venérunt, non enim longe erant a terra sed quasi cúbitis ducéntis, trahéntes rete píscium.

Ut ergo descendérunt in terram vident prunas pósitas et piscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afférte de píscibus quos prendidístis nunc ». Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in

terram plenum magnis píscibus, centum quinquagínta tribus: et cum tanti essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Veníte, prandéte ». Nemo autem audébat discipulórum interrogáre eum: « Tu quis es? », sciéntes quia Dóminus est. Venit Iesus et áccipit panem et dat eis, et piscem simíliter.

Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discípulis cum resurrexísset a mórtuis.

Cum ergo prandíssent, dicit Simóni Petro Iesus: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus quia dixit ei tértio: « Amas me? » Et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas.

Amen, amen dico tibi: Cum esses iúnior, cingébas te ipsum et ambulábas ubi volébas; cum autem senúeris, exténdes manus tuas, et álius te cinget et ducet quo non vis ». Hoc autem dixit signíficans qua morte glorificatúrus esset Deum. Et hoc cum dixísset, dicit ei: « Séquere me ». — Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 1-14

In illo témpore:

Manifestávit se íterum Iesus discípulis ad mare Tiberíadis; manifestávit autem sic.

Erant simul Simon Petrus et Thomas qui dícitur Dídymus et Nathánael qui erat a Cana Galilǽæ et fílii Zebedǽi et álii ex discípulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscári ». Dicunt ei: « Venímus et nos tecum ». Exiérunt et ascendérunt in navem, et illa nocte nihil prendidérunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in lítore; non tamen sciébant discípuli quia Iesus est. Dicit ergo eis Iesus: « Púeri, numquid pulmentárium habétis? »

Respondérunt ei: « Non ».

Ille autem dixit eis: « Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis ». Misérunt ergo, et iam non valébant illud tráhere a multitúdine píscium.

Dicit ergo discípulus ille, quem diligébat Iesus, Petro: « Dóminus est ». Simon ergo Petrus, cum audísset quia Dóminus est, túnicam succinxit se, erat enim nudus, et misit se in mare; álii autem discípuli navígio venérunt, non enim longe erant a terra sed quasi cúbitis ducéntis, trahéntes rete píscium.

Ut ergo descendérunt in terram vident prunas pósitas et piscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afférte de píscibus quos prendidístis nunc ». Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, centum quinquagínta tribus: et cum tanti essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Veníte, prandéte ». Nemo autem audébat discipulórum interrogáre eum: « Tu quis es? », sciéntes quia Dóminus est. Venit Iesus et áccipit panem et dat eis, et piscem simíliter.

Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discípulis cum resurrexísset a mórtuis. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Anno A — Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum
in fractióne panis, allelúia.

Anno B — Lc 24, 46-47

Oportébat Christum pati,
et resúrgere a mórtuis tértia die,
et prædicári in nómine eius pæniténtiam,
et remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia.

Anno C — Cf. Io 21, 12-13

Dixit Iesus discípulis suis: Veníte, prandéte.
Et accépit panem, et dedit eis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Surréxit pastor bonus,
qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis,
et pro grege suo mori dignátus est, allelúia.

Collecta

Deus, qui errántibus,
ut in viam possint redíre,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis, qui christiána professióne censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non poterant resistere sapientiæ
et Spiritui quo loquebatur.

Léctio Actuum Apostolórum 6, 8-15

In diébus illis: Stéphanus plenus grátia et virtúte faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Surrexérunt autem quidam de synagóga quæ appellátur Libertinórum et Cyrenénsium et Alexandrinórum et eórum qui erant a Cilícia et Asia disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui quo loquebátur.

Tunc submisérunt viros qui dícerent: « Audívimus eum dicéntem verba blasphéma in Móysem et in Deum »; et commovérunt plebem et senióres et scribas, et concurréntes rapuérunt eum et adduxérunt in concílium, et statuérunt testes falsos dicéntes:

« Homo iste non cessat loqui verba advérsus Locum sanctum et Legem; audívimus enim eum dicéntem quóniam Iesus Nazarénus hic déstruet Locum istum et mutábit consuetúdines quas trádidit nobis Móyses ».

Et intuéntes eum omnes qui sedébant in concílio, vidérunt fáciem eius tamquam fáciem ángeli.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 23-24. 26-27. 29-30 (℟.: 1)

℟. Beáti qui ámbulant in lege Dómini.
vel Allelúia.

23 Etsi príncipes sedent, et advérsum me loquúntur,
servus tamen tuus exercétur in iustificatiónibus tuis.
24 Nam et testimónia tua delectátio mea,
et consílium meum iustificatiónes tuæ. ℟.

26 Vias meas enuntiávi, et exaudísti me;
doce me iustificatiónes tuas.
27 Viam mandatórum tuórum fac me intellégere,
et exercébor in mirabílibus tuis. ℟.

29 Viam mendácii avérte a me,
et legem tuam da mihi benígne.
30 Viam veritátis elégi,
iudícia tua propósui mihi. ℟.

Alleluia

Mt 4, 4 b

℟. Allelúia. ℣. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.
℟. Allelúia.

Evangelium

Operamini non cibum qui perit,
sed cibum qui permanet in vitam æternam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 22-29

Altera die turba quæ stabat trans mare vidit quia navícula ália non erat ibi nisi una, et quia non introísset cum discípulis suis Iesus in navem, sed soli discípuli eius abiíssent; áliæ supervenérunt naves a Tibe-

ríade iuxta locum ubi manducáverant panem, grátias agénte Dómino.

Cum ergo vidísset turba quia Iesus non esset ibi neque discípuli eius, ascendérunt ipsi navículas et venérunt Caphárnaum quæréntes Iesum. Et cum inveníssent eum trans mare, dixérunt ei: « Rabbi, quando huc venísti? »

Respóndit eis Iesus et dixit: « Amen, amen dico vobis: Quǽritis me non quia vidístis signa, sed quia manducástis ex pánibus et saturáti estis. Operámini non cibum qui perit, sed cibum qui pérmanet in vitam ætérnam, quem Fílius hóminis vobis dabit: hunc enim Pater signávit Deus ».

Dixérunt ergo ad eum: « Quid faciémus ut operémur ópera Dei? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Hoc est opus Dei, ut credátis in eum, quem misit Ille ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis;
non quómodo mundus dat ego do vobis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam

in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 19, 5; 12, 10

Laudem dícite Deo nostro,
omnes qui timétis Deum, pusílli et magni,
quia facta est salus et virtus et potéstas Christi eius,
allelúia.

Collecta

Deus, qui renátis ex aqua et Spíritu Sancto
cæléstis regni pandis intróitum,
auge super fámulos tuos grátiam quam dedísti,
ut, qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis,
nullis privéntur tua pietáte promíssis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Domine Iesu, suscipe spiritum meum.

Léctio Actuum Apostolórum 7, 51-59; 8, 1 a

In diébus illis: Dicébat Stéphanus plebi et senióribus et scribis:

« Duri cervíce et incircumcísi córdibus et áuribus, vos semper Spirítui Sancto resístitis, sicut patres vestri et vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos qui prænuntiábant de advéntu Iusti, cuius vos nunc proditóres et homicídæ fuístis, qui accepístis Legem in dispositiónibus angelórum et non custodístis ».

Audiéntes autem hæc dissecabántur córdibus suis et stridébant déntibus in eum.

Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei, et ait: « Ecce vídeo cælos apértos et Fílium hóminis a dextris stantem Dei ».

Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas et ímpetum fecérunt unanímiter in eum, et eiciéntes extra civitátem lapidábant. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: « Dómine Iesu, súscipe spíritum meum ».

Saulus autem erat conséntiens neci eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 ab et 7 b et 8 a. 17 et 21 ab (℟.: 6 a)

℟. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.
vel Allelúia.

3 Esto mihi in rupem præsídii,
et in domum munítam, ut salvum me fácias.
4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. ℟.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
7 Ego autem in Dómino sperávi.
8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua. ℟.

17 Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.
21 Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ
a conturbatióne hóminum. ℟.

Alleluia

Io 6, 35

℟. Allelúia. ℣. Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus;
qui venit ad me non esúriet. ℟. Allelúia.

Evangelium

Non Moyses,
sed Pater meus dat panem de cælo verum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
6, 30-35

In illo témpore: Dixit turba Iesu:

« Quod ergo tu facis signum, ut videámus et credámus tibi? Quid operáris? Patres nostri manna manducavérunt in desérto, sicut scriptum est: " Panem de cælo dedit eis manducáre " ».

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum: panis enim Dei est qui descéndit de cælo et dat vitam mundo ».

Dixérunt ergo ad eum: « Dómine, semper da nobis panem hunc ».

Dixit eis Iesus: « Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sítiet umquam ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus,
exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Rom 6, 8

Si mórtui sumus cum Christo,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 70, 8. 23

Repleátur os meum laude tua, ut possim cantare;
gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi, allelúia.

Collecta

Adésto, quǽsumus, Dómine, famíliæ tuæ,
et dignánter impénde,
ut, quibus fídei grátiam contulísti,
in resurrectióne Unigéniti tui
portiónem largiáris ætérnam.
Per Dóminum.

Lectio prior

Pertransierunt evangelizantes verbum.

Léctio Actuum Apostolórum 8, 1 b-8

Facta est in illa die persecútio magna in Ecclésiam quæ erat Hierosólymis; et omnes dispérsi sunt per regiónes Iudǽæ et Samaríæ præter Apóstolos.

Sepeliérunt autem Stéphanum viri timoráti et fecérunt planctum magnum super illum.

Saulus vero devastábat Ecclésiam per domos intrans, et trahens viros ac mulíeres tradébat in custódiam.

Igitur qui dispérsi erant pertransiérunt evangelizántes verbum.

Philíppus autem descéndens in civitátem Samaríæ prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ a Philíppo dicebántur unanímiter, audiéntes et vidéntes signa quæ faciébat; ex multis enim eórum qui habébant spíritus immúndos clamántes voce magna exíbant, multi autem paralýtici et claudi curáti sunt; factum est autem magnum gáudium in illa civitáte.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 65, 1-3 a. 4-5. 6-7 a (℟.: 1)

℟. Iubiláte Deo, omnis terra.
vel Allelúia.

1 Iubiláte Deo, omnis terra,
2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
3 Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. ℟.

4 Omnis terra adóret te et psallat tibi,
psalmum dicat nómini tuo ».
5 Veníte, et vidéte ópera Dei,
terríbilis in adinventiónibus super fílios hóminum. ℟.

6 Convértit mare in áridam,
et in flúmine pertransíbunt pede;
ibi lætábimur in ipso.
7 Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum. ℟.

Alleluia Io 6, 40

℟. Allelúia. ℣. Omnis qui credit in Fílium habet vitam ætérnam;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die, dicit Dóminus. ℟. Allelúia.

Evangelium

Hæc est voluntas Patris, ut omnis qui videt Filium habeat vitam æternam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
6, 35-40

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sítiet umquam. Sed dixi vobis quia et vidístis me et non créditis. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet, et eum qui venit ad me non eíciam foras, quia descéndi de cælo non ut fáciam voluntátem meam sed voluntátem Eius qui misit me.

Hæc est autem volúntas Eius qui misit me, ut omne quod dedit mihi non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Hæc est enim volúntas Patris mei, ut omnis qui videt Fílium et credit in eum hábeat vitam ætérnam, et resuscitábo ego eum in novíssimo die ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quæsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Surréxit Dóminus et illúxit nobis,
quos redémit sánguine suo, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Ex 15, 1-2

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
propénsius his diébus tuam pietátem consequámur,
quibus eam plénius te largiénte cognóvimus,
ut, quos ab erróris calígine liberásti,
veritátis tuæ fírmius inhærére fácias documéntis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ibat autem per viam suam gaudens.

Léctio Actuum Apostolórum 8, 26-40

In diébus illis:

Angelus Dómini locútus est ad Philíppum dicens: « Surge et vade contra meridiánum ad viam quæ descéndit ab Ierúsalem in Gazam; hæc est desérta ».

Et surgens ábiit; et ecce vir Æthiops eunúchus potens Candácis regínæ Æthíopum, qui erat super omnem gazam eius, qui vénerat adoráre in Ierúsalem, et revertebátur sedens super currum suum et legébat prophétam Isaíam.

Dixit autem Spíritus Philíppo: « Accéde et adiúnge te ad currum istum ». Accúrrens autem Philíppus audívit illum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: « Putásne intéllegis quæ legis? »

Qui ait: « Et quómodo possum si non áliquis osténderit mihi? » Rogavítque Philíppum ut ascénderet et sedéret secum.

Locus autem Scriptúræ quam legébat erat hic: « Tamquam ovis ad occisiónem ductus est, et sicut agnus coram tondénte se sine voce, sic non áperit os suum. In humilitáte eius iudícium sublátum est: generatiónem illíus quis enarrábit? Quóniam tóllitur de terra vita eius ».

Respóndens autem eunúchus Philíppo dixit: « Obsecro te, de quo Prophéta dicit hoc? De se an de álio áliquo? » Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Iesum.

Et dum irent per viam, venérunt ad quamdam aquam, et ait eunúchus: « Ecce aqua: quid próhibet me baptizári? »

Et iussit stare currum, et descendérunt utérque in aquam Philíppus et eunúchus, et baptizávit eum.

Cum autem ascendíssent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, et ámplius non vidit eum eunúchus; ibat autem per viam suam gaudens. Philíppus autem invéntus est in Azóto, et pertránsiens evangelizábat civitátibus cunctis donec veníret Cæsaréam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 65, 8-9. 16-17. 20 (℟.: 1)

℟. Iubiláte Deo, omnis terra.

vel Allelúia.

8 Benedícite, gentes, Deum nostrum,
et audítam fácite vocem laudis eius;

qui pósuit ánimam nostram ad vitam,
et non dedit in commotiónem pedes nostros. ℟.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi,
ex exaltávi in lingua mea. ℟.

20 Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam
et misericórdiam suam a me. ℟.

Alleluia — Io 6, 51-52

℟. Allelúia. ℣. Ego sum panis vivus qui de cælo
descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. ℟. Allelúia.

Evangelium

Ego sum panis vivus qui de cælo descendi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 44-51

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Nemo potest veníre ad me nisi Pater qui misit me tráxerit eum, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Est scriptum in Prophétis: “ Et erunt omnes docíbiles Dei ”: omnis qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: Qui credit habet vitam ætérnam.

Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavérunt in desérto manna et mórtui sunt: hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso manducáverit non moriátur.

Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
uníus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — 2 Cor 5, 15

Pro ómnibus mórtuus est Christus,
ut et qui vivunt iam non sibi vivant,
sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum — Ap 5, 12

Dignus est Agnus, qui occísus est,
accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam
et fortitúdinem et honórem, allelúia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui grátiam domínicæ resurrectiónis cognóvimus,
ipsi per amórem Spíritus in novitátem vitæ resurgámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Vas electionis est mihi, ut portet Nomen meum coram gentibus.

Léctio Actuum Apostolórum 9, 1-20

In diébus illis:

Saulus, adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas, ut si quos invenísset huius viæ, viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Ierúsalem.

Et cum iter fáceret cóntigit ut appropinquáret Damásco, et súbito circumfúlsit eum lux de cælo, et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi: « Saul Saul, quid me perséqueris? »

Qui dixit: « Quis es, Dómine? »

Et ille: « Ego sum Iesus quem tu perséqueris; sed surge et ingrédere civitátem, et dicétur tibi quid te opórteat fácere ».

Viri autem illi qui comitabántur cum eo stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat; ad manus autem illum trahéntes introduxérunt Damáscum. Et erat tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

Erat autem quidam discípulus Damásci nómine Ananías, et dixit ad illum in visu Dóminus: « Ananía ».

At ille ait: « Ecce ego, Dómine ».

Et Dóminus ad illum: « Surgens vade in vicum qui vocátur Rectus et quære in domo Iudæ Saulum nómine Tarsénsem; ecce enim orat, et vidit virum Ananíam nómine introeúntem et imponéntem sibi manus ut visum recípiat ».

Respóndit autem Ananías: « Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala sanctis tuis fécerit in Ierúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes qui ínvocant Nomen tuum ».

Dixit autem ad eum Dóminus: « Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste ut portet Nomen meum coram géntibus et régibus et fíliis Israel: ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro Nómine meo pati ».

Et ábiit Ananías et introívit in domum, et impónens ei manus dixit: « Saul frater, Dóminus misit me, Iesus qui appáruit tibi in via qua veniébas, ut vídeas et impleáris Spíritu Sancto ».

Et conféstim cecidérunt ab óculis eius tamquam squamæ, et visum recépit, et surgens baptizátus est, et cum accepísset cibum confortátus est.

Fuit autem cum discípulis qui erant Damásci per dies áliquot, et contínuo in synagógis prædicábat Iesum, quóniam hic est Fílius Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Mc 16, 15)

℟. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. ℟.

2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

Alleluia Io 6, 56

℟. Allelúia. ℣. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
℟. Allelúia.

Evangelium

Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
6, 52-59

In illo témpore:

Litigábant Iudǽi ad ínvicem dicéntes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus:

« Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habétis vitam in vobismetípsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die: caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet et ego in illo.

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me et ipse vivet propter me. Hic est panis qui de cælo descéndit, non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt: qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ».

Hæc dixit in synagóga docens in Caphárnaum.

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Col 2, 12

Consepúlti estis Christo in baptísmo,
in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei,
qui suscitávit illum a mórtuis, allelúia.

Collecta

Deus, qui credéntes in te fonte baptísmatis innovásti,
hanc renátis in Christo concéde custódiam,
ut, omni erróris incúrsu devícto,
grátiam tuæ benedictiónis fidéliter servent.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ædificabatur Ecclesia, et consolatione Sancti Spiritus crescebat.

Léctio Actuum Apostolórum 9, 31-42

In diébus illis:

Ecclésia per totam Iudǽam et Galilǽam et Samaríam habébat pacem, ædificabátur et ambulábat in timóre Dómini, et consolatióne Sancti Spíritus crescébat.

Factum est autem Petrum dum pertransíret univérsos deveníre et ad sanctos qui habitábant Lyddæ. Invénit autem ibi hóminem quemdam nómine Ænéam ab annis octo iacéntem in grabáto, qui erat paralýticus. Et ait illi Petrus: « Ænéa, sanat te Iesus Christus: surge et sterne tibi ». Et contínuo surréxit. Et vidérunt illum omnes qui inhabitábant Lyddam et Saron, qui convérsi sunt ad Dóminum.

In Ioppe autem erat quædam discípula nómine Tabítha, quæ interpretáta dícitur Dorcas; hæc erat plena opéribus bonis et eleemósynis quas faciébat.

Factum est autem in diébus illis ut infirmáta morerétur; quam cum lavíssent posuérunt in cenáculo. Cum autem prope esset Lydda ab Ioppe, discípuli audiéntes quia Petrus esset in ea, misérunt duos viros ad eum rogántes: « Ne pigritéris veníre usque ad nos ».

Exsúrgens autem Petrus venit cum illis; et cum advenísset duxérunt illum in cenáculum et circumstetérunt illum omnes víduæ flentes et ostendéntes túnicas et vestes quas faciébat Dorcas cum esset cum illis.

Eiéctis autem ómnibus foras Petrus, et ponens génua orávit, et convérsus ad corpus dixit: « Tabítha, surge ». At illa apéruit óculos suos, et viso Petro resédit. Dans autem illi manum eréxit eam, et cum vocásset sanctos et víduas exhíbuit eam vivam.

Notum autem factum est per univérsam Ioppen, et credidérunt multi in Dómino. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 14-15. 16-17 (℟.: 12)

℟. Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
vel Allelúia.

12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. ℟.

14 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius.
15 Pretiósa in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius. ℟.

16 O Dómine, ego servus tuus,
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea:
17 tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo. ℟.

Alleluia — Io 6, 64 b. 69 b

℟. Allelúia. ℣. Verba tua, Dómine, spiritus et vita sunt; verba vitæ ætérnæ habes. ℟. Allelúia.

Evangelium

Ad quem ibimus? Verba vitæ æternæ habes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 60-69

In illo témpore:

Multi audiéntes ex discípulis Iesu, dixérunt: « Durus est hic sermo: quis potest eum audíre? »

Sciens autem Iesus apud semetípsum quia murmurárent de hoc discípuli eius, dixit eis: « Hoc vos scandalízat? Si ergo vidéritis Fílium hóminis ascendéntem ubi erat prius? Spíritus est qui vivíficat, caro non prodest quidquam: verba, quæ ego locútus sum vobis, Spíritus sunt et vita sunt. Sed sunt quidam ex vobis qui non credunt ».

Sciébat enim ab inítio Iesus qui essent non credéntes, et quis traditúrus esset eum. Et dicébat: « Proptérea dixi vobis: Nemo potest veníre ad me nisi fúerit ei datum a Patre ».

Ex hoc multi discipulórum eius abiérunt retro et iam non cum illo ambulábant. Dixit ergo Iesus ad Duódecim: « Numquid et vos vultis abíre? »

Respóndit ei Simon Petrus: « Dómine, ad quem íbimus? Verba vitæ ætérnæ habes; et nos credídimus et cognóvimus quia tu es Sanctus Dei ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Per Christum.

DOMINICA IV PASCHÆ

Ant. ad introitum — Ps 32, 5-6

Misericórdia Dómini plena est terra;
verbo Dómini cæli firmáti sunt, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
deduc nos ad societátem cæléstium gaudiórum,
ut eo pervéniat humílitas gregis,
quo procéssit fortitúdo pastóris.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dominum eum et Christum Deus fecit.

Léctio Actuum Apostolórum — 2, 14 a. 36-41

In die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est eis:

« Certíssime sciat omnis domus Israel quia et Dóminum eum et Christum Deus fecit, hunc Iesum quem vos crucifixístis ».

His audítis, compúncti sunt corde, et dixérunt ad Petrum et réliquos Apóstolos: « Quid faciémus, viri fratres? »

Petrus vero ad illos: « Pæniténtiam, inquit, ágite, et baptizétur unusquísque vestrum in nómine Iesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum, et accipiétis

donum Sancti Spíritus: vobis enim est repromíssio et fíliis vestris et ómnibus qui longe sunt quoscúmque advocáverit Dóminus Deus noster ».

Aliis étiam verbis plúribus testificátus est, et exhortabátur eos dicens: « Salvámini a generatióne ista prava ». Qui ergo, recépto sermóne eius, baptizáti sunt, et appósitæ sunt in illa die ánimæ círciter tria mília.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.
vel Allelúia.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit. ℟.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum.
4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

Lectio secunda

Conversi estis ad pastorem animarum vestrarum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 2, 20 b-25

Caríssimi:

Si benefaciéntes et patiéntes sustinétis, hæc est grátia apud Deum. In hoc enim vocáti estis, quia et Christus passus est pro vobis, vobis relínquens exémplum ut sequámini vestígia eius:

qui peccátum non fecit nec invéntus est dolus in ore ipsíus; qui cum maledicerétur non remaledicébat, cum paterétur non comminabátur, tradébat autem se iuste iudicánti; qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui iustítiæ vivérémus; cuius livóre sanáti estis.

Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem et epíscopum animárum vestrárum.

Verbum Dómini.

Alleluia Io 10, 14

℟. Allelúia. ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. ℟. Allelúia.

Evangelium

Ego sum ostium ovium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 10, 1-10

In illo témpore: Dixit Iesus:

« Amen, amen dico vobis: Qui non intrat per óstium in ovíle óvium sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro;

qui autem intrat per óstium pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem eius áudiunt, et próprias oves vocat nominátim et edúcit eas.

Cum próprias omnes emíserit, ante eas vadit, et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem eius; aliénum autem non sequéntur sed fúgient ab eo, quia non novérunt vocem alienórum ».

Hoc provérbium dixit eis Iesus; illi autem non cognovérunt quid esset quod loquebátur eis.

Dixit ergo íterum Iesus: « Amen, amen dico vobis: Ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt ante me, fures sunt et latrónes, sed non audiérunt eos oves.

Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur et ingrediétur et egrediétur et páscua invéniet. Fur non venit nisi ut furétur et mactet et perdat; ego veni ut vitam hábeant et abundántius hábeant ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Non est in alio aliquo salus.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 8-12

In diébus illis:

Petrus replétus Spíritu Sancto dixit: « Príncipes pópuli et senióres, si nos hódie diiudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel quia in Nómine Iesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

Hic est lapis qui reprobátus est a vobis ædificatóribus, qui factus est in caput ánguli. Et non est in álio áliquo salus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 1 et 8-9. 21-23. 26 et 28 cd et 29 (℟.: 22)

℟. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli.

vel Allelúia.

1 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.
8 Bonum est confúgere ad Dóminum,
quam confídere in hómine.
9 Bonum est confúgere ad Dóminum,
quam confídere in princípibus. ℟.

21 Confitébor tibi, quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salútem.
22 Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. ℟.

26 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedícimus vobis de domo Dómini.
28 Deus meus es tu, et confitébor tibi,
Deus meus, et exaltábo te.
29 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sǽculum misericórdia eius. ℟.

Lectio secunda

Videbimus Deum sicuti est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 1-2

Caríssimi:

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non

cognóscit nos quia non cognóvit eum. Caríssimi, nunc fílii Dei sumus, et nondum manifestátum est quid érimus; scimus quóniam cum ipse apparúerit símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sícuti est.
Verbum Dómini.

Alleluia Io 10, 14

℟. Allelúia. ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. ℟. Allelúia.

Evangelium

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 10, 11-18

In illo témpore: Dixit Iesus:

« Ego sum pastor bonus: bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus; mercennárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit — et lupus rapit eas et dispérgit — quia mercennárius est, et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus: et cognósco meas, et cognóscunt me meæ, sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem: et ánimam meam pono pro óvibus. Et álias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor.

Proptérea me Pater díligit, quia ego pono ánimam meam, ut íterum sumam eam. Nemo tollit eam a me, sed ego pono eam a me ipso. Potestátem hábeo ponéndi eam, et potestátem hábeo íterum suméndi eam: hoc mandátum accépi a Patre meo ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ecce convertimur ad gentes.

Léctio Actuum Apostolórum 13, 14. 43-52

In diébus illis:

Pertranseúntes Paulus et Bárnabas, a Perge venérunt Antiochíam Pisídiæ, et ingréssi synagógam die sabbatórum sedérunt.

Secúti sunt multi Iudæórum et coléntium proselytórum Paulum et Bárnabam, qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei.

Sequénti vero sábbato pæne univérsa cívitas convénit audíre verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Iudǽi repléti sunt zelo et contradicébant his quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes.

Tunc audénter Paulus et Bárnabas dixérunt: « Vobis oportébat primum loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud et indígnos vos iudicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: " Pósui te in lumen géntium ut sis in salútem usque ad extrémum terræ " ».

Audiéntes autem gentes gaudébant et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam; ferebátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem.

Iudǽi autem concitavérunt honéstas inter coléntes mulíeres et primos civitátis et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam, et eiecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium; discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu Sancto.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 5 (℟.: 3 c)

℟. Nos pópulus eius et oves páscuæ eius.
vel Allelúia.

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. ℟.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. ℟.

Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius. ℟.

Lectio secunda

Agnus pascet illos et deducet eos ad vitæ fontes aquarum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
7, 9. 14 b-17

Ego, Ioánnes, vidi: et ecce turba magna, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eórum.

Et dixit mihi unus de Senióribus: « Hi sunt qui véniunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in sánguine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei et sérviunt ei die ac nocte in templo eius et qui sedet in throno habitábit super illos.

Non esúrient ámplius, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus, quóniam Agnus qui in médio throni est pascet illos et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum et abstérget Deus omnem lácrimam ex óculis eórum ». — Verbum Dómini.

Alleluia Io 10, 14

℟. Allelúia. ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscunt me
meæ. ℟. Allelúia.

Evangelium

Ego vitam æternam do ovibus meis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
10, 27-30

In illo témpore: Dixit Iesus:

« Oves meæ vocem meam áudiunt, et ego cognósco eas, et sequúntur me, et ego vitam ætérnam do eis, et non períbunt in ætérnum, et non rápiet eas quisquam de manu mea.

Pater meus quod dedit mihi maius ómnibus est, et nemo potest rápere de manu Patris. Ego et Pater unum sumus ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Surréxit Pastor bonus,
qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis,
et pro grege suo mori dignátus est, allelúia.

Post communionem

Gregem tuum, Pastor bone, placátus inténde,
et oves, quas pretióso Fílii tui sánguine redemísti,
in ætérnis páscuis collocáre dignéris.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ergo et gentibus Deus pænitentiam ad vitam dedit.

Léctio Actuum Apostolórum 11, 1-18

In diébus illis:

Audiérunt Apóstoli et fratres qui erant in Iudǽa quóniam et gentes recepérunt verbum Dei. Cum ascendísset autem Petrus in Ierúsalem, disceptábant advérsus illum qui erant ex circumcisióne dicéntes: « Introísti ad viros præpútium habéntes et manducásti cum illis ». Incípiens autem Petrus exponébat illis ex órdine dicens:

« Ego eram in civitáte Ioppe orans et vidi in excéssu mentis visiónem, descéndens vas quoddam velut línteum magnum quáttuor inítiis submítti de cælo, et

venit usque ad me; in quod íntuens considerábam et vidi quadrupédia terræ et béstias et reptília et volatília cæli.

Audívi autem et vocem dicéntem mihi: “ Surge, Petre, occíde et mandúca ”. Dixi autem: “ Nequáquam, Dómine, quia commúne aut immúndum numquam introívit in os meum ”. Respóndit autem vox secúndo de cælo: “ Quæ Deus mundávit tu ne commúne díxeris ”. Hoc autem factum est per ter, et retrácta sunt rursum ómnia in cælum.

Et ecce conféstim tres viri astitérunt in domo in qua erámus, missi a Cæsaréa ad me. Dixit autem Spíritus mihi ut irem cum illis nihil hæsitans. Venérunt autem mecum et sex fratres isti, et ingréssi sumus in domum viri. Narrávit autem nobis quómodo vidísset ángelum ad domum suam stantem et dicéntem: “ Mitte in Ioppen et accérsi Simónem qui cognominátur Petrus, qui loquétur tibi verba in quibus salvus eris tu et univérsa domus tua ”.

Cum autem cœpíssem loqui décidit Spíritus Sanctus super eos sicut et super nos in inítio. Recordátus sum autem verbi Dómini sicut dicébat: “ Ioánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini in Spíritu Sancto ”. Si ergo æquále donum dedit illis Deus sicut et nobis qui credídimus in Dóminum Iesum Christum, ego quis eram qui possem prohibére Deum? »

His autem audítis acquievérunt et glorificavérunt Deum dicéntes: « Ergo et géntibus Deus pæniténtiam ad vitam dedit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2-3; Ps 42, 3. 4 (℟.: cf. Ps 41, 3 a)

℟. Sitívit ánima mea ad te, Deum vivum.
vel Allelúia.

2 Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? ℟.

3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam;
ipsa me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. ℟.

4 Et introíbo ad altáre Dei,
ad Deum lætítiæ exsultatiónis meæ.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. ℟.

Alleluia — Io 10, 14

℟. Allelúia. ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscunt me
meæ. ℟. Allelúia.

Evangelium *

Ego sum ostium ovium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
10, 1-10

In illo témpore: Dixit Iesus:

« Amen, amen dico vobis: Qui non intrat per óstium in ovíle óvium sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro; qui autem intrat per óstium pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem eius áudiunt, et próprias oves vocat nominátim et edúcit eas.

Cum próprias omnes emíserit, ante eas vadit, et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem eius; aliénum autem non sequéntur sed fúgient ab eo, quia non novérunt vocem alienórum ».

Hoc provérbium dixit eis Iesus; illi autem non cognovérunt quid esset quod loquebátur eis.

Dixit ergo íterum Iesus: « Amen, amen dico vobis: Ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt ante me fures sunt et latrónes, sed non audiérunt eos oves.

Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur et ingrediétur et egrediétur et páscua invéniet. Fur non venit nisi ut furétur et mactet et perdat; ego veni ut vitam hábeant et abundántius hábeant ».

Verbum Dómini.

---

vel anno A, quando hoc Evangelium lectum est dominica præcedenti

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 10, 11-18

In illo témpore: Dixit Iesus:

« Ego sum pastor bonus: bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus; mercennárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit — et lupus rapit eas et dispérgit — quia mercennárius est, et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus: et cognósco meas, et cognóscunt me meæ, sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem: et ánimam meam pono pro óvibus. Et álias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor.

Proptérea me Pater díligit, quia ego pono ánimam meam, ut íterum sumam eam. Nemo tollit eam a me, sed ego pono eam a me ipso. Potestátem hábeo ponéndi eam, et potestátem hábeo íterum suméndi eam: hoc mandátum accépi a Patre meo ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus,
exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætitiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulórum suórum,
et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine,
intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum — Ap 19, 7. 6

Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo,
quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens,
allelúia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui resurrectiónis domínicæ mystéria cólimus,
redemptiónis nostræ suscípere lætítiam mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Loquebantur et ad Hellenistas,
evangelizantes Dominum Iesum.

Léctio Actuum Apostolórum 11, 19-26

In diébus illis:

Illi qui dispérsi fúerant a tribulatióne quæ facta fúerat sub Stéphano, perambulavérunt usque Phœnicen et Cyprum et Antiochíam, némini loquéntes verbum nisi solis Iudǽis. Erant autem quidam ex eis viri Cýprii et Cyrenǽi, qui cum introíssent Antiochíam loquebántur et ad Hellenístas, evangelizántes Dóminum Iesum. Et erat manus Dómini cum eis, multúsque númerus credéntium convérsus est ad Dóminum.

Audítus est autem sermo in áuribus Ecclésiæ quæ erat in Ierúsalem super istis, et misérunt Bárnabam usque Antiochíam; qui cum pervenísset et vidísset grátiam Dei gavísus est et hortabátur omnes propósito cordis permanére in Dómino, quia erat vir bonus et plenus Spíritu Sancto et fide. Et appósita est turba multa Dómino.

Proféctus est autem Tarsum ut quǽreret Saulum, quem cum invenísset perdúxit Antiochíam. Factum est autem eis ut annum totum conversaréntur in Ecclésia et docérent turbam multam, et cognominaréntur primum Antiochíæ discípuli « Christiáni ». — Verbum Dómini

Psalmus responsorius

Ps 86, 1-3. 4-5. 6-7 (℟.: Ps 116, 1 a)

℟. Laudáte Dóminum, omnes gentes.
vel Allelúia.

1 Fundaménta eius in móntibus sanctis;
2 díligit Dóminus portas Sion
super ómnia tabernácula Iacob.
3 Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. ℟.

4 Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me;
ecce Philistǽa et Tyrus cum Æthiópia,
hi nati sunt illic.
5 Et de Sion dicétur:
« Hic et ille natus est in ea,
et ipse firmávit eam Altíssimus ». ℟.

6 Dóminus réferet in librum populórum:
« Hi nati sunt illic ».
7 Et cantant sicut choros ducéntes:
« Omnes fontes mei in te ». ℟.

Alleluia — Io 10, 27

℟. Allelúia. ℣. Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit Dóminus;
et ego cognósco eas, et sequúntur me.
℟. Allelúia.

Evangelium

Ego et Pater unum sumus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 10, 22-30

Facta sunt Encǽnia in Hierosólymis, hiems erat, et ambulábat Iesus in templo in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Iudǽi et dicébant ei: « Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam ».

Respóndit eis Iesus: « Dixi vobis et non créditis; ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me. Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis.

Oves meæ vocem meam áudiunt, et ego cognósco eas, et sequúntur me, et ego vitam ætérnam do eis, et non períbunt in ætérnum, et non rápiet eas quisquam de manu mea.

Pater meus quod dedit mihi maius ómnibus est, et nemo potest rápere de manu Patris. Ego et Pater unum sumus ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Cf. Lc 24, 46. 26

Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 17, 50; 21, 23

Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia.

Collecta

Deus, vita fidélium, glória humílium,
beatitúdo iustórum,
ad preces súpplicum benígnus inténde,
ut, qui promíssa tuæ sítiunt largitátis,
de tua semper abundántia repleántur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Separate mihi Barnabam et Saulum.

Léctio Actuum Apostolórum 12, 24 — 13, 5 a

In diébus illis:

Verbum Dei crescébat et multiplicabátur. Bárnabas autem et Saulus revérsi sunt, in Ierúsalem expléto ministério, assúmpto Ioánne qui cognominátus est Marcus.

Erant autem in Ecclésia quæ erat Antiochíæ prophétæ et doctóres: Bárnabas et Sýmeon qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánaen qui erat Heródis tetrárchæ collactáneus, et Saulus.

Ministrántibus autem illis Dómino et ieiunántibus, dixit Spíritus Sanctus: « Separáte mihi Bárnabam et Saulum in opus ad quod vocávi eos ». Tunc ieiunántes et orántes imponentésque eis manus dimisérunt illos.

Et ipsi quidem missi ab Spíritu Sancto devenérunt Seleucíam, et inde navigavérunt Cyprum, et cum venís-

sent Salamínam prædicábant verbum Dei in synagógis Iudæórum; habébant autem et Ioánnem minístrum.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius — Ps 66, 2-3. 5. 6 et 8 (℟.: 4)

℟. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

vel Allelúia.

2 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis;
illúminet vultum suum super nos.
3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. ℟.
5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. ℟.
6 Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.
8 Benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. ℟.

Alleluia — Io 8, 12

℟. Allelúia. ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me habébit lumen vitæ.
℟. Allelúia.

Evangelium

Ego lux in mundum veni.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 44-50

In illo témpore: Clamávit Iesus et dixit:

« Qui credit in me, non credit in me sed in Eum qui misit me, et qui videt me, videt Eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me in ténebris non máneat. Et si quis audíerit verba mea et non custodíerit, ego non iúdico eum, non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdicet eum: sermo quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die, quia ego ex me ipso non sum locútus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar. Et scio quia mandátum eius vita ætérna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
unías summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Cf. Io 15, 16. 19

Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo
et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 8-9. 20

Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo,
iter fáciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia.

Collecta

Deus, qui humánam natúram
supra primæ oríginis réparas dignitátem,
réspice ad pietátis tuæ ineffábile sacraméntum,
ut, quos regeneratiónis mystério dignátus es innováre,
in his dona tuæ perpétuæ grátiæ
benedictionísque consérves.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ex semine David eduxit Deus salvatorem Iesum.

Léctio Actuum Apostolórum 13, 13-25

Cum a Papho navigássent qui erant cum Paulo venérunt Pergen Pamphýliæ; Ioánnes autem discédens ab eis revérsus est Hierosólymam.

Illi vero pertranseúntes, a Perge venérunt Antiochíam Pisídiæ, et ingréssi synagógam die sabbatórum sedérunt. Post lectiónem autem Legis et Prophetárum, misérunt príncipes synagógæ ad eos dicéntes: « Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite ».

Surgens autem Paulus et manu siléntium indícens ait:

« Viri Israelítæ et qui timétis Deum, audíte. Deus plebis huius Israel elégit patres nostros, et plebem exaltávit cum essent íncolæ in terra Ægýpti, et in brác-

chio excélso edúxit eos ex ea, et per quadragínta fere annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto, et déstruens gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit terram eórum, quasi quadringéntos et quinquagínta annos. Et post hæc dedit Iúdices usque ad Sámuel prophétam.

Et exínde postulavérunt regem, et dedit illis Deus Saul fílium Cis, virum de tribu Béniamin, annis quadragínta. Et amóto illo, suscitávit illis David in regem, cui et testimónium pérhibens dixit: " Invéni David fílium Iesse, virum secúndum cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas ".

Huius Deus ex sémine secúndum promissiónem edúxit Israel salvatórem Iesum, prædicánte Ioánne ante advéntum eius baptísmum pæniténtiæ omni pópulo Israel. Cum impléret autem Ioánnes cursum suum, dicébat: " Quid me arbitrámini esse? Non sum ego; sed ecce venit post me cuius non sum dignus calceaménta pedum sólvere " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 21-22. 25 et 27 (℟.: cf. 2 a)

℟. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

vel Allelúia.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. ℟.

21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

22 Manus enim mea firma erit cum eo.
et brácchium meum confortábit eum. ℟.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». ℟.

Alleluia Ap 1, 5 ab

℟. Allelúia. ℣. Iesu Christe, testis es fidélis, primogénitus mortuórum;
dilexísti nos et lavásti peccáta nostra in sánguine tuo. ℟. Allelúia.

Evangelium

Qui accipit si quem misero, me accipit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 13, 16-20

Postquam lavit Iesus pedes discipulórum, dixit eis:

« Amen, amen dico vobis: Non est servus maior dómino suo, neque apóstolus maior eo qui misit illum. Si hæc scitis, beáti estis si fácitis ea.

Non de ómnibus vobis dico, ego scio quos elégerim, sed ut impleátur Scriptúra: " Qui mandúcat meum panem levávit contra me calcáneum suum ". Amodo dico vobis prius quam fiat, ut credátis cum factum fúerit, quia ego sum.

Amen, amen dico vobis: Qui áccipit si quem mísero, me áccipit, qui autem me áccipit, áccipit Eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum — Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, allelúia.

Collecta

Deus, qui et libertátis nostræ auctor es et salútis,
exáudi supplicántium voces,
et, quos sánguinis Fílii tui effusióne redemísti,
fac, ut per te vívere
et perpétua in te váleant incolumitáte gaudére.
Per Dóminum.

Lectio prior

Promissionem adimplevit Deus, resuscitans Iesum.

Léctio Actuum Apostolórum 13, 26-33

In diébus illis: Cum venísset Paulus Antiochíam Pisídiæ, dicébat in synagóga:

« Viri fratres, fílii géneris Abraham et qui in vobis timent Deum, nobis verbum salútis huius missum est.
Qui enim habitábant Ierúsalem et príncipes eórum hunc ignorántes et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, iudicántes implevérunt, et nullam causam mortis inveniéntes petiérunt a Piláto, ut interficerétur; cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno posuérunt in monuménto.
Deus vero suscitávit eum a mórtuis; qui visus est per dies multos his qui simul ascénderant cum eo de Galilǽa in Ierúsalem, qui nunc sunt testes eius ad plebem.
Et nos vobis evangelizámus eam quæ ad patres promíssio facta est, quóniam hanc Deus adimplévit halíliis eórum, nobis, resúscitans Iesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: " Fílius meus es tu, ego hódie génui te " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 6-7. 8-9. 10-11 (℟.: 7)

℟. Fílius meus es tu: ego hódie génui te.
vel Allelúia.

6 « Ego autem constítui regem meum
super Sion, montem sanctum meum! »
7 Prædicábo decrétum eius:
Dóminus dixit ad me: « Fílius meus es tu;
ego hódie génui te. ℟.

8 Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam,
et possessiónem tuam términos terræ.
9 Reges eos in virga férrea,
et tamquam vas fíguli confrínges eos ». ℟.

10 Et nunc, reges, intellégite,
erudímini qui iudicátis terram.
11 Servíte Dómino in timóre,
et exsultáte ei cum tremóre. ℟.

Alleluia

Io 14, 6

℟. Allelúia. ℣. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
℟. Allelúia.

Evangelium

Ego sum via et veritas et vita.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 1-6

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non turbétur cor vestrum: créditis in Deum et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt, si quo minus, dixíssem vobis quia vado paráre vobis locum? Et si abíero et præparávero vobis locum, íterum vénio et accípiam vos ad me ipsum, ut ubi sum ego et vos sitis. Et quo ego vado, scitis viam ».

Dicit ei Thomas: « Dómine, nescímus quo vadis; quómodo póssumus viam scire? »

Dicit ei Iesus: « Ego sum via et véritas et vita: nemo venit ad Patrem nisi per me ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Rom 4, 25

Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delícta nostra
et resurréxit propter iustificatiónem nostram, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum — 1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
semper in nobis paschále pérfice sacraméntum,
ut, quos sacro baptísmate dignátus es renováre,
sub tuæ protectiónis auxílio multos fructus ásserant,
et ad ætérnæ vitæ gáudia perveníre concédas.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ecce convertimur ad gentes.

Léctio Actuum Apostolórum 13, 44-52

Sequénti sábbato pæne univérsa cívitas convénit audíre verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Iudǽi repléti sunt zelo et contradicébant his quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc audénter Paulus et Bárnabas dixérunt:

« Vobis oportébat primum loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud et indígnos vos iudicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: “ Pósui te in lumen géntium ut sis in salútem usque ad extrémum terræ ” ».

Audiéntes autem gentes gaudébant et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam; ferebátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem.

Iudǽi autem concitavérunt honéstas inter coléntes mulíeres et primos civitátis et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam, et eiecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium; discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu Sancto. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (℟.: 3 cd)

℟. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.
vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius,
et brácchium sanctum eius. ℟.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. ℟.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. ℟.

Alleluia Io 8, 31 b-32 a

℟. Allelúia. ℣. Si manséritis in sermóne meo, vere discípuli mei éritis,
et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus.
℟. Allelúia.

Evangelium

Qui vidit me vidit Patrem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 7-14

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si cognovístis me, et Patrem meum útique cognoscétis: et ámodo cognóscitis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovísti me, Philíppe? Qui vidit me vidit Patrem: quómodo tu dicis: "Osténde nobis Patrem"? Non credis quia ego in Patre et Pater in me est? Verba quæ ego loquor vobis a me ipso non loquor; Pater autem in me manens facit ópera sua. Crédite mihi quia ego in Patre et Pater in me est; alióquin propter ópera ipsa crédite.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio et ipse fáciet, et maióra horum fáciet, quia ego ad Patrem vado. Et quodcúmque petiéritis in Nómine meo, hoc fáciam, ut glorificétur Pater in Fílio: si quid petiéritis me in Nómine meo, ego fáciam ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Io 17, 24

Pater, quos dedísti mihi,
volo ut ubi sum ego et illi sint mecum,
ut vídeant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

DOMINICA V PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 97, 1-2

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit Dóminus;
ante conspéctum géntium revelávit iustítiam suam,
allelúia.

Dicitur **Glória in excélsis.**

Collecta

Deus, per quem nobis
et redémptio venit et præstátur adóptio,
fílios dilectiónis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas et heréditas ætérna.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Elegerunt septem viros plenos Spiritu.

Léctio Actuum Apostolórum 6, 1-7

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factus est murmur Hellenistárum advérsus Hebræos, eo quod neglegeréntur in ministério cotidiáno víduæ eórum.

Convocántes autem Duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: « Non est æquum nos derelinquéntes verbum Dei ministráre mensis: consideráte vero, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu et sapiéntia, quos constituémus super hoc opus; nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus ».

Et plácuit sermo coram omni multitúdine, et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum et Próchorum et Nicánorem et Timónem et Pármenam et Nicoláum prosélytum Antiochénum, quos statuérunt ante conspéctum Apostolórum, et orántes imposuérunt eis manus.

Et verbum Dei crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Ierúsalem valde, multa étiam turba sacerdótum obœdiébat fídei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 32, 1-2. 4-5. 18-19 (℟.: 22)

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te.

vel Allelúia.

1 Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. ℟.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame. ℟.

Lectio secunda

Vos autem genus electum, regale sacerdotium.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 2, 4-9

Caríssimi:

Ad Dóminum accedéntes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum,

pretiósum, et ipsi tamquam lápides vivi ædificámini domus spiritális in sacerdótium sanctum, offérre spiritáles hóstias acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Propter quod cóntinet in Scriptúra: « Ecce pono in Sion lápidem angulárem eléctum pretiósum; et qui credit in eo non confundétur ».

Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem « Lapis quem reprobavérunt ædificántes hic factus est in caput ánguli », et « Lapis offensiónis et petra scándali »; qui offéndunt, verbo non credéntes, in quod et pósiti sunt.

Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus in acquisitiónem, ut virtútes annuntiétis eius qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. — Verbum Dómini.

Alleluia Io 14, 6

℟. Allelúia. ℣. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
℟. Allelúia.

Evangelium

Ego sum via et veritas et vita.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 1-12

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non turbétur cor vestrum: créditis in Deum et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt, si quo minus, dixíssem vobis quia vado paráre vobis locum? Et si abíero et præparávero vobis locum, íterum vénio et accípiam vos ad me ipsum, ut ubi sum ego et vos sitis. Et quo ego vado, scitis viam ».

Dicit ei Thomas: « Dómine, nescímus quo vadis; quómodo póssumus viam scire? »

Dicit ei Iesus: « Ego sum via et véritas et vita: nemo venit ad Patrem nisi per me. Si cognovístis me, et Patrem meum útique cognoscétis: et ámodo cognóscitis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovísti me, Philíppe? Qui vidit me vidit Patrem: quómodo tu dicis: " Osténde nobis Patrem "? Non credis quia ego in Patre et Pater in me est? Verba quæ ego loquor vobis a me ipso non loquor; Pater autem in me manens facit ópera sua. Crédite mihi quia ego in Patre et Pater in me est; alióquin propter ópera ipsa crédite.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio et ipse fáciet, et maióra horum fáciet, quia ego ad Patrem vado ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Narravit illis quomodo in via vidisset Dominum.

Léctio Actuum Apostolórum 9, 26-31

In diébus illis:

Cum venísset Saulus in Ierúsalem tentábat iúngere se discípulis; et omnes timébant eum, non credéntes quia esset discípulus.

Bárnabas autem apprehénsum illum duxit ad Apóstolos, et narrávit illis quómodo in via vidísset Dóminum et quia locútus est ei, et quómodo in Damásco fiduciáliter égerit in nómine Iesu.

Et erat cum illis intrans et éxiens in Ierúsalem, fiduciáliter agens in nómine Dómini, loquebátur quoque et disputábat cum Hellenístis; illi autem quærébant occídere eum. Quod cum cognovíssent fratres, deduxérunt eum Cæsaréam et dimisérunt Tarsum.

Ecclésia quidem per totam Iudǽam et Galilǽam et Samaríam habébat pacem, ædificabátur et ambulábat in timóre Dómini, et consolatióne Sancti Spíritus crescébat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 26 b-27. 28 et 30. 31-32 (℟.: 26 a)

℟. Apud te, Dómine, laus mea in ecclésia magna.
vel Allelúia.

26 Vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
27 Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunt eum:
« Vivant corda eórum in sǽculum sǽculi ». ℟.

28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ famíliæ géntium.
30 Ipsum solum adorábunt omnes
qui dórmiunt in terra;
in conspéctu eius prócident omnes
qui descéndunt in púlverem. ℟.

Anima autem mea illi vivet,
31 et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ,
32 et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur:
« Hæc fecit Dóminus ». ℟.

Lectio secunda

Hoc est mandatum eius, ut credamus et diligamus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli
3, 18-24

Filíoli, non diligámus verbo nec lingua, sed in ópere et veritáte. In hoc cognoscémus quóniam ex veritáte sumus, et in conspéctu eius placábimus corda nostra, quóniam si reprehénderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognóscit ómnia.

Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum, et quodcúmque petiérimus accípimus ab eo, quóniam mandáta eius custodímus et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Et hoc est mandátum eius, ut credámus Nómini Fílii eius Iesu Christi et diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta eius, in ipso manet et ipse in eo; et in hoc cognóscimus quóniam manet in nobis, ex Spíritu quem nobis dedit.

Verbum Dómini.

Alleluia Io 15, 4. 5 b

℟. Allelúia. ℣. Manéte in me, et ego in vobis,
dicit Dóminus;
qui manet in me fert fructum multum.
℟. Allelúia.

Evangelium

Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Ego sum vitis vera et Pater meus agrícola est. Om-

nem pálmitem in me non feréntem fructum, tollit eum, et omnem qui fert fructum, purgat eum ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso nisi mánserit in vite, sic nec vos nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites. Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere.

Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt et ardent. Si manséritis in me et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Rettulerunt Ecclesiæ quanta fecisset Deus cum illis.

Léctio Actuum Apostolórum 14, 21 b-26

In diébus illis:

Revérsi sunt Paulus et Bárnabas Lystram et Icónium et Antiochíam, confirmántes ánimas discipulórum, exhortántes ut permanérent in fide, et quóniam per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in Regnum Dei.

Et cum ordinássent illis per síngulas Ecclésias presbýteros et orássent cum ieiunatiónibus, commendavérunt eos Dómino in quem credíderant.

Transeuntésque Pisídiam venérunt Pamphýliam, et loquéntes in Perge verbum, descendérunt in Attá-

liam. Et inde navigavérunt Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei in opus quod complevérunt.

Cum autem venissent et congregássent Ecclésiam, rettulérunt quanta fecísset Deus cum illis et quia aperuísset géntibus óstium fídei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 10-11. 12-13 ab (℟.: cf. 1)

℟. Benedícam nómini tuo in sǽculum, Deus meus rex.
vel Allelúia.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. ℟.

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. ℟.

12 Ut notas fáciant fíliis hóminum poténtias tuas,
et glóriam magnificéntiæ regni tui.
13 Regnum tuum regnum ómnium sæculórum,
et dominátio tua in omnem generatiónem
et generatiónem. ℟.

Lectio secunda

Absterget Deus omnem lacrimam ab oculis eorum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
21, 1-5 a

Ego, Ioánnes, vidi Cælum novum et Terram novam: primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est.

Et Civitátem sanctam Ierúsalem novam vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicéntem:

« Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis, et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit, eórum Deus, et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra: quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ». Et dicit: « Scribe: Hæc verba fidélia sunt et vera ». — Verbum Dómini.

Alleluia — Io 13, 34

℟. Allelúia. ℣. Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus;
ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.
℟. Allelúia.

Evangelium

Mandatum novum do vobis,
ut diligatis invicem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
13, 31-33 a. 34-35

Cum exísset Iudas e cenáculo, dicit Iesus:

« Nunc glorificátus est Fílius hóminis, et Deus glorificátus est in eo: si Deus glorificátus est in eo et Deus glorificábit eum in semetípso, et contínuo glorificábit eum.

Filíoli, adhuc módicum vobíscum sum. Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem; sicut diléxi vos ut et vos diligátis ínvicem. In hoc cognóscent omnes

quia mei discípuli estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
uníus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Io 15, 1. 5

Ego sum vitis vera et vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Surréxit pastor bonus,
qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis,
et pro grege suo mori dignátus est, allelúia.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,

id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Lectio prior

Evangelizamus vobis
ab his vanis converti ad Deum vivum.

Léctio Actuum Apostolórum 14, 5-17

In diébus illis:

Cum factus esset Icónii ímpetus gentílium et Iudæórum cum princípibus suis ut contuméliis affícerent Paulum et Bárnabam et lapidárent eos, intellegéntes confugérunt ad civitátes Lycaóniæ, Lystram et Derben et ad regiónem in circúitu, et ibi evangelizántes erant.

Et quidam vir in Lystris infírmus pédibus sedébat, claudus ex útero matris suæ, qui numquam ambuláverat. Hic audívit Paulum loquéntem; qui intúitus eum et videns quia habéret fidem ut salvus fíeret, dixit magna voce: « Surge super pedes tuos rectus ». Et exsilívit et ambulábat.

Turbæ autem cum vidíssent quod fécerat Paulus, levavérunt vocem suam lycaónice dicéntes: « Dii símiles facti homínibus descendérunt ad nos », et vocábant Bárnabam Iovem, Paulum vero Mercúrium, quóniam ipse erat dux verbi. Sacérdos quoque templi Iovis quod erat ante civitátem, tauros et corónas ad iánuas áfferens cum pópulis, volébat sacrificáre.

Quod ubi audiérunt apóstoli Bárnabas et Paulus, conscíssis túnicis suis exsiliérunt in turbam, clamántes et dicéntes:

« Viri, quid hæc fácitis? Et nos mortáles sumus símiles vobis hómines, evangelizántes vobis ab his vanis con-

vérti ad Deum vivum, qui fecit cælum et terram et mare et ómnia quæ in eis sunt; qui in prætéritis generatiónibus permísit omnes gentes ambuláre in viis suis; et quidem non sine testimónio semet ipsum relíquit benefáciens, de cælo dans vobis plúvias et témpora fructífera, implens cibo et lætítia corda vestra ».

Et hæc dicéntes vix sedavérunt turbas ne sibi immolárent. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 113 B, 1-2. 3-4. 15-16 (℟.: 1)

℟. Non nobis, Dómine,
sed nómini tuo da glóriam.

vel Allelúia.

1 Non nobis, Dómine, non nobis,
sed nómini tuo da glóriam,
super misericórdia tua et veritáte tua.
2 Quare dicent gentes:
« Ubi est Deus eórum? » ℟.

3 Deus autem noster in cælo,
ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
4 Simulácra géntium argéntum et aurum,
ópera mánuum hóminum. ℟.

15 Benedícti vos a Dómino,
qui fecit cælum et terram.
16 Cæli, cæli sunt Dómino,
terram autem dedit fíliis hóminum. ℟.

Alleluia

Io 14, 26

℟. Allelúia. ℣. Spíritus Sanctus vos docébit ómnia:
súggeret vobis ómnia quæcúmque díxero vobis. ℟. Allelúia.

Evangelium

Paraclitus, quem mittet Pater, docebit vos omnia.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 21-26

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Qui habet mandáta mea et servat ea, ille est qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur a Patre meo, et ego díligam eum et manifestábo ei me ipsum ».

Dicit ei Iudas, non ille Iscariótes: « Dómine, et quid factum est quia nobis manifestatúrus es te ipsum et non mundo? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis, non est meus, sed Eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem, Spíritus Sanctus quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis;
non quómodo mundus dat ego do vobis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 19, 5; 12, 10

Laudem dícite Deo nostro,
omnes qui timétis Deum, pusílli et magni,
quia facta est salus et virtus et potéstas Christi eius,
allelúia.

Collecta

Deus, qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
da pópulo tuo fídei speíque constántiam,
ut non dubitémus impléndа,
quæ te nóvimus auctóre promíssa.
Per Dóminum.

Lectio prior

Rettulerunt Ecclesiæ quanta fecisset Deus cum illis.

Léctio Actuum Apostolórum 14, 19-27

In diébus illis:

Supervenérunt ab Antiochía et Icónio Iudǽi, et per-

suásis turbis lapidantésque Paulum trahébant extra civitátem, æstimántes eum mórtuum esse. Circumdántibus autem eum discípulis, surgens intrávit civitátem. Et póstera die proféctus est cum Bárnaba in Derben.

Cumque evangelizássent civitáti illi et docuíssent multos, revérsi sunt Lystram et Icónium et Antiochíam, confirmántes ánimas discipulórum, exhortántes ut permanérent in fide, et quóniam per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in Regnum Dei.

Et cum ordinássent illis per síngulas Ecclésias presbýteros et orássent cum ieiunatiónibus, commendavérunt eos Dómino in quem credíderant.

Transeuntésque Pisídiam venérunt Pamphýliam, et loquéntes in Perge verbum, descendérunt in Attáliam. Et inde navigavérunt Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei in opus quod complevérunt.

Cum autem veníssent et congregássent Ecclésiam, rettulérunt quanta fecísset Deus cum illis, et quia aperuísset géntibus óstium fídei. Moráti sunt autem tempus non módicum cum discípulis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 12-13 ab. 21 (℟.: cf. 12).

℟. Amíci tui, Dómine, notam fáciant glóriam regni tui.
vel Allelúia.

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. ℟.

12 Ut notas fáciant fíliis hóminum poténtias tuas,
et glóriam magnificéntiæ regni tui.

13 Regnum tuum regnum ómnium sæculórum,
et dominátio tua in omnem generatiónem
et generatiónem. ℟.
21 Laudatiónem Dómini loquétur os meum,
et benedícat omnis caro nómini sancto eius
in sǽculum et in sǽculum sǽculi. ℟.

Alleluia

Lc 24, 26

℟. Allelúia. ℣. Oportébat pati Christum et resúrgere a mórtuis;
et ita intráre in glóriam suam.
℟. Allelúia.

Evangelium

Pacem meam do vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 27-31 a

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómodo mundus dat ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet. Audístis quia ego dixi vobis: " Vado et vénio ad vos ". Si diligerétis me gauderétis, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est.

Et nunc dixi vobis priúsquam fiat, ut cum factum fúerit credátis. Iam non multa loquar vobíscum, venit enim princeps mundi, et in me non habet quidquam, sed ut cognóscat mundus quia díligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus,
exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Rom 6, 8

Si mórtui sumus cum Christo,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo,
allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum — Ps 70, 8. 23

Repleátur os meum laude tua, ut possim cantáre;
gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi,
allelúia.

Collecta

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor,
dírige ad te tuórum corda famulórum,
ut, quos de incredulitátis ténebris liberásti,
numquam a tuæ veritátis luce discédant.
Per Dóminum.

Lectio prior

Statuerunt ut ascenderent ad Apostolos et presbyteros in Ierusalem super hac quæstione.

Léctio Actuum Apostolórum 15, 1-6

In diébus illis:

Quidam descendéntes de Iudǽa docébant fratres: « Nisi circumcidámini secúndum morem Móysis, non potéstis salvi fíeri ». Facta autem seditióne et conquisitióne non mínima Paulo et Bárnabæ advérsum illos, statuérunt ut ascénderent Paulus et Bárnabas et quidam álii ex illis ad Apóstolos et presbýteros in Ierúsalem super hac quæstióne.

Illi ígitur dedúcti ab Ecclésia pertransiébant Phœnícen et Samaríam narrántes conversiónem géntium, et faciébant gáudium magnum ómnibus frátribus. Cum autem venísset Ierúsalem, suscépti sunt ab Ecclésia et Apóstolis et presbýteris et annuntiavérunt quanta Deus fecísset cum illis.

Surrexérunt autem quidam de hǽresi Pharisæórum qui credíderant, dicéntes: « Opórtet circumcídere eos, præcípere quoque serváre legem Móysis ». Convenerúntque Apóstoli et presbýteri vidére de verbo hoc.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 121, 1-2. 4-5 (℟.: cf. 1)

℟. In domum Dómini lætántes íbimus.
vel Allelúia.

1 Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».
2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. ℟.

4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
5 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. ℟.

Alleluia Io 15, 4. 5 b

℟. Allelúia. ℣. Manéte in me, et ego in vobis,
dicit Dóminus;
qui manet in me, fert fructum multum.
℟. Allelúia.

Evangelium

Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Ego sum vitis vera et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollit eum, et omnem qui fert fructum, purgat eum ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso nisi mánserit in vite, sic nec vos nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites. Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt et ardent.

Si manséritis in me et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite et fiet vobis. In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis et efficiámini mei discípuli ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Surréxit Dóminus et illúxit nobis,
quos redémit sánguine suo, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum — Ex 15, 1-2

Cantémus Dómino:
glorióse enim magnificátus est.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem, allelúia.

Collecta

Deus, cuius grátia iusti ex ímpiis
et beáti effícimur ex míseris,
adésto opéribus tuis, adésto munéribus,
ut quibus inest fídei iustificátio
non desit perseverántiæ fortitúdo.
Per Dóminum.

Lectio prior

Iudico non inquietari eos
qui ex gentibus convertuntur ad Deum

Léctio Actuum Apostolórum 15, 7-21

In diébus illis:

Cum magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad Apóstolos et senióres:

« Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus in vobis elégit Deus per os meum audíre gentes verbum Evangélii et crédere; et qui novit corda Deus testimónium perhíbuit illis dans Spíritum Sanctum sicut et nobis, et nihil discrévit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum.

Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere iugum super cervícem discipulórum quod neque patres nostri neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Iesu crédimus salvári quemádmodum et illi ».

Tácuit autem omnis multitúdo, et audiébant Bárnabam et Paulum narrántes quanta fecísset Deus signa et prodígia in géntibus per eos. Et postquam tacuérunt, respóndit Iacóbus dicens:

« Viri fratres, audíte me. Sýmeon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit súmere ex géntibus pópulum Nómini suo, et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est:

" Post hæc revértar et reædificábo tabernáculum David quod décidit, et díruta eius reædificábo et érigam illud ut requírant réliqui hóminum Dóminum, et omnes gentes super quas invocátum est Nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc nota a sǽculo ".

Propter quod ego iúdico non inquietári eos qui ex géntibus convertúntur ad Deum, sed scríbere ad eos ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum et for-

nicatióne et suffocáto et sánguine. Móyses enim a generatiónibus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 10 (℟.: cf. 3)

℟. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.
vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. ℟.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. ℟.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. ℟.

Alleluia

Io 10, 27

℟. Allelúia. ℣. Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus;
et ego cognósco eas, et sequúntur me.
℟. Allelúia.

Evangelium

Manete in dilectione mea,
ut gaudium vestrum impleatur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 9-11

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:
« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos: manéte

in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut ego Patris mei præcépta servávi et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
unius summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus,
ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — 2 Cor 5, 15

Pro ómnibus môrtuus est Christus,
ut et qui vivunt iam non sibi vivant,
sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum — Ap 5, 12

Dignus est Agnus, qui occísus est,
accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam
et fortitúdinem et honórem, allelúia.

Collecta

Tríbue nobis, quǽsumus, Dómine,
mystériis paschálibus conveniénter aptári,
ut quæ lætánter exséquimur
perpétua virtúte nos tueántur et salvent.
Per Dóminum.

Lectio prior

Visum est Spiritui Sancto et nobis nihil ultra imponere vobis oneris quam hæc necessario.

Léctio Actuum Apostolórum 15, 22-31

In diébus illis: Plácuit Apóstolis et presbýteris cum omni Ecclésia eléctos viros ex eis míttere Antiochíam cum Paulo et Bárnaba: Iudam, qui cognominátur Barsábbas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manum eórum:

« Apóstoli et presbýteri fratres his qui sunt Antiochíæ et Sýriæ et Cilíciæ frátribus ex géntibus, salútem.

Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes turbavérunt vos verbis everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus, plácuit nobis colléctis in unum elígere viros et míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba et Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro Nómine Dómini nostri Iesu Christi.

Mísimus ergo Iudam et Silam, qui et ipsi verbis réferent éadem.

Visum est enim Spirítui Sancto et nobis nihil ultra impónere vobis óneris quam hæc necessário: abstinére ab idolóthytis et sánguine et suffocátis et fornicatióne; a quibus custodiéntes vos bene agétis. Valéte ».

Illi ígitur dimíssi descendérunt Antiochíam et congregáta multitúdine tradidérunt epístolam; quam cum legíssent gavísi sunt super consolatióne.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 56, 8-9. 10-12 (℟.: 10 a)

℟. Confitébor tibi in pópulis, Dómine.
vel Allelúia.

8 Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum;
9 cantábo et psalmum dicam.
Exsúrge, glória mea,
exsúrge, psaltérium et cíthara,
excitábo auróram. ℟.

10 Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et psalmum dicam tibi in natiónibus,
11 quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua,
et usque ad nubes véritas tua.
12 Exaltáre super cælos, Deus,
super omnem terram glória tua. ℟.

Alleluia Io 15, 15 b

℟. Allelúia. ℣. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. ℟. Allelúia.

Evangelium

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 12-17

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos: maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos ut vos eátis et fructum afferátis et fructus vester máneat, ut quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Col 2, 12

Consepúlti estis Christo in baptísmo,
in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei,
qui suscitávit illum a mórtuis, allelúia.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui nobis regeneratióne baptísmatis
cæléstem vitam conférre dignátus es,
præsta, quǽsumus,
ut, quos immortalitátis éfficis iustificándo capáces,
usque ad plenitúdinem glóriæ, te moderánte, pervéniant.
Per Dóminum.

Lectio prior

Transiens in Macedoniam, adiuva nos.

Léctio Actuum Apostolórum 16, 1-10

In diébus illis: Pervénit Paulus in Derben et Lystram.

Et ecce discípulus quidam erat ibi nómine Timótheus, fílius mulíeris Iudǽæ fidélis, patre autem Græco, huic testimónium reddébant qui in Lystris erant et Icónii fratres. Hunc vóluit Paulus secum profiscísci et assúmens circumcídit eum propter Iudǽos qui erant in illis locis, sciébant enim omnes quod pater eius Græcus esset.

Cum autem pertransírent civitátes, tradébant eis custodíre dógmata quæ erant decréta ab Apóstolis et presbýteris qui essent Hierosólymis. Ecclésiæ quidem confirmabántur fide et abundábant número cotídie.

Transiérunt autem Phrýgiam et Galátiæ regiónem, vetáti a Sancto Spíritu loqui verbum in Asia; cum veníssent autem circa Mýsiam tentábant ire Bithýniam et non permísit eos Spíritus Iesu; cum autem præteríassent Mýsiam, descendérunt Tróadem.

Et vísio per noctem Paulo osténsa est, vir Mácedo quidam erat stans et déprecans eum et dicens: « Tránsiens in Macedóniam, ádiuva nos ». Ut autem visum vidit, statim quæsívimus proficísci in Macedóniam, certi facti quia vocásset nos Deus evangelizáre eis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius — Ps 99, 2. 3. 5. (℟.: 2 a)

℟. Iubiláte Dómino, omnis terra.
vel Allelúia.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. ℟.

3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. ℟.

5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatiónem et generatiónem
véritas eius. ℟.

Alleluia — Col 3, 1

℟. Allelúia. ℣. Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens.
℟. Allelúia.

Evangelium

De mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 18-21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est dilígeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus.

Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: " Non est servus maior dómino suo. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt ". Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt Eum qui misit me ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio, et colláta non perdant,
et ad ætérna dona pervéniant. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus,
allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur. Per Christum.

DOMINICA VI PASCHÆ

Ant. ad introitum — Cf. Is 48, 20

Vocem iucunditátis annuntiáte, et audiátur,
annuntiáte usque ad extrémum terræ:
liberávit Dóminus pópulum suum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Fac nos, omnípotens Deus, hos lætítiæ dies,
quos in honórem Dómini resurgéntis exséquimur,
afféctu sédulo celebráre,
ut quod recordatióne percúrrimus
semper in ópere teneámus.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Imposuerunt manus super illos,
et accipiebant Spiritum Sanctum.

Léctio Actuum Apostolórum — 8, 5-8. 14-17

In diébus illis:

Philíppus, descéndens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ a Philíppo dicebántur unanímiter, audiéntes et vidéntes signa quæ faciébat; ex multis enim eórum qui habébant spíritus immúndos clamántes voce magna exíbant, multi autem paralýtici et claudi curáti sunt; factum est autem magnum gáudium in illa civitáte.

Cum autem audíssent Apóstoli qui erant Hierosólymis quia recépit Samaría verbum Dei, misérunt ad illos Petrum et Ioánnem, qui cum descendíssent oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum Sanctum; nondum enim super quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Iesu. Tunc imposuérunt manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 65, 1-3 a. 4-5. 6-7 a. 16 et 20 (℟.: 1)

℟. Iubiláte Deo, omnis terra.
vel Allelúia.

1 Iubiláte Deo, omnis terra,
2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
3 Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. ℟.

4 Omnis terra adóret te et psallat tibi,
psalmum dicat nómini tuo ».
5 Veníte, et vidéte ópera Dei,
terríbilis in adinventiónibus
super fílios hóminum. ℟.

6 Convértit mare in áridam,
et in flúmine pertransíbunt pede;
ibi lætábimur in ipso.
7 Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum. ℟.

16 Veníte, audíte, et narrábo,
omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
20 Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam et misericórdiam suam a me. ℟.

Lectio secunda

Mortificatus quidem carne,
vivificatus autem Spiritu.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 15-18

Caríssimi:

Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad defensiónem omni poscénti vos ratiónem de ea quæ in vobis est spe, sed cum mansuetúdine et timóre, consciéntiam habéntes bonam, ut in quo de vobis detrectátur confundántur qui calumniántur vestram bonam in Christo conversatiónem. Mélius est enim benefaciéntes, si velit volúntas Dei, pati quam malefaciéntes.

Quia et Christus semel pro peccátis passus est, iustus pro iniústis, ut vos addúceret ad Deum, mortificátus quidem carne, vivificátus autem Spíritu.

Verbum Dómini.

Alleluia Io 14, 23

℟. Allelúia. ℣. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. ℟. Allelúia.

Evangelium

Rogabo Patrem et alium Paraclitum dabit vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 15-21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si dilígitis me, mandáta mea servábitis; et ego rogábo Patrem et álium Paráclitum dabit vobis ut má-

neat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum nec scit: vos cognóscitis eum, quia apud vos manet et in vobis erit.

Non relínquam vos órphanos, vénio ad vos. Adhuc módicum et mundus me iam non videt, vos autem vidétis me, quia ego vivo et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, et vos in me et ego in vobis.

Qui habet mandáta mea et servat ea, ille est qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur a Patre meo, et ego díligam eum et manifestábo ei me ipsum ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est.

Léctio Actuum Apostolórum 10, 25-26. 34-35. 44-48

Factum est cum introísset Petrus, óbvius ei Cornélius prócidens ad pedes adorávit. Petrus vero levávit eum dicens: « Surge, et ego ipse homo sum ».

Apériens autem Petrus os dixit: « In veritáte compério quóniam non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet eum et operátur iustítiam accéptus est illi ».

Adhuc loquénte Petro verba hæc cécidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupuérunt qui ex circumcisióne fidéles qui vénerant cum Petro, quia et in natiónes grátia Spíritus Sancti effúsa est; audiébant enim illos loquéntes linguis et magnificántes Deum.

Tunc respóndit Petrus: « Numquid aquam quis pro-

hibére potest ut non baptizéntur hi qui Spíritum Sanctum accepérunt sicut et nos? » Et iussit eos in nómine Iesu Christi baptizári. Tunc rogavérunt eum ut manéret áliquot diébus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (℟.: cf. 2 b)

℟. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
salutáre suum.
vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius,
et brácchium sanctum eius. ℟.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. ℟.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. ℟.

Lectio secunda

Deus caritas est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-10

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam cáritas ex Deo est, et omnis qui díligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est.

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum ut vivámus per eum.

In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. — Verbum Dómini.

Alleluia Io 14, 23

℟. Allelúia. ℣. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. ℟. Allelúia.

Evangelium

Maiorem hac dilectionem nemo habet,
ut animam suam quis ponat pro amicis suis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos: manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut ego Patris mei præcépta servávi et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos: maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Visum est Spiritui Sancto et nobis nihil ultra imponere vobis oneris quam hæc necessario.

Léctio Actuum Apostolórum 15, 1-2. 22-29

In diébus illis:

Quidam descendéntes de Iudǽa docébant fratres: « Nisi circumcidámini secúndum morem Móysis, non potéstis salvi fíeri ». Facta autem seditióne et conquisitióne non mínima Paulo et Bárnabæ advérsum illos, statuérunt ut ascénderent Paulus et Bárnabas et quidam álii ex illis ad Apóstolos et presbýteros in Ierúsalem super hac quæstióne.

Tunc plácuit Apóstolis et presbýteris cum omni Ecclésia eléctos viros ex eis míttere Antiochíam cum Paulo et Bárnaba: Iudam, qui cognominabátur Barsábbas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manum eórum:

« Apóstoli et presbýteri fratres his qui sunt Antiochíæ et Sýriæ et Cilíciæ frátribus ex géntibus, salútem.

Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes turbavérunt vos verbis evertentes ánimas vestras, quibus non mandávimus, plácuit nobis colléctis in unum elígere viros et míttere ad vos cum caríssimis nobis Bárnaba et Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro Nómine Dómini nostri Iesu Christi.

Mísimus ergo Iudam et Silam, qui et ipsi verbis réferent éadem.

Visum est enim Spirítui Sancto et nobis nihil ultra impónere vobis óneris quam hæc necessário: abstinére ab idolóthytis et sánguine, et suffocátis et fornicatióne; a quibus custodiéntes vos bene agétis. Valéte ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 6 et 8 (℟.: 4)

℟. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.
vel Allelúia.

2 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis;
illúminet vultum suum super nos.
3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. ℟.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. ℟.

6 Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.
8 Benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. ℟.

Lectio secunda

Ostendit mihi Civitatem sanctam descendentem de cælo.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 21, 10-14. 22-23

Sústulit me ángelus in spíritu super montem magnum et altum et osténdit mihi Civitátem sanctam Ierúsalem

descendéntem de cælo a Deo, habéntem glóriam Dei; lumen eius símile lápidi pretiosíssimo, tamquam lápidi iáspidi, in modum crystálli; et habébat murum magnum et altum et habébat portas duódecim et super portas Angelos duódecim et nómina inscrípta, quæ sunt duódecim tríbuum filiórum Israel.

Ab oriénte portæ tres et ab aquilóne portæ tres et ab austro portæ tres et ab occásu portæ tres: et murus Civitátis habens fundaménta duódecim et super ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni.

Et templum non vidi in ea, Dóminus enim Deus Omnípotens templum illíus est, et Agnus. Et Cívitas non eget sole neque luna, ut lúceant ei, nam glória Dei illuminávit eam, et lucérna eius est Agnus.

Verbum Dómini.

Alleluia — Io 14, 23

℟. Allelúia. ℣. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. ℟. Allelúia.

Evangelium

Spiritus Sanctus suggeret vobis omnia quæ dixi vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 23-29

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermó-

nes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed Eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem, Spíritus Sanctus quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómodo mundus dat ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet. Audístis quia ego dixi vobis: "Vado et vénio ad vos". Si diligerétis me gauderétis, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat, ut cum factum fúerit credátis ». — Verbum Dómini.

Ubi Ascensio Domini sequenti dominica celebratur, legi possunt in dominica sexta Paschæ lectio II et Evangelium quæ dominicæ septimæ assignantur, ut infra, pp. 558-559.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Io 14, 15-16

Si dilígitis me, mandáta mea serváte,
dicit Dóminus.
Et ego rogábo Patrem,
et álium Paráclitum dabit vobis,
ut máneat vobíscum in ætérnum, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructum in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris
nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Collecta

Concéde, miséricors Deus,
ut, quod paschálibus exséquimur institútis,
fructíferum nobis omni témpore sentiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Aperuit Dominus cor eius intendere
his quæ dicebantur a Paulo.

Léctio Actuum Apostolórum 16, 11-15

Navigántes a Tróade recto cursu vénimus Samothráciam et sequénti die Neápolim, et inde Philíppos, quæ est prima partis Macedóniæ cívitas, colónia. Erámus autem in hac urbe diébus áliquot commorántes.

Die autem sabbatórum egréssi sumus foras portam iuxta flumen ubi putabámus oratiónem esse, et sedéntes loquebámur muliéribus quæ convénerant.

Et quædam múlier nómine Lýdia, purpurária civitátis Thyatirenórum, colens Deum, audiébat, cuius Dóminus apéruit cor inténdere his quæ dicebántur a Paulo. Cum autem baptizáta esset et domus eius, deprecáta est dicens: « Si iudicástis me fidélem Dómino esse, introíte in domum meam et manéte », et coégit nos.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5-6 a et 9 b (℟.: 4 a)

℟. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo.

vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum;
laus eius in ecclésia sanctórum.
2 Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et fílii Sion exsúltent in rege suo. ℟.

3 Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.
4 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salútem. ℟.

5 Iúbilent sancti in glória,
læténtur in cubílibus suis.
6 Exaltatiónes Dei in gútture eórum:
9 glória hæc est ómnibus sanctis eius. ℟.

Alleluia

Io 15, 26 b. 27 a

℟. Allelúia. ℣. Spíritus veritátis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus;
et vos testimónium perhibébitis.
℟. Allelúia.

Evangeliu

Spiritus veritatis testimonium perhibebit de me.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 26 — 16, 4

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Cum vénerit Paráclitus quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me; sed et vos testimónium perhibétis, quia ab inítio mecum estis.

Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos; sed venit hora ut omnis qui intérficit vos arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Et hæc fácient quia non novérunt Patrem neque me. Sed hæc locútus sum vobis ut cum vénerit hora eórum reminiscámini eórum quia ego dixi vobis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus,
exsultántis Ecclésiæ,
et cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulórum suórum,
et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum — Ap 19, 7. 6

Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo,
quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens,
allelúia.

Collecta

Semper exsúltet pópulus tuus, Deus,
renováta ánimæ iuventúte,
ut, qui nunc lætátur in adoptiónis se glóriam restitútum,
resurrectiónis diem spe certæ gratulatiónis exspéctet.
Per Dóminum.

Lectio prior

Crede in Domino Iesu et salvus eris tu et domus tua.

Léctio Actuum Apostolórum — 16, 22-34

In diébus illis:

Cucúrrit plebs Philippénsium advérsus Paulum et Silam, et magistrátus scissis túnicis eórum iussérunt eos virgis cædi, et cum multas plagas eis imposuíssent, misérunt eos in cárcerem, præcipiéntes custódi ut caute custodíret eos; qui cum tale præcéptum accepísset, mi-

sit eos in interiórem cárcerem et pedes eórum strinxit in ligno.

Média autem nocte Paulus et Silas orántes laudábant Deum, et audiébant eos qui in custódia erant; súbito vero terræmótus factus est magnus, ita ut moveréntur fundaménta cárceris, et apérta sunt statim óstia ómnia, et universórum víncula solúta sunt.

Expergefáctus autem custos cárceris et videns apértas iánuas cárceris, evagináto gládio volébat se interfícere, æstimans fugísse vinctos. Clamávit autem Paulus voce magna dicens: « Nihil féceris tibi mali, univérsi enim hic sumus ».

Petitóque lúmine intro cucúrrit, et tremefáctus prócidit Paulo et Silæ, et prodúcens eos foras ait: « Dómini, quid me opórtet fácere ut salvus fiam? » At illi dixérunt: « Crede in Dómino Iesu et salvus eris tu et domus tua ».

Et locúti sunt ei verbum Dómini cum ómnibus qui erant in domo eius. Et tollens eos in illa hora noctis lavit eos a plagis, et baptizátus est ipse et omnes eius contínuo, cumque perduxísset eos in domum appósuit mensam, et lætátus est cum omni domo sua credens Deo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 7 c-8 (℟.: 7 c)

℟. Salvum me fáciet déxtera tua, Dómine.
vel Allelúia.

1 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu angelórum psallam tibi,
2 adorábo ad templum sanctum tuum. ℟.

Confitébor nómini tuo,
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.
3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. ℟.

7 Et salvum me fáciet déxtera tua.
8 Dóminus opus perfíciet pro me;
Dómine, misericórdia tua in sæculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas. ℟.

Alleluia Io 16, 7. 13

℟. Allelúia. ℣. Mittam ad vos Spíritum veritátis, dicit Dóminus;
ille docébit vos omnem veritátem.
℟. Allelúia.

Evangelium

Si non abiero, Paraclitus non veniet ad vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 16, 5 b-11

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nunc vado ad Eum qui me misit, et nemo ex vobis intérrogat me: “ Quo vadis? ” Sed quia hæc locútus sum vobis tristítia implévit cor vestrum. Sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis, ut ego vadam. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos.

Et cum vénerit ille, árguet mundum de peccáto et de iustítia et de iudício: de peccáto quidem, quia non credunt in me; de iustítia vero, quia ad Patrem vado et iam non vidétis me; de iudício autem, quia princeps mundi huius iudicátus est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Cf. Lc 24, 46. 26

Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum — Ps 17, 50; 21, 23

Confitébor tibi in pópulis, Dómine,
et narrábo nomen tuum
frátribus meis, allelúia.

Collecta

Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut, quemádmodum mystério
resurrectiónis Fílii tui sollémnia cólimus,
ita et in advéntu eius
gaudére cum Sanctis ómnibus mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Quod ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis.

Léctio Actuum Apostolórum 17, 15. 22 — 18, 1

In diébus illis:

Qui deducébant Paulum perduxérunt usque Athénas, et, accépto mandáto ad Silam et Timótheum ut quam celérrime venírent ad illum, profécti sunt.

Stans autem Paulus in médio Areopági ait:

« Viri Atheniénses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo; prætériens enim et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat " Ignóto deo ". Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis.

Deus qui fecit mundum et ómnia quæ in eo sunt, hic, cæli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis inhábitat nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam et inspiratiónem et ómnia; fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, defíniens statúta témpora et términos habitatiónis eórum, quǽrere Deum si forte attréctent eum et invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum.

In ipso enim vívimus et movémur et sumus, sicut et quidam vestrum poetárum dixérunt: " Ipsíus enim et genus sumus ". Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro aut argénto aut lápidi, sculptúræ artis et cogitatiónis hóminis, divínum esse símile.

Et témpora quidem ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pæniténtiam agant, eo quod státuit diem in qua iudicatúrus est orbem in iustítia in viro quem constítuit, fidem præbens ómnibus súscitans eum a mórtuis ».

Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum,

quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: « Audiémus te de hoc íterum ». Sic Paulus exívit de médio eórum.

Quidam vero viri adhæréntes ei crediderunt, in quibus et Dionýsius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris et álii cum eis. Post hæc discédens ab Athénis venit Corínthum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius — Ps 148, 1-2. 11-12. 13. 14

℟. Pleni sunt cæli et terra glória tua.
vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.
2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. ℟.

11 Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdices terræ,
12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus: ℟.

13 Laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus.
Conféssio eius super cælum et terram. ℟.

14 Et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. ℟.

Alleluia — Io 14, 16

℟. Allelúia. ℣. Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
℟. Allelúia.

Evangelium

Spiritus veritatis ducet vos in omni veritate.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
16, 12-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille, Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritáte: non enim loquétur a semetípso, sed quæcúmque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Ille me glorificábit, quia de meo accípiet et annuntiábit vobis.

Omnia quæcúmque habet Pater mea sunt; proptérea dixi quia de meo áccipit et annuntiábit vobis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia, unius summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Cf. Io 15, 16. 19

Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

IN ASCENSIONE DOMINI

Sollemnitas

Ant. ad introitum — Act 1, 11

Viri Galilǽi, quid admirámini aspiciéntes in cælum? Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Fac nos, omnípotens Deus, sanctis exsultáre gáudiis,
et pia gratiárum actióne lætári,
quia Christi Fílii tui ascénsio est nostra provéctio,
et quo procéssit glória cápitis,
eo spes vocátur et córporis.
Per Dóminum.

Lectio prima

Videntibus illis, elevatus est.

Léctio Actuum Apostolórum — 1, 1-11

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Iesus fácere et docére, usque in diem qua, cum præcepísset Apóstolis per Spíritum Sanctum quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit se ipsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis et loquens ea quæ sunt de Regno Dei.

Et convéscens præcépit eis ab Hierosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris « Quam audístis a me, quia Ioánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini in Spíritu Sancto non post multos hos dies ».

Igitur qui convénerant interrogábant eum dicéntes: « Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israéli? » Dixit autem eis:

« Non est vestrum nosse témpora vel moménta quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniénte Sancto Spíritu in vos, et éritis mihi testes in Ierúsalem et in omni Iudǽa et Samaría et usque ad últimum terræ ».

Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúnte illo, ecce duo viri astitérunt iuxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt:

« Viri Galilǽi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Iesus qui assúmptus est a vobis in cælum sic véniet quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 46, 2-3. 6-7. 8-9 (℟.: 6)

℟. Ascéndit Deus in iúbilo, et Dóminus in voce tubæ.
vel Allelúia.

2 Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis,
rex magnus super omnem terram. ℟.

6 Ascéndit Deus in iúbilo,
et Dóminus in voce tubæ.
7 Psállite Deo, psállite;
psállite regi nostro, psállite. ℟.

8 Quóniam rex omnis terræ Deus,
psállite sapiénter.
9 Regnávit Deus super gentes,
Deus sedet super sedem sanctam suam. ℟.

Lectio secunda

Constituit eum ad dexteram suam in cælestibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
1, 17-23

Fratres:

Deus Dómini nostri Iesu Christi, Pater glóriæ, det vobis Spíritum sapiéntiæ et revelatiónis in agnitióne eius, illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis eius, quæ divítiæ glóriæ hereditátis eius in sanctis, et quæ sit superéminens magnitúdo virtútis eius in nos qui crédimus secúndum operatiónem poténtiæ virtútis eius, quam operátus est in Christo súscitans illum a mórtuis et constítuens ad déxteram suam in cæléstibus supra omnem Principátum et Virtútem et Dominatiónem et omne nomen quod nominátur non solum in hoc sǽculo sed et in futúro;

et ómnia subiécit sub pédibus eius, et ipsum dedit caput supra ómnia Ecclésiæ, quæ est corpus ipsíus, plenitúdo eius qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Verbum Dómini.

Alleluia
Mt 28, 19. 20

℟. Allelúia. ℣. Eúntes docéte omnes gentes,
dicit Dóminus:
ego vobíscum sum ómnibus diébus usque
ad consummatiónem sǽculi. ℟. Allelúia.

Evangelium

Anno A

Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra.

✠ Conclúsio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam, in Mon-

tem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt. Et accédens Iesus locútus est eis dicens:

« Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos servare ómnia quæcúmque mandávi vobis: et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi ». — Verbum Dómini.

Anno B

Assumptus est in cælum
et sedit a dextris Dei.

✠ Conclúsio sancti Evangélii secúndum Marcum
16, 15-20

In illo témpore: Appárens Iesus Undecim, dixit eis:

« Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum et sedit a dextris Dei. Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

Verbum Dómini.

Anno C

Dum benediceret illis, ferebatur in cælum.

✠ Conclúsio sancti Evangélii secúndum Lucam
24, 46-53

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissiónem peccatórum in omnes gentes — incipiéntibus ab Ierúsalem: vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitáte, quoad usque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Bethániam, et elevátis mánibus suis benedíxit eis. Et factum est dum benedíceret illis, recéssit ab eis et ferebátur in cælum. Et ipsi adoravérunt eum, et regréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno, et erant semper in templo benedicéntes Deum. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sacrifícium, Dómine, pro Fílii tui súpplices
venerábili nunc ascensióne deférimus:
præsta, quǽsumus, ut his commérciis sacrosánctis
ad cæléstia consurgámus. Per Christum.

Præfatio de Ascensione, pp. 636-637.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem — Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui in terra constitútos divína tractáre concédis,
præsta, quǽsumus,
ut illuc tendat christiánæ devotiónis afféctus,
quo tecum est nostra substántia.
Per Christum.

Ubi sollemnitas Ascensionis non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ VII Paschæ.

Feria quinta

In regionibus ubi celebratio Ascensionis Domini ad dominicam septimam Paschæ transfertur, hodie adhibentur textus qui sequuntur:

Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 8-9. 20

Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo,
iter fáciens eis, hábitans in illis,
terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia.

Collecta

Deus, qui pópulum tuum
tuæ fecísti redemptiónis partícipem,
concéde nobis, quǽsumus,
ut de resurrectióne domínica perpétuo gratulémur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Manebat apud eos et operabatur,
et disputabat in synagoga.

Léctio Actuum Apostolórum 18, 1-8

In diébus illis:

Discédens Paulus ab Athénis venit Corínthum. Et

invéniens quemdam Iudǽum nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam uxórem eius, eo quod præcepísset Cláudius discédere omnes Iudǽos a Roma, accéssit ad eos, et quia eiúsdem erat artis manébat apud eos et operabátur; erant autem scenofactóriæ artis.

Disputábat autem in synagóga per omne sábbatum, suadebátque Iudǽis et Græcis.

Cum veníssent autem de Macedónia Silas et Timótheus, instábat verbo Paulus, testíficans Iudǽis esse Christum, Iesum. Contradicéntibus autem eis et blasphemántibus, excútiens vestiménta dixit ad eos: « Sanguis vester super caput vestrum; mundus ego, ex hoc ad gentes vadam ».

Et migrans inde intrávit in domum cuiúsdam nómine Titi Iusti, coléntis Deum, cuius domus erat coniúncta synagógæ. Crispus autem archisynagógus crédidit Dómino cum omni domo sua, et multi Corinthiórum audiéntes credébant et baptizabántur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (℟.: cf. 2 b)

℟. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
salutáre suum.

vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius,
et brácchium sanctum eius. ℟.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. ℟.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. ℟.

Alleluia Io 14, 18

℟. Allelúia. ℣. Non vos relínquam órphanos,
dicit Dóminus:
vado et vénio ad vos, et gaudébit cor
vestrum. ℟. Allelúia.

Loco versus ante Evangelium qui singulis diebus proponitur, alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 603, inveniuntur.

Evangelium

Contristabimini,
sed tristitia vestra vertetur in gaudium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 16, 16-20

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Módicum et iam non vidétis me, et íterum módicum et vidébitis me ».

Dixérunt ergo ex discípulis eius ad ínvicem: « Quid est hoc quod dicit nobis: " Módicum, et non vidétis me, et íterum módicum et vidébitis me ", et: " Vado ad Patrem "? » Dicébant ergo: « Quid est hoc, quod dicit: " Módicum "? Nescímus quid lóquitur ».

Cognóvit Iesus quia volébant eum interrogáre, et dixit eis: « De hoc quǽritis inter vos, quia dixi: " Módicum, et non vidétis me, et íterum módicum et vidébitis me "? Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis

vos, mundus autem gaudébit; vos contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur. Per Christum.

Præfatio paschalis, pp. 631-635.

Ant. ad communionem — Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sæculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum — Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
érige nos ad consedéntem in déxtera tua
nostræ salútis auctórem,

ut, cum in maiestáte sua Salvátor noster advénerit,
quos fecísti baptísmo renásci,
fácias beáta immortalitáte vestíri.
Per Dóminum.

In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti:

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut, quod tui Verbi sanctificatióne promíssum est,
evangélico ubíque compleátur efféctu,
et plenitúdo adoptiónis obtíneat
quod prædíxit testificátio veritátis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Populus est mihi multus in hac civitate.

Léctio Actuum Apostolórum 18, 9-18

Cum esset Paulus Corínthi, dixit ei Dóminus nocte per visiónem: « Noli timére, sed lóquere et ne táceas, quia ego sum tecum et nemo apponétur tibi ut nóceat te, quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte ». Sedit autem annum et sex menses docens apud eos verbum Dei.

Gallióne autem procónsule Acháiæ, insurrexérunt uno ánimo Iudǽi in Paulum et adduxérunt eum ad tribúnal dicéntes: « Contra legem hic persuádet homínibus cólere Deum ».

Incipiénte autem Paulo aperíre os, dixit Gállio ad Iudǽos: « Si quidem esset iníquum áliquid aut fácinus péssimum, o Iudǽi, mérito vos sustinérem; si vero quæstiónes sunt de verbo et nomínibus et lege vestra, vos ipsi vidéritis; iudex ego horum nolo esse ». Et minávit eos a tribunáli.

Apprehendéntes autem omnes Sósthenen príncipem synagógæ, percutiébant ante tribúnal; et nihil horum Gallióni curæ erat.

Paulus vero cum adhuc sustinuísset dies multos, frátribus valefáciens navigábat in Sýriam, et cum eo Priscílla et Aquila, qui sibi totónderat in Cénchreis caput, habébat enim votum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 46, 2-3. 4-5. 6-7 (℟.: 8 a)

℟. Rex omnis terræ Deus.

vel Allelúia.

2 Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis,
rex magnus super omnem terram. ℟.

4 Subiécit pópulos nobis,
et gentes sub pédibus nostris.
5 Elégit nobis hereditátem nostram,
glóriam Iacob quem diléxit. ℟.

6 Ascéndit Deus in iúbilo,
et Dóminus in voce tubæ.
7 Psállite Deo, psállite;
psállite regi nostro, psállite. ℟.

Alleluia Lc 24, 46

℟. Allelúia. ℣. Oportébat pati Christum et resúrgere a mórtuis;
et ita intráre in glóriam suam.
℟. Allelúia.

Evangelium

Gaudium vestrum nemo tollit a vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 16, 20-23 a

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit; vos contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium.

Múlier cum parit tristítiam habet, quia venit hora eius; cum autem pepérerit púerum, iam non méminit pressúræ propter gáudium quia natus est homo in mundum.

Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis; íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollit a vobis. Et in illo die me non rogábitis quidquam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdant,
et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Rom 4, 25

Tráditus est Christus Dóminus noster
propter delícta nostra,
et resurréxit propter iustificatiónem nostram, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine,
quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum 1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
allelúia.

Collecta

Deus, cuius Fílius ad cælos ascéndens
Apóstolis Sanctum Spíritum dignátus est pollicéri,
præsta, quǽsumus,
ut, sicut illi multifária doctrínæ cæléstis múnera
percepérunt,
ita nobis quoque spiritália dona concédas. Per Dóminum.

In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti:

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
bonis opéribus semper infórma,
ut, ad melióra iúgiter contendéntes,
paschále mystérium studeámus habére perpétuum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ostendebat Apollo
per Scripturas esse Christum Iesum.

Léctio Actuum Apostolórum 18, 23-28

Facto Antiochíæ aliquánto témpore proféctus est

Paulus, perámbulans ex órdine Galáticam regiónem et Phrýgiam, confírmans omnes discípulos.

Iudǽus autem quidam Apóllo nómine, Alexandrínus natióne, vir éloquens, devénit Ephesum, potens in Scriptúris. Hic erat catechizátus viam Dómini, et fervens Spíritu loquebátur et docébat diligénter ea quæ sunt de Iesu, sciens tantum baptísma Ioánnis.

Hic ergo cœpit fiduciáliter ágere in synagóga; quem cum audíssent Priscílla et Aquila assumpsérunt eum et diligéntius exposuérunt ei viam Dómini.

Cum autem vellet transíre in Acháiam, exhortáti fratres scripsérunt discípulis ut suscíperent eum; qui cum venísset cóntulit multum his qui credíderant per grátiam; veheménter enim Iudǽos revincébat públice, osténdens per Scriptúras esse Christum Iesum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 46, 2-3. 8-9. 10 (℟.: 8 a)

℟. Rex omnis terræ Deus.

vel Allelúia.

2 Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis,
rex magnus super omnem terram. ℟.

8 Quóniam rex omnis terræ Deus,
psállite sapiénter.
9 Regnávit Deus super gentes,
Deus sedet super sedem sanctam suam. ℟.

10 Príncipes populórum congregáti sunt
cum pópulo Dei Abraham,
quóniam Dei sunt scuta terræ:
veheménter elevátus est. ℟.

Alleluia

Io 16, 28

℟. Allelúia. ℣. Exívi a Patre et veni in mundum;
íterum relínquo mundum et vado ad Pa-
trem. ℟. Allelúia.

Evangelium

Pater amat vos, quia vos me amastis et credidistis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
16, 23 b-28

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Amen, amen dico vobis: Si quid petiéritis Patrem in Nómine meo, dabit vobis. Usque modo non petístis quidquam in Nómine meo: pétite et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum.

Hæc in provérbiis locútus sum vobis; venit hora cum iam non in provérbiis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiábo vobis.

Illo die in Nómine meo petétis, et non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis; ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis et credidístis quia ego a Deo exívi.

Exívi a Patre et veni in mundum; íterum relínquo mundum et vado ad Patrem ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus,
hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Io 17, 24

Pater, quos dedísti mihi,
volo ut ubi sum ego et illi sint mecum,
ut vídeant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

DOMINICA VII PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 26, 7-9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum,
vultum tuum requíram;
ne avértas fáciem tuam a me, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Supplicatiónibus nostris, Dómine, adésto propítius,
ut, sicut humáni géneris Salvatórem
tecum in tua crédimus maiestáte,
ita eum usque ad consummatiónem sǽculi
manére nobíscum, sicut ipse promísit, sentiámus.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Erant perseverantes unanimiter in oratione.

Léctio Actuum Apostolórum 1, 12-14

Postquam assúmptus est Iesus in cælum revérsi sunt Apóstoli in Ierúsalem a monte qui vocátur Olivéti, qui est iuxta Ierúsalem sábbati habens iter.

Et cum introíssent, in cenáculum ascendérunt ubi manébant, et Petrus et Ioánnes et Iacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomǽus et Matthǽus, Iacóbus Alphǽi et Simon Zelótes et Iudas Iacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus et María Matre Iesu et frátribus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 4. 7-8 a (℟.: 13)

℟. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
vel Allelúia.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea,
quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ,
a quo trepidábo? ℟.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. ℟.

7 Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.
8 De te dixit cor meum: « Exquírite fáciem eius ». ℟.

Lectio secunda

Si exprobramini in nomine Christi, beati.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 13-16

Caríssimi:

Quemádmodum communicátis Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ eius gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti, quóniam Spíritus glóriæ et Dei super vos requiéscit.

Nemo enim vestrum patiátur quasi homicída aut fur aut maléficus aut alienórum speculátor; si autem ut christiánus, non erubéscat, gloríficet autem Deum in isto nómine. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 18

℟. Allelúia. ℣. Non vos relínquam órphanos,
dicit Dóminus:
vado et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. ℟. Allelúia.

Evangelium

Pater, glorifica Filium tuum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 1-11 a

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, dixit:

« Pater, venit hora: glorífica Fílium tuum, ut Fílius glorífícet te sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne quod dedísti ei det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum verum Deum, et quem misísti Iesum Christum.

Ego te glorificávi super terram, opus consummávi quod dedísti mihi ut fáciam; et nunc glorífica me tu, Pater, apud temetípsum glória quam habébam prius quam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus quos dedísti mihi de mundo. Tui erant et mihi eos dedísti, et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba quæ dedísti mihi dedi eis, et ipsi accepérunt et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti.

Ego pro eis rogo; non pro mundo rogo sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt, et mea ómnia tua sunt et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Oportet testem resurrectionis eius nobiscum fieri unum ex istis.

Léctio Actuum Apostolórum 1, 15-17. 20 a. 20 c-26

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum dixit — erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti —:

« Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Iuda qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Iesum, quia connumerátus erat in nobis et sortítus est sortem ministérii huius.

Scriptum est enim in libro Psalmórum: " Episcopátum eius accípiat alter ".

Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti erant in omni témpore quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Iesus, incípiens a baptísmate Ioánnis usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis eius nobíscum fíeri unum ex istis ».

Et statuérunt duos, Ioseph qui vocabátur Barsábbas, qui cognominátus est Iustus, et Matthíam. Et orántes dixérunt:

« Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii huius et apostolátus, de quo prævaricátus est Iudas ut abíret in locum suum ».

Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 11-12. 19-20 ab (℟.: 19 a)

℟. Dóminus in cælo parávit sedem suam.
vel Allelúia.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. ℟.

19 Dóminus in cælo parávit sedem suam,
et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
20 Benedícite Dómino, omnes ángeli eius,
poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus. ℟.

Lectio secunda

Qui manet in caritate in Deo manet
et Deus in eo manet.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli
4, 11-16

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam; si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet et cáritas eius in nobis consummáta est. In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium Salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit

« Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet et ipse in Deo.

Et nos cognóvimus et credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritáte in Deo manet et Deus in eo manet.

Verbum Dómini.

Alleluia Io 14, 18

℟. Allelúia. ℣. Non vos relínquam órphanos,
dicit Dóminus:
vado et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. ℟. Allelúia.

Evangelium

Sint unum sicut nos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 11 b-19

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:

« Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi fílius perditiónis ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte: sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mun-

dum; et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Video Filium hominis a dextris stantem Dei.

Léctio Actuum Apostolórum 7, 55-60

In diébus illis:

Cum esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei, et ait: « Ecce vídeo cælos apértos et Fílium hóminis a dextris stantem Dei ».

Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum, et eiciéntes extra civitátem lapidábant. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis qui vocabátur Saulus.

Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: « Dómine Iesu, súscipe spíritum meum ». Pósitis autem génibus clamávit voce magna: « Dómine, ne státuas illis hoc peccátum », et cum hoc dixísset obdormívit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 96, 1 et 2 b. 6 et 7 c. 9 (℟.: 1 a et 9 a)

℟. Dóminus regnávit, Altíssimus super omnem terram.
vel Allelúia.

Dóminus regnávit, exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ;
iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius. ℟.

6 Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.
7 Adoráte eum, omnes dii. ℟.
9 Quóniam tu Dóminus, Altíssimus super omnem terram,
nimis exaltátus es super omnes deos. ℟.

Lectio secunda

Veni, Domine Iesu!

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
22, 12-14. 16-17. 20

Ego, Ioánnes, audívi vocem dicéntem mihi:

« Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque sicut opus eius est. Ego Alpha et Omega, Primus et Novíssimus, Princípium et Finis. Beáti qui lavant stolas suas, ut sit potéstas eórum super lignum vitæ et portis intrent in Civitátem.

Ego Iesus misi ángelum meum testificári vobis hæc super Ecclésiis. Ego sum Radix et Genus David, Stella spléndida matutína ».

Et Spíritus et Sponsa dicunt: « Veni! » Et qui audit dicat: « Veni! » Et qui sitit véniat, qui vult accípiat Aquam Vitæ gratis.

Dicit qui testimónium pérhibet istórum: « Etiam, vénio cito ».

Amen. Veni, Dómine Iesu! — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 18

℟. Allelúia. ℣. Non vos relínquam órphanos,
dicit Dóminus:
vado et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. ℟. Allelúia.

Evangelium

Sint consummati in unum!

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 20-26

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:

« Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus, ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut ubi ego sum et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi, quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit, ego autem te cognóvi et hi cognovérunt quia tu me misísti, et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut diléctio qua dilexísti me in ipsis sit et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Io 17, 22

Rogo, Pater, ut sint unum,
sicut et nos unum sumus, allelúia.

Post communionem

Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut per hæc sacrosáncta mystéria
in totíus Ecclésiæ confidámus córpore faciéndum,
quod eius præcéssit in cápite.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Act 1, 8

Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes usque ad últimum terræ, allelúia.

Collecta

Advéniat nobis, quǽsumus, Dómine,
virtus Spíritus Sancti,
qua voluntátem tuam fidéli mente retinére,
et pia conversatióne deprómere valeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Si Spiritum Sanctum accepistis credentes?

Léctio Actuum Apostolórum 19, 1-8

Factum est cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum et inveníret quosdam discípulos, dixítque ad eos: « Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes? »

At illi ad eum: « Sed neque si Spíritus Sanctus est audívimus ». Ille vero ait: « In quo ergo baptizáti estis? » Qui dixérunt: « In Ioánnis baptísmate ».

Dixit autem Paulus: « Ioánnes baptizávit baptísma pæniténtiæ, pópulo dicens in eum qui ventúrus esset post ipsum ut créderent, hoc est in Iesum ».

His audítis, baptizáti sunt in Nómine Dómini Iesu; et cum imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis et prophetábant. Erant autem omnes viri fere duódecim.

Introgréssus autem synagógam cum fidúcia loquebátur per tres menses, dísputans et suádens de Regno Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 67, 2-3. 4-5 ac. 6-7 ab (℟.: 33 a)

℟. Regna terræ, cantáte Deo.
vel Allelúia.

2 Exsúrgit Deus, et dissipántur inimíci eius;
et fúgiunt qui odérunt eum a fácie eius.
3 Sicut dissipátur fumus, tu díssipas;
sicut fluit cera a fácie ignis,
sic péreunt peccatóres a fácie Dei. ℟.

4 Et iusti læténtur et exsúltent in conspéctu Dei,
et delecténtur in lætítia.
5 Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius;
Dóminus nomen illi. ℟.

6 Pater orphanórum et iudex viduárum,
Deus in habitáculo sancto suo.
7 Deus, qui inhabitáre facit desolátos in domo,
qui edúcit vinctos in prosperitátem. ℟.

Alleluia — Col 3, 1

℟. Allelúia. ℣. Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens.
℟. Allelúia.

Evangelium

Confidite, ego vici mundum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
16, 29-33

In illo témpore:

Dixérunt discípuli ad Iesum: « Ecce nunc palam lóqueris, et provérbium nullum dicis. Nunc scimus quia scis ómnia et non opus est tibi ut quis te intérroget; in hoc crédimus quia a Deo exísti ».

Respóndit eis Iesus: « Modo créditis? Ecce venit hora et iam venit ut dispergámini unusquísque in própria et me solum relinquátis; et non sum solus, quia Pater mecum est.

Hæc locútus sum vobis, ut in me pacem habeátis: in mundo pressúram habétis, sed confídite, ego vici mundum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Sacrifícia nos, Dómine, immaculáta puríficent,
et méntibus nostris supérnæ grátiæ dent vigórem.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem — Io 14, 18; 16, 22

Non vos relínquam órphanos, dicit Dóminus:
véniam ad vos íterum, et gaudébit cor vestrum, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 1, 17-18

Ego sum primus et novíssimus;
et vivus et fui mórtuus,
et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, allelúia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut Spíritus Sanctus advéniens
templum nos glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat.
Per Dóminum.

L ctio prior

Consummo cursum meum et ministerium quod accepi a Domino Iesu.

Léctio Actuum Apostolórum 20, 17-27

In diébus illis:

A Miléto mittens Ephesum convocávit Paulus presbýteros Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum dixit eis: « Vos scitis a prima die qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte et lácrimis et tentatiónibus quæ mihi accidérunt ex insídiis Iudæórum; quómodo nihil subtráxerim utílium quóminus annuntiárem vobis et docérem vos públice et per domos, testíficans

Iudǽis atque Græcis in Deum pæniténtiam et fidem in Dóminum nostrum Iesum.

Et nunc ecce alligátus ego Spíritu vado in Ierúsalem, quæ in ea eventúra sint mihi ignórans, nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes protestátur mihi dicens quóniam víncula et tribulatiónes me manent. Sed níhili fácio ánimam meam pretiósam mihi, dúmmodo consúmmem cursum meum et ministérium quod accépi a Dómino Iesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes per quos transívi prǽdicans Regnum; quaprópter contéstor vos hodiérna die quia mundus sum a sánguine ómnium, non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 67, 10-11. 20-21 (℟.: 33 a)

℟. Regna terræ, cantáte Deo,
vel Allelúia.

10 Plúviam voluntáriam effundébas, Deus;
hereditátem tuam infirmátam, tu refecísti eam.
11 Animália tua habitábant in ea,
parásti in bonitáte tua páuperi, Deus. ℟.

20 Benedíctus Dóminus die cotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
21 Deus noster, Deus ad salvándum;
et Dómini, Dómini éxitus mortis. ℟.

Alleluia Io 14, 16

℟. Allelúia. ℣. Rogábo Patrem et alium Paráclitum dabit vobis,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
℟. Allelúia.

Evangelium

Pater, glorifica Filium tuum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 1-11 a

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, dixit:

« Pater, venit hora: glorífica Fílium tuum, ut Fílius glorificet te sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne quod dedísti ei det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum verum Deum et quem misísti Iesum Christum.

Ego te glorificávi super terram, opus consummávi quod dedísti mihi ut fáciam; et nunc glorífica me tu, Pater, apud temetípsum glória quam habébam prius quam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus quos dedísti mihi de mundo. Tui erant et mihi eos dedísti, et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba quæ dedísti mihi dedi eis, et ipsi accepérunt et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti.

Ego pro eis rogo; non pro mundo rogo sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt, et mea ómnia tua sunt et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Io 14, 26

Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia quæcúmque díxero vobis, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis, allelúia.

Collecta

Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, concéde propítius,
ut, Sancto Spíritu congregáta, toto sit corde tibi devóta,
et pura voluntáte concórdet.
Per Dóminum.

Lectio prior

Commendo vos Deo, qui potens est ædificare et dare hereditatem.

Léctio Actuum Apostolórum 20, 28-38

In diébus illis: Dicébat Paulus presbýteris Ecclésiæ Ephesiórum:

« Atténdite vobis et univérso gregi, in quo vos Spí-

ritus Sanctus pósuit epíscopos, páscere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi graves in vos non parcéntes gregi, et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa ut ábstrahant discípulos post se.

Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnium nocte et die non cessávi cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

Argéntum aut aurum aut vestem nullíus concupívi; ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant et his qui mecum sunt ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbórum Dómini Iesu, quóniam ipse dixit: "Beátius est magis dare quam accípere" ».

Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, cum ómnibus illis orávit. Magnus autem fletus factus est ómnium, et procumbéntes super collum Pauli osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem eius non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 67, 29-30. 33-35 a. 35 b-36 c (℟.: 33 a)

℟. Regna terræ, cantáte Deo.
vel Allelúia.

29 Manda, Deus, virtúti tuæ;
confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
30 A templo tuo in Ierúsalem
tibi áfferent reges múnera. ℟.

33 Regna terræ, cantáte Deo,
psállite Dómino, psállite Deo,
34 qui fertur super cælum cæli ad oriéntem;
ecce dabit vocem suam, vocem virtútis.
35 Tribúite virtútem Deo. ℟.

Super Israel magnificéntia eius
et virtus eius in núbibus.
36 Benedíctus Deus. ℟.

Alleluia

Io 17, 17 b. a

℟. Allelúia. ℣. Sermo tuus, Dómine, véritas est;
sanctífica nos in veritáte. ℟. Allelúia.

Evangelium

Sint unum sicut nos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 11 b-19

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, orávit dicens:

« Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte: sermo tuus véritas est.

Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum; et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
sacrifícia tuis institúta præcéptis,
et sacris mystériis,
quæ débitæ servitútis celebrámus offício,
sanctificatiónem tuæ nobis redemptiónis
dignánter adímple.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem — Io 15, 26-27

Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis,
Spíritum veritátis qui a Patre procédit,
ille testimónium perhibébit de me,
et vos testimónium perhibébitis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Grátiam tuam nobis, Dómine,
semper accúmulet divíni participátio sacraménti,
et, sua nos virtúte mundándo,
tanti múneris capáces indesinénter effíciat.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum — Hebr 4, 16

Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiæ,
ut misericórdiam consequámur,
et grátiam inveniámus in auxílio opportúno, allelúia.

Collecta

Spíritus tuus, quǽsumus, Dómine,
spiritália nobis dona poténter infúndat,
ut det nobis mentem, quæ tibi sit plácita,
et aptet nos tuæ propítius voluntáti.
Per Dóminum.

Lectio prior

Oportet te et Romæ testificari.

Léctio Actuum Apostolórum 22, 30; 23, 6-11

In diébus illis:

Volens scire tribúnus diligénter qua ex causa accusarétur Paulus a Iudǽis, solvit eum, et iussit príncipes sacerdótum conveníre et omne concílium, et prodúcens Paulum státuit coram illis.

Sciens autem Paulus quia una pars esset Sadducæórum et áltera Pharisæórum, exclamábat in concílio: « Viri fratres, ego Pharisǽus sum, fílius Pharisæórum; de spe et resurrectióne mortuórum ego iúdicor ».

Et cum hæc díceret, facta est dissénsio inter Pharisǽos et Sadducǽos, et divísa est multitúdo. Sadducǽi enim dicunt non esse resurrectiónem, neque ángelum, neque spíritum, Pharisǽi autem utrúmque confiténtur.

Factus est autem clamor magnus, et surgéntes scribæ quidam partis Pharisæórum, pugnábant dicéntes: « Nihil mali invénimus in hómine isto: quod si spíritus locútus est ei aut ángelus », et cum magna dissénsio facta esset, timens tribúnus ne discerperétur Paulus ab ipsis, iussit mílites descéndere ut ráperent eum de médio eórum ac dedúcerent in castra.

Sequénti autem nocte assístens ei Dóminus ait:

« Constans esto, sicut enim testificátus es quæ sunt de me in Ierúsalem, sic te opórtet et Romæ testificári ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10. 11 (℟.: 1)

℟. Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
vel Allelúia.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam. ℟.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

9 Propter hoc lætátum est cor meum,
et exsultavérunt præcórdia mea;
ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno,
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

Alleluia

Io 17, 21

℟. Allelúia. ℣. Ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti,
dicit Dóminus. ℟. Allelúia.

Evangelium

Sint consummati in unum!

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, orávit dicens:

« Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus, ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut ubi ego sum et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi, quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit, ego autem te cognóvi et hi cognovérunt quia tu me misísti, et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut diléctio qua dilexísti me in ipsis sit et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus,
hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Io 16, 7

Ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis, ut ego vadam;
si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Percépta mystéria, quǽsumus, Dómine,
et eruditióne nos ínstruant et participatióne restáurent,
ut ad spiritália mereámur múnera perveníre.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ap 1, 5-6

Diléxit nos Christus,
et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo,
et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo,
allelúia.

Collecta

Deus, qui nobis æternitátis áditum
glorificatióne Christi tui
et Sancti Spíritus illuminatióne reserásti,
concéde, quǽsumus,
ut, tanti doni párticeps, devótio nostra profíciat,
et ad fídei transferámur augméntum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Iesus defunctus, quem affirmabat Paulus vivere.

Léctio Actuum Apostolórum 25, 13-21

In diébus illis:

Agríppa rex et Bereníce descendérunt Cæsaréam et sa-

lutavérunt Festum. Et cum dies plures ibi demoraréntur, Festus regi indicávit de Paulo dicens:

« Vir quidam est derelíctus a Felíce vinctus, de quo cum essem Hierosólymis adiérunt me príncipes sacerdótum et senióres Iudæórum, postulántes advérsus illum damnatiónem; ad quos respóndi quia non est consuetúdo Románis donáre áliquem hóminem, priúsquam is qui accusátur præséntes hábeat accusatóres locúmque defendéndi se ab accusatióne accípiat.

Cum ergo huc convenísssent, sine ulla dilatióne sequénti die sedens pro tribunáli iussi addúci virum; de quo cum stetíssent accusatóres, nullam causam deferébant de quibus ego suspicábar malis, quæstiónes vero quasdam de sua superstitióne habébant advérsus eum, et de quodam Iesu defúncto, quem affirmábat Paulus vívere.

Hǽsitans autem ego de huiúsmodi quæstióne, dicébam si vellet ire Hierosólymam et ibi iudicári de istis. Paulo autem appellánte ut servarétur ad Augústi cognitiónem, iussi servári eum donec mittam eum ad Cǽsarem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 11-12. 19-20 ab (℟.: 19 a)

℟. Dóminus in cælo parávit sedem suam.
vel Allelúia.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;

12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. ℟.
19 Dóminus in cælo parávit sedem suam,
et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
20 Benedícite Dómino, omnes ángeli eius,
poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus. ℟.

Alleluia — Io 14, 26

℟. Allelúia. ℣. Spíritus Sanctus vos docébit ómnia: súggeret vobis ómnia quæcúmque díxero vobis. ℟. Allelúia.

Evangelium

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 15-19

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et prandíssent ipsi, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? » et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis, tu scis quia amo te ».

Dixit ei: « Pasce oves meas.

Amen, amen dico tibi: Cum esses iúnior, cingébas te ipsum et ambulábas ubi volébas; cum autem senúe-

ris, exténdes manus tuas, et álius te cinget et ducet quo non vis ».

Hoc autem dixit signíficans qua morte glorificatúrus esset Deum. Et hoc cum dixísset, dicit ei: « Séquere me ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
miserátus inténde,
et, ut tibi reddántur accéptæ,
consciéntias nostras Sancti Spíritus emúndet advéntus.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Io 16, 13

Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Deus, cuius mystériis mundámur et páscimur,
tríbue, quǽsumus, ut eórum nobis indúlta eféctio
vitam cónferat sempitérnam.
Per Christum.

Sabbato

Ad Missam matutinam

Ant. ad introitum Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unanímiter in oratióne, cum muliéribus et María Matre Iesu et frátribus eius, allelúia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui paschália festa perégimus,
hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Mansit Romæ, prædicans Regnum Dei

Léctio Actuum Apostolórum 28, 16-20. 30-31

Cum pervenissémus Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite.

Factum est autem ut post tértium diem convocáret primos Iudæórum; cumque conveníssent dicébat eis:

« Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens aut mores patérnos, vinctus ab Hierosólymis tráditus sum in manus Romanórum, qui cum interrogatiónem de me habuíssent, volébant dimíttere eo quod nulla causa esset mortis in me; contradicéntibus autem Iudǽis coáctus sum appelláre Cǽsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre.

Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére et álloqui, propter spem enim Israel caténa hac circúmdatus sum ».

Mansit autem biénnio toto in suo condúcto, et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prǽdicans Regnum Dei et docens quæ sunt de Dómino Iesu Christo cum omni fidúcia sine prohibitióne.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 10 (Vulg.), 5. 6 et 8 (℟.: cf. 8 b)

℟. Recti vidébunt vultum tuum, Dómine.
vel Allelúia.

Dóminus in templo sancto suo,
Dóminus in cælo sedes eius.
Oculi eius in páuperem respíciunt,
pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum. ℟.

5 Dóminus intérrogat iustum et ímpium,
qui autem díligit iniquitátem, odit ánima eius.
7 Quóniam iustus Dóminus et iustítias diléxit,
recti vidébunt vultum eius. ℟.

Alleluia Io 16, 7. 13

℟. Allelúia. ℣. Mittam ad vos Spíritum veritátis,
dicit Dóminus;
ille docébit vos omnem veritátem.
℟. Allelúia.

Evangelium

Hic est discipulus qui scripsit hæc.
et verum est testimonium eius

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 20-25

In illo témpore:

Convérsus Petrus videt illum discípulum, quem diligébat Iesus, sequéntem, qui et recúbuit in cena super pectus eius, et dixit: « Dómine, quis est qui tradit te? »

Hunc ergo cum vidísset Petrus, dicit Iesu: « Dómine, hic autem quid? »

Dicit ei Iesus: « Si eum volo manére donec véniam, quid ad te? Tu me séquere ».

Exívit ergo sermo iste in fratres quia discípulus ille non móritur. Non autem dixit ei Iesus: « Non móritur », sed: « Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? »

Hic est discípulus qui testimónium pérhibet de his et scripsit hæc, et scimus quia verum est testimónium eius.

Sunt autem et ália multa quæ fecit Iesus, quæ si scribántur per síngula, nec ipsum árbitror mundum cápere eos qui scribéndi sunt libros. — Verbum Dómini.

Super oblata

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Spíritus Sanctus advéniens divínis prǽparet sacraméntis,
quia ipse est remíssio ómnium peccatórum.
Per Christum.

Præfatio paschalis vel de Ascensione, pp. 631-637.

Ant. ad communionem Io 16, 14

Spíritus Sanctus, ille me clarificábit,
quia de meo accípiet et annuntiábit vobis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Annue, Dómine, nostris précibus miserátus,
ut, sicut de prætéritis
ad nova sumus sacraménta transláti,
ita, vetustáte depósita, sanctificátis méntibus innovémur.
Per Christum.

DOMINICA PENTECOSTES

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere sabbati sive ante sive post I Vesperas dominicæ Pentecostes.

Ant. ad introitum — Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum
quinquagínta diérum voluísti mystério continéri,
præsta, ut, géntium facta dispersióne,
divisiónes linguárum ad unam confessiónem tui nóminis
cæléstì múnere congregéntur.
Per Dóminum.

Vel:

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat,
et lux tuæ lucis corda eórum,
qui per tuam grátiam sunt renáti,
Sancti Spíritus illustratióne confírmet.
Per Dóminum.

Lectio prima *

1. *Vocatum est Babel,*
quia ibi confusum est labium universæ terræ.

Léctio libri Génesis — 11, 1-9

Erat terra lábii uníus et sermónum eorúndem. Cum-

que proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo.

Dixítque alter ad próximum suum: « Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni ». Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto. Et dixérunt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim, cuius culmen pertíngat ad cælum, et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras ».

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam; et dixit: « Ecce unus est pópulus et unum lábium ómnibus: cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte, ígitur, descendámus et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui ».

Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras; et cessavérunt ædificáre civitatem. Et idcírco vocátum est nomen eius Babel, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ; et inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum ».

Verbum Dómini.

---

vel, ad libitum

2. *Descendit Dominus coram omni plebe super montem Sinai.*

Léctio libri Exodi 19, 3-8 a. 16-20 b

In diébus illis:

Móyses ascéndit ad Deum, vocavítque eum Dóminus de monte, et ait: « Hæc dices dómui Iacob, et annuntiábis fíliis Israel:

" Vos ipsi vidístis quæ fécerim Ægýptiis, quómodo portáverim vos super alas aquilárum et assúmpserim

mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum sacerdotále et gens sancta ”. Hæc sunt verba quæ loquéris ad fílios Israel ».

Venit Móyses et, convocátis maióribus natu pópuli, expósuit omnes sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque omnis pópulus simul: « Cuncta, quæ locútus est Dóminus, faciémus ».

Iamque advénerat tértius dies, et mane inclarúerat; et ecce cœpérunt audíri tonítrua ac micáre fúlgura, et nubes densíssima operíre montem clangórque búcinæ veheméntius perstrepébat; et tímuit pópulus qui erat in castris. Cumque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radíces montis.

Totus autem mons Sínai fumábat, eo quod descendísset Dóminus super eum in igne, et ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce; erátque omnis mons terríbilis. Et sónitus búcinæ paulátim crescébat in maius, et prolíxius tendebátur. Móyses loquebátur, et Deus respondébat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínai in ipso montis vértice, et vocávit Móysen in cacúmen eius. — Verbum Dómini.

---

vel, ad libitum

3. *Ossa arida, intromittam in vos spiritum, et vivetis*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 37, 1-14

In diébus illis:

Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini, et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus; et circumdúxit me per ea in gyro:

erant autem multa valde super fáciem campi, síccaque veheménter.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? » Et dixi: « Dómine Deus, tu nosti ».

Et dixit ad me: « Vaticináre de óssibus istis, et dices eis: " Ossa árida, audíte verbum Dómini ". Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: " Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis: et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem, et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótio, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad iunctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt, et exténta est in eis cutis désuper. Et spíritum non habébant.

Et dixit ad me: « Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: " Hæc dicit Dóminus Deus: A quáttuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi, et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt, steterúntque super pedes suos, exércitus grandis nimis valde.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est. Ipsi dicunt: " Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus ". Proptérea vaticináre et dices ad eos: " Hæc dicit Dóminus Deus:

Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel; et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram,

et sciétis quia ego Dóminus: locútus sum et feci ", ait Dóminus Deus ». — Verbum Dómini.

---

vel, ad libitum

4. *Super servos meos et ancillas effundam Spiritum meum.*

Léctio libri Ioélis prophétæ 2, 28-32

Hæc dicit Dóminus:

« Effúndam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri et fíliæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiónes vidébunt; sed et super servos meos et ancíllas in diébus illis effúndam spíritum meum.

Et dabo prodígia in cælo et in terra, sánguinem et ignem et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat Dies Dómini magnus et horríbilis.

Et erit: omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit, quia in monte Sion et in Ierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus, et in resíduis quos Dóminus vocáverit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 103, 1-2 a. 24 et 35 c. 27-28. 29 bc-30 (℟.: cf. 30)

℟. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiónem et decórem induísti,
2 amíctus lúmine sicut vestiménto. ℟.

24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
35 impléta est terra creatúra tua. ℟.

27 Omnia a te exspéctant,
ut des illis escam in témpore suo.
28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. ℟.

29 Revocábis spíritum eórum, et defícient,
et in púlverem suum reverténtur.
30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. ℟.

Lectio secunda

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
8, 22-27

Fratres:

Scimus quod omnis creatúra congemíscit et compárturit usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus; spes autem quæ vidétur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam exspectámus.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram; nam quid orémus sicut opórtet nescímus, sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabílibus; qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
℟. Allelúia.

Evangelium

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
7, 37-39

In novíssimo die magno festivitátis stabat Iesus et clamávit dicens:

« Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu quem acceptúri erant credéntes in eum; nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glorificátus.

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Præséntia múnera, quǽsumus, Dómine,
Spíritus tui benedictióne perfúnde,
ut per ipsa Ecclésiæ tuæ ea diléctio tribuátur,
per quam salutáris mystérii
toto mundo véritas enitéscat.
Per Christum.

Præfatio de Pentecoste ut in Missa sequenti, p. 597.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Io 7, 37

Ultimo festivitátis die stabat Iesus,
et clamábat dicens:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat, allelúia.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta profíciant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabíliter infudísti.
Per Christum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Sap 1, 7

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum,
et hoc quod cóntinet ómnia sciéntiam habet vocis,
allelúia.

Vel: Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui sacraménto festivitátis hodiérnæ
univérsam Ecclésiam tuam
in omni gente et natióne sanctíficas,
in totam mundi latitúdinem
Spíritus Sancti dona defúnde,
et, quod inter ipsa evangélicæ prædicatiónis exórdia
operáta est divína dignátio,
nunc quoque per credéntium corda perfúnde.
Per Dóminum.

Lectio prima

Repleti sunt omnes Spiritu Sancto et cœperunt loqui.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 1-11

Cum compleréntur dies Pentecóstes erant omnes páriter in eódem loco. Et factus est repénte de cælo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis et replévit totam domum ubi erant sedéntes: et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum, et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui áliis linguis prout Spíritus dabat éloqui illis.

Erant autem in Ierúsalem habitántes Iudǽi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cælo est; facta autem hac voce, convénit multitúdo et confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem et mirabántur dicéntes:

« Nonne ecce omnes isti qui loquúntur Galilǽi sunt? Et quómodo nos audímus unusquísque própria lingua nostra in qua nati sumus?

Parthi et Medi et Ælamítæ, et qui hábitant Mesopotámiam, Iudǽam quoque et Cappadóciam, Pontum et Asiam, Phrýgiam quoque et Pamphýliam, Ægýptum et partes Líbyæ quæ est circa Cyrénem, et ádvenæ Románi, Iudǽi quoque et prosélyti, Cretes et Arabes, audímus loquéntes eos nostris linguis magnália Dei ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24 ac. 29 bc-30. 31 et 34 (℟.: cf. 30)

℟. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
impléta est terra creatúra tua. ℟.

29 Revocábis spíritum eórum, et defícient,
et in púlverem suum reverténtur.
30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. ℟.

31 Sit glória Dómini in sǽculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. ℟.

Lectio secunda

In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 3-b-7. 12-13

Fratres:

Nemo potest dícere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto.

Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus; et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus; et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, ómnia autem membra córporis cum sint multa unum corpus sunt, ita et Christus: étenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudǽi sive Græci, sive servi sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, et emítte cælitus
lucis tuæ rádium.
Veni, pater páuperum, veni, dator múnerum,
veni, lumen córdium.
Consolátor óptime, dulcis hospes ánimæ,
dulce refrigérium.
In labóre réquies, in æstu tempéries,
in fletu solácium.
O lux beatíssima, reple cordis íntima
tuórum fidélium.
Sine tuo númine, nihil est in hómine,
nihil est innóxium.
Lava quod est sórdidum, riga quod est áridum,
sana quod est sáucium.
Flecte quod est rígidum, fove quod est frígidum,
rege quod est dévium.
Da tuis fidélibus, in te confidéntibus,
sacrum septenárium.
Da virtútis méritum, da salútis éxitum,
da perénne gáudium.

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
℟. Allelúia.

Evangelium

Sicut misit me Pater, et ego mitto vos.
accipite Spiritum Sanctum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
20, 19-23

Cum esset sero die illo prima sabbatórum, et fores

essent clausæ ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus et stetit in médio et dicit eis: « Pax vobis ». Et hoc cum dixísset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ». Et cum hoc dixísset, insufflávit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remíssa sunt eis, quorum retinuéritis, reténta sunt ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, secúndum promissiónem Fílii tui,
Spíritus Sanctus huius nobis sacrifícii
copiósius revélet arcánum,
et omnem propítius réseret veritátem. Per Christum.

Præfatio: De mysterio Pentecostes.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus.

Tu enim, sacraméntum paschále consúmmans,
quibus, per Unigéniti tui consórtium,
fílios adoptiónis esse tribuísti,
hódie Spíritum Sanctum es largítus;

qui, princípio nascéntis Ecclésiæ,
et cunctis géntibus sciéntiam índidit deitátis,
et linguárum diversitátem
in uníus fídei confessióne sociávit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem — Act 2, 4 a. 11 c

Repléti sunt omnes Spíritu Sancto,
loquéntes magnália Dei, allelúia.

Post communionem

Deus, qui Ecclésiæ tuæ cæléstia dona largíris,
custódi grátiam quam dedísti,
ut Spíritus Sancti vígeat semper munus infúsum,
et ad ætérnæ redemptiónis augméntum
spiritális esca profíciat. Per Christum.

Ad populum dimittendum, diaconus vel ipse sacerdos dicit:

Ite, missa est, allelúia, allelúia.
℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Absoluto tempore paschali, exstinguitur cereus paschalis, quem præstat intra baptisterium honorifice servari, ut ex eo, in Baptismatis celebratione accenso, cerei baptizatorum illuminentur.

Ubi feria II vel etiam III post Pentecosten sunt dies quibus fideles debent vel solent Missam frequentare, resumi potest Missa dominicæ Pentecostes, vel dici potest Missa de Spiritu Sancto, ut infra inter Missas votivas.

VERSUS ANTE EVANGELIUM

qui adhiberi possunt loco textuum
qui singulis Missis proponuntur

Feriis Quadragesimæ

Ps 50, 12 a. 14 a

1. Cor mundum crea in me, Deus;
redde mihi lætítiam salutáris tui.

Ps 94, 8 ab

2. Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.

Ps 129, 5. 7

3. Spero in Dóminum, spero in verbum eius;
quia apud eum misericórdia et copiósa redémptio.

Ez 18, 31

4. Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras,
dicit Dóminus,
et fácite vobis cor novum et spíritum novum.

Ex 33, 11

5. Nolo mortem ímpii, dicit Dóminus,
sed ut convertátur et vivat.

Ioel 2, 12-13

6. Nunc ergo, dicit Dóminus,
convertímini ad me in toto corde vestro,
quia benígnus et miséricors sum.

Am 5, 14

7. Quǽrite bonum et non malum, ut vivátis;
et erit Dóminus vobíscum.

Mt 4, 4 b

8. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Mt 4, 17

9. Pænitêntiam ágite, dicit Dóminus;
appropinquávit Regnum cælórum.

Cf. Lc 8, 15

10. Beáti qui in corde bono et óptimo
verbum Dei rétinent,
et fructum ásserunt in patiéntia.

Lc 15, 18

11. Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei:
Pater, peccávi in cælum et coram te.

Io 3, 16

12. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum, habet vitam ætérnam.

Io 6, 64 b. 69 b

13. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ ætérnæ habes.

Io 8, 12 b

14. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

Io 11, 25 a. 26

15. Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus;
qui credit in me non moriétur in ætérnum.

2 Cor 6, 2 b

16. Ecce nunc tempus acceptábile,
ecce nunc dies salútis.

17. Semen est verbum Dei, sator autem Christus;
omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.

ALLELUIA CUM VERSU ANTE EVANGELIUM

quæ adhiberi possunt loco textuum
qui singulis Missis proponuntur

Feriis temporis paschalis ante Ascensionem

1. Lc 24, 46

℟. Allelúia. ℣. Oportébat pati Christum,
et resúrgere a mórtuis;
et ita intráre in glóriam suam. ℟. Allelúia.

2. Io 10, 14

℟. Allelúia. ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus,
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. ℟. Allelúia.

3. Io 10, 27

℟. Allelúia. ℣. Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus,
et ego cognósco eas et sequéntur me.
℟. Allelúia.

4. Io 20, 29

℟. Allelúia. ℣. Quia vidísti me, Thoma, credidísti;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
℟. Allelúia.

5. Rom 6, 9

℟. Allelúia. ℣. Christus resúrgens ex mórtuis
iam non móritur;
mors illi ultra non dominábitur.
℟. Allelúia.

6. Col 3, 1

℟. Allelúia. ℣. Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens.
℟. Allelúia.

7. Ap 1, 5 ab

℟. Allelúia. ℣. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra in
sánguine tuo. ℟. Allelúia.

8.

℟. Allelúia. ℣. Surréxit Christus et illúxit nobis,
quos redémit sánguine suo. ℟. Allelúia.

9.

℟. Allelúia. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro,
qui pro nobis pepéndit in ligno. ℟. Allelúia.

10.

℟. Allelúia. ℣. Surréxit Christus qui creávit ómnia,
et misértus est humáno géneri. ℟. Allelúia.

11.

℟. Allelúia. ℣. Scimus Christum surrexísse a mórtuis vere:
Tu nobis, victor Rex, miserére.
℟. Allelúia.

Feriis temporis paschalis post Ascensionem

1. Mt 28, 19. 20

℟. Allelúia. ℣. Eúntes docéte omnes gentes:
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi.
℟. Allelúia.

2. Io 14, 16

℟. Allelúia. ℣. Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
℟. Allelúia.

3. Io 14, 18

℟. Allelúia. ℣. Non vos relínquam órphanos, dicit Dóminus:
vado et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. ℟. Allelúia.

4. Io 14, 26

℟. Allelúia. ℣. Spíritus Sanctus vos docébit ómnia;
súggeret vobis ómnia quæcúmque díxero vobis. ℟. Allelúia.

5. Io 16, 1. 13

℟. Allelúia. ℣. Mittam ad vos Spíritum veritátis,
dicit Dóminus;
ille docébit vos omnem veritátem.
℟. Allelúia.

6. Io 16, 28

℟. Allelúia. ℣. Exívi a Patre, et veni in mundum;
íterum relínquo mundum,
et vado ad Patrem. ℟. Allelúia.

7. Col 3, 1

℟. Allelúia. ℣. Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens.
℟. Allelúia.

TEXTUS COMMUNES
pro cantu psalmi responsorii

« Psalmus de more sumitur e Lectionario, eo quod singuli textus directo conectuntur cum singulis lectionibus: electio igitur psalmi e lectionibus pendet.

Attamen, ut populus responsum psalmodicum facilius proferre valeat, textus aliqui responsorum et psalmorum pro diversis temporibus anni aut pro diversis ordinibus Sanctorum selecti sunt, qui adhiberi valent, loco textus lectioni respondentis, quoties psalmus cantu profertur » (Institutio generalis Missalis Romani, n. 36).

Responsa

Tempore Quadragesimæ

Meménto, Dómine, fidelitátis et misericórdiæ tuæ.

Tempore paschali

Allelúia (bis vel ter).

Psalmi

Tempore Quadragesimæ

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (℟.: cf. 3 a)

℟. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

5 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco,
et peccátum meum contra me est semper.
6 Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. ℟.

vel

Ps 90, 1-2. 10-11. 12-13. 14-15 (℟.: cf. 15 b)

℟. Esto mecum, Dómine, in tribulatióne.

1 Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
2 Dicet Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». ℟.

10 Non accédet ad te malum,
et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
11 Quóniam ángelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℟.

12 In mánibus portábunt te,
ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
13 Super áspidem et basilíscum ambulábis,
et conculcábis leónem et dracónem. ℟.

14 Quóniam mihi adhǽsit, liberábo eum;
suscípiam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
15 Clamábit ad me, et ego exáudiam eum;
cum ipso sum in tribulatióne,
erípiam eum et glorificábo eum. ℟.

vel

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8 (℟.: 7)

℟. Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.

1 De profúndis clamávi ad te, Dómine;
2 Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecatiónis meæ. ℟.

3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
4 Quia apud te propitiátio est,
et timébimus te. ℟.

5 Sustínui te, Dómine;
sustínuit ánima mea in verbo eius,
6 sperávit ánima mea in Dómino.
Magis quam custódes auróram,
7 speret Israel in Dómino. ℟.

Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.
8 Et ipse rédimet Israel
ex ómnibus iniquitátibus eius. ℟.

In Hebdomada sancta

Ps 21, 8-9. 17-18 a. 19-20. 23-24 (℟.: 2 a)

℟. Deus, Deus meus, quare me dereliquísti?

8 Omnes vidéntes me derisérunt me;
torquéntes lábia movérunt caput:
9 « Sperávit in Dómino, erípiat eum;
salvum fáciat eum, quóniam vult eum ». ℟.

17 Quóniam circumdedérunt me canes multi,
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos,
18 et dinumerávit ómnia ossa mea. ℟.

19 Divisérunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam misérunt sortem.
20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris,
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína. ℟.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. ℟.

In Nocte sancta

Ps 135, 1-3. 4-6. 7-9. 24-26 (℟.: 1 b)

1 Confitémini Dómino, quóniam bonus.
℟. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
2 Confitémini Deo deórum. ℟.
3 Confitémini Dómino dominórum. ℟.

4 Qui facit mirabília magna solus. ℟.
5 Qui fecit cælos in intelléctu. ℟.
6 Qui expándit terram super aquas. ℟.

7 Qui fecit luminária magna. ℟.
8 Solem, ut præésset diéi. ℟.
9 Lunam et stellas, ut præéssent nocti. ℟.

24 Et redémit nos ab inimícis nostris. ℟.
25 Qui dat escam omni carni. ℟.
26 Confitémini Deo cæli. ℟.

vel

Ps 135, 1 et 3 et 16. 21-23. 24-26 (℟.: 1 b)

1 Confitémini Dómino, quóniam bonus.
℟. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
3 Confitémini Dómino dominórum. ℟.
16 Qui tradúxit pópulum suum per desértum. ℟.

21 Et dedit terram eórum hereditátem. ℟.
22 Hereditátem Israel servo suo. ℟.
23 Qui in humilitáte nostra memor fuit nostri. ℟.

24 Et redémit nos ab inimícis nostris. ℟.
25 Qui dat escam omni carni. ℟.
26 Confitémini Deo cæli. ℟.

Tempore paschali

Ps 117, 1-2. 16 ab-17. 22-23 (℟.: 24)

℟. Hæc dies quam fecit Dóminus;
exsultémus et lætémur in ea.
vel Allelúia, allelúia, allelúia.

1 Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.
2 Dicat nunc Israel, quóniam bonus,
quóniam in sǽculum misericórdia eius. ℟.

16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltáta est.
17 Non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. ℟.

vel

Ps 65, 1-3 a. 4-5. 6-7 a. 16 et 20 (℟.: 1)

℟. Iubiláte Deo, omnis terra.
vel Allelúia.

1 Iubiláte Deo, omnis terra,
2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
3 Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. ℟.

4 Omnis terra adóret te et psallat tibi,
psalmum dicat nómini tuo ».
5 Veníte, et vidéte ópera Dei,
terríbilis in adinventiónibus super fílios hóminum. ℟.

6 Convértit mare in áridam,
et in flúmine pertransíbunt pede;
ibi lætábimur in ipso.
7 Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum. ℟.

16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
20 Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam
et misericórdiam suam a me. ℟.

In Ascensione

Ps 46, 2-3. 6-7. 8-9 (℟.: 6)

℟. Ascéndit Deus in iúbilo, et Dóminus in voce tubæ.
vel Allelúia.

2 Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis,
rex magnus super omnem terram. ℟.

6 Ascéndit Deus in iúbilo,
et Dóminus in voce tubæ.
7 Psállite Deo, psállite;
psállite regi nostro, psállite. ℟.

8 Quóniam rex omnis terræ Deus,
psállite sapiénter.
9 Regnávit Deus super gentes,
Deus sedet super sedem sanctam suam. ℟.

In dominica Pentecostes

Ps 103, 1 ab et 24 ac. 29 bc-30. 31 et 34 (℟.: cf. 30)

℟. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
impléta est terra creatúra tua. ℟.

29 Revocábis spíritum eórum, et defícient,
et in púlverem suum reverténtur.
30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. ℟.

31 Sit glória Dómini in sǽculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. ℟.

ORDO MISSÆ CUM POPULO

ORDO MISSÆ CUM POPULO

ORDO MISSÆ CUM POPULO

Ritus initiales

1. Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur.

2. Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris debita reverentia, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, illud incensat. Postea cum ministris sedem petit.

Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Populus respondet:

Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei,
et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

vel:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Episcopus, loco Dóminus vobíscum, in hac prima salutatione dicit: Pax vobis.

Vel:

℣. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

℟. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

℟. Et cum spíritu tuo.

---

3. Sacerdos, vel diaconus vel alius minister idoneus, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

Deinde sequitur actus pænitentialis. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

Loco præcedentis actus pænitentialis unus e sequentibus adhiberi potest:

I. *Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii.
Postea sacerdos dicit:

Miserére nostri, Dómine.

Populus respondet:

Quia peccávimus tibi.

Sacerdos:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Populus:

Et salutáre tuum da nobis.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

II. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii.

Deinde sacerdos, vel alius minister idoneus, sequentes, vel alias, invocationes cum Kýrie, eléison profert:

Qui missus es sanáre contrítos corde: Kýrie, eléison.

Populus respondet:

Kýrie, eléison.

Sacerdos:

Qui peccatóres vocáre venísti: Christe, eléison.

Populus:

Christe, eléison.

Sacerdos:

Qui ad déxteram Patris sedes, ad interpellándum pro nobis: Kýrie, eléison.

Populus:

Kýrie, eléison.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

---

4. Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, nisi iam præcesserint in aliqua formula actus pænitentialis.

℣. Kýrie, eléison. ℟. Kýrie, eléison.
℣. Christe, eléison. ℟. Christe, eléison.
℣. Kýrie, eléison. ℟. Kýrie, eléison.

5. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
Laudámus te,
benedícimus te,
adorámus te,
glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,
Dómine Deus, Rex cæléstis,
Deus Pater omnípotens.
Dómine Fili unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram.
Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei Patris.
Amen.

6. Quo hymno finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem; qua finita, populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

7. Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

8. Psalmista, seu cantor, psalmum dicit, populo responsum proferente.

9. Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam in ambone legit, ut supra.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

10. Sequitur **Allelúia**, vel alter cantus.

11. Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolaturus, ante sacerdotem inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedícere.

Sacerdos submissa voce dicit:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis:
ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

Diaconus respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

12. Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, ministris pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus, et dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:

Léctio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, turificat, et Evangelium proclamat.

13. Finito Evangelio, diaconus vel sacerdos dicit:

Verbum Dómini,

omnibus acclamantibus:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

14. Deinde fit homilia, quæ habenda est omnibus diebus dominicis et festis de præcepto; aliis diebus commendatur.

15. Homilia expleta, fit, quando præscribitur, professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sǽcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine,
Deum verum de Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram salútem
descéndit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;
passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum ventúrus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem:
qui ex Patre Filióque procédit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur:
qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam.
Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum.
Et exspécto resurrectiónem mortuórum,
et vitam ventúri sǽculi. Amen.

16. Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Liturgia eucharistica

17. His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocant.

18. Expedit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiæ celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pauperum subveniatur.

19. Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque aliquantulum elevatam super altare tenet, secreto dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

20. Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.

21. Postea sacerdos accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, secreto dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

22. Postea sacerdos, inclinatus, dicit secreto:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

23. Et, pro opportunitate, incensat oblata et altare. Postea vero diaconus vel minister incensat sacerdotem et populum.

24. Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

25. Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres:
ut meum ac vestrum sacrifícium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus respondet:

Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

26. Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, populus acclamat: Amen.

PREX EUCHARISTICA

27. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Manus extendens, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos, manus elevans, prosequitur:

Sursum corda.

Populus:

Habémus ad Dóminum.

Sacerdos, manibus extensis, subdit:

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Populus:

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

28. In omnibus Missis licet sacerdoti celebranti illas partes Precis eucharisticæ cantare, quæ in Missis concelebratis cantari possunt, prout in fine Missalis notatur.

In Prece eucharistica prima, seu Canone Romano, ea quæ inter parentheses includuntur omitti possunt.

PRÆFATIO I DE QUADRAGESIMA

De spiritali significatione Quadragesimæ

35. Sequens præfatio dicitur tempore Quadragesimæ, præsertim vero in dominicis, quando non est dicenda alia præfatio magis propria.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia fidélibus tuis dignánter concédis
quotánnis paschália sacraménta
in gáudio purificátis méntibus exspectáre:
ut, pietátis offícia et ópera caritátis
propénsius exsequéntes,
frequentatióne mysteriórum, quibus renáti sunt,
ad grátiæ filiórum plenitúdinem perducántur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE QUADRAGESIMA

De spiritali pænitentia

36. Sequens præfatio dicitur tempore Quadragesimæ, præsertim vero in dominicis, quando non est dicenda alia præfatio magis propria.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui fíliis tuis, ad reparándam méntium puritátem,
tempus præcípuum salúbriter statuísti,
quo, mente ab inordinátis afféctibus expedíta,
sic incúmberent transitúris
ut rebus pótius perpétuis inhærérent.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE QUADRAGESIMA

De fructibus abstinentiæ

37. Sequens præfatio dicitur in Missis de feriis Quadragesimæ et in diebus ieiunii.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui nos per abstinéntiam tibi grátias reférre voluísti,
ut ipsa et nos peccatóres ab insoléntia mitigáret,
et, egéntium profíciens aliménto,
imitatóres tuæ benignitátis effíceret.
Et ídeo, cum innúmeris Angelis,
una te magnificámus laudis voce, dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE QUADRAGESIMA

De fructibus ieiunii

38. Sequens præfatio dicitur in Missis de feriis Quadragesimæ et in diebus ieiunii.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui corporáli ieiúnio vítia cómprimis, mentem élevas,
virtútem largíris et prǽmia:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE PASSIONE DOMINI

De virtute Crucis

39. Sequens præfatio dicitur infra hebdomadam quintam Quadragesimæ, et in Missis de mysteriis Crucis et Passionis Domini.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia per Fílii tui salutíferam passiónem
totus mundus sensum confiténdæ tuæ maiestátis accépit,
dum ineffábili crucis poténtia
iudícium mundi et potéstas émicat Crucifíxi.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis,
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE PASSIONE DOMINI

De victoria Passionis

40. Sequens præfatio dicitur in feriis II, III et IV Hebdomadæ sanctæ.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Cuius salutíferæ passiónis
et gloriósæ resurrectiónis dies
appropinquáre noscúntur,
quibus et de antíqui hostis supérbia triumphátur,
et nostræ redemptiónis recólitur sacraméntum.
Per quem maiestátem tuam
adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS I

De mysterio paschali

41. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.
In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: in hac potíssimum nocte; a die Paschæ et per totam octavam: in hac potíssimum die; alias: in hoc potíssimum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hac potíssimum nocte (die)
(sed in hoc potíssimum)
gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Ipse enim verus est Agnus
qui ábstulit peccáta mundi.
Qui mortem nostram moriéndo destrúxit,
et vitam resurgéndo reparávit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria, ut infra pp. 661-662.
In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes.

PRÆFATIO PASCHALIS II

De vita nova in Christo

42. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Per quem in ætérnam vitam fílii lucis oriúntur,
et fidélibus regni cæléstis átria reseránt ur.
Quia mors nostra est eius morte redémpta,
et in eius resurrectióne vita ómnium resurréxit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS III

De Christo vivente et semper interpellante pro nobis

43. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Qui se pro nobis offérre non désinit,
nosque apud te perénni advocatióne defédit;
qui immolátus iam non móritur,
sed semper vivit occísus.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS IV

De restauratione universi per mysterium paschale

44. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Quia, vetustáte destrúcta,
renovántur univérsa deiécta,
et vitæ nobis in Christo reparátur intégritas.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS V

De Christo sacerdote et victima

45. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Qui, oblatióne córporis sui,
antíqua sacrifícia in crucis veritáte perfécit,
et, seípsum tibi pro nostra salúte comméndans,
idem sacérdos, altáre et agnus exhíbuit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE ASCENSIONE DOMINI

De mysterio Ascensionis

46. Sequens præfatio dicitur in die Ascensionis Domini; dici potest diebus post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis, quæ præfatione propria carent.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia Dóminus Iesus, Rex glóriæ,
peccáti triumphátor et mortis,
mirántibus Angelis, ascéndit (hódie) summa cælórum,
Mediátor Dei et hóminum,
Iudex mundi Dominúsque virtútum;
non ut a nostra humilitáte discéderet,
sed ut illuc confiderémus, sua membra, nos súbsequi
quo ipse, caput nostrum principiúmque, præcéssit.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

In die Ascensionis, quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra p. 661.

PRÆFATIO II DE ASCENSIONE DOMINI

De mysterio Ascensionis

47. Sequens præfatio dicitur in die Ascensionis Domini; dici potest diebus post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis, quæ præfatione propria carent.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui post resurrectiónem suam
ómnibus discípulis suis maniféstus appáruit,
et ipsis cernéntibus est elevátus in cælum,
ut nos divinitátis suæ tribúeret esse partícipes.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsultat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

In die Ascensionis, quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra p. 661.

PRÆFATIO I DE SS.MA EUCHARISTIA

De sacrificio et de sacramento Christi

56. Sequens præfatio dicitur in Missa « In Cena Domini »; dici potest etiam in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, verus ætérnúsque Sacérdos,
formam sacrifícii perénnis instítuens,
hóstiam tibi se primus óbtulit salutárem,
et nos, in sui memóriam, præcépit offérre.
Cuius carnem pro nobis immolátam
dum súmimus, roborámur,
et fusum pro nobis sánguinem dum potámus, ablúimur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Missa « In Cena Domini » dicuntur Communicántes, Hanc ígitur et Qui prídie propria, pp. 297-298.

PRÆFATIO II DE SS.MA EUCHARISTIA

De fructibus sanctissimæ Eucharistiæ

57. Sequens præfatio dicitur in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui cum Apóstolis suis in novíssima cena convéscens,
salutíferam crucis memóriam prosecutúrus in sǽcula,
Agnum sine mácula se tibi óbtulit,
perféctæ laudis munus accéptum.
Quo venerábili mystério fidéles tuos aléndo sanctíficas,
ut humánum genus, quod cóntinet unus orbis,
una fides illúminet, cáritas una coniúngat.
Ad mensam ígitur accédimus tam mirábilis sacraménti,
ut, grátiæ tuæ suavitáte perfúsi,
ad cæléstis formæ imáginem transeámus.
Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos cum omni exércitu Angelórum
proclamámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

PRÆFATIO I DE BEATA MARIA VIRGINE

De maternitate B. Mariæ V.

58. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V., addita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et te in . . . beátæ Maríæ semper Vírginis collaudáre,
benedícere et prædicáre.
Quæ et Unigénitum tuum
Sancti Spíritus obumbratióne concépit,
et, virginitátis glória permanénte,
lumen ætérnum mundo effúdit,
Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE BEATA MARIA VIRGINE

Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit

59. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
in ómnium Sanctórum provéctu te mirábilem confitéri,
et potíssimum,
beátæ Vírginis Maríæ memóriam recoléntes,
cleméntiam tuam ipsíus grato magnificáre præcónio.
Vere namque in omnes terræ fines magna fecísti,
ac tuam in sǽcula prorogásti misericórdiæ largitátem,
cum, ancíllæ tuæ humilitátem aspíciens,
per eam dedísti humánæ salútis auctórem,
Fílium tuum, Iesum Christum, Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE ANGELIS

De gloria Dei per Angelos

60. Sequens præfatio dicitur in Missis de Ss. Angelis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et in Archángelis Angelísque tuis
tua præcónia non tacére,
quia ad excelléntiam tuam recúrrit et glóriam
quod angélica creatúra tibi probábilis honorétur:
et, cum illa sit amplo decóre digníssima,
tu quam sis imménsus
et super ómnia præferéndus osténderis,
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem multitúdo Angelórum
tuam célebrat maiestátem,
quibus adorántes in exsultatióne coniúngimur,
una cum eis laudis voce clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE S. IOSEPH, SPONSO B. M. V.

De missione S. Ioseph

61. Sequens præfatio dicitur in Missis de S. Ioseph, addita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Et te in . . . beáti Ioseph
débitis magnificáre præcóniis, benedícere et prædicáre.
Qui et vir iustus, a te Deíparæ Vírgini Sponsus est datus,
et fidélis servus ac prudens,
super Famíliam tuam est constitútus,
ut Unigénitum tuum,
Sancti Spíritus obumbratióne concéptum,
patérna vice custodíret,
Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

PRÆFATIO I DE APOSTOLIS

De Apostolis pastoribus populi Dei

62. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum, præsertim sanctorum Petri et Pauli.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui gregem tuum, Pastor ætérne, non déseris,
sed per beátos Apóstolos contínua protectióne custódis,
ut iísdem rectóribus gubernétur,
quos Fílii tui vicários eídem contulísti præésse pastóres.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE APOSTOLIS

De apostolico fundamento et testimonio

63. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum et Evangelistarum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quóniam Ecclésiam tuam
in apostólicis tribuísti consístere fundaméntis,
ut signum sanctitátis tuæ
in terris manéret ipsa perpétuum,
et cæléstia præbéret cunctis homínibus documénta.
Quaprópter nunc et usque in sǽculum
cum omni milítia Angelórum
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SANCTIS

De gloria Sanctorum

64. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui in Sanctórum concílio celebráris,
et, eórum coronándo mérita, tua dona corónas.
Qui nobis eórum conversatióne largíris exémplum,
et communióne consórtium, et intercessióne subsídium;
ut, tantis téstibus confirmáti,
ad propósitum certámen currámus invícti
et immarcescíbilem cum eis corónam glóriæ consequámur,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cumque multíplici congregatióne Sanctórum,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE SANCTIS

De actione Sanctorum

65. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Tu enim Sanctórum tuórum confessióne mirábili
Ecclésiam tuam nova semper virtúte fecúndas,
nobísque certíssima præbes tuæ dilectiónis indícia.
Sed étiam, ad mystéria salútis implénda,
et ipsórum insígni incitámur exémplo
et pia intercessióne perpétuo commendámur.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS MARTYRIBUS

De signo et exemplo martyrii

66. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Martyrum. Dici potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quóniam beáti mártyris N. pro confessióne nóminis tui,
ad imitatiónem Christi,
sanguis effúsus tua mirabília manifestat,
quibus pérficis in fragilitáte virtútem,
et vires infírmas ad testimónium róboras,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS PASTORIBUS

De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia

67. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Pastorum. Dici potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quia sic tríbuis Ecclésiam tuam
sancti N. festivitáte gaudére,
ut eam exémplo piæ conversatiónis corróbores,
verbo prædicatiónis erúdias,
gratáque tibi supplicatióne tueáris.
Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS VIRGINIBUS ET RELIGIOSIS

De signo vitæ Deo consecratæ

68. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Virginum et Ss. Religiosorum. Dici potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
In Sanctis enim, qui Christo se dedicavérunt
propter regnum cælórum,
tuam decet providéntiam celebráre mirábilem,
qua humánam substántiam
et ad primæ oríginis révocas sanctitátem,
et ad experiénda dona,
quæ in novo sæculo sunt habénda, perdúcis.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE DEFUNCTIS
De spe resurrectionis in Christo

75. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
In quo nobis spes beátæ resurrectiónis effúlsit,
ut, quos contrístat certa moriéndi condício,
eósdem consolétur futúræ immortalitátis promíssio.
Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur,
et, dissolúta terréstris huius incolátus domo,
ætérna in cælis habitátio comparátur.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE DEFUNCTIS

Christus mortuus est pro vita nostra

76. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim mortem unus accépit,
ne omnes nos morerémur;
immo unus mori dignátus est,
ut omnes tibi perpétuo viverémus.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE DEFUNCTIS
Christus, salus et vita

77. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum:
Qui est salus mundi, vita hóminum,
resurréctio mortuórum.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE DEFUNCTIS

De vita terrena ad gloriam cælestem

78. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Cuius império náscimur, cuius arbítrio régimur,
cuius præcépto in terra, de qua sumpti sumus,
peccáti lege absólvimur.
Et, qui per mortem Fílii tui redémpti sumus,
ad ipsíus resurrectiónis glóriam
tuo nutu excitámur.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO V DE DEFUNCTIS

De resurrectione nostra per victoriam Christi

79. S quens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia, etsi nostri est mériti quod perímus,
tuæ tamen est pietátis et grátiæ
quod, pro peccáto morte consúmpti,
per Christi victóriam redémpti,
cum ipso revocámur ad vitam.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Aliæ formulæ breviores introductionis et conclusionis pro præfationibus, quæ ad libitum adhiberi possunt, præsertim a Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpretationibus, inveniuntur in Appendice (pp. 701-703).

PRECES EUCHARISTICÆ

PREX EUCHARISTICA I
SEU CANON ROMANUS

80. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Te ígitur, clementíssime Pater,
per Iesum Christum, Fílium tuum,
Dóminum nostrum,
súpplices rogámus ac pétimus,
iungit manus et dicit:
uti accépta hábeas
signat semel super panem et calicem simul, dicens:
et benedícas ✠ hæc dona, hæc múnera,
hæc sancta sacrifícia illibáta,
extensis manibus prosequitur:
in primis, quæ tibi offérimus
pro Ecclésia tua sancta cathólica:
quam pacificáre, custodíre, adunáre
et régere dignéris toto orbe terrárum:
una cum fámulo tuo Papa nostro N.
et Antístite nostro N. *
et ómnibus orthodóxis
atque cathólicæ et apostólicæ fídei cultóribus.

81. Commemoratio pro vivis.

Meménto, Dómine, famulórum
famularúmque tuárum N. et N.

Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.

Deinde, manibus extensis, prosequitur:

---

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est et nota devótio,
pro quibus tibi offérimus:
vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis,
pro se suísque ómnibus:
pro redemptióne animárum suárum,
pro spe salútis et incolumitátis suæ:
tibíque reddunt vota sua
ætérno Deo, vivo et vero.

82. Infra Actionem.

Communicántes,
et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
† sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomǽi, Matthǽi,
Simónis et Thaddǽi:
Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni,
Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quorum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

COMMUNICANTES PROPRIA

A Missa Vigiliæ paschalis usque ad dominicam II Paschæ

85. Communicántes,
et (noctem sacratíssimam)
diem sacratíssimum celebrántes
Resurrectiónis Dómini nostri Iesu Christi
secúndum carnem:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In Ascensione Domini

86. Communicántes,
et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Dóminus noster,
unigénitus Fílius tuus,
unítam sibi fragilitátis nostræ substántiam
in glóriæ tuæ déxtera collocávit:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In dominica Pentecostes

87. Communicántes,
et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes,
quo Spíritus Sanctus
Apóstolis in ígneis linguis appáruit:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

88. *Manibus extensis, prosequitur:*

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

A Missa Vigiliæ paschalis usque ad dominicam II Paschæ

89. Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus pro his quoque,
quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

---

90. *Tenens manus expansas super oblata, dicit:*

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quǽsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:

ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

91. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui, prídie quam paterétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit, fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

92. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens et hunc præclárum cálicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátias agens benedíxit,

dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

93. Deinde dicit:

Mystérium fídei.

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam
liberásti nos.

94. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

Unde et mémores, Dómine,
nos servi tui,

sed et plebs tua sancta,
eiúsdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab ínferis resurrectiónis,
sed et in cælos gloriósæ ascensiónis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram,
hóstiam sanctam,
hóstiam immaculátam,
Panem sanctum vitæ ætérnæ
et Cálicem salútis perpétuæ.

95. Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris:
et accépta habére,
sícuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,
et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ,
et quod tibi óbtulit
summus sacérdos tuus Melchísedech,
sanctum sacrifícium,
immaculátam hóstiam.

96. Inclinatus, iunctis manibus, prosequitur:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus:
iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui
in sublíme altáre tuum,
in conspéctu divínæ maiestátis tuæ;
ut, quotquot ex hac altáris participatióne
sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem
sumpsérimus,

erigit se atque seipsum signat, dicens:
omni benedictióne cælésti et grátia repleámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

97. Commemoratio pro defunctis.

Manibus extensis, dicit:

Meménto étiam, Dómine, famulórum
famularúmque tuárum N. et N.,
qui nos præcessérunt cum signo fídei,
et dórmiunt in somno pacis.

Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit.

Deinde, extensis manibus, prosequitur:

Ipsis, Dómine,
et ómnibus in Christo quiescéntibus,
locum refrigérii, lucis et pacis,
ut indúlgeas, deprecámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

98. Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis,
et extensis manibus prosequitur:
de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus,
partem áliquam et societátem donáre dignéris
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioánne, Stéphano,
Matthía, Bárnaba,
(Ignátio, Alexándro,

Marcellíno, Petro,
Felicitáte, Perpétua,
Agatha, Lúcia,
Agnéte, Cæcília, Anastásia)
et ómnibus Sanctis tuis:
intra quorum nos consórtium,
non æstimátor mériti, sed véniæ,
quǽsumus, largítor admítte.

Iungit manus.

Per Christum Dóminum nostrum.

99. Et prosequitur:

Per quem hæc ómnia, Dómine,
semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis,
et præstas nobis.

100. Accipit patenam cum hostia et calicem, et, utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 684.

PREX EUCHARISTICA II

101. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater,
semper et ubíque grátias ágere
per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spíritu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquírens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret
et resurrectiónem manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

102. *Sacerdos, manibus extensis, dicit:*

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitátis.

103. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Hæc ergo dona, quǽsumus,
Spíritus tui rore sanctífica,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi.
Iungit manus.

104. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui cum Passióni voluntárie traderétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem et grátias agens fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,

quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

105. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accípiens et cálicem,
íterum grátias agens dedit discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

106. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur,
donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam
liberásti nos.

107. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores ígitur mortis et resurrectiónis eius,
tibi, Dómine, panem vitæ
et cálicem salútis offérimus,
grátias agéntes quia nos dignos habuísti
astáre coram te et tibi ministráre.

Et súpplices deprecámur
ut Córporis et Sánguinis Christi partícipes
a Spíritu Sancto congregémur in unum.

Recordáre, Dómine,
Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N.
et Epíscopo nostro N. *
et univérso clero.

In Missis pro defunctis addi potest:

Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie)
ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus
(complantáta) fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectiónis ipsíus.

Meménto étiam fratrum nostrórum,
qui in spe resurrectiónis dormiérunt,
omniúmque in tua miseratióne defunctórum,
et eos in lumen vultus tui admítte.

---

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

Omnium nostrum, quǽsumus, miserére,
ut cum beáta Dei Genetríce Vírgine María,
beátis Apóstolis et ómnibus Sanctis,
qui tibi a sǽculo placuérunt,
ætérnæ vitæ mereámur esse consórtes,
et te laudémus et glorificémus
iungit manus
per Fílium tuum Iesum Christum.

108. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 684.

PREX EUCHARISTICA III

109. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es, Dómine,
et mérito te laudat omnis a te cóndita creatúra,
quia per Fílium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
Spíritus Sancti operánte virtúte,
vivíficas et sanctíficas univérsa,
et pópulum tibi congregáre non désinis,
ut a solis ortu usque ad occásum
oblátio munda offerátur nómini tuo.

110. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Súpplices ergo te, Dómine, deprecámur,
ut hæc múnera, quæ tibi sacránda detúlimus,
eódem Spíritu sanctificáre dignéris,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi,
iungit manus
cuius mandáto hæc mystéria celebrámus.

111. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit:

Ipse enim in qua nocte tradebátur
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accépit panem
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,

quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

112. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem,
et tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguinis mei

novi et ætérni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundétur

in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

113. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur,
donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam
liberásti nos.

114. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores ígitur, Dómine,
eiúsdem Fílii tui salutíferæ passiónis
necnon mirábilis resurrectiónis
et ascensiónis in cælum,
sed et præstolántes álterum eius advéntum,
offérimus tibi, grátias referéntes,
hoc sacrifícium vivum et sanctum.

Réspice, quǽsumus, in oblatiónem Ecclésiæ tuæ
et, agnóscens Hóstiam,
cuius voluísti immolatióne placári, concéde,
ut qui Córpore et Sánguine Fílii tui refícimur,
Spíritu eius Sancto repléti,
unum corpus et unus spíritus inveniámur in Christo.

Ipse nos tibi perfíciat munus ætérnum,
ut cum eléctis tuis hereditátem cónsequi valeámus,

in primis cum beatíssima Vírgine,
Dei Genetríce, María,
cum beátis Apóstolis tuis et gloriósis Martýribus
(cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
et ómnibus Sanctis, quorum intercessióne
perpétuo apud te confídimus adiuvári.

Hæc Hóstia nostræ reconciliatiónis profíciat,
quǽsumus, Dómine,
ad totíus mundi pacem atque salútem.
Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N.
et Epíscopo nostro N. *,
cum episcopáli órdine et univérso clero
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ, quam tibi astáre voluísti,
adésto propítius.
Omnes fílios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.

† Fratres nostros defúnctos
et omnes qui, tibi placéntes,
ex hoc sǽculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
iungit manus
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

115. Accipit patenam cum hostia et calicem, et, utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 684.

---

116. Quando hæc prex eucharistica in Missis pro defunctis adhibetur, dici potest:

† Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus
(complantáta) fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectiónis ipsíus,
quando mórtuos suscitábit in carne de terra
et corpus humilitátis nostræ
configurábit córpori claritátis suæ.
Sed et fratres nostros defúnctos,
et omnes qui, tibi placéntes,
ex hoc sǽculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte, ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
quando omnem lácrimam abstérges ab óculis nostris,
quia te, sícuti es, Deum nostrum vidéntes,
tibi símiles érimus cuncta per sǽcula,
et te sine fine laudábimus,
iungit manus
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

PREX EUCHARISTICA IV

117. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum est tibi grátias ágere,
vere iustum est te glorificáre, Pater sancte,
quia unus es Deus vivus et verus,
qui es ante sǽcula et pérmanes in ætérnum,
inaccessíbilem lucem inhábitans;
sed et qui unus bonus atque fons vitæ cuncta fecísti,
ut creatúras tuas benedictiónibus adimpléres
multásque lætificáres tui lúminis claritáte.
Et ídeo coram te innúmeræ astant turbæ angelórum,
qui die ac nocte sérviunt tibi
et, vultus tui glóriam contemplántes,
te incessánter gloríficant.
Cum quibus et nos et, per nostram vocem,
omnis quæ sub cælo est creatúra
nomen tuum in exsultatióne confitémur, canéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

118. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Confitémur tibi, Pater sancte,
quia magnus es et ómnia ópera tua
in sapiéntia et caritáte fecísti.
Hóminem ad tuam imáginem condidísti,
eíque commisísti mundi curam univérsi,
ut, tibi soli Creatóri sérviens,
creatúris ómnibus imperáret.
Et cum amicítiam tuam, non obœ́diens, amisísset,
non eum dereliquísti in mortis império.
Omnibus enim misericórditer subvenísti,
ut te quæréntes invenírent.
Sed et fœ́dera plúries homínibus obtulísti
eósque per prophétas erudísti
in exspectatióne salútis.
Et sic, Pater sancte, mundum dilexísti,
ut, compléta plenitúdine témporum,
Unigénitum tuum nobis mítteres Salvatórem.
Qui, incarnátus de Spíritu Sancto
et natus ex María Vírgine,
in nostra condiciónis forma est conversátus
per ómnia absque peccáto;
salútem evangelizávit paupéribus,
redemptiónem captívis, mæstis corde lætítiam.
Ut tuam vero dispensatiónem impléret,
in mortem trádidit semetípsum
ac, resúrgens a mórtuis,
mortem destrúxit vitámque renovávit.
Et, ut non ámplius nobismetípsis viverémus,
sed sibi qui pro nobis mórtuus est atque surréxit,
a te, Pater, misit Spíritum Sanctum

primítias credéntibus,
qui, opus suum in mundo perfíciens,
omnem sanctificatiónem compléret.

119. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Quǽsumus ígitur, Dómine,
ut idem Spíritus Sanctus
hæc múnera sanctificáre dignétur,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi
iungit manus
ad hoc magnum mystérium celebrándum,
quod ipse nobis relíquit in fœdus ætérnum.

120. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Ipse enim, cum hora venísset
ut glorificarétur a te, Pater sancte,
ac dilexísset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos:
et cenántibus illis
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem, benedíxit ac fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,

quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

121. Postea prosequitur:

Símili modo
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem, ex genímine vitis replétum,
grátias egit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

122. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam
liberásti nos.

123. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Unde et nos, Dómine,
redemptiónis nostræ memoriále nunc celebrántes,
mortem Christi
eiúsque descénsum ad ínferos recólimus,
eius resurrectiónem
et ascensiónem ad tuam déxteram profitémur,
et, exspectántes ipsíus advéntum in glória,
offérimus tibi eius Corpus et Sánguinem,
sacrifícium tibi acceptábile
et toti mundo salutáre.

Réspice, Dómine, in Hóstiam,
quam Ecclésiæ tuæ ipse parásti,
et concéde benígnus ómnibus
qui ex hoc uno pane participábunt et cálice,
ut, in unum corpus a Sancto Spíritu congregáti,
in Christo hóstia viva perficiántur,
ad laudem glóriæ tuæ.

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N. *,
et Episcopórum órdinis univérsi,

---

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.

Meménto étiam illórum,
qui obiérunt in pace Christi tui,
et ómnium defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti.

Nobis ómnibus, fíliis tuis, clemens Pater, concéde,
ut cæléstem hereditátem cónsequi valeámus
cum beáta Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum Apóstolis et Sanctis tuis
in regno tuo, ubi cum univérsa creatúra,
a corruptióne peccáti et mortis liberáta,
te glorificémus per Christum Dóminum nostrum,
iungit manus,
per quem mundo bona cuncta largíris.

124. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.

Populus acclamat: Amen.

RITUS COMMUNIONIS

125. Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

126. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sæcula.

127. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

Populus respondet: Amen.

128. Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

129. Deinde, pro opportunitate, diaconus vel sacerdos subiungit:

Offérte vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

130. Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

131. Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur. Ultima tamen vice dicitur: dona nobis pacem.

132. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me
per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte
prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

133. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad populum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

134. Et sacerdos, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.
Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

135. Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.

136. Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descriptus.

137. Dum sacerdos sumit Corpus Christi, incipit cantus ad Communionem.

138. Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus vel acolythus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus, et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

139. Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sacrum silentium, per aliquod temporis spatium, servari, vel psalmus aut canticum laudis proferri potest.

140. Deinde, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

141. Sequuntur, si habendæ sint, breves annuntiationes ad populum.

142. Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

Quibusdam diebus vel occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula benedictionis sollemnior, vel oratio super populum (cf. pp. 704-715).

143. Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, ad populum versus dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

144. Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique debita reverentia cum ministris, recedit.

145. Si qua actio liturgica immediate sequatur, ritus dimissionis omittuntur.

ORDO MISSÆ SINE POPULO

ORDO MISSÆ SINE POPULO

Ritus initiales

1. Sacerdos, facta cum ministro debita reverentia, signat se, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Minister respondet:

Amen.

2. Tunc sacerdos, ad ministrum conversus et manus extendens, eum salutat, dicens:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Adhiberi possunt etiam sequentes formulæ salutationis:

℣. Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

℟. Et cum spíritu tuo.

Vel:

℣. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

℟. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

℟. Et cum spíritu tuo.

3. Postea sacerdos et minister faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et tibi, frater,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et te, frater, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Minister respondet:

Amen.

4. Tunc sacerdos ascendit ad altare, illud veneratur osculo, et accedit ad missale in sinistro latere altaris collocato, et legit antiphonam ad introitum.

5. Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, quas sacerdos dicit alternatim cum ministro.

Sac.: Kýrie, eléison. Min.: Kýrie, eléison.
Sac.: Christe, eléison. Min.: Christe, eléison.
Sac.: Kýrie, eléison. Min.: Kýrie, eléison.

6. Deinde, quando præscribitur, sacerdos et minister simul dicunt hymnum Glória in excélsis Deo.

7. Quo finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et, facta aliqua pausa silentii, extendit manus et dicit orationem; qua expleta, minister acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

8. Tunc minister vel ipse sacerdos legit primam lectionem, psalmum et, si habenda est, secundam lectionem necnon alterum cantum.

9. Deinde sacerdos, inclinatus, secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

10. Postea, iunctis manibus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos:

Léctio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Minister acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde sacerdos Evangelium legit. Quo finito, librum osculatur, dicens secreto: Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Minister autem acclamat:

Laus tibi, Christe.

11. Quando dicendum est, sacerdos et minister simul dicunt symbolum.

12. Postea fieri potest oratio universalis seu oratio fidelium, in qua ipse sacerdos etiam intentiones profert, ministro respondente.

Liturgia eucharistica

13. Minister corporale, purificatorium et calicem super altare deponit, nisi iam initio Missæ ibidem sint posita. Sacerdos ad medium altaris accedit.

14. Tunc minister affert patenam cum pane, quam sacerdos accipit et aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deponit deinde patenam cum pane super corporale.

15. Postea sacerdos infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.

16. Postea accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Deinde calicem super corporale deponit.

17. Postea, inclinatus, dicit secreto:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine,
et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

18. Deinde, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

19. *Stans postea in medio altaris, versus ad ministrum, extendens et iungens manus, dicit:*

Oráte, fratres,
ut meum ac vestrum sacrifícium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister respondet:

Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, minister acclamat: Amen.

20. *Tunc sacerdos dicit Precem eucharisticam, iuxta normas, quæ in singulis Precibus eucharisticis (pp.* 659-683*) indicantur.*

21. *Post doxologiam in fine Precis eucharisticæ, iunctis manibus, sacerdos dicit:*

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum ministro, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

22. *Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:*

Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,

ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus. Minister orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sǽcula.

23. Tunc sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

Minister respondet: Amen.

24. Sacerdos, ad ministrum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Et sacerdos, pro opportunitate, pacem dat ministro.

25. Postea accipit hostiam, eamque super patenam frangit, interim cum ministro dicens:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

His dictis, particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

26. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me
per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte
prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

27. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad ministrum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum ministro semel subdit:

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Si minister non est communicandus, sacerdos, accepta hostia, et stans ad altare conversus, statim dicit: Dómine, non sum dignus, etc.

28. Et deinde, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.
Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

29. Quo facto, sacerdos dicit antiphonam ad Communionem.

30. Postea accipit patenam, accedit ad ministrum, si communicandus est, et hostiam parum elevatam ei ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Minister respondet:

Amen.

Et communicatur.

31. Deinde sacerdos purificat patenam super calicem et ipsum calicem. Calix, patena, corporale et purificatorium a ministro ad abacum deferuntur, vel super altare relinquuntur.
Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

32. Sacrum silentium per aliquod temporis spatium servari potest.

33. Postea sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et facta aliqua pausa silentii, nisi iam præcesserit, extendit manus et dicit orationem post Communionem. Minister in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

34. Deinde sacerdos, versus ad ministrum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit ministrum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

Minister respondet:

Amen.

35. Denique sacerdos altare osculo veneratur et, facta cum ministro debita reverentia, recedit.

APPENDIX

INTRODUCTIONES ET CONCLUSIONES BREVES PRO PRÆFATIONIBUS

Quæ ad libitum, pro opportunitate, adhiberi possunt, præsertim a Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpretationibus.

I

1. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

2. Vere dignum est tibi grátias ágere,
vere iustum est te glorificáre, Pater sancte:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

3. Vere dignum et iustum est nos tibi grátias ágere,
et semper benedícere, teque laudáre,
omnípotens ætérne Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

4. Vere dignum et iustum est, omnípotens ætérne Deus,
tibi in ómnibus et pro ómnibus semper grátias ágere,
tuásque prædicáre virtútes:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

5. Vere dignum et iustum est nos tibi semper,
Pater omnípotens,
offérre hymnum et laudatiónis prómere cánticum:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

6. Vere dignum et iustum est,
vere salutáre nobis atque convéniens,
tibi grátias ágere atque laudes impéndere,
Dómine, Pater cæléstis,
omnípotens et miséricors Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

7. Vere dignum et iustum est, ut te, Deus,
et cæléstia et terréna colláudent:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

8. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tuæ pietáti semper grátias ágere, miséricors Pater,
omnípotens Deus, Rex ætérnæ glóriæ:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

9. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
te, ætérnum et omnipoténtem Deum,
incessánter prædicáre,
tibíque in ómnibus grátias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

II

1. Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:

2. Unde et nos tibi grátias ágimus,
et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicéntes:

3. Unde et nos, Dómine,
cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

4. Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

5. Et ídeo, cum innúmeris Angelis,
una te magnificámus laudis voce, dicéntes:

6. Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

7. Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

8. Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

9. Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos cum omni exércitu Angelórum
proclamámus, sine fine dicéntes:

10. Quaprópter nunc et usque in sǽculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:

11. Sed et angélici chori atque ágmina beatórum
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

12. Per quem maiestátem tuam
adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

BENEDICTIONES SOLLEMNES

Benedictiones sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest invitatorium: Inclináte vos ad benedictiónem, vel aliis verbis expressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit benedictionem, omnibus respondentibus: Amen.

I. In celebrationibus de tempore

5. De Passione Domini

Deus, Pater misericordiárum,
qui Unigéniti sui passióne
tríbuit vobis caritátis exémplum,
præstet ut, per servítium Dei et hóminum,
percipiátis suæ benedictiónis ineffábile donum.

℟. Amen.

Ut ab eo sempitérnæ vitæ munus obtineátis,
per cuius temporálem mortem,
ætérnam vos evádere créditis.

℟. Amen.

Quátenus, cuius humilitátis sequímini documénta,
eius resurrectiónis possideátis consórtia.

℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Filius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

6. Tempore paschali

Deus, qui per resurrectiónem Unigéniti sui
dignátus est vobis bonum redemptiónis

adoptionísque conférre,
sua benedictióne vos tríbuat congaudére.
℟. Amen.

Et quo rediménte
percepístis donum perpétuæ libertátis,
eo largiénte
hereditátis ætérnæ consórtes éffici valeátis.
℟. Amen.

Et cui resurrexístis in baptísmate iam credéndo,
adiúngi mereámini in pátria cæléstí
nunc recte vivéndo.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

7. In Vigilia paschali et die Paschæ

Benedícat vos omnípotens Deus,
hodiérna interveniénte sollemnitáte pascháli,
et ab omni miserátus deféndat incursióne peccáti.
℟. Amen.

Et qui ad ætérnam vitam
in Unigéniti sui resurrectióne vos réparat,
vos prǽmiis immortalitátis adímpleat.
℟. Amen.

Et qui, explétis passiónis domínicæ diébus,
paschális festi gáudia celebrátis,
ad ea festa, quæ lætítiis peragúntur ætérnis,
ipso opitulánte, exsultántibus ánimis veniátis.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

8. In Ascensione Domini

Benedícat vos omnípotens Deus,
cuius Unigénitus hodiérna die cælórum alta penetrávit,
et vobis, ubi est ipse, ascendéndi áditum reserávit.
℟. Amen.

Concédat ut, sicut Christus post resurrectiónem suam visus est discípulis maniféstus,
ita vobis in iudícium véniens
appáreat pro æternitáte placátus.
℟. Amen.

Et qui eum consedére Patri in sua créditis maiestáte,
ipsum usque in finem sæculi vobíscum permanére
secúndum eius promissiónem læti valeátis experíre.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

9. De Spiritu Sancto

Deus, Pater lúminum,
qui (hodiérna die) discipulórum mentes
Spíritus Paràcliti infusióne dignátus est illustráre,
sua vos fáciat benedictióne gaudére,
et perpétuo donis eiúsdem Spíritus abundáre.
℟. Amen.

Ignis ille, qui super discípulos mirándus appáruit,
corda vestra ab omni malo poténter expúrget,
et sui lúminis claritáte perlústret.
℟. Amen.

Quique dignátus est in unius fídei confessióne
diversitátem adunáre linguárum,
in eádem fide perseveráre vos fáciat,
et per illam a spe ad spéciem perveníre concédat.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

II. In celebrationibus de Sanctis

15. De beata Maria Virgine

Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum
genus humánum sua vóluit benignitáte redímere,
sua vos dignétur benedictióne ditáre.
℟. Amen.

Eiúsque semper et ubíque patrocínia sentiátis,
per quam auctórem vitæ suscípere meruístis.
℟. Amen.

Et qui ad eius celebrándam sollemnitátem
hodiérna die devótis méntibus convenístis,
spiritálium gaudiórum cæléstiúmque præmiórum
vobíscum múnera reportétis.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

16. De sanctis Petro et Paulo

Benedícat vos omnípotens Deus,
qui in beáti Petri confessióne vos salubérrima stabilívit,
et per eam in Ecclésiæ soliditáte fídei fundávit.
℟. Amen.

Et quos beáti Pauli instrúxit indeféssa prædicatióne,
suo semper exémplo dóceat Christo fratres lucrifácere.
℟. Amen.

Ut Petrus clave, Paulus verbo,
ope intercessiónis utérque
in illam pátriam nos certent indúcere,
ad quam meruérunt illi, alter cruce, alter gládio,
felíciter perveníre.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

17. De Apostolis

Deus, qui vos
in apostólicis tríbuit consístere fundaméntis,
benedícere vobis dignétur,
beatórum Apostolórum N. et N. (beáti Apóstoli N.)
méritis intercedéntibus gloriósis.
℟. Amen.

Et apostólicis præsídiis
vos pro cunctis fáciat testes veritátis,
qui vos eórum munerári documéntis vóluit et exémplis.
℟. Amen.

Ut eórum intercessióne ad ætérnæ pátriæ hereditátem
perveníre possítis,
per quorum doctrínam fídei firmitátem possidétis.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

18. De omnibus Sanctis

Deus, glória et exsultátio Sanctórum,
benedícat vos benedictióne perpétua,
qui vobis hodiérna tríbuit celebráre sollémnia.
℟. Amen.

Eórum intercessióne a præséntibus malis liberáti,
et exémplis sanctæ conversatiónis instrúcti,
in servítio Dei fratrúmque inveniámini semper inténti.
℟. Amen.

Quátenus cum iis ómnibus
valeátis illíus pátriæ possidére vos gáudia,
in qua fílios suos supérnis coniúngi cívibus
in pace perpétua sancta lætátur Ecclésia.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

III. Aliæ benedictiones

19. In Dedicatione ecclesiæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie ad huius domus dedicatiónem
(dedicatiónis memóriam) adunávit,
ipse vos cælésti benedictióne fáciat abundáre.
℟. Amen.

Concedátque vobis fíeri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes fílios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.
℟. Amen.

Quátenus, felíciter emundáti,
habitatórem Deum in vobismetípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

20. In celebrationibus pro defunctis

Benedícat vos Deus totíus consolatiónis,
qui hóminem ineffábili bonitáte creávit,
et in resurrectióne Unigéniti sui
spem credéntibus resurgéndi concéssit.
℟. Amen.

Nobis, qui vívimus, véniam tríbuat pro peccátis,
et ómnibus defúnctis locum concédat lucis et pacis.
℟. Amen.

Ut omnes cum Christo sine fine felíciter vivámus,
quem resurrexísse a mórtuis veráciter crédimus.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

ORATIONES SUPER POPULUM

Orationes sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest invitatorium: Inclináte vos ad benedictiónem, vel aliis verbis expressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit orationem, omnibus respondentibus: Amen.

Post orationem, sacerdos semper subdit: Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

1. Esto, Dómine, propítius plebi tuæ,
et temporáli consolatióne non déseras,
quam vis ad ætérna conténdere.
Per Christum.

2. Præsta fámulis tuis, Dómine,
abundántiam protectiónis et grátiæ;
da salútem mentis et córporis;
da plenitúdinem fratérnæ caritátis,
et eos tibi semper fac esse devótos.
Per Christum.

3. Da, quǽsumus, Dómine, pópulis christiánis,
et quæ profiténtur agnóscere,
et cæléste munus dilígere, quod frequéntant.
Per Christum.

4. Plebs tua, Dómine, quǽsumus,
benedictiónis sanctæ munus accípiat,
per quod et nóxia quæque declínet,
et optáta repériat.
Per Christum.

5. Fidéles tuos, Dómine,
benedíctio desideráta confírmet,
quæ eos et a tua voluntáte
numquam fáciat discrepáre,
et tuis semper indúlgeat benefíciis gratulári.
Per Christum.

6. Pópulum tuum, Dómine, quǽsumus,
ad te toto corde convérte,
quia, quos deféndis étiam delinquéntes,
maióre pietáte tuéris sincéra mente devótos.
Per Christum.

7. Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine,
propitiátus illústra,
ut, beneplácitis inhæréndo,
cuncta quæ bona sunt mereátur exercére.
Per Christum.

8. Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et opem tuam largíre poscéntibus,
ut iis, qui te auctóre et gubernatóre
felíciter gloriántur,
et creáta restáures, et restauráta consérves.
Per Christum.

9. Implorántes, Dómine, misericórdiam tuam,
fidéles pópulos propítius intuére,
ut, qui de tua pietáte confídunt,
tuæ caritátis dona ubíque diffúndere váleant.
Per Christum.

10. Bénedic, Dómine, plebem tuam,
quæ munus tuæ miseratiónis exspéctat,
et concéde, ut, quod, te inspiránte, desíderat,
te largiénte percípiat.
Per Christum.

11. Subiéctum tibi pópulum,
quǽsumus, Dómine,
propitiátio cæléstis amplíficet,
et tuis semper fáciat servíre mandátis.
Per Christum.

12. Propitiáre pópulo tuo, Deus,
ut, ab omni malo liberátus,
et toto tibi corde desérviat,
et sub tua semper protectióne consístat.
Per Christum.

13. Prætende, Dómine, fidélibus tuis
déxteram cæléstis auxílii,
ut te toto corde perquírant,
et quæ digne póstulant cónsequi mereántur.
Per Christum.

14. Família tua, Deus,
et de celebrátis mystériis suæ redemptiónis
iúgiter collætétur,
et eius dona perseveránter acquírat.
Per Christum.

15. Esto, quǽsumus, Dómine, propítius plebi tuæ,
ut, de die in diem quæ tibi dísplicent respuéntes,
tuórum pótius repleántur
delectatiónibus mandatórum.
Per Christum.

16. Tueátur, quǽsumus, Dómine,
déxtera tua pópulum deprecántem,
et purificátum dignánter erúdiat,
ut consolatióne præsénti
ad futúra bona profíciat.
Per Christum.

17. Réspice, quǽsumus, Dómine,
super hanc famíliam tuam,
pro qua Dóminus noster Iesus Christus
non dubitávit mánibus tradi nocéntium,
et crucis subíre torméntum.
Qui vivit.

18. Da, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis
et sine cessatióne cápere paschália sacraménta,
et desideránter exspectáre dona ventúra,
ut, mystériis quibus renáti sunt permanéntes,
ad novam vitam his opéribus perducántur.
Per Christum.

19. Dómine Deus,
de abundántia misericordiárum tuárum
fámulos præsta locuplétes, præsta secúros,
ut, confirmáti benedictiónibus tuis,
in omni gratiárum actióne semper abúndent,
teque perpétua exsultatióne benedícant.
Per Christum.

20. Benedícat vos Deus omni benedictióne cæléstì,
sanctósque vos et puros
in conspéctu suo semper effíciat;
divítias glóriæ suæ in vos abundánter effúndat,
verbis veritátis ínstruat, evangélio salútis erúdiat,
et caritáte fratérna semper locuplétet.
Per Christum.

21. Fidéles tuos, quǽsumus, Dómine,
córpore páriter et mente purífica,
ut, tua inspiratióne compúncti,
nóxias delectatiónes vitáre præváleant,
atque tua semper suavitáte pascántur.
Per Christum.

22. Adsit, Dómine, fidélibus tuis
sacræ benedictiónis effféctus,
qui mentes ómnium spiritáli vegetatióne dispónat,
ut ad ópera sua exercénda
virtúte caritátis tuæ roboréntur.
Per Christum.

23. Confírma, Dómine, quǽsumus,
tuórum corda fidélium,
et grátiæ tuæ virtúte corróbora,
ut et in tua sint supplicatióne devóti,
et mútua dilectióne sincéri.
Per Christum.

24. Protéctor in te sperántium, Deus,
bénedic pópulum tuum,
salva, tuére, dispóne,
ut, a peccátis liber, ab hoste secúrus,
in tuo semper amóre persevéret.
Per Christum.

In festis Sanctorum

25. Exsúltet, Dómine, pópulus christiánus
de magnórum Fílii tui glorificatióne membrórum,
et in quorum est celebritáte tibi devótus,
partem acquírat in eórum sorte perpétua,
atque de tua glória semper congáudeat.
Per Christum.

26. Plebis tuæ, quǽsumus, Dómine,
ad te semper corda convérte,
et quam tantis facis patrocíniis adiuvári,
perpétuis non désinas gubernáre præsídiis.
Per Christum.

PROPRIUM DE SANCTIS

Elenchus lectionum, quæ magis conveniunt aliquibus Missis sanctorum (pro papa, pro missionariis, pro religiosis, pro educatoribus, pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt, pro viduis) in Indicibus exstat.

1. Gradus celebrationum, nempe sollemnitas, festum aut memoria singulis diebus indicatur. Quando nulla adest indicatio, agitur de memoria ad libitum.

2. Pro singulis sollemnitatibus et festis integra Missa propria ponitur, quæ proinde dicitur prouti iacet.

3. Ad memorias quod attinet, hæc serventur:

a) Textus proprii, qui nonnullis diebus apponuntur, semper adhibeantur.

b) Quoties remittitur ad aliquod Commune definitum, textus aptiores seligantur, iuxta principia, quæ initio Communium exponuntur. Pagina, quæ singulis vicibus indicatur, innuit tantum initium Communis ad quod remittitur.

c) Si vero ad plura Communia remittitur, unum vel aliud adhiberi potest, attenta utilitate pastorali, et facta semper facultate textus e pluribus Missis eiusdem Communis inter se commutandi.

Ex. gr., si quis Sanctus simul est martyr et episcopus, adhiberi poterit aut Commune martyrum aut Commune pastorum (pro episcopis).

d) Insuper, præter Communia, quæ peculiarem notam sanctitatis illustrant (ex. gr. martyrum, virginum, pastorum, etc.) semper adhiberi possunt etiam Communia Sanctorum et Sanctarum, quæ de sanctitate in genere agunt.

Ex. gr., pro Sancta virgine et martyre, præter Commune martyrum aut Commune virginum, adhiberi possunt etiam textus e Communi Sanctorum et Sanctarum.

e) Orationes super oblata et post communionem, nisi sint propriæ, sumuntur aut e Communi aut e currenti tempore liturgico.

4. Missæ quæ in hoc Proprio habentur, exceptis tamen Missis de mysteriis vitæ Domini et B. Mariæ Virginis necnon de quibusdam Sanctis, pro quibus peculiaris prævidetur Missa votiva, dicuntur etiam ut votivæ. In orationibus, hoc in casu, omittuntur verba quæ innuant diem natalem, vel sollemnitatem vel festum, et eis substituitur verbum memória vel commemorátio. Item, sicubi occurrat antiphona ad introitum Gaudeámus, huic substituitur alia antiphona e respectivo Communi.

5. De lectionibus hæc insuper attendenda sunt:

a) In sollemnitatibus et festis semper adhibendæ sunt lectiones quæ in Proprio vel Communi ponuntur; celebrationibus calendarii generalis semper lectiones propriæ assignantur.

b) In memoriis vero lectiones feriales de more adhibeantur. Attamen aliquando lectiones « propriæ » assignantur, id est quæ de ipsa persona Sancti agunt vel de mysterio de quo Missa celebratur; hæ lectiones dicendæ sunt loco lectionum ferialium occurrentium, ut expresse suo loco indicatur.

Pro ceteris autem casibus, lectiones de memoria adhibeantur tantum si peculiares rationes, præsertim indolis pastoralis, id suadeant. Nonnunquam ponuntur lectiones « appropriatæ », quæ, scilicet peculiarem aspectum vitæ spiritalis vel actuositatis Sancti in lucem produnt. Plerumque vero indicantur lectiones in Communibus exstantes, ut electio facilior evadat. Agitur tamen de suggestionibus: loco enim lectionis appropriatæ vel simpliciter propositæ, quævis alia lectio seligi potest e Communibus indicatis.

c) Cum in calendariis particularibus gradus celebrationis mutatur, attendatur sollemnitates tres lectiones habere, quarum prima ex Vetere Testamento (tempore autem paschali ex Actibus Apostolorum vel Apocalypsi) cum psalmo responsorio, secunda vero ex Novo Testamento, tertia denique ex Evangelio.

FEBRUARIUS

Die 6 februarii

Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum

Memoria

De Communi martyrum, p. 850.

Collecta

Deus, ómnium fortitúdo sanctórum,
qui beátos mártyres Paulum eiúsque sócios
per crucem ad vitam vocáre dignátus es,
præsta, quǽsumus, ut, eórum intercessióne,
fidem quam profitémur
usque ad mortem fórtiter teneámus. Per Dóminum.

Lectio prior

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 2, 19-20

Fratres:

Ego per Legem Legi mórtuus sum, ut Deo vivam; Christo confíxus sum cruci.

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me et trádidit seípsum pro me.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (℟.: 5)

℟. Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent.

1 In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.
2 Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. ℟.

Tunc dicébant inter gentes:
« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».
3 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes. ℟.

4 Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in Austro.
5 Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent. ℟.

6 Eúntes ibant et flebant, semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne,
portántes manípulos suos. ℟.

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 28, 19 a. 20 b

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes docéte omnes gentes,
dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi.
(℟. Allelúia).

Evangelium

Euntes docete omnes gentes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam, in montem ubi constitúerat illis Iesus; et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi ». — Verbum Dómini.

Die 8 februarii

S. Hieronymi Emiliani

De Communi sanctorum (pro educatoribus), p. 980.

Collecta

Deus, Pater misericordiárum,
qui beátum Hierónymum
adiutórem et patrem órphanis providísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut spíritum adoptiónis,
quo fílii tui nominámur et sumus,
fidéliter custodiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 991, n. 8.
Psalmus responsorius, p. 992.
Evangelium, p. 1036, n. 14.

Die 10 februarii

S. Scholasticæ, virginis

Memoria

De Communi virginum, p. 957.
Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Beátæ Scholásticæ vírginis memóriam recoléntes,
quǽsumus, Dómine,
ut, eius exémplo, tibi intemeráta caritáte serviámus
et felíces obtineámus tuæ dilectiónis efféctus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 961, n. 1.
Psalmus responsorius, p. 962.
Evangelium, p. 969, n. 3.

Die 11 februarii
Beatæ Mariæ Virginis de Lourdes

De Communi beatæ Mariæ Virginis, p. 812.

Collecta

Concéde, miséricors Deus,
fragilitáti nostræ præsídium,
ut, qui immaculátæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio,
a nostris iniquitátibus resurgámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Ecce ego declinabo super eam
quasi fluvium pacis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 66, 10-14 c

Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea, omnes qui dilígitis eam; gaudéte cum ea gáudio, univérsi qui lugétis super eam, ut sugátis et repleámini ab úbere consolatiónis eius, ut mulgeátis et delíciis affluátis ab omnímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: « Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis et quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam sugétis; ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis. Quómodo, si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Ierúsalem consolabímini ».

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Iudt 13, 23 bc-24 a. 25 abc (℟.: 15, 10 d)

℟. Tu honorificéntia pópuli nostri.

23 Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso,
præ ómnibus muliéribus super terram.
24 Benedíctus Dóminus,
qui creávit cælum et terram. ℟.

25 Quia hódie nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum,
qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum. ℟.

Evangelium, p. 848, n. 10.

Die 14 februarii

Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi

Memoria

De Communi pastorum (pro fundatoribus Ecclesiarum vel pro missionariis), p. 896 vel p. 899.
Vel de Communi sanctorum, p. 970.

Collecta

Deus, qui per beátos fratres Cyríllum et Methódium
Slavóniæ gentes illuminásti,
da córdibus nostris tuæ doctrínæ verba percípere,
nosque pérfice pópulum
in vera fide et recta confessióne concórdem.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 914, n. 1.
Psalmus responsorius, p. 914.
Evangelium, p. 932, n. 7.

Die 17 februarii

Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Beatórum fratrum, Dómine,
pietátem nobis benígnus infúnde,
qua et Dei Genetrícem sunt devotíssime veneráti,
et tuum ad te pópulum provexérunt.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1009, n. 1.
Psalmus responsorius, p. 1004.
Evangelium, p. 1027, n. 7 a.

Die 21 februarii

S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Concéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus,
beáti Petri epíscopi mónita et exémpla sectári,
ut, Christo nihil præponéntes
et Ecclésiæ tuæ servítio semper inténti,
ad ætérnæ lucis gáudia perducámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 950, n. 7.
Psalmus responsorius, p. 984.
Evangelium, p. 1044, n. 20.

Die 22 februarii

CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Lc 22, 32

Dicit Dóminus Simóni Petro:
Ego rogávi pro te,
ut non defíciat fides tua,
et tu aliquándo convérsus
confírma fratres tuos.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti,
quos in apostólicæ confessiónis petra solidásti.
Per Dóminum.

Lectio prior

Consenior et testis Christi passionum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro reveládna est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontánee secúndum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 16, 18

(℟. Allelúia). ℣. Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiam meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsum
eam.
(℟. Allelúia).

Evangelium

Tu es Petrus, et tibi dabo claves regni cælorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis Iesus: « Vos autem quem me esse dícitis? »

Respóndens Simon Petrus, dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus, dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est. Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsum eam. Tibi dabo claves Regni cælórum, et quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum in cælis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
preces et hóstias benígnus admítte,
ut, beáto Petro pastóre,
ad ætérnam pervéniat hereditátem,
quo docénte fídei tenet integritátem.
Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 644.

Ant. ad communionem Mt 16, 16. 18

Dixit Petrus ad Iesum:
Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respóndit Iesus:
Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Post communionem

Deus, qui nos,
beáti Petri apóstoli festivitátem celebrántes,
Christi Córporis et Sánguinis communióne vegetásti,
præsta, quǽsumus,
ut hoc redemptiónis commércium
sit sacraméntum nobis unitátis et pacis.
Per Christum.

Die 23 februarii

S. Polycarpi, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum, p. 855.
Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.

Collecta

Deus univérsæ creatúræ,
qui beátum Polycárpum epíscopum
in número mártyrum dignátus es aggregáre,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, cum illo partem cálicis Christi capiéntes,
in vitam resurgámus ætérnam.
Per Dóminum.

Lectio prior

Scio tribulationem tuam et paupertatem tuam.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 2, 8-11

Ego Ioánnes audívi Dóminum dicéntem mihi:

« Angelo Ecclésiæ quæ est Smyrnæ scribe: " Hæc dicit Primus et Novíssimus, qui fuit mórtuus et vixit: Scio tribulatiónem tuam et paupertátem tuam — sed dives es — et blasphémiam ab his qui se dicunt Iudǽos esse et non sunt, sed sunt synagóga Sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus ex vobis in cárcerem, ut tentémini; et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ.

Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur a morte secúnda " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 a et 8 ab. 16 bc-17 (℟.: 6 a)

℟. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

3 Esto mihi in rupem præsídii et in domum munítam,
ut salvum me fácias.
4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. ℟.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum.
8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua,
quóniam respexísti humilitátem meam. ℟.

16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me;
17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. ℟.

Evangelium, p. 887, n. 6.

MARTIUS

Die 4 martii

S. Casimiri

De Communi sanctorum, p. 970.

Collecta

Deus omnípotens, cui servíre regnáre est,
concéde nobis, beáti Casimíri intercedénte suffrágio,
tibi in sanctitáte et iustítia perpétuo famulári.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1014, n. 9.
Psalmus responsorius, p. 985.
Evangelium, p. 1045, n. 21.

Die 7 martii

Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum

Memoria

De Communi martyrum, p. 850.
Vel de Communi sanctarum (pro sanctis mulieribus), p. 981.

Collecta

Deus, cuius urgénte caritáte
beátæ mártyres Perpétua et Felícitas
torméntum mortis, contémpto persecutóre, vicérunt,
da nobis, quǽsumus, eárum précibus,
ut in tua semper dilectióne crescámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 877, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 874.
Evangelium, p. 884, n. 3.

Die 8 martii
S. Ioannis a Deo, religiosi

De Communi sanctorum (pro religiosis vel pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt), p. 976 vel p. 978.

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem
misericórdiæ spíritu perfudísti,
da, quǽsumus, ut, caritátis ópera exercéntes,
inter eléctos in regno tuo inveníri mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1019, n. 15.
Psalmus responsorius, p. 986.

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 13, 34

(℟. Allelúia). ℣. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(℟. Allelúia).

Evangelium

Forma longior, p. 1032.
Forma brevior:

Quamdiu fecistis fratribus meis minimis, mihi fecistis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 25, 31-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur an-

te eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis: Quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis " ». — Verbum Dómini.

Die 9 martii

S. Franciscæ Romanæ, religiosæ

De Communi sanctarum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui nobis in beáta Francísca singuláre dedísti
coniugális et monásticæ conversatiónis exémplar,
fac nos tibi perseveránter deservíre,
ut in ómnibus vitæ adiúnctis
te conspícere et sequi valeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 995, n. 11.
Psalmus responsorius, p. 995.
Evangelium, p. 1028, n. 7 b.

Die 17 martii

S. Patricii, episcopi

De Communi pastorum (pro missionariis vel pro episcopis), p. 899 vel p. 891.

Collecta

Deus, qui ad prædicándam
Hibérniæ pópulis glóriam tuam
beátum Patrícium epíscopum providísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, qui christiáno nómine gloriántur,
tua mirabília homínibus iúgiter annúntient.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1018, n. 14.
Psalmus responsorius, p. 911.
Evangelium, p. 933, n. 6.

Die 18 martii

S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
per beátum Cyríllum epíscopum
ad mystéria salútis profúndius attingénda
mirabíliter adduxísti,
da nobis, eius intercessióne, Fílium tuum ita agnóscere,
ut vitam abundántius habeámus. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1020, n. 17.
Psalmus responsorius, p. 941.
Evangelium, p. 1044, n. 20.

Die 19 martii

S. IOSEPH, SPONSI BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super família suam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut humánæ salútis mystéria,
cuius primórdia beáti Ioseph fidéli custódiæ commisísti,
Ecclésia tua, ipso intercedénte, iúgiter servet impléndá.
Per Dóminum.

Lectio prima

Dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius.

Léctio libri secúndi Samuélis 7, 4-5 a. 12-14 a. 16

In diébus illis:

Ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus: " Cum compléti fúerint dies tui, et dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, et firmábo regnum eius. Ipse ædificábit domum nómini meo, et stabíliam thronum regni eius usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in fílium.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 27 et 29 (℟.: 37)

℟. Semen eius in ætérnum manébit.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. ℟.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:
5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatiónem et generatiónem
sedem tuam ». ℟.

27 « Ipse invocábit me: " Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ".
29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam,
et testaméntum meum fidéle ipsi ». ℟.

Lectio secunda

Contra spem in spe credidit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

4, 13. 16-18. 22

Fratres:

Non per Legem promíssio Abrahæ aut sémini eius, ut heres esset mundi, sed per iustítiam fídei.

Ideo ex fide, ut secúndum grátiam, ut firma sit promíssio omni sémini, non ei qui ex Lege est solum, sed et ei qui ex fide est Abrahæ (qui est pater ómnium nostrum, sicut scriptum est: « Patrem multárum géntium pósui te »), ante Deum cui crédidit, qui vivíficat mórtuos et vocat ea quæ non sunt quasi sint. Qui contra

spem in spe crédidit, ut fíeret pater multárum géntium, secúndum quod dictum est: « Sic erit semen tuum ».
Ideo et reputátum est illi ad iustítiam.
Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 83, 5

(℟. Allelúia). ℣. Beáti qui hábitant in domo tua,
Dómine,
in sǽcula sæculórum laudábunt te.
(℟. Allelúia).

Evangelium *

Ioseph fecit sicut præcepit ei angelus Domini.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
1, 16. 18-21. 24 a

Iacob génuit Ioseph virum Maríæ, de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus.

Iesu Christi autem generátio sic erat. Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Hæc autem eo cogitánte, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Exsúrgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcépit ei ángelus Dómini. — Verbum Dómini.

Vel

Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
2, 41-51 a

Ibant paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem, in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annórum duódecim, ascendéntibus illis secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognovérunt paréntes eius. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos.

Et non inveniéntes, regréssi sunt in Ierúsalem requiréntes eum.

Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes eum admiráti sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos.

Et descéndit cum eis et venit Názareth; et erat súbditus illis. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, ut, sicut beátus Ioseph
Unigénito tuo, nato de María Vírgine,

pia devotióne desérviit,
ita et nos mundo corde
tuis altáribus mereámur ministráre.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in sollemnitáte), p. 643.

Ant. ad communionem Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis: intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine,
quam de beáti Ioseph sollemnitáte lætántem
ex huius altáris alimónia satiásti,
perpétua protectióne defénde,
et tua in ea propitiátus dona custódi.
Per Christum.

Die 23 martii

S. Turibii de Mogrovejo, episcopi

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti Turíbii epíscopi apostólicis curis
zelóque veritátis auxísti,
concéde, ut pópulus tibi sacrátus
fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 924, n. 11.
Psalmus responsorius, p. 909.
Evangelium, p. 926, n. 1.

Die 25 martii

IN ANNUNTIATIONE DOMINI

Sollemnitas

Ant. ad introitum Hebr 10, 5. 7

Dóminus ingrédiens mundum dixit:
Ecce vénio ut fáciam, Deus, voluntátem tuam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Verbum tuum in útero Vírginis Maríæ
veritátem carnis humánæ suscípere voluísti,
concéde, quǽsumus,
ut, qui Redemptórem nostrum
Deum et hóminem confitémur,
ipsíus étiam divínæ natúræ mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.

Lectio prima

Ecce virgo concipiet.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 7, 10-14; 8, 10

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: « Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni sive in excélsum supra ».

Et dixit Achaz: « Non petam, et non tentábo Dóminum ».

Et dixit Isaías: « Audíte ergo, domus David, numquid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia moléstì estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dómi-

nus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia nobíscum Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 7-8 a. 8 b-9. 10. 11 (℟.: 8 a et 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.
In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.
10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.
11 Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo,
veritátem tuam et salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam
et veritátem tuam ab ecclésia magna. ℟.

Lectio secunda

In capitulo libri scriptum est de me,
ut faciam, Deus, voluntatem tuam.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 10, 4-10

Impossíbile est sánguinem taurórum et hircórum auférre peccáta. Ideo ingrédiens mundum Christus dicit: « Hóstiam et oblatiónem noluísti, corpus autem aptásti mihi; holocaustómata et sacrifícia pro peccáto non tibi placuérunt; tunc dixi: " Ecce vénio; in capítulo

libri scriptum est de me, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam " ».

Supérius dicens, « Hóstias et oblatiónes et holocaustómata et sacrifícia pro peccáto noluísti nec placuérunt tibi » quæ secúndum Legem offerúntur, tunc dixit: " Ecce vénio, ut fáciam voluntátem tuam " »; aufert primum, ut secúndum státuat.

In qua voluntáte sanctificáti sumus per oblatiónem córporis Christi Iesu in semel. — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 1, 14 ab

(℟. Allelúia). ℣. Verbum caro factum est
et habitávit in nobis,
et vídimus glóriam eius. (℟. Allelúia).

Evangelium

Ecce concipies in utero et paries filium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 26-38

In illo témpore:

Missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingréssus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ». Ipsa autem turbáta est in sermóne eius, et cogitábat qualis esset ista salutátio.

Et ait Angelus ei: « Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: et ecce concípies in útero et páries fílium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnábit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Fílius Dei. Et ecce Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua; et hic mensis est sextus illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancílla Dómini; fiat mihi secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ munus, omnípotens Deus,
dignáre suscípere,
ut, quæ in Unigéniti tui incarnatióne
primórdia sua constáre cognóscit,
ipsíus gáudeat hac sollemnitáte celebráre mystéria.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Incarnationis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quem inter hómines et propter hómines nascitúrum,
Spíritus Sancti obumbránte virtúte,
a cælésti núntio Virgo fidénter audívit
et immaculátis viscéribus amánter portávit,
ut et promissiónes fíliis Israel perfíceret véritas,
et géntium exspectátio patéret ineffabíliter adimpléndа.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Is 7, 14

Ecce Virgo concípiet et páriet Fílium,
et vocábitur nomen eius Emmánuel.

Post communionem

In méntibus nostris, quæsumus, Dómine,
veræ fídei sacraménta confírma,
ut, qui concéptum de Vírgine
Deum verum et hóminem confitémur,
per eius salutíferæ resurrectiónis poténtiam,
ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam.
Per Christum.

Die 2 aprilis

S. Francisci de Paola, eremitæ

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, humílium celsitúdo,
qui beátum Franciscum
sanctórum tuórum glória sublimásti,
tríbue, quǽsumus, ut, eius méritis et exémplo,
promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1014, n. 9.
Psalmus responsorius, p. 905.
Evangelium, p. 1042, n. 17.

Die 4 aprilis

S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Collecta

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras,
quas in beáti Isidóri commemoratióne deférimus,
ut Ecclésia tua eius intercessiónibus adiuvétur,
cuius cæléstibus instrúitur disciplínis.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 920, n. 6.
Psalmus responsorius, p. 940.
Evangelium, p. 956, n. 3 a.

Die 5 aprilis

S. Vincentii Ferrer, presbyteri

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 899.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui beátum Vincéntium presbýterum
minístrum prædicatiónis evangélicæ suscitásti,
præsta, quǽsumus,
ut, quem ventúrum iúdicem nuntiávit in terris,
beáti videámus regnántem in cælis.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 925, n. 12.
Psalmus responsorius, p. 908.
Evangelium, p. 1042, n. 18.

Die 7 aprilis

S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum, p. 893.
Vel de Communi sanctorum (pro educatoribus), p. 980.

Collecta

Deus, qui ad christiánam iuventútem educándam
beátum Ioánnem Baptístam elegísti,
éxcita in Ecclésia tua institutóres,
qui humánæ et christiánæ iúvenum disciplínæ
toto corde sese devóveant.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 924, n. 11.
Psalmus responsorius, p. 1003.
Evangelium, p. 1025, n. 6.

Die 11 aprilis

S. Stanislai, episcopi et martyris

De Communi martyrum, p. 855 vel 860.
Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.

Collecta

Deus, pro cuius honóre beátus epíscopus Stanisláus
gládiis persecutórum occúbuit,
præsta, quǽsumus,
ut fortes in fide usque ad mortem perseveráre valeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 874, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 875.
Evangelium, p. 887, n. 7.

Die 13 aprilis

S. Martini I, papæ et martyris

De Communi martyrum, p. 855 vel 860.
Vel de Communi pastorum (pro papa), p. 889.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
advérsa mundi invícta mentis constántia toleráre,
qui beátum Martínum papam et mártyrem
nec minis terréri nec pœnis passus es superári.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 879, n. 5.
Psalmus responsorius, p. 876.
Evangelium, p. 887, n. 6.

Die 21 aprilis

S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui beáto Ansélmo epíscopo dedísti
alta sapiéntiæ tuæ quǽrere et docére,
fac ita fidem tuam intelléctui nostro subveníre,
ut cordi dulce sápiant quæ nobis credénda mandásti.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1013, n. 7.
Psalmus responsorius, p. 995.
Evangelium, p. 951, n. 1 a.

Die 23 aprilis

S. Georgii, martyris

De Communi martyrum, p. 855 vel 860.

Collecta

Magnificántes, Dómine, poténtiam tuam,
súpplices exorámus, ut, sicut sanctus Geórgius
domínicæ fuit passiónis imitátor,
ita sit fragilitátis nostræ promptus adiútor.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 876, n. 4.
Psalmus responsorius, p. 876.
Evangelium, p. 885, n. 4.

Die 24 aprilis

S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris

De Communi martyrum, p. 855 vel 860.
Vel de Communi pastorum, p. 893.

Collecta

Deus, qui beátum Fidélem, amóre tuo succénsum,
in fídei propagatióne
martýrii palma decoráre dignátus es,
ipso interveniénte, concéde, ut, in caritáte fundáti,
cum illo resurrectiónis Christi virtútem
cognóscere mereámur. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 923, n. 9.
Psalmus responsorius, p. 865.
Evangelium, p. 1045, n. 21.

Die 25 aprilis

S. MARCI, EVANGELISTÆ

Festum

Ant. ad introitum — Mc 16, 15

Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátum Marcum evangelístam tuum
evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti,
tríbue, quǽsumus, eius nos eruditióne ita profícere,
ut vestígia Christi fidéliter sequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Salutat vos Marcus filius meus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 5 b-14

Caríssimi:

Omnes ínvicem humilitátem indúite, quia « Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam ». Humiliámini ígitur sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore, omnem sollicitúdinem vestram proiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis.

Sóbrii estóte, vigiláte: adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret; cui resístite fortes fide, sciéntes éadem passiónum ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fíeri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit vos in ætérnam suam glóriam in Christo Iesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidábit, fundábit. Ipsi impérium in sæcula sæculórum. Amen.

Per Silvánum vobis fidélem fratrem, ut árbitror, bréviter scripsi, óbsecrans et contéstans hanc esse veram grátiam Dei, in qua state.

Salútat vos quæ est in Babylóne coelécta, et Marcus fílius meus. Salutáte ínvicem in ósculo caritátis.

Pax vobis ómnibus qui estis in Christo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 6-7. 16-17 (℟.: cf. 2 a)

℟. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.
vel Allelúia.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

5 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. ℟.
6 Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine,
étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.
7 Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino,
símilis erit Dómino in fíliis Dei? ℟.
16 Beátus pópulus qui scit iubilatiónem;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,
17 et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltabúntur. ℟.

Alleluia 1 Cor 1, 23-24

℟. Allelúia. ℣. Nos prædicámus Christum crucifíxum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam. ℟. Allelúia.

Evangelium

Prædicate Evangelium omni creaturæ.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
16, 15-20

In illo témpore: Appárens Iesus Undecim dixit eis:

« Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint, hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit; super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. — Verbum Dómini.

Super oblata

Glóriam beáti Marci venerántes,
tibi, Dómine, hóstias laudis offérimus,
teque supplíciter deprecámur, ut evangélica prædicátio in Ecclésia tua iúgiter persevéret.
Per Christum.

Præfatio II de Apostolis, p. 645.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quod de sancto altári tuo accépimus, nos sanctíficet,
et in fide Evangélii, quod beátus Marcus prædicávit,
fortes effíciat. Per Christum.

Die 28 aprilis

S. Petri Chanel, presbyteri et martyris

De Communi martyrum, p. 860.
Vel de Communi pastorum (pro missionariis), p. 899.

Collecta

Deus, qui ad dilatándam Ecclésiam tuam
beátum Petrum martýrio coronásti,
da nobis, in his paschálibus gáudiis,

ita Christi mórtui et resurgéntis mystéria frequentáre, ut novitátis vitæ testes esse mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 918, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 912.
Evangelium, p. 929, n. 4.

Die 29 aprilis

S. Catharinæ Senensis, virginis et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi virginum, p. 957.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Ant. ad introitum

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum, quæ óbviam Christo cum lámpade accénsa éxiit, allelúia.

Collecta

Deus, qui beátam Catharínam
in contemplatióne domínicæ passiónis
et in Ecclésiæ tuæ servítio divíno amóre flagráre fecísti,
ipsíus intercessióne concéde,
ut pópulus tuus, Christi mystério sociátus,
in eius glóriæ revelatióne semper exsúltet.
Per Dóminum.

Lectio prior

Sanguis Iesu mundat nos ab omni peccato.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 1, 5 — 2, 2

Caríssimi:

Hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: quóniam Deus lux est, et ténebræ

in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam communiónem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur et non fácimus veritátem; si autem in luce ambulémus, sicut ipse est in luce, communiónem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu, Fílii eius, mundat nos ab omni peccáto.

Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et iustus, ut remíttat nobis peccáta, et emúndet nos ab omni iniustítia. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum eius non est in nobis.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis; sed si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum Christum iustum, et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 a (℟.: 1 a)

℟. Bénedic, ánima mea, Dómino.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. ℟.

13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. ℟.
17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in fílios filiórum;
18 in eos qui servant testaméntum eius. ℟.

Evangelium, p. 1023, n. 3.

Super oblata

Súscipe, Dómine,
quam in beátæ Catharínæ commemoratióne
offérimus hóstiam salutárem,
ut, illíus mónitis erudíti,
tibi vero Deo fervéntius grátias ágere valeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Io 1, 7

Si in luce ambulámus, sicut Deus est in luce,
societátem habémus ad ínvicem,
et sanguis Iesu Christi, Fílii eius,
emúndat nos ab omni peccáto, allelúia.

Post communionem

Æternitátem nobis, Dómine, cónferat,
qua pasti sumus, mensa cæléstis,
quæ beátæ Catharínæ vitam étiam áluit temporálem.
Per Christum.

Die 30 aprilis

S. Pii V, papæ

De Communi pastorum (pro papa), p. 889.

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua beátum Pium papam
ad fidem tuéndam ac te dígnius coléndum
próvidus excitásti,
da nobis, ipso intercedénte,
vívida fide ac fructuósa caritáte
mysteriórum tuórum esse partícipes.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 919, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 915.
Evangelium, p. 935, n. 11.

Die 1 maii
S. Ioseph Opificis

¶ Evangelium huius memoriæ est proprium.

Ant. ad introitum — Ps 127, 1-2

Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit, allelúia.

Collecta

Rerum cónditor, Deus,
qui legem labóris humáno géneri statuísti,
concéde propítius,
ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio,
ópera perficiámus quæ præcipis,
et præmia consequámur quæ promíttis.
Per Dóminum.

Lectio prior *

Replete terram et subicite eam.

Léctio libri Génesis — 1, 26 — 2, 3

Ait Deus:

« Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatílibus cæli et béstiis universǽque terræ omníque réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam, et dominámini píscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucri cæli, et univérsis quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ».

Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni opére suo, quod creávit Deus ut fáceret. — Verbum Dómini.

Vel

Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino et non hominibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 14-15. 17. 23-24

Fratres:

Super ómnia hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis, et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum.

Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini, sicut Dómino et non homínibus; sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (℟.: 17 c)

℟. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.
vel Allelúia.

2 Priúsquam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sǽculo et usque in sǽculum tu es Deus. ℟.

3 Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, fílii hóminum ».
4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ prætériit,
et custódia in nocte. ℟.

12 Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
13 Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. ℟.

14 Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
16 Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus fíliis eórum. ℟.

Alleluia

Ps 67, 20

℟. Allelúia. ℣. Benedíctus Dóminus die cotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
℟. Allelúia.

Evangelium

Nonne hic est fabri filius?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 13, 54-58

In illo témpore:

Véniens Iesus in pátriam suam, docébat eos in synagóga eórum, ita ut miraréntur et dícerent: « Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater eius dícitur María, et fratres eius Iacóbus et Ioseph et Simon et Iudas? Et soróres eius nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? » Et scandalizabántur in eo.

Iesus autem dixit eis: « Non est prophéta sine honóre nisi in pátria et in domo sua ».

Et non fecit ibi virtútes multas propter incredulitátem illórum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Fons totíus misericórdiæ, Deus,
réspice ad múnera nostra,
quæ in commemoratióne beáti Ioseph
maiestáti tuæ deférimus,
et concéde propítius,
ut obláta dona fiant præsídia supplicántium.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in commemoratióne), p. 643.

Ant. ad communionem Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini, grátias agéntes Deo, allelúia.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, súpplices te rogámus,
ut, exémplo beáti Ioseph,

caritátis tuæ in córdibus nostris testimónia geréntes, perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Die 2 maii

S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum Athanásium epíscopum
divinitátis Fílii tui propugnatórem exímium suscitásti,
concéde propítius,
ut, eius doctrína et protectióne gaudéntes,
in tui cognitióne et amóre sine intermissióne crescámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Hæc est victoria, quæ vicit mundum, fides nostra.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-5

Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Iesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis qui díligit Deum qui génuit, díligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognóscimus quóniam dilígimus natos Dei, cum Deum diligámus et mandáta eius faciámus. Hæc est enim cáritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta eius grávia non sunt.

Quóniam omne quod natum est ex Deo, vincit mundum; et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (℟.: 30 a)

℟. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

3 Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. ℟.

5 Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciet;
6 et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. ℟.

30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
31 lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. ℟.

Alleluia Mt 5, 10

℟. Allelúia. ℣. Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℟. Allelúia.

Evangelium

Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
10, 22-25 a

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit. Cum au-

tem persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Amen enim dico vobis: Non consummábitis civitátes Israel, donec véniat Fílius hóminis.

Non est discípulus super magístrum, nec servus super dóminum suum. Súfficit discípulo ut sit sicut magíster eius, et servus sicut dóminus eius ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera quæ tibi
in commemoratióne sancti Athanásii perhibémus,
eiúsque fidem profiténtibus illibátam
tuæ testificátio veritátis prosit ad salútem. Per Christum.

Post communionem

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Unigéniti tui vera divínitas,
quam cum beáto Athanásio fírmiter confitémur,
per hoc sacraméntum vivíficet nos semper et múniat.
Per Christum.

Die 3 maii

SS. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM

Festum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritáte non ficta,
et dedit illis glóriam sempitérnam, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos ánnua apostolórum Philíppi et Iacóbi festivitáte lætíficas,

da nobis, ipsórum précibus,
in Unigéniti tui passióne et resurrectióne consórtium,
ut ad perpétuam tui visiónem perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Dominus visus est Iacobo, deinde Apostolis omnibus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 15, 1-8

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini, qua ratióne evangelizáverim vobis, si tenétis, nisi si frustra credidístis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi: quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris, secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scripturas, et quia visus est Cephæ, et post hæc Duódecim; deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus plures manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt; deínde visus est Iacóbo, deínde Apóstolis ómnibus; novíssime autem ómnium, tamquam abortívo, visus est et mihi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 2-3. 4-5 (℟.: 5 a)

℟. In omnem terram exívit sonus eórum.
vel Allelúia.

2 Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
3 Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. ℟.

4 Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.
5 In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. ℟.

Alleluia Io 14, 6 b et 9 c

℟. Allelúia. ℣. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
Philíppe, qui videt me,
videt et Patrem. ℟. Allelúia.

Evangelium

Tanto tempore vobiscum sum,
et non cognovisti me, Philippe?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 6-14

In illo témpore: Dixit Iesus ad Thomam:

« Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovístis me, et Patrem meum útique cognoscétis; et ámodo cognóscitis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovísti me, Philíppe? qui vidit me, vidit Patrem. Quómodo tu dicis: " Osténde nobis Patrem "? Non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a me ipso non loquor. Pater autem in me manens facit opera sua. Crédite mihi quia ego in Patre, et Pater in me est; alióquin propter ópera ipsa crédite.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio et ipse fáciet, et maióra horum fáciet, quia ego ad Patrem vado; et quodcúmque petiéritis

in Nómine meo hoc fáciam, ut glorificétur Pater in Fílio. Si quid petiéritis me in Nómine meo, ego fáciam ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera
quæ pro apostolórum Philíppi et Iacóbi festivitáte deférimus,
et immaculátam nobis religiónem mundámque largíre.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 644-645.

Ant. ad communionem — Io 14, 8-9

Dómine, osténde nobis Patrem,
et súfficit nobis.
Philíppe, qui videt me,
videt et Patrem meum, allelúia.

Post communionem

Purífica, quǽsumus, Dómine, mentes nostras
per hæc sancta quæ súmpsimus,
ut, cum apóstolis Philíppo et Iacóbo
te in Fílio contemplántes,
vitam habére mereámur ætérnam.
Per Christum.

Pro Missa votiva S. Philippi seorsim dicenda a S. Iacobo, lectio prior sumitur e Missa diei 28 octobris, ut infra in Missa votiva de omnibus sanctis Apostolis.

Pro Missa votiva S. Iacobi seorsim dicenda a S. Philippo, Evangelium sumitur e Missa diei 28 octobris, item ut infra in Missa votiva de omnibus sanctis Apostolis.

Die 12 maii
Ss. Nerei et Achillei, martyrum

De Communi martyrum, p. 858.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui gloriósos mártyres Néreum et Achílleum
fortes in sua confessióne cognóvimus,
pios apud te in nostra intercessióne sentiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 873, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 874.
Evangelium, p. 883, n. 1.

Eodem die 12 maii
S. Pancratii, martyris

De Communi martyrum, p. 860.

Collecta

Lætétur Ecclésia tua, Deus,
beáti Pancrátii mártyris confísa suffrágiis,
atque, eius précibus gloriósis,
et devóta permáneat, et secúra consístat.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1007, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 1008.
Evangelium, p. 1023, n. 3.

Die 14 maii
S. MATTHIÆ, APOSTOLI
Festum

Ant. ad introitum Io 15, 16

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos,
ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat (T. P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátum Matthíam
Apostolórum collégio sociásti,
eius nobis interventióne concéde,
ut, dilectiónis tuæ sorte gaudéntes,
cum eléctis numerári mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Cecidit sors super Matthiam, et annumeratus est cum undecim Apostolis.

Léctio Actuum Apostolórum 1, 15-17. 20-26

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit — erat autem turba nóminum simul fere centum vigínti —: « Viri fratres, oportébat impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David, de Iuda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Iesum, quia connumerátus erat in nobis et sortítus est sortem ministérii huius.

Scriptum est enim in libro Psalmórum: " Fiat commorátio eius desérta, et non sit qui inhábitet in ea ", et: "Episcopátum eius accípiat alter ".

Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti erant in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Iesus, incípiens a baptísmate Ioánnis usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis eius nobíscum fíeri unum ex istis ».

Et statuérunt duos: Ioseph, qui vocabátur Barsábbas, qui cognominátus est Iustus, et Matthíam.

Et orántes dixérunt: « Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii huius et apostolátus, de quo prævaricátus est Iudas, ut abíret in locum suum ».

Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (℟.: 8)

℟. Collocávit eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sǽculum. ℟.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. ℟.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit in cælo et in terra? ℟.

7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. ℟.

Alleluia

Io 15, 16

℟. Allelúia. ℣. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
℟. Allelúia.

Evangelium

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera
pro festo beáti Matthíæ reverénter obláta suscípias,

et per ea nos grátiæ tuæ virtúte confírma.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 644-645.

Ant. ad communionem Io 15, 12

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus (T. P. allelúia).

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine,
divínis ne cesses replére munéribus,
ut, beáto Matthía pro nobis intercedénte,
in partem sortis sanctórum in lúmine
nos dignéris accípere.
Per Christum.

Die 18 maii

S. Ioannis I, papæ et martyris

De Communi martyrum, p. 860.
Vel de Communi pastorum (pro papa), p. 889.

Collecta

Deus, fidélium remunerátor animárum,
qui hunc diem
beáti Ioánnis papæ martýrio consecrásti,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut, qui eius mérita venerámur,
fídei constántiam imitémur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1006, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 1006.
Evangelium, p. 933, n. 8.

Die 20 maii

S. Bernardini Senensis, presbyteri

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 899.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui beáto Bernardíno presbýtero
sancti nóminis Iesu amórem exímium tribuísti,
eius méritis precibúsque concéde,
ut Spíritus nos semper tuæ dilectiónis accéndat.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non est in alio aliquo salus.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 8-12

In diébus illis: Petrus replétus Spíritu Sancto dixit:

« Príncipes pópuli et senióres, si nos hódie diiudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel, quia in Nómine Iesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificatóribus, qui factus est in caput ánguli; et non est in álio áliquo salus; nec enim nomen áliud est sub cælo datum in homínibus, in quo opórtet nos salvos fíeri ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (℟.: 8 a et 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.

Evangelium, p. 1040, n. 15.

Die 25 maii

S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti Bedæ presbýteri eruditióne claríficas,
fámulis tuis concéde propítius,
et eius semper illustrári sapiéntia, et méritis adiuvári.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 947, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 942.
Evangelium, p. 951, n. 1 a.

Eodem die 25 maii
S. Gregorii VII, papæ

De Communi pastorum (pro papa), p. 889.

Collecta

Da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
spíritum fortitúdinis zelúmque iustítiæ,
quibus beátum Gregórium papam caréscere voluísti,
ut, iniquitátem réprobans,
quæcúmque recta sunt líbera exérceat caritáte.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 915, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 915.
Evangelium, p. 926, n. 1 a.

Eodem die 25 maii
S. Mariæ Magdalenæ de' Pazzi, virginis

De Communi virginum, p. 957.
Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, virginitátis amátor,
qui beátam Maríam Magdalénam vírginem,
tuo amóre succénsam,
donis cæléstibus decorásti,
da ut, quam hódie venerámur,
eius puritátis caritatísque imitémur exémpla.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 965, n. 1.
Psalmus responsorius, p. 962.
Evangelium, p. 1034, n. 11.

Die 26 maii

S. Philippi Neri, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum, p. 893.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis vel pro educatoribus), p. 976 vel 980.

Collecta

Deus, qui fidéles tibi servos
sanctitátis glória sublimáre non desístis,
concéde propítius,
ut illo nos igne Spíritus Sanctus inflámmet,
quo beáti Philíppi cor mirabíliter penetrávit.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1015, n. 10.
Psalmus responsorius, p. 1004.
Evangelium, p. 1046, n. 22.

Super oblata

Hóstiam tibi laudis offeréntes, quǽsumus, Dómine,
ut, beáti Philíppi exémplo,
ad tui nóminis glóriam proximíque servítium
hílares nos semper præstémus. Per Christum.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quǽsumus, ut, beáti Philíppi imitatióne,
semper éadem, per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Die 27 maii

S. Augustini Cantuariensis, episcopi

De Communi pastorum (pro missionariis vel pro episcopis), p. 899 vel 891.

Collecta

Deus, qui beáti Augustíni epíscopi prædicatióne
Anglórum gentes ad Evangélium perduxísti,
tríbue, quǽsumus, ut eius labórum fructus
in Ecclésia tua perénni fecunditáte persístant.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 923, n. 10.
Psalmus responsorius, p. 909.
Evangelium, p. 926, n. 1.

Die 31 maii

IN VISITATIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Festum

Ant. ad introitum — Ps 65, 16

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimæ meæ (T. P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátam Vírginem Maríam, Fílium tuum gestántem,
ad visitándam Elísabeth inspirásti,
præsta, quǽsumus, ut, afflánti Spirítui obsequéntes,
cum ipsa te semper magnificáre possímus.
Per Dóminum.

Lectio prior *

Rex Israel Dominus in medio tui.

Léctio libri Sophoníæ prophétæ 3, 14-18

Lauda, fília Sion; iúbila, Israel; lætáre et exsúlta in omni corde, fília Ierúsalem: ábstulit Dóminus iudícium tuum, avértit inimícos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.

In die illa dicétur Ierúsalem: « Noli timére, Sion; non dissolvántur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit; gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exsultábit super te in laude ».

Nugas, qui a lege recésserant, congregábo, quia ex te erant; ut non ultra hábeas super eis oppróbrium.

Verbum Dómini.

Vel

Necessitatibus sanctorum communicantes, hospitalitatem sectantes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 12, 9-16 b

Fratres:

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitátibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Benedícite persequéntibus: benedícite, et nolíte maledícere.

Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (℟.: 6 b)

℟. Magnus in médio tui Sanctus Israel.

2 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
3 Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris. ℟.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiónes eius,
mementóte quóniam excélsum est nomen eius. ℟.

5 Cantáte Dómino,
quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.
6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. ℟.

Alleluia

Lc 1, 45

℟. Allelúia. ℣. Beáta es, Virgo María,
quæ credidísti quóniam perficiéntur ea
quæ dicta sunt tibi a Dómino.
℟. Allelúia.

Evangelium

Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 39-56

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna et dixit:

« Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María:

« Magníficat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salvatóri meo, quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes: quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progénies timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui, depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini eius in sæcula ».

Mansit autem María cum illa quasi ménsibus tribus, et revérsa est in domum suam.

Verbum Dómini.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
hoc nostrum gratum sit sacrifícium salutáre,
sicut beatíssimæ Unigéniti tui Matris
habuísti acceptábilem caritátem.
Per Christum.

Præfatio II de B. Maria Virgine, p. 641.

Ant. ad communionem — Lc 1, 48-49

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius (T. P. allelúia).

Post communionem

Magníficet te, Deus, Ecclésia tua
qui tuis fecísti magna fidélibus,
et, quem laténtem
beátus Ioánnes cum exsultatióne præsénsit,
eúndem semper vivéntem
cum lætítia in hoc percípiat sacraménto.
Per Christum.

Die 1 iunii
S. Iustini, martyris

Memoria

De Communi martyrum, p. 860.

Ant. ad introitum Cf. Ps. 118, 85. 46

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes,
sed non ut lex tua:
ego autem loquébar de testimóniis tuis
in conspéctu regum, et non confundébar (T. P. allelúia).

Collecta

Deus, qui per stultítiam crucis
eminéntem Iesu Christi sciéntiam
beátum Iustínum mártyrem mirabíliter docuísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, errórum circumventióne depúlsa,
fídei firmitátem consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Placuit Deo per stultitiam prædicationis salvos facere credentes.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Coríntheos 1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est. Scrip-

tum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor huius sǽculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Iudǽi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudǽis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei fórtius est homínibus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 5 b)

℟. Ex ómnibus terróribus meis erípuit me Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.

9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

Evangelium, p. 950, n. 1.

Super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quæ beátus Iustínus strénua virtúte defféndit.
Per Christum.

Ant. ad communionem — 1 Cor 2, 2

Non iudicávi me scire áliquid inter vos,
nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum (T. P. allelúia).

Post communionem

Cælésti alimónia refécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti Iustíni mártyris mónitis obsequéntes,
de accéptis donis
semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

Die 2 iunii

Ss. Marcellini et Petri, martyrum

De Communi martyrum, p. 858.

Collecta

Deus, qui nos sanctórum mártyrum Marcellíni et Petri
confessióne gloriósa circúmdas et prótegis,
præsta nobis ex eórum imitatióne profícere,
et oratióne fulcíri.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 879, n. 4.
Psalmus responsorius, p. 874.
Evangelium, p. 887, n. 7.

Die 3 iunii

Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum

Memoria

De Communi martyrum, p. 858.

Collecta

Deus, qui sánguinem mártyrum
semen christianórum esse fecísti,
concéde propítius, ut tuæ ager Ecclésiæ,
qui est beatórum Cároli
eiúsque sociórum cruóre rigátus,
in amplam tibi messem iúgiter fecundétur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 866, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 867.
Evangelium, p. 1021, n. 1.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, offérimus, supplíciter exorántes,
ut, sicut beátis martýribus
magis mori quam peccáre tribuísti,
ita nos fácias, tibi soli déditos, altári tuo ministráre.
Per Christum.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divína sacraménta,
sanctórum mártyrum tuórum victóriam recoléntes:
quǽsumus,
ut, quæ ipsis ad perferénda supplícia contulérunt,
ea nobis inter advérsa
prǽbeant fídei caritatísque constántiam.
Per Christum.

Die 5 iunii

S. Bonifatii, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum, p. 860.
Vel de Communi pastorum (pro missionariis), p. 899.

Collecta

Sanctus martyr, Dómine, Bonifátius
pro nobis intervéntor exsístat,
ut fidem, quam ore dócuit et sánguine consignávit,
fírmiter teneámus, et opéribus profiteámur confidénter.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 916, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 916.
Evangelium, p. 934, n. 9.

Die 6 iunii

S. Norberti, episcopi

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui beátum Norbértum epíscopum
Ecclésiæ tuæ
oratióne ac pastoráli zelo minístrum exímium effecísti,
præsta, quæsumus, ut, eius interveniénte suffrágio,
fidélium grex pastóres iuxta cor tuum
et salutária páscua semper invéniat.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 912, n. 9.
Psalmus responsorius, p. 913.
Evangelium, p. 1043, n. 19.

Die 9 iunii

S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Collecta

Córdibus nostris, quǽsumus, Dómine,
Spíritum Sanctum benígnus infúnde,
cuius afflátu beátus Ephræm diáconus
in tuis mystériis decantándis exsultávit,
eiúsque virtúte tibi soli deservíit.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1016, n. 10 a.
Psalmus responsorius, p. 943.
Evangelium, p. 956, n. 3 a.

Die 11 iunii

S. Barnabæ, apostoli

Memoria

¶ Lectio prior huius memoriæ est propria.

Ant. ad introitum Cf. Act 11, 24

Beátus iste sanctus,
qui annumerári méruit inter Apóstolos:
erat enim vir bonus,
et plenus Spíritu Sancto et fide (T. P. allelúia).

Collecta

Deus, qui beátum Bárnabam,
plenum fide et Spíritu Sancto,
ad géntium conversiónem segregáre præcepísti,
concéde, ut Evangélium Christi, quod strénue prædicávit,
ore et ópere fidéliter nuntiétur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide.

Léctio Actuum Apostolórum 11, 21 b-26; 13, 1-3

In diébus illis:

Multus númerus credéntium convérsus est ad Dóminum. Audítus est autem sermo in áuribus Ecclésiæ, quæ erat in Ierúsalem super istis, et misérunt Bárnabam usque Antiochíam. Qui, cum pervenísset et vidísset grátiam Dei, gavísus est et hortabátur omnes propósito cordis permanére in Dómino; quia erat vir bonus et plenus Spíritu Sancto et fide. Et appósita est turba multa Dómino.

Proféctus est autem Tarsum, ut quǽreret Saulum. Quem, cum invenísset, perdúxit Antiochíam. Factum est autem eis ut annum totum conversaréntur in Ecclésia et docérent turbam multam, et cognominaréntur primum Antiochíæ discípuli « Christiáni ».

Erant autem in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, prophétæ et doctóres: Bárnabas et Sýmeon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis et Mánaen, qui erat Heródis tetrárchæ collactáneus, et Saulus.

Ministrántibus autem illis Dómino et ieiunántibus, dixit Spíritus Sanctus: « Separáte mihi Bárnabam et Saulum in opus ad quod vocávi eos ». Tunc ieiunántes et orántes imponentésque eis manus, dimisérunt illos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (℟.: 2 b)

℟. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera eius,
et brácchium sanctum eius. ℟.
2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. ℟.
Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. ℟.
5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. ℟.

Alleluia Mt 28, 19 a. 20 b

℟. Allelúia. ℣. Eúntes docéte omnes gentes,
dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi.
℟. Allelúia.

Evangelium

Euntes prædicate, dicentes:
Appropinquavit Regnum cælorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
10, 7-13

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Eúntes prædicáte, dicéntes: Appropinquávit Regnum cælórum. Infírmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dǽmones eícite: gratis accepístis, gratis date.

Nolíte possidére aurum neque argéntum neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via neque duas túnicas neque calceaménta neque virgam; dignus enim est operárius cibo suo. In quamcúmque civitátem aut castéllum intravéritis, interrogáte quis in ea dignus sit, et ibi manéte donec exeátis.

Intrántes autem in domum, salutáte eam; et si quidem fúerit domus digna, véniat pax vestra super eam; si autem non fúerit digna, pax vestra ad vos revertátur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Obláta múnera, quǽsumus, Dómine,
tua benedictióne sanctífica,
quæ, te donánte, nos flamma tuæ dilectiónis accéndant,
per quam beátus Bárnabas
lumen Evangélii géntibus apportávit.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 644-645.

Ant. ad communionem — Io 15, 15

Iam non dicam vos servos,
quia servus nescit quid fáciat Dóminus eius.
Vos autem dixi amícos, quia ómnia
quæcúmque audívi a Patre meo,
nota feci vobis (T. P. allelúia).

Post communionem

Ætérnæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus,
ut, quod pro beáti Bárnabæ apóstoli memória
in imágine gérimus sacraménti,
manifésta perceptióne sumámus.
Per Christum.

COMMUNIA

1. Commoditatis causa, in singulis Communibus, plures ponuntur Missæ cum omnibus elementis, nempe antiphonis, orationibus et lectionibus.

Attamen sacerdoti licet, pro opportunitate, antiphonas et orationes ex eodem Communi inter se commutare, eligendo ex ipsis textus, qui, sub respectu pastorali, aptiores videntur.

Insuper, in Missis de memoriis, orationes super oblata et post communionem, præter quam ex ipsis Communibus, sumi possunt etiam e feriis respectivi temporis liturgici.

2. In Communi martyrum et in Communi sanctorum et sanctarum, omnes orationes, quæ ponuntur pro viris, adhiberi possunt etiam pro mulieribus, mutato genere.

3. In singulis Communibus, textus forma singulari expressi semper adhiberi possunt pro pluribus, mutato numero. Item, textus forma plurali positi pro uno assumi possunt, mutato numero.

4. Quædam Missæ pro determinatis temporibus et circumstantiis positæ, pro iisdem temporibus et circumstantiis adhibeantur.

5. Tempore paschali, in fine antiphonarum ad introitum et ad communionem addatur unum Allelúia.

6. In sollemnitatibus et festis, dici potest una ex antiphonis ad libitum quæ infra, p. 1047, indicantur.

7. In omnibus Communibus, primæ lectioni psalmus responsorius assignatur, Evangelio autem Allelúia et versus, qui aptiores videntur. Pro iis tamen etiam alii sumi possunt ex eadem serie.

Post secundam lectionem nihil habetur. Attamen quando ante Evangelium una tantum lectio profertur, e serie secundæ lectionis deprompta, aptius psalmus responsorius seligatur, inter eos qui ponuntur post unamquamque primam lectionem.

Elenchus lectionum, quæ magis conveniunt aliquibus Missis sanctorum (pro papa, pro missionariis, pro religiosis, pro educatoribus, pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt, pro viduis) in Indicibus exstat.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIÆ

IN DIE DEDICATIONIS

Textus Missarum « in dedicatione ecclesiæ » necnon « in dedicatione altaris » inveniuntur inter Missas rituales, pp. 1285 et 1291.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS

A. In ipsa ecclesia dedicata

Ant. ad introitum — Ps 67, 36

Mirábilis, Deus, de sanctuário tuo;
Deus Israel ipse tríbuet
virtútem et fortitúdinem plebi suæ; benedíctus Deus.

Collecta

Deus, qui nobis per síngulos annos
huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut fiat hic tibi semper purum servítium
et nobis plena redémptio. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 797-810.

Super oblata

Mémores diéi quo domum tuam, Dómine,
glória dignátus es ac sanctitáte replére,
nosmetípsos, quǽsumus, fac hóstias tibi semper accéptas.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visíbili, quam nobis exstrúere concessísti,
ubi famíliæ in hoc loco
ad te peregrinánti favére non désinis,
mystérium tuæ nobíscum communiónis
mire figúras et operáris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædíficas,
et Ecclésiam per orbem diffúsam
in domínici compágem córporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cælésti civitáte Ierúsalem.

Et ídeo, cum multitúdine órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedícimus et magnificámus, dicéntes: Sanctus ...

Ant. ad communionem 1 Cor 3, 16-17

Templum Dei estis, et Spíritus Dei hábitat in vobis.
Templum Dei sanctum est, quod estis vos.

Post communionem

Benedictiónis tuæ, quǽsumus, Dómine,
plebs tibi sacra fructus repórtet et gáudium,
ut, quod in huius festivitátis die
corporáli servítio exhíbuit,
spirituáliter se retulísse cognóscat. Per Christum.

Benedictio in fine Missæ.

Dici potest textus benedictionis sollemnis n. 19, p. 709, cum verbis ad huius domus dedicatiónis memóriam.

B. Extra ipsam ecclesiam dedicatam

Ant. ad introitum Ap 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam,
descendéntem de cælo a Deo,
parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Collecta

Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus
ætérnum habitáculum tuæ prǽparas maiestáti,
multíplica in Ecclésia tua spíritum grátiæ quem dedísti,
ut fidélis tibi pópulus
in cæléstis ædificatiónem Ierúsalem semper accréscat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópulum tuum Ecclésiam vocáre dignátus es,
da, ut plebs in nómine tuo congregáta
te tímeat, te díligat, te sequátur,
et ad cæléstia promíssa, te ducénte, pervéniat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 797-810.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, munus oblátum,
et poscéntibus concéde, ut hic sacramentórum virtus
et votórum obtineátur efféctus. Per Christum.

Præfatio: De mysterio Ecclesiæ,
quæ est sponsa Christi templumque Spiritus.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui domum oratiónis muníficus inhabitáre dignáris,
ut, grátia tua perpétuis fovénte subsídiis,
templum Spíritus Sancti ipse nos perfícias,
acceptábilis vitæ splendóre corúscans.
Sed et visibílibus ædifíciis adumbrátam,
Christi sponsam Ecclésiam perénni operatióne sanctíficas,
ut, innumerábili prole mater exsúltans,
in glóriam tuam collocétur in cælis.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes: Sanctus ...

Ant. ad communionem 1 Petr 2, 5

Tamquam lápides vivi superædificámini,
domus spiritális, sacerdótium sanctum.

Post communionem

Deus, qui nobis supérnam Ierúsalem
per temporále Ecclésiæ tuæ signum adumbráre voluísti,
da, quǽsumus, ut, huius participatióne sacraménti,
nos tuæ grátiæ templum effícias,
et habitatiónem glóriæ tuæ íngredi concédas.
Per Christum.

Lectio prima extra T. P.

1

Sint oculi tui aperti super domum hanc.

Léctio libri primi Regum 8, 22-23. 27-30

In diébus illis:

Stetit Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu ecclésiæ Israel, et expándit manus suas in cælum et ait: « Dómine, Deus Israel, non est símilis tui Deus in cælo désuper et super terram deórsum, qui custódis pactum et misericórdiam servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Ergóne putándum est quod vere Deus hábitet super terram? Si enim cælum et cæli cælórum te cápere non possunt, quanto magis domus hæc quam ædificávi.

Sed réspice ad oratiónem servi tui et ad preces eius, Dómine Deus meus; audi hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti super domum hanc nocte ac die, super domum de qua dixísti: " Erit nomen meum ibi "; ut exáudias oratiónem quam orat in loco isto ad te servus tuus; ut exáudias deprecatiónem servi tui et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto; et exáudies in loco habitáculi tui in cælo et, cum exaudíeris, propítius eris ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (℟.: 2)

℟. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum.

3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. ℟.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℟.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui. ℟.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℟.

2

Ædificavi domum nomini eius, ut habitaret ibi in perpetuum.

Léctio libri secúndi Chronicórum
5, 6-8. 9 b. 13 — 6, 2

In diébus illis:

Rex Sálomon et univérsus cœtus Israel, et omnes qui fuérunt congregáti ante arcam, immolábant aríetes et boves absque ullo número: tanta enim erat multitúdo victimárum.

Et intulérunt sacerdótes arcam fœ́deris Dómini in locum suum, id est ad oráculum templi, in sancta sanctórum subter alas chérubim, ita ut chérubim expánderent alas suas super locum, in quo pósita erat arca, et ipsam arcam tégerent cum véctibus suis. Fuit ítaque arca ibi usque in præséntem diem. Nihílque erat áliud in arca, nisi duæ tábulæ, quas posúerat Móyses in Horeb, quando legem dedit Dóminus fíliis Israel egrediéntibus ex Ægýpto.

Igitur, cunctis páriter et tubis et voce et cýmbalis et órganis et divérsi géneris musicórum concinéntibus et vocem in sublíme tolléntibus, longe sónitus audiebátur; ita ut, cum Dóminum laudáre cœpíssent et dícere: « Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in ætérnum misericórdia eius », implerétur domus Dei nube, nec pos-

sent sacerdótes stare et ministráre propter calíginem; compléverat enim glória Dómini domum Dei.

Tunc Sálomon ait: « Dóminus pollícitus est ut habitáret in calígine; ego autem ædificávi domum nómini eius, ut habitáret ibi in perpétuum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius 1 Chr 29, 10. 11. 12 (℟.: 13 b)

℟. Laudámus nomen tuum ínclitum, Dómine.

10 Benedíctus es, Dómine Deus Israel patris nostri,
ab ætérno in ætérnum. ℟.

11 Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia
et glória atque victória,
et tibi laus;
cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt.
Tuum, Dómine, regnum,
et tu es super omnes príncipes. ℟.

12 Tuæ divítiæ et tua est glória;
tu domináris ómnium, in manu tua virtus et poténtia,
in manu tua magnitúdo et impérium ómnium. ℟.

3

Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

1 « Custodíte iudícium et fácite iustítiam, quia iuxta
est salus mea ut véniat, et iustítia mea ut revelétur.
Et fílios ádvenæ, qui adhærent Dómino, ut colant
eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos; omnem
custodiéntem sábbatum ne pólluat illud et tenéntem
fœdus meum, addúcam eos in montem sanctum meum,

et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (℟.: Ap 21, 3 b)

℟. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus.

3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. ℟.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℟.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui. ℟.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℟.

4

Repleta est gloria Domini domus.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 43, 1-2. 4-7 a

In diébus illis:

Duxit me ángelus ad portam, quæ respiciébat ad viam orientálem, et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a maiestáte eius.

Et maiéstas Dómini ingréssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad oriéntem; et elevávit me spí-

ritus et introdúxit me in átrium intérius, et ecce repléta erat glória Dómini domus.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat iuxta me dixit ad me: « Fili hóminis, locus sólii mei et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius 1 Chr 29, 10. 11. 12 (℟.: 13 b)

℟. Laudámus nomen tuum ínclitum, Dómine.

10 Benedíctus es, Dómine, Deus Israel patris nostri,
ab ætérno in ætérnum. ℟.

11 Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia
et glória atque victória,
et tibi laus;
cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt.
Tuum, Dómine, regnum,
et tu es super omnes príncipes. ℟.

12 Tuæ divítiæ et tua est glória;
tu domináris ómnium, in manu tua virtus et poténtia,
in manu tua magnitúdo et impérium ómnium. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Non Altissimus in manufactis habitat.

Léctio Actuum Apostolórum 7, 44-50

In diébus illis:

Dicébat Stéphanus plebi et senióribus et scribis:
« Tabernáculum testimónii erat pátribus nostris in

desérto, sicut dispósuit qui loquebátur ad Móysem, ut fáceret illud secúndum formam quam víderat.

Quod et induxérunt suscipiéntes patres nostri cum Iesu in possessiónem géntium, quas éxpulit Deus a fácie patrum nostrórum, usque in diébus David, qui invénit grátiam ante Deum et pétiit ut “ inveníret tabernáculum dómui Iacob ”.

Sálomon autem ædificávit illi domum. Sed non Altíssimus in manufáctis hábitat, sicut Prophéta dicit: “ Cælum mihi thronus est, terra autem scabéllum pedum meórum. Quam domum ædificábitis mihi? dicit Dóminus; aut quis locus requietiónis meæ? Nonne manus mea fecit hæc ómnia? ” » — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 3-5. 6-7

℟. Accedámus in conspéctum Dómini cum láudibus.

vel Allelúia.

1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. ℟.

3 Quóniam Deus magnus Dóminus,
et rex magnus super omnes deos.
4 Quia in manu eius sunt profúnda terræ,
et altitúdines móntium ipsíus sunt.
5 Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud,
et siccam manus eius formavérunt. ℟.

6 Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
7 quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius
et oves manus eius. ℟.

2

Ecce tabernaculum Dei cum hominibus.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
21, 1-5 a

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam, Ierúsalem novam, vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit, eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (℟.: Ap 21, 3 b)

℟. Deus cum eis erit eórum Deus.
vel Allelúia.

3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. ℟.
4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℟.
5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui. ℟.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℟.

3

Ostendam tibi sponsam uxorem Agni.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
21, 9 b-14

Locútus est ángelus mecum dicens: « Veni, osténdam tibi sponsam uxórem Agni ».

Et sústulit me in spíritu super montem magnum et altum; et osténdit mihi civitátem sanctam Ierúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem glóriam Dei; lumen eius símile lápidi pretiosíssimo tamquam lápidi iáspidi in modum crystálli.

Et habébat murum magnum et altum, et habébat portas duódecim, et super portas ángelos duódecim, et nómina inscrípta, quæ sunt duódecim tríbuum filiórum Israel.

Ab oriénte portæ tres, et ab aquilóne portæ tres, et ab austro portæ tres, et ab occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et super ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 121, 1-2. 3-4. 8-9 (℟.: cf. 1)

℟. In domum Dómini lætántes íbimus.
vel Allelúia.

1 Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».
2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. ℟.

3 Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas
sibi compácta in idípsum.
4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini. ℟.
8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. ℟.

Lectio secunda

1

Templum Dei estis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 3, 9 b-11. 16-17

Fratres:

Dei ædificátio estis. Secúndum grátiam Dei, quæ data est mihi, ut sápiens architéctus fundaméntum pósui; álius autem superædíficat. Unusquísque autem vídeat quómodo superædíficet. Fundaméntum enim áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, qui est Iesus Christus.

Nescítis quia templum Dei estis et Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei evérterit, evértet illum Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. — Verbum Dómini.

2

Omnis ædificatio crescit in templum sanctum in Domino.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves

sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguläri lápide Christo Iesu; in quo omnis ædificátio compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

Verbum Dómini.

3

Accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 12, 18-19. 22-24

Fratres:

Non accessístis ad tractábilem et ardéntem ignem, et túrbinem et calíginem et procéllam, et tubæ sonum et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusavérunt ne ultra eis fíeret verbum.

Sed accessístis ad Sion montem et Civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cæléstem, et multa mília angelórum frequéntiam, et Ecclésiam primogenitórum qui conscrípti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et Testaménti novi mediatórem Iesum, et sánguinem aspersiónis mélius loquéntem quam Abel. — Verbum Dómini.

4

Tamquam lapides vivi ædificamini, domus spiritalis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 2, 4-9

Caríssimi:

Ad Dóminum accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum,

pretiósum, et ipsi tamquam lápides vivi ædificámini, domus spiritális in sacerdótium sanctum, offérre spiritáles hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Propter quod cóntinet in Scriptúra: « Ecce pono in Sion lápidem angulárem, eléctum, pretiósum; et qui credit in eo non confundétur ». Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem, « Lapis quem reprobavérunt ædificántes: hic factus est in caput ánguli », et « Lapis offensiónis et petra scándali »; qui offéndunt verbo non credéntes in quod et pósiti sunt.

Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus in acquisitiónem, ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 16, 18

(℟. Allelúia). ℣. Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiam meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus
eam. (℟. Allelúia).

Tu es Petrus, et tibi dabo claves regni cælorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem

Elíam, álii vero Ieremíam, aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dícitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est. Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsum eam. Tibi dabo claves Regni cælórum, et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium — Cf. Mt 7, 8

(℟. Allelúia). ℣. In domo mea omnis qui petit áccipit,
dicit Dóminus;
qui quærit ínvenit, et pulsánti aperiétur.
(℟. Allelúia).

Hodie salus domui huic facta est.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam — 19, 1-10

In illo témpore:

Ingréssus Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce vir nómine Zacchǽus, et hic erat princeps publicanórum et ipse dives, et quærébat vidére Iesum quis esset, et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret illum, quia inde erat transitúrus.

Et, cum venísset ad locum, suspíciens Iesus dixit ad eum: « Zacchǽe, festínans descénde, nam hódie in domo tua opórtet me manére ».

Et festínans descéndit et excépit illum gaudens. Et, cum vidérent omnes, murmurábant dicéntes: « Ad hóminem peccatórem devértit ».

Stans autem Zacchǽus dixit ad Dóminum: « Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus et, si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum ».

Ait autem Iesus ad eum: « Hódie salus dómui huic facta est, eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quǽrere et salvum fácere quod períerat ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Chr 7, 16

(℟. Allelúia). ℣. Elégi et sanctificávi locum istum,
dicit Dóminus,
ut sit nomen meum ibi in sempitérnum.
(℟. Allelúia).

Dicebat de templo corporis sui.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
2, 13-22

Prope erat Pascha Iudæórum, et ascéndit Hierosólymam Iesus; et invénit in templo vendéntes boves et oves et colúmbas, et nummulários sedéntes.

Et, cum fecísset flagéllum de funículis, omnes eiécit de templo, oves quoque et boves, et nummulariórum effúdit æs, et mensas subvértit.

Et his qui colúmbas vendébant dixit: « Auférte ista hinc, nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis ». Recordáti sunt discípuli eius quia scriptum est: « Zelus domus tuæ cómedet me ».

Respondérunt ergo Iudæi et dixérunt ei: « Quod signum osténdis nobis quia hæc facis? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Sólvite templum hoc, et in tribus diébus excitábo illud ».

Dixérunt ergo Iudæi: « Quadragínta et sex annis ædificátum est templum hoc, et tu tribus diébus excitábis illud? » Ille autem dicébat de templo córporis sui.

Cum ergo resurrexísset a mórtuis, recordáti sunt discípuli eius quia hoc dicébat, et credidérunt Scriptúræ et sermóni quem dixit Iesus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ap 21, 3

(℟. Allelúia). ℣. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. (℟. Allelúia).

Ego vitam æternam do ovibus meis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 10, 22-30

Facta sunt Encǽnia in Hierosólymis, hiems erat, et ambulábat Iesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Iudæi et dicébant ei: « Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam ».

Respóndit eis Iesus: « Dixi vobis, et non créditis. Opera, quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me. Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis.

Oves meæ vocem meam áudiunt, et ego cognósco eas, et sequúntur me; et ego vitam ætérnam do eis, et non períbunt in ætérnum et non rápiet eas quisquam de manu mea.

Pater meus quod dedit mihi, maius ómnibus est; et nemo potest rápere de manu Patris. Ego et Pater unum sumus ». — Verbum Dómini.

COMMUNE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Hæ Missæ adhibentur etiam pro celebranda memoria sanctæ Mariæ in sabbato, et in Missis votivis de beata Maria Virgine.

1

Ant. ad introitum — Sedulius

Salve, sancta parens, eníxa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sǽcula sæculórum.

Collecta

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére,
et, glorósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne,
a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.
Per Dóminum.

Vel:

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce,
ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus,
Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 818-849.

Super oblata

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas,
ut, qui natus de Vírgine
Matris integritátem non mínuit sed sacrávit,
a nostris nos piáculis éxuens,
oblatiónem nostram tibi reddat accéptam.
Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 640, vel II, p. 641.

Ant. ad communionem Cf. Lc 11, 27

Beáta víscera Maríæ Vírginis,
quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Post communionem

Suméntes, Dómine, cæléstia sacraménta,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut, qui de beátæ Vírginis Maríæ festivitáte lætámur,
eiúsdem Vírginis imitatióne,
redemptiónis nostræ mystério
digne valeámus famulári.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Beáta es, Virgo María,
quæ ómnium portásti Creatórem;
genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

Collecta

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium,
ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio
a nostris iniquitátibus resurgámus.
Per Dóminum.

Vel:

Adiuvet nos, quǽsumus, Dómine,
beátæ Maríæ semper Vírginis intercéssio veneránda,
et a cunctis perículis absolútos
in tua fáciat pace gaudére.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 818-849.

Super oblata

Genetrícis Fílii tui memóriam venerántes,
quǽsumus, Dómine,
ut sacrifícii huius oblátio
nosmetípsos, grátia tua largiénte,
tibi perfíciat munus ætérnum. Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 640, vel II, p. 641.

Ant. ad communionem Lc 1, 49

Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.

Post communionem

Redemptiónis ætérnæ partícipes effécti,
quǽsumus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam ágimus,
et de grátiæ tuæ plenitúdine gloriémur,
et salvatiónis contínuum sentiámus augméntum.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum Cf. Iudith 13, 23. 25

Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso
præ ómnibus muliéribus super terram;
quia nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Collecta

Sanctíssimæ venerántibus Vírginis Maríæ
memóriam gloriósam,
ipsíus nobis, quǽsumus, Dómine, intercessióne concéde,
ut de plenitúdine grátiæ tuæ
nos quoque mereámur accípere. Per Dóminum.

Vel:

Dómine Iesu, qui virginálem aulam beátæ Maríæ,
in qua habitáres, elígere dignátus es,
da, quǽsumus, ut, sua nos defensióne munítos,
iucúndos fácias suæ interésse festivitáti. Qui vivis.

Lectiones ut infra, pp. 818-849.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus,
de Genetrícis Fílii tui festivitáte lætántes;
præsta, quǽsumus,
ut per hæc sacrosáncta commércia
ad redemptiónis ætérnæ proficiámus augméntum.
Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: **Et te in veneratióne**), p. 640, vel II, p. 641.

Ant. ad communionem — Cf. Lc 1, 48

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis cæléstibus,
te súpplices deprecámur,
ut, qui beátæ Maríæ Vírginis memóriam
venerándo recólimus,
ætérni convívii mereámur esse partícipes. Per Christum.

6. Tempore paschali

Ant. ad introitum — Cf. Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unanímiter in oratióne
cum María matre Iesu, allelúia.

Collecta

Deus, qui, per resurrectiónem
Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi,
mundum lætificáre dignátus es,
præsta, quǽsumus,
ut, per eius Genetrícem Vírginem Maríam,
perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui Apóstolis tuis,
cum María Matre Iesu orántibus,
Sanctum dedísti Spíritum,
da nobis, ut, ipsa intercedénte,
maiestáti tuæ fidéliter servíre
et nóminis tui glóriam
verbo et exémplo diffúndere valeámus. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 833-849

Super oblata

Festivitátem recoléntes beátæ Vírginis Maríæ,
tibi, Dómine, múnera nostra offérimus, deprecántes,
ut eius nobis succúrrat humánitas,
qui tibi oblatiónem seípsum in cruce
óbtulit immaculátam. Qui vivit.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 640, vel II, p. 641.

Ant. ad communionem

Lætáre, Virgo Mater,
quia surréxit Christus de sepúlcro, allelúia.

Post communionem

In méntibus nostris, quǽsumus, Dómine,
veræ fídei sacraménta confírma,

ut, qui concéptum de Vírgine
Deum verum et hóminem confitémur,
per eius salutíferæ resurrectiónis poténtiam,
ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam. Per Christum

Aliæ orationes in Missis de B.M.V.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fidéles tui,
qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ
patrocínio lætántur,
eius pia intercessióne
a cunctis malis liberéntur in terris,
et ad gáudia ætérna
perveníre mereántur in cælis. Per Dóminum.

Super oblata

Preces, Dómine, tuórum réspice oblationésque fidélium,
in beátæ Maríæ Dei Genetrícis
commemoratióne delátas, ut tibi gratæ sint,
et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxílium.
Per Christum.

Post communionem

Salutáribus refécti sacraméntis,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui festivitátem beátæ Vírginis Dei Genetrícis Maríæ
venerándo égimus,
redemptiónis tuæ fructum
perpétuo experíri mereámur. Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Inimicitias ponam inter semen tuum et semen mulieris.

Léctio libri Génesis 3, 9-15. 20

Postquam comédit Adam de ligno, vocávit Dóminus Deus eum et dixit ei: « Ubi es? »

Qui ait: « Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui eo quod nudus essem, et abscóndi me ».

Cui dixit: « Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? »

Dixítque Adam: « Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi ».

Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: « Quare hoc fecísti? »

Quæ respóndit: « Serpens decépit me, et comédi ».

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: « Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius ».

Et vocávit Adam nomen uxóris suæ Heva, eo quod mater esset cunctórum vivéntium. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Iudt 13, 23 bc-24 a. 25 abc (℟.: 15, 10 d)

℟. Tu honorificéntia pópuli nostri.

23 Benedícta es tu, fília,
a Dómino Deo excélso,
præ ómnibus muliéribus super terram.
24 Benedíctus Dóminus
qui creávit cælum et terram. ℟.

25 Quia hódie nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum,
qui mémores fúerint
virtútis Dómini in ætérnum. ℟.

2

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini eius in sæcula.

Léctio libri Génesis 12, 1-7

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot fílium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran; et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan.

Cumque veníssent in eam, pertransívit Abram terram

usque ad locum Sichem, usque ad convállem Illústrem. Chananǽus autem tunc erat in terra.

Appáruit autem Dóminus Abram et dixit ei: « Sémini tuo dabo terram hanc ». Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55 (℟.: 49)

℟. Fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius.

46 Magníficat ánima mea Dóminum,
47 et exsultávit spíritus meus
in Deo Salvatóri meo, ℟.

48 quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.
Ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes:
49 quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius, ℟.

50 et misericórdia eius in progénies et progénies
timéntibus eum.
51 Fecit poténtiam in brácchio suo,
dispérsit supérbos mente cordis sui; ℟.

52 depósuit poténtes de sede
et exaltávit húmiles,
53 esuriéntes implévit bonis
et dívites dimísit inánes. ℟.

54 Suscépit Israel púerum suum,
memorári misericórdiæ,
55 sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sǽcula. ℟.

3

Dabit illi Deus sedem David patris eius.

Léctio libri secúndi Samuélis 7, 1-5. 8 b-11. 16

Factum est cum sedísset David rex in domo sua, et Dóminus dedísset ei réquiem úndique ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: « Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina, et arca Dei pósita sit in médio péllium? »

Dixítque Nathan ad regem: « Omne, quod est in corde tuo, vade, fac, quia Dóminus tecum est ».

Factum est autem in illa nocte, et ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et lóquere ad servum meum David: " Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel, et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulástí, et interféci univérsos inimícos tuos a fácie tua; fecíque tibi nomen grande iuxta nomen magnórum qui sunt in terra.

Et ponam locum pópulo meo Israel et plantábo eum, et habitábit sub eo et non turbábitur ámplius; nec addent fílii iniquitátis ut afflígant eum sicut prius, ex die qua constítui iúdices super pópulum meum Israel. Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis, prædicítque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (℟.: 1 a)

℟. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

1 Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;
dilatátum est os meum super inimícos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. ℟.

4 Arcus fórtium superátus est,
et infírmi accíncti sunt róbore;
5 repléti prius pro pánibus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat fílios,
infirmáta est. ℟.

6 Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et redúcit;
7 Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat. ℟.

8 Súscitat de púlvere egénum,
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus,
et sólium glóriæ téneat. ℟.

4

Attulerunt arcam Dei et constituerunt eam in medio tabernaculi, quod tetenderat ei David.

Léctio libri primi Chronicórum 15, 3-4. 15-16; 16, 1-2

In diébus illis:

Congregávit David univérsum Israel in Ierúsalem, ut afferrétur arca Dei in locum suum, quem præparáverat ei; necnon et fílios Aaron et levítas.

Tulérunt autem fílii Levi arcam Dei, sicut præcéperat Móyses iuxta verbum Dómini, húmeris suis in véctibus. Dixítque David princípibus levitárum ut constitúerent de frátribus suis cantóres in órganis musicórum, nablis vidélicet et lyris et cýmbalis, ut resonáret in excélsis sónitus lætítiæ.

Attulérunt ígitur arcam Dei, et constituérunt eam in médio tabernáculi, quod teténderat ei David, et obtulérunt holocáusta et pacífica coram Deo.

Cumque complésset David ófferens holocáusta et pacífica, benedíxit pópulo in nómine Dómini.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (℟.: 2)

℟. Sit nomen Dómini benedíctum in sǽcula.

vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sǽculum. ℟.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. ℟.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit
in cælo et in terra? ℟.

7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. ℟.

5

Maria, sedes Sapientiæ.

Léctio libri Proverbiórum 8, 22-31

Hæc lóquitur Sapiéntia Dei:

« Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret.

Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat et flúmina et cárdines orbis terræ.

Quando præparábat cælos áderam, quando certa lege et gyro vallábat abýssos, quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum, quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis ne transírent fines suos, quando appendébat fundaménta terræ, cum eo eram cuncta compónens. Et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum, et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (℟.: 11 a)

℟. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam.

11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. ℟.

14 Glorióa nimis fília regis intrínsecus;
textúris áureis circumamícta.
15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. ℟.

16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
17 Pro pátribus tuis erunt tibi fílii;
constítues eos príncipes super omnem terram. ℟.

6

Maria, sedes Sapientiæ.

Léctio libri Sirácidæ 24, 1-2. 5-7. 12-16. 26-30

Sapiéntia laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur, et in médio pópuli sui gloriábitur; et in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtútis illíus gloriábitur.

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram; ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis.

Præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: « In Iacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces ».

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminì; spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum.

Memória mea in generatiónes sæculórum.

Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (℟.: 11 a)

℟. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam.

11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. ℟.

14 Glorióśa nimis fília regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius,
afferúntur tibi. ℟.

16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
17 Pro pátribus tuis erunt tibi fílii;
constítues eos príncipes super omnem terram. ℟.

7

Ecce virgo concipiet.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 7, 10-14; 8, 10

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Achaz dicens: « Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni sive in excélsum supra ».

Et dixit Achaz: « Non petam et non tentábo Dóminum ».

Et dixit: « Audíte ergo, domus David: numquid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo?

Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia nobíscum Deus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (℟.: 1 a)

℟. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

1 Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;
dilatátum est os meum super inimícos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. ℟.

4 Arcus fórtium superátus est,
et infírmi accíncti sunt róbore;
5 repléti prius pro pánibus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat fílios, infirmáta est. ℟.

6 Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et redúcit;
7 Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat. ℟.

8 Súscitat de púlvere egénum,
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus,
et sólium glóriæ téneat. ℟.

8

Filius datus est nobis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 9, 2-4. 6-7

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam, habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Iugum enim óneris eius, et virgam húmeri eius, et sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Mádian.

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum eius: et vocábitur nomen eius « Admirábilis, Consiliárius, Deus fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis ».

Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólium David et super regnum eius sedébit, ut confírmet illud et corróboret in iudício et iustítia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (℟.: 2)

℟. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.
vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sæculum. ℟.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.

4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. ℟.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit
in cælo et in terra? ℟.

7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. ℟.

9

Gaudens gaudebo in Domino.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 9-11

Scient in géntibus semen pópuli mei, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestiméntis salútis, et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (℟.: 1 a)

℟. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

1 Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;

dilatátum est os meum super inimícos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. ℟.

4 Arcus fórtium superátus est,
et infírmi accíncti sunt róbore;
5 repléti prius pro pánibus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat fílios,
infirmáta est. ℟.

6 Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et redúcit;
7 Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat. ℟.

8 Súscitat de púlvere egénum,
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus,
et sólium glóriæ téneat. ℟.

10

Tempus, in quo parturiens pariet.

Léctio libri Michǽæ prophétæ 5, 2-5 a

Hæc dicit Dóminus:

« Et tu, Béthlehem Ephrata, párvulus es in mílibus Iuda: ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israel, et egréssus eius ab inítio, a diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens páriet, et relíquiæ fratrum eius converténtur ad fílios Israel.

Et stabit et pascet in fortitúdine Dómini, in sublimitáte nóminis Dómini Dei sui; et converténtur, quia nunc

magnificábitur usque ad términos terræ. Et erit iste pax ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (℟.: 2)

℟. Sit nomen Dómini benedíctum in sǽcula.
vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sǽculum. ℟.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. ℟.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit
in cælo et in terra? ℟.

7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. ℟.

11

Lætare, filia Sion, ecce ego venio.

Léctio libri Zacharíæ prophétæ 2, 10-13

Lauda et lætáre, fília Sion, quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, ait Dóminus. Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, et erunt mihi in

pópulum, et habitábo in médio tui, et scies quia Dóminus exercítuum misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Iudam partem suam in terra sanctificáta, et éliget adhuc Ierúsalem. Síleat omnis caro a fácie Dómini, quia consurréxit de habitáculo sancto suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55

℟. Beáta, Virgo María,
quæ portásti ætérni Patris Fílium.

46 Magníficat ánima mea Dóminum,
47 et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo, ℟.

48 quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.
Ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes:
49 quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius, ℟.

50 et misericórdia eius in progénies et progénies
timéntibus eum.
51 Fecit poténtiam in brácchio suo,
dispérsit supérbos mente cordis sui; ℟.

52 depósuit poténtes de sede
et exaltávit húmiles,
53 esuriéntes implévit bonis
et dívites dimísit inánes. ℟.

54 Suscépit Israel púerum suum,
memorári misericórdiæ,
55 sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sæcula. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

Erant perseverantes in oratione cum Maria matre Iesu.

Léctio Actuum Apostolórum 1, 12-14

Postquam assúmptus est Iesus in cælum, revérsi sunt Apóstoli in Ierúsalem a monte qui vocátur Olivéti, qui est iuxta Ierúsalem sábbati habens iter.

Et cum introíssent, in cenáculum ascendérunt ubi manébant, et Petrus et Ioánnes, et Iacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomǽus et Matthǽus, Iacóbus Alphǽi et Simon Zelótes et Iudas Iacóbi.

Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus et María matre Iesu et frátribus eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 832.

2

Signum magnum apparuit in cælo.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
11, 19 a; 12, 1. 3-6 a. 10 ab

Apértum est templum Dei in cælo, et visa est arca testaménti eius in templo eius. Et signum magnum appáruit in cælo: múlier amícta sole, et luna sub pédibus eius, et super caput eius coróna stellárum duódecim.

Et visum est áliud signum in cælo: et ecce draco rufus magnus, habens cápita septem et córnua decem, et super cápita sua septem diadémata, et cauda eius trahit tértiam partem stellárum cæli, et misit eas in terram. Et draco stetit ante mulíerem, quæ erat paritúra, ut, cum peperísset, fílium eius devoráret.

Et péperit fílium másculum, qui rectúrus est omnes gentes in virga férrea; et raptus est fílius eius ad Deum et ad thronum eius; et múlier fugit in desértum, ubi habet locum parátum a Deo.

Et audívi vocem magnam in cælo dicéntem: « Nunc facta est salus et virtus et Regnum Dei nostri, et potéstas Christi eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (℟.: 11 a)

℟. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam.

vel Allelúia.

11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. ℟.

14 Gloriósa nimis fília regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. ℟.

16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
17 Pro pátribus tuis erunt tibi fílii;
constítues eos príncipes super omnem terram. ℟.

3

Vidi Ierusalem novam, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
21, 1-5 a

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam, Ierúsalem novam, vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Iudt 13, 23 bc-24 a. 25 abc (℟.: 15, 10 d)

℟. Tu honorificéntia pópuli nostri.
vel Allelúia.

23 Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso,
præ ómnibus muliéribus super terram.
24 Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram. ℟.

25 Quia hódie nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum,
qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum. ℟.

Lectio secunda

1

Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 5, 12. 17-19

Fratres:

Sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors; et ita in omnes hómines mors pertránsiit, eo quod omnes peccavérunt.

Si enim unívs delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiæ et donatiónis iustítiæ accípiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur, sicut per unívs delíctum in omnes hómines in condemnatiónem, sic et per unívs iustítiam in omnes hómines in iustificatiónem vitæ.

Sicut enim per inobœdiéntiam unívs hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unívs obœditiónem iusti constituéntur multi. — Verbum Dómini.

2

Quos Deus præscivit et prædestinavit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 8, 28-30

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

3

Misit Deus Filium suum, factum ex muliere.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Quóniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda nostra clamántem: « Abba, Pater! ». Itaque iam non es servus, sed fílius. Quod si fílius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

4

Elegit nos Deus in Christo ante mundi constitutionem.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 1, 3-6. 11-12

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirităli in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte, qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in Diléct‍o.

In quo sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustítiæ,
Christus Deus noster.
(℟. Allelúia).

* *Quod in ea natum est, de Spiritu Sancto est*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
1, 1-16. 18-23

Liber generatiónis Iesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Iacob, Iacob autem génuit Iudam et fratres eius, Iudas autem génuit Phares et Zara de Thamar, Phares autem génuit Esrom, Esrom autem génuit Aram, Aram autem génuit Amínadab, Amínadab autem génuit Naásson, Naásson autem génuit Salmon, Salmon autem génuit Booz de Rahab, Booz autem génuit Iobed ex Ruth, Iobed autem génuit Iesse, Iesse autem génuit David regem.

David autem génuit Salomónem ex ea quæ fuit Uríæ, Sálomon autem génuit Róboam, Róboam autem génuit Abíam, Abía autem génuit Asa, Asa autem génuit Iósaphat, Iósaphat autem génuit Ioram, Ioram autem génuit Ozíam, Ozías autem génuit Ióatham, Ióatham autem génuit Achaz, Achaz autem génuit Ezechíam, Ezechías autem génuit Manássen, Manásses autem génuit Amon, Amon autem génuit Iosíam, Iosías autem génuit Iechoníam et fratres eius in transmigratióne Babylónis.

Et post transmigratiónem Babylónis Iechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel, Zoróbabel

autem génuit Abiud, Abiud autem génuit Elíacim, Elíacim autem génuit Azor, Azor autem génuit Sadoc, Sadoc autem génuit Achim, Achim autem génuit Eliud, Eliud autem génuit Eleázar, Eleázar autem génuit Matthan, Matthan autem génuit Iacob, Iacob autem génuit Ioseph virum Maríæ, de qua natus est Iesus qui vocátur Christus.

Iesu Christi autem generátio sic erat: Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, ántequam conveníent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Hæc autem eo cogitánte, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam; quod enim in ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet fílium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobíscum-Deus ». — Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
1, 18-23

Generátio Iesu Christi sic erat: Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, ántequam conveníent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Hæc autem eo cogitánte, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam; quod enim in

ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet fílium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobíscum-Deus ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 1, 45

(℟. Allelúia). ℣. Beáta es, Virgo María, quæ credidísti,
quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt
tibi a Dómino. (℟. Allelúia).

Accipe puerum et matrem eius,
et fuge in Ægyptum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
2, 13-15. 19-23

Cum recessíssent Magi, ecce ángelus Dómini appáret in somnis Ioseph dicens: « Surge et áccipe púerum et matrem eius, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi; futúrum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit púerum et matrem eius nocte, et recéssit in Ægýptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis, ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ex Ægýpto vocávi fílium meum ».

Defúncto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægýpto, dicens: « Surge et ác-

cipe púerum et matrem eius, et vade in terram Israel; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri ».

Qui surgens accépit púerum et matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quod Archeláus regnáret in Iudǽa pro Heróde patre suo, tímuit illuc ire; et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilǽæ. Et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: « Nazarǽus vocábitur ». — Verbum Dómini.

2a

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 11, 28

(℟. Allelúia). ℣. Beáti qui áudiunt verbum Dei
et custódiunt illud. (℟. Allelúia).

Extendens manum in discipulos, dixit:
Ecce mater mea et fratres mei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 12, 46-50

In illo témpore:

Loquénte Iesu ad turbas, ecce mater et fratres eius stabant foris, quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: « Ecce mater tua et fratres tui foris stant, quæréntes loqui tecum ».

At ille respóndens dicénti sibi ait: « Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? »

Et exténdens manum suam in discípulos suos, dixit: « Ecce mater mea et fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 1, 28

(℟. Allelúia). ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum;
benedícta tu in muliéribus. (℟. Allelúia).

Ecce concipies in utero et paries filium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 26-38

In illo témpore:

Missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingréssus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ».

Ipsa autem turbáta est in sermóne eius et cogitábat qualis esset ista salutátio.

Et ait Angelus ei: « Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: et ecce concípies in útero et páries fílium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnábit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Fílius Dei. Et ecce Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua; et hic mensis est sextus illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancílla Dómini, fiat mihi

secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 1, 45

(℟. Allelúia). ℣. Beáta es, Virgo María, quæ credidísti,
quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt
tibi a Dómino. (℟. Allelúia).

Beata quæ credidit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 39-47

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zacharíæ et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna et dixit: « Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo.

Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María: « Magníficat ánima mea Dóminum. Et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustítiæ,
Christus Deus noster.
(℟. Allelúia).

Peperit filium suum primogenitum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 1-14

Factum est in diébus illis, éxiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Hæc descríptio prima facta est præside Sýriæ Quiríno. Et ibant omnes, ut profiteréntur sínguli in suam civitátem.

Ascéndit autem et Ioseph a Galilǽa, de civitáte Názareth, in Iudǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthleem; eo quod esset de domo et família David, ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre prægnánte.

Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies ut páreret, et péperit fílium suum primogénitum, et pannis eum invólvit et reclinávit eum in præsépio, quia non erat eis locus in diversório.

Et pastóres erant in regióne eádem, vigilántes et custodiéntes vigílias noctis supra gregem suum. Et ángelus Dómini stetit iuxta illos, et glória Dómini circumfúlsit illos, et timuérunt timóre magno.

Et dixit illis ángelus: « Nolíte timére; ecce enim evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Et hoc vobis signum: inveniétis infántem pannis involútum et pósitum in præsépio ».

Et súbito facta est cum ángelo multitúdo milítiæ cæléstis, laudántium Deum et dicéntium: « Glória in altíssimis Deo, et super terram pax in homínibus bonæ voluntátis ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Lc 2, 19

(℟. Allelúia). ℣. Beáta Virgo María,
quæ conservábat verbum Dei,
cónferens in corde suo. (℟. Allelúia).

Conservabat omnia verba hæc
conferens in corde suo.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 15 b-19

In illo témpore:

Pastóres loquebántur ad ínvicem: « Transeámus usque Béthleem et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis ».

Et venérunt festinántes; et invenérunt Maríam et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos.

María autem conservábat ómnia verba hæc cónferens in corde suo. — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustítiæ,
Christus Deus noster. (℟. Allelúia).

Tuam ipsius animam pertransiet gladius.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 27-35

In illo témpore:

Venit Sýmeon in Spíritu in templum; et cum indúcerent púerum Iesum paréntes eius, ut fácerent secún-

dum consuetúdinem Legis pro eo, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum et dixit:

« Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, quod parásti ante fáciem ómnium populórum: lumen ad revelatiónem géntium et glóriam plebis tuæ Israel ».

Et erat pater eius et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo.

Et benedíxit illis Sýmeon; et dixit ad Maríam matrem eius: « Ecce pósitus est hic in ruínam et resurrectiónem multórum in Israel et in signum cui contradicétur (et tuam ipsíus ánimam pertránsiet gládius), ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Lc 2, 19

(℟. Allelúia). ℣. Beáta Virgo María,
quæ conservábat verbum Dei,
cónferens in corde suo. (℟. Allelúia).

Pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 41-52

Ibant paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annórum duódecim, ascendéntibus illis secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognovérunt paréntes eius.

Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes regréssi sunt in Ierúsalem requiréntes eum.

Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes qui eum audiébant super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes eum admiráti sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos.

Et descéndit cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Et mater eius conservábat ómnia verba in corde suo. Et Iesus proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines. — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 11, 28

(℟. Allelúia). ℣. Beáti qui áudiunt verbum Dei
et custódiunt illud. (℟. Allelúia).

Beatus venter qui te portavit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 1, 45

(℟. Allelúia). ℣. Beáta es, Virgo María, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. (℟. Allelúia).

Et erat mater Iesu ibi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 2, 1-11

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilǽæ, et erat mater Iesu ibi: vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias. Et, deficiénte vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlier? nondum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque díxerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósitæ secúndum purificatiónem Iudæórum, capiéntes síngulæ metrétas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et implevérunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclíno ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant qui hauríerant aquam, vocat sponsum architriclínus, et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et cum inebriáti fúerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit inítium signórum Iesus in Cana Galilǽæ; et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli eius. — Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Lc 2, 19

(℟. Allelúia). ℣. Beáta est María Virgo,
quæ sine morte méruit martýrii palmam
sub cruce Dómini. (℟. Allelúia).

Ecce filius tuus. Ecce mater tua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 25-27

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius María Cléopæ et María Magdaléne.

Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Verbum Dómini.

COMMUNE MARTYRUM

1. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti;
et quia pro eius amóre sánguinem suum fudérunt,
ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Collecta

Præsta, Dómine,
précibus nostris cum exsultatióne provéntum,
ut sanctórum mártyrum N. et N.
quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus,
étiam fídei constántiam subsequámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Súscipe, sancte Pater, múnera
quæ in sanctórum mártyrum commemoratióne deférimus,
et nobis fámulis tuis concéde,
ut in confessióne tui nóminis inveníri stábiles mereámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Lc 22, 28-30

Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis,
et ego dispóno vobis Regnum, dicit Dóminus,
ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium
in sanctis martýribus tuis mirabíliter illustrásti,

concéde propítius, ut, ex hoc sacrifício roboráti,
Christo fidéliter hæreámus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

2. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum — Ps 33, 20-21

Multæ tribulatiónes iustórum,
et de his ómnibus liberávit eos Dóminus.
Dóminus custódit ómnia ossa eórum,
unum ex his non conterétur.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui sanctis N. et N. pro Christo pati donásti,
nostræ quoque fragilitáti divínum præténde subsídium,
ut, sicut illi pro te mori non dubitárunt,
ita nos fortes in tua confessióne vívere valeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Fiat tibi, quǽsumus, Dómine,
hóstia sacránda placábilis pretiósi celebritáte martýrii,
quæ et peccáta nostra puríficet,
et tuórum tibi vota concíliet famulórum.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 15, 13

Maiórem dilectiónem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Pane cælésti nutrítos et in Christo unum corpus efféctos,
da nos, quǽsumus, Dómine,
ab eius caritáte numquam separári
et, sanctórum mártyrum tuórum N. et N. exémplo,
propter eum qui diléxit nos ómnia fórtiter superáre.
Per Christum.

3. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum Ps 36, 39

Salus iustórum a Dómino,
et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.

Collecta

Fratérna nos, Dómine, mártyrum tuórum coróna lætíficet,
quæ et fídei nostræ prǽbeat increménta virtútum,
et multíplici nos suffrágio consolétur.
Per Dóminum.

Vel:

Beatórum mártyrum N. et N., quǽsumus, Dómine,
tibi nos orátio grata comméndet,
et in tuæ veritátis professióne confírmet.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera pópuli tui
pro mártyrum tuórum passiónibus dicáta sanctórum,
et, quæ beátis N. et N.
in persecutióne fortitúdinem ministrárunt,
nobis quoque prǽbeant inter advérsa constántiam.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 8, 35

Qui perdíderit ánimam suam propter me et Evangélium, salvam fáciet eam, dicit Dóminus.

Post communionem

Consérva in nobis, Dómine, munus tuum,
et quod, te donánte,
pro festivitáte beatórum mártyrum N. et N. percépimus,
et salútem nobis præstet et pacem.
Per Christum.

4. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum Ps 33, 18

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos,
et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Collecta

Deus, qui nos ánnua sanctórum N. et N.
festivitáte lætíficas,
concéde propítius, ut, quorum natalícia cólimus,
virtútem quoque passiónis imitémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui sanctis N. et N.
ad hanc glóriam veniéndi copiósam
munus grátiæ contulísti,
da fámulis tuis, mártyrum intercedéntibus méritis,
véniam peccatórum,
et concéde, ut ab ómnibus adversitátibus liberéntur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beatórum N. et N. offérimus,
supplíciter deprecántes,
ut, sicut illis præbuísti sacræ fídei claritátem,
sic nobis indulgéntiam largiáris et pacem.
Per Christum.

Ant. ad communionem 2 Cor 4, 11

In mortem trádimur propter Iesum,
ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine, per hæc sacraménta cæléstia,
grátiam in beatórum mártyrum N. et N.
celebritáte multíplicem,
ut de tanti agóne certáminis discámus
et firma solidári patiéntia,
et pia exsultáre victória.
Per Christum.

5. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum

Sanguis sanctórum mártyrum
pro Christo effúsus est in terris;
ídeo adépti sunt prǽmia sempitérna.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
fídei miserátus augméntum,
ut, quos sanctos mártyres tuos N. et N.
usque ad sánguinem reténta gloríficat,
nos étiam iustíficet, veráciter hanc sequéntes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Sacrifíciis præséntibus, Dómine, quǽsumus,
inténde placátus,
ut, quod passiónis Fílii tui mystério gérimus,
beatórum N. et N. exémplis, pio consequámur afféctu.
Per Christum.

Vel:

Hæc hóstia, Dómine,
quam in beatórum N. et N. triúmpho deférimus,
corda nostra tui amóris igne iúgiter inflámmet,
et ad promíssa perseverántibus prǽmia dispónat.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Cf. Rom 8, 38-39

Neque mors, neque vita, neque creatúra áliqua
póterit nos separáre a caritáte Christi.

Post communionem

Pasti, Dómine,
pretióso Córpore et Sánguine unigéniti Fílii tui,
da, quǽsumus,
in commemoratióne beatórum mártyrum tuórum N. et N.
perseveránti caritáte in te manére,
de te vívere, et ad te movéri.
Per Christum.

6. Pro uno martyre, extra T. P.

Ant. ad introitum

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non tímuit;
fundátus enim erat supra firmam petram.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
qui mártyrem tuum N.
passiónis suæ torménta superáre fecísti,
concéde, ut, qui eius triúmphi diem celebrámus,
insuperábiles tua protectióne
ab hostis insídiis maneámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Obláta múnera, quǽsumus, Dómine,
tua benedictióne sanctífica,
quæ, te donánte,
nos illa flamma tuæ dilectiónis accéndat,
per quam sanctus N.
torménta sui córporis univérsa devícit. Per Christum.

Vel:

Accépta tibi sint, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ in commemoratióne beáti mártyris tui N. deférimus,
ut eo maiestáti tuæ sint plácita,
sicut illíus effúsio sánguinis apud te éxstitit pretiósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 16, 24

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Præstent nobis, quǽsumus, Dómine,
sacra mystéria quæ súmpsimus
eam ánimi fortitúdinem,
quæ beátum N. mártyrem tuum
réddidit in tuo servítio fidélem et in passióne victórem.
Per Christum.

7. Pro uno martyre, extra T. P.

Ant. ad introitum

Hic est vere martyr,
qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit,
qui minas iúdicum non tímuit,
sed ad cæléstia regna pervénit.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beáto N.
usque ad mortem pro iustítia certáre tribuísti,
fac nos, eius intercessióne,
pro amóre tuo ómnia advérsa toleráre
et ad te, qui solus es vita, tota virtúte properáre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Clementíssime Deus,
múnera hæc tua benedictióne perfúnde
et nos in fide confírma,
quam beátus N. effúso sánguine asséruit.
Per Christum.

Vel:

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beáti mártyris tui N. offérimus,
quem a tui córporis unitáte nulla tentátio separávit.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 15, 5

Ego sum vitis vera et vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacris, Dómine, recreáti mystériis, quǽsumus,
ut, miram beáti N. constántiam æmulántes,
patiéntiæ prǽmium cónsequi mereámur ætérnum.
Per Christum.

8. Pro pluribus martyribus, tempore paschali

Ant. ad introitum — Cf. Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum,
quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúia.

Collecta

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nos, virtúte Spíritus Sancti, et ad credéndum dóciles
et ad confiténdum fortes effícias,
qui beátis martýribus N. et N.
propter verbum tuum et testimónium Iesu
ánimas pónere tribuísti. Per Dóminum.

Vel:

Deus, a quo constántiam fides,
et virtútem sumit infírmitas,
tríbue nobis, mártyrum N. et N. exémplo et précibus,
in Unigéniti tui passióne et resurrectióne consórtium,
ut cum eis apud te gáudium perféctum consequámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 872-887.

Super oblata

In tuórum, Dómine, pretiósa morte iustórum,
sacrifícium illud offérimus,
de quo martýrium sumpsit omne princípium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ap 2, 7

Vincénti dabo édere de ligno vitæ,
quod est in paradíso Dei mei, allelúia.

Post communionem

Beatórum mártyrum N. et N. cæléstem victóriam
divíno convívio celebrántes, te, Dómine, depóscimus,
ut, panem vitæ hic edéntes, des víncere,
et vincéntes des édere de ligno vitæ in paradíso.
Per Christum.

9. Pro pluribus martyribus, tempore paschali

Ant. ad introitum Cf. Ap 12, 11

Isti sunt Sancti, qui vicérunt propter sánguinem Agni,
et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem;
proptérea cum Christo regnant in ætérnum, allelúia.

Collecta

Lætíficet nos, quǽsumus, Dómine,
beatórum mártyrum tuórum N. et N. gloriósa festívitas,
quos, Unigéniti tui passiónem et resurrectiónem
voce líbera confiténtes, pretiósum sánguinem
gloriósa morte fúndere fecísti. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 872-887.

Super oblata

Præséntia múnera, quǽsumus, Dómine,
ita seréna pietáte intuére,
ut Sancti Spíritus perfundántur benedictióne,
et in nostris córdibus
eam dilectiónem válidam operéntur,
per quam sancti mártyres N. et N.
ómnia córporis torménta devicérunt. Per Christum.

Ant. ad communionem 2 Tim 2, 11-12

Si commórtui sumus cum Christo, et convivémus;
si sustinébimus, et conregnábimus, allelúia.

Post communionem

Unius panis alimónia reflécti,
in commemoratióne beatórum mártyrum N. et N.
supplíciter te, Dómine, deprecámur,
ut nos in tua iúgiter caritáte confírmes,
et in novitáte vitæ concédas ambuláre. Per Christum.

10. Pro uno martyre, tempore paschali

Ant. ad introitum Cf. 4 Esd 2, 35

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine,
et ætérnitas témporum, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam
beátum N. martýrii victória decoráre dignátus es,
concéde propítius,
ut, sicut ipse domínicæ passiónis imitátor fuit,
ita nos, per eius vestígia gradiéntes,
ad gáudia sempitérna perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 872-887.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrifícium placatiónis et laudis,
quod in commemoratióne beáti mártyris N.
tuæ offérimus maiestáti, ut nos perdúcat ad véniam,
et in perpétua gratiárum constítuat actióne. Per Christum.

Ant. ad communionem Io 12, 24-25

Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit,
ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit,
multum fructum affert, allelúia.

Post communionem

Tua, Dómine, súmpsimus dona cæléstia
de hodiérna festivitáte lætántes; præsta, quǽsumus.
ut, qui in hoc divíno convívio
mortem Fílii tui annuntiámus,
eiúsdem resurrectiónis et glóriæ
cum sanctis martýribus partícipes esse mereámur.
Per Christum.

Aliæ orationes pro martyribus

Pro missionariis martyribus

Collecta

Maiestátis tuæ cleméntiam supplíciter deprecámur,
omnípotens et miséricors Deus,
ut, sicut Unigéniti tui agnitiónem
per beatórum mártyrum N. et N. prædicatiónem
populórum córdibus infudísti,
ita, eórum intercessióne, fídei stabilitáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Mártyrum tuórum N. et N. passiónem venerántes,
fac nos, Dómine, hoc sacrifício
mortem Unigéniti tui digne annuntiáre,
cui parum fuit hortári mártyres verbo,
nisi firmáret exémplo. Per Christum.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, súpplices te rogámus,
ut, exémplo beatórum N. et N.,
caritátis et passiónis Fílii tui
in méntibus nostris signa ferámus,
et perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Pro virgine martyre

Collecta

Deus, qui nos hódie
beátæ N. ánnua commemoratióne lætíficas,
concéde propítius, ut eius adiuvémur méritis,
cuius castitátis et fortitúdinis irradiámur exémplis.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine,
quæ in celebritáte beátæ N. deférimus,
ita grátiæ tuæ efficiántur accépta,
sicut eius tibi plácitum éxstitit passiónis certámen.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui beátam N.
pro gémina virginitátis et martýrii victória
inter Sanctos coronásti,
da, quǽsumus, per huius virtútem sacraménti,
ut, omne malum fórtiter superántes,
cæléstem glóriam consequámur. Per Christum.

Pro sancta muliere martyre

Collecta

Deus, cuius múnere virtus in infirmitáte perfícitur,
da ómnibus beátæ N. glóriam recoléntibus,
ut, quæ abs te sumpsit robur ut vínceret,
abs te quoque vincéndi nobis grátiam semper obtíneat.
Per Dóminum.

Super oblata

Hodiérnum, Dómine, sacrifícium lætánter offérimus,
quo, beátæ N. cæléstem victóriam recenséntes,

et tua magnália prædicámus,
et nos acquisísse gaudémus suffrágia gloriósa.
Per Christum.

Post communionem

Suméntes, Dómine, gáudia sempitérna
de participatióne sacraménti, et de memória beátæ N.,
supplíciter deprecámur,
ut, quæ sédula servitúte, donánte te, gérimus,
dignis sénsibus tuo múnere capiámus. Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Zacharias, quem occidistis inter templum et altare.

Léctio libri secúndi Chronicórum 24, 18-22

In diébus illis:

Dereliquérunt templum Dómini Dei patrum suórum, servierúntque lucis et sculptílibus, et facta est ira contra Iudam et Ierúsalem propter hoc peccátum. Mittebátque eis prophétas ut reverteréntur ad Dóminum, quos protestántes illi audíre nolébant.

Spíritus ítaque Dei índuit Zacharíam fílium Ióiadæ sacerdótem, et stetit in conspéctu pópuli et dixit eis: « Hæc dicit Dóminus Deus: Quare transgredímini præcéptum Dómini, quod vobis non próderit, et dereliquístis Dóminum, ut derelínqueret vos? »

Qui congregáti advérsus eum, misérunt lápides iuxta regis impérium in átrio domus Dómini. Et non est recordátus Ioas rex misericórdiæ quam fécerat Ióiada pater illíus secum, sed interfécit fílium eius.

Qui, cum moreretúr, ait, « Vídeat Dóminus et requírat ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (℟.: 6 a)

℟. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

3 Esto mihi in rupem præsídii et in domum munítam,
ut salvum me fácias.
4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. ℟.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua,
quóniam respexísti humilitátem meam. ℟.

16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me;
17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. ℟.

2

Propter timorem tuum libenter hæc patior.

Léctio libri secúndi Machabæórum 6, 18. 21. 24-31

In diébus illis:

Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provéctus et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre.

Hi autem qui astábant, iníqua miseratióne commóti propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrifícii cárnibus.

« Non ætáti nostræ dignum est », inquit, « fíngere, ut multi adulescéntium, arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum, et ipsi propter meam simulatiónem et propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, et per hoc máculam atque exsecratiónem meæ senectúti conquíram. Nam, etsi in præsénti témpore supplíciis hóminum erípiar, sed manum Omnipoténtis nec vivus nec defúnctus effúgiam.

Quam ob rem fórtiter vita excedéndo, senectúte quidem dignus apparébo, adulescéntibus autem exémplum forte relínquam, si prompto ánimo ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honésta morte perfúngar ». His dictis, conféstim ad supplícium trahebátur.

Hi autem, qui eum ducébant et paulo ante fúerant mitióres, in iram convérsi sunt propter sermónes ab eo dictos, quos illi per arrogántiam prolátos arbitrabántur.

Sed, cum plagis perimerétur, ingémuit et dixit: « Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, maniféste tu scis quia, cum a morte possem liberári, duros córporis sustíneo dolóres; secúndum ánimam vero propter timórem tuum libénter hæc pátior ».

Et iste quidem hoc modo vita decéssit, non solum iuvénibus, sed et univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exémplum virtútis et fortitúdinis derelínquens.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 5 b)

℟. Ex ómnibus terróribus meis erípuit me Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.
6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.
8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

3

Parati sumus mori, magis quam patrias Dei leges prævaricari.

Léctio libri secúndi Machabæórum 7, 1-2. 9-14

In diébus illis:

Cóntigit septem fratres, una cum matre sua apprehénsos, compélli a rege édere, contra fas, carnes porcínas, flagris et táureis cruciátos.

Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: « Quid quæris et quid vis díscere a nobis? Paráti sumus mori, magis quam pátrias Dei leges prævaricári ».

Secúndus autem in último spíritu constitútus sic ait: « Tu quidem, scelestíssime, in præsénti vita nos perdis, sed rex mundi defúnctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit ».

Post hunc tértius illúditur, et linguam postulátus cito prótulit et manus constánter exténdit, et cum fidúcia ait: « E cælo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero »; ita ut rex et qui cum ipso erant miraréntur adu-

lescéntis ánimum, quod tamquam níhilum dúceret cruciátus.

Et hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes; et, cum iam esset ad mortem, sic ait: « Pótius est ab homínibus morti datos spem exspectáre a Deo, íterum ab ipso resuscitándos; tibi enim resurréctio ad vitam non erit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (℟.: 7 a)

℟. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. ℟.

4 Fórsitan aqua absorbuísset nos,
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. ℟.

7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. ℟.

4

Mater mirabilis, quæ bono animo ferebat propter spem quam in Deum habebat.

Léctio libri secúndi Machabæórum 7, 1. 20-23. 27 b-29

In diébus illis:

Cóntigit septem fratres, una cum matre sua apprehénsos, compélli a rege édere, contra fas, carnes porcínas, flagris et táureis cruciátos.

Supra modum autem mater mirábilis et bonórum memória digna, quæ pereúntes septem fílios sub uníus diéi témpore conspíciens, bono ánimo ferébat propter spem quam in Deum habébat; síngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter repléta sapiéntia, et, femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens, dixit ad eos:

« Néscio quáliter in útero meo apparuístis, neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam, et singulórum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem, et spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges eius ».

Adulescentióri autem dixit:

« Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi et lac triénnio dedi et álui, et in ætátem istam perdúxi. Peto, nate, ut aspícias ad cælum et terram et ad ómnia, quæ in eis sunt, et intéllegas quia ex níhilo fecit illa Deus et hóminum genus. Ita fiet, ut non tímeas carníficem istum, sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (℟.: 6 a)

℟. In manus tuas, Dómine,
commméndo spíritum meum.

3 Esto mihi in rupem præsídii et in domum munítam,
ut salvum me fácias.
4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. ℟.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua,
quóniam respexísti humilitátem meam. ℟.

16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me;
17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. ℟.

5

Quasi holocausti hostiam accepit illos.

Léctio libri Sapiéntiæ 3, 1-9

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflíctio éxitus illórum, et, quod a nobis est iter, extermínium; illi autem sunt in pace; et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti, in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Fulgébunt iusti, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent; iudicábunt natiónes et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi, quóniam donum et pax est eléctis eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (℟.: 5)

℟. Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent.

1 In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.
2 Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. ℟.

Tunc dicébant inter gentes:
« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».
3 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes. ℟.

4 Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in austro.
5 Qui séminant in lácrimis,
in exsultatióne metent. ℟.

6 Eúntes ibant et flebant,
semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne,
portántes manípulos suos. ℟.

6

Liberasti me secundum multitudinem misericordiæ nominis tui.

Léctio libri Sirácidæ 51, 1-12

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adiútor et protéctor factus es mihi et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiútor.

Et liberásti me, secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui, a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus; de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta et a verbo mendácii, a rege iníquo et a lingua iniústa.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum.

Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiuváret; respíciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ quæ a sæculo sunt, quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (℟.: 7 a)

℟. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. ℟.

4 Fórsitan aqua absorbuísset nos,
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. ℟.

7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Domine Iesu, suscipe spiritum meum.

Léctio Actuum Apostolórum 7, 55-60

In diébus illis:

Cum esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei, et ait: « Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis a dextris stantem Dei ».

Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et eiciéntes extra civitátem lapidábant. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis, qui vocabátur Saulus.

Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: « Dómine Iesu, súscipe spíritum meum ».

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna: « Dómine, ne státuas illis hoc peccátum ». Et, cum hoc dixísset, obdormívit. Saulus autem erat conséntiens neci eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (℟.: 6 a)

℟. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.
vel Allelúia.

3 Esto mihi in rupem præsídii et in domum munítam,
ut salvum me fácias.
4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. ℟.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua,
quóniam respexísti humilitátem meam. ℟.

16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me;
17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. ℟.

2

Hi sunt qui veniunt de tribulatione magna.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
7, 9-17

Ego Ioánnes vidi: Et ecce turba magna, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis, stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eórum; et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Et omnes ángeli stabant in circúitu throni et seniórum et quáttuor animálium; et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas et adoravérunt Deum, dicéntes: « Amen. Benedíctio et glória et sapiéntia et gratiárum áctio, et honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen. ».

Et respóndit unus de senióribus dicens mihi: « Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? »

Et dixi illi: « Dómine mi, tu scis ».

Et dixit mihi: « Hi sunt qui véniunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in sánguine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo eius, et qui sedet in throno habitábit super illos.

Non esúrient ámplius, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus, quóniam Agnus, qui in médio throni est, pascet illos et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum, et abstérget Deus omnem lácrimam ex óculis eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (℟.: 7 a)

℟. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.
vel Allelúia.

2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. ℟.

4 Fórsitan aqua absorbuísset nos,
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. ℟.

7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. ℟.

3

Non dilexerunt animam suam usque ad mortem.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

12, 10-12 a

Ego Ioánnes audívi vocem magnam in cælo dicéntem: « Nunc facta est salus et virtus et Regnum Dei

nostri, et potéstas Christi eius, quia proiéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte; et ipsi vicérunt illum propter sánguinem Agni et propter verbum testimónii sui; et non dilexérunt ánimam suam usque ad mortem.

Proptérea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 5 b)

℟. Ex ómnibus terróribus meis
erípuit me Dóminus.

vel Allelúia.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius
salvávit eum. ℟.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

4

Qui vicerit hereditabit hæc.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
21, 5-7

Dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ».

Et dicit: « Scribe: hæc verba fidélia sunt et vera ».

Et dixit mihi: « Facta sunt. Ego sum alpha et ómega, princípium et finis. Ego sitiénti dabo de fonte aquæ vivæ gratis. Qui vícerit hereditábit hæc, et ero illi Deus, et ille erit mihi fílius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (℟.: 5)

℟. Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent.
vel Allelúia.

1 In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.
2 Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. ℟.

Tunc dicébant inter gentes:
« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».
3 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes. ℟.

4 Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in austro.
5 Qui séminant in lácrimis,
in exsultatióne metent. ℟.

6 Eúntes ibant et flebant,
semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne,
portántes manípulos suos. ℟.

Lectio secunda

1

Gloriamur in tribulationibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 5, 1-5

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam, in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem; spes autem non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

2

Neque mors neque vita poterit nos separare a caritate Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 8, 31 b-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustíficat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? sicut scriptum est: « Propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus ut oves occisiónis ».

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus neque instántia neque futúra, neque virtútes neque altitúdo neque profúndum, neque ália quælibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

3

Mortificationem Iesu in corpore ferentes.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 4, 7-15

Fratres:

Habémus thesáurum grátiæ in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur; aporiámur, sed non destitúimur; persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur; deícimur, sed non perímus; semper mortificatiónem Iesu in córpore circumferéntes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur.

Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis.

Habéntes autem eúndem spíritum fídei, sicut scriptum est: « Crédidi, propter quod locútus sum »; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum, et nos cum Iesu suscitábit, et constítuet vobíscum.

Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans per multos gratiárum actiónem abundáre fáciat in glóriam Dei.
Verbum Dómini.

4

Quasi morientes, et ecce vivimus.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 6, 4-10

Fratres:

In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei ministros in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in ieiúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu Sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma iustítiæ a dextris et sinístris, per glóriam et ignobilitátem, per infámiam et bonam famam; ut seductóres, et veráces; sicut qui ignóti, et cógniti; quasi moriéntes, et ecce vívimus; ut castigáti, et non mortificáti; quasi tristes, semper autem gaudéntes; sicut egéntes, multos autem locupletántes; tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes. — Verbum Dómini.

5

Omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 2, 8-13; 3, 10-12

Caríssime:

Memor esto Iesum Christum resuscitátum esse a mórtuis ex sémine David secúndum Evangélium meum,

in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Iesu, cum glória ætérna.

Fidélis sermo: nam, si commórtui sumus, et convivémus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábimus, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet: negáre enim seípsum non potest.

Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes, quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, Lystris, quales persecutiónes sustínui; et ex ómnibus me erípuit Dóminus. Et omnes qui volunt pie vívere in Christo Iesu persecutiónem patiéntur. — Verbum Dómini.

6

Magnum certamen sustinuistis passionum.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 10, 32-36

Fratres:

Rememorámini prístinos dies, in quibus illumináti magnum certámen sustinuístis passiónum; et in áltero quidem oppróbriis et tribulatiónibus spectáculum facti, in áltero autem sócii táliter conversántium effécti.

Nam et vinctis compássi estis, et rapínam bonórum vestrórum cum gáudio suscepístis, cognoscéntes vos habére meliórem substántiam et manéntem. Nolíte ítaque abícere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratiónem. Patiéntia enim vobis necessária est, ut voluntátem Dei faciéntes reportétis promissiónem.

Verbum Dómini.

7

Beatus vir qui suffert tentationem.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 1, 2-4. 12

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur.

Patiéntia autem opus perféctum hábeat, ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes.

Beátus vir qui suffert tentatiónem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. — Verbum Dómini.

8

Timorem eorum ne timueritis et non conturbemini.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 14-17

Caríssimi:

Si patímini propter iustítiam, beáti. « Timórem autem eórum ne timuéritis et non conturbémini ».

Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad defensiónem omni poscénti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe; sed cum mansuetúdine et timóre, consciéntiam habéntes bonam, ut in quo de vobis detrectátur confundántur qui calumniántur vestram bonam in Christo conversatiónem.

Mélius est enim benefaciéntes, si velit volúntas Dei, pati quam malefaciéntes. — Verbum Dómini.

9

Communicatis Christi passionibus gaudete.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 12-19

Caríssimi, nolíte mirári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat; sed quemádmodum communicátis Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ eius gaudeátis exsultántes.

Si exprobrámini in nómine Christi, beáti; quóniam Spíritus glóriæ et Dei super vos requiéscit. Nemo enim vestrum patiátur quasi homicída aut fur aut maléficus aut alienórum speculátor. Si autem ut christiánus, non erubéscat, gloríficet autem Deum in isto nómine.

Quóniam tempus est, ut incípiat iudícium a domo Dei. Si autem primum a nobis, quis finis eórum qui non credunt Dei Evangélio? Et, si iustus vix salvátur, ímpius et peccátor ubi parébit? Itaque et hi qui patiúntur secúndum voluntátem Dei, fidéli Creatóri commendent ánimas suas in benefácto. — Verbum Dómini.

10

Hæc est victoria, quæ vicit mundum, fides nostra.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-5

Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Iesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis, qui díligit Deum qui génuit, díligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognóscimus quóniam dilígimus natos Dei, cum Deum diligámus et mandáta eius faciámus. Hæc est enim cáritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta eius grávia non sunt.

Quóniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei? — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 10

(℟. Allelúia). ℣. Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(℟. Allelúia).

Ad præsides et ad reges ducemini propter me,
in testimonium illis et gentibus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
10, 17-22

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Cavéte ab homínibus; tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ad præsides et ad reges ducémini propter me, in testimónium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis; tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium, et insúrgent fílii in paréntes et morte eos affícient, et éritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Iac 1, 12

(℟. Allelúia). ℣. Beátus vir qui suffert tentatiónem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet corónam vitæ. (℟. Allelúia).

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
10, 28-33

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus melióres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 10

(℟. Allelúia). ℣. Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(℟. Allelúia).

Non veni pacem mittere, sed gladium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
10, 34-39

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Nolíte arbitrári quia vénerim míttere pacem in terram: non veni pacem míttere, sed gládium; veni enim " separáre hóminem advérsus patrem suum, et fíliam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suam; et inimíci hóminis doméstici eius ".

Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus et qui amat fílium aut fíliam super me, non est me dignus; et qui non áccipit crucem suam et séquitur me, non est me dignus.

Qui invénerit ánimam suam perdet illam, et qui perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Petr 4, 14

(℟. Allelúia). ℣. Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.
(℟. Allelúia).

Qui perdiderit animam suam propter me,
hic salvam faciet illam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 23-26

In illo témpore:

Dicébat Iesus ad omnes: « Si quis vult post me veníre, ábneget se ipsum et tollat crucem suam cotídie, et sequátur me.

Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet illam: qui autem perdíderit ánimam suam propter me, hic salvam fáciet illam.

Quid enim próficit homo, si lucrétur univérsum mundum, se autem ipsum perdat et detriméntum sui fáciat?

Nam qui me erubúerit et meos sermónes, hunc Fílius hóminis erubéscet, cum vénerit in glória sua, et Patris et sanctórum angelórum ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Iac 1, 12

(℟. Allelúia). ℣. Beátus vir qui suffert tentatiónem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet corónam vitæ. (℟. Allelúia).

Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódiet eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et ubi sum ego, illic et minister meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Te Deum laudámus, te Dóminum confitémur;
te mártyrum candidátus laudat exércitus.
(℟. Allelúia).

Si me persecuti sunt, et vos persequentur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 18-21

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est dilígeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus.

Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: " Non est servus maior dómino suo ".

Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(℟. Allelúia). ℣. Pro eis sanctífico meípsum, dicit Dóminus,
ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte.
(℟. Allelúia).

Mundus odio eos habuit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo, quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo. Quos dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo.

Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est.

Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

COMMUNE PASTORUM

1. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum

Elégit eum Dóminus sibi
in sacerdótem magnum,
et apériens thesáurum suum
abundáre eum fecit ómnibus bonis.

Collecta (pro papis)

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum N. cuncto pópulo tuo præésse,
ac verbo et exémplo prodésse voluísti,
eódem intercedénte,
pastóres Ecclésiæ tuæ
cum grégibus sibi commíssis custódi
et dírige in viam salútis ætérnæ.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in beáto N.
boni pastóris exémplum providére dignátus es,
concéde propítius,
ut, eius intercessióne,
in loco páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus
in tuórum commemoratióne Sanctórum,
quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus,
et futúris. Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 10, 11

Pastor bonus ánimam suam pósuit pro óvibus suis.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
in nobis fóveant caritátis ardórem,
quo beátus N. veheménter accénsus
pro Ecclésia tua se iúgiter impendébat. Per Christum.

2. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum Cf. Sir 45, 30

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis,
et príncipem fecit eum,
ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum.

Collecta (pro papis)

Deus, qui beátum N.,
quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem,
miro virtútis et doctrínæ splendóre coruscáre fecísti,
da nobis talis epíscopi mérita venerántibus,
ut per bona ópera lucére coram homínibus
et per amórem ardére coram te valeámus.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
beáti N. epíscopi digne memóriam venerári,
et, sicut illum quibus prǽerat,
verbo et exémplo prodésse voluísti,
ita ipsíus apud te
semper intercessiónis suffrágia sentiámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut, in hac festivitáte beáti N.,
hæc nobis prosit oblátio,
quam immolándo
totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 21, 17

Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te.

Post communionem

Acceptórum múnerum virtus, Dómine Deus,
in hac festivitáte beáti N. nobis efféctus ímpleat,
ut simul et mortális vitæ subsídium cónferat,
et gáudium perpétuæ felicitátis obtíneat.
Per Christum.

3. Pro episcopis

Ant. ad introitum — Ez 34, 11. 23-24

Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas:
ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum N. epíscopum
plebi tuæ sanctæ præésse voluísti,
quǽsumus, ut, eius suffragántibus méritis,
pietátis tuæ grátiam largiáris.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine, quas in festivitáte beáti N.
sacris altáribus exhibémus, propítius réspice,
ut, nobis indulgéntiam largiéndo,
tuo nómini dent honórem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 16

Non vos me elegístis, dicit Dóminus;
sed ego elégi vos, et pósui vos ut eátis,
et fructum afferátis, et fructus vester máneat.

Post communionem

Reflécti sacris mystériis, Dómine, humíliter deprecámur,
ut, beáti N. exémplo, studeámus confitéri quod crédidit,
et ópere exercére quod dócuit.
Per Christum.

4. Pro episcopis

Ant. ad introitum 1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet,
dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui beátum N. divína caritáte flagrántem,
fidéque, quæ vincit mundum, insígnem,
sanctis Pastóribus mirabíliter aggregásti,
præsta, quǽsumus, ut, ipso intercedénte,
nos quoque, in fide et caritáte perseverántes,
eius glóriæ consórtes fíeri mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Súscipe, Dómine, hæc múnera pópuli tui,
quæ tibi in beáti N. festivitáte offérimus,
ut per éadem, sicut confídimus,
tuæ pietátis sentiámus auxílium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Córporis sacri et pretiósi Sánguinis alimónia repléti,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod pia devotióne gérimus,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

5. Pro pastoribus

Ant. ad introitum Lc 4, 18

**Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me,
sanáre contrítos corde.**

Collecta

**Deus, fidélium lumen et pastor animárum,
qui beátum N. (epíscopum) in Ecclésia posuísti,
ut oves tuas verbo pásceret et informáret exémplo,
da nobis, eius intercessióne,
et fidem serváre, quam verbo dócuit,
et viam sequi, quam exémplo monstrávit.
Per Dóminum.**

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Maiestátem tuam supplíciter implorámus,
omnípotens Deus, ut, sicut glóriam divínæ poténtiæ
múnera pro Sanctis obláta testántur,
sic nobis efféctum tuæ salvatiónis impéndant.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quǽsumus, Dómine,
ætérnis nos prǽparent gáudiis,
quæ beátus N. fidéli dispensatióne proméruit.
Per Christum.

Vel:

Refectióne sacra enutrítos,
fac nos, omnípotens Deus,
exémpla beáti N. iúgiter sequéntes,
te pérpeti devotióne cólere,
et indeféssa ómnibus caritáte profícere.
Per Christum.

6. Pro pastoribus

Ant. ad introitum Ier 3, 15

Dabo vobis pastóres iuxta cor meum,
et pascent vos sciéntia et doctrína.

Vel: Dan 3, 84. 87

Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum;
sancti et húmiles corde, laudáte Deum.

Collecta

Deus, qui beátos (epíscopos) N. et N.
ad pascéndum pópulum tuum
spíritu veritátis et dilectiónis implevísti,
præsta, ut, quorum festivitátem venerándo ágimus,
eórum imitatióne proficiámus,
et intercessióne sublevémur. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, hoc sacrifícium pópuli tui,
ut, quod tibi in honóre beatórum N. et N.
offértur ad glóriam, nobis tríbuas ad salútem perpétuam.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sanctórum tuórum N. et N.
memóriam celebrántes, sacraménta cæléstia;
præsta, quǽsumus, ut, quod temporáliter gérimus,
ætérnis gáudiis consequámur. Per Christum.

7. Pro pastoribus

Ant. ad introitum — Ps 131, 9

Sacerdótes tui, Dómine, índuant iustítiam,
et sancti tui exsúltent.

Collecta

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, intercedéntibus sanctis tuis N. et N.,
et tua in nobis dona multíplices,
et témpora nostra in pace dispónas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Præténde múnera, quǽsumus, Dómine,
altáribus tuis pro beatórum tuórum N. et N.
commemoratióne propósita,
ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti,
ita nobis indulgéntiam largiáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 24, 46-47

Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántem; amen dico vobis,
super ómnia bona sua constítuet eum.

Vel: Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Mensa cæléstis, omnípotens Deus,
in ómnibus festivitátem beatórum N. et N. celebrántibus
supérnas vires firmet et áugeat,
ut et fídei donum íntegrum custodiámus,
et per osténsum salútis trámitem ambulémus.
Per Christum.

8. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum — Is 59, 21; 56, 7

Dicit Dóminus: Sermónes mei, quos dedi in os tuum,
non defícient de ore tuo,
et múnera tua accépta erunt super altáre meum.

Collecta

Omnípotens et misericors Deus,
qui beáti N. prædicatióne
patres nostros illumináre dignátus es,
concéde nobis, quǽsumus,
ut, qui christiáno gloriámur nómine,
fidem quam profitémur iúgiter opéribus ostendámus.
Per Dóminum.

Vel:

Réspice, Dómine, famíliam tuam,
quam beátus N. (epíscopus) génuit verbo veritátis,
et vitæ áluit sacraménto,
ut, quos grátia tua fecit illíus ministério fidéles,
fáciat eiúsdem précibus in caritáte fervéntes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Annue, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut hæc sacrifícia pópuli tui,
quæ tibi in commemoratióne beáti N. offérimus,
donis cæléstibus propitiátus immísceas.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 10, 45

Fílius hóminis venit, ut daret ánimam suam
redemptiónem pro multis.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus redemptiónis ætérnæ,
beáti N. festivitáte lætántes,
quod sit nobis, quǽsumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futúræ.
Per Christum.

9. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritáte non ficta;
et dedit illis glóriam sempitérnam,
quorum doctrína fulget Ecclésia.

Collecta

Réspice, quǽsumus, Dómine,
ad tuam benígnus Ecclésiam N.
et, cui per apostólicam sanctórum N. et N. sollicitúdinem
religiónis exórdium donásti,
per eórum intercessiónem,
tríbue contínuum christiánæ pietátis afféctum.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui beáti N. (epíscopi) prædicatióne
patres nostros vocásti in admirábile Evangélii lumen,
fac, ut, eius intercessióne,
crescámus in grátia
et cognitióne Dómini nostri Iesu Christi, Fílii tui.
Qui tecum vivit.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera pópuli tui,
pro sanctórum tuórum N. et N. festivitáte deláta,
et sincéro nos corde pérfice benígnus accéptos.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 15

Iam non dicam vos servos,
quia servus nescit quid fáciat dóminus eius,

dicit Dóminus. Vos autem dixi amícos,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo,
nota feci vobis.

Post communionem

Lætíficet nos accéptum de altári salutáre tuum, Dómine,
in sanctórum N. et N. festivitáte,
qua, de tuis benefíciis sollíciti,
pretiósa fídei nostræ inítia venerámur,
et te in Sanctis tuis mirábilem prædicámus.
Per Christum.

10. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti facti amíci Dei,
divínæ veritátis præcónio gloriósi.

Collecta

Deus, qui per beátum N. (epíscopum)
infidéles pópulos
de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuísti,
da nobis, eius intercessióne,
in fídei stabilitáte consístere,
et in spe Evangélii, quod prædicávit,
constántes permanére. Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui huius diéi lætítiam
in beáti N. glorificatióne consecrásti,
concéde propítius,
ut fidem illam, quam inexplébili stúdio semper asséruit,
iúgiter retinére et ópere complére studeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias,
omnípotens Deus,
in beáti N. festivitáte, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Ez 34, 15

Ego pascam oves meas,
et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus.

Post communionem

Huius mystérii virtúte,
confírma, Dómine,
fámulos tuos in fide veritátis,
ut eam ubíque ore et ópere confiteántur,
pro qua beátus N. laboráre non déstitit
et vitam suam impéndit.
Per Christum.

11. Pro missionariis

Ant. ad introitum — Is 52, 7

Quam pulchri super montes
pedes annuntiántis et prædicántis pacem,
annuntiántis bonum, prædicántis salútem!

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti N. religiónis zelo
et apostólicis curis amplificásti,
eius intercessióne concéde,

ut fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, purificánte nos grátia tua,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 16, 15; Mt 28, 20

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium: ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus.

Vel: Io 15, 4-5

Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.
Qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
illam nobis fidem innútriant,
quam et apostólica dócuit prædicátio,
et beáti N. sollicitúdo custodívit.
Per Christum.

12. Pro missionariis

Ant. ad introitum Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius,
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, cuius ineffábili misericórdia
beátus N. evangelizávit investigábiles divítias Christi,
da nos, eius intercessióne, créscere in sciéntia tua,
et, in omni ópere bono fructificántes,
secúndum Evangélii veritátem
coram te fidéliter ambuláre.
Per Dóminum.

Vel, pro martyribus:

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut beatórum N. et N. fidem cóngrua devotióne sectémur,
qui pro eiúsdem dilatatióne
corónam martýrii meruérunt.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Beáti N. memóriam recenséntes, quǽsumus, Dómine,
ut his munéribus tibi oblátis
benedictiónem effúndas de cælis,
quo, ex eis suméntes, et ómnibus careámus culpis
et cæléstibus repleámur edúliis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 10, 1. 9

Misit Dóminus discípulos, qui nuntiárent civitátibus: Appropinquávit in vos regnum Dei.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivíficent,
ut, qui beáti N. commemoratióne gaudémus,
eius quoque apostólicæ virtútis proficiámus exémplo.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Cogitabat disperdere eos, nisi Moyses, electus eius, intercessisset apud eum, ut averteret iram eius.

Léctio libri Exodi 32, 7-14

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Vade, descénde; peccávit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægýpti. Recessérunt cito de via, quam ostendísti eis, fecerúntque sibi vítulum conflátilem et adoravérunt; atque immolántes ei hóstias dixérunt: " Isti sunt dii tui, Israel, qui te eduxérunt de terra Ægýpti " ».

Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: « Cerno quod pópulus iste duræ cervícis sit; dimítte me, ut irascátur furor meus contra eos et déleam eos, faciámque te in gentem magnam ».

Móyses autem orábat Dóminum Deum suum dicens: « Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægýpti in fortitúdine magna et in manu robústa? Ne, quæso, dicant Ægýptii: " Cállide edúxit eos, ut interfíceret in móntibus et deléret e terra ": quiéscat ira tua et esto placábilis super nequítia pópuli tui.

Recordáre Abraham, Isaac et Israel servórum tuórum, quibus iurásti per temetípsum dicens: " Multiplicábo semen vestrum sicut stellas cæli, et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper " ».

Placatúsque est Dóminus ne fáceret malum, quod locútus fúerat advérsus pópulum suum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 19-20. 21-22. 23 (℟.: 4 a)

℟. Meménto nostri, Dómine,
in beneplácito pópuli tui.

19 Fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile;
20 et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem tauri comedéntis fenum. ℟.

21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
22 mirabília in terra Cham,
terribília in mari Rubro. ℟.

23 Et dixit quia dispérderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius.
Stetit in confractióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius ne destrúeret eos. ℟.

2

Dominus possessio eius est.

Léctio libri Deuteronómii 10, 8-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Separávit Dóminus tribum Levi, ut portáret arcam fœderis Dómini, et staret coram eo in ministério, ac benedíceret in nómine illíus usque in præséntem diem. Quam ob rem non hábuit Levi partem neque possessiónem cum frátribus suis, quia ipse Dóminus posséssio eius est, sicut promísit ei Dóminus Deus tuus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (℟.: cf. 5 a)

℟. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». ℟.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

3

Surge, unge parvulum; ipse est enim.

Léctio libri primi Samuélis 16, 1 b. 6-13 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Samuélem: « Imple cornu tuum óleo et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemítem; provídi enim in fíliis eius mihi regem ».

Cumque ingréssus esset, vidit Eliab et ait: « Num coram Dómino est christus eius? »

Et dixit Dóminus ad Samuélem: « Ne respícias vultum eius neque altitúdinem statúræ eius, quóniam abiéci eum, nec iuxta intúitum hóminis ego iúdico; homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor ». Et vocávit Isai Abínadab et addúxit eum coram Samuéle.

Qui dixit: « Nec hunc elégit Dóminus ».

Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: « Etiam hunc non elégit Dóminus ».

Addúxit ítaque Isai septem fílios suos coram Samuéle, et ait Sámuel ad Isai: « Non elégit Dóminus ex istis ».

Dixítque Sámuel ad Isai: « Numquid iam compléti sunt fílii? »

Qui respóndit: « Adhuc réliquus est párvulus et pascit oves ».

Et ait Sámuel ad Isai: « Mitte et adduc eum; nec enim discumbémus priúsquam huc ille véniat ». Misit ergo et addúxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspéctu decoráque fácie.

Et ait Dóminus: « Surge, unge eum; ipse est enim ».

Tulit ergo Sámuel cornu ólei, et unxit eum in médio fratrum eius, et diréctus est spíritus Dómini a die illa in David et deínceps. Surgénsque Sámuel ábiit in Rámatha. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (℟.: cf. 2 a)

℟. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. ℟.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:
5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatiónem et generatiónem
sedem tuam ». ℟.

21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et brácchium meum confortábit eum. ℟.
25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». ℟.

4

Quem mittam? et quis ibit nobis?

Léctio libri Isaíæ prophétæ 6, 1-8

In anno quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

Séraphim stabant super illud: sex alæ uni et sex alæ álteri: duábus velábant fáciem eius, et duábus velábant pedes eius, et duábus volábant; et clamábant alter ad álterum et dicébant: « Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus exercítuum: plena est omnis terra glória eius ». Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

Et dixi: « Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis ».

Et volávit ad me unus de séraphim et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári, et tétigit os meum et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ».

Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? et quis ibit nobis? »

Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (℟.: 8 a et 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávit iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.

5

Pro missionariis

Videbunt omnes fines terræ salutare Dei nostri.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 52, 7-10

Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem, dicéntis Sion: « Regnábit Deus tuus! »

Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, simul laudábunt, quia óculo ad óculum vidébunt cum convérterit Dóminus Sion. Gaudéte et laudáte simul, desérta Ierúsalem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Ierúsalem.

Parávit Dóminus brácchium sanctum suum in óculis ómnium géntium, et vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 10 (℟.: 3)

℟. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. ℟.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. ℟.

7 Afférte Dómino, famíliæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,
8 afférte Dómino glóriam nóminis eius. ℟.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. ℟.

6

Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus misit me.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 1-3 a

Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde et prædicárem captívis indulgéntiam et clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem et diem ultiónis Deo nostro. Ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mæróris: et vocabúntur in ea fortes iustítiæ plantátio Dómini ad glorificándum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (℟.: cf. 2 a)

℟. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. ℟.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:
5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatiónem et generatiónem
sedem tuam ». ℟.

21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et brácchium meum confortábit eum. ℟.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». ℟.

7

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: “ Puer sum ”, quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi loquéris. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 10 (℟.: 3)

℟. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. ℟.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. ℟.

7 Afférte Dómino, famíliæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,
8 afférte Dómino glóriam nóminis eius. ℟.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. ℟.

8

Speculatorem dedi te domui Israel.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 3, 16-21

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Fili hóminis, speculatórem dedi te dómui Israel, et áudies de ore meo verbum et annuntiábis eis ex me.

Si, dicénte me ad ímpium: “ Morte moriéris ”, non annuntiáveris ei neque locútus fúeris, ut avertátur a via sua ímpia et vivat, ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem eius de manu tua requíram.

Si autem tu annuntiáveris ímpio, et ille non fúerit convérsus ab impietáte sua et a via sua ímpia, ipse quidem in iniquitáte sua moriétur, tu autem ánimam tuam liberásti.

Sed, et si convérsus iustus a iustítia sua fúerit et fécerit iniquitátem, ponam offendículum coram eo; ipse moriétur, quia non annuntiásti ei; in peccáto suo moriétur, et non erunt in memória iustítiæ eius, quas fecit, sánguinem vero eius de manu tua requíram.

Si autem tu annuntiáveris iusto, ut non peccet iustus et ille non peccáverit, vivens vivet, quia annuntiásti ei, et tu ánimam tuam liberásti ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Mc 16, 15)

℟. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. ℟.
2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

9

Sicut visitat pastor gregem suum,
sic visitabo oves meas.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 34, 11-16

Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas: sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum,

sic visitábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et calíginis.

Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ; in páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

Quod períerat requíram, et quod abiéctum erat redúcam, et quod confráctum fúerat alligábo, et quod infírmum fúerat consolidábo, et quod pingue et forte custódiam, et pascam illas in iudício ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius — Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Pro missionariis

Ecce convertimur ad gentes.

Léctio Actuum Apostolórum 13, 46-49

In diébus illis:

Paulus et Bárnabas dixérunt Iudǽis: « Vobis oportébat primum loqui verbum Dei; sed, quóniam repéllitis illud et indígnos vos iudicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: " Pósui te in lumen géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ " ».

Audiéntes autem gentes gaudébant et glorificábant verbum Dómini; et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Ferebátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Mc 16, 15)

℟. Eúntes in mundum univérsum,
præedicáte Evangélium.

vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. ℟.

Quóniam confirmáta est super nos
misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

2

Attendite vobis et universo gregi,
in quo vos Spiritus Sanctus
posuit episcopos, pascere Ecclesiam Dei.

Léctio Actuum Apostolórum 20, 17-18 a. 28-32. 36

In diébus illis:

A Miléto Paulus mittens Ephesum convocávit presbýteros Ecclésiæ.

Qui cum veníssent ad eum, dixit eis: « Atténdite vobis et univérso gregi,. in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos, páscere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

Ego scio quóniam intrábunt, post discessiónem meam, lupi graves in vos, non parcéntes gregi, et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut ábstrahant discípulos post se.

Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnium nocte et die non cessávi cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus ».

Et, cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, cum ómnibus illis orávit. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4 (℟.: 4 bc)

℟. Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órdinem Melchísedech.

vel Allelúia.

1 Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum ». ℟.
2 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. ℟.
3 Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem génui te. ℟.
4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
« Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órdinem Melchísedech ». ℟.

3

Lumen annuntiaturus est Christus populo et gentibus

Léctio Actuum Apostolórum 26, 19-23

In diébus illis:

Paulus dixit: « Rex Agríppa, non fui incrédulus cæléstis visiónis, sed his qui sunt Damásci primum, et Hierosólymis, et in omnem regiónem Iudǽæ, et géntibus annuntiábam ut pæniténtiam ágerent et converteréntur ad Deum, digna pæniténtiæ ópera faciéntes. Hac ex causa me Iudǽi, cum essem in templo, comprehénsum tentábant interfícere.

Auxílium ígitur assecútus a Deo usque in hodiérnum diem sto, testíficans minóri atque maióri, nihil extra dicens quam ea quæ prophétæ sunt locúti futúra esse et Móyses, si passíbilis Christus, si primus ex resurrectióne mortuórum lumen annuntiatúrus est pópulo et géntibus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Mc 16, 15)

℟. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. ℟.

2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

Lectio secunda

1

Habentes donationes
secundum gratiam differentes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

12, 3-13

Fratres:

Dico per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei.

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alteríus membra.

Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, sive qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne

patiéntes, oratióni instántes, necessitátibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Verbum Dómini.

2

Pro missionariis

Placuit Deo
per stultitiam prædicationis salvos facere credentes.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor huius sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes.

Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Quia quod stultum est Dei sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

3

Ut ministri Christi
et dispensatores mysteriorum Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 4, 1-5

Fratres:

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi et dispensatóres mysterióriorum Dei. Hic iam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Mihi autem pro mínimo est ut a vobis iúdicer aut ab humáno die; sed neque me ipsum iúdico: nihil enim mihi cónscius sum, sed non in hoc iustificátus sum; qui autem iúdicat me Dóminus est.

Itaque nolíte ante tempus quicquam iudicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque a Deo. — Verbum Dómini.

4

Væ mihi, si non evangelizavero!

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 9, 16-19. 22-23

Fratres:

Si evangelizávero, non est mihi glória, necéssitas enim mihi incúmbit; væ enim mihi est, si non evangelizávero! Si enim volens hoc ago, mercédem hábeo; si autem invítus, dispensátio mihi crédita est.

Quæ est ergo merces mea? Ut Evangélium prædicans sine sumptu ponam Evangélium, ut non abútar potestáte mea in Evangélio.

Nam, cum liber essem ex ómnibus, ómnium me servum feci, ut plures lucri fácerem.

Factus sum infírmis infírmus, ut infírmos lucri fácerem; ómnibus ómnia factus sum, ut áliquos útique fácerem salvos. Omnia autem fácio propter Evangélium, ut compárticeps eius effíciar. — Verbum Dómini.

5

Idoneos nos fecit ministros novi testamenti.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 3, 1-6 a

Fratres:

Incípimus íterum nosmetípsos commendáre? aut numquid egémus, sicut quidam, commendatíciis epístolis ad vos aut ex vobis?

Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus; manifestáti quóniam epístola estis Christi ministráta a nobis et scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi; non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

Fidúciam autem talem habémus per Christum ad Deum; non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficiéntia nostra ex Deo est; qui et idóneos nos fecit minístros Novi Testaménti. Verbum Dómini.

6

Prædicamus Iesum Christum; nos autem servos vestros per Iesum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habéntes hanc ministratiónem, iuxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus, sed abdicávimus

occúlta dedécoris non ambulántes in astútia, neque adulterántes verbum Dei, sed in manifestatióne veritátis commendántes nosmetípsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum; quóniam Deus, qui dixit: « De ténebris lux splendéscat », ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei et non ex nobis.

Verbum Dómini.

7

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimántes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt; et pro ómnibus mórtuus est, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus.

Si quis ergo in Christo nova creatúra; vétera transiérunt: ecce facta sunt nova; ómnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis.

Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo: Reconciliámini Deo. — Verbum Dómini.

8

In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Verbum Dómini.

9

Factus sum minister Ecclesiæ secundum dispensationem Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Colosséneses 1, 24-29

Fratres:

Nunc gáudeo in passiónibus pro vobis et adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea, pro córpore eius, quod est Ecclésia; cuius factus sum ego miníster secúndum dispensatiónem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei.

Mystérium, quod abscónditum fuit a sǽculis et generatiónibus, nunc autem manifestátum est sanctis eius, quibus vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ mystérii huius in géntibus, quod est Christus in vobis, spes glóriæ.

Quem nos annuntiámus commonéntes omnem hóminem et docéntes omnem hóminem in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Christo: ad quod et labóro certándo secúndum operatiónem eius, quæ operátur in me in virtúte. — Verbum Dómini.

10

Volebamus tradere non solum Evangelium, sed etiam animas nostras.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 2, 2 b-8

Fratres:

Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non ex erróre, neque ex immundítia, neque in

dolo; sed, sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur; non quasi homínibus placéntes, sed Deo qui probat corda nostra.

Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque sub prætéxtu avarítiæ, Deus testis; nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

Cum possímus óneri esse ut Christi apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos.

Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Verbum Dómini.

11

Bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 1, 13-14; 2, 1-3

Caríssime:

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et in dilectióne quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitum custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Iesu; et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére.

Collabóra sicut bonus miles Christi Iesu.

Verbum Dómini.

12

Opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 4, 1-5

Caríssime:

Testíficor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus et Regnum eius; prǽdica verbum, insta opportúne, importúne, árgue, íncrepa, óbsecra, in omni patiéntia et doctrína.

Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evangelístæ, ministérium tuum imple. — Verbum Dómini.

13

Pascite qui est in vobis gregem Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro reveládna est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes, non coácto, sed spontánee secúndum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum appacúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus,
dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscunt me
meæ. (℟. Allelúia).

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prædicans Evangélium Regni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Videns autem turbas, misértus est eis quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discípulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ».

Verbum Dómini.

1 a

Pro papa

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 1, 17

(℟. Allelúia). ℣. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.
(℟. Allelúia).

Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi et interrogábat discípulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem, quem me esse dícitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsum eam. Tibi dabo claves Regni cælórum; et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum in cælis, et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 23, 9 a. 10 b

(℟. Allelúia). ℣. Unus est Pater vester, qui in cælis est;
et magíster vester unus est, Christus.
(℟. Allelúia).

Qui maior est vestrum erit minister vester.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Vos nolíte vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fratres estis.

Et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cæléstis.

Nec vocémini magístri; quia magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit miníster vester.

Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

3

Pro missionariis

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 28, 10 a. 20 b

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes docéte omnes gentes dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi.
(℟. Allelúia).

Euntes docete omnes gentes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam, in montem ubi constitúerat illis Iesus; et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sæculi ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 1, 17

(℟. Allelúia). ℣. Veníte post me, dicit Dóminus, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. (℟. Allelúia).

Faciam vos fieri piscatores hominum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 14-20

Postquam tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galilǽam prædicans Evangélium Dei, et dicens: « Implétum est tempus, et appropinquávit Regnum Dei; pænitémini et crédite Evangélio ».

Et prætériens secus mare Galilǽæ, vidit Simónem et Andréam fratrem Simónis mitténtes in mare; erant enim piscatóres. Et dixit eis Iesus: « Veníte post me, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum ». Et prótinus, relíctis rétibus, secúti sunt eum.

Et progréssus pusíllum vidit Iacóbum Zebedǽi et Ioánnem fratrem eius, et ipsos in navi componéntes rétia, et statim vocávit illos. Et, relícto patre suo Zebedǽo in navi cum mercenáriis, abiérunt post eum.

Verbum Dómini.

5

Pro missionariis

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 28, 19 a. 20 b

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes docéte omnes gentes, dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi.
(℟. Allelúia).

Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit salvus erit; qui vero non credíderit condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et, si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedit a dextris Dei. Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

Verbum Dómini.

6

Pro missionariis

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 1, 17

(℟. Allelúia). ℣. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.
(℟. Allelúia).

In verbo tuo laxabo retia.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 5, 1-11

In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum; piscatóres autem descénderant de illis et lavábant rétia.

Ascéndens autem in unam navem, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram ».

Et respóndens Simon dixit: « Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ».

Et, cum hoc fecíssent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam; rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut veníren et adiuvárent eos. Et venérunt et implevérunt ambas navículas, ita ut mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génua Iesu dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine ». Stupor enim circumdéderat eum, et omnes qui cum illo erant in captúra píscium, quos céperant; simíli-

ter autem et Iacóbum et Ioánnem, fílios Zebedǽi, qui erant sócii Simónis.

Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timére, ex hoc iam hómines eris cápiens ». Et, subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt illum.

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 4, 18-19

(℟. Allelúia). ℣. Evangelizáre paupéribus misit me Dóminus,
prædicáre captívis remissiónem.
(℟. Allelúia).

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum neque peram neque calceaménta et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis primum dícite: " Pax huic dómui "; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt; dignus est enim operárius mercéde sua.

Nolíte transíre de domo in domum, et, in quamcúmque civitátem intravéritis et suscéperint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: “ Appropinquávit in vos Regnum Dei ” ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 15b

(℟. Allelúia). ℣. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. (℟. Allelúia).

Dispono vobis,
sicut disposuit mihi Pater meus, Regnum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 24-30

In illo témpore:

Facta est conténtio inter Apóstolos, quis eórum viderétur esse maior.

Dixit autem eis Iesus: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos benéfici vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcéssor est sicut ministrátor. Nam quis maior est, qui recúmbit an qui minístrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui minístrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, Regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo, et sedeátis super thronos, iudicántes duódecim tribus Israel ».

Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscunt me
meæ. (℟. Allelúia).

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
10, 11-16

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit (et lupus rapit eas et dispérgit), quia mercenárius est et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus, et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex et unus pastor ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 15, 15 b

(℟. Allelúia). ℣. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis.
(℟. Allelúia).

Posui vos ut vos eatis et fructum afferatis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis.

Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid fáciat dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

11

Pro papa

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus,
dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscunt me
meæ. (℟. Allelúia).

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
21, 15-17

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et prandísset cum eis, dicit Simóni Petro Iesus: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? », et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

COMMUNE DOCTORUM ECCLESIÆ

1

Ant. ad introitum Sir 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus;
stolam glóriæ índuit eum.

Vel: Ps 36, 30-31

Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
lex Dei eius in corde ipsíus.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui beátum N. (epíscopum)
Ecclésiæ tuæ doctórem dedísti,
præsta, ut, quod ille divíno affátus Spíritu dócuit,
nostris iúgiter stabiliátur in córdibus,
et quem patrónum, te donánte, ampléctimur,
eum apud tuam misericórdiam defensórem habeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 939-956.

Super oblata

Sacrifícium tibi pláceat, Deus,
in festivitáte beáti N. libénter exhíbitum,
quo monénte,
nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Quos Christo réficis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magístro,
ut in festivitáte beáti N. tuam discant veritátem,
et eam in caritáte operéntur.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Dan 12, 3

Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti,
et, qui ad iustítiam erúdiunt multos,
quasi stellæ in perpétuas æternitátes.

Vel: Cf. Sir 44, 15. 14

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli,
et laudes eórum núntiet Ecclésia;
nómina autem eórum vivent in sæculum sæculi.

Collecta

Dómine Deus, qui beátum N.
cæléste doctrína imbúere dignátus es,
da nobis, ipsíus interventu,
eándem doctrínam fidéliter custodíre,
et móribus profitéri.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 939-956.

Super oblata

Illa nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
Spíritus Sanctus fídei luce perfúndat,
qua beátum N. ad glóriæ tuæ propagatiónem
iúgiter collustrávit. Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Cor 1, 23-24

Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem

Cæléstí alimónia refécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti N. mónitis,
de accéptis donis
semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Dedi tibi cor sapiens et intellegens.

Léctio libri primi Regum 3, 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus Salomóni: « Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum iudícium: ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intéllegens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit nec post te surrectúrus sit.

Sed et hæc, quæ non postulásti, dedi tibi, divítias scílicet et glóriam, ut nemo fúerit símilis tui in régibus cunctis retro diébus. Si autem ambuláveris in viis meis et custodíeris præcépta mea et mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (℟.: 30 a)

℟. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

3 Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. ℟.

5 Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciet;
6 et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. ℟.

30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
31 lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. ℟.

2

Super salutem et speciem dilexi sapientiam.

Léctio libri Sapiéntiæ 7, 7-10. 15-16

Optávi, et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ; et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum, quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus.

Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam, quóniam inexstinguíbile est lumen illíus.

Mihi autem dedit Deus dícere ex senténtia, et præsúmere digna horum quæ mihi dantur, quóniam ipse sapiéntiæ dux est et sapiéntium emendátor. In manu enim illíus et nos et sermónes nostri, et omnis sapiéntia et óperum sciéntia et disciplína. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (℟.: 10 b)

℟. Iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. ℟.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. ℟.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. ℟.

11 Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. ℟.

3

Adimplebit illum spiritu sapientiæ et intellectus.

Léctio libri Sirácidæ 15, 1-6

Qui timet Deum fáciet bona, et qui cóntinens est iustítiæ apprehéndet illam; et obviábit illi quasi mater honorificáta, et quasi múlier a virginitáte suscípiet illum.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum; et firmábitur in illo et non flectétur, et continébit illum et non confundétur; et exaltábit illum apud próximos suos.

Et in médio ecclésiæ apériet os eius, et adimplébit

illum spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stola glóriæ véstiet illum; iucunditátem et exsultatiónem thesaurizábit super illum, et nómine ætérno hereditábit illum.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (℟.: 12 b)

℟. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.

9 In quo mundábit adulescéntior viam suam?
In custodiéndo sermónes tuos. ℟.
10 In toto corde meo exquisívi te,
ne erráre me fácias a præcéptis tuis. ℟.
11 In corde meo abscóndi elóquia tua,
ut non peccem tibi. ℟.
12 Benedíctus es, Dómine;
doce me iustificatiónes tuas. ℟.
13 In lábiis meis numerávi ómnia iudícia oris tui. ℟.
14 In via testimoniórum tuórum delectátus sum
sicut in ómnibus divítiis. ℟.

4

Spiritu intellegentiæ replebit illum.

Léctio libri Sirácidæ 39, 8-14

Si Dóminus magnus volúerit, spíritu intellegéntiæ replébit illum. Et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino, et ipse díriget consílium eius et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur; collaudábunt multi sapiéntiam eius, et usque in sǽculum non delébitur; non recédet memória eius, et nomen eius requirétur a generatióne in generatiónem.

Sapiéntiam eius enarrábunt gentes, et laudem eius enuntiábit ecclésia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (℟.: 30 a)

℟. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

3 Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. ℟.

5 Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciet;
6 et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. ℟.

30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
31 lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

Dominum eum et Christum Deus fecit.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 14 a. 22-24. 32-36

In die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est:

« Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Iesum Nazarénum, virum approbátum a Deo apud vos virtútibus et prodígiis et signis, quæ fecit per illum Deus in médio vestri, sicut ipsi scitis, hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum per manum iniquórum affigéntes in-

teremístis. Quem Deus suscitávit, solútis dolóribus mortis iuxta quod impossíbile erat tenéri illum ab ea.

Hunc Iesum resuscitávit Deus, cuius omnes nos testes sumus. Déxtera ígitur Dei exaltátus, et promissióne Spíritus Sancti accépta a Patre, effúdit hunc, quem vos vidétis et audítis.

Non enim David ascéndit in cælos; dicit autem ipse « Dixit Dóminus Dómino meo: " Sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum " ».

Certíssime ergo sciat omnis domus Israel, quia et Dóminum eum et Christum Deus fecit hunc Iesum, quem vos crucifixístis ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 18, 8. 9. 10. 11 (℟.: Io 6, 64 b)

℟. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

vel Allelúia.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. ℟.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. ℟.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. ℟.

11 Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. ℟.

2

Promissionem Deus adimplevit, resuscitans Iesum.

Léctio Actuum Apostolórum 13, 26-33

In diébus illis:

Cum venísset Paulus Antiochíam Pisídiæ, dicébat

in synagóga: « Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, nobis verbum salútis huius missum est.

Qui enim habitábant Ierúsalem et príncipes eórum, hunc ignorántes et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, iudicántes implevérunt; et nullam causam mortis inveniéntes petiérunt a Piláto ut interficerétur. Cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno posuérunt in monuménto.

Deus vero suscitávit eum a mórtuis; qui visus est per dies multos his qui simul ascénderant cum eo de Galilǽa in Ierúsalem, qui nunc sunt testes eius ad plebem.

Et nos vobis evangelizámus eam quæ ad patres promíssio facta est; quóniam hanc Deus adimplévit fíliis eórum, nobis resúscitans Iesum, sicut et in psalmo secúndo scriptum est: " Fílius meus es tu; ego hódie génui te " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 943.

Lectio secunda

1

Placuit Deo per stultitiam prædicationis salvos facere credentes.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor huius sǽculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes.

Quóniam et Iudǽi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudǽis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

2

Loquimur Dei sapientiam in mysterio.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 2, 1-10 a

Ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni non per sublimitátem sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis mystérium Dei.

Non enim iudicávi scire me áliquid inter vos, nisi Iesum Christum et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos; et sermo meus et prædicátio mea non in persuasibílibus sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne Spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos, sapiéntiam vero non huius sǽculi neque príncipum huius

sæculi, qui destruúntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum huius sæculi cognóvit; si enim cognovíssent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent; sed, sicut scriptum est: « Quod óculus non vidit nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus his qui díligunt illum »; nobis autem revelávit Deus per Spíritum. — Verbum Dómini.

3

Nos autem sensum Christi habemus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 2, 10 b-16

Fratres:

Spíritus ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim scit hóminum quæ sint hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? Ita et quæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei.

Nos autem non spíritum mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ, sed in doctis Spíritus verbis, spiritálibus spiritália comparántes.

Animális autem homo non pércipit quæ sunt Spíritus Dei; stultítia enim sunt illi, et non potest intellégere, quia spiritáliter examinántur. Spiritális autem iúdicat ómnia, et ipse a némine iudicátur. Quis enim cognóvit sensum Dómini, qui ínstruat eum?

Nos autem sensum Christi habémus.

Verbum Dómini.

4

Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 3, 8-12

Fratres:

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii abscónditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit; ut innotéscat nunc principátibus et potestátibus in cæléstibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei; secúndum propósitum sæculórum quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius.

Verbum Dómini.

5

In opus ministerii, in ædificationem corporis Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis

in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Verbum Dómini.

6

Bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 1, 13-14; 2, 1-3

Caríssime:

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et dilectióne quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitum custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Iesu; et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére.

Collabóra sicut bonus miles Christi Iesu.

Verbum Dómini.

7

Opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 4, 1-5

Caríssime:

Testíficor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicatúrus est vivos ac mórtuos, per advéntum ipsíus et Regnum eius; prǽdica verbum, insta opportúne, importúne, árgue, íncrepa, óbsecra, in omni patiéntia et doctrína.

Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evangelístæ, ministérium tuum imple. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic lúceat lux vestra coram homínibus,
ut vídeant ópera vestra bona
et gloríficent Patrem vestrum.
(℟. Allelúia).

Vos estis lux mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 5, 13-19

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum va-

let ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

Nolíte putáre quóniam veni sólvere Legem aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: Donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a Lege donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in Regno cælórum; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in Regno cælórum ».

Verbum Dómini.

1 a

Alleluia et Versus ante Evang. Io 6, 64 b et 69 b

(℟. Allelúia). ℣. Verba tua, Dómine, spíritus et vita; verba vitæ ætérnæ habes. (℟. Allelúia).

Erat Iesus docens eos, sicut potestatem habens.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 7, 21-29

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: " Dómine, Dómine ", intrábit in Regnum cælórum; sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: " Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus et in tuo nómine dæmónia eiécimus et in tuo

nómine virtútes multas fécimus? ” Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos: discédite a me qui operámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat super petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummásset Iesus verba hæc, admirabántur turbæ super doctrínam eius; erat enim docens eos, sicut potestátem habens, et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

1 b

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Act 16, 14 b

(℟. Allelúia). ℣. Aperi, Dómine, cor nostrum,
ut intendámus verbis Fílii tui.
(℟. Allelúia).

Nova et vetera.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
13, 47-52

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes secus litus et sedéntes collegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in

consummatióne sǽculi: exíbunt ángeli, et separábunt malos de médio iustórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus et stridor déntium.

Intellexístis hæc ómnia? »

Dicunt ei: « Etiam ».

Ait autem illis: « Ideo omnis scriba doctus in Regno cælórum símilis est hómini patri famílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 23, 9 a. 10 b

(℟. Allelúia). ℣. Unus est Pater vester, qui in cælis est;
et magíster vester unus est, Christus.
(℟. Allelúia).

Nec vocemini magistri, quia magister vester unus est, Christus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Vos nolíte vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fratres estis.

Et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cæléstis.

Nec vocémini magístri; quia magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit miníster vester.

Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Semen est verbum Dei, sator autem Christus;
omnis qui ínvenit eum,
manébit in ætérnum. (℟. Allelúia).

* *Exiit seminans ad seminandum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
4, 1-10. 13-20

In illo témpore:

Iterum cœpit Iesus docére ad mare; et congregátur ad eum turba plúrima, ita ut in navem ascéndens sedéret in mari, et omnis turba circa mare super terram erant. Et docébat eos in parábolis multa, et dicébat illis in doctrína sua:

« Audíte: ecce éxiit séminans ad seminándum. Et factum est, dum séminat, áliud cécidit circa viam, et venérunt vólucres et comedérunt illud; áliud cécidit super petrósa, ubi non habébat terram multam, et statim exórtum est, quóniam non habébat altitúdinem terræ; et, quando exórtus est sol, exæstuávit, et eo quod non habéret radícem, exáruit; et áliud cécidit in spinas, et ascendérunt spinæ et suffocavérunt illud, et fructum non dedit; et ália cecidérunt in terram bonam et dabant fructum: ascendébant et crescébant et afferébant unum trigínta et unum sexagínta et unum centum ».

Et dicébat: « Qui habet aures audiéndi áudiat ».

Et, cum esset singuláris, interrogavérunt eum hi qui circa eum erant cum Duódecim parábolas.

Et ait illis: « Nescítis parábolam hanc, et quómodo

omnes parábolas cognoscétis? Qui séminat, verbum séminat.

Hi autem sunt qui circa viam, ubi seminátur verbum: et, cum audíerint, conféstim venit Sátanas et aufert verbum quod seminátum est in eos.

Et hi sunt qui super petrósa seminántur: qui, cum audíerint verbum, statim cum gáudio accípiunt illud et non habent radícem in se, sed temporáles sunt; deínde, orta tribulatióne vel persecutióne propter verbum, conféstim scandalizántur.

Et álii sunt qui in spinis seminántur: hi sunt qui verbum audiérunt, et ærúmnæ sǽculi et decéptio divitiárum et circa réliqua concupiscéntiæ introeúntes suffócant verbum, et sine fructu effícitur.

Et hi sunt, qui super terram bonam semináti sunt: qui áudiunt verbum et suscípiunt et fructíficant unum trigínta et unum sexagínta et unum centum ».

Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 1-9

In illo témpore:

Iterum cœpit Iesus docére ad mare; et congregátur ad eum turba plúrima, ita ut in navem ascéndens sedéret in mari, et omnis turba circa mare super terram erant. Et docébat eos in parábolis multa, et dicébat illis in doctrína sua:

« Audíte: ecce éxiit séminans ad seminándum. Et factum est, dum séminat, áliud cécidit circa viam, et venérunt vólucres et comedérunt illud; áliud cécidit super petrósa, ubi non habébat terram multam, et statim exórtum est, quóniam non habébat altitúdinem terræ; et, quando exórtus est sol, exæstuávit, et eo

quod non habéret radícem, exáruit; et áliud cécidit in spinas, et ascendérunt spinæ et suffocavérunt illud, et fructum non dedit; et ália cecidérunt in terram bonam et dabant fructum: ascendébant et crescébant et afferébant unum trigínta et unum sexagínta et unum centum ». — Verbum Dómini.

---

3 a

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 5

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum vitis, vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. (℟. Allelúia).

Ex abundantia cordis os loquitur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 6, 43-45

In illo témpore: Dicébat Iesus discípulis suis:

« Non est arbor bona, fáciens fructum malum, neque íterum arbor mala fáciens fructum bonum. Unaquǽque enim arbor de fructu suo cognóscitur. Neque enim de spinis cólligunt ficus, neque de rubo vindémiant uvam.

Bonus homo de bono thesáuro cordis profert bonum, et malus homo de malo profert malum; ex abundántia enim cordis os eius lóquitur ».

Verbum Dómini.

COMMUNE VIRGINUM

1

Ant. ad introitum

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum,
quæ óbviam Christo cum lámpade accénsa éxiit.

Collecta

Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut, sicut de beátæ N. vírginis commemoratióne gaudémus,
ita piæ devotiónis erudiámur afféctu.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 961-969.

Super oblata

In beáta vírgine N. te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam supplíciter exorámus,
ut, sicut eius tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 25, 6

Ecce Sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

Post communionem

Divíni múneris participatióne refécti,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, exémplo beátæ N.,
mortificatiónem Iesu in córpore nostro circumferéntes,
tibi soli adhærére studeámus.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Gaudeámus et exsultémus,
quia Dóminus ómnium
diléxit vírginem sanctam atque gloriósam.

Collecta

Dómine Deus, qui beátam N. vírginem
cæléstibus donis cumulásti,
tríbue, quǽsumus, ut, eius virtútes æmulántes in terris,
gáudiis cum ipsa perfruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Vel, pro virgine fundatrice:

Fac, Dómine Deus noster, ut beáta virgo N.,
sponsa tibi fidélis,
divínæ caritátis flammam éxcitet in córdibus nostris,
quam, ad perénnem Ecclésiæ tuæ glóriam,
áliis virgínibus inséruit. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 961-969.

Super oblata

Dicátæ, quǽsumus, Dómine,
capiámus oblatiónis efféctum,
ut, beátæ N. exémplo,
terrénæ vetustátis conversatióne mundáti,
cæléstis vitæ proféctibus innovémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 25, 4. 6

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum
in vasis suis cum lampádibus.
Média autem nocte clamor factus est:
Ecce Sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

Post communionem

Córporis et Sánguinis Unigéniti tui sacra percéptio,
Dómine, ab ómnibus nos cadúcis rebus avértat,
ut exémplo beátæ N. valeámus
tui et sincéra in terris caritáte profícere,
et perpétua in cælis visióne gaudére. Per Christum.

3

Ant. ad introitum

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam,
quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Collecta

Deus, qui te in puris manére córdibus ásseris,
da nobis, beátæ N. vírginis intercessióne,
per grátiam tuam tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Vel:

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras,
ut, qui beátæ N. vírginis virtútem devóte recólimus,
in tui amóre permanére
et usque in finem semper créscere mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 961-969.

Super oblata

Súscipe, Dómine, obséquium humilitátis nostræ,
quod tibi in commemoratióne beátæ N. vírginis exhibémus,
et nos, per immaculátam hóstiam,
da iúgiter in tuo conspéctu pio sanctóque amóre flagráre.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 10, 42

Optimam partem elégit sibi virgo prudens,
quæ non auferétur ab ea.

Post communionem

Cæléstí pane refécti,
humíliter deprecámur cleméntiam tuam, Dómine,
ut, qui de beátæ N. commemoratióne gaudémus,
véniam delictórum, sospitátem córporum,
gratiámque et glóriam ætérnam consequámur animárum.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum Ps 148, 12-14

Vírgines laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus;
conféssio eius super cælum et terram.

Collecta

Multíplica super nos,
quǽsumus, Dómine, misericórdiam tuam,
ut, sicut in beatárum vírginum N. et N. festivitáte
pia devotióne lætámur,
in eárum perpétua societáte, te largiénte, fruámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 961-969.

Super oblata

In sanctárum vírginum N. et N. commemoratióne
te, Dómine, mirábilem prædicántes,
múnera votíva deférimus;
præsta, quǽsumus, ut, sicut eárum tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 25, 10

Venit Sponsus,
et vírgines, quæ parátæ erant,
intravérunt cum eo ad núptias.

Vel: Io 14, 21 et 23

Qui díligit me,
diligétur a Patre meo,
et ad eum veniémus,
et mansiónem apud eum faciémus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quǽsumus, Dómine,
in hac festivitáte beatárum vírginum N. et N.
íncitent nos iúgiter et illústrent,
ut digne advéntum Fílii tui præstolémur,
et ad supérnas eius núptias admittámur.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum 8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super brácchium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem

substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 11-13 a. 13 c-14 (℟.: 12 a. 13 a)

℟. Iúvenes et vírgines,
laudáte nomen Dómini.

vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.
2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. ℟.

11 Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdices terræ,
12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus
13 laudent nomen Dómini. ℟.

Conféssio eius super cælum et terram,
14 et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. ℟.

2

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Léctio libri Osée prophétæ 2, 14 b. 15 b. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

Ecce ego ducam eam in solitúdinem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iuventútis suæ, et iuxta dies ascensiónis suæ de terra Ægýpti.

Et sponsábo te mihi in sempitérnum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia et in

miseratiónibus, et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (℟.: cf. Mt 25, 6)

℟. Ecce Sponsus venit:
exíte óbviam Christo Dómino.

11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. ℟.

14 Glorióa nimis fília regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. ℟.

16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
17 Pro pátribus tuis erunt tibi fílii;
constítues eos príncipes super omnem terram. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Beati qui ad cenam nuptiarum Agni vocati sunt.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
19, 1. 5-9 a

Ego Ioánnes audívi quasi vocem magnam turbæ multæ in cælo dicéntium: « Allelúia, salus et glória et virtus Deo nostro ».

Et vox de throno exívit dicens: « Laudem dícite Deo nostro, omnes servi eius, et qui timétis eum, pusílli et magni ».

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonítruum magnórum, dicéntium:

« Allelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, et Uxor eius præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssinum splendens mundum; býssinum enim iustificatiónes sunt sanctórum ».

Et dicit mihi: « Scribe: Beáti qui ad cenam nuptiárum Agni vocáti sunt ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 11-13 a. 13 c-14 (℟.: cf. 12 a. 13 a)

℟. Iúvenes et vírgines, laudáte nomen Dómini.

vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.
2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. ℟.

11 Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdices terræ,
12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus
13 laudent nomen Dómini. ℟.

Conféssio eius super cælum et terram,
14 et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. ℟.

2

Vidi Ierusalem novam, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
21, 1-5 a

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam, Ierúsalem novam vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit, eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 963.

Lectio secunda

1

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios
7, 25-35

Fratres:

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse.

Alligátus es uxóri? noli quǽrere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quǽrere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt huiúsmodi; ego autem vobis parco.

Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breviátum est; réliquum est, ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non abuténtes; prǽterit enim figúra huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse.

Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Dómino. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est.

Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta et córpore et spíritu; quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad honéstum et ad adhæréndum Dómino sine distractióne. — Verbum Dómini.

2

Despondi vos uni viro, virginem castam exhibere Christo.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Coríntios 10, 17 — 11, 2

Fratres:

Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Dóminus comméndat.

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatióne; despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibére Christo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. (℟. Allelúia).

Propter Regnum cælorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisǽi tentántes eum, et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio, “ másculum et féminam fecit eos ”, et dixit: “ Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una ”?

Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdii et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras; ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimíserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Hæc est virgo sápiens,
quam Dóminus vigilántem invénit;
veniénte Dómino, intrávit cum eo ad núptias. (℟. Allelúia).

Ecce Sponsus, exite obviam ei

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte, clamor factus est: " Ecce sponsus, exíte óbviam ei ". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: " Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ".

Respondérunt prudéntes dicéntes: " Ne forte non suffíciat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite vobis ". Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines dicéntes: " Dómine, Dómine, áperi nobis ".

At ille respóndens ait: " Amen dico vobis, néscio vos ". Vigiláte ítaque, quia nescítis diem neque horam ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 23

(℟. Allelúia). ℣. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. (℟. Allelúia).

Martha excepit illum.
Maria optimam partem elegit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollícita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

COMMUNE SANCTORUM ET SANCTARUM

Missæ quæ sequuntur, si pro determinato Sanctorum ordine inscribuntur, pro eius ordinis Sanctis adhibentur; quæ vero nulla inscriptione signantur, pro omnibus Sanctorum ordinibus adhiberi possunt.

1

Ant. ad introitum — Ps 144, 10-11

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,
et Sancti tui benedícant tibi:
glóriam regni tui dicent, et poténtiam tuam loquéntur.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui per glorificatiónem Sanctórum
novíssima dilectiónis tuæ nobis arguménta largíris,
concéde propítius,
ut, ad Unigénitum tuum fidéliter imitándum,
et ipsórum intercessióne commendémur,
et incitémur exémplo.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Preces nostras, Dómine, quǽsumus, propitiátus admítte,
et, ut digne tuis famulémur altáribus,
Sanctórum tuórum nos intercessióne custódi.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Ps 67, 4

Iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei,
et delecténtur in lætítia.

Vel: Lc 12, 37

Beáti servi illi, quos, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se,
et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
Pater totíus consolatiónis et pacis,
præsta famíliæ tuæ in celebritáte Sanctórum
ad laudem tui nóminis congregátæ,
ut, per Unigéniti tui sumpta mystéria,
pignus accípiat redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Ps 63, 11

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo;
et laudabúntur omnes recti corde.

Collecta

Deus, qui solus es sanctus, et sine quo nullus est bonus,
intercessióne beáti N. iube nos tales fíeri,
qui non debeámus tua glória privári.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Præsta nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nostræ humilitátis oblátio
et pro tuórum tibi grata sit honóre Sanctórum,
et nos córpore páriter et mente puríficet.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 12, 26

Qui mihi minístrat, me sequátur, dicit Dóminus:
et ubi ego sum, illic et miníster meus erit.

Post communionem

In natalíciis Sanctórum quǽsumus, Dómine,
ut, sacraménti múnere vegetáti,
bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur,
perfruámur ætérnis.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum Ps 20, 2-3

In virtúte tua, Dómine, lætábitur iustus,
et super salutáre tuum exsultábit veheménter;
desidérium ánimæ eius tribuísti ei.

Collecta

Deus, qui infirmitáti nostræ, ad teréndam salútis viam,
in Sanctis tuis exémplum et præsídium collocásti,
concéde propítius, ut, qui beáti N. natalícia cólimus,
per eius ad te exémpla gradiámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Præsénti oblatióne, Dómine,
in beáti N. commemoratióne deláta,
fidélibus tuis, quǽsumus, pacis et unitátis dona largíre.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 16, 24

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine,
in commemoratióne beáti N.
mentes et corda nostra sanctíficent,
ut divínæ consórtes natúræ éffici mereámur.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum Mal 2, 6

Lex veritátis fuit in ore eius,
et iníquitas non est invénta in lábiis eius;
in pace et in æquitáte ambulávit mecum,
et multos avértit ab iniquitáte.

Collecta

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere,
ad amórem tuum nos misericórditer
per Sanctórum tuórum exémpla restáura.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Sacrifícia, Dómine,
quæ in hac festivitáte sancti N. tuæ offérimus maiestáti,
nobis sint ad salútem efficácia, et tuæ plácita pietáti.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 8-9

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt:
beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur:
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, quod débitæ servitútis celebrámus offício,
salvatiónis tuæ sentiámus augméntum.
Per Christum.

5

Ant. ad introitum — Ps 91, 13-14

Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani multiplicábitur;
plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Collecta

Impetret, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis auxílium
orátio iusta Sanctórum,
et, in quorum sunt celebritáte devóti,
fiant in eórum perpétua sorte partícipes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Hóstias ad altáre tuum offeréntibus, Dómine,
da nobis illum pietátis afféctum, quem beáto N. infudísti,
ut pura mente ac férvido corde rei sacræ attendámus,
et sacrifícium tibi plácitum
nobísque profícuum celebrémus.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

6

Ant. ad introitum — Ier 17, 7-8

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino,
et erit Dóminus fidúcia eius;
et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas,
quod ad humórem mittit radíces suas;
et non timébit cum vénerit æstus.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut ad meliórem vitam
Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent,
quátenus beáti N., cuius memóriam celebrámus,
étiam actus incessánter imitémur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, sacris altáribus offeréntes,
in hac festivitáte Sanctórum tuórum,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut éadem et suprémam tibi glóriam operéntur,
et ubérrimam nobis grátiam assequántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos, dicit Dóminus;
manéte in dilectióne mea.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut divína mystéria,
quæ in tuórum commemoratióne Sanctórum frequentámus,
salútem et pacem in nobis operéntur ætérnam.
Per Christum.

7. Pro religiosis

Ant. ad introitum Ps 15, 5-6

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei;
tu es qui restítues hereditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris;
étenim heréditas mea præclára est mihi.

Collecta

Deus, cuius múnere beátus N.
Christum páuperem et húmilem perseverávit imitári,
concéde nobis, ipso intercedénte,
ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulántes,
ad eam perfectiónem,
quam nobis in Fílio tuo proposuísti,
perveníre valeámus.
Per Dóminum.

Vel, pro abbate:

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
inter mundi huius varietátes
toto corde rebus cæléstibus adhærére,
qui per beátum N. abbátem
evangélicæ nobis perfectiónis documénta donásti.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Clementíssime Deus, qui, vétere hómine consúmpto,
novum secúndum te in beáto N. creáre dignátus es,
concéde propítius, ut nos páriter renováti
hanc placatiónis hóstiam tibi acceptábilem offerámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 19, 27-29

Amen dico vobis quod vos qui reliquístis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipiétis,
et vitam ætérnam possidébitis.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui huius sacraménti munímur virtúte,
exémplo beáti N.
discámus te super ómnia semper inquírere,
et novi hóminis formam in hoc sǽculo portáre.
Per Christum.

8. Pro religiosis

Ant. ad introitum Cf. Ps 23, 5-6

Isti sunt sancti, qui accepérunt benedictiónem a Dómino
et misericórdiam a Deo salutári suo,
quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Collecta

Deus, qui beátum N.
ad tuum regnum in hoc sǽculo perquiréndum
per caritátis perféctæ prosecutiónem vocásti,
concéde, ut, eius intercessióne roboráti,
in dilectiónis via spíritu gaudéntes progrediámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Accépta tibi sint, quǽsumus, Dómine,
múnera nostræ servitútis
pro beáti N. commemoratióne altári tuo propósita,
et concéde, ut, a terrénis impediméntis absolúti,
te solo dívites efficiámur. Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 33, 9

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus:
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Per huius virtútem sacraménti, quǽsumus, Dómine,
beáti N. exémplo, deduc nos iúgiter in tua dilectióne,
et opus bonum quod cœpísti in nobis
pérfice usque in diem Christi Iesu. Qui vivit.

9. Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Ant. ad introitum Mt 25, 34. 36. 40

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus:
infírmus eram, et visitástis me.
Amen dico vobis,
quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis,
mihi fecístis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
in dilectióne tuæ divinitátis et próximi
cuncta serváre cæléstia mandáta docuísti,
da nobis, ut, beáti N. exémplo caritátis ópera exercéntes,
inter benedíctos regni tui connumerári mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera pópuli tui, et præsta,
ut, qui Fílii tui imménsæ caritátis opus recólimus,
in tui et próximi dilectióne,
Sanctórum tuórum exémplo, confirmémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 13

Maiórem hac dilectiónem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Vel: Io 13, 35

In hoc cognóscent omnes
quia discípuli mei estis,
si dilectiónem habuéritis ad ínvicem,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacris mystériis reféctos,
da nos, quǽsumus, Dómine,
beáti N. exémpla sectári,
qui te indeféssa pietáte cóluit,
et pópulo tuo imménsa prófuit caritáte.
Per Christum.

Vel:

Sacraménti salutáris, Dómine, pasti delíciis,
tuam súpplices deprecámur pietátem,
ut, sancti N. caritátis imitatóres effécti,
consórtes simus et glóriæ.
Per Christum.

10. Pro educatoribus

Ant. ad introitum — Mc 10, 14

Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos: tálium est enim regnum Dei, dicit Dóminus.

Vel: — Mt 5, 19

Qui fécerit et docúerit,
hic magnus vocábitur in regno cælórum, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua beátum N. suscitásti,
ut próximis viam salútis monstráret,
da nobis, eius exémplo, Christum magístrum ita sequi,
ut ad te cum frátribus nostris perveníre valeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Accépta tibi sit, quǽsumus, Dómine,
sacrátæ plebis oblátio
pro tuórum commemoratióne Sanctórum,
et præsta, ut, ex huius participatióne mystérii,
exémpla tuæ caritátis referámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 18, 3

Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in regnum cælórum, dicit Dóminus.

Vel: — Io 8, 12

Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Post communionem

Tríbuat nobis, omnípotens Deus,
reféctio sancta subsídium,
ut, exémplo Sanctórum tuórum,
et fraternitátis caritátem et lumen veritátis
in corde exhibeámus et ópere. Per Christum.

11. Pro sanctis mulieribus

Ant. ad introitum — Cf. Prov 31, 30. 28

Múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.
Fílii eius beatíssimam prædicavérunt,
vir eius laudávit eam.

Collecta

Deus, qui nos ánnua beátæ N. festivitáte lætíficas,
da, quǽsumus, ut, quam venerámur offício,
étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo.
Per Dóminum.

Vel (pro pluribus):

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut veneránda nobis beatárum N. et N. intercéssio
tríbuat cæléste subsídium,
quarum vita mirábilis
ómnibus salutáre præstat exémplum. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
pro sanctæ N. commemoratióne deférimus,
supplíciter deprecántes,
ut indulgéntiam nobis páriter cónferant et salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 13, 45-46

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri,
quæréenti bonas margarítas;
invénta autem una pretiósa margaríta,
dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Post communionem

Divíni operátio sacraménti, omnípotens Deus,
in hac festivitáte beátæ N.
illúminet nos páriter et inflámmet,
ut et sanctis iúgiter desidériis ferveámus,
et bonis opéribus abundémus. Per Christum.

12. Pro sanctis mulieribus

Ant. ad introitum Cf. Prov 14, 1-2

Ecce múlier sápiens, quæ ædificávit domum suam,
et timens Dóminum ambulávit recto itínere.

Collecta

Deus, humílium celsitúdo,
qui beátam N. caritátis et patiéntiæ decóre
excéllere disposuísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, crucem nostram iúgiter feréntes,
te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

Vel:

Effúnde super nos, Dómine,
spíritum agnitiónis et dilectiónis tuæ,
quo ancíllam tuam N. implevísti,
ut, sédula eius imitatióne tibi sincére obsequéntes,
fide et ópere placeámus. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Hóstias, Dómine, tuæ plebis inténde,
et, quas in honóre Sanctórum tuórum
devóta mente célebrat,
profícere sibi séntiat ad salútem. Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 12, 50

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis,
quæ in celebritáte beátæ N. percépimus;
tríbue, quǽsumus, ut eórum et mundémur effféctu,
et muniámur auxílio. Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Egredere de terra tua
et de cognatione tua, et veni.

Léctio libri Génesis 12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua et de cognatióne tua et de domo patris tui; et veni in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus.

Benedícam benedicéntibus tibi et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (℟.: 5 a)

℟. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». ℟.

7 Benedícam Dóminum
qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

2

Díliges amicum tuum sicut teipsum.

Léctio libri Levítici 19, 1-2. 17-18

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israel, et dices ad eos: Sancti estóte, quia ego sanctus sum, Dóminus Deus vester.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæras ultiónem nec memor eris iniúriæ cívium tuórum. Díliges amícum tuum sicut teípsum. Ego Dóminus. Leges meas custodíte ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (℟.: 1 b)

℟. Iustus requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

2 Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
3 qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua. ℟.

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.
4 Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malígnus,
timéntes autem Dóminum gloríficat. ℟.

5 Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. ℟.

3

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

Léctio libri Deuteronómii 6, 3-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Audi, Israel, et obsérva, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicéris ámplius, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manántem.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua.

Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea fíliis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens, et ligábis ea quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine et óstiis domus tuæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (℟.: 1 a)

℟. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúia.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. ℟.

3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sæculum sæculi.
4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
misericors et miserátor et iustus. ℟.

5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
6 quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus,
7 ab auditióne mala non timébit. ℟.

Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. ℟.

9 Distríbuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória. ℟.

4

Pro religiosis

Dominus possessio eius est.

Léctio libri Deuteronómii 10, 8-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Separávit Dóminus tribum Levi, ut portáret arcam fœderis Dómini,

et staret coram eo in ministério, ac benedíceret in nómine illíus usque in præséntem diem. Quam ob rem non hábuit Levi partem neque possessiónem cum frátribus suis, quia ipse Dóminus posséssio eius est, sicut promísit ei Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (℟.: 5 a)

℟. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». ℟.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

5

Pro religiosis

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum 19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam uníus diéi. Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur et ait: « Súfficit mihi, Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ». Qui, cum surrexísset, comédit et bibit et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus et quadragínta nóctibus usque ad montem Dei Horeb. Cumque venísset illuc mansit in spelúnca.

Et ait Dóminus ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit. Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum commótio; non in commotióne Dóminus. Et post commotiónem ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem síbilus auræ ténuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio et egréssus stetit in óstio spelúncæ; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum fílii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (℟.: 1 b)

℟. Iustus requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

2 Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
3 qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua. ℟.

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.
4 Ad níhilum reputátus est
in conspéctu eius malígnus,
timéntes autem Dóminum gloríficat. ℟.

5 Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. ℟.

6

Pro religiosis

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum 19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Elíam: « Eliséum, fílium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus inde Elías répperit Eliséum, fílium Saphat, arántem in duódecim iugis boum; et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venísset Elías ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Elíam et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixítque ei: « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comedérunt; consurgénsque ábiit et secútus est Elíam et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (℟.: 5 a)

℟. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». ℟.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

7

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ 8, 5-10

Sero nuptiárum, Tobías dixit Saræ: « Fílii sanctórum sumus, et non póssumus ita coniúngi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter, instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedícant te cæli et terræ maréque et fontes et flúmina et omnes creatúræ tuæ, quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ dedistíque ei adiutórium Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in sæcula sæculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, et consenescámus ambo páriter sani ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (℟.: 1 a)

℟. Beátus omnis qui timet Dóminum.

1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. ℟.

3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. ℟.

4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. ℟.

8

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Bona est oratio cum ieiunio et eleemosyna.

Léctio libri Tobíæ 12, 6-13

In diébus illis:

Dixit Angelus Tobíæ et fílio eius: « Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est, ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est.

Bona est orátio cum ieiúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam; qui autem fáciunt peccátum et iniquitátem hostes sunt ánimæ suæ.

Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 a (℟.: 1 a)

℟. Bénedic, ánima mea, Dómino.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℟.

8 Miserátor et mísericors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. ℟.

13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. ℟.

17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in fílios filiórum;
18 in eos qui servant testaméntum eius. ℟.

9

Pro viduis

Timebat Dominum valde.

Léctio libri Iudith 8, 2-8

Vir Iudith fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ; instábat enim super alligántes manípulos in campo, et venit æstus super caput eius, et mórtuus est in Bethúlia civitáte sua, et sepúltus est illic cum pátribus suis.

Erat autem Iudith relícta eius vídua iam annis tribus et ménsibus sex. Et in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur.

Et habens super lumbos suos cilícium, ieiunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata et neoménias et festa domus Israel. Erat autem elegánti aspéctu nimis; cui vir suus relíquerat divítias multas et famíliam copiósam, ac possessiónes arméntis boum et grégibus óvium plenas.

Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 130, 1. 2. 3

℟. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

1 Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis;
neque in mirabílibus super me. ℟.

2 Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. ℟.

3 Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sæculum. ℟.

10

Timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem.

Léctio libri Esther 13, 8-14. 17

In diébus illis:

Mardochǽus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine rex omnípotens, in dicióne enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israel.

Tu fecísti cælum et terram, et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat maiestáti tuæ.

Cuncta nosti, et scis quia non pro supérbia et contumélia et áliqua glóriæ cupiditáte fécerim hoc, ut non adorárem Aman superbíssimum (libénter enim pro salúte Israel étiam vestígia pedum eius deosculári parátus essem); sed tímui ne honórem Dei mei transférrem ad hóminem, et ne quemquam adorárem, excépto Deo meo.

Exáudi deprecatiónem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (℟.: 2 a)

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illumináimini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

10 Timéte Dóminum, sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.
11 Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum
non defícient omni bono. ℟.

11

Mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

Léctio libri Proverbiórum 31, 10-13. 19-20. 30-31

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de última fínibus prétium eius.

Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit; reddet ei bonum et non malum ómnibus diébus vitæ

suæ; quæsívit lanam et linum et operáta est consílio mánuum suárum.

Manum suam misit ad fórtia, et dígiti eius apprehendérunt fusum; manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem.

Fallax grátia et vana est pulchritúdo, múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius — Ps 130, 1. 2. 3

℟. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

1 Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis,
neque in mirabílibus super me. ℟.

2 Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. ℟.

3 Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sæculum. ℟.

12

Qui timetis Dominum, credite, sperate, diligite.

Léctio libri Sirácidæ — 2, 7-13

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam eius, et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum crédite illi, et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum speráte in illum, et in oblectatió-

nem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra.

Respícite, fílii, natiónes hóminum et scitóte quia nullus sperávit in Dómino et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis eius et derelíctus est? aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

Quóniam pius et mísericors est Deus, et remíttet in die tribulatiónis peccáta; et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritáte. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (℟.: 1 a)

℟. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúia.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. ℟.

3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sǽculum sǽculi.
4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
mísericors et miserátor et iustus. ℟.

5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
6 quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus,
7 ab auditióne mala non timébit. ℟.

Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. ℟.

9 Distríbuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sǽculum sǽculi,
cornu eius exaltábitur in glória. ℟.

13

Humilia te, et coram Deo invenies gratiam.

Léctio libri Sirácidæ 3, 19-26

Fili, in mansuetúdine ópera tua pérfice, et super hóminum glóriam diligéris. Quanto magnus es, humília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam, quóniam magna poténtia Dei solíus, et ab humílibus honorátur.

Altióra te ne quæsíeris et fortióra te ne scrutátus fúeris; sed, quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper et in plúribus opéribus eius ne fúeris curiósus; non est enim tibi necessárium ea quæ abscóndita sunt vidére óculis tuis.

In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, et in plúribus opéribus eius non eris curiósus; plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi; multos quoque supplantávit suspício illórum et in vanitáte detínuit sensus illórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 130, 1. 2. 3

℟. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

1 Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis,
neque in mirabílibus super me. ℟.

2 Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. ℟.

3 Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sæculum. ℟.

14

Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamentum domus eius.

Léctio libri Sirácidæ 26, 1-4. 16-21

Mulíeris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. Múlier fortis obléctat virum suum et annos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est múlier sensáta et tácita, non est immutátio erudítæ ánimæ.

Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornaméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5. (℟.: 1 a)

℟. Beátus omnis qui timet Dóminum.

1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. ℟.

3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. ℟.

4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. ℟.

15

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt.

Frange esurienti panem tuum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 58, 6-11

Hæc dicit Dóminus:

« Dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: " Ecce adsum ".

Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum, et loqui quod non prodest; cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídies.

Et réquiem tibi dabit Dóminus semper; et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus et sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (℟.: 1 a)

℟. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúia.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. ℟.

3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sæculum sæculi.
4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. ℟.

5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
6 quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus,
7 ab auditióne mala non timébit. ℟.

Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. ℟.

9 Distríbuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória. ℟.

16

Factus est in corde meo quasi ignis exæstuans.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 20, 7-9

Seduxísti me, Dómine, et sedúctus sum; fórtior me fuísti et invaluísti, factus sum in derísum tota die, omnes subsánnant me. Quia iam olim loquor vocíferans,

iniquitátem et vastitátem clámito; et factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium et in derísum tota die.

Et dixi: « Non recordábor eius neque loquar ultra in nómine illíus »; et factus est in corde meo quasi ignis exǽstuans clausúsque in óssibus meis, et deféci ferre non sústinens. — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (℟.: 5 a)

℟. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». ℟.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

17

Indicabo tibi, o homo, quid Dominus requirat a te.

Léctio libri Michǽæ prophétæ 6, 6-8

Quid dignum ófferam Dómino? Curvábo genu Deo excélso? numquid ófferam ei holocautómata et vítulos annículos?

Numquid placári potest Dóminus in mílibus aríetum, aut in multis mílibus hircórum pínguium? numquid dabo primogénitum meum pro scélere meo, fructum ventris mei pro peccáto ánimæ meæ?

Indicábo tibi, o homo, quid sit bonum, et quid Dóminus requírat a te: Utique fácere iudícium, et dilígere misericórdiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (℟.: 2 a)

℟. In lege Dómini fuit volúntas eius.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. ℟.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur. ℟.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. ℟.

18

Derelinquam in medio tui populum pauperem et egenum.

Léctio libri Sophoníæ prophétæ 2, 3; 3, 12-13

Quǽrite Dóminum, omnes mansuéti terræ, qui iudícium eius estis operáti; quǽrite iustum, quǽrite mansuétum, si quómodo abscondámini in die furóris Dómini.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum, et sperábunt in nómine Dómini. Relíquiæ Israel non fácient iniquitátem nec loquéntur mendácium, et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa, quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, et non erit qui extérreat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (℟.: 9 a)

℟. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

10 Timéte Dóminum sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.
11 Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum
non defícient omni bono. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Pro religiosis

Cor et anima una.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 32-35

In diébus illis:

Multitúdinis credéntium erat cor et ánima una; nec quisquam eórum quæ possidébant áliquid suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia.

Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Dómini Iesu, et grátia magna erat super ómnibus illis.

Neque enim quisquam egens erat inter illos; quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant et ponébant ante pedes Apostolórum; dividebátur autem síngulis, prout cuíque opus erat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (℟.: 5 a)

℟. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.
vel Allelúia.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». ℟.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

2

Cenabo cum illo et ipse mecum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
3, 14 b. 20-22

Hæc dicit Amen, testis fidélis et verus, qui est princípium creatúræ Dei: « Ecce sto ad óstium et pulso: si quis audíerit vocem meam et aperúerit mihi iánuam, intrábo ad illum et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo; sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius.

Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.
vel Allelúia.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

3

Beati qui ad cenam nuptiarum Agni vocati sunt.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
19, 1. 5-9 a

Ego Ioánnes audívi quasi vocem magnam turbæ multæ in cælo dicéntium: « Allelúia, salus et glória et virtus Deo nostro ».

Et vox de throno exívit dicens: « Laudem dícite Deo nostro, omnes servi eius, et qui timétis eum, pusílli et magni ».

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonítruum magnórum, dicéntium:

« Allelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, et Uxor eius præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssinum splendens mundum; býssinum enim iustificatiónes sunt sanctórum ».

Et dicit mihi: « Scribe: “ Beáti qui ad cenam nuptiárum Agni vocáti sunt ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 a (℟.: 1 a)

℟. Bénedic, ánima mea, Dómino.
vel Allelúia.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. ℟.

13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. ℟.

17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in fílios filiórum;
18 in eos qui servant testaméntum eius. ℟.

Vel etiam Ap 21, 5-7, ut supra in Communi martyrum, p. 876.

Lectio secunda

1

Quos iustificavit, illos et glorificavit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 8, 26-30

Fratres:

Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt.

Nam quos præscívit et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

2

Infirma mundi elegit Deus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 26-31

Fratres:

Vidéte vocatiónem vestram, fratres; quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est Sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificátio et redémptio; ut, quemádmodum scriptum est: « Qui gloriátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

3

* *Caritas numquam excidit.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 12, 31 — 13, 13

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellentiórem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tínniens.

Et si habúero prophetíam et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ut glórier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulátur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetíæ, evacuabúntur; sive linguæ, cessábunt; sive sciéntia, destruétur. Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetámus; cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli.

Vidémus enim nunc per spéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem; nunc cognósco ex parte, tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior autem ex his est cáritas.

Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 13, 4-13

Fratres:

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas; non æmulátur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetíæ, evacuabúntur; sive linguæ, cessábunt; sive sciéntia, destruétur. Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetámus; cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli.

Vidémus enim nunc per spéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem; nunc cognósco ex parte, tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior autem ex his est cáritas. — Verbum Dómini.

4

Despondi vos uni viro, virginem castam exhibere Christo.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 10, 17 — 11, 2

Fratres:

Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui se ipsum comméndat, ille probátus est; sed quem Dóminus comméndat.

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatióne; despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibére Christo. — Verbum Dómini.

5

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 2, 19-20

Fratres:

Ego per Legem Legi mórtuus sum, ut Deo vivam; Christo confíxus sum cruci.

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me et trádidit se ipsum pro me.
Verbum Dómini.

6

Per quem mihi mundus crucifixus est,
et ego mundo.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas
6, 14-16

Fratres:

Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Neque enim circumcísio áliquid est, neque præpútium, sed nova creatúra.

Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos et misericórdia, et super Israel Dei.
Verbum Dómini.

7

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios
3, 14-19

Fratres:

Flecto génua mea ad Patrem, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur; ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum eius in interiórem hóminem; habitáre Christum per fidem in córdibus vestris; in caritáte radicáti et fundáti, ut valeátis comprehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímitas et profúndum; scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritá-

tem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. — Verbum Dómini.

8

Accipite armaturam Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 6, 10-13. 18

Fratres:

Confortámini in Dómino et in poténtia virtútis eius. Indúite armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quia non est nobis colluctátio advérsus sánguinem et carnem, sed advérsus principátus, advérsus potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spiritália nequítiæ in cæléstibus.

Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo et, ómnibus perféctis, stare. Per omnem oratiónem et obsecratiónem orántes omni témpore in Spíritu, et in ipso vigilántes in omni instántia et obsecratióne pro ómnibus sanctis. — Verbum Dómini.

9

Ad destinatum persequor,
ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses 3, 8-14

Fratres:

Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei, propter quem ómnia detriméntum feci et árbitror ut stércora, ut Christum lucri fáciam, et invéniar in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est; sed illam, quæ per fidem est

Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectiónis eius et communiónem passiónum illíus, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem: quæ quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

10

Quæcumque sancta, hæc cogitate.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Philippénses 4, 4-9

Fratres:

Gaudéte in Dómino semper. Iterum dico: Gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus; Dóminus prope.

Nihil sollíciti sitis; sed in ómnibus oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intellegéntias vestras in Christo Iesu.

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque iusta, quæcúmque casta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus et si qua laus, hæc cogitáte.

Quæ et didicístis et accepístis et audístis et vidístis in me, hæc ágite, et Deus pacis erit vobíscum.

Verbum Dómini.

10a

Super omnia hæc caritatem,
quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Colossénses 3, 12-17

Fratres:

Indúite vos, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis. Et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

11

Pro viduis

Quæ vere vidua est et desolata, speravit in Deum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 5, 3-10

Caríssime:

Víduas honóra, quæ vere víduæ sunt. Si qua autem vídua fílios aut nepótes habet, discant primum domum suam pie régere et mútuam vicem réddere paréntibus; hoc enim accéptum est coram Deo.

Quæ autem vere vídua est et desoláta, sperávit in Deum, et instat obsecratiónibus et oratiónibus nocte ac die; nam quæ in delíciis est vivens, mórtua est. Et hæc præcipe, ut irreprehensíbiles sint.

Si quis autem suórum et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit et est infidéli detérior.

Vídua adscribátur non minus sexagínta annórum, quæ fúerit uníus viri uxor, in opéribus bonis testimónium habens: si fílios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatiónem patiéntibus subministrávit, si omne opus bonum subsecúta est.

Verbum Dómini.

12

Si fides non habeat opera, mortua est in semetipsa.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 2, 14-17

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum?

Si frater aut soror nudi sunt et índigent victu cotidiáno, dicat autem áliquis de vobis illis: « Ite in pace, calefacímini et saturámini »; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córporis, quid próderit?

Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa. — Verbum Dómini.

13

Sanctæ mulieres sperantes in Deo.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 1-9

Caríssimi:

Mulíeres súbditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo

lucrifíant, considerántes castam in timóre conversatiónem vestram. Quarum sit non extrínsecus capillatúræ aut circumdatiónis auri aut induménti vestimentórum cultus; sed qui abscónditus cordis est homo, in incorruptibilitáte mitis et quiéti spíritus, qui est in conspéctu Dei lócuples.

Sic enim aliquándo et sanctæ mulíeres sperántes in Deo ornábant se, subiéctæ própriis viris, sicut Sara obœdiébat Abrahæ, dóminum eum vocans; cuius estis fíliæ benefaciéntes et non timéntes ullam perturbatiónem.

Viri simíliter cohabitántes secúndum sciéntiam, quasi infirmióri vaso mulíebri impertiéntes honórem, tamquam et coherédibus grátiæ vitæ, uti ne impediántur oratiónes vestræ.

In fine autem omnes unánimes, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericórdes, húmiles; non reddéntes malum pro malo, vel maledíctum pro maledícto, sed e contrário benedicéntes, quia in hoc vocáti estis, ut benedictiónem hereditáte accipiátis. — Verbum Dómini.

14

Unusquisque, sicut accepit donationem,
in alterutrum illam administrantes.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 7 b-11

Caríssimi:

Estóte prudéntes et vigiláte in oratiónibus.

Ante ómnia mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia « cáritas óperit multitúdinem peccatórum ». Hospitáles ínvicem sine murmuratióne; unusquísque, sicut accépit donatiónem, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis minístrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus, ut in ómnibus glorificétur Deus per Iesum Christum, cui est glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.
Verbum Dómini.

15

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Et nos debemus pro fratribus animas ponere.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 14-18

Caríssimi:

Nos scimus quóniam transívimus de morte in vitam, quóniam dilígimus fratres.

Qui non díligit manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum homicída est, et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in se manéntem.

In hoc nóvimus caritátem: quóniam ille pro nobis ánimam suam pósuit, et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam mundi, et víderit fratrem suum necésse habére, et cláuserit víscera sua ab eo, quómodo cáritas Dei manet in eo?

Filíoli mei, non diligámus verbo nec lingua, sed in ópere et veritáte. — Verbum Dómini.

16

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-16

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam cáritas ex Deo est; et omnis qui díligit, ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit, non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est.

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est.

In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi.

Quisque conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus et credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis.

Deus cáritas est, et qui manet in caritáte in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Dómini.

17

Hæc est victoria, quæ vicit mundum,
fides nostra.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-5

Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Iesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis qui díligit Deum qui génuit, díligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognóscimus quóniam dilígimus natos Dei, cum Deum diligámus et mandáta eius faciámus. Hæc est enim cáritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta eius grávia non sunt.

Quóniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei? — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 3

(℟. Allelúia). ℣. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(℟. Allelúia).

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(℟. Allelúia).

Vos estis lux mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est ».

Verbum Dómini.

2a

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 23

(℟. Allelúia). ℣. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. (℟. Allelúia).

Domus supra petram
et domus supra arenam ædificata.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
7, 21-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: " Dómine, Dómine ", intrábit in Regnum cælórum; sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: " Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus et in tuo nómine dæmónia eiécimus et in tuo nómine virtútes multas fécimus? " Et tunc confitébor illis: " Numquam novi vos: discédite a me qui operámini iniquitátem ".

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Abscondisti hæc a sapientibus, et revelasti ea parvulis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo, et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evang. Io 15, 9 b. 5 b

(℟. Allelúia). ℣. Manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. (℟. Allelúia).

Vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 13, 44-46

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Símile est Regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro; quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

Iterum símile est Regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas; invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia quæ hábuit, et emit eam ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 6

(℟. Allelúia). ℣. Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur. (℟. Allelúia).

Qui perdiderit animam suam propter me,
inveniet eam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc " reddet unicuíque secúndum opus eius " ». — Verbum Dómini.

6

Pro educatoribus

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 23, 11. 12 b

(℟. Allelúia). ℣. Qui maior est vestrum, erit minister
vester, dicit Dóminus;
qui autem se humiliáverit, exaltábitur.
(℟. Allelúia).

Qui susceperit parvulum in Nomine meo, me suscipit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
18, 1-5

In illa hora accessérunt discípuli ad Iesum dicéntes: « Quis, putas, maior est in Regno cælórum? » Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit:

« Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in Nómine meo, me súscipit ».

Verbum Dómini.

7

Pro religiosis

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 31 b-32

(℟. Allelúia). ℣. Si mansériti in sermóne meo,
vere discípuli mei éritis
et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Propter Regnum cælorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisǽi tentántes eum, et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio, " másculum et féminam fecit eos ", et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et

adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una ”? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdii et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras; ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimíserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

7a

Pro religiosis

Alleluia et Versus ante Evangelium — Mt 5, 3

(℟. Allelúia). ℣. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(℟. Allelúia).

Vos qui reliquistis omnia et secuti estis me,
centuplum accipietis.

✠ Léctio sancti Evangélii secundum Matthǽum
19, 27-29

In illo témpore:

Dixit Petrus ad Iesum: « Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? »

Iesus autem dixit illis: « Amen dico vobis quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in throno glóriæ suæ, sedébitis et vos super thronos duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquit domos vel fratres aut soróres aut patrem aut matrem aut fílios aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet et vitam ætérnam possidébit ». — Verbum Dómini.

7b

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 13, 34

(℟. Allelúia). ℣. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(℟. Allelúia).

Diliges Dominum Deum tuum,
et proximum tuum sicut te ipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 22, 34-40

In illo témpore:

Audiéntes pharisǽi quod siléntium imposuísset Iesus sadducǽis, convenérunt in unum. Et interrogávit unus ex eis Legis doctor, tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « " Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua ". Hoc est magnum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: " Díliges próximum tuum sicut te ipsum ". In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ».

Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 8

(℟. Allelúia). ℣. Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt.
(℟. Allelúia).

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: " Ecce sponsus, exíte óbviam ei ". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: " Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ".

Respondérunt prudéntes dicéntes: " Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite vobis ". Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines dicéntes: " Dómine, Dómine, áperi nobis ".

At ille respóndens ait: " Amen dico vobis, néscio vos ". Vigiláte ítaque, quia nescítis diem neque horam ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 23

(℟. Allelúia). ℣. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. (℟. Allelúia).

*

Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est.

Statim ábiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscóndit pecúniam dómini sui.

Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: “ Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ”.

Ait illi dóminus eius: “ Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui ”.

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: “ Dómine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ”.

Ait illi dóminus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui ".

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: " Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non semināsti et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii et abscóndi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ".

Respóndens autem dóminus eius dixit ei: " Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te míttere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra.

Tóllite ítaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferétur ab eo. Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium " ».

Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
25, 14-23

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem et proféctus est.

Statim ábiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscóndit pecúniam dómini sui.

Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: " Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ".

Ait illi dóminus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui ".

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: " Dómine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ".

Ait illi dóminus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui " ». — Verbum Dómini.

10

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 13, 34

(℟. Allelúia). ℣. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(℟. Allelúia).

* *Quamdiu fecistis fratribus meis minimis mihi fecistis.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc se-

débit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus et visitástis me; in cárcere eram et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ".

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infírmus et in cárcere, et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infírmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis, quámdiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ". Et ibunt hi in supplícium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
25, 31-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis " ». — Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Si manséritis in sermóne meo,
vere discípuli mei éritis
et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 3, 31-35

In illo témpore:

Venit mater Iesu et fratres eius, et foris stantes misérunt ad eum vocántes eum.

Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce mater tua et fratres tui et sorores tuæ foris quærunt te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? »

Et circumspíciens eos, qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fécerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

12

Pro educatoribus

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Quisquis unum ex pueris recipit, me recipit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 34-36

Discípuli Iesu in via inter se disputáverant quis eórum maior esset.

Et résidens vocávit Duódecim et ait illis: « Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus et ómnium miníster ».

Et accípiens púerum státuit eum in médio eórum; quem ut compléxus esset, ait illis: « Quisquis unum ex huiúsmodi púeris recéperit in Nómine meo, me récipit; et quicúmque me suscéperit, non me súscipit, sed eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

13

Pro educatoribus

Alleluia et Versus ante Evangelium — Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Sinite parvulos venire ad me.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tángeret illos; discípuli autem comminabántur offeréntibus. At videns Iesus, indígne tulit et ait illis: « Sínite párvulos veníre ad me, ne prohibuéritis eos; tálium est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non recéperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos, benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

14

Pro religiosis

Alleluia et Versus ante Evangelium — Mt 5, 3

(℟. Allelúia). ℣. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(℟. Allelúia).

* *Quæcumque habes vende, et sequere me.*

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum** 10, 17-30

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

Præcépta nosti: " Ne occídas, ne adúlteres, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem " ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ».

Qui contristátus in hoc verbo ábiit mærens; erat enim habens possessiónes multas.

Et circumspíciens Iesus ait discípulis suis: « Quam diffícile qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! »

Discípuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam diffícile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ».

Cœpit Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis, nemo est, qui relíquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut fílios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et fílios et agros cum persecutiónibus, et in sæculo futúro vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

Præcépta nosti: " Ne occídas, ne adúlteres, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem " ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia consevávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ».

Qui contristátus in hoc verbo, ábiit mærens; erat enim habens possessiónes multas.

Et circumspíciens Iesus ait discípulis suis: « Quam diffícile qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! »

Discípuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam diffícile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camé-

lum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

14a

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 13, 34

(℟. Allelúia). ℣. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(℟. Allelúia).

Estote misericordes,
sicut et Pater vester misericors est.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 6, 27-38

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Vobis dico, qui audítis: Dilígite inimícos vestros, bene fácite his qui vos odérunt; benedícite maledicéntibus vobis, oráte pro calumniántibus vos. Ei qui te pércutit in maxíllam, præbe et álteram. Et ab eo qui aufert tibi vestiméntum, étiam túnicam noli prohibére. Omni peténti te, tríbue; et ab eo qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et, prout vultis ut fáciant vobis hómines, fácite illis simíliter.

Et si dilígitis eos qui vos díligunt, quæ vobis est grátia? Nam et peccatóres diligéntes se díligunt. Et si bene fecéritis his qui vobis bene fáciunt, quæ vobis est grátia? Síquidem et peccatóres idem fáciunt. Et si mútuum dedéritis his a quibus sperátis recípere, quæ

vobis grátia est? Nam et peccatóres peccatóribus fœneràntur, ut recípiant æquália.

Verúmtamen dilígite inimícos vestros, bene fácite et mútuum date, nihil desperántes; et erit merces vestra multa, et éritis fílii Altíssimi, quia ipse benígnus est super ingrátos et malos. Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est.

Et nolíte iudicáre et non iudicabímini; et nolíte condemnáre et non condemnabímini; dimíttite et dimittémini; date et dábitur vobis: mensúram bonam, confértam, coagitátam, supereffluéntem dabunt in sinum vestrum. Eádem quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis ». — Verbum Dómini.

15

Pro religiosis

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 8, 12 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(℟. Allelúia).

Sequar te quocumque ieris.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesu et discípulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent et vólucres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire, et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte mihi renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspíciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

16

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 23

(℟. Allelúia). ℣. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. (℟. Allelúia).

Martha excepit illum.
Maria optimam partem elegit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollícita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

17

Pro religiosis

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 3

(℟. Allelúia). ℣. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(℟. Allelúia).

Complacuit Patri vestro dare vobis Regnum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 32-34

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Noli timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis Regnum.

Véndite quæ possidétis et date eleemósynam. Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt, thesáurum non deficiéntem in cælis, quo fur non apprópiat, neque tínea corrúmpit.

Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit ». — Verbum Dómini.

18

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 21, 36

(℟. Allelúia). ℣. Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini, stare ante Fílium hóminis. (℟. Allelúia).

Et vos estote parati.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus ex-

spectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet ». — Verbum Dómini.

19

Pro religiosis

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 3

(℟. Allelúia). ℣. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(℟. Allelúia).

Qui non renuntiat omnibus quæ possidet,
non potest meus esse discipulus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 14, 25-33

In illo témpore:

Ibant turbæ multæ cum Iesu, et convérsus dixit ad illos: « Si quis venit ad me, et non odit patrem suum et matrem et uxórem, et fílios et fratres et soróres, adhuc et ánimam suam, non potest esse meus discípulus. Et qui non báiulat crucem suam et venit post me, non potest esse meus discípulus.

Quis enim ex vobis, volens turrem ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, si habet ad perficiéndum? ne, posteáquam posúerit fundaméntum et non potúerit perfícere, omnes qui vident incípiant illúdere

ei, dicéntes: “ Hic homo cœpit ædificáre et non pótuit consummáre? ”

Aut quis rex, itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem mílibus occúrrere ei, qui cum vigínti mílibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens rogat ea quæ pacis sunt.

Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus ».

Verbum Dómini.

20

Alleluia et Versus ante Evang. Io 15, 9 b. 5 b

(℟. Allelúia). ℣. Manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. (℟. Allelúia).

Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est

foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

21

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 13, 34

(℟. Allelúia). ℣. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(℟. Allelúia).

Vos amici mei estis, si facietis quæ ego præcipio vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester má-

neat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

22

Alleluia et Versus ante Evang. Io 15, 9 b. 5 b

(℟. Allelúia). ℣. Manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. (℟. Allelúia).

Volo ut ubi ego sum,
et illi sint mecum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut et nos unum sumus.

Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

ANTIPHONÆ AD INTROITUM AD LIBITUM

in sollemnitatibus et festis

1. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beáti (beátæ) N (mártyris, pastóris, etc.): de cuius sollemnitáte (festivitáte, passióne) gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei.

2. Lætémur omnes in Dómino in sollemnitáte sancti N., protectóris nostri, qui hódie ex hoc mundo, fide triúmphans, ad cælum migrávit, in ætérnum cum Christo regnatúrus.

3. Certámen gloriósum Patróni nostri cum gáudio celebrémus, qui, Christum conféssus coram homínibus, honorári a Christo méruit coram Patre qui est in cælis.

4. Sollemnitátem beáti N. mártyris cum gáudio celebrémus, quia pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et hódie in cælis a Christo méruit glorióse coronári.

5. Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti eius et qui timétis Deum, pusílli et magni; quóniam regnábit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei.

6. Hódie beátus N. labóris sui prǽmium recépit; hódie in cæl ésti convívio cum Sanctis ómnibus gloriósus consédit.

MISSÆ RITUALES

NB. - Textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.

I. IN CONFERENDIS SACRAMENTIS INITIATIONIS CHRISTIANÆ

1. PRO ELECTIONE SEU INSCRIPTIONE NOMINIS

Ant. ad introitum — Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quǽrite Dóminum et confirmámini,
quǽrite fáciem eius semper.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum
grátia abundantióre lætíficas,
réspice propítius ad electiónem tuam,
ut piæ protectiónis auxílium
et regenerándos múniat et renátos.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur p. 1066.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ad ætérnam vitam
in confessióne tui nóminis
baptísmatis réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium et desidéria iúbeas pérfici
et peccáta deléri. Per Christum.

Dicitur præfatio de Tempore.

Ant. ad communionem — Eph 1, 7

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiæ eius.

Post communionem

Puríficent nos, quǽsumus, Dómine,
sacraménta quæ súmpsimus,
et fámulos tuos
ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiæ reátu constringúntur,
cæléstis remédii plenitúdine gloriéntur.
Per Christum.

Sumi potest etiam Missa feriæ sextæ hebdomadæ IV in Quadragesima, p. 174.

2. IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Hæc Missa adhibetur quando scrutinia celebrantur, sive tempore ipsis proprio, idest in dominicis III, IV et V in Quadragesima, sive aliis temporibus.

Ant. ad introitum — Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis,
congregábo vos de univérsis terris;
et effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris.
Et dabo vobis spíritum novum,
dicit Dóminus.

Collecta

In primo scrutinio:

Da, quǽsumus, Dómine, eléctis nostris
digne atque sapiénter
ad confessiónem tuæ laudis accédere,
ut dignitáte prístina,
quam originális transgressióne perdidérunt,
per tuam glóriam reforméntur.
Per Dóminum.

In secundo scrutinio:

Omnípotens sempitérne Deus,
Ecclésiam tuam spirituáli iucunditáte multíplica,
ut, qui sunt generatióne terréni,
fiant regeneratióne cæléstes. Per Dóminum.

In tertio scrutinio:

Concéde, Dómine, eléctis nostris,
ut, sanctis edócti mystériis,
et renovéntur fonte baptísmatis
et inter Ecclésiæ tuæ membra numeréntur.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur p. 1066.

Super oblata

In primo scrutinio:

Miserátio tua, Deus,
ad hæc percipiénda mystéria fámulos tuos, quæsumus,
et prævéniat competénter
et devóta conversatióne perdúcat. Per Christum.

In secundo scrutinio:

Remédii sempitérni múnera, Dómine,
lætántes offérimus, supplíciter exorántes,
ut éadem nos et digne venerári
et pro salvándis congruénter exhibére perfícias.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos, quos fídei christiánæ primítiis imbuísti,
huius sacrifícii tríbuas operatióne mundári.
Per Christum.

Dicitur præfatio propria de singulis dominicis Quadragesimæ vel, aliis diebus, de Tempore.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit memoria patrinorum, et dicitur Hanc ígitur proprium.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum,
qui eléctos tuos susceptúri sunt
ad sanctam grátiam baptísmi tui,
et recitantur nomina patrinorum et matrinarum,
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est ...

Hanc ígitur oblatiónem, Dómine,
ut propítius suscípias, deprecámur,
quam tibi offérimus pro fámulis et famulábus tuis,
quos ad ætérnam vitam
et beátum grátiæ tuæ donum numeráre,
elégere atque vocáre dignátus es.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Samaritana: Io 4, 13-14

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus,
fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf. Io 9, 11

Dóminus linívit óculos meos:
et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Quando legitur Evangelium de Lazaro: Io 11, 26

Omnis qui vivit et credit in me,
non moriétur in ætérnum, dicit Dóminus.

Post communionem

In primo scrutinio:

Adésto, Dómine, quǽsumus, redemptiónis efféctibus,
ut, quos sacraméntis æternitátis instítues,
eósdem prótegas dignánter aptándos.
Per Christum.

In secundo scrutinio:

Tu semper, quǽsumus, Dómine,
tuam attólle benígnus famíliam,
tu dispóne corréctam, tu propítius tuére subiéctam,
tu gubérna perpétua bonitáte salvándam.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Concúrrat, Dómine, quǽsumus, pópulus tuus
et toto tibi corde subiéctus obtíneat,
ut, ab omni perturbatióne secúrus,
et salvatiónis suæ gáudia promptus exérceat
et pro regenerándis benígnus exóret.
Per Christum.

3. IN CONFERENDO BAPTISMATE

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in collatione Baptismi adultorum, præsertim si in eadem actione liturgica etiam Confirmatio datur.

Dici potest, pro opportunitate, etiam in collatione Baptismi parvulorum.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque feriis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A

Ant. ad introitum — Eph 4, 24

Indúite novum hóminem,
qui secúndum Deum creátus est
in iustítia et sanctitáte veritátis.

Collecta

Deus, qui nos facis passiónis et resurrectiónis Fílii tui participáre mystérium,
præsta, quǽsumus,

ut, adoptiónis filiórum Spíritu roboráti,
in novitáte vitæ iúgiter ambulémus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1076-1107, vel, pro parvulis, pp. 1109-1125.

Super oblata

Quos Fílio tuo conformátos
(et chrísmatis signáculo perféctos)
pópulo sacerdotáli propítius aggregásti,
rogámus, Dómine,
ut in acceptábiles hóstias computáre dignéris,
et una cum oblatiónibus Ecclésiæ tuæ benígnus accípias.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit memoria patrinorum:

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum,
qui eléctos tuos suscepérunt
ad sanctam grátiam baptísmi tui,
et recitantur nomina patrinorum et matrinarum,
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est ...

In Precibus eucharisticis, neophytorum memoria secundum has formulas inseritur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus pro his quoque,
quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum,
ut inveníres eos in Christo Iesu Dómino nostro,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et nómina eórum ascríbi iúbeas in libro vivéntium.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba et univérso clero, additur:

Recordáre quoque, Dómine, neophytórum,
qui hódie per Baptísmum (et Confirmatiónem)
famíliæ tuæ adiúncti sunt,
ut Christum, Fílium tuum,
corde magno et ánimo voJénti sequántur.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba adésto propítius, additur:

Confórta, quǽsumus, in sancto propósito fámulos tuos,
qui hódie per lavácrum regeneratiónis
(et donatiónem Sancti Spíritus)
plebi tuæ aggregáti sunt,
et concéde, ut in novitáte vitæ semper procédant.
Omnes fílios tuos ubíque dispérsos ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio neophytorum inseritur hoc modo:

... sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium, et neophytórum,
quos hódie ex aqua et Spíritu Sancto regenerásti,
et cuncti pópuli tui ...

Ant. ad communionem 1 Io 3, 1

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater,
ut fílii Dei nominémur et simus.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, carnis et sánguinis Fílii tui prǽditi sacraménto,
in communióne Spíritus eius
fratrúmque dilectióne ita crescámus,
quátenus ad plenam córporis Christi mensúram
caritáte vívida dilatémur.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum — Tit 3, 5. 7

Salvos nos fecit Deus
per lavácrum regeneratiónis
et renovatiónis Spíritus Sancti,
ut, iustificáti grátia ipsíus,
herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

Collecta

Deus, qui nos regéneras verbo vitæ,
da, ut, corde sincéro illud accipiéntes,
veritátem álacres faciámus,
et fratérnæ afferámus fructus plúrimos caritátis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1076-1107, vel, pro parvulis, pp. 1109-1125.

Super oblata

Ad parátum panem accedéntibus vinúmque commíxtum
iánuam, Dómine, résera cenæ tuæ,
ut, cæléste cum gáudiis convívium celebrántes,
inter sanctórum cives tuósque domésticos censeámur.
Per Christum.

Intercessiones propriæ, pp. 1056-1057.

Ant. ad communionem — 1 Io 3, 2

Caríssimi, nunc fílii Dei sumus,
et nondum appáruit quid érimus.

Post communionem

Præclárum, Dómine,
mortis et resurrectiónis Fílii tui mystérium,
quod annuntiávimus, celebrándo,
fac, ut, per huius sacraménti virtútem,
étiam vivéndo fateámur.
Per Christum.

4. IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Hæc Missa dicitur, cum colore rubro vel albo, quando in ipsa Missa aut immediate ante vel post ipsam Missam confertur Confirmatio.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque feriis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A

Ant. ad introitum Ez 36, 25-26

Dicit Dóminus: Effúndam super vos aquam mundam,
et dabo vobis cor novum,
et spíritum novum ponam in médio vestri.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut Spíritus Sanctus advéniens
templum nos glóriæ suæ
dignánter inhabitándo perfíciat.
Per Dóminum.

Vel:

Promissiónem tuam, quǽsumus, Dómine,
super nos propitiátus adímple,
ut Spíritus Sanctus advéniens
nos coram mundo testes effíciat
Evangélii Dómini nostri Iesu Christi.
Qui tecum vivit.

Aliæ orationes ad libitum, pp. 1062-1063.
Lectiones ut infra, pp. 1126-1151.

Super oblata

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine,
súscipe vota cleménter, et præsta,
ut, Fílio tuo perféctius configuráti,

in testimónium eius indesinénter accréscant,
memoriále participántes redemptiónis eius,
qua Spíritum tuum nobis ipse proméruit.
Qui tecum.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus pro iis quoque,
quos, Baptísmate regenerátos,
confirmáre dignátus es donatióne Spíritus Sancti,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propitiátus in eis tuam grátiam custódias.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem — Cf. Hebr 6, 4

Quicúmque illumináti estis,
qui gustavístis donum cæléste,
et partícipes facti estis Spíritus Sancti,
gaudéte omnes in Dómino.

Post communionem

Spíritu Sancto, Dómine, perúnctos
tuíque Fílii sacraménto nutrítos
tua in pósterum benedictióne proséquere,
ut, ómnibus adversitátibus superátis,
Ecclésiam tuam sanctitáte lætíficent,
eiúsque in mundo increménta
suis opéribus et caritáte promóveant.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Loco benedictionis consuetæ, in fine Missæ adhibetur benedictio quæ sequitur, vel oratio super populum, p. 1061.

Benedícat vos Deus Pater omnípotens,
qui vos, ex aqua et Spíritu Sancto renátos,
fílios suæ adoptiónis effécit,
et dignos sua patérna dilectióne custódiat.
℟. Amen.

Benedícat vos Fílius eius unigénitus,
qui Spíritum veritátis
in Ecclésia mansúrum esse promísit,
et vos in confessióne veræ fídei
sua virtúte confírmet.
℟. Amen.

Benedícat vos Spíritus Sanctus,
qui ignem caritátis in córdibus discipulórum accéndit,
et vos, in unum congregátos,
ad gáudium regni Dei sine offensióne perdúcat.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

Oratio super populum

Loco formulæ benedictionis prædictæ, adhiberi potest oratio super populum.

Diaconus vel minister dicere potest invitatorium: Inclináte vos ad benedictiónem, vel aliud.

Deinde Episcopus, manibus super populum extensis, dicit:

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
et Spíritus Sancti dona
in córdibus tuórum custódi fidélium,
ut et Christum crucifíxum
coram mundo confitéri non erubéscant,
et mandáta eius devóta caritáte perfíciant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

B

Ant. ad introitum Cf. Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Spíritum Sanctum tuum, quǽsumus, Dómine,
super nos dignánter effúnde,
ut omnes, in unitáte fídei ambulántes,
et caritátis eius fortitúdine roboráti,
ad mensúram ætátis plenitúdinis Christi occurrámus.
Per Dóminum.

Aliæ orationes ad libitum, pp. 1059 et 1063.
Lectiones ut infra, pp. 1126-1151.

Super oblata

Hos fámulos tuos, Dómine,
una cum Unigénito tuo benígnus admítte,
ut, qui eius cruce spiritalíque sunt unctióne signáti,
se tibi cum ipso iúgiter offeréntes,
largiórem in dies effusiónem tui Spíritus mereántur.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium, ut in Missa præcedente, p. 1060.

Ant. ad communionem Ps 33, 6. 9

Accédite ad Dóminum et illuminámini:
gustáte et vidéte quóniam suávis est.

Post communionem

Quos tui Spíritus, Dómine, cumulásti munéribus,
tuíque auxísti Unigéniti nutriménto,
fac étiam in plenitúdine legis instrúctos,
ut coram mundo tuæ libertátem adoptiónis
iúgiter maniféstent,
et prophéticum tui pópuli munus
sua váleant sanctitáte præbére.
Per Christum.

Benedictio sollemnis vel oratio super populum, pp. 1060-1061.

C

Aliæ orationes, pro opportunitate adhibendæ

Collecta

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procédit illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, oblatiónem famíliæ tuæ,
ut, qui donum Spíritus Sancti suscepérunt,
et colláta custódiant, et ad ætérna prǽmia pervéniant.
Per Christum.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno pane cælésti satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

A

AD CATECHUMENOS FACIENDOS

Lectio prior

Egredere de terra tua, et veni in terram, quam monstrabo tibi.

Léctio libri Génesis 12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi; et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus.

Benedícam benedicéntibus tibi et maledícam maledicéntibus tibi; atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 12-13. 18-19. 20 et 22 (℟.: 12 b vel 22)

℟. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

vel: Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
13 De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes fílios hóminum. ℟.

18 Ecce óculi Dómini
super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. ℟.

Alleluia et Versus ante Evang. Io 1, 41 et 17 b

(℟. Allelúia). ℣. Invénimus Messíam,
qui est Christus;
grátia et véritas per eum facta est.
(℟. Allelúia).

Evangelium

Ecce Agnus Dei. Invenimus Messiam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discípulis eius duo. Et respíciens Iesum ambulántem, dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quǽritis? »

Qui dixérunt ei: « Rabbi (quod dícitur interpretátum: Magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audíerant ab Ioánne et secúti fúerant eum.

Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam (quod est interpretátum Christus) ». Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus dixit: « Tu es Simon fílius Ioánnis: tu vocáberis Cephas (quod interpretátur Petrus) ».

Verbum Dómini.

B

IN DIE ELECTIONIS BAPTIZANDORUM

Si electio fit dominica I in Quadragesima, sumi possunt lectiones cuiuslibet seriei huius dominicæ.

Si fit extra dominicam et lectiones diei non conveniunt, similiter seligantur lectiones inter eas quæ assignantur dominicæ I in Quadragesima, p. 43, vel aliæ aptæ.

C

IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Ad I Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ III in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus, p. 107.

Ad II Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ IV in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus, p. 144.

Ad III Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ V in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus, p. 181.

D

IN TRADITIONE SYMBOLI

Lectio prima

Audi, Israel: Diliges Dominum ex toto corde tuo.

Léctio libri Deuteronómii 6, 1-7

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Hæc sunt præcépta et cæremóniæ atque iudícia, quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos, et faciátis ea in terra ad quam transgredímini possidéndam; ut tímeas Dóminum Deum tuum et custódias ómnia mandáta et præcépta eius, quæ ego præcípio tibi et fíliis ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui.

Audi, Israel, et obsérva, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicéris ámplius, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manántem.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea fíliis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (℟.: Io 6, 69)

℟. Dómine, verba vitæ ætérnæ habes.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. ℟.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. ℟.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum sǽculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. ℟.

11 Desiderabília super aurum
et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. ℟.

Lectio secunda

1

Fidei confessio credentis in Deum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 10, 8-13

Fratres:

Quid dicit Scriptúra? « Prope te est verbum in ore tuo et in corde tuo »; hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia, si confiteáris in ore tuo « Dóminum Iesum » et in corde tuo credíderis quod Deus illum excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salútem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ». Non enim est distínctio Iudǽi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum: « Omnis enim quicúmque invocáverit Nomen Dómini, salvus erit ». — Verbum Dómini.

2

* *Per Evangelium salvamini, qua ratione evangelizaverim vobis, si tenetis.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 15, 1-8

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratióne evangelizáverim vobis, si tenétis, nisi si frustra credidístis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi; quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris, secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scriptúras, et quia visus est Cephæ, et post hæc Duódecim; deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus plures manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deínde visus est Iacóbo, deínde Apóstolis ómnibus; novíssime autem ómnium, tamquam abortívo, visus est et mihi.

Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 15, 1-4

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratióne evangelizáverim vobis, si tenétis, nisi si frustra credidístis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi; quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scriptúras. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Versus ante Evangelium Io 3, 16

℣. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum Unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam.

Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
16, 13-18

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dícitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsum eam ». — Verbum Dómini.

2

Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me in tenebris non maneat.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 44-50

In illo témpore:

Clamávit Iesus et dixit: « Qui credit in me, non credit in me sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. Et si quis audíerit verba mea et non custodíerit, ego non iúdico eum; non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdicet eum. Sermo quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die.

Quia ego ex me ipso non sum locútus; sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar.

Et scio quia mandátum eius vita ætérna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ».

Verbum Dómini.

E

IN TRADITIONE ORATIONIS DOMINICÆ

Lectio prima

Traham vos in vinculis caritatis.

Léctio libri Osée prophétæ 11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus:

« Puer Israel, et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi fílium meum.

Et ego, quasi nutrícius Ephraim, portábam eos in brácchiis meis, et nesciérunt quod curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est pænitúdo mea. Non fáciam furórem iræ meæ, non convértar ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui sanctus, et non ingrédiar civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

vel

Ps 102, 1-2. 8 et 10. 11-12. 13 et 18 (℟.: 13)

℟. Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. ℟.

11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. ℟.

13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se,
18 in eos qui servant testaméntum eius,
et mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea. ℟.

Lectio secunda

1

Accepistis Spiritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 8, 14-17. 26-27

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi fílii Dei sunt. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in

timórem, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

2

Misit Deus Spiritum Filii sui in corda nostra, clamantem: Abba, Pater.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Quóniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda nostra, clamántem: « Abba, Pater ». Itaque iam non es servus, sed fílius. Quod si fílius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium Rom 8, 15

℣. Non accepístis spíritum servitútis íterum in timóre,
sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum,
in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Evangelium

Domine, doce nos orare.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 6, 9-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sic vos orábitis:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur Nomen tuum, advéniat Regnum tuum, fiat volúntas tua sicut in cælo et in terra. Panem nostrum supersubstantiálem da nobis hódie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris, et ne indúcas nos in tentatiónem, sed líbera nos a Malo ». — Verbum Dómini.

F

AD RITUM « EFFETHA »

Evangelium

Effetha, quod est Adaperire.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 7, 31-37

In illo témpore:

Exiens Iesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilǽæ inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum et mutum, et deprecántur eum ut impónat illi manum.

Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas eius, et éxspuens tétigit linguam eius, et suspíciens in cælum ingémuit et ait illi: « Effetha », quod est: « Adaperíre ». Et statim apértæ sunt aures eius, et solútum est vínculum linguæ eius, et loquebátur recte.

Et præcépit illis ne cui dícerent. Quanto autem eis præcipiébat, tanto magis plus prædicábant.

Et eo ámplius admirabántur dicéntes: « Bene ómnia fecit, et surdos facit audíre et mutos loqui ».
Verbum Dómini.

G

IN CONFERENDO BAPTISMATE ADULTORUM

Cum initiatio christiana in Vigilia paschali peragitur, e lectionibus pro eadem Vigilia assignatis, p. 337, præter Ex 14 (lectionem tertiam), seligatur Is 55 (lectio quinta) et Ez 36 (lectio septima).
Secus, extra Vigiliam paschalem:

Lectio prima extra tempus paschale

1

Sic erit semen tuum. Semini tuo dabo terram hanc.

Léctio libri Génesis 15, 1-6. 18 a

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad Abram per visiónem dicens: « Noli timére, Abram, ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis ».

Dixítque Abram: « Dómine Deus, quid dabis mihi? Ego vadam absque líberis, et fílius procuratóris domus meæ iste damáscus Eliézer ». Addidítque Abram: « Mihi autem non dedísti semen; et ecce vernáculus meus heres meus erit ».

Statímque sermo Dómini factus est ad eum dicens: « Non erit hic heres tuus, sed qui egrediétur de útero tuo, ipsum habébis herédem ».

Eduxítque eum foras et ait illi: « Súspice cælum et númera stellas, si potes ». Et dixit ei: « Sic erit semen tuum ». Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi ad iustítiam.

In illo die pépigit Dóminus fœdus cum Abram dicens: « Sémini tuo dabo terram hanc, a flúvio Ægýpti usque ad flúvium magnum Euphráten ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 88, 3-4. 16-17. 21-22. 25 et 27 (℟.: cf. 2 a)

℟. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua.
4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo ». ℟.

16 Beátus pópulus qui scit iubilatiónem;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,
17 et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltabúntur. ℟.

21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et brácchium meum confortábit eum. ℟.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». ℟.

2

Statuam pactum meum inter me et te,
et inter semen tuum
post te in generationibus suis, fœdere sempiterno.

Léctio libri Génesis 17, 1-8

Postquam Abram nonagínta et novem annórum esse cœperat, appáruit ei Dóminus dixítque ad eum: « Ego

Deus omnípotens: ámbula coram me, et esto perféctus. Ponámque fœdus meum inter me et te, et multiplicábo te veheménter nimis ». Cécidit Abram pronus in fáciem.

Dixítque ei Deus: « Ego sum, et pactum meum tecum. Erísque pater multárum géntium, nec ultra vocábitur nomen tuum Abram, sed appelláberis Abraham, quia patrem multárum géntium constítui te. Faciámque te créscere vehementíssime et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generatiónibus suis, fœ́dere sempitérno, ut sim Deus tuus et séminis tui post te. Dabóque tibi et sémini tuo terram peregrinatiónis tuæ, omnem terram Chánaan in possessiónem ætérnam, erúque Deus eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis voréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

3

Abicite deos alienos, qui in medio vestri sunt.

Léctio libri Génesis 35, 1-4. 6-7 a

In diébus illis:

Locútus est Deus ad Iacob: « Surge, et ascénde Bethel, et hábita ibi, facque altáre Deo, qui appáruit tibi quando fugiébas Esau fratrem tuum ».

Iacob vero, convocáta omni domo sua, ait: « Abícite deos aliénos, qui in médio vestri sunt, et mundámini ac mutáte vestiménta vestra. Súrgite, et ascendámus in Bethel, ut faciámus ibi altáre Deo, qui exaudívit me in die tribulatiónis meæ, et sócius fuit itíneris mei ». Dedérunt ergo ei omnes deos aliénos, quos habébant, et ináures, quæ erant in áuribus eórum; at ille infódit ea subter terebínthum, quæ est post urbem Sichem.

Venit ígitur Iacob Luzam, quæ est in terra Chánaan, cognoménto Bethel, ipse et omnis pópulus cum eo. Ædificavítque ibi altáre, et appellávit nomen loci illíus: Domus Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 65, 1-3 a. 8-9. 16-17 (℟.: 1)

℟. Iubiláte Deo, omnis terra.

1 Iubiláte Deo, omnis terra,
2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
3 Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua ». ℟.

8 Benedícite, gentes, Deum nostrum,
et audítam fácite vocem laudis eius;
9 qui pósuit ánimam nostram ad vitam,
et non dedit in commotiónem pedes nostros. ℟.
16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
17 Ad ipsum ore meo clamávi,
et exaltávi in lingua mea. ℟.

4

Elige vitam, ut et tu vivas et semen tuum.

Léctio libri Deuteronómii 30, 15-20

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Consídera quod hódie proposúerim in conspéctu tuo vitam et bonum, et e contrário mortem et malum, ut díligas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius, et custódias mandáta illíus ac cæremónias atque iudícia, et vivas; atque multíplicet te benedicátque tibi in terra, ad quam ingrediéris possidéndam.

Si autem avérsum fúerit cor tuum et audíre nolúeris, atque erróre decéptus adoráveris deos aliénos et servíeris eis, prædíco tibi hódie quod péreas et parvo témpore moriéris in terra, ad quam, Iordáne transmísso, ingrediéris possidéndam.

Testes ínvoco hódie cælum et terram, quod proposúerim vobis vitam et mortem, benedictiónem et maledictiónem. Elige ergo vitam, ut et tu vivas et semen tuum; et díligas Dóminum Deum tuum, atque obœdias voci eius et illi adhǽreas (ipse est enim vita tua et longitúdo diérum tuórum), ut hábites in terra, pro qua iurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Isaac et Iacob, ut daret eam illis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 2 ab vel Eph 5, 14)

℟. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

vel: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis,
et illuminábit te Christus.

4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:
5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? ℟.

6 Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honóre coronásti eum;
7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius: ℟.

8 Oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. ℟.

5

Serviemus Domino, quia ipse est Deus noster.

Léctio libri Iósue 24, 1-2 a. 15-17. 18 b-25 a

In diébus illis:

Congregávit Iósue omnes tribus Israel in Sichem, et vocávit maióres natu ac príncipes et iúdices et magístros, steterúntque in conspéctu Dómini, et ad pópulum sic locútus est: « Si malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódie quod placet, cui servíre potíssimum debeátis, utrum diis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis

Amorrhæórum, in quorum terra habitátis; ego autem et domus mea serviémus Dómino ».

Respondítque pópulus et ait: « Absit a nobis ut relinquámus Dóminum et serviámus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos et patres nostros de terra Ægýpti, de domo servitútis, fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster ».

Dixítque Iósue ad pópulum: « Non potéritis servíre Dómino. Deus enim sanctus et fortis æmulátor est, nec ignóscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum et serviéritis diis aliénis, convértet se et affliget vos atque subvértet, postquam vobis præstíterit bona ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Nequáquam ita, ut lóqueris, erit, sed Dómino serviémus ».

Et Iósue ad pópulum: « Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei ».

Responderúntque: « Testes ».

« Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestri, et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Dómino Deo nostro serviémus, et obœdiéntes érimus præcéptis eius ».

Percússit ergo Iósue in die illo fœdus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2-3; 42, 3. 4 (℟.: 41, 3 a)

℟. Sitívit ánima mea ad Deum vivum.

2 Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? ℟.
3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam;
ipsa me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. ℟.
4 Et introíbo ad altáre Dei,
ad Deum lætítiæ exsultatiónis meæ.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. ℟.

6

Descendit Naaman et lavit in Iordane septies, et mundatus est.

Léctio libri secúndi Regum 5, 9-15 a

In diébus illis:

Venit Náaman princeps milítiæ regis Sýriæ cum equis et cúrribus, et stetit ad óstium domus Eliséi.

Misítque ad eum Eliséus núntium dicens: « Vade et laváre sépties in Iordáne, et recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis ».

Irátus Náaman recedébat dicens: « Putábam quod egrederétur ad me, et stans invocáret nomen Dómini Dei sui, et tángeret manu sua locum lepræ et curáret me. Numquid non melióres sunt Abana et Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israel, ut laver in eis et munder? »

Cum ergo vertísset se et abíret indígnans, accessérunt ad eum servi sui et locúti sunt ei: « Pater, et si rem grandem dixísset tibi prophéta, certe fácere debúeras; quanto magis quia nunc dixit tibi: " Laváre et mundáberis " ».

Descéndit et lavit in Iordáne sépties iuxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro eius sicut caro púeri párvuli, et mundátus est.

Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit et stetit coram eo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (℟.: 12 a)

℟. Cor mundum crea in me, Deus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

8 Ecce enim veritátem in corde dilexísti,
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
9 Aspérges me hyssópo, et mundábor;
lavábis me, et super nivem dealbábor. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. ℟.

7

Effundam spiritum meum super semen tuum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 44, 1-3

« Audi, Iacob, serve meus, et Israel, quem elégi. Hæc dicit Dóminus fáciens et formans te, ab útero auxiliátor tuus:

“ Noli timére, serve meus Iacob et rectíssime, quem elégi. Effúndam enim aquas super sitiéntem, et fluénta

super áridam; effúndam spíritum meum super semen tuum, et benedictiónem meam super stirpem tuam " ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 a (℟.: 2 b)

℟. Sitívit in te ánima mea, Deus meus.

2 Deus, Deus meus es tu, ad te luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, te desiderávit caro mea. ℟.

3 In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appárui tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. ℟.

5 Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.
6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. ℟.

8 Quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
9 Adhæsit ánima mea post te. ℟.

8

In corde eorum scribam legem meam.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 31, 31-34

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Iuda fœdus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti, pactum quod írritum fecérunt, et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus.

Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus: Dabo legem meam in

viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum, dicens: " Cognósce Dóminum "; omnes enim cognóscent me, a mínimo eórum usque ad máximum, ait Dóminus; quia propitiábor iniquitáti eórum, et peccáti eórum non memorábor ámplius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 31, 1-2. 5. 11 (℟.: 1 a vel 11 a)

℟. Beátus cui remíssa est iníquitas.

vel: Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti.

1 Beátus cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.
2 Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum,
nec est in spíritu eius dolus. ℟.

5 Peccátum meum cógnitum tibi feci,
et delíctum meum non abscóndi.
Dixi: « Confitébor advérsum me
iniquitátem meam Dómino ».
Et tu remisísti impietátem peccáti mei. ℟.

11 Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti,
et gloriámini, omnes recti corde. ℟.

9

Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et ef-

fúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (℟.: Ez 36, 26)

℟. Dabo vobis cor novum et spíritum novum
in médio vestri.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

8 Ecce enim veritátem in corde dilexísti,
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
9 Aspérges me hyssópo, et mundábor;
lavábis me, et super nivem dealbábor. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 14 a. 36-40 a. 41-42

Die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est: « Certíssime sciat omnis domus Israel quia et Dóminum eum et Christum Deus fecit, hunc Iesum quem vos crucifixístis ».

His audítis, compúncti sunt corde, et dixérunt ad Petrum et réliquos Apóstolos: « Quid faciémus, viri fratres? »

Petrus vero ad illos: « Pæniténtiam, inquit, ágite, et baptizétur unusquísque vestrum in nómine Iesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum, et accipiétis donum Sancti Spíritus. Vobis enim est repromíssio et fíliis vestris et ómnibus qui longe sunt, quoscúmque advocáverit Dóminus Deus noster ».

Aliis étiam verbis plúribus testificátus est, et exhortabátur eos. Qui ergo, recépto sermóne eius, baptizáti sunt, et appósitæ sunt in illa die ánimæ círciter tria mília. Erant autem perseverántes in doctrína Apostolórum et communicatióne, in fractióne panis et oratiónibus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 6-7. 8-9 (℟.: 6 a)

℟. Respícite ad eum, et illuminámini.
vel Allelúia.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.
6 Respícite ad eum, et illumináмini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.
8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

2

Si credis ex toto corde, licet te baptizari.

Léctio Actuum Apostolórum 8, 26-38

In diébus illis:

Angelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens: « Surge, et vade contra meridiánum ad viam, quæ descéndit ab Ierúsalem in Gazam: hæc est desérta ». Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthiops, eunúchus potens Candácis, regínæ Æthíopum, qui erat super omnem gazam eius, qui vénerat adoráre in Ierúsalem; et revertebátur sedens super currum suum, et legébat prophétam Isaíam.

Dixit autem Spíritus Philíppo: « Accéde et adiúnge te ad currum istum ».

Accúrrens autem Philíppus, audívit illum legéntem Isaíam prophétam et dixit: « Putásne intéllegis quæ legis? »

Qui ait: « Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? » Rogavítque Philíppum ut ascénderet et sedéret secum.

Locus autem Scriptúræ quem legébat erat hic: « Tamquam ovis ad occisiónem ductus est, et sicut agnus

coram tondénte se sine voce, sic non áperit os suum. In humilitáte eius iudícium eius sublátum est: generatiónem illíus quis enarrábit? Quóniam tóllitur de terra vita eius ».

Respóndens autem eunúchus Philíppo dixit: « Obsecro te, de quo Prophéta dicit hoc? De se an de álio áliquo? » Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Iesum.

Et, dum irent per viam, venérunt ad quandam aquam, et ait eunúchus: « Ecce aqua; quid próhibet me baptizári? » Et iussit stare currum; et descendérunt utérque in aquam, Philíppus et eunúchus, et baptizávit eum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 8 b-9 abc. 13-14 (℟.: Eph 5, 14)

℟. Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis,
et illuminábit te Christus.

vel Allelúia.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. ℟.

8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.
9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus es tu, ne me reícias. ℟.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. ℟.

3

Beati qui ad cenam nuptiarum Agni vocati sunt.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
19, 1. 5-9 a

Ego Ioánnes audívi quasi vocem magnam turbæ multæ in cælo dicéntium: « Allelúia, salus et glória et virtus Deo nostro ».

Et vox de throno exívit dicens: « Laudem dícite Deo nostro, omnes servi eius, et qui timétis eum, pusílli et magni ».

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonítruum magnórum, dicéntium:

« Allelúia, quóniam regnávit Dóminus, Deus noster omnípotens. Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, et Uxor eius præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssinum splendens mundum; býssinum enim iustificatiónes sunt sanctórum ».

Et dicit mihi: Scribe: « Beáti qui ad cenam nuptiárum Agni vocáti sunt ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 65, 1-3 a. 8-9. 16-17 (℟.: 1)

℟. Iubiláte Deo, omnis terra. Vel Allelúia.

1 Iubiláte Deo, omnis terra,
2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
3 Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua ». ℟.

8 Benedícite, gentes, Deum nostrum,
et audítam fácite vocem laudis eius;
9 qui pósuit ánimam nostram ad vitam,
et non dedit in commotiónem pedes nostros. ℟.

16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
17 Ad ipsum ore meo clamávi, et exaltávi in lingua mea. ℟.

Lectio secunda

1

* *Consepulti cum illo per baptismum, in novitate vitæ ambulemus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 6, 3-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectiónis érimus.

Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 6, 3-4. 8-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 8, 28-32. 35. 37-39

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes

fíeri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo, neque profúndum, neque ália quælibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

3

In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 12-13

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudǽi, sive Græci, sive servi, sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

4

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas 3, 26-28

Omnes fílii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicúmque enim in Christo baptizáti estis, Christum induístis; non est Iudǽus neque Græcus, non est servus neque liber, non est másculus et fémina; omnes enim vos unus estis in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

5

Prædestinavit nos
in adoptionem filiorum per Iesum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 1, 3-10. 13-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia, notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatiónem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra, in ipso.

In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salútis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus. — Verbum Dómini.

6

Unus Dominus, una fides, unum baptisma.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.
Verbum Dómini.

7

Induentes novum hominem, sicut dilecti Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Colossénses 3, 9 b-17

Fratres:

Exúite vos véterem hóminem cum áctibus eius, et indúite novum, eum qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem eius qui creávit eum; ubi non est

Græcus et Iudæus, circumcísio et præpútium, bárbarus, Scytha, servus, liber, sed ómnia et in ómnibus Christus.

Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis, et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

8

Salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus Sancti.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Titum 3, 4-7

Caríssime:

Cum benígnitas et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei, non ex opéribus iustítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit super nos abúnde per Iesum Christum Salvatórem nostrum; ut, iustificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

Verbum Dómini.

9

Aspersi corda a conscientia mala et abluti corpus aqua munda.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 10, 22-25

Fratres:

Accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala et ablúti corpus aqua munda; teneámus spei confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est qui repromísit); et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis et bonórum óperum, non deseréntes congregatiónem nostram, sicut est consuetúdinis quibúsdam, sed exhortántes et tanto magis quanto vidétis appropinquántem diem.

Verbum Dómini.

10

Vos genus electum, regale sacerdotium.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli
2, 4-5. 9-10

Caríssimi:

Ad Dóminum accedéntes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósum, et ipsi tamquam lápides vivi ædificámini domus spiritális in sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus in acquisitiónem, ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum; qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei; qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Col 3, 1

(℟. Allelúia). ℣. Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens.
(℟. Allelúia).

Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuíque secúndum opus eius ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Eph 4, 5-6

(℟. Allelúia). ℣. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma;
unus Deus et Pater. (℟. Allelúia).

Docete omnes gentes,
baptizantes eos in Nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
28, 18-20

In illo témpore:

Accédens Iesus locútus est úndecim discípulis dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (℟. Allelúia).

Baptizatus est in Iordane ab Ioanne.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis venit Iesus a Názareth Galilǽæ, et baptizátus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos, et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 6

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
(℟. Allelúia).

Quisquis non receperit Regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tángeret illos; discípuli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indígne tulit, et ait illis: « Sínite párvulos veníre ad me, ne prohibuéritis eos; tálium est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non recéperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ». Et compléxans eos, benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 16, 15

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.
(℟. Allelúia).

Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvus erit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-16. 19-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni crea-

túræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Tim 1, 10 b

(℟. Allelúia). ℣. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
(℟. Allelúia).

Scriptum est prædicari in nomine Christi pænitentiam in remissionem peccatorum in omnes gentes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 44-53

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et prophétis et psalmis de me ».

Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissiónem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitáte, quoad usque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Betlıániam, et elevátis mánibus suis benedíxit eis.

Et factum est, dum benedíceret illis, recéssit ab eis, et ferebátur in cælum. Et ipsi adoravérunt eum et regréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno; et erant semper in templo benedicéntes Deum.

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (℟. Allelúia).

Dedit potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius.

✠ Inítium sancti Evangélii
secúndum Ioánnem 1, 1-5. 9-14. 16-18

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est.

In ipso vita erat, et vita erat lux hóminum; et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem, véniens in mundum.

In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt; quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his qui credunt in

nómine eius, qui non ex sanguínibus neque ex voluntáte carnis neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis; et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

Et de plenitúdine eius nos omnes accépimus, et grátiam pro grátia. Quia Lex per Móysem data est, grátia et véritas per Iesum Christum facta est.

Deum nemo vidit umquam; Unigénitus Deus, qui est in sinu Patris, ipse enarrávit. — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Tim 1, 10 b

(℟. Allelúia). ℣. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
(℟. Allelúia).

Ecce Agnus Dei, qui tollit peccatum mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 29-34

In illo témpore:

Videt Ioánnes Iesum veniéntem ad se, et ait: « Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi.

Hic est de quo dixi: " Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat ". Et ego nesciébam eum; sed ut manifestétur Israel, proptérea veni ego in aqua baptízans ».

Et testimónium perhíbuit Ioánnes dicens: « Vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cælo, et mansit super eum.

Et ego nesciébam eum; sed qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: " Super quem víderis Spíritum descendéntem et manéntem super eum, hic est qui baptízat in Spíritu Sancto ".

Et ego vidi et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Petr 2, 9

(℟. Allelúia). ℣. Vos genus eléctum, regále sacerdótium,
gens sancta;
virtútes annuntiáte eius,
qui de ténebris vos vocávit
in admirábile lumen suum.
(℟. Allelúia).

Nisi quis natus fuerit denuo,
non potest videre Regnum Dei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-6

Erat homo ex pharisǽis, Nicodémus nómine, princeps Iudæórum.

Hic venit ad Iesum nocte, et dixit ei: « Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster; nemo enim potest hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico tibi, nisi quis natus fúerit dénuo, non potest vidére Regnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo nasci, cum senex sit? numquid potest in ventrem matris suæ iteráto introíre et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi, nisi quis natus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introíre in Regnum Dei.

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spíritu, spíritus est ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (℟. Allelúia).

Ut omnis qui credit in eum habeat vitam æternam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 16-21

In illo témpore:

Dixit Iesus Nicodémo: « Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Qui credit in eum non iudicátur, qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Fílii Dei.

Hoc est autem iudícium: Lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem; erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius.

Qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifestÉntur eius ópera, quia in Deo sunt facta ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(℟. Allelúia).

Ego lux in mundum veni.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 44-50

In illo témpore:

Clamávit Iesus et dixit: « Qui credit in me, non credit in me sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. Et si quis audíerit verba mea et non custodíerit, ego non iúdico eum; non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdicet eum. Sermo, quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die.

Quia ego ex meípso non sum locútus; sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar.

Et scio quia mandátum eius vita ætérna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 6

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
(℟. Allelúia).

Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea.

Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ».

Verbum Dómini.

H

IN CONFERENDO BAPTISMATE PARVULORUM

Lectio prima

1

Da nobis aquam, ut bibamus.

Léctio libri Exodi 17, 3-7

In diébus illis:

Sitívit pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exíre de Ægýpto, ut occíderes nos, et líberos nostros ac iuménta, siti? »

Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciam pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióribus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb; percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióribus Israel; et vocávit nomen loci illíus « Tentátio », propter iúrgium filiórum Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicéntes: « Estne Dóminus in nobis an non? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis living viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me, ánimam meam refécit.
3 Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea.

Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ».

Verbum Dómini.

H

IN CONFERENDO BAPTISMATE PARVULORUM

Lectio prima

1

Da nobis aquam, ut bibamus.

Léctio libri Exodi 17, 3-7

In diébus illis:

Sitívit pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exíre de Ægýpto, ut occíderes nos, et líberos nostros ac iuménta, siti? »

Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciam pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióribus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb; percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióribus Israel; et vocávit nomen loci illíus « Tentátio », propter iúrgium filiórum Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicéntes: « Estne Dóminus in nobis an non? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me, ánimam meam refécit.
3 Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

2

Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 33, 2-3. 6-7. 8-9. 14-15. 16-17 (℟.: 9 a)

℟. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

14 Próhibe linguam tuam a malo,
et lábia tua ne loquántur dolum.
15 Divérte a malo et fac bonum,
inquíre pacem et perséquere eam. ℟.

16 Oculi Dómini super iustos,
et aures eius in clamórem eórum.
17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum. ℟.

3

Vidi aquam egredientem de templo,
et omnes, ad quos
pervenit aqua ista, salvi facti sunt.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 47, 1-9. 12

In diébus illis:

Convértit me ángelus ad portam domus Dómini, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad orién-

tem; fácies enim domus respiciébat ad oriéntem, aquæ descendébant in latus templi dextrum ad merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad oriéntem, et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

Cum egrederétur vir ad oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos, et tradúxit me per aquam usque ad talos; rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad génua; et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes; et mensus est mille, torréntem quem non pótui pertransíre, quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

Et dixit ad me: « Certe vidísti, fili hóminis ». Et edúxit me et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte.

Et ait ad me: « Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli orientális et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare et exíbunt, et sanabúntur aquæ; et omnis ánima vivens quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet, et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens ».

Et super torréntem oriétur in ripis eius ex utráque parte omne lignum pomíferum; non défluet fólium ex eo, et non defíciet fructus eius; per síngulos menses áfferet primitíva, quia aquæ eius de sanctuário egrediéntur, et erunt fructus eius in cibum, et fólia eius ad medicínam.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 26, 1. 4. 8 b-9 abc. 13-14 (℟.: 1 a)

℟. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.
4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. ℟.
8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.
9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus es tu, ne me reícias. ℟.
13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. ℟.

Lectio secunda

1

Consepulti cum illo per baptismum,
in novitate vitæ ambulemus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 6, 3-5

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectiónis érimus. — Verbum Dómini.

2

Conformes fieri imaginis Filii eius.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 8, 28-32

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos?

Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit? — Verbum Dómini.

3

In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 12-13

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus.

Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudǽi sive Græci, sive servi sive líberi; et omnes unum Spíritum potáti sumus.
Verbum Dómini.

4

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas 3, 26-28

Fratres:

Omnes fílii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicúmque enim in Christo baptizáti estis, Christum induístis.
Non est Iudǽus neque Græcus, non est servus neque liber, non est másculus et fémina; omnes enim vos unus estis in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

5

Unus Dominus, una fides, unum baptisma.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.
Verbum Dómini.

6

Vos genus electum, regale sacerdotium.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli
2, 4-5. 9-10

Caríssimi:

Ad Christum accedéntes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósum, et ipsi tamquam lápides vivi ædificámini, domus spiritális in sacerdótium sanctum, offérre spiritáles hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.
Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus in acquisitiónem ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum: qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei; qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 6

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
(℟. Allelúia).

Hoc est magnum et primum mandatum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex pharisǽis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait illi Iesus: « " Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, et in tota ánima tua, et in tota mente tua ". Hoc est magnum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: " Díliges próximum tuum sicut te ipsum ". In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Eph 4, 5-6

(℟. Allelúia). ℣. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma;
unus Deus et Pater. (℟. Allelúia).

Docete omnes gentes,
baptizantes eos in Nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 28, 18-20

In illo témpore:

Accédens Iesus locútus est úndecim discípulis, dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Tim 1, 10 b

(℟. Allelúia). ℣. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
(℟. Allelúia).

Baptizatus est in Iordane ab Ioanne.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis venit Iesus a Názareth Galilǽæ, et baptizátus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Sinite parvulos venire ad me.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tángeret illos; discípuli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indígne tulit, et ait illis: « Sínite párvulos veníre ad me, ne prohibuéritis eos; tálium est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non recéperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(℟. Allelúia).

* *Audi, Israel: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 28 b-34

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: " Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est; et díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtúte tua ".

Secúndum est illud: " Díliges próximum tuum tamquam te ipsum ". Maius horum áliud mandátum non est ».

Et ait illi scriba: « Bene, magíster, in veritáte dixísti: " Unus est, et non est álius præter eum; et dilígere eum ex toto corde, et ex toto intelléctu, et ex tota fortitúdine; et dilígere próximum tamquam seípsum " maius est ómnibus holocaustomátibus et sacrifíciis ».

Et Iesus videns quod sapiénter respondísset, dixit illi: « Non es longe a Regno Dei ». Et nemo iam audébat eum interrogáre.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
12, 28 b-31

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: “ Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est; et díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtúte tua ”.

Secúndum est illud: “ Díliges próximum tuum tamquam te ipsum ”. Maius horum áliud mandátum non est ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (℟. Allelúia).

Nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre Regnum Dei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-6

Erat homo ex pharisǽis, Nicodémus nómine, princeps Iudæórum.

Hic venit ad Iesum nocte, et dixit ei: « Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster; nemo enim potest hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico tibi: nisi quis natus fúerit dénuo, non potest vidére Regnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo nasci, cum senex sit? numquid potest in ventrem matris suæ iteráto introíre et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi: nisi quis natus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introíre in Regnum Dei.

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spíritu, spíritus est ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 8, 12 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(℟. Allelúia).

Fons aquæ salientis in vitam æternam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 5-14

In illo témpore:

Venit Iesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, iuxta prǽdium quod dedit Iacob Ioseph, fílio suo. Erat autem ibi fons Iacob: Iesus ergo, fatigátus ex itínere, sedébat sic super fontem.

Hora erat quasi sexta. Venit múlier de Samaría hauríre aquam.

Dicit ei Iesus: « Da mihi bíbere ». Discípuli enim eius abíerant in civitátem, ut cibos émerent.

Dicit ergo ei múlier illa samaritána: « Quómodo tu, Iudǽus cum sis, bíbere a me poscis, quæ sum múlier samaritána? » Non enim coutúntur Iudǽi Samaritánis.

Respóndit Iesus, et dixit ei: « Si scires donum Dei, et quis est qui dicit tibi: " Da mihi bíbere ", tu fórsitan petísses ab eo, et dedísset tibi aquam vivam ».

Dicit ei múlier: « Dómine, neque in quo háurias habes, et púteus altus est; unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis púteum, et ipse ex eo bibit et fílii eius et pécora eius? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Omnis qui bibit ex aqua hac sítiet íterum, qui autem bíberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum; sed aqua, quam dabo ei, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (℟. Allelúia).

Qui credit habet vitam æternam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 44-47

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum; et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Est scriptum in prophétis: " Et erunt omnes docíbiles Dei ". Omnis, qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam: nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem.

Amen, amen, dico vobis: qui credit habet vitam ætérnam ».

Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(℟. Allelúia).

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 7, 37 b-39 a

In illo témpore:

Clamávit Iesus dicens: « Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum. — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(℟. Alleluia). ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(℟. Allelúia).

Abiit et lavit et venit videns.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 9, 1-7

In illo témpore:

Prætériens Iesus vidit hóminem cæcum a nativitáte.

Et interrogavérunt eum discípuli sui dicéntes: « Rabbi, quis peccávit, hic aut paréntes eius, ut cæcus nascerétur? »

Respóndit Iesus: « Neque hic peccávit, neque paréntes eius; sed ut manifestántur ópera Dei in illo. Nos

opórtet operári ópera eius qui misit me, donec dies est; venit nox, quando nemo potest operári: quámdiu in mundo sum, lux sum mundi ».

Hæc cum dixísset, éxspuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos eius, et dixit ei: « Vade, lava in natatória Síloæ (quod interpretátur: Missus) ». Abiit ergo et lavit et venit videns.

Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 15, 9 b. 5 b

(℟. Allelúia). ℣. Manéte in dilectióne mea,
dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum.
(℟. Allelúia).

Manete in me et ego in vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem — 15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea.

Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Tim 1, 10 b

(℟. Allelúia). ℣. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
(℟. Allelúia).

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 19, 31-35

Iudǽi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies illíus sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur.

Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura et alteríus qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. — Verbum Dómini.

I

IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Lectio prima extra tempus paschale

1

Requiescet super eum Spiritus Domini.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 11, 1-4 a

In die illa: Egrediétur virga de radíce Iesse, et flos de radíce eius ascéndet, et requiéscet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiæ et intelléctus, Spíritus consílii et fortitúdinis, Spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum Spíritus timóris Dómini.

Non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque secúndum audítum áurium árguet, sed iudicábit in iustítia páuperes et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 103, 1 ab et 24. 27-28. 30-31. 33-34 (℟.: cf. 30)

℟. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus,
magnificátus es veheménter.
24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. ℟.

27 Omnia a te exspéctant
ut des illis escam in témpore suo.

28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam,
implebúntur bonis. ℟.

30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.
31 Sit glória Dómini in sæculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis. ℟.

33 Cantábo Dómino in vita mea,
psallam Deo meo quámdiu sum.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. ℟.

2

Dedi Spiritum meum super servum meum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 42, 1-3

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce servus meus, suscípiam eum; eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet.

Non clamábit neque accípiet persónam, nec audiétur vox eius foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non exstínguet; in veritáte edúcet iudícium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 144, 2-3. 4-5. 8-9. 10-11. 15-16 (℟.: 1 b)

℟. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

2 Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi.

3 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. ℟.

4 Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. ℟.

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. ℟.

15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.
16 Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimal in beneplácito. ℟.

3

Unxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 1-3 a. 6 a. 8 b-9

Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam et clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro, ut con-

solárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mæróris.

Vos autem sacerdótes Dómini vocabímini, minístri Dei nostri dicétur vobis.

Dabo opus eórum in veritáte, et fœdus perpétuum fériam eis. Et scient in géntibus semen eórum; et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 23-24. 26-27. 28 et 31-32 (℟.: 23)

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. ℟.

26 Apud te laus mea in ecclésia magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
27 Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunt eum:
« Vivant corda eórum in sǽculum sǽculi ». ℟.

28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ famíliæ géntium.
31 Et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ,
32 et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur: « Hæc fecit Dóminus ». ℟.

4

Spiritum novum ponam in medio vestri.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.
6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

5

Super servos meos et ancillas effundam Spiritum meum.

Léctio libri Ioélis prophétæ 2, 23 a. 26-30 a

Hæc dicit Dóminus:

« Fílii Sion, exsultáte et lætámini in Dómino Deo vestro. Comedétis vescéntes et saturabímini; et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum, et non confundétur pópulus meus in sempitérnum. Et sciétis quia in médio Israel ego sum, et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius; et non confundétur pópulus meus in ætérnum.

Et erit post hæc, effúndam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri et fíliæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiónes vidébunt; sed et super servos meos et ancíllas in diébus illis effúndam spíritum meum. Et dabo prodígia in cælo et in terra ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 103, 1 ab et 24. 27-28. 30-31. 33-34 (℟.: cf. 30)

℟. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. ℟.

27 Omnia a te exspéctant
ut des illis escam in témpore suo.
28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. ℟.

30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.
31 Sit glória Dómini in sæculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis. ℟.

33 Cantábo Dómino in vita mea,
psallam Deo meo quámdiu sum.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Accipietis virtutem Spiritus Sancti,
et eritis mihi testes.

Léctio Actuum Apostolórum 1, 3-8

In diébus illis:

Apóstolis suis præbuit Iesus seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens ea quæ sunt de Regno Dei.

Et convéscens præcépit eis ab Hierosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris « quam audístis a me, quia Ioánnes quidem baptizávit aqua, vos

autem baptizabímini in Spíritu Sancto non post multos hos dies ».

Igitur qui convénerant interrogábant eum, dicéntes: « Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israéli? »

Dixit autem eis: « Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniénte Sancto Spíritu in vos, et éritis mihi testes et in Ierúsalem et in omni Iudǽa et Samaría et usque ad últimum terræ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1131.

2

Repleti sunt omnes Spiritu Sancto et cœperunt loqui.

Léctio Actuum Apostolórum

2, 1-6. 14. 22 b-23. 32-33

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco; et factus est repénte de cælo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes.

Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum; et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus dabat éloqui illis.

Erant autem in Ierúsalem habitántes Iudǽi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo et confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

Stans autem Petrus cum Undecim levávit vocem suam et locútus est eis: « Viri Iudǽi et qui habitátis Ierúsalem univérsi, hoc vobis notum sit et áuribus per-

cípite verba mea: Iesum Nazarénum, virum approbátum a Deo apud vos virtútibus et prodígiis et signis, quæ fecit per illum Deus in médio vestri, sicut ipsi scitis, hunc, definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manum iniquórum affigéntes interemístis.

Hunc Iesum resuscitávit Deus, cuius omnes nos testes sumus. Déxtera ígitur Dei exaltátus, et promissióne Spíritus Sancti accépta a Patre, effúdit hunc, quem vos vidétis et audítis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Act 1, 8)

℟. Eritis mihi testes usque ad últimum terræ.

vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. ℟.

2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

3

Imposuerunt manus super illos,
et accipiebant Spiritum Sanctum.

Léctio Actuum Apostolórum 8, 1. 4. 14-17

Facta est in illa die persecútio magna in Ecclésiam, quæ erat Hierosólymis; et omnes dispérsi sunt per regiónes Iudǽæ et Samaríæ præter Apóstolos.

Igitur qui dispérsi erant pertransiérunt evangelizántes verbum.

Cum autem audíssent Apóstoli, qui erant Hierosólymis, quia recépit Samaría verbum Dei, misérunt ad illos Petrum et Ioánnem. Qui, cum descendíssent, ora-

vérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum Sanctum; nondum enim super quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Iesu.

Tunc imposuérunt manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 8-9. 10-11. 15-16 (℟.: 1 b)

℟. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

vel Allelúia.

2 Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi.
3 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. ℟.

4 Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. ℟.

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. ℟.

15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.
16 Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimal in beneplácito. ℟.

4

Cecidit Spiritus Sanctus super omnes qui audiebant verbum.

Léctio Actuum Apostolórum 10, 1. 33-34 a. 37-44

In diébus illis:

Vir quidam erat in Cæsaréa nómine Cornélius, centúrio cohórtis, quæ dícitur Itálica.

Qui dixit ad Petrum: « Misi ad te, et tu bene fecísti veniéndo; nunc ergo omnes nos in conspéctu Dei ádsumus, audíre ómnia quæcúmque tibi præcépta sunt a Dómino ».

Apériens autem Petrus os dixit: « Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Iudǽam, incípiens a Galilǽa post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die; et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ».

Adhuc loquénte Petro verba hæc, cécidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 9-10 a. 11-12 (℟.: cf. 3)

℟. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dei.

vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. ℟.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. ℟.

9 Adoráte Dóminum in splendóre sancto.
Contremíscite a fácie eius, univérsa terra,
10 dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ». ℟.

11 Læténtur cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;
12 gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum. ℟.

5

Si Spiritum Sanctum accepistis credentes?

Léctio Actuum Apostolórum 19, 1 b-6 a

In diébus illis:

Factum est ut Paulus veníret Ephesum, et inveníret quosdam discípulos.

Dixítque ad eos: « Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes? »

At illi ad eum: « Sed neque si Spíritus Sanctus est audívimus ».

Ille vero ait: « In quo ergo baptizáti estis? »

Qui dixérunt: « In Ioánnis baptísmate ».

Dixit autem Paulus: « Ioánnes baptizávit baptísma

pæniténtiæ, pópulo dicens in eum qui ventúrus esset post ipsum ut créderent, hoc est in Iesum ».

His audítis, baptizáti sunt in Nómine Dómini Iesu. Et, cum imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Act 1, 8)

℟. Eritis mihi testes usque ad últimum terræ.

vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. ℟.

2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

Lectio secunda

1

Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 5, 1-2. 5-9 a

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam, in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Spes autem non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est.

Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. — Verbum Dómini.

2

Spiritus testimonium reddit una cum spiritu nostro, quod sumus filii Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 8, 14-17

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi fílii Dei sunt.

Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. — Verbum Dómini.

3

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 8, 26-27

Fratres:

Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus intérpellat gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. — Verbum Dómini.

4

Unus et idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 4-13

Fratres:

Divisiónes gratiárum sunt, idem autem Spíritus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem.

Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ, álii autem sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii donatiónes sanitátum in uno Spíritu, álii operatiónes virtútum, álii prophetátio, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio linguárum. Hæc autem ómnia operátur unus et idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudǽi sive Græci, sive servi sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

5

Si vivimus Spiritu, Spiritu et ambulemus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas 5, 16-17. 22-23 a. 24-25

Fratres:

Spíritu ambuláte, et concupiscéntiam carnis non per-

fecéritis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis.

Fructus autem Spíritus est cáritas, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia. Qui autem sunt Christi Iesu, carnem crucifixérunt cum vítiis et concupiscéntiis.

Si vívimus Spíritu, Spíritu et ambulémus.

Verbum Dómini.

6

Signati estis Spiritu promissionis Sancto.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 1, 3 a. 4 a. 13-19 a

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi: elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem. In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salútis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est árrahon hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

Proptérea et ego áudiens fidem vestram, quæ est in Dómino Iesu, et dilectiónem in omnes sanctos, non cesso grátias agens pro vobis, memóriam fáciens in oratiónibus meis; ut Deus Dómini nostri Iesu Christi, Pater glóriæ, det vobis Spíritum sapiéntiæ et revelatiónis in agnitióne eius; illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiónis eius, quæ divítiæ glóriæ hereditátis eius in sanctis, et quæ sit superéminens magnitúdo virtútis eius in nos qui crédimus.

Verbum Dómini.

7

Unum corpus et unus Spiritus, unum baptisma.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium,
et tui amóris in eis ignem accénde.
(℟. Allelúia).

Ipsorum est Regnum cælorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Veni, Sancte Spíritus,
et emítte cǽlitus lucis tuæ rádium.
(℟. Allelúia).

Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam, qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuíque secúndum opus eius ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium,
et tui amóris in eis ignem accénde.
(℟. Allelúia).

Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est. Statim abiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscóndit pecúniam dómini sui.

Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: " Dómine, quinque talénta

tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum ".

Ait illi dóminus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium dómini tui ".

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: " Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum ".

Ait illi dóminus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium dómini tui ".

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: " Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii, et abscóndi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ".

Respóndens autem dóminus eius dixit ei: " Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi, et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te míttere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra ".

Tóllite ítaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ap 1, 5 a. 6

(℟. Allelúia). ℣. Iesu Christe, testis fidélis,
primogénite mortuórum,
fecísti nos regnum et sacerdótes
Deo et Patri nostro. (℟. Allelúia).

Vidit Spiritum descendentem in ipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis, venit Iesus a Názareth Galilǽæ et baptizátus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos, et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 16, 13 a; 14, 26 b

(℟. Allelúia). ℣. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis.
(℟. Allelúia).

Spiritus Domini super me.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 16-22 a

In illo témpore:

Venit Iesus Názareth, ubi erat nutrítus; et intrávit secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaíæ.

Et, ut revólvit librum, invénit locum, ubi scriptum erat: « Spíritus Dómini super me; propter quod unxit me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre annum Dómini accéptum ».

Et, cum plicuísset librum, réddidit minístro et sedit. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum.

Cœpit autem dícere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». Et omnes testimónium illi dabant; et mirabántur in verbis grátiæ, quæ procedébant de ore ipsíus. — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Veni, Sancte Spíritus,
et emítte cǽlitus lucis tuæ rádium.
(℟. Allelúia).

Qui in bonam terram, hi sunt qui verbum retinent et fructum afferunt in patientia.

✠ Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam 8, 4-10 a. 11 b-15

In illo témpore:

Cum turba plúrima conveníret, et de síngulis civitátibus properárent ad Iesum, dixit per similitúdinem: « Exiit qui séminat semináre semen suum. Et, dum séminat ipse, áliud cécidit secus viam et conculcátum est, et vólucres cæli comedérunt illud. Et áliud cécidit super petram et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum ».

Hæc dicens clamábat: « Qui habet aures audiéndi áudiat ».

Interrogábant autem eum discípuli eius, quæ esset hæc parábola.

Quibus ipse dixit: « Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, sunt qui áudiunt, deínde venit diábolus et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Qui autem supra petram, qui cum audíe-

rint, cum gáudio suscípiunt verbum, et hi radíces non habent, qui ad tempus credunt et in témpore tentatiónis recédunt.

Quod autem in spinis cécidit, hi sunt qui audiérunt, et a sollicitudínibus et divítiis et voluptátibus vitæ eúntes suffocántur, et non réferunt fructum.

Quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent et fructum áfferunt in patiéntia ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 16

(℟. Allelúia). ℣. Pater álium Paráclitum dabit vobis,
dicit Dóminus,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
(℟. Allelúia).

Confiteor tibi, Pater, quod revelasti ea parvulis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 21-24

In illo témpore:

Exsultávit Iesus Spíritu Sancto et dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Etiam, Pater, quia sic plácuit ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo scit qui sit Fílius, nisi Pater; et qui sit Pater, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discípulos seórsum dixit: « Beáti óculi qui vident quæ vidétis; dico enim vobis: Multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt, et audíre quæ audítis, et non audiérunt ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 16, 13 a; 14, 26 b

(℟. Allelúia). ℣. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis.
(℟. Allelúia).

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
7, 37 b-39

In illo témpore:

Clamábat Iesus, dicens: « Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum; nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glorificátus. — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 16

(℟. Allelúia). ℣. Pater álium Paráclitum dabit vobis,
dicit Dóminus,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
(℟. Allelúia).

Spiritus veritatis apud vos manet.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 15-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si diligitis me, mandáta mea servábitis.

Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum nec scit: vos cognoscétis eum, quia apud vos manet et in vobis erit ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 26 b. 27 a

(℟. Allelúia). ℣. Spíritus veritátis testimónium
perhibébit de me, dicit Dóminus,
et vos testimónium perhibébitis.
(℟. Allelúia).

Spiritus Sanctus docebit vos omnia.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 23-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed eius, qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis ». — Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 26 b. 27 a

(℟. Allelúia). ℣. Spíritus veritátis testimónium
perhibébit de me, dicit Dóminus,
et vos testimónium perhibébitis.
(℟. Allelúia).

Spiritus veritatis, qui a Patre procedit,
testimonium perhibebit de me.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 18-21. 26-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est dilígeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus.

Mementóte sermónis, quem ego dixi vobis: " Non est servus maior dómino suo. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt ". Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me.

Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Sed et vos testimónium perhibétis, quia ab inítio mecum estis ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 16, 13 a; 14, 26 b

(℟. Allelúia). ℣. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis.
(℟. Allelúia).

Spiritus veritatis ducet vos in omni veritate.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
16, 5 b-7. 12-13 a

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Nunc vado ad eum qui me misit, et nemo ex vobis intérrogat me: " Quo

vadis? » Sed, quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum.

Sed ego veritátem dico vobis: Expedit vobis ut ego vadam; si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos.

Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritáte ». — Verbum Dómini.

IN PRIMA COMMUNIONE PARVULORUM

Lectiones sumi possunt sive ex toto sive ex parte vel e Missa diei, vel e Missa In Initiatione christiana (supra pp. 1109-1125), vel e Missa votiva de sanctissima Eucharistia (infra pp. 1611-1631).

II. IN CONFERENDIS SACRIS ORDINIBUS

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates, et festa Apostolorum, Missa in qua sacri Ordines conferuntur hoc modo ordinari potest:

a) ad introitum et ad communionem dicuntur antiphonæ, quæ infra ponuntur;

b) orationes seligantur quæ sunt magis aptæ ex iis quæ infra proponuntur pro Episcopo (p. 1318 vel 1319), pro sacerdotibus (p. 1331), pro ministris Ecclesiæ (p. 1336);

c) lectiones sumantur ex iis quæ pro his celebrationibus indicantur (pp. 1154-1180), cum facultate eas adhibendi, saltem ex parte, etiam diebus, quibus Missa ritualis prohibetur;

d) nisi dicenda sit præfatio magis propria, quando fit Ordinatio sacerdotum sumi potest præfatio quæ habetur in Missa chrismatis (p. 288).

Ant. ad introitum — Io 12, 26

Qui mihi minístrat me sequátur, dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et minister meus erit.

Vel (quando fit Ordinatio sacerdotum): — Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro fámulis tuis,
quos ad Diaconátus, vel Presbyterátus, vel Episcopátus
órdinem promovére dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eis tua dona custódias,
ut, quod divíno múnere consecúti sunt,
divínis efféctibus exsequántur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte.
Sicut tu me misísti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Pro diaconis

Applica tribum Levi, ut ministrent Aaron sacerdoti.

Léctio libri Númeri 3, 5-10 a

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Applica tribum Levi et fac stare in conspéctu Aaron sacerdótis, ut minístrent ei et éxcubent, et obsérvent quidquid ad cultum pértinet multitúdinis coram tabernáculo testimónii, et custódiant vasa tabernáculi serviéntes in ministério eius. Dabísque dono levítas Aaron et fíliis eius, quibus tráditi sunt a fíliis Israel ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3-4. 5 et 11 (℟.: 5 a)

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.
4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℟.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℟.

2

Pro presbyteris

Tradam spiritum tuum ut sustentent tecum onus populi.

Léctio libri Númeri 11, 11 b-12. 14-17. 24-25 a

In diébus illis:

Ait Móyses ad Dóminum: « Cur imposuísti pondus univérsi pópuli huius super me? Numquid ego concépi omnem hanc multitúdinem vel génui eam, ut dicas mihi: " Porta eos in sinu tuo, sicut portáre solet nutrix infántulum, et defer in terram, pro qua iurásti pátribus eórum? "

Non possum solus sustinére omnem hunc pópulum, quia gravis est mihi. Sin áliter tibi vidétur, óbsecro ut interfícias me, et invéniam grátiam in óculis tuis, ne tantis affíciar malis ».

Et dixit Dóminus ad Móysen: « Cóngrega mihi septuagínta viros de sénibus Israel, quos tu nosti quod senes pópuli sint ac magístri, et duces eos ad óstium tabernáculi fœderis, faciésque ibi stare tecum, ut descéndam et loquar tibi, et áuferam de spíritu tuo tradámque eis, ut susténtent tecum onus pópuli, et non tu solus graværis ».

Venit ígitur Móyses et narrávit pópulo verba Dómini, cóngregans septuagínta viros de sénibus Israel, quos stare fecit circa tabernáculum.

Descendítque Dóminus per nubem et locútus est ad eum, áuferens de spíritu qui erat in Móyse, et dans septuagínta viris. Cumque requievísset in eis spíritus, prophetavérunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (℟.: Io 15, 14)

℟. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. ℟.

3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. ℟.

4 Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. ℟.

5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius. ℟.

3

Pro episcopis et presbyteris

Unxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 1-3 a

Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam et

clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro; ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mæróris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 21-22. 25 et 27 (℟.: cf. 2 a)

℟. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et brácchium meum confortábit eum. ℟.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
27 Ipse invocábit me: " Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ " ». ℟.

4

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: « Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: " Puer sum "; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi loquéris. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus ».

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 10 (℟.: Mt 28, 19)

℟. Eúntes in mundum, docéte omnes gentes.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. ℟.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. ℟.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Pro diaconis

Elegerunt septem viros, plenos Spiritu Sancto.

Léctio Actuum Apostolórum 6, 1-7 a

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factus est murmur Hellenistárum advérsus Hebræos, eo quod neglegeréntur in ministério cotidiáno víduæ eórum.

Convocántes autem Duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: « Non est æquum nos derelinquéntes verbum Dei ministráre mensis. Consideráte vero, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos

Spíritu et sapiéntia, quos constituémus super hoc opus. Nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus ».

Et plácuit sermo coram omni multitúdine, et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum et Próchorum et Nicánorem et Timónem et Pármenam, et Nicoláum prosélytum antiochénum. Quos statuérunt ante conspéctum Apostolórum, et orántes imposuérunt eis manus.

Et verbum Dei crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Ierúsalem valde.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 17-18 (℟.: 1 Cor 10, 16)

℟. Calix benedictiónis
communicátio sánguinis Christi est.

vel Allelúia.

12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. ℟.

17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. ℟.

2

Pro diaconis

Incipiens a Scriptura ista, evangelizavit illi Iesum.

Léctio Actuum Apostolórum 8, 26-40

In diébus illis:

Angelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens:

« Surge et vade contra meridiánum ad viam, quæ descéndit ab Ierúsalem in Gazam; hæc est desérta ».

Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthiops, eunúchus potens Candácis, regínæ Æthíopum, qui erat super omnem gazam eius, qui vénerat adoráre in Ierúsalem; et revertebátur sedens super currum suum, et legébat prophétam Isaíam.

Dixit autem Spíritus Philíppo: « Accéde et adiúnge te ad currum istum ».

Accúrrens autem Philíppus, audívit illum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: « Putásne intéllegis quæ legis? »

Qui ait: « Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? » Rogavítque Philíppum ut ascénderet et sedéret secum.

Locus autem Scriptúræ quem legébat erat hic: « Tamquam ovis ad occisiónem ductus est, et sicut agnus coram tondénte se sine voce, sic non áperit os suum. In humilitáte eius iudícium eius sublátum est: generatiónem illíus quis enarrábit? Quóniam tóllitur de terra vita eius ».

Respóndens autem eunúchus Philíppo dixit: « Obsecro te, de quo Prophéta dicit hoc? De se an de álio áliquo? » Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Iesum.

Et, dum irent per viam, venérunt ad quandam aquam, et ait eunúchus: « Ecce aqua; quid próhibet me baptizári? »

Et iussit stare currum; et descendérunt utérque in aquam, Philíppus et eunúchus, et baptizávit eum.

Cum autem ascendíssent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, et ámplius non vidit eum eunúchus; ibat autem per viam suam gaudens.

Philíppus autem invéntus est in Azóto; et pertránsiens evangelizábat civitátibus cunctis, donec veníret Cæsaréam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1130.

3

Nos testes sumus omnium quæ fecit Iesus in regione Iudæorum et Ierusalem.

Léctio Actuum Apostolórum 10, 37-43

In diébus illis:

Apériens Petrus os suum dixit: « Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Iudǽam, incípiens a Galilǽa, post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die; et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Mc 16, 15)

℟. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. ℟.

2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

4

Pro episcopis et presbyteris

Attendite vobis et universo gregi,
in quo vos Spiritus Sanctus
posuit episcopos pascere Ecclesiam Dei.

Léctio Actuum Apostolórum 20, 17-18 a. 28-32. 36

In diébus illis:

A Miléto mittens Ephesum convocávit Paulus presbýteros Ecclésiæ.

Qui cum veníssent ad eum, dixit eis: « Atténdite vobis et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos páscere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi graves in vos, non parcéntes gregi; et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut ábstrahant discípulos post se.

Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnium, nocte et die, non cessávi cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus ».

Et, cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, cum ómnibus illis orávit. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4

℟. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus
secúndum órdinem Melchísedech
panem et vinum óbtulit.

vel Allelúia.

1 Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum ». ℟.

2 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. ℟.

3 Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem génui te. ℟.

4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
« Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órdinem Melchísedech ». ℟.

Lectio secunda

1

Habemus donationes secundum gratiam,
quæ data est nobis, differentes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
12, 4-8

Fratres:

Sicut in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altéríus membra; habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína; sive qui exhortá-

tur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.
Verbum Dómini.

2

Prædicamus Iesum Christum; nos autem servos vestros per Iesum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habéntes administratiónem, iuxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus, sed abdicávimus occúlta dedécoris, non ambulántes in astútia, neque adulterántes verbum Dei, sed in manifestatióne veritátis commendántes nosmetípsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum; quóniam Deus, qui dixit: « De ténebris lux splendéscat », ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis.
Verbum Dómini.

3

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimántes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui

sunt; et pro ómnibus mórtuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit. Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus.

Si quis ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt nova; ómnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo: Reconciliámini Deo. — Verbum Dómini.

4

In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero

evangelístas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi. — Verbum Dómini.

5

Pro diaconis

Habentes mysterium fidei in conscientia pura.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 3, 8-10. 12-13

Opórtet diáconos esse pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes, habéntes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum et deínde minístrent, nullum crimen habéntes.

Diáconi sint unius uxóris viri, qui fíliis suis bene præsint et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum sibi bonum acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

6

Pro episcopis

* *Noli neglegere donationem quæ data est tibi impositione manuum presbyterii.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 4, 12-16

Caríssime:

Nemo adulescéntiam tuam contémnat; sed exémplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectióni, exhortatióni, doctrínæ.

Noli neglégere donatiónem quæ in te est, quæ data est tibi per prophetíam cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto, ut proféctus tuus maniféstus sit ómnibus. Atténde tibi et doctrínæ, insta in illis: hoc enim fáciens, et teípsum salvum fácies, et qui te áudiunt. — Verbum Dómini.

---

vel 4, 12 b-16

Caríssime:

Exémplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectióni, exhortatióni, doctrínæ.

Noli neglégere donatiónem quæ in te est, quæ data est tibi per prophetíam cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto, ut proféctus tuus maniféstus sit ómnibus. Atténde tibi et doctrínæ, insta in illis; hoc enim fáciens, et teípsum salvum fácies, et qui te áudiunt. — Verbum Dómini.

7

Pro episcopis

Ut resuscites donationem Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 1, 6-14

Caríssime:

Admóneo te, ut resúscites donatiónem Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtútis et dilectiónis et sobrietátis. Noli ítaque erubéscere testimó-

nium Dómini nostri, neque me vinctum eius; sed collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei, qui nos salvos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum et grátiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante témpora sæculária.

Manifestáta autem nunc per illustratiónem Salvatóris nostri Iesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiónem per Evangélium: in quo pósitus sum ego prædicátor et apóstolus et doctor. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et dilectióne quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitum custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis. — Verbum Dómini.

8

Christus appellatus est a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 5, 1-10

Omnis póntifex, ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in his, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis; qui æque condolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam debet, quemádmodum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: « Fílius meus

es tu, ego hódie génui te »; quemádmodum et in álio dicit: « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órdinem Melchísedech.

Verbum Dómini.

9

Sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 7 b-11

Caríssimi:

Estóte prudéntes et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia « cáritas óperit multitúdinem peccatórum ».

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne; unusquísque, sicut accépit donatiónem, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis minístrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus, ut in ómnibus glorificétur Deus per Iesum Christum, cui est glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

Verbum Dómini.

10

Pascite qui est in vobis gregem Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontánee secúndum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 15 b

(℟. Allelúia). ℣. Vos dixi amícos, dicit Dóminus, quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo nota feci vobis. (℟. Allelúia).

Vos estis lux mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam et po-

nunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 28, 19 a. 20 b

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes docéte omnes gentes;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi.
(℟. Allelúia).

Rogate Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prǽdicans Evangélium Regni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Videns autem turbas, misértus est eis, quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discípulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 4, 18 b-19 a

(℟. Allelúia). ℣. Evangelizáre paupéribus
misit me Dóminus,
prædicáre captívis remissiónem.
(℟. Allelúia).

Elegit Iesus duodecim Apostolos et misit eos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
10, 1-5 a

In illo témpore:

Convocátis Iesus duódecim discípulis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum, ut eícerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolórum nómina sunt hæc: primus Simon, qui dícitur Petrus, et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedǽi et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomǽus, Thomas et Matthǽus publicánus, Iacóbus Alphǽi et Taddǽus, Simon Cananǽus et Iudas Iscariótes, qui et trádidit eum.

Hos duódecim misit Iesus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. (℟. Allelúia).

Qui voluerit inter vos primus esse erit vester servus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
20, 25-28

In illo témpore:

Ait Iesus discípulis suis: « Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum, et qui magni sunt potestátem exércent in eos.

Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos magnus fíeri, erit vester miníster; et quicúmque volúerit inter vos primus esse, erit vester servus.

Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre et dare ánimam suam redemptiónem pro multis ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 28, 19 a. 20 b

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes docéte omnes gentes;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi.
(℟. Allelúia).

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos; et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta; et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: « Pax huic dómui »; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt; dignus enim est operárius mercéde sua.

Nolíte transíre de domo in domum; et, in quamcúmque civitátem intravéritis et suscéperint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: " Appropinquávit in vos Regnum Dei " ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 15, 15 b

(℟. Allelúia). ℣. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre
meo nota feci vobis. (℟. Allelúia).

Beati servi, quos, cum venerit dominus,
invenerit vigilantes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam — 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et, si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábolam, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constítuet dóminus supra famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius, invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constítuet illum ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. (℟. Allelúia).

Hoc facite in meam commemorationem. Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 14-20. 24-30

Cum facta esset hora, discúbuit Iesus et Apóstoli cum eo.

Et ait illis: « Desidério desiderávi hoc pascha manducáre vobíscum ántequam pátiar. Dico enim vobis: Non manducábo illud, donec impleátur in Regno Dei ».

Et, accépto cálice, grátias egit, et dixit: « Accípite hoc et divídite inter vos. Dico enim vobis: Non bibam ámodo de generatióne vitis, donec Regnum Dei véniat ».

Et, accépto pane, grátias egit et fregit, et dedit eis dicens: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratiónem ».

Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: « Hic calix novum testaméntum est in sánguine meo, qui pro vobis fúnditur ».

Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse maior.

Dixit autem eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos " benéfici " vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcéssor est sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recúmbit an qui minístrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui minístrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, Regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo, et sedeátis super thronos iudicántes duódecim tribus Israel ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. (℟. Allelúia).

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
10, 11-16

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit, et lupus rapit eas et dispérgit, quia mercenárius est et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus, et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 12, 26 a

(℟. Allelúia). ℣. Si quis mihi minístrat, me sequátur,
dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et miníster meus erit.
(℟. Allelúia).

Si quis mihi ministrat, me sequatur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 24-26

In illo témpore:

Respóndit Iesus Andréæ et Philíppo, dicens: « Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam, perdit eam; et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiet eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 15 b

(℟. Allelúia). ℣. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre
meo nota feci vobis. (℟. Allelúia).

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta

mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. (℟. Allelúia).

Pro eis sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificati in veritate.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 6. 14-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti; et sermónem tuum servavérunt.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo.

De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum.

Et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 4, 18 a-19 a

(℟. Allelúia). ℣. Evangelizáre paupéribus
misit me Dóminus,
prædicáre captívis remissiónem.
(℟. Allelúia).

Sicut misit me Pater, et ego mitto vos:
Accipite Spiritum Sanctum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus, et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ».

Et, cum hoc dixísset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixísset, insufflávit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remíssa sunt eis; quorum retinuéritis, reténta sunt ».

Verbum Dómini.

13

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. (℟. Allelúia).

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
21, 15-17

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et prandísset cum eis, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? » et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis; tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

III. AD MINISTRANDUM VIATICUM

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ, dici potest vel Missa de Ss.ma Eucharistia (p. 1607) vel, pro opportunitate, Missa pro infirmis (p. 1495), cum orationibus quæ sequuntur.

Lectiones sumuntur ex iis quæ infra (pp. 1497-1505) vel in Ordine Unctionis infirmorum proponuntur, nisi utilitas infirmi et astantium alias lectiones seligere suadeat.

Quando tamen Missa votiva prohibetur, una e lectionibus sumi potest e textibus de quibus supra, nisi occurrat Triduum sacrum, sollemnitas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi vel alia sollemnitas de præcepto servanda.

Collecta

Deus, cuius Fílius nobis est via, véritas et vita,
réspice cleménter fámulum tuum N.
et præsta, ut, tuis promissiónibus se commíttens,
et Córpore Fílii tui recreátus,
ad regnum tuum progrediátur in pace. Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium nostrum, Pater sancte, intuére benígnus,
ut Agnum tibi paschálem repræséntet,
cuius pássio paradísi iánuas reserávit, et fámulum tuum N.
in ætérnum munus per grátiam tuam introdúcat.
Per Christum.

Post communionem

Dómine, qui es salus ætérna in te credéntium,
præsta, quǽsumus, ut fámulus tuus N.,
cæléstí pane potúque reféctus,
in regnum lúminis et vitæ secúrus pervéniat.
Per Christum.

IV. PRO SPONSIS

1. IN CELEBRATIONE MATRIMONII

Quoties Matrimonium intra Missam celebratur, dicitur, cum sacris vestibus coloris albi, Missa « Pro sponsis ». Occurrente tamen dominica vel sollemnitate, dicitur Missa de die, retentis in ea benedictione super sponsam et sponsum atque, pro opportunitate, formula propria benedictionis finalis.

Cum tamen liturgia verbi celebrationi Matrimonii aptata magnam vim habeat in catechesi de ipso Sacramento et de muneribus coniugum tradenda, quando Missa « Pro sponsis » prohibetur (nisi occurrant Triduum sacrum, sollemnitates Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, vel aliæ sollemnitates de præcepto servandæ), una e lectionibus sumi potest e textibus pro celebratione Matrimonii prævisis. In dominicis insuper temporis Nativitatis et « per annum », si Missa in qua celebratur Matrimonium a communitate parœciali non participatur, dici potest etiam integra Missa « Pro sponsis ».

Si Matrimonium celebratur tempore Adventus vel Quadragesimæ aliisve diebus indolem pænitentialem præseferentibus, parochus sponsos moneat, ut rationem habeant peculiaris naturæ horum temporum liturgicorum.

A

Ant. ad introitum Ps 19, 3. 5

Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto,
et de Sion tueátur vos.
Tríbuat vobis secúndum cor vestrum,
et omne consílium vestrum confírmet.

Collecta

Deus, qui tam excellénti mystério
coniugále vínculum consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fœdere nuptiárum,

præsta, quǽsumus, his fámulis tuis,
ut, quod fide percípiunt, ópere persequántur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui, in humáno génere creándo,
unitátem inter virum et mulíerem esse voluísti,
fámulos tuos, qui coniugáli copulándi sunt fœ́dere,
uníus vínculo dilectiónis astrínge,
ut, quos in caritáte fructificáre largíris,
ipsíus caritátis testes esse concédas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1196-1221.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
pro sacra connúbii lege munus oblátum,
et cuius largítor es óperis,
esto dispósitor. Per Christum.

Præfatio: De dignitate fœderis nuptiarum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui fœ́dera nuptiárum blando concórdiæ iugo
et insolúbili pacis vínculo nexuísti,
ut multiplicándis adoptiónum fíliis
sanctórum connubiórum fecúnditas pudíca servíret.

Tua enim, Dómine, providéntia,
tuáque grátia ineffabílibus modis
utrúmque dispénsas,
ut, quod generátio ad mundi prodúxit ornátum,
regenerátio ad Ecclésiæ perdúcat augméntum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium. Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In invitatorio, si unus ex sponsis vel ambo non communicant, omitti possunt verba Christi Córporis et Sánguinis sacraménto.

In oratione Deus, qui potestáte, possunt omitti, pro opportunitate, duæ ex tribus paragraphis Deus, qui potestáte; Deus, qui tam excellénti; Deus, per quem múlier; ea tantum retenta paragrapho, quæ respondeat lectioni Missæ.

In ultima paragrapho huius orationis, verba uncis inclusa omitti possunt, sicubi rerum adiuncta id suadere videantur, ex. gr. si sponsi sint superadulti.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Dóminum, fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut super hanc fámulam suam,
quæ huic sponso nupsit in Christo,
benedictiónem grátiæ suæ cleménter effúndat,
et quos fœdere sancto coniúnxit
(Christi Córporis et Sánguinis sacraménto)
una fáciat caritáte concórdes.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosequitur:

* Deus, qui potestáte virtútis tuæ
de níhilo cuncta fecísti,
qui, dispósitis universitátis exórdiis
et hómine ad imáginem tuam facto,
inseparábile viro mulíeris adiutórium condidísti,
ut iam non duo essent, sed una caro,
docens quod unum placuísset instítui
numquam licére disiúngi:

* Deus, qui tam excellénti mystério
coniugálem cópulam consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fœdere nuptiárum:

* Deus, per quem múlier iúngitur viro,
et socíetas, principáliter ordináta,
ea benedictióne donátur,
quæ sola nec per originális peccáti pœnam
nec per dilúvii est abláta senténtiam:

Réspice propítius super hanc fámulam tuam,
quæ, maritáli iuncta consórtio,
tua se éxpetit benedictióne muníri:
sit in ea grátia dilectiónis et pacis,
imitatríxque sanctárum permáneat feminárum,
quarum in Scriptúris laudes prædicántur.

Confídat in ea cor viri sui,
qui, parem sóciam et grátiæ vitæ coherédem agnóscens,
eam honóre débito prosequátur
eóque díligat semper amóre,
quo Christus suam diléxit Ecclésiam.

Et nunc te, Dómine, deprecámur,
ut hi fámuli tui nexi fídei mandatísque permáneant,
et, uni thoro iuncti,
morum sint integritáte conspícui;
Evangélii róbore communíti,
bonum Christi testimónium ómnibus manifféstent;
(in sóbole sint fecúndi,
sint paréntes virtútibus comprobáti;
vídeant ambo fílios filiórum suórum)
et, optátam demum senectútem adépti,
ad beatórum vitam et ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem Cf. Eph 5, 25. 27

Christus diléxit Ecclésiam et seípsum trádidit pro ea, ut exhibéret sibi uxórem sanctam et immaculátam.

Post communionem

Huius, Dómine, sacrifícii virtúte,
institúta providéntiæ tuæ
pio favóre comitáre,
ut, quos sancta societáte iunxísti
(et uno pane unóque cálice satiásti)
una étiam fácias caritáte concórdes.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater ætérnus
in mútuo vos servet amóre concórdes,
ut pax Christi hábitet in vobis,
et in domo vestra iúgiter máneat.
℟. Amen.

Benedictiónem habeátis in fíliis,
ab amícis solácium,
et veram cum ómnibus pacem.
℟. Amen.

Caritátis Dei testes sitis in mundo,
ut, quos afflícti et egéni benígnos invénerint,
in ætérna Dei tabernácula
vos grati aliquándo recípiant.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

B

Ant. ad introitum Ps 89, 14. 17

Repléti sumus mane, Dómine, misericórdia tua,
et exsultávimus et delectáti sumus
ómnibus diébus nostris.
Sit splendor Dómini super nos
et super ópera mánuum nostrárum.

Collecta

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et super hos fámulos tuos

grátiam tuam benígnus effúnde,
ut qui apud tua coniungúntur altária
in mútua caritáte firméntur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1196-1221.

Super oblata

Múnera, quæ tibi, Dómine,
lætántes offérimus,
benígnus assúme,
et, quos sacraménti fœdere coniunxísti,
patérna pietáte custódi.
Per Christum.

Præfatio: De magno sacramento Matrimonii.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia novum nexuísti cum tuo pópulo testaméntum,
ut, quem mortis et resurrectiónis redemísses mystério,
divínæ in Christo fáceres natúræ consórtem
eiúsque in cælis glóriæ coherédem.
Cuius piíssimam grátiæ largitátem
in viri mulierísque significásti connúbio,
ut ad ineffábile tui amóris consílium
nos revocáret quod ágitur sacraméntum.

Et ídeo, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
te laudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium. Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.
In oratione Pater sancte omitti potest, pro opportunitate, una ex duabus paragraphis Pater sancte; Deus, qui, ad amóris, ea tantum retenta paragrapho quæ respondeat lectioni Missæ.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Super hos sponsos, qui, matrimónium ineúntes,
ad altáre accédunt,
ut (Christi Córporis Sanguinísque partícipes)
mútua semper dilectióne nectántur,
Dóminum deprecémur.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosequitur:

* Pater sancte,
qui hóminem ad imáginem tuam cónditum
másculum creásti et féminam,
ut vir et múlier, in carnis et cordis unitáte coniúncti,
munus suum in mundo adimplérent:

✠ Deus, qui, ad amóris tui consílium revelándum,
in mútua dilectióne sponsórum
fœdus illud adumbrári voluísti,
quod ipse cum pópulo tuo iníre dignátus es,
ut, sacraménti significatióne compléta,
in fidélium tuórum coniugáli consórtio
Christi et Ecclésiæ nuptiále patéret mystérium:
super hos fámulos tuos (N. et N.)
déxteram tuam, quǽsumus, propitiátus exténde.

Præsta, Dómine,
ut, in huius quod íneunt sacraménti consórtio,
inter se amóris tui dona commúnicent,
et, præséntiæ tuæ signum ínvicem ostendéntes,
cor unum fiant et ánima una.
Da étiam, Dómine,
ut domum, quam ædíficant, ópere quoque susténtent,
filiósque suos, evangélica disciplína formátos,
cæPlésti famíliæ tuæ prǽparent cooptándos.

Hanc fámulam tuam N.
tuis dignéris benedictiónibus cumuláre,
ut, uxóris ac matris múnera complens,
casta suam domum dilectióne refóveat,
et grátia décoret affábili.
Hunc étiam fámulum tuum N.
cælésti, Dómine, benedictióne proséquere,
ut maríti fidélis offícia digne persólvat
et próvidi patris.

Concéde, Pater sancte,
ut, qui coram te coniúgio copuláti
ad mensam tuam accédere cúpiunt,
cæléste aliquándo convívium participáre læténtur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem Io 13, 34

Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Mensæ tuæ partícipes effécti,
quǽsumus, Dómine,
ut, qui nuptiárum iungúntur sacraménto,
tibi semper adhǽreant,
et tuum homínibus nomen annúntient.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater omnípotens gáudium suum vobis concédat
et in fíliis vos benedícat.
℟. Amen.

Unigénitus Dei Fílius in prósperis et advérsis
vobis miserátus assístat.
℟. Amen.

Spíritus Dei Sanctus caritátem suam
in corda vestra semper effúndat.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus,
℟. Amen.

C

Ant. ad introitum Ps 144, 2. 9

Per síngulos dies benedícam tibi, Dómine,
et laudábo nomen tuum in sǽculum sǽculi,
quia suávis es univérsis,
et miseratiónes tuæ super ómnia ópera tua.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut hi fámuli tui, nuptiárum sacramento iungéndi,
in fide quam profiténtur accréscant,
et sóbole fidéli tuam ditent Ecclésiam. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1196-1221.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et has oblatiónes, quas tibi pro his fámulis tuis
sancto fœdere copulátis offérimus,
benígno súscipe vultu,
ut per hæc mystéria
in mútua caritáte tuóque amóre firméntur.
Per Christum.

Præfatio: De Matrimonio ut signum divinæ caritatis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui hóminem pietátis tuæ dono creátum
ad tantam voluísti dignitátem extólli,
ut in viri mulierísque consórtio
veram relínqueres tui amóris imáginem;
quem enim ex caritáte creásti,
eum ad caritátis legem vocáre non désinis,
ut ætérnæ tuæ caritátis partícipem esse concédas.

Cuius connúbii sancti mystérium
dum tuæ dilectiónis signum exsístit,
amórem sacrat humánum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium. Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam exórat maiestátem,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur:

Précibus nostris, fratres caríssimi,
super hos sponsos
Dei benedictiónem súpplices invocémus,
ut ipse suo fóveat benígnus auxílio,
quos ditávit connúbii sacraménto.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosequitur:

Pater sancte, mundi cónditor univérsi,
qui virum atque mulíerem
ad imáginem tuam creásti,

eorúmque societátem tua voluísti benedictióne cumulári,
te pro hac sponsa humíliter deprecámur,
quæ hódie viro suo nuptiárum iúngitur sacraménto.

Super eam, Dómine, eiúsque vitæ consórtem
benedíctio tua copiósa descéndat,
ut, dum mútuo connúbii dono fruúntur,
famíliam ornent fíliis, ditent Ecclésiam.

Læti te laudent, Dómine, te mæsti requírant;
te in labóribus sibi gáudeant adésse ut fáveas,
te séntiant in necessitátibus astáre ut lénias;
te in cœtu sancto precéntur,
tuos in mundo se testes osténdant;
et, adépti prósperam senectútem
cum hac qua circumdántur amicórum coróna,
ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem — Ps 33, 1. 9

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut accépti virtus sacraménti
in his fámulis tuis sumat augméntum,
et hóstiæ quam obtúlimus
a nobis ómnibus percipiátur effféctus.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Dóminus Iesus,
qui núptiis in Cana adésse dignátus est,
vobis et propínquis vestris
benedictiónem suam largiátur.
℟. Amen.

Ipse, qui Ecclésiam diléxit in finem,
amórem suum in corda vestra
indesinénter effúndat.
℟. Amen.

Det vobis Dóminus,
ut, eius resurrectiónis fidem testántes,
beátam spem exspectétis in gáudio.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Masculum et feminam creavit eos.

Léctio libri Génesis 1, 26-28. 31 a

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatílibus cæli, et béstiis universǽque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subícite eam, et dominámini píscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (℟.: 5 b)

℟. Misericórdia Dómini plena est terra.

12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. ℟.

22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. ℟.

2

Et erunt duo in carne una.

Léctio libri Génesis 2, 18-24

Dixit Dóminus Deus: « Non est bonum esse hóminem solum; faciámus ei adiutórium símile sibi ».

Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis ipsum est nomen eius. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, et univérsa volatília cæli, et omnes béstias terræ. Adæ vero non inveniebátur adiútor símilis eius.

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam; cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea, et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam.

Dixítque Adam: « Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea: hæc vocábitur " Virágo ", quóniam de viro sumpta est ».

Quámobrem relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 3-4. 9-10. 11-13 (℟.: cf. 12 c)

℟. Laudáte nomen Dómini.

vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.
2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. ℟.

3 Laudáte eum, sol et luna,
laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
4 Laudáte eum, cæli cælórum,
et aquæ omnes quæ super cælos sunt. ℟.

9 Montes et omnes colles,
ligna fructífera et omnes cedri,
10 béstiæ et univérsa pécora,
serpéntes et vólucres pennátæ. ℟.

11 Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdices terræ,
12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus,
13 laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus. ℟.

3

Tantum dilexit Isaac Rebeccam, ut dolorem, qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.

Léctio libri Génesis 24, 48-51. 58-67

In diébus illis:

Servus Abraham dixit ad Laban: « Benedíxi Dómino Deo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itínere, ut súmerem fíliam fratris dómini mei fílio eius. Quámobrem, si fácitis misericórdiam et veritátem cum dómino meo, indicáte mihi; sin autem áliud placet, et hoc dícite mihi, ut vadam ad déxteram sive ad sinístram ».

Responderúntque Laban et Báthuel: « A Dómino egréssus est sermo; non póssumus extra plácitum eius quidquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te est; tolle eam et proficíscere, et sit uxor fílii dómini tui, sicut locútus est Dóminus ».

Cumque vocáta venísset, sciscitáti sunt: « Vis ire cum hómine isto? »

Quæ ait: « Vadam ».

Dimisérunt ergo eam et nutrícem illíus, servúmque Abraham et cómites eius, imprecántes próspera soróri suæ atque dicéntes: « Soror nostra es, crescas in mille mília, et possídeat semen tuum portas inimicórum suórum ». Igitur Rebécca et puéllæ illíus, ascénsis camélis, secútæ sunt virum, qui festínus revertebátur ad dóminum suum.

Eo autem témpore deambulábat Isaac per viam quæ ducit ad púteum, cuius nomen est « Vivéntis et Vidéntis »; habitábat enim in terra austráli. Et egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclináta iam die. Cumque elevásset óculos, vidit camélos veniéntes procul.

Rebécca quoque, conspécto Isaac, descéndit de camélo, et ait ad púerum: « Quis est ille homo, qui venit per agrum in occúrsum nobis? »

Dixítque ei: « Ipse est dóminus meus ». At illa tollens cito pállium opéruit se. Servus autem cuncta quæ gésserat narrávit Isaac. Qui introdúxit eam in tabernáculum Saræ matris suæ, et accépit eam uxórem; et in tantum diléxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris eius accíderat, temperáret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 10 et 15. 17-18 (℟.: 9 a)

℟. Suávis Dóminus univérsis.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. ℟.

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.

15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno. ℟.
17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. ℟.

4

Ipse coniungat vos impleatque benedictionem suam in vobis

Léctio libri Tobíæ 7, 9 c-10. 11 c-17

In diébus illis:

Cum hortarétur Ráguel eum discúmbere ad prándium, Tobías dixit: « Hic ego hódie non manducábo neque bibam, nisi prius petitiónem meam confírmes, et promíttas mihi dare Saram fíliam tuam ».

Cum nutáret Ráguel et non daret peténti ullum respónsum, dixit ei Angelus: « Noli timére dare eam isti, quóniam huic timénti Deum debétur coniux fília tua; proptérea álius non pótuit habére illam ».

Tunc dixit Ráguel: « Non dúbito quod Deus preces et lácrimas meas in conspéctu suo admíserit, et credo quóniam ídeo fecit vos veníre ad me, ut ista coniungerétur cognatióni suæ secúndum legem Móysi, et nunc noli dúbium gérere quod tibi eam tradam ».

Et apprehéndens déxteram fíliæ, déxteræ Tobíæ trádidit, dicens: « Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob vobíscum sit, et ipse coniúngat vos impleátque benedictiónem suam in vobis ».

Et accépta charta, fecérunt conscriptiónem coniúgii. Et post hæc epuláti sunt, benedicéntes Deum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (℟.: 5 b)

℟. Misericórdia Dómini plena est terra.

12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. ℟.

22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. ℟.

5

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ 8, 5-10

Sero nuptiárum Tobías dixit Saræ: « Fílii sanctórum sumus et non póssumus ita coniúngi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedícant te cæli et terræ, maréque et fontes et flúmina, et omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ, dedistíque ei adiutórium Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in sǽcula sæculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, et consenescámus ambo páriter sani ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 8 et 13. 17-18 a (℟.: 8 a)

℟. Miserátor et miséricors Dóminus.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. ℟.

17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno,
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in fílios filiórum;
18 in eos qui servant testaméntum eius. ℟.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum 2, 8-10. 14. 16 a; 8, 6-7 a

Vox dilécti mei: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Diléctus meus mihi, et ego illi.

Qui dixit mihi: « Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super brácchium tuum, quia

fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (℟.: 4)

℟. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. ℟.

3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. ℟.

4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. ℟.

7

Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamentum domus eius.

Léctio libri Sirácidæ 26, 1-4. 16-21

Mulíeris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. Múlier fortis obléctat virum suum, et annos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est múlier sensáta et tácita, non est immutátio erudítæ ánimæ. Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornaméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 2 a)

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illumináminі,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius
salvávit eum. ℟.

8 Vallábit ángelus Dómini
in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

8

Feriam domui Israel et domui Iuda fœdus novum.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 31, 31-32 a. 33-34 a

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Iuda fœdus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum, in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti.

Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus; dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: " Cognósce Dóminum "; omnes enim cognóscent me, a mínimo eórum usque ad máximum », ait Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (℟.: cf. 1)

℟. Beátus vir qui in mandátis Dómini cupit nimis.
vel Allelúia.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. ℟.

3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sǽculum sǽculi.
4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. ℟.

5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,

6 quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus,
7 ab auditióne mala non timébit. ℟.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. ℟.
9 Distríbuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sǽculum sǽculi,
cornu eius exaltábitur in glória. ℟.

Tempore paschali, lectio prima Ap 19, 1. 5-9 a, ut supra, p. 1091. Psalmus responsorius, unus ex præcedentibus, pp. 1196-1205.

Lectio secunda

1

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustíficat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque fu-

túra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quǽlibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

2

* *Exhibete corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 12, 1-2. 9-18

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sǽculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitátibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Benedícite persequéntibus, benedícite et nolíte maledícere.

Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes sed humílibus consentiéntes.

Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos. Nulli malum pro malo reddéntes, providéntes bona coram ómnibus homínibus. Si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 12, 1-2. 9-13

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sǽculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitátibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes. — Verbum Dómini.

3

Corpus vestrum templum est Spiritus Sancti

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 6, 13 c-15 a. 17-20

Fratres:

Corpus non fornicatióni, sed Dómino, et Dóminus córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit, et nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi?

Qui autem adhǽret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem. Omne peccátum quodcúmque fécerit homo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus suum peccat.

An nescítis quóniam corpus vestrum templum est Spíritus Sancti, qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri? Empti enim estis prétio. Glorificáte ergo Deum in córpore vestro.

Verbum Dómini.

4

Si caritatem non habuero, nihil mihi prodest.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 12, 31 — 13, 8 a

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellentiórem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tínniens.

Et si habúero prophetíam et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas; et si tradídero corpus meum, ut glórier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulátur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. — Verbum Dómini.

5

* *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclesia.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 5, 2 a. 21-33

Fratres:

Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis.

Subiécti estóte ínvicem in timóre Christi. Mulíeres viris suis sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut et Christus caput est Ecclésiæ, ipse Salvátor córporis. Sed ut Ecclésia subiécta est Christo, ita et mulíeres viris in ómnibus.

Viri, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et se ipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, se ipsum díligit. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiam: quia membra sumus córporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. Verúmtamen et vos sínguli, unusquísque suam uxórem sicut se ipsum díligat; uxor autem tímeat virum. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 5, 2 a. 25-32

Fratres:

Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis.

Viri, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et se ipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, se ipsum díligit. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiam; quia membra sumus córporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. — Verbum Dómini.

6

Super omnia caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis,

si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

7

Omnes unanimes, compatientes, fraternitatis amatores.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 1-9

Caríssimi:

Mulíeres súbditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant; considerántes castam in timóre conversatiónem vestram. Quarum sit non extrínsecus capillatúræ aut circumdatiónis auri aut induménti vestimentórum cultus; sed qui abscónditus cordis est homo, in incorruptibilitáte mitis et quiéti spíritus, qui est in conspéctu Dei lócuples.

Sic enim aliquándo et sanctæ mulíeres sperántes in Deo ornábant se, subiéctæ própriis viris, sicut Sarra obœdiébat Abrahæ, dóminum eum vocans; cuius estis fíliæ benefaciéntes et non timéntes ullam perturbatiónem.

Viri simíliter cohabitántes secúndum sciéntiam, qua-

si infirmióri vaso mulíebri impertiéntes honórem, tamquam et coherédibus grátiæ vitæ, uti ne impediántur oratiónes vestræ.

In fine autem omnes unánimes, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericórdes, húmiles; non reddéntes malum pro malo, vel maledíctum pro maledícto, sed e contrário benedicéntes, quia in hoc vocáti estis, ut benedictiónem hereditáte accipiátis.

Verbum Dómini.

8

Diligamus in opere et veritate.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 18-24

Filíoli, non diligámus verbo nec lingua, sed in ópere et veritáte. In hoc cognoscémus quóniam ex veritáte sumus, et in conspéctu eius placábimus corda nostra. Quóniam, si reprehénderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognóscit ómnia.

Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum; et quodcúmque petiérimus accípimus ab eo, quóniam mandáta eius custodímus, et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Et hoc est mandátum eius, ut credámus in Nómine Fílii eius Iesu Christi et diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta eius in ipso manet, et ipse in eo; et in hoc cognóscimus quóniam manet in nobis, ex Spíritu, quem nobis dedit.

Verbum Dómini.

9

Deus caritas est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-12

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam cáritas ex Deo

est; et omnis qui díligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

(℟. Allelúia). ℣. Deus cáritas est;
diligámus nos ínvicem, sicut Deus diléxit nos. (℟. Allelúia).

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 12

(℟. Allelúia). ℣. Si diligámus ínvicem,
Deus in nobis manet,
et cáritas eius in nobis perfécta est.
(℟. Allelúia).

Vos estis lux mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita, neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera, et gloríficent Patrem vestrum qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 16

(℟. Allelúia). ℣. Qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. (℟. Allelúia).

* *Ædificavit domum suam supra petram.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 7, 21. 24-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: " Dómine, Dómine " intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummásset Iesus verba hæc, admirabántur turbæ super doctrínam eius; erat enim docens eos sicut potestátem habens, et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 7, 21. 24-25

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: " Dómine, Dómine " intrábit in Regnum cæló-

rum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 7 b

(℟. Allelúia). ℣. Omnis qui díligit ex Deo natus est,
et cognóscit Deum. (℟. Allelúia).

Quod Deus coniunxit, homo non separet.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 19, 3-6

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisǽi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio, " másculum et féminam fecit eos, " et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una "? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

(℟. Allelúia). ℣. Deus cáritas est;
diligámus nos ínvicem, sicut Deus diléxit nos. (℟. Allelúia).

Hoc est magnum et primum mandatum.
Secundum autem simile est huic.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex pharisǽis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « “ Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua ”. Hoc est magnum et primum mandátum.

Secúndum autem símile est huic: “ Díliges próximum tuum sicut te ipsum ”. In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 7 b

(℟. Allelúia). ℣. Omnis qui díligit ex Deo natus est,
et cognóscit Deum. (℟. Allelúia).

Non sunt duo, sed una caro.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 6-9

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ab inítio creatúræ “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit ad uxórem suam, et erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro ”.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 12

(℟. Allelúia). ℣. Si diligámus ínvicem,
Deus in nobis manet,
et cáritas eius in nobis perfécta est.
(℟. Allelúia).

Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 2, 1-11

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilǽæ, et erat mater Iesu ibi. Vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias; et, deficiénte vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlier? Nondum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque díxerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósitæ secúndum purificatiónem Iudæórum, capiéntes síngulæ metrétas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et implevérunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclíno ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant qui hauríerant aquam, vocat sponsum architriclínus et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et, cum inebriáti fúerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit inítium signórum Iesus in Cana Galilǽæ; et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli eius. — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 16

(℟. Allelúia). ℣. Qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. (℟. Allelúia).

Manete in dilectione mea.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

(℟. Allelúia). ℣. Deus cáritas est; diligámus nos ínvicem, sicut Deus diléxit nos. (℟. Allelúia).

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 12-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem

hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 12

(℟. Allelúia). ℣. Si diligámus ínvicem,
Deus in nobis manet,
et cáritas eius in nobis perfécta est.
(℟. Allelúia).

* *Ut sint consummati in unum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 20-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

---

2. IN ANNIVERSARIIS MATRIMONII

In anniversariis Matrimonii, præsertim vero in XXV et L anniversario, dici potest, quando permittuntur Missæ pro variis necessitatibus, Missa pro gratiis Deo reddendis, p. 1520, cum orationibus quæ infra ponuntur.

Eædem orationes adhiberi possunt, pro opportunitate, etiam in Missa de feria « per annum ».

A. In anniversario

Collecta

Deus, creátor ómnium,
qui virum et féminam in princípio condidísti,
ut vínculum constitúerent coniugále,
uniónem famulórum tuórum N. et N. bénedic et confírma,
ut coniunctiónis Christi cum Ecclésia imáginem
semper perfectiórem exhíbeant.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui ex látere Christi
sánguinem et aquam manáre fecísti
ad humánæ regeneratiónis significánda mystéria,
múnera nostra in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignáre suscípere,
et eórum coniúgium tuis donis ómnibus munerári.
Per Christum.

Post communionem

Supérno cibo potúque reféctis, Dómine,
his fámulis tuis in gáudio et caritáte corda diláta,
ut sit eórum domus sedes honestátis et pacis,
et ómnibus ad consolatiónes páteat caritátis.
Per Christum.

B. In XXV anniversario

Collecta

Dómine, qui hos fámulos tuos N. et N.
indissolúbili matrimónii nexu coniunxísti,
et animórum communióne
dignátus es inter labóres et gáudia sustentáre,
eórum, quǽsumus, auge et purífica caritátem,
ut mútua (cum prole sua) sanctificatióne lætténtur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiónem
pro fámulis N. et N. dignánter assúme,
ut exínde pacem et gáudium abundánter exháuriant.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui ad mensam famíliæ tuæ hos cóniuges N. et N.
(cum líberis et amícis) propítius admisísti,
da eis fórtiter et alácriter
in mútuam communiónem sic prógredi,
ut usque ad cæléste convívium,
tuo múnere, coniungántur.
Per Christum.

C. In L anniversario

Collecta

Deus Pater omnípotens,
hos cóniuges N. et N. cleménter aspícias,
(cum sóbole sua, quam ad vitam fidémque genuérunt)
pro bonis longævæ conversatiónis opéribus,
et eórum fructíferam bénedic senectútem,

sicut eórum caritátis primítias
sacraménto mirábili confirmásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignánter assúme,
qui tot annos una simul fide sincéra vixérunt,
et ómnia bona unitátis et pacis a tua póstulant largitáte.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ tuæ pasti delíciis, te, Dómine, deprecámur,
ut hos cóniuges N. et N. in sancta senectúte custódias,
donec ambos, plenos diérum,
ad tuum admíttas cæléste convívium.
Per Christum.

V. IN BENEDICTIONE ABBATIS ET ABBATISSÆ

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum — Io 15, 16

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Vel: — Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Concéde, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.,
quem huius communitátis N. abbátem elegísti,
ut factis et doctrína ad ea quæ recta sunt
fratrum suorum ánimos ínstruat,
quátenus ætérnæ remuneratiónis mercédem
a te, Pastóre piíssimo,
una cum ipsis lætus percípiat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1227-1234

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
múnera famulórum tuórum et præsta,
ut, seípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
vera humilitáte, obœdiéntia et pace
iúgiter repleántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Vel:

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine, réspice propítius,
et nos, qui mystérium fídei celebrávimus,
fac per sémitas Evangélii indesinénter cúrrere,
in ómnibus te glorificántes.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam.

Léctio libri Proverbiórum 2, 1-9

Fili mi, si suscéperis sermónes meos, et mandáta mea abscónderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris tua, inclína cor tuum ad cognoscéndam prudéntiam. Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ, si quæsíeris eam quasi pecúniam, et sicut thesáuros effóderis illam, tunc intélleges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies; quia Dóminus dat sapiéntiam, et ex ore eius prudéntia et sciéntia.

Custódiet rectórum salútem, et próteget gradiéntes

simplíciter, servans sémitas iustítiæ, et vias sanctórum custódiens.

Tunc intélleges iustítiam et iudícium, et æquitátem et omnem sémitam bonam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (℟.: Ps 39, 5 a)

℟. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. ℟.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur. ℟.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. ℟.

2

Viam sapientiæ monstrabo tibi.

Léctio libri Proverbiórum 4, 7-13

Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquíre prudéntiam. Arripe illam, et

exaltábit te, glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus; dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna ínclita próteget te.

Audi, fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitæ; viam sapiéntiæ monstrábo tibi; ducam te per sémitas æquitátis, quas cum ingréssus fúeris, non artabúntur gressus tui, et currens non habébis offendículum.

Tene disciplínam, ne dimíttas eam; custódi illam, quia ipsa est vita tua. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 5-6. 13-14. 15-16 (℟.: cf. 2 a)

℟. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

2 Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,
3 annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. ℟.

5 Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua,
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
6 Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ. ℟.

13 Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succréscet.
14 Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. ℟.

15 Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
16 ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. ℟.

Tempore paschali, lectio prima Act 2, 42-47, ut infra, p. 1258. Psalmus responsorius cum ℟. Filii, audíte me: timórem Dómini docébo vos vel Allelúia, ut supra, p. 1204.

Lectio secunda

1

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

2

Caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

3

Obœdite præpositis vestris. Orate pro nobis.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 13, 1-2. 7-8. 17-18

Fratres:

Cáritas fraternitátis máneat. Hospitalitátem nolíte oblivísci; per hanc enim quidam nesciéntes hospítio recepérunt ángelos.

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Iesus Christus heri et hódie idem, et in sǽcula.

Obœdíte præpósitis vestris et subiacéte eis; ipsi enim pervígilant pro animábus vestris quasi ratiónem redditúri; ut cum gáudio hoc fáciant et non geméntes; hoc enim non éxpedit vobis.

Oráte pro nobis; confídimus quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus bene voléntes conversári.

Verbum Dómini.

4

Formæ facti gregis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontánee secúndum Deum; neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 23, 9 a. 10 b

(℟. Allelúia). ℣. Unus est Pater vester, qui in cælis est; et magíster vester unus est, Christus. (℟. Allelúia).

Qui maior est vestrum erit minister vester.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Nolíte vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fra-

tres estis. Et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cæléstis. Nec vocémini magístri; quia magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit minìster vester. Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Col 3, 15

(℟. Allelúia). ℣. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno córpore.
(℟. Allelúia).

Constituet eum Dominus super familiam suam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábolam, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constítuet dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constítuet illum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Col 3, 15

(℟. Allelúia). ℣. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno córpore.
(℟. Allelúia).

Ego in medio vestrum sum
sicut qui ministrat.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 24-27

In illo témpore:

Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse maior.

Iesus autem dixit eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos " benéfici " vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcéssor est, sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recúmbit an qui minístrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui minístrat ». — Verbum Dómini.

VI. IN CONSECRATIONE VIRGINUM

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum Ps 104, 4-5

Quǽrite Dóminum et confirmámini,
quǽrite fáciem eius semper.
Mementóte mirabílium eius quæ fecit.

Collecta

Da, quǽsumus, Dómine,
his famulábus tuis,
quibus virginále infudísti propósitum,
inchoáti óperis consummátum effectum,
et, ut perféctam tibi ófferant plenitúdinem,
inítia sua perdúcere mereántur ad finem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Oblátis hóstiis, quǽsumus, Dómine,
his famulábus tuis
perseverántiam suscépti propósiti
benígnus accómmoda,
ut, apértis iánuis, summi Regis advéntu,
regnum cæléste cum lætítia mereántur intráre.
Per Christum.

In Precibus eucharisticis, virginum consecratio secundum has formulas opportune commemoratur:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,

quam tibi in die eárum consecratiónis offérimus,
quǽsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut quæ, te largiénte,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine témporum glorióse adveniénti
iucundánter occúrrant.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quas spiritáli unctióne hódie sacrásti;
ut, caritátis et fídei accénsis lampádibus,
tibi et pópulo tuo constánter desérviant,
Christi Sponsi exspectántes advéntum.
Meménto etiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitiónis tuæ additur:

Confortáre quoque, Dómine,
in sancto propósito dignéris
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiónis
testimónium præbéntes.
Votis huius famíliæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio virginum sacratarum inseri potest hoc modo:

... sed et totíus cleri,
et istárum sorórum,
quas hódie divíno cúltui
et hóminum servítio perpétuo dicásti,
et offeréntium,
et circumstántium ...

Ant. ad communionem Ps 41, 2

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Post communionem

Repléti, Dómine, munéribus sacris,
súpplices deprecámur,
ut famulárum tuárum N. et N. conversátio
et humánæ societátis proféctui constánter fáveat,
et ad Ecclésiæ increméntum indesinénter profíciat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Omnípotens Pater
beátæ virginitátis propósitum,
quod pectóribus vestris infúdit,
sua protectióne inviolátum custódiat.
℟. Amen.

Dóminus Iesus,
qui sacrárum vírginum corda
sponsáli sibi fœdere iungit,
mentes vestras divíni séminis verbo fecúndet.
℟. Amen.

Spíritus Sanctus,
qui supervénit in Vírginem
quique corda vestra hódie suo sacrávit illápsu,
ad Dei Ecclesiǽque servítium vos veheménter accéndat.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

VII. IN PROFESSIONE RELIGIOSA

Hæ Missæ dici possunt, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

1. IN DIE PRIMÆ PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Ant. ad introitum — Ps 39, 8-9

Ecce vénio, Dómine,
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis.

Collecta

Concéde, quǽsumus, Dómine,
his frátribus nostris,
quibus Christum préssius sectándi
propósitum inspirásti,
incépti itíneris felícem éxitum,
ut perféctum devotiónis munus
tibi mereántur offérre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quǽsumus,
oblatiónes et preces,
quas tibi offérimus
celebrántes professiónis religiósæ primórdia,
et præsta, ut famulórum tuórum primítiæ,
tua fovénte grátia,
in fructus ubérrimos convertántur.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1240.

Ant. ad communionem Mc 3, 35

Qui fécerit voluntátem Dei,
hic frater meus et soror mea et mater est.

Post communionem

Lætíficent nos, Dómine, sumpta mystéria
et præsta ut, eórum virtúte, hi fámuli tui
inchoáta religiónis múnera fidéliter adímpleant
et líberam tibi exhíbeant servitútem. Per Christum.

2. IN DIE PROFESSIONIS PERPETUÆ

A

Ant. ad introitum Ps 121, 1-2

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi:
in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Ierúsalem.

Collecta

Deus, qui in his fámulis tuis baptísmatis grátiam
tanta voluísti frondére virtúte,
ut Fílii tui vestígia préssius sequi conténderent,
concéde, ut ipsi,
evangélicam perfectiónem iúgiter sectántes,
Ecclésiæ sanctitátem adáugeant
eiúsque apostólicum confírment vigórem. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Servórum tuórum, Dómine,
múnera et vota benígnus assúme,
et evangélica profiténtes consília
tua caritáte confírma. Per Christum.

Præfatio: De vita religiosa ut servitium Dei per Christi imitationem.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, de radíce Vírginis flos illibátus egréssus,
mundos corde dixit beátos
suáque conversatióne dócuit castitátis fastígium.
Qui tuis semper beneplácitis optávit hærére,
et, usque ad mortem pro nobis factus obœ́diens,
hóstiam se tibi vóluit perféctæ suavitátis offérre.
Qui ómnia propter te relinquéntes in terris
ad servítium tuæ maiestátis dicávit impénsius
et cælórum confirmávit inventúros esse thesáurum.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

In Precibus eucharisticis, professorum vel professarum oblatio secundum has formulas opportune commemoratur:

I. Pro viris

a) in Prece eucharistica I dicitur **Hanc ígitur** proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum,
quam tibi in die eórum professiónis offérimus,

quǽsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut qui, te largiénte,
hódie vitam suam tibi dicárunt,
in Fílii tui glorióso advéntu
ætérnæ Paschæ gáudio
mereántur admítti.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istórum fratrum,
qui hódie se tibi dicárunt perpétuo servítio,
et concéde, ut ad te semper corda mentésque érigant
noménque tuum gloríficent.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitiónis tuæ additur:

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
hos fámulos tuos,
qui hódie sacris religiónis vínculis
perpétuo tibi se devinxérunt,
et fac, ut in Ecclésia tua
novam et ætérnam vitam maniféstent,
Christi redemptióne comparátam.
Votis huius famíliæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum inseri potest hoc modo:

... sed et totíus cleri,
et istórum fratrum, qui professióne perpétua
hódie tibi árctius consecrántur,
et offeréntium,
et circumstántium ...

II. Pro mulieribus

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,
quam tibi in die eárum professiónis offérimus,
quǽsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut quæ, te largiénte,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine témporum glorióse adveniénti
iucundánter occúrrant.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quæ ómnia propter te reliquérunt,
ut te in ómnibus invenírent
et, sui oblítæ, cunctórum prospícerent necessitátibus.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitiónis tuæ additur:

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiónis
testimónium præbéntes.
Votis huius famíliæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professarum inseri potest hoc modo:

... sed et totíus cleri
et istárum sorórum, quæ sacro religiónis pígnore
hódie tibi perpétuo se consecrárunt,
et offeréntium, et circumstántium ...

Ant. ad communionem Gal 2, 19-20

Christo confíxus sum cruci.
Vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus.

Post communionem

Divínis mystériis veneránter assúmptis,
te, Dómine, súpplices deprecámur,
ut hos fámulos tuos,
sacra tibi oblatióne devínctos,
et Sancti Spíritus igne succéndas
et Fílio tuo perénni iungas consórtio.
Qui tecum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, bonárum inspirátor voluntátum,
vestra fóveat consília cordáque róboret,
ut, quæ promisístis, perseveránti servétis fide.
℟. Amen.

Ipse concédat vobis,
ut arctam viam, quam elegístis,
in gáudio Christi percurrátis,
ónera fratrum cum exsultatióne portántes.
℟. Amen.

Cáritas Dei ex vobis famíliam effíciat
in nómine Dómini congregátam,
quæ Christi amóris reddat imáginem.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

B

Ant. ad introitum Ps 65, 13-14

Introíbo in domum tuam in holocáustis,
reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Collecta

Dómine, sancte Pater,
servórum tuórum N. et N.
propósitum confírma benígnus,
et fac ut baptísmatis grátia,
quam novis cúpiunt néxibus roborári,
plenum in eis sumat effécum,
quo tuæ maiestáti débitum cultum retríbuant,
et Christi regnum apostólico dilátent ardóre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Oblatiónes famulórum tuórum,
Dómine, cleménter assúme,
eásque in sacraméntum redemptiónis convérte,
et, quos ad Fílium tuum préssius imitándum
patérna voluísti dispensatióne vocáre,
Sancti Spíritus reple munéribus.
Per Christum.

Præfatio et intercessiones propriæ, pp. 1240-1242.

Ant. ad communionem Ps 33, 9

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Lætíficet nos, Dómine,
confirmáti propósiti hodiérna sollémnitas

ac divíni sacraménti veneránda percéptio,
et concéde propítius,
ut geminátum devotiónis munus
famulórum tuórum péctora
in Ecclésiæ hominúmque servítium
veheménti caritáte compéllat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, sancti consílii inspirátor et efféctor,
sua vos constánter tueátur grátia,
ut vestræ vocatiónis múnera
fidéli ánimo persolvátis.
℟. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis
apud omnes gentes testimónium et signum.
℟. Amen.

Et víncula, quibus Christo
vos néxuit in terris,
in cælis benígnus perénnet.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

3. IN DIE RENOVATIONIS VOTORUM

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1238-1244.

Collecta

Deus, rerum ordinátor hominúmque rector,
réspice super hos fílios tuos,
qui oblatiónem sui cúpiunt confirmáre,
et præsta, ut, in dies,
Ecclésiæ mystério árctius coniungántur,
et humánæ famíliæ bono devoveántur impénsius.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
múnera propítius intuére,
quæ hi fratres nostri
castitátis, paupertátis, obœdiéntiæ
renováta augent oblatióne,
et temporália dona in sacraméntum æternitátis convérte,
et offeréntium mentes ad Fílii tui confórma imáginem.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1240.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
súpplices te rogámus, ut hi fámuli tui,
qui, supérna grátia tantum confísi,
árdua renovárunt propósita,
Christi virtúte roboréntur
et Sancti Spíritus muniántur præsídio.
Per Christum.

4. IN XXV VEL L ANNIVERSARIO PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1238-1244.

Collecta

Dómine, Deus fidélis,
da nobis, quǽsumus, grátias tibi reférre
pro tua erga fratrem nostrum N. benignitáte,
qui accéptum a te donum hódie renováre conténdit;
róbora in eo spíritum perféctæ caritátis,
ut glóriæ tuæ et óperi salútis
in dies váleat fervéntius inservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Súscipe, Dómine, una cum munéribus oblatiónem sui,
quam hódie frater noster N. confirmáre desíderat,
et per virtútem Sancti Spíritus
imágini dilécti Fílii tui
ámplius eum conformáre dignéris. Qui vivit.

Præfatio propria, p. 1240.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, Corpus et Sánguinem Fílii tui,
quæ in iucúnda celebratióne
huius anniversárii contulísti;
concéde, quǽsumus, ut frater noster N.,
cælésti pane potúque reféctus,
incépti itíneris ad te ducéntis
felícem progréssum obtíneat. Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Egredere de terra tua et de cognatione tua, et veni.

Léctio libri Génesis 12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua et de cognatióne tua et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (℟.: 8 a et 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, fácere voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.
12 Tu autem, Dómine, ne prohíbeas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me. ℟.

2

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Léctio libri primi Samuélis 3, 1-10

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis: non erat vísio manifésta. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec póterat vidére. Lucérna Dei ántequam exstinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus Sámuel, qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego, vocásti enim me ».

Qui dixit: « Non vocávi: revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit. Et adiécit Dóminus rursum vocáre Samuélem.

Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tértio, qui consúrgens ábiit ad Heli et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi, et, si deínceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ».

Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (℟.: 2 b)

℟. Sitívit in te ánima mea, Deus meus.

2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea. ℟.

3 In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appárui tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. ℟.

5 Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.
6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. ℟.

8 Quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
9 Adhǽsit ánima mea post te,
me suscépit déxtera tua. ℟.

3

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum 19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam uníus diéi.

Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur et ait: « Súfficit mihi,

Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ». Qui, cum surrexísset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Cumque venísset illuc, mansit in spelúnca. Et ecce sermo Dómini ad eum, et ait ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit.

Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum, commótio; non in commotióne Dóminus. Et post commotiónem, ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem, síbilus auræ ténuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio, et egréssus stetit in óstio spelúncæ; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum fílii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (℟.: cf. 6)

℟. Hæc est generátio quæréntium fáciem tuam, Dómine.

1 Dómini est terra et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
2 Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. ℟.

3 Quis ascéndet in montem Dómini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
4 Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. ℟.

5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino,
et iustificatiónem a Deo salutári suo.
6 Hæc est generátio quæréntium eum,
quæréntium fáciem Dei Iacob. ℟.

4

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum 19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Elíam: « Eliséum, fílium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus ergo inde Elías réperit Eliséum, fílium Saphat, arántem in duódecim iugis boum, et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venísset Elías ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Elíam et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixítque ei. « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comedérunt; consurgénsque ábiit et secútus est Elíam, et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (℟.: 8 a et 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, fácere voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.

12 Tu autem, Dómine, ne prohíbeas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me. ℟.

5

Surge, amica mea, et veni.

Léctio Cántici canticórum 2, 8-14

Vox diléxti mei: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Símilis est diléctus meus cápreæ

hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra, ficus prótulit grossos suos, víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (℟.: cf. Mt 25, 6)

℟. Ecce Sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. ℟.

14 Glorióśa nimis fília regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. ℟.

16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
17 Pro pátribus tuis erunt tibi fílii;
constítues eos príncipes super omnem terram. ℟.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum 8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super brácchium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 8 a. 11. 12 (℟.: 2)

℟. Quam diléсta tabernácula tua, Dómine virtútum!

3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. ℟.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℟.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
8 Ibunt de virtúte in virtútem. ℟.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℟.

12 Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
grátiam et glóriam dabit Dóminus;
non privábit bonis eos
qui ámbulant in innocéntia. ℟.

7

Gaudens gaudebo in Domino.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 9-11

Scient in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestiméntis salútis, et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (℟.: 2 c)

℟. Introíte in conspéctu Dómini in exsultatióne.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. ℟.

3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. ℟.

4 Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. ℟.

5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatiónem et generatiónem
véritas eius. ℟.

8

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Léctio libri Osée prophétæ 2, 14. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego lactábo eam, et ducam eam in solitúdinem; et loquar ad cor eius.

Et sponsábo te mihi in sempitérnum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia et in miseratiónibus; et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (℟.: 8 b)

℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini
et vísitem templum eius. ℟.

5 Quóniam occultábit me in tentório suo, in die malórum.
Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. ℟.

8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.
9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. ℟.

Adiútor meus es tu, ne me reícias,
neque derelínquas me, Deus salútis meæ.
11 Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dírige me in sémitam rectam
propter inimícos meos. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

Omnes qui crediderant erant pariter et habebant omnia communia.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 42-47

In diébus illis:

Erant discípuli perseverántes in doctrína Apostolórum et communicatióne, in fractióne panis et oratiónibus.

Fiébat autem omni ánimæ timor. Multa quoque prodígia et signa per Apóstolos fiébant.

Omnes autem qui credíderant erant páriter et habébant ómnia commúnia; et possessiónes et substántias vendébant, et dividébant illas ómnibus, prout cuíque opus erat.

Cotídie quoque perdurántes unanímiter in templo, et frangéntes circa domos panem, sumébant cibum cum exsultatióne et simplicitáte cordis, collaudántes Deum et habéntes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui salvi fíerent cotídie in idípsum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 2 a)

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore.
vel Allelúia.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illumináminí,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius
salvávit eum. ℟.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

2

Cor et anima una.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 32-35

In diébus illis:

Multitúdinis credéntium erat cor et ánima una; nec quisquam eórum quæ possidébant áliquid suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia.

Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Dómini Iesu, et grátia magna erat super ómnibus illis.

Neque enim quisquam egens erat inter illos; quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant et ponébant ante pedes Apostolórum: dividebátur autem síngulis, prout cuíque opus erat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 2-3. 4-5. 11-12. 13-14. 18-19 (℟.: 12 b)

℟. Beátus pópulus,
quem elégit Dóminus in hereditátem sibi.

vel Allelúia.

2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi.
3 Cantáte ei cánticum novum,
bene psállite ei in vociferatióne. ℟.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.
12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. ℟.

13 De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes fílios hóminum.
14 De loco habitáculi sui respéxit
super omnes qui hábitant terram. ℟.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum
et alat eos in fame. ℟.

3

Cenabo cum illo, et ipse mecum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

3, 14 b. 20-22

Hæc dicit Amen, Testis fidélis et verus, princípium creatúræ Dei: « Ecce sto ad óstium et pulso: si quis

audíerit vocem meam et aperúerit iánuam, introíbo ad illum et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo; sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius.

Qui habet aurem áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1255.

4

Veni, Domine Iesu.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
22, 12-14. 16-17. 20

Ego Ioánnes audívi vocem dicéntem mihi: « Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque sicut opus eius est. Ego sum alpha et ómega, primus et novíssimus, princípium et finis.

Beáti qui lavant stolas suas, ut sit potéstas eórum super lignum vitæ, et portis intrent in civitátem.

Ego Iesus misi ángelum meum testificári vobis hæc super Ecclésiis. Ego sum radix et genus David, stella spléndida matutína ».

Et Spíritus et Sponsa dicunt: « Veni! » Et qui audit dicat: « Veni! » Et qui sitit véniat, qui vult accípiat aquam vitæ gratis.

Dicit qui testimónium pérhibet istórum: « Etiam, vénio cito ». « Amen. Veni, Dómine Iesu! »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1254.

Lectio secunda

1

In novitate vitæ ambulemus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
6, 3-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

Exhibete corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
12, 1-13

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo

placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte confotmári huic sǽculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei.

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent, ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alteríus membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, sive qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitátibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Verbum Dómini.

3

Verbum crucis pereuntibus stultitia est;
nobis Dei virtus est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Coríntihios 1, 22-31

Fratres:

Iudǽi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudǽis

quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

Vidéte enim vocatiónem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificátio et redémptio, ut, quemádmodum scriptum est, « qui gloriátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

4

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 7, 25-35

Fratres:

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse.

Alligátus es uxóri? noli quǽrere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quǽrere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt huiúsmodi; ego autem vobis parco.

Hoc ítaque dico, fratres: tempus breviátum est; réliquum est ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non abuténtes; prǽterit enim figúra huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est.

Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta et córpore et spíritu; quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad honéstum, et ad adhæréndum Dómino sine distractióne.

Verbum Dómini.

5

Elegit nos Deus in Christo, ut essemus sancti et immaculati in caritate.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra: in ipso.
In quo étiam sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo; in quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salútis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.
Verbum Dómini.

6

Idem sapite, eandem caritatem habentes, unanimes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

2, 1-4

Fratres:

Si qua consolátio in Christo, si quod solácium caritátis, si qua commúnio spíritus, si quæ víscera et miseratiónes, impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eándem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiónem neque per inánem glóriam, sed in humilitáte superióres sibi ínvicem arbitrántes, non quæ sua sunt sínguli considerántes, sed et ea quæ aliórum. — Verbum Dómini.

7

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucri faciam.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses
3, 8-14

Fratres:

Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et árbitror ut stércora, ut Christum lucri fáciam, et invéniar in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est, sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem Resurrectiónis eius et communiónem passiónum illíus, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem: quæ quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

8

Quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 1-4

Fratres:

Si conresurrexístis Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

Mórtui enim estis, et vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo.

Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. — Verbum Dómini.

9

Super omnia caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu Christi, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

10

Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 4, 1-3 a. 7-12

Fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu ut, quemádmodum accepístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sicut et ambulátis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta dedérimus vobis per Dóminum Iesum.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra.

Non enim vocávit nos Deus in immundítia, sed in sanctificatióne. Itaque qui spernit, non hóminem spernit, sed Deum, qui étiam dat Spíritum suum Sanctum in vos.

De caritáte autem fraternitátis non necésse habétis ut vobis scribam; ipsi enim vos a Deo edócti estis ut diligátis ínvicem. Etenim fácitis illud in omnes fratres in univérsa Macedónia.

Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis, ut honéste ambulétis ad eos qui foris sunt, et nullíus áliquid desiderétis. — Verbum Dómini.

11

Iesum Christum, cum non videritis, diligitis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem et

incontaminátam et immarcescíbilem, conservátam in cælis, propter vos, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem parátam reveléri in témpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi: quem, cum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc non vidéntes, credéntes autem exsultátis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

Verbum Dómini.

12

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-16

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam cáritas ex Deo est; et omnis qui díligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est.

In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi.

Quisquis conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus et credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritáte in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 11, 28

(℟. Allelúia). ℣. Beáti qui áudiunt verbum Dei,
et custódiunt illud. (℟. Allelúia).

Beati estis ... gaudete et exsultate.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum, docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti

vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Abscondisti hæc a sapientibus,
et revelasti ea parvulis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 11, 25-30

In illo témpore:

Respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et inveniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 8, 9

(℟. Allelúia). ℣. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
(℟. Allelúia).

Qui perdiderit animam suam propter me, inveniet eam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur?

Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuíque secúndum opus eius ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Propter Regnum cælorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisǽi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio " másculum et féminam fecit eos " et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una "? Itaque iam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdii et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras! ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis quia quicúmque dimíserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 3, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.
(℟. Allelúia).

Si vis perfectus esse, vende quæ habes et sequere me.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
19, 16-26

In illo témpore:

Ecce unus accédens ad Iesum ait illi: « Magíster, quid boni fáciam ut hábeam vitam ætérnam? »

Qui dixit ei: « Quid me intérrogas de bono? Unus est bonus. Si autem vis ad vitam íngredi, serva mandáta ».

Dicit illi: « Quæ? »

Iesus autem dixit: « " Non homicídium fácies, non adulterábis, non fácies furtum, non falsum testimónium dices, honóra patrem et matrem ", et " díliges próximum tuum sicut te ipsum " ».

Dicit illi adoléscens: « Omnia hæc custodívi: quid adhuc mihi deest? »

Ait illi Iesus: « Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me ».

Cum audísset autem adoléscens verbum, ábiit tristis: erat enim habens multas possessiónes.

Iesus autem dixit discípulis suis: « Amen dico vobis: Dives diffícile intrábit in Regnum cælórum. Et íterum dico vobis: Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Audítis autem his, discípuli mirabántur valde dicéntes: « Quis ergo póterit salvus esse? »

Aspíciens autem Iesus dixit illis: « Apud hómines hoc impossíbile est; apud Deum autem ómnia possibília sunt ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 5

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.
(℟. Allelúia).

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes. Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: " Ecce sponsus, exíte óbviam ei ". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: " Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ".

Respondérunt prudéntes dicéntes: " Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite vobis ".

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines di-

céntes: “ Dómine, dómine, áperi nobis ”. At ille respóndens ait: “ Amen dico vobis, néscio vos ”.

Vigiláte ítaque, quia nescítis diem neque horam ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Gal 6, 14

(℟. Allelúia). ℣. Mihi absit gloriári nisi in cruce
Dómini, per quem mihi mundus
crucifíxus est, et ego mundo.
(℟. Allelúia).

Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 3, 31-35

In illo témpore:

Venit mater Iesu et fratres eius et foris stantes misérunt ad eum vocántes eum.

Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærunt te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? »

Et circumspíciens eos qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fécerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 8, 9

(℟. Allelúia). ℣. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
(℟. Allelúia).

Ecce nos dimisimus omnia,
et secuti sumus te.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
10, 24 b-30

In illo témpore:

Ait Iesus discípulis suis: « Fílii, quam diffícile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur, dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ».

Cœpit Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est qui relíquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut fílios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et fílios et agros cum persecutiónibus, et in sǽculo futúro vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium — Phil 3, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.
(℟. Allelúia).

Nemo mittens manum suam in aratrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesus et discípulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et vólucres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspíciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Gal 6, 14

(℟. Allelúia). ℣. Mihi absit gloriári nisi in cruce
Dómini, per quem mihi mundus
crucifíxus est, et ego mundo.
(℟. Allelúia).

Martha excepit illum. Maria optimam partem elegit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror

nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollícita es et turbáris erga plúrima.

Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 15, 5

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.
(℟. Allelúia).

Beati qui audiunt verbum Dei et custodiunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam — 11, 27-28

In illo témpore:

Extóllens vocem quædam múlier de turba dixit Iesu: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custódiunt ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium — Gal 6, 14

(℟. Allelúia). ℣. Mihi absit gloriári nisi in cruce
Dómini, per quem mihi mundus
crucifíxus est, et ego mundo.
(℟. Allelúia).

Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam, perdit eam; et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiet eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

13

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 5

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.
(℟. Allelúia).

Manete in me, et ego in vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis. In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

14

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 13, 34

(℟. Allelúia). ℣. Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(℟. Allelúia).

Vos amici mei estis, si facietis
quæ ego præcipio vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat; ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

15

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ps 132, 1

(℟. Allelúia). ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum. (℟. Allelúia).

Volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem — 17,. 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

VIII. IN DIE DEDICATIONIS

1. IN DEDICATIONE ECCLESIÆ

Ant. ad introitum — Ps 67, 6. 7. 36

Deus in loco sancto suo,
Deus, qui inhabitáre facit unánimes in domo:
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Vel: — Ps 121, 1

In domum Dómini lætántes íbimus, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
effúnde super hunc locum grátiam tuam,
et ómnibus te invocántibus auxílii tui munus impénde,
ut hic verbi tui et sacramentórum virtus
ómnium fidélium corda confírmet. Per Dóminum.

Lectio prima

Legerunt in libro legis, et intellexerunt cum legeretur.

Léctio libri Nehemíæ — 8, 2-4 a. 5-6. 8-10

In diébus illis:

Attulit Esdras sacérdos legem coram multitúdine virórum et mulíerum, cunctísque qui póterant intellégere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apérte in platéa, quæ erat ante portam Aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspéctu virórum et mulíerum et sapiéntium; et aures omnis pópuli erant eréctæ ad librum.

Stetit autem Esdras scriba super gradum lígneum, quem fécerat ad loquéndum. Et apéruit Esdras librum

coram omni pópulo (super univérsum quippe pópulum eminébat), et cum aperuísset eum, stetit omnis pópulus. Et benedíxit Esdras Dómino Deo magno, et respóndit omnis pópulus: « Amen. Amen », élevans manus suas. Et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram.

Et legérunt in libro legis Dei distíncte et apérte ad intellegéndum; et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemías (ipse est Athérsatha) et Esdras, sacérdos et scriba, et levítæ interpretántes univérso pópulo: « Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro: nolíte lugére et nolíte flere ». Flebat enim omnis pópulus, cum audíret verba legis.

Et dixit eis: « Ite, comédite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his qui non præparavérunt sibi; quia sanctus dies Dómini est. Et nolíte contristári: gáudium étenim Dómini est fortitúdo nostra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 129. 130. 133. 135. 144 (℟.: 105 a)

℟. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine.

129 Mirabília testimónia tua,
íideo servávit ea ánima mea. ℟.

130 Declarátio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. ℟.

133 Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iníquitas. ℟.

135 Fáciem tuam illúmina super servum tuum,
et doce me iustificatiónes tuas. ℟.

144 Iustítia testimoniórum tuórum in ætérnum;
intelléctum da mihi, et vivam. ℟.

Lectio secunda et Evangelium ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, pp. 797-810.

Pro lectione secunda, tempore paschali, eligi potest etiam Ap 21, 1-5 a vel Ap 21, 9 b-14, quæ proponuntur supra in anniversario dedicationis ut lectio prima, pp. 803-804.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine, múnera lætántis Ecclésiæ,
ut pópulus tuus, in hanc domum sanctam convéniens,
per hæc mystéria salútem perpétuam consequátur.
Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ritui dedicationis ecclesiæ inhæret:

Præfatio: De mysterio templi Dei.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubique grátias ágere.
Qui templum glóriæ tuæ univérsum mundum fecísti,
ut nomen tuum ubíque clarificarétur,
sed et loca divínis apta mystériis non rénuis tibi sacrári:
hanc ergo oratiónis domum, humáno exstrúctam labóre,
maiestáti tuæ exsultántes dicámus.

Hic veri Templi adumbrátur mystérium
et cæléstis Ierúsalem prænotátur imágo:
corpus enim Fílii tui, ex alma Vírgine natum,
templum effecísti tibi sacrátum,
in quo inhabitáret plenitúdo divinitátis.

Ecclésiam autem sanctam constituísti civitátem,
super fundaméntum Apostolórum ædificátam,
summo anguläri lápide ipso Christo Iesu;
sed eléctis construéndam lapídibus,
Spíritu vivificátis, coagmentátis caritáte,

ubi tu per infiníta sǽcula ómnia ómnibus eris
et Christi lumen fulgébit perénne.

Per quem nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando iam de more sacra celebrantur in ecclesia, et si adhibetur Prex eucharistica I, II vel III, dicitur hæc

Præfatio: De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visíbili, quam nobis exstrúere concessísti,
ubi famíliæ in hoc loco ad te peregrinánti
favére non désinis,
mystérium tuæ nobíscum communiónis
mire figúras et operáris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædíficas,
et Ecclésiam per orbem diffúsam
in domínici compágem córporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cæléstì civitáte Ierúsalem.

Et ídeo, cum multitúdine órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedícimus et magnificámus, dicéntes: Sanctus ...

In Precibus eucharisticis, dedicatio ecclesiæ secundum has formulas commemoratur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum
qui hanc ecclésiam (in honórem N.)
fidéli tibi obtulérunt ánimo
vel indefésso ædificárunt labóre,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitiónis tuæ dicitur:

Votis huius famíliæ, quæ hanc tibi dicat ecclésiam,
adésto propítius:
sit ei domus salútis et aula cæléstium sacramentórum;
hic résonet evangélium pacis
et sacra mystéria celebréntur,
quibus fidéles tui, verbo vitæ ac divína grátia instrúcti,
per temporálem civitátem peregrinántes
ad ætérnam Ierúsalem perveníre mereántur,
in qua omnes fílios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúngas.
Fratres nostros defúnctos ...

Ant. ad communionem Mt 21, 13; Lc 11, 10

Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus:
in ea omnis qui petit áccipit,
et qui quærit ínvenit, et pulsánti aperiétur.

Vel: Cf. Ps 127, 3

Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Post communionem

Multíplica, Dómine, quǽsumus,
per hæc sancta quæ súmpsimus,
veritátem tuam in méntibus nostris,
ut te in templo sancto iúgiter adorémus,
et in conspéctu tuo cum ómnibus Sanctis gloriémur.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie
ad huius domus dedicatiónem adunávit,
ipse vos cælésti benedictióne fáciat abundáre.
℟. Amen.

Concedátque vos fíeri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes fílios dispérsos
vóluit in Fílio suo congregári.
℟. Amen.

Quátenus felíciter emundáti,
habitatórem Deum
in vobismetípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

Missæ in anniversario dedicationis in Communibus ponuntur, pp. 793-795.

2. IN DEDICATIONE ALTARIS

Ant. ad introitum Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui;
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Vel: Ps 42, 4

Introíbo ad altáre Dei, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad Fílium tuum in ara crucis exaltátum
ómnia attráhere voluísti,
cæléstí grátia perfúnde fidéles tuos
hanc tibi dicántes altáris mensam,
ad quam eos, in unum congregátos, próvide nútries
Spiritúque effúso, in dies constítues
plebem tibi sacrátam. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1293-1302.

Super oblata

Descéndat, quǽsumus, Dómine Deus noster,
Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre,
qui et dona pópuli tui sanctíficet,
et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ritui dedicationis altaris inhæret:

Præfatio: Altare ipse est Christus.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui verus sacérdos veráque efféctus hóstia,
sacrifícii, quod ipse in ara crucis tibi óbtulit,
memoriále nobis præcépit in perpétuum celebráre.
Ideo pópulus tuus hoc eréxit altáre,
quod tibi, Dómine, exsultántes dicámus.

Hic est vere locus excélsus,
ubi Christi sacrifícium in mystério iúgiter offértur,
tibi perfécta tribúitur laus
nostráque exséritur redémptio.

Hic domínica mensa parátur,
ad quam fílii tui, Christi córpore refécti,
in unam sanctámque congregántur Ecclésiam.

Hic fidéles Spíritum tuum háuriunt
de flumínibus a Christo, spiritáli petra, manántibus,
per quem et ipsi fiunt oblátio sancta, vivum altáre.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem — Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum,
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus.
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sæculum sæculi laudábunt te.

Vel: — Cf. Ps 127, 3

Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Post communionem

Da nobis, Dómine, tuis semper altáribus inhærére,
ubi sacrifícii sacraméntum celebrátur,
ut, fide et caritáte coniúncti, dum Christo refícimur
in Christum transformémur. Qui vivit et regnat.

Benedictio in fine Missæ

Deus, qui vos exórnat regáli sacerdótio,
tríbuat ut, munus vestrum sancte perficiéntes,
Christi sacrifícium valeátis digne participáre.
℟. Amen.

Et qui ad unam mensam vos cóngregat
unóque réficit pane,
ex vobis fáciat cor unum et ánimam unam.
℟. Amen.

Ut eos, quibus Christum annuntiátis,
ad Christum trahátis exémplo vestræ dilectiónis.
℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Surgens Iacob tulit lapidem et erexit in titulum, fundens oleum desuper.

Léctio libri Génesis 28, 11-18

In diébus illis:

Cum venísset Iacob ad quendam locum, et vellet in eo requiéscere post solis occúbitum, tulit de lapídibus

qui iacébant, et suppónens cápiti suo dormívit in eódem loco.

Vidítque in somnis scalam stantem super terram, et cacúmen illíus tangens cælum, ángelos quoque Dei ascendéntes et descendéntes per eam, et Dóminum inníxum scalæ dicéntem sibi:

« Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac: terram, in qua dormis, tibi dabo et sémini tuo, erítque semen tuum quasi pulvis terræ; dilatáberis ad occidéntem et oriéntem et septentriónem et merídiem, et benedicéntur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus quocúmque perréxeris, et redúcam te in terram hanc; nec dimíttam nisi complévero univérsa quæ dixi ».

Cumque evigilásset Iacob de somno, ait: « Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam ».

Pavénsque, « Quam terríbilis est » inquit, « locus iste! non est hic áliud nisi domus Dei et porta cæli ». Surgens ergo Iacob mane tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundens óleum désuper. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 3-5. 6-7

℟. Accedámus in conspéctum Dómini cum láudibus.

1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. ℟.

3 Quóniam Deus magnus Dóminus,
et rex magnus super omnes deos.
4 Quia in manu eius sunt profúnda terræ,
et altitúdines móntium ipsíus sunt.
5 Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud,
et siccam manus eius formavérunt. ℟.

6 Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
7 quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. ℟.

2

Ædificavit Iosue altare Domino.

Léctio libri Iósue 8, 30-35

In diébus illis:

Ædificávit Iósue altáre Dómino Deo Israel in monte Hebal, sicut præcéperat Móyses fámulus Dómini fíliis Israel, et scriptum est in volúmine legis Móysi: altáre vero de lapídibus impolítis quos ferrum non tétigit. Et óbtulit super eo holocáusta Dómino, immolavítque pacíficas víctimas. Et scripsit super lápides deuteronómium legis Móysi, quod ille digésserat coram fíliis Israel.

Omnis autem pópulus et maióres natu, ducésque ac iúdices stabant ex utráque parte arcæ, in conspéctu sacerdótum qui portábant arcam fœderis Dómini, ut ádvena ita et indígena. Média pars eórum iuxta montem Garízim, et média iuxta montem Hebal, sicut præcéperat Móyses fámulus Dómini.

Et primum quidem benedíxit pópulo Israel; post hæc legit ómnia verba benedictiónis et maledictiónis, et cuncta quæ scripta erant in legis volúmine. Nihil ex his quæ Móyses iússerat relíquit intáctum, sed univérsa replicávit coram omni multitúdine Israel, muliéribus ac párvulis et ádvenis qui inter eos morabántur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (℟.: 2)

℟. Quam dilécta altária tua, Dómine.

3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea
exsultavérunt in Deum vivum. ℟.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℟.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui. ℟.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℟.

3

Fecerunt dedicationem altaris, et facta est lætitia in populo magna valde.

Léctio libri primi Machabæórum 4, 52-59

Ante matutínum surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Cásleu) centésimi quadragésimi octávi anni, et obtulérunt sacrifícium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis et cítharis et cínyris et in cýmbalis.

Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt

et benedixérunt in cælum eum qui prosperávit eis; et fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, et obtulérunt holocáusta cum lætítia, et sacrifícium salutáris et laudis; et ornavérunt fáciem templi corónis áureis et scútulis, et dedicavérunt portas et pastophória, et imposuérunt eis iánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, et avérsum est oppróbrium géntium.

Et státuit Iudas et fratres eius et univérsa ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum, per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Cásleu, cum lætítia et gáudio.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 121, 1-2. 3-4. 8-9 (℟. cf. 1)

℟. In domum Dómini lætántes íbimus.

1 Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».
2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. ℟.

3 Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas
sibi compácta in idípsum.
4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini. ℟.

8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Erant fratres perseverantes
in fractione panis et orationibus.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 42-47

Erant fratres perseverántes in doctrína Apostolórum et communicatióne, in fractióne panis et oratiónibus.

Fiébat autem omni ánimæ timor. Multa quoque prodígia et signa per Apóstolos fiébant. Omnes autem qui credíderant erant páriter, et habébant ómnia commúnia: et possessiónes et substántias vendébant, et dividébant illas ómnibus, prout cuíque opus erat.

Cotídie quoque perdurántes unanímiter in templo, et frangéntes circa domos panem, sumébant cibum cum exsultatióne et simplicitáte cordis, collaudántes Deum, et habéntes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui salvi fíerent cotídie in idípsum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 117, 15-16. 19-20. 22-23. 27 (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

15 Vox iubilatiónis et salútis
in tabernáculis iustórum.

16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltávit me;
déxtera Dómini fecit virtútem. ℟.

19 Aperíte mihi portas iustítiæ,
ingréssus in eas confitébor Dómino;
20 hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. ℟.

27 Deus Dóminus, et illúxit nobis.
Instrúite sollemnitátem in ramis condénsis,
usque ad córnua altáris. ℟.

2

Stetit angelus ante altare.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 8, 3-4

Ego Ioánnes vidi: Alius ángelus venit et stetit ante altáre habens thuríbulum áureum, et data sunt illi incénsa multa, ut daret oratiónibus sanctórum ómnium super altáre áureum, quod est ante thronum. Et ascéndit fumus incensórum de oratiónibus sanctórum de manu ángeli coram Deo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1297.

Lectio secunda

1

Non potestis mensæ Domini participes esse et mensæ dæmoniorum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 10, 16-21

Fratres:

Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? et panis quem frángimus, nonne communicátio córporis Christi est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participámur.

Vidéte Israel secúndum carnem: nonne qui edunt hóstias communicántes sunt altári? Quid ergo dico? quod idolóthytum sit áliquid? aut quod idólum sit áliquid? Sed quæ ímmolant, dæmóniis ímmolant et non Deo; nolo autem vos communicántes fíeri dæmóniis: non potéstis cálicem Dómini bíbere et cálicem dæmoniórum; non potéstis mensæ Dómini partícipes esse et mensæ dæmoniórum. — Verbum Dómini.

2

Habemus altare, de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deserviunt.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 13, 8-15

Iesus Christus heri et hódie idem, et in sǽcula. Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci; óptimum enim est grátia stabilíri cor, non escis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis.

Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo deséviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra.

Propter quod et Iesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium eius portántes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus.

Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiórum confiténtium Nómini eius. — Verbum Dómini.

Vel etiam 1 Petr 2, 4-9, ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, p. 806.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ez 37, 27

(℟. Allelúia). ℣. Erit tabernáculum meum in eis,
dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Vade, reconciliare fratri tuo,
et tunc offer munus tuum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 23-24

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Si ófferes munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Io 4, 24

(℟. Allelúia). ℣. Pater veros adoratóres quærit,
qui adórent eum in spíritu et veritáte.
(℟. Allelúia).

Veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 19-24

In illo témpore:

Múlier Samaritána dicit Iesu:

« Dómine, vídeo quia prophéta es tu. Patres nostri in monte hoc adoravérunt, et vos dícitis quia Hierosólymis est locus ubi adoráre opórtet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, múlier, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosólymis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis, nos adorámus quod scimus, quia salus ex Iudǽis est. Sed venit hora et nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu et veritáte. Nam et Pater tales quærit qui adórent eum. Spíritus est Deus, et eos, qui adórant eum, in spíritu et veritáte opórtet adoráre ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Hebr 13, 8

(℟. Allelúia). ℣. Christus heri et hódie,
ipse et in sǽcula.
(℟. Allelúia).

Si exaltatus fuero a terra, omnes traham ad meipsum

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 31-36 a

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudícium est huius mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras.

Et ego, si exaltátus fúero a terra, omnes traham ad meípsum ». Hoc autem dicébat signíficans qua morte esset moritúrus.

Respóndit ergo ei turba: « Nos audívimus ex Lege quia Christus manet in ætérnum, et quómodo tu dicis: " Opórtet exaltári Fílium hóminis "? Quis est iste Fílius hóminis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc módicum tempus lumen in vobis est. Ambuláte dum lucem habétis, ut non ténebræ vos comprehéndant; et qui ámbulat in ténebris nescit quo vadat.

Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis fiátis ». — Verbum Dómini.

MISSÆ ET ORATIONES
PRO VARIIS NECESSITATIBUS

MISSÆ ET ORATIONES PRO VARIIS NECESSITATIBUS

1. Una simul colliguntur, in hac parte, Missæ et orationes, quæ in pluribus rerum adiunctis adhiberi possunt, pro variis necessitatibus aut occasionibus.

Quæ inveniuntur in tribus prioribus partibus dici possunt sive in Missa cum populo sive in Missa sine populo celebrata; quæ vero in quarta parte colliguntur, plerumque in Missis quæ sine populo celebrantur dici deberent, nisi ratio pastoralis aliquando aliter suadeat.

2. Missis, quæ integra formula, idest antiphonis et orationibus, hic donantur, etiam lectiones propriæ in lectionario suppeditantur.

3. Semper licet sacerdoti omnes orationes huius seriei, vel etiam solam collectam, in Missa de feriis « per annum » adhibere, servatis iis quæ sub n. 1 indicantur.

4. In quibusdam Missis, textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.

5. Hæ Missæ dici possunt cum colore proprio diei vel temporis aut cum colore violaceo, si indolem pænitentialem manifestant, v. gr. nn. 23, 28, 40 (cf. Institutio generalis, n. 310).

I. PRO SANCTA ECCLESIA

1. PRO ECCLESIA

A

Ant. ad introitum — Cf. Eph 1, 9 a. 10

Deus notum fecit nobis sacraméntum voluntátis suæ,
instauráre ómnia in Christo,
quæ in cælis et quæ in terra sunt, in ipso.

Collecta

Deus, qui regnum Christi ubíque terrárum dilatári
providéntia mirábili disposuísti,
et omnes hómines salutáris éffici redemptiónis partícipes,
præsta, quæsumus,
ut Ecclésia tua universális sit salútis sacraméntum,
et tuæ in hómines caritátis
manféstet et operétur mystérium. Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1313-1315.

Super oblata

Plebis tibi sacrátæ réspice múnera, miséricors Deus,
et per huius sacraménti virtútem concéde,
ut credéntium in te multitúdo
genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta,
pópulus acquisitiónis tibi iúgiter efficiátur. Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, ut infra:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia fílios, quos longe peccáti crimen abstúlerat,
per sánguinem Fílii tui Spiritúsque virtúte,
in unum ad te dénuo congregáre voluísti:
ut plebs, de unitáte Trinitátis adunáta,
in tuæ laudem sapiéntiæ multifórmis
Christi corpus templúmque Spíritus noscerétur Ecclésia.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes: Sanctus ...

Ant. ad communionem — Ap 22, 17 a. 20

Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

Post communionem

Deus, qui tuis Ecclésiam
iúgiter pascis et róboras sacraméntis,
concéde nobis mensa cælésti reféctis,
ut, caritátis tuæ documéntis obsequéndo,
ferméntum vivíficans et salútis instruméntum
humáno efficiámur consórtio. Per Christum.

B

Ant. ad introitum — Ap 7, 9

Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis, allelúia.

Collecta

Deus, qui in Christi tui testaménto ex ómnibus géntibus
pópulum tibi congregáre non désinis,
in Spíritu ad unitátem coalescéntem,
concéde, ut Ecclésia tua, missióni sibi créditæ fidélis,
cum hóminum família iúgiter incédat,
et tamquam ferméntum
et véluti ánima societátis humánæ

in Christo renovándæ et in famíliam Dei transformándæ semper exsístat. Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1313-1315.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus, Dómine,
súscipe benígnus, et præsta, ut Ecclésia tua,
de látere Christi in cruce dormiéntis exórta,
ex huius participatióne mystérii
suam iúgiter háuriat sanctitátem,
qua semper vivat suóque digne respóndeat auctóri.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, ut supra, p. 1307.

Ant. ad communionem Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Vel: Ap 7, 12

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio,
honor et virtus et fortitúdo Deo nostro
in sǽcula sæculórum. Amen.

Post communionem

Sacraménto Fílii tui recreáti, te, Dómine, deprecámur,
ut Ecclésiæ tuæ operatiónem fecúndes,
qua salutáris mystérii plenitúdinem
paupéribus contínuo revélas,
quos ad tui regni præcípuam vocásti portiónem.
Per Christum.

C

Ant. ad introitum Mt 18, 19-20

Dico vobis:
Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo,
ibi sum in médio eórum, dicit Dóminus.

Vel: Rom 12, 5

Multi unum corpus sumus in Christo,
sínguli autem alter alteríus membra.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Ecclésia tua semper ea plebs sancta permáneat
de unitáte Patris et Fílii et Spíritus Sancti adunáta,
quæ tuæ sanctitátis et unitátis sacraméntum
mundo maniféstet,
et ipsum ad perfectiónem tuæ condúcat caritátis.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1313-1315.

Super oblata

Imménsæ Fílii tui caritátis memoriále celebrántes,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totíus mundi profíciat salútem. Per Christum.

Præfatio de unitate, p. 1364.

Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis, unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Deus, qui mirábili sacraménto
Ecclésiæ fortitúdinem tríbuis et solámen,
da pópulo tuo per hæc sancta Christo adhærére,
ut, temporálibus munéribus quæ gerit,
tuum in libertáte regnum ædíficet ætérnum.
Per Christum.

D

Ant. ad introitum — Cf. Io 17, 20-21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti,
custódi ópera misericórdiæ tuæ,
ut Ecclésia sancta, toto orbe diffúsa,
stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1313-1315.

Super oblata

Deus, qui eódem sacrifício
Ecclésiam tuam iúgiter sanctíficas, quo eam mundásti,
da, ut, cápiti suo Christo uníta, cum eo se tibi ófferat,
et pura tibi voluntáte concórdet. Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, ut supra, p. 1307.

Ant. ad communionem — Io 15, 5

Qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum,
quia sine me nihil potéstis fácere, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectióne sancta enutrítam,
gubérna, quǽsumus, Dómine, tuam placátus Ecclésiam,
ut, poténti moderatióne dirécta,
et increménta libertátis accípiat,
et in religiónis integritáte persístat.
Per Christum.

E

Pro Ecclesia locali

Ant. ad introitum Ap 1, 5-6

Iesu Christo, qui diléxit nos,
et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo,
et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo:
ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

Collecta

Deus, qui in síngulis Ecclésiis per orbem peregrínis
unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
maniféstas Ecclésiam,
plebi tuæ concéde benígnus ita pastóri suo adunári
atque per Evangélium et Eucharístiam
congregári in Spíritu Sancto,
ut universitátem pópuli tui digne váleat repræsentáre,
et signum fiat
atque præséntiæ Christi in mundo instruméntum.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1313-1315.

Super oblata

Imménsæ Fílii tui caritátis memoriále celebrántes,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totíus mundi profíciat salútem.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, ut supra, p. 1307.

Ant. ad communionem Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus;
si quis audíerit vocem meam

et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Vígeat in hac Ecclésia tua, Dómine,
et usque in finem persevéret
fídei intégritas, morum sánctitas,
fratérna cáritas et munda relígio,
et, quam Fílii tui córpore
et verbo tuo páscere non désinis,
eam quoque tuis non cesses gubernáre præsídiis.
Per Christum.

Orationes super oblata et post communionem adhiberi possunt etiam eæ quæ in schematibus præcedentibus inveniuntur.

Lectiones:

1. Is 56, 1. 6-7: « Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis ».
   Hæc dicit Dóminus: « Custodíte ... », p. 1389.
2. Is 60, 1-6: « Omnes isti congregati sunt, venerunt tibi ».
   Surge, illumináre, Ierúsalem ..., p. 1390.
3. Ez 34, 11-16: « Congregabo oves meas de terris ».
   Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego requíram oves meas ... », p. 1666.
4. Os 2, 14 b. 15 b. 19-20: « Sponsabo te mihi in sempiternum ».
   Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego ducam eam ... », p. 962.
5. 1 Cor 3, 9 b-11. 16-17: « Dei ædificatio estis ».
   Fratres: Dei ædificátio estis ..., p. 805.
6. 1 Cor 12, 3 b-7. 12-13: « Divisiones ministrationum sunt, idem autem Dominus ».
   Fratres: Nemo potest dícere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto ..., p. 1694.
7. Eph 1, 3-14: « Recapitulare omnia in Christo ... in laudem gloriæ ipsius ».
   Fratres: Benedíctus Deus et Pater ..., p. 1265.

8. Eph 2, 19-22: « Superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum ».
Fratres: Iam, in Christo Iesu, non estis extránei ..., p. 1374.
9. 1 Pt 2, 4-9: « Ipsi tamquam lapides vivi ædificamini ».
Caríssimi: Accédite ad Dóminum Iesum, lápidem vivum ..., p. 806.
10. Ap 7, 2-4. 9-14: « Ecce turba magna, quam dinumerare nemo poterat ».
Ego, Ioánnes, vidi álterum Angelum ..., p. 1723.

Psalmi responsorii:

1. Ps 18, 2-3. 4-5.
℟. (5 a): In omnem terram exívit sonus eórum, p. 1393.
2. Ps 24, 4-5 a b. 6-7. 8-9. 10 et 14.
℟. (6 a): Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, p. 1660.
3. Ps 66, 2-3. 5. 7-8.
℟. (4): Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes, p. 1392.
4. Ps 97, 1. 2-3 a b. 3 c-4. 5-6.
℟. (2 b): In conspéctu géntium revelávit Dóminus iustítiam suam, p. 1391.
5. Ps 116, 1. 2.
℟. (Mc 16, 15): Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium, p. 912.

Alleluia, Versus ante Evangelium et Evangelia:

1. Mt 16, 18: Tu es Petrus, et super hanc petram ..., p. 807.
Mt 16, 13-19: « Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam ».
In illo témpore: Venit Iesus in partes ..., p. 807.
2. Ps 132, 1: Ecce quam bonum ..., p. 1328.
Mt 18, 15-20: « Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum ».
In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: « Si peccáverit in te ... », p. 1328.
3. Mt 28, 19 a. 20 b: Eúntes, docéte omnes gentes ..., p. 1399.
Mt 28, 16-20: « Euntes, docete omnes gentes ».
In illo témpore: Undecim discípuli ..., p. 1400.
4. Io 15, 5: Ego sum vitis, vos pálmites ..., p. 1281.
Io 15, 1-8: « Manete in me, et ego in vobis ».

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera ... », p. 1281.

5. Io 10, 11: Ego sum pastor bonus ..., p. 1324.
Io 17, 11 b. 17-23: « Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum ».
In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis in cælum ..., p. 1325.

6. Io 10, 14: Ego sum pastor bonus ..., p. 1180.
Io 21, 15-17: « Pasce agnos meos, pasce oves meas ».
Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et prandísset cum eis, dicit Simóni Petro ..., p. 1180.

Cf. etiam textus aptiores qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum et pro evangelizatione populorum, pp. 1368-1384 et 1388-1403.

2. PRO PAPA

præsertim in anniversario electionis

A

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis Papæ, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum Mt 16, 18-19

Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam,
et tibi dabo claves regni cælórum.

Collecta

Deus, qui providéntiæ tuæ consílio
super beátum Petrum, céteris Apóstolis præpósitum,
Ecclésiam tuam ædificári voluísti,
réspice propítius ad Papam nostrum N., et concéde,
ut, quem Petri constituísti successórem,

pópulo tuo visíbile sit unitátis fídei et communiónis
princípium et fundaméntum.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum N., quem pastórem
Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice;
da ei, quǽsumus, verbo et exémplo,
quibus præest profícere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 903-935.

Super oblata

Oblátis, quǽsumus, Dómine, placáre munéribus,
et Ecclésiam tuam sanctam,
una cum Papa nostro N.,
quem ipsi constituísti pastórem,
assídua protectióne gubérna.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 21, 15. 17

Dixit Iesus Petro:
Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Petrus autem respóndit:
Dómine, tu ómnia nosti; tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Mensæ cæléstis partícipes effécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius virtúte mystérii,

Ecclésiam tuam in unitáte et caritáte confírmes,
et fámulum tuum N.,
cui pastorále munus tradidísti,
una cum commísso sibi grege
salves semper et múnias.
Per Christum.

B

Alia oratio pro Papa

Collecta

Deus, qui in apóstoli Petri successióne
fámulum tuum N. elegísti totíus gregis esse pastórem,
supplicántem pópulum intuére propítius, et præsta,
ut, qui Christi vices gerit in terris, fratres confírmet,
et omnis Ecclésia cum ipso commúnicet
in vínculo unitátis, amóris et pacis,
quátenus in te, animárum pastóre,
omnes veritátem et vitam assequántur ætérnam.
Per Dóminum.

3. PRO EPISCOPO

praesertim in anniversario ordinationis

A

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis Episcopi, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum Ez 34, 11. 23. 24

Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas;
ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Deus, pastor ætérne fidélium,
qui Ecclésiæ tuæ multíplici dispensatióne præes
et amóre domináris,
da, quǽsumus, fámulo tuo N.,
quem plebi tuæ præfecísti,
ut gregi, cuius est pastor, Christi vice præsídeat,
et fidélis sit doctrínæ magíster,
sacri cultus sacérdos et gubernatiónis miníster.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum N.,
quem pastórem Ecclésiæ N. præésse voluísti,
propítius réspice;
da ei, quǽsumus, verbo et exémplo,
quibus præest profícere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 903-935.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, pro fámulo tuo N. deláta
sit tibi munus accéptum,
et, quem sacerdótem magnum
in tuo pópulo suscitásti,
apostolicárum virtútum munéribus,
ad gregis proféctum, exórna.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Huius, Dómine, virtúte mystérii,
in fámulo tuo N. epíscopo nostro
grátiæ tuæ dona multíplica,
ut et tibi digne persólvat pastorále ministérium,
et fidélis dispensatiónis ætérna præmia consequátur.
Per Christum.

B

Alia oratio pro Episcopo

Collecta

Da, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.,
quem pascéndo gregi tuo
in Apostolórum successióne præfecísti,
spíritum consílii et fortitúdinis,
spíritum sciéntiæ et pietátis,
ut, pópulum sibi créditum fidéliter gubérnans,
Ecclésiæ ædíficet in mundo sacraméntum.
Per Dóminum.

4. PRO ELIGENDO PAPA VEL EPISCOPO

Ant. ad introitum 1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet;
et ædificábo ei domum fidélem,
et ambulábit coram me cunctis diébus.

Collecta

Deus, qui, pastor ætérnus,
gregem tuum assídua custódia gubérnas,
eum imménsa tua pietáte concédas Ecclésiæ pastórem,
qui tibi sanctitáte pláceat,
et vígili nobis sollicitúdine prosit.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1321-1324.

Super oblata

Tuæ nobis, Dómine, abundántia pietátis indúlgeat,
ut, per sacra múnera quæ tibi reverénter offérimus,
gratum maiestáti tuæ pastórem
Ecclésiæ sanctæ præésse gaudeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 15, 16

Ego elégi vos et pósui vos, ut fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectos, Dómine, Córporis et Sánguinis Unigéniti tui salubérrimo sacraménto,
nos mirífica tuæ maiestátis grátia
de illíus pastóris concessióne lætíficet,
qui et plebem tuam virtútibus ínstruat,
et fidélium mentes evangélica veritáte perfúndat.
Per Christum.

Lectio prima

Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus misit me.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 1-3 a

Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam et clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro; ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium pro spíritu mæróris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 4-5. 21-22. 25 et 27 (℟.: cf. 2 a)

℟. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.
vel Allelúia.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:
5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatiónem et generatiónem
sedem tuam. ℟.

21 Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et brácchium meum confortábit eum. ℟.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
27 Ipse invocábit me: “ Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ” ». ℟.

Lectio secunda

1

Augmentum corporis facit in ædificationem sui in caritate.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 4, 11-16

Fratres:

Dedit Christus quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Ut iam non simus párvuli, fluctuántes et circumácti omni vento doctrínæ, in fallácia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris; veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illum per ómnia, qui est caput Christus; ex quo totum corpus compáctum et conéxum per omnem iunctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúra uniuscuiúsque partis, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte.

Verbum Dómini.

2

Christus appellatus est a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 5, 1-10

Omnis póntifex, ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in his quæ sunt ad Deum, ut óffe-

rat dona et sacrifícia pro peccátis; qui æque condolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam debet, quemádmodum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccátis.

Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum:

« Fílius meus es tu, ego hódie génui te »; quemádmodum et in álio dicit:

« Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam; et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órdinem Melchísedech.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 9

(℟. Allelúia). ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.
Manéte in dilectióne mea,
dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Ego elegi vos et posui vos, ut fructum afferatis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Nos vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 11

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
bonus pastor ánimam suam dat
pro óvibus suis.
(℟. Allelúia).

Sicut me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 11 b. 17-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo, quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est.

Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte.

Non pro his autem rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

5. PRO CONCILIO VEL SYNODO

Ant. ad introitum Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis:
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Ecclésiæ tuæ, Dómine, rector et custos,
infúnde, quǽsumus, fámulis tuis

spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis,
ut, quæ tibi plácita sunt, toto corde cognóscant
et, ágnita, tota virtúte secténtur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis
et amóre domináris,
da spíritum sapiéntiæ quibus dedísti régimen disciplínæ,
ut plebs tua ad veritátis agnitiónem pleniórem
et sanctitátis tibi accéptum ducátur augméntum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1327-1330.

Super oblata

Réspice, clementíssime Deus, múnera servórum tuórum,
et grátiam tui lúminis illis impénde,
ut quæ recta sunt in óculis tuis veráciter intéllegant,
et fiduciáliter exsequántur.
Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1685.

Ant. ad communionem

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da, quǽsumus, miséricors Deus,
ut sancta quæ súmpsimus
fámulos tuos in veritáte confírment,
et honórem tui nóminis illos fáciant exquírere.
Per Christum.

Pro conventu spiritali vel pastorali, Missa ut infra n. 16, p. 1422.

Lectio prima

Iuxta te est sermo, ut facias illum.

Léctio libri Deuteronómii 30, 10-14

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Audies vocem Dómini Dei tui, et custódies præcépta eius et cæremónias, quæ in hac lege conscrípta sunt, et revertéris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua.

Mandátum hoc, quod ego præcípio tibi hódie, non supra te est neque procul pósitum, nec in cælo situm, ut possis dícere: " Quis nostrum valet ad cælum ascéndere, ut déferat illud ad nos, et audiámus atque ópere compleámus? " Neque trans mare pósitum, ut causéris et dicas: " Quis ex nobis póterit transfretáre mare et illud ad nos usque deférre, ut possímus audíre et fácere quod præcéptum est? "

Sed iuxta te est sermo valde in ore tuo et in corde tuo, ut fácias illum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (℟.: Io 6, 69)

℟. Dómine, verba vitæ ætérnæ habes.

vel Allelúia.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. ℟.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. ℟.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum sǽculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. ℟.

11 Desiderabília super aurum
et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. ℟.

Lectio secunda

Idem sapite, eandem caritatem habentes, unanimes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses 2, 1-4

Fratres:

Si qua consolátio in Christo, si quod solácium caritátis, si qua commúnio spíritus, si quæ víscera et miseratiónes, impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eándem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiónem neque per inánem glóriam, sed in humilitáte superióres sibi ínvicem arbitrántes, non quæ sua sunt sínguli considerántes, sed et ea quæ aliórum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 132, 1

(℟. Allelúia). ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum
habitáre fratres in unum. (℟. Allelúia).

Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 18, 15-20

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si peccáverit in te frater tuus, vade, córripe eum inter te et ipsum solum.

Si te audíerit, lucrátus es fratrem tuum; si autem non audíerit, ádhibe tecum adhuc unum vel duos, ut " in ore duórum téstium vel trium stet omne verbum "; quod si nolúerit audíre eos, dic ecclésiæ; si autem et ecclésiam nolúerit audíre, sit tibi sicut éthnicus et publicánus.

Amen dico vobis: Quæcúmque alligavéritis super terram erunt ligáta in cælo; et quæcúmque solvéritis super terram erunt solúta in cælo.

Iterum dico vobis: Si duo ex vobis consénserint super terram de omni re quacúmque petíerint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est.

Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 132, 1

(℟. Allelúia). ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum. (℟. Allelúia).

Venite seorsum, et requiescite pusillum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 30-34

In illo témpore:

Conveniéntes Apóstoli ad Iesum, renuntiavérunt illi ómnia quæ égerant et docúerant.

Et ait illis: « Veníte vos ipsi seórsum in desértum locum, et requiéscite pusíllum ». Erant enim qui veniébant et redíbant multi, et nec manducándi spátium habébant.

Et abiérunt in navi in desértum locum seórsum. Et vidérunt eos abeúntes, et cognovérunt multi; et pe-

déstre de ómnibus civitátibus concurrérunt illuc, et prævenérunt eos.

Et éxiens vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos, quia erant « sicut oves non habéntes pastórem »: et cœpit docére illos multa.

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 16, 33 a; 14, 26 b

(℟. Allelúia). ℣. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis.
(℟. Allelúia).

Paraclitus vos docebit omnia.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 23-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis, non est meus, sed eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Audístis quia ego dixi vobis: " Vado et vénio ad vos ". Si diligerétis me gauderétis, quia vado ad Pa-

trem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat, ut, cum factum fúerit, credátis ».
Verbum Dómini.

6. PRO SACERDOTIBUS

Ant. ad introitum Lc 4, 18. 19

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde, dimíttere confráctos in remissiónem.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum
summum æternúmque constituísti sacerdótem,
præsta, ut, quos minístros
tuorúmque mysteriórum dispensatóres elégit,
in accépto ministério adimpléndo fidéles inveniántur.
Per Dóminum.

Vel:

Dómine Deus noster, qui in regéndo pópulo tuo
ministério úteris sacerdótum,
tríbue illis perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut ministério atque vita
tuam váleant in Christo glóriam procuráre.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 903-935.

Super oblata

Deus, qui sacerdótes tuos sacris altáribus
tuóque pópulo ministráre voluísti,
per huius sacrifícii virtútem concéde propítius,

ut eórum servítium tibi iúgiter pláceat,
et fructum qui semper máneat
in Ecclésia tua váleat afférre.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte:
sermo tuus véritas est.
Sicut tu me misísti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacerdótes tuos, Dómine, et omnes fámulos tuos
vivíficet divína, quam obtúlimus et súmpsimus, hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúncti,
digne familári tuæ mereántur maiestáti.
Per Christum.

7. PRO SEIPSO SACERDOTE

A

præsertim pro sacerdote curam animarum gerente

Ant. ad introitum Cf. Col 1, 25. 28

Ecclésiæ factus sum ego miníster,
secúndum dispensatiónem Dei
quæ data est mihi in vos:
Christum nos annuntiámus, ut exhibeámus
omnem hóminem perféctum in Christo Iesu.

Collecta

Deus, qui non própriis suffragántibus méritis,
sed sola ineffábilis grátiæ tuæ largitáte,
me famíliæ tuæ præésse voluísti,
tríbue me tibi digne persólvere
ministérium sacerdotális offícii,
plebémque commíssam, te in ómnibus gubernánte,
dirígere concéde.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 903-935.

Super oblata

Deus, diérum temporúmque
potens et benígne moderátor,
collátis in me per grátiam tuam propitiáre munéribus,
et, præséntis oblatiónis virtúte,
in hunc afféctum dírige cor plebis et sacerdótis,
ut nec pastóri obœdiéntia gregis,
nec gregi desit cura pastóris.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos;
manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
orígo cunctárum perfectióque virtútum,
da mihi, quǽsumus, huius participatióne mystérii,
et exercére quæ recta sunt et prædicáre quæ vera,
ut instructiónem grátiæ tuæ
fidélibus et agéndo præbeam et docéndo.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum — Ps 15, 2. 5

Dixi Dómino: Dóminus meus es tu,
bonum mihi non est sine te.
Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam.

Collecta

Aures tuæ pietátis, clementíssime Deus,
inclína précibus meis,
et grátia Sancti Spíritus illúmina cor meum,
ut tuis mystériis digne ministráre,
Ecclésiæ tuæ fidéliter servíre,
teque mérear ætérna caritáte dilígere.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 903-935.

Super oblata

Súscipe, Deus omnípotens, hæc múnera,
quæ tibi offérimus veneránter,
et respíciens Christum tuum,
sacerdótem simul et hóstiam,
da, ut, eius sacerdótii párticeps efféctus,
oblatiónem spiritálem
me tibi semper exhíbeam placéntem.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Cf. Lc 22, 28-30

Dixit Iesus illis qui permansérunt in tentatiónibus suis:
Ego dispóno vobis regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam.

Post communionem

Pane cælésti confirmátum
et novi testaménti cálice congaudéntem,
fac me, Pater sancte, tibi servíre fidéliter,
et in salútem hóminum
vitam fórtiter devotéque consúmere.
Per Christum.

C

in anniversario propriæ ordinationis

Ant. ad introitum Io 15, 16

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte, qui me
ad communiónem cum ætérno Christi tui sacerdótio
et ad Ecclésiæ tuæ ministérium
nullis meis méritis elegísti, præsta,
ut Evangélii strénuus ac mitis prædicátor exsístam,
et mysteriórum tuórum fidélis dispensátor invéniar.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, ut supra pp. 903-935.

Super oblata

Pro nostræ servitútis augménto
sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus,
ut, quod imméritis contulísti, propítius exsequáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis cui benedícimus,
communicátio sánguinis Christi est;
et panis quem frángimus,
participátio córporis Dómini est.

Post communionem

Ad glóriam, Dómine, tui nóminis
ánnua festa répetens sacerdotális exórdii,
mystérium fídei lætánter celebrávi,
ut in veritáte hoc sim,
quod in sacrifício mýstice tractávi.
Per Christum.

8. PRO MINISTRIS ECCLESIÆ

Ant. ad introitum 1 Cor 12, 4-6

Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus;
et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus;
et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus,
qui operátur ómnia in ómnibus.

Collecta

Deus, qui minístros Ecclésiæ tuæ docuísti
non ministrári velle, sed frátribus ministráre,
illis, quǽsumus, concéde et in actióne sollértiam,
et cum mansuetúdine ministérii in oratióne constántiam.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi pastorum, pp. 903-935, vel indicantur in Missa pro laicis, pp. 1361-1362.

Super oblata

Pater sancte,
cuius Fílius discipulórum vóluit laváre pedes,

ut nobis præbéret exémplum,
súscipe, quǽsumus, nostræ múnera servitútis, et præsta,
ut, nosmetípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
spíritu humilitátis et diligéntiæ repleámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lc 12, 37

Beáti servi illi,
quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes.
Fáciet illos discúmbere,
et tránsiens ministrábit illis.

Post communionem

Concéde fámulis tuis, Dómine,
cælésti cibo potúque replétis,
ut, ad glóriam tuam et salútem credéntium procurándam,
fidéles inveniántur
Evangélii, sacramentórum caritatísque minístri.
Per Christum.

9. PRO VOCATIONIBUS AD SACROS ORDINES

Ant. ad introitum Mt 9, 38

Rogáte Dóminum messis,
ut mittat operários in messem suam,
dicit Iesus discípulis suis.

Collecta

Deus, qui pastóres pópulo tuo providére voluísti,
effúnde in Ecclésia tua Spíritum pietátis et fortitúdinis,
qui dignos altáribus tuis éxcitet minístros,
et Evangélii tui strénuos ac mites assertóres effíciat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1338-1357.

Super oblata

Plebis tuæ, quǽsumus, Dómine,
preces et múnera benígnus inténde,
ut dispensatóres mysteriórum tuórum multiplicéntur,
et in amóre tuo iúgiter persevérent.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit,
et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis reféci, te, Dómine, deprecámur,
ut, per hoc sacraméntum caritátis,
illa sémina maturéscant,
quæ magna in agrum Ecclésiæ tuæ largitáte dispérgis,
quátenus multi sorte sibi éligant
tibi in frátribus ministráre.
Per Christum.

Lectio prima

1

Egredere de terra tua et de cognatione tua, et veni.

Léctio libri Génesis 12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua et de cognatióne tua et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi et magnificábo nomen tuum,

erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (℟.: 8 a. 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.

12 Tu autem, Dómine, ne prohíbeas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me. ℟.

2

Ego ero tecum.

Léctio libri Exodi 3, 1-6. 9-12

In diébus illis:

Pascébat Móyses oves Iethro, sóceri sui, sacerdótis Mádian; cumque minásset gregem ad interióra desérti,

venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur.

Dixit ergo Móyses: « Vadam et vidébo visiónem hanc magnam; quare non comburátur rubus ».

Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi et ait: « Móyses, Móyses ».

Qui respóndit: « Adsum ».

At ille: « Ne apprópies, inquit, huc; solve calceaméntum de pédibus tuis; locus enim, in quo stas, terra sancta est ».

Et ait: « Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob ». Abscóndit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum.

Ait Dóminus: « Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israel de Ægýpto ».

Dixítque Móyses ad Deum: « Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, et edúcam fílios Israel de Ægýpto? »

Qui dixit ei: « Ego ero tecum, et hoc habébis signum, quod míserim te: cum edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo super montem istum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (℟.: 8 b)

℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,

ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. ℟.
5 Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.
Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. ℟.
8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.
9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. ℟.
Adiútor meus es tu, ne me reícias,
neque derelínquas me, Deus salútis meæ.
11 Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos. ℟.

3

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Léctio libri primi Samuélis 3, 1-10

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis: non erat vísio manifésta. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec póterat vidére. Lucérna Dei ántequam exstinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus Sámuel, qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego; vocásti enim me ».

Qui dixit: « Non vocávi: revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit. Et adiécit Dóminus rursum vocáre Samuélem.

Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus et vocávit adhuc Samuélem tértio, qui consúrgens ábiit ad Heli et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi et, si deínceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ». Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (℟.: 8 a. 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum, et inténdit mihi.
4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui, et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.

12 Tu autem, Dómine, ne prohíbeas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me. ℟.

4

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum 19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Elíam: « Eliséum, fílium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus ergo inde Elías réperit Eliséum, fílium Saphat, arántem in duódecim iugis boum, et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venísset Elías ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Elíam et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixítque ei: « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comedérunt; consurgénsque ábiit et secútus est Elíam et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 83, 3-4. 5 et 8 a. 11 (℟.: 5 a)

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

3 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.
4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℟.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
8 Ibunt de virtúte in virtútem. ℟.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℟.

5

Quem mittam? et quis ibit nobis?

Léctio libri Isaíæ prophétæ 6, 1. 6-8

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Et volávit ad me unus de séraphim et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári, et tétigit os meum et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ». Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? et quis ibit nobis? » Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (℟.: 8 a. 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.

12 Tu autem, Dómine, ne prohíbeas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me. ℟.

6

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: " Puer sum "; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi loquéris. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (℟.: cf. 5 a)

℟. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». ℟.

7 Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. ℟.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℟.

7

Factus est in corde meo quasi ignis exæstuans.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 20, 7-9

Seduxísti me, Dómine, et sedúctus sum; fórtior me fuísti et invaluísti, factus sum in derísum tota die, omnes subsánnant me. Quia iam olim loquor vocíferans, iniquitátem et vastitátem clámito; et factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium et in derísum tota die.

Et dixi: « Non recordábor eius, neque loquar ultra in nómine illíus »; et factus est in corde meo quasi ignis exǽstuans clausúsque in óssibus meis: et deféci, ferre non sústinens. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (℟.: 8 b)

℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. ℟.

5 Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.
Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. ℟.

8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.
9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. ℟.

Adiútor meus es tu, ne me reícias,
neque derelínquas me, Deus salútis meæ.
11 Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dírige me in sémitam rectam
propter inimícos meos. ℟.

Lectio secunda

1

Deus dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt, et pro ómnibus mórtuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit. Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus.

Si qua ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt nova; ómnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum, et dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo: reconciliámini Deo. — Verbum Dómini.

2

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucri faciam.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses
3, 8-14

Fratres:

Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei; propter quem ómnia detriméntum feci et árbitror ut stércora, ut Christum lucri fáciam, et invéniar in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est, sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectiónis eius et communiónem passiónum illíus, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiónem, quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem, quæ quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

3

Christus appellatus est a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 5, 1-10

Omnis póntifex, ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in his quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis; qui æque condolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam de-

bet, quemádmodum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccátis.

Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut póntifex fíeret; sed qui locútus est ad eum:

« Fílius meus es tu, ego hódie génui te », quemádmodum et in álio dicit:

« Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órdinem Melchísedech.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 16

(℟. Allelúia). ℣. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat,
dicit Dóminus. (℟. Allelúia).

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prǽdicans Evangélium Re-

gni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Videns autem turbas misértus est eis, quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discípulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci, rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 3, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.
(℟. Allelúia).

Quæcumque habes vende, et sequere me.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus. Præcépta nosti: " Ne occídas, ne adúlteres, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem " ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende, et da paupéribus et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ». Qui contristátus in hoc verbo ábiit mærens; erat enim habens possessiónes multas.

Et circumspíciens Iesus ait discípulis suis: « Quam difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! » Discípuli autem obstupescébant in verbis eius. At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam difficile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur, dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 15, 5

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.
(℟. Allelúia).

Accipietis centies tantum in tempore hoc, cum persecutionibus, et in sæculo futuro vitam æternam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum — 10, 28-30

In illo témpore:

Cœpit Petrus dícere ad Iesum: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est, qui relíquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut fílios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et fílios et agros, cum persecutiónibus, et in sǽculo futúro vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 4, 19

(℟. Allelúia). ℣. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.
(℟. Allelúia).

Ex hoc iam homines eris capiens.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 5, 1-11

In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum, et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum; piscatóres autem descénderant de illis et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram ».

Et respóndens Simon dixit: « Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ». Et, cum hoc fecíssent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam; rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent et adiuvárent eos. Et venérunt, et implevérunt ambas navículas, ita ut pæne mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génua Iesu, dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine ». Stupor enim circumdéderat eum et omnes qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant; simíliter autem et Iacóbum et Ioánnem, fílios Zebedǽi, qui erant sócii Simónis.

Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timére, ex hoc iam hómines eris cápiens ».

Et, subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt illum. — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 3, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.
(℟. Allelúia).

Nemo mittens manum suam in aratrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesu et discípulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et vólucres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte mihi renuntiáre his quæ domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspíciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 3, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniar in illo.
(℟. Allelúia).

Qui non baiulat crucem suam et venit post me,
non potest esse meus discipulus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 14, 25-33

In illo témpore:

Ibant turbæ multæ cum Iesu, et convérsus dixit ad illos: « Si quis venit ad me, et non odit patrem suum et matrem et uxórem et fílios et fratres et soróres, adhuc et ánimam suam, non potest esse meus discípulus; et qui non báiulat crucem suam et venit post me, non potest esse meus discípulus.

Quis enim ex vobis, volens turrem ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, si habet ad perficiéndum? ne, posteáquam posúerit fundaméntum et non potúerit perfícere, omnes qui vident incípiant illúdere ei, dicéntes: " Hic homo cœpit ædificáre et non pótuit consummáre ".

Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat si possit cum decem mílibus occúrrere ei, qui cum vigínti mílibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens rogat ea quæ pacis sunt.

Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 4, 19

(℟. Allelúia). ℣. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.
(℟. Allelúia).

* *Sequere me.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-51

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discípulis eius duo. Et respíciens Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quǽritis? »

Qui dixérunt ei: « Rabbi (quod dícitur interpretátum magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus, qui audíerant ab Ioánne et secúti fúerant eum.

Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam » (quod est interpretátum Christus). Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus, dixit: « Tu es Simon, fílius Ioánnis, tu vocáberis Cephas » (quod interpretátur Petrus).

In crástinum vóluit exíre in Galilǽam; et invénit Philíppum.

Et dicit ei Iesus: « Séquere me ». Erat autem Philíppus a Bethsáida, civitáte Andréæ et Petri.

Invénit Philíppus Nathánael, et dicit ei: « Quem scripsit Móyses in Lege et prophétæ, invénimus, Iesum, fílium Ioseph a Názareth ».

Et dixit ei Nathánael: « A Názareth potest áliquid boni esse? »

Dicit ei Philíppus: « Veni et vide ».

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est ».
Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »
Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsquam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te ».
Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei, tu rex es Israel ».
Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: " Vidi te sub ficu ", credis? maióra his vidébis ».
Et dicit ei: « Amen, amen, dico vobis, vidébitis cælum apértum, et ángelos Dei ascendéntes et descendéntes supra Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discípulis eius duo. Et respíciens Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.
Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quǽritis? »
Qui dixérunt ei: « Rabbi (quod dícitur interpretátum magíster), ubi hábitas? »
Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.
Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus, qui audíerant ab Ioánne et secúti fúerant eum.
Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam » (quod est interpretátum Christus). Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus, dixit: « Tu es Simon, fílius Ioánnis, tu vocáberis Cephas » (quod interpretátur Petrus). — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 16

(℟. Allelúia). ℣. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat,
dicit Dóminus. (℟. Allelúia).

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».
Verbum Dómini.

10. PRO RELIGIOSIS

Ant. ad introitum — Ps 36, 3-4

Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Collecta

Deus, omnis boni propósiti inspirátor atque perféctor,
dírige fámulos tuos in viam salútis ætérnæ,
et, quos, relíctis ómnibus, tibi se totos devovérunt,
fac, Christum sequéntes et ea quæ sunt sǽculi abnegántes,
in spíritu paupertátis et cordis humilitáte
tibi et frátribus suis fidéliter deservíre.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missa in professione religiosa, pp. 1248-1283.

Super oblata

Sanctífica, quǽsumus, Dómine,
per hæc sancta quæ tibi offérimus,
fámulos tuos, quos in nómine tuo congregásti,
ut, fidéliter vota sua tibi reddéntes,
maiestáti tuæ sincéro corde deséerviant.
Per Christum.

Ant. ad communionem — 1 Reg 19, 7

Angelus Dómini dixit Elíæ:
Surge, cómede; grandis enim tibi restat via.

Vel: — Ap 22, 17 a. 20

Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

Post communionem

Servos tuos, Dómine, in amóre tuo congregátos
et de uno pane participántes,
da unánimes consideráre ínvicem
in provocatiónem caritátis et bonórum óperum,
ut eórum sancta conversatióne
Christi testes veri ubíque exhibeántur.
Per Christum.

11. PRO VOCATIONIBUS AD VITAM RELIGIOSAM

Ant. ad introitum — Mt 19, 21

Si vis perféctus esse,
vade, vende quæ habes et da paupéribus,
et veni, séquere me, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte,
qui, licet fidéles omnes ad perfectiónem caritátis invítas,
multos tamen excitáre non désinis,
qui Fílii tui vestígia préssius sequántur,
concéde, ut, quos tibi in sortem peculiárem elégeris,
conversatióne sua váleant regni tui signum osténdere
Ecclésiæ mundóque perspícuum.
Per Dóminum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, propítius réspice
et nova prole semper amplífica,
ut et fílios suos
ad propósitam caritátis perfectiónem addúcere,
et ad hóminum salútem efficáciter váleat laboráre.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis in professione religiosa, pp. 1248-1283, vel pro vocationibus ad sacros Ordines, pp. 1338-1357.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus,
Pater sancte, súscipe miserátus,
et ómnibus, qui Fílium tuum per arctam viam imitári
læta sibi mente propónunt,
communiónem concéde fratérnam
et spiritálem libertátem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 19, 27. 28. 29

Amen dico vobis, quod vos qui reliquístis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipiétis
et vitam ætérnam possidébitis, dicit Dóminus.

Post communionem

Fámulos tuos, Dómine, spiritáli cibo potúque confírma,
ut, evangélicæ semper vocatióni fidéles,
vivam ubíque Fílii tui imáginem repræséntent.
Per Christum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Huius, Dómine, virtúte sacraménti, da nobis, quǽsumus,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut tuam caritátem mundo testári
et bona quæ sola non amittúntur
valeámus fórtiter inquírere.
Per Christum.

12. PRO LAICIS

Ant. ad introitum Mt 13, 33

Símile est regnum cælórum ferménto,
quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus,
donec fermentátum est totum.

Collecta

Deus, qui Evangélii virtútem
véluti ferméntum in mundum misísti,
concéde fidélibus tuis,
quos in médio mundi negotiorúmque sæculárium
vitam ágere vocásti,
ut, spíritu christiáno fervéntes,
per temporália quæ gerunt múnera,
regnum tuum iúgiter instáurent.
Per Dóminum.

Lectiones:

1. Ioel 2, 28-32: « Super servos meos et ancillas meas effundam spiritum meum ».
   Hæc dicit Dóminus: « Effúndam spíritum meum ... », p. 1691.
2. Act 2, 1-11: « Repleti sunt omnes Spiritu Sancto et cœperunt loqui ».
   Cum compleréntur dies Pentecóstes ..., p. 1692.
3. 1 Cor 12, 3 b-7. 12-13: « Divisiones ministrationum sunt, idem autem Dominus ».
   Fratres: Nemo potest dícere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto ..., p. 1694.
4. Eph 1, 3-14: « Recapitulare omnia in Christo ... in laudem gloriæ ipsius ».
   Fratres: Benedíctus Deus et Pater ..., p. 1265.

Psalmi responsorii:

1. Ps 84, 2-4. 5-6. 7-8.
   ℟. (8): Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis, p. 1511.

2. Ps 99, 2. 3. 4. 5.
℟. (3 c): Nos pópulus eius et oves páscuæ eius, p. 1373.
3. Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12.
℟. (8 a): Miserátor et misericors Dóminus, p. 1538.
4. Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8.
℟. (2): Sit nomen Dómini benedíctum in sǽcula, p. 1526.

Alleluia, Versus ante Evangelium et Evangelia:

1. Mt 5, 9: Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur, p. 1434.
Mt 5, 1-12 a: « Beati pacifici ».
In illo témpore: Videns Iesus turbas ..., p. 1434.
2. Mt 11, 28: Veníte ad me, omnes qui laborátis ..., p. 1459.
Mt 25, 14-30: « Super pauca fuisti fidelis, intra in gaudium domini tui ».
In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficíscens ... », p. 1459.
3. Semen est verbum Dei, sator autem Christus ..., p. 954.
Mc 4, 1-9: « Exiit seminans ad seminandum ».
In illo témpore: Iterum cœpit Iesus docére ad mare ..., p. 955.
4. Io 15, 5: Ego sum vitis, vos pálmites ..., p. 1281.
Io 15, 1-8: « Manete in me, et ego in vobis ».
In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera ... », p. 1281.

Super oblata

Deus, qui Fílii tui sacrifício
cunctum voluísti mundum salváre,
per huius oblatiónis virtútem concéde,
ut fámuli tui, quos étiam in statu laicáli
ad apostolátum vocáre non désinis,
et mundum spíritu ímbuant Christi,
et eius sint sanctificatiónis ferméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 99, 2

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne, allelúia.

Vel: Io 15, 8

In hoc clarificátus est Pater meus,
ut fructum plúrimum afferátis
et efficiámini mei discípuli, dicit Dóminus.

Post communionem

De plenitúdine grátiæ tuæ suméntes, quǽsumus, Dómine,
ut, eucharístici convívii fortitúdine roboráti,
fidéles tui, quos rebus sæculáribus déditos esse voluísti,
strénui sint evangélicæ testes veritátis,
et Ecclésiam tuam in rebus temporálibus
præséntem iúgiter reddant et actuósam.
Per Christum.

13. PRO UNITATE CHRISTIANORUM

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis « per annum », quando peculiares celebrationes pro unitate christianorum habentur.

A

Ant. ad introitum Io 10, 14-15

Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ, dicit Dóminus.
Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem;
et ánimam meam pono pro óvibus meis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Fílii tui placátus inténde,
ut, quos unum sacrávit baptísma,
eos et fídei iungat intégritas,
et vínculum sóciet caritátis.
Per Dóminum.

Vel:

Súpplices te rogámus, amátor hóminum, Dómine:
pleniórem Spíritus tui grátiam
super nos effúnde benígnus, et præsta,
ut, digne qua nos vocásti vocatióne ambulántes,
testimónium veritátis exhibeámus homínibus,
et ómnium credéntium unitátem
in vínculo pacis fidéntes inquirámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1368-1384.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Præfatio: De unitate Corporis Christi, quod est Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Per ipsum enim nos adduxísti
ad agnitiónem tuæ veritátis,
ut uníus fídei et baptísmi vínculo
Corpus eius efficerémur;

per ipsum in cunctis géntibus
largítus es Spíritum Sanctum tuum,
qui, in diversitáte donórum mirábilis operátor
et unitátis efféctor,
fílios adoptiónis inhábitat
totámque replet et regit Ecclésiam.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem — Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsígnat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum — Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natiónibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Deus, qui diversitátem géntium
in confessióne tui nóminis adunásti,
da nobis et velle et posse quæ præcipis,
ut pópulo ad regnum tuum vocáto
una sit fides méntium et píetas actiónum.
Per Dóminum.

Vel:

Preces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, placátus inténde,
et præsta, ut fidélium corda
in tua laude et commúni pæniténtia iungántur,
quátenus, christianórum divisióne subláta,
in perfécta Ecclésiæ communióne
ad ætérnum tuum regnum properémus lætántes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1368-1384.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1364.

Ant. ad communionem — Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno córpore.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, huius sacrifícii virtúte,
una fácias in te credéntes pietáte concórdes.
Per Christum.

C

Ant. ad introitum — Eph 4, 4-6

Unum corpus et unus spíritus,
sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ;

unus Dóminus, una fides, unum baptísma;
unus Deus et Pater ómnium,
qui est super omnes et per ómnia et in ómnibus nobis.

Collecta

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice,
et Spíritus tui super ipsum dona cleménter effúnde,
ut in veritátis iúgiter amóre succréscat,
et perféctam christianórum unitátem
stúdio perquírat et ópere. Per Dóminum.

Vel:

Ubertátem misericordiárum tuárum, Dómine,
revéla super nos et, in virtúte Spíritus tui,
christianórum divisiónes rémove,
ut Ecclésia tua signum inter natiónes elevátum
clárius appáreat,
et mundus, tuo Spíritu illustrátus,
in Christum credat quem misísti.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1368-1384.

Super oblata

Quam tibi, Dómine, offérimus hóstia
et purificatiónem cónferat,
et omnes uno baptísmate coniúnctos
eorúndem mysteriórum tandem partícipes effíciat.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1364.

Ant. ad communionem Io 17, 21. 23

Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me, et ego in te,
ut et ipsi in nobis unum sint:
ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum.

Post communionem

Sacraménta Christi tui suméntes,
quǽsumus, Dómine,
ut in Ecclésia tua
sanctificatiónis grátiam rénoves quam dedísti,
et omnes qui christiáno gloriántur nómine
in unitáte fídei tibi servíre mereántur.
Per Christum.

Lectio prima

1

Rursum congregabit te Dominus de cunctis populis, in quos te ante dispersit.

Léctio libri Deuteronómii 30, 1-4

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Cum vénerint super te omnes sermónes isti, benedíctio sive maledíctio, quam propósui in conspéctu tuo, et ductus pænitúdine cordis tui in univérsis géntibus, in quas dispérserit te Dóminus Deus tuus, et revérsus fúeris ad eum et obœdíeris eius impériis, sicut ego hódie præcípio tibi, cum fíliis tuis in toto corde tuo et in tota ánima tua; redúcet Dóminus Deus tuus captivitátem tuam ac miserébitur tui, et rursum congregábit te de cunctis pópulis, in quos te ante dispérsit.

Si ad cárdines cæli fúeris dissipátus, inde te rétrahet Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 cd-14 (℟.: cf. 10 c)

℟. Cóngrega, Dómine, pópulum tuum dispérsum.
vel Allelúia.

10 Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite:
« Qui dispérsit Israel congregábit eum,
et custódiet eum sicut pastor gregem suum ». ℟.

11 Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris,
12 et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. ℟.

13 « Et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo;
14 et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine,
et pópulus meus bonis meis adimplébitur ». ℟.

2

Congregabo vos de universis terris
Et dabo vobis cor novum.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 24-28

Hæc dicit Dóminus Deus: « Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram, et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini. Et habi-

tábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

vel Allelúia.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

3

Et non erunt ultra duæ gentes.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

37, 15-19. 21 b-22. 26-28

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad me, dicens: « Et tu, fili hóminis, sume tibi lignum unum et scribe super illud:

“ Iudæ et filiórum Israel sociórum eius ”; et tolle lignum álterum et scribe super illud: “ Ioseph ligno Ephraim, et cunctæ dómui Israel sociorúmque eius ”; et adiúnge illa unum ad álterum tibi in lignum unum, et erunt in uniónem in manu tua.

Cum autem díxerint ad te fílii pópuli tui loquéntes: “ Nonne índicas nobis quid in his tibi velis? ” loquéris ad eos: “ Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego assúmam lignum Ioseph, quod est in manu Ephraim, et tribus Israel, quæ sunt ei adiúnctæ, et dabo eas páriter cum ligno Iuda et fáciam eas in lignum unum, et erunt unum in manu eius ”.

Ecce ego assúmam fílios Israel de médio natiónum, ad quas abiérunt, et congregábo eos úndique, et addúcam eos ad humum suam.

Et fáciam eos in gentem unam in terra, in móntibus Israel, et rex unus erit ómnibus ímperans, et non erunt ultra duæ gentes nec dividéntur ámplius in duo regna.

Et percútiam illis fœdus pacis, pactum sempitérnum erit eis, et fundábo eos et multiplicábo; et dabo sanctificatiónem meam in médio eórum in perpétuum, et erit tabernáculum meum in eis, et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi pópulus, et scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israel, cum fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: Is 66, 10)

℟. Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea.

vel Allelúia.

1 Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».
2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. ℟.

4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
5 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. ℟.

6 Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligéntes te.
7 Fiat pax in muris tuis,
et secúritas in túrribus tuis. ℟.

8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. ℟.

4

In tempore illo congregabo vos.

Léctio libri Sophoníæ prophétæ 3, 16-20

« Noli timére, Sion; non dissolvántur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit; gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exsultábit super te in laude. Nugas, qui a lege recésserant, congregábo, quia ex te erant; ut non ultra hábeas super eis oppróbrium.

Ecce ego interfíciam omnes qui afflixérunt te in témpore illo; et salvábo claudicántem, et eam quæ eiécta fúerat congregábo, et ponam eos in laudem et in nomen in omni terra confusiónis eórum, in témpore illo quo addúcam vos, et in témpore quo congregábo vos.

Dabo enim vos in nomen et in laudem ómnibus pópulis terræ, cum convértero captivitátem vestram coram óculis vestris », dicit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (℟.: 3 c)

℟. Nos pópulus eius et oves páscuæ eius.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. ℟.

3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. ℟.

4 Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. ℟.

5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatiónem
et generatiónem véritas eius. ℟.

Lectio secunda

1

Non sint in vobis schismata. Divisus est Christus?

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 1, 10-13

Obsecro vos, fratres, per Nomen Dómini nostri Iesu Christi, ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata; sitis autem perfécti in eódem sensu et in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab his qui sunt Chloes, quia contentiónes inter vos sunt.

Hoc autem dico, quod unusquísque vestrum dicit: « Ego quidem sum Pauli, ego autem Apóllo, ego vero Cephæ, ego autem Christi ».

Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?
Verbum Dómini.

2

Superædificati super fundamentum Apostolorum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et prophetárum, ipso summo anguléri lápide Christo Iesu, in quo omnis ædificátio compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.
Verbum Dómini.

3

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus. — Verbum Dómini.

4

Donantes invicem, sicut et Deus in Christo donavit vobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 30 — 5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptiónis. Omnis amaritúdo et ira et indignátio et clamor et blasphémia tollátur a vobis, cum omni malítia.

Estóte autem ínvicem benígni, misericórdes, donántes ínvicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi, et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit se ipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo, in odórem suavitátis. — Verbum Dómini.

5

Idem sapite, unanimes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

2, 1-13

Fratres:

Si qua consolátio in Christo, si quod solácium caritátis, si qua socíetas spíritus, si quæ víscera et miseratiónes, impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eándem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiónem neque per inánem glóriam, sed in humilitáte superióres sibi ínvicem arbitrántes, non quæ sua sunt sínguli considerántes, sed et quæ aliórum.

Hoc sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum fac-

tus; et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetípsum factus obœ́diens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus », in glória Dei Patris.

Itaque, caríssimi mei, sicut semper obœdístis, non ut in præséntia mei tantum, sed multo magis nunc in abséntia mea, cum metu et tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim qui operátur in vobis et velle et perfícere pro suo beneplácito. — Verbum Dómini.

6

Vocati estis in uno corpore.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses 3, 9 b-17

Fratres:

Exúite vos véterem hóminem cum áctibus eius, et indúite novum, eum qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem eius qui creávit eum; ubi non est Græcus et Iudǽus, circumcísio et præpútium, Bárbarus, Scytha, servus, liber, sed ómnia et in ómnibus Christus.

Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

7

Unus mediator Dei et hominum, homo Christus Iesus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 2, 5-8

Caríssime:

Unus Deus, unus et mediátor Dei et hóminum, homo Christus Iesus, qui dedit redemptiónem semetípsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis; in quod pósitus sum ego prædicátor et apóstolus (veritátem dico, non méntior), doctor géntium in fide et veritáte.

Volo ergo viros oráre in omni loco, levántes puras manus sine ira et disceptatióne. — Verbum Dómini.

8

Si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 9-15

Caríssimi:

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas, non quasi nos dilexé-

rimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi. Quisque conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Ecclésia Dómini unum lumen est,
quod ubíque diffúnditur,
nec únitas córporis separátur.
(℟. Allelúia).

Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 18, 19-22

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si duo ex vobis consénserint super terram de omni re quacúmque petíerint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ».

Tunc accédens Petrus, dixit ei: « Dómine, quótiens peccábit in me frater meus et dimíttam ei? usque sépties? »

Dicit illi Iesus: « Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Col 3, 15

(℟. Allelúia). ℣. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua vocáti estis in uno córpore.
(℟. Allelúia).

Qui non est adversus vos, pro vobis est.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 49-55

In illo témpore:

Dixit Ioánnes ad Iesum: « Præcéptor, vídimus quendam in nómine tuo eiciéntem dæmónia, et prohibúimus eum, quia non séquitur nobíscum ».

Et ait ad illum Iesus: « Nolíte prohibére; qui enim non est advérsus vos, pro vobis est ».

Factum est autem, dum compleréntur dies assumptiónis eius, et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Ierúsalem, et misit núntios ante conspéctum suum. Et eúntes intravérunt in castéllum Samaritanórum, ut parárent illi. Et non recepérunt eum, quia fácies eius erat eúntis Ierúsalem.

Cum vidíssent autem discípuli Iacóbus et Ioánnes, dixérunt: « Dómine, vis dicámus ut ignis descéndat de cælo et consúmat illos? »

Et convérsus increpávit illos. — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Eph 4, 5

(℟. Allelúia). ℣. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma,
unus Deus et Pater. (℟. Allelúia).

Fient unus grex, unus pastor.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 10, 11-16

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit, et lupus rapit eas et dispérgit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli; et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Colligátur Ecclésia tua, Dómine,
a fínibus terræ in Regnum tuum,
quóniam tua est glória et virtus
per Iesum Christum in sǽcula.
(℟. Allelúia).

Ut filios Dei, qui erant dispersi,
congregaret in unum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 11, 45-52

In illo témpore:

Multi ex Iudǽis, qui vénerant ad Maríam et Martham, soróres Lázari, et víderant quæ fecit Iesus, credidérunt in eum. Quidam autem ex ipsis abiérunt ad pharisǽos, et dixérunt eis quæ fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et pharisǽi concílium, et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ».

Unus autem ex ipsis, Cáiaphas, cum esset póntifex anni illíus, dixit eis: « Vos nescítis quidquam, nec cogitátis quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípso non dixit; sed, cum esset póntifex anni illíus, prophetávit quia Iesus moritúrus erat pro gente, et non tantum pro gente, sed et ut fílios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Colligátur Ecclésia tua, Dómine,
a fínibus terræ in Regnum tuum,
quóniam tua est glória et virtus
per Iesum Christum in sǽcula.
(℟. Allelúia).

Exemplum dedi vobis, ut, quemadmodum ego feci vobis, et vos faciatis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit eius hora, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Et in cena, cum diábolus iam misísset in corde, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótis, sciens quia óm-

nia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua, et cum accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum.

Dicit ei Petrus: « Dómine, tu mihi lavas pedes? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Non lavábis mihi pedes in ætérnum ».

Respóndit Iesus ei: « Si non lávero te, non habes partem mecum ».

Dicit ei Simon Petrus: « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput ».

Dicit ei Iesus: « Qui lotus est non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; proptérea dixit: « Non estis mundi omnes ».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua, cum recubuísset íterum, dixit eis: « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me " Magíster " et " Dómine "; et bene dícitis: sum étenim. Si ergo lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter alteríus laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmodum ego feci vobis, et vos faciátis ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium — Eph 4, 5

(℟. Allelúia). ℣. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma,
unus Deus et Pater. (℟. Allelúia).

Tui erant, et mihi eos dedisti,
et sermonem tuum servaverunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 1-11

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, dixit: « Pater, venit hora, glorífica Fílium tuum, ut Fílius tuus gloríficet te; sicut dedísti ei potestátem omnis carnis; ut omne quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam.

Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum verum Deum et quem misísti, Iesum Christum. Ego te glorificávi super terram, opus consummávi quod dedísti mihi ut fáciam. Et nunc glorífica me tu, Pater, apud temetípsum glória quam habébam, priúsquam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti, et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis, et ipsi accepérunt et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti.

Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt. Et mea ómnia tua sunt, et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 17, 21

(℟. Allelúia). ℣. Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti.
(℟. Allelúia).

Sint unum sicut nos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio; et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 17, 21

(℟. Allelúia). ℣. Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti.
(℟. Allelúia).

Sint consummati in unum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et

pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, et cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi, quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

14. PRO EVANGELIZATIONE POPULORUM

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis « per annum », quando peculiares celebrationes pro opere missionum habentur, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas.

A

Ant. ad introitum Ps 66, 2-3

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos et misereátur nostri;
ut cognoscámus in terra viam tuam,
in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Collecta

Deus, qui omnes hómines vis salvos fíeri
et ad agnitiónem veritátis veníre,
réspice messem tuam multam

et operários in eam mitte dignánter,
ut omni creatúræ Evangélium prædicétur,
et plebs tua, verbo vitæ congregáta
et sacramentórum virtúte suffúlta,
in via salútis et caritátis procédat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui Fílium tuum lumen verum in mundum misísti,
effúnde Spíritum promissiónis,
qui veritátis sémina in córdibus hóminum
iúgiter diffúndat et fídei súscitet obséquium,
ut omnes, per baptísmum ad novam vitam generáti,
unum pópulum tuum íngredi mereántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1388-1403.

Super oblata

Réspice, Dómine, in fáciem Christi tui,
qui pro ómnibus redemptiónem trádidit semetípsum,
ut per eum ab ortu solis usque ad occásum
nomen tuum magnificétur in géntibus,
et una ubíque maiestáti tuæ exhibeátur oblátio.
Per Christum.

Ant. ad commmunionem — Mt 28, 20

Docéte omnes gentes serváre quæcúmque mandávi vobis,
dicit Dóminus. Ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi.

Post communionem

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti,
quǽsumus, Dómine, ut, hoc perpétuæ salútis auxílio,
fides semper vera profíciat.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius:
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
sacraméntum salútis cunctis géntibus esse voluísti,
ut Christi salutíferum opus
usque in fines sæculórum persevéret,
éxcita tuórum corda fidélium, et præsta,
ut ad omnem creatúram salvándam
urgéntius vocári se séntiant,
quátenus ex ómnibus pópulis
una família unúsque tibi pópulus exsúrgat et crescat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1388-1403.

Super oblata

Múnera supplicántis Ecclésiæ
in conspéctum maiestátis tuæ ascéndant accépta,
cui pro totíus mundi salúte
grata éxstitit Fílii tui pássio gloriósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli;
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Vel: Mc 16, 15

Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ, dicit Dóminus.

Post communionem

Sanctíficet nos, quǽsumus, Dómine,
mensæ tuæ participátio, et præsta,
ut, quam Unigénitus tuus in cruce operátus est salútem,
omnes gentes per Ecclésiæ tuæ sacraméntum
grataánter accípiant.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Fluent ad montem Domini omnes gentes.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 2, 1-5

Verbum quod vidit Isaías fílius Amos super Iuda et Ierúsalem.

Et erat in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi et dicent: « Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis eius, quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

Et iudicábit gentes et árguet pópulos multos; et conflábunt gládios suos in vómeres et lánceas suas in falces. Non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prœlium.

Domus Iacob, veníte, et ambulémus in lúmine Dómini ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (℟.: 2 b)

℟. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius
et brácchium sanctum eius. ℟.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. ℟.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. ℟.

5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. ℟.

2

Domus mea
domus orationis vocabitur cunctis populis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

« Custodíte iudícium et fácite iustítiam, quia iuxta est salus mea ut véniat, et iustítia mea ut revelétur.

Et fílios ádvenæ, qui adhærent Dómino, ut colant eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos, omnem custodiéntem sábbatum ne pólluat illud, et tenéntem fœdus meum, addúcam eos in montem sanctum meum,

et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (℟.: cf. 3)

℟. Cognoscátur in ómnibus géntibus salutáre tuum.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.
3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. ℟.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. ℟.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. ℟.

3

Ambulabunt gentes in lumine tuo.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 60, 1-6

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et calígo pópulos; super te autem oriétur Dóminus, et glória eius in te vidébitur.

Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi; fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

Tunc vidébis et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi, inundátio camelórum

opériet te, dromedárii Mádian et Epha; omnes de Saba vénient aurum et tus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (℟.: 3 c)

℟. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius
et brácchium sanctum eius. ℟.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. ℟.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. ℟.

5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. ℟.

4

Et ego non parcam Ninive?

Léctio libri Ionæ prophétæ 3, 10 — 4, 11

Vidit Deus ópera Ninivitárum, quia convérsi sunt de via sua mala; et misértus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Et afflíctus est Ionas afflictióne magna, et irátus est; et orávit ad Dóminum, et dixit: « Obsecro: numquid non hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea?

Propter hoc præoccupávi ut fúgerem in Tharsis; scio enim quia tu Deus clemens et miséricors es, pátiens et multæ miseratiónis, et ignóscens super malítia. Et nunc, Dómine, tolle, quæso, ánimam meam a me, quia mélior est mihi mors quam vita ».

Et dixit Dóminus: « Putásne bene irásceris tu? »

Et egréssus est Ionas de civitáte, et sedit contra oriéntem civitátis, et fecit síbimet umbráculum ibi, et sedébat subter illud in umbra, donec vidéret quid accíderet civitáti. Et præparávit Dóminus Deus héderam, et ascéndit super caput Ionæ, ut esset umbra super caput eius et protégeret eum; laboráverat enim. Et lætátus est Ionas super hédera lætítia magna.

Et parávit Deus vermem ascénsu dilúculi in crástinum, et percússit héderam, et exáruit. Et, cum ortus fuísset sol, præcépit Dóminus vento cálido et uréntí, et percússit sol super caput Ionæ, et æstuábat.

Et petívit ánimæ suæ ut morerétur, et dixit: « Mélius est mihi mori quam vívere ».

Et dixit Dóminus ad Ionam: « Putásne bene irásceris tu super hédera? »

Et dixit: « Bene iráscor ego usque ad mortem ».

Et dixit Dóminus: « Tu doles super héderam, in qua non laborásti neque fecísti ut crésceret, quæ sub una nocte nata est et sub una nocte périit, et ego non parcam Nínive, civitáti magnæ, in qua sunt plus quam centum vigínti mília hóminum, qui nésciunt quid sit inter déxteram et sinístram suam, et iuménta multa? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (℟.: 4)

℟. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. ℟.
5 Lætentur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. ℟.
7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. ℟.

5

Venient populi multi ad quærendum Dominum in Ierusalem.

Léctio libri Zacharíæ prophétæ 8, 20-23

Hæc dicit Dóminus exercítuum: « Usquequo véniant pópuli et hábitent in civitátibus multis, et vadant habitatóres unus ad álterum, dicéntes: " Eámus et deprecémur fáciem Dómini et quærámus Dóminum exercítuum; vadam étiam ego ". Et vénient pópuli multi et gentes robústæ ad quæréndum Dóminum exercítuum in Ierúsalem et deprecándam fáciem Dómini ».

Hæc dicit Dóminus exercítuum: « In diébus illis, in quibus apprehéndent decem hómines ex ómnibus linguis géntium, et apprehéndent fímbriam viri Iudǽi dicéntes: " Ibimus vobíscum, audívimus enim quóniam Deus vobíscum est " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 2-3. 4-5 (℟.: 5 a)

℟. In omnem terram exívit sonus eórum.
2 Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
3 Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. ℟.

4 Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.
5 In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

Eritis mihi testes usque ad ultimum terræ.

Léctio Actuum Apostolórum 1, 3-8

In diébus illis:

Apóstolis suis præbuit Iesus seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens ea quæ sunt de Regno Dei.

Et convéscens præcépit eis ab Hierosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, « quam audístis a me, quia Ioánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini in Spíritu Sancto non post multos hos dies ».

Igitur qui convénerant interrogábant eum, dicéntes: « Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israéli? »

Dixit autem eis: « Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniénte Sancto Spíritu in vos, et éritis mihi testes et in Ierúsalem et in omni Iudǽa et Samaría et usque ad últimum terræ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 9-10 a (℟.: Mt 28, 19)

℟. Eúntes in mundum, docéte omnes gentes.

vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. ℟.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. ℟.

7 Afférte Dómino, famíliæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,
8 afférte Dómino glóriam nóminis eius. ℟.

9 Adoráte Dóminum in splendóre sancto.
Contremíscite a fácie eius, univérsa terra,
10 dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ». ℟.

2

Loquebantur et ad Hellenistas,
evangelizantes Dominum Iesum.

Léctio Actuum Apostolórum 11, 19-26

In diébus illis:

Illi qui dispérsi fúerant a tribulatióne, quæ facta fúerat sub Stéphano, perambulavérunt usque Phœnícen et Cyprum et Antiochíam, némini loquéntes verbum nisi solis Iudǽis.

Erant autem quidam ex eis viri Cýprii et Cyrenǽi, qui cum introíssent Antiochíam, loquebántur et ad Hellenístas, evangelizántes Dóminum Iesum. Et erat manus Dómini cum eis; multúsque númerus credéntium convérsus est ad Dóminum.

Audítus est autem sermo in áuribus Ecclésiæ, quæ erat in Ierúsalem, super istis, et misérunt Bárnabam usque Antiochíam. Qui, cum pervenísset et vidísset

grátiam Dei, gavísus est et hortabátur omnes propósito cordis permanére in Dómino; quia erat vir bonus, et plenus Spíritu Sancto et fide. Et appósita est turba multa Dómino.

Proféctus est autem Bárnabas Tarsum, ut quǽreret Saulum. Quem, cum invenísset, perdúxit Antiochíam. Factum est autem eis ut annum totum conversaréntur in Ecclésia, et docérent turbam multam, ut cognominaréntur primum Antiochíæ discípuli « Christiáni ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Mc 16, 15)

℟. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. ℟.

2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

3

Ecce convertimur ad gentes.

Léctio Actuum Apostolórum 13, 46-49

In diébus illis:

Paulus et Bárnabas dixérunt Iudǽis: « Vobis oportebat primum loqui verbum Dei; sed, quóniam repéllitis illud, et indígnos vos iudicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad gentes.

Sic enim præcépit nobis Dóminus: “ Pósui te in lumen géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ ” ».

Audiéntes autem gentes gaudébant et glorificábant

verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam; ferebátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1394.

Lectio secunda

1

Quomodo autem audient sine prædicante?
Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
10, 9-18

Si confiteáris in ore tuo: « Dóminum Iesum », et in corde tuo credíderis quod Deus illum excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salútem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ». Non enim est distínctio Iudǽi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

« Omnis enim quicúmque invocáverit Nomen Dómini salvus erit ».

Quómodo ergo invocábunt in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur?

Sicut scriptum est: « Quam speciósi pedes evangelizántium bona! »

Sed non omnes obœdiérunt Evangélio.

Isaías enim dicit: « Dómine, quis crédidit audítui nostro? » Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

Sed dico: « Numquid non audiérunt? » Quin immo: « In omnem terram éxiit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum ».
Verbum Dómini.

2

Mysterium Christi nunc revelatum est: esse gentes coheredes promissionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
3, 2-12

Fratres:

Audístis dispensatiónem grátiæ Dei, quæ data est mihi pro vobis; quóniam secúndum revelatiónem notum mihi factum est mystérium, sicut supra scripsi in brevi; prout potéstis legéntes intellégere prudéntiam meam in mystério Christi, quod áliis generatiónibus non innótuit fíliis hóminum, sicut nunc revelátum est sanctis Apóstolis eius et prophétis in Spíritu: esse gentes coherédes et concorporáles et compartícipes promissiónis in Christo Iesu per Evangélium, cuius factus sum miníster secúndum donum grátiæ Dei, quæ data est mihi secúndum operatiónem virtútis eius.

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii abscónditi a sǽculis in Deo, qui ómnia creávit; ut innotéscat nunc principátibus et potestátibus in cæléstibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei; secúndum propósitum sæculórum, quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius. — Verbum Dómini.

3

Deus omnes homines vult salvos fieri.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 2, 1-8

Caríssime:

Obsecro primo ómnium fíeri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes pro ómnibus homínibus: pro régibus et ómnibus qui in sublimitáte sunt, ut quiétam et tranquíllam vitam agámus in omni pietáte et castitáte.

Hoc bonum est et accéptum coram Salvatóre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fíeri et ad agnitiónem veritátis veníre.

Unus enim Deus, unus et mediátor Dei et hóminum, homo Christus Iesus, qui dedit redemptiónem semetípsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis; in quod pósitus sum ego prædicátor et apóstolus (veritátem dico, non méntior), doctor géntium in fide et veritáte.

Volo ergo viros oráre in omni loco, levántes puras manus sine ira et disceptatióne. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 28, 19 a-20 b

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes, docéte omnes gentes,
dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi.
(℟. Allelúia).

Euntes, docete omnes gentes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis, dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra; eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sǽculi ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 16, 15

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes in mundum univérsum,
dicit Dóminus,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.
(℟. Allelúia).

Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis,

serpéntes tollent, et, si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (℟. Allelúia).

Sic scriptum est, prædicari in nomine eius pænitentiam in remissionem peccatorum in omnes gentes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 44-53

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et prophétis et psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissiónem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitáte, quoadúsque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Bethániam; et elevátis mánibus suis benedíxit eis.
Et factum est, dum benedíceret illis, recéssit ab eis et ferebátur in cælum.
Et ipsi adoravérunt eum et regréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno; et erant semper in templo, benedicéntes Deum. — Verbum Dómini.

4

Allelúia et Versus ante Evangelium Mc 16, 15

(℟. Allelúia). ℣. Eúntes in mundum univérsum,
dicit Dóminus,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.
(℟. Allelúia).

Ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 11, 45-52

In illo témpore:

Multi ex Iudǽis, qui vénerant ad Maríam et Martham, soróres Lázari, et víderant quæ fecit Iesus, credidérunt in eum. Quidam autem ex ipsis abiérunt ad pharisǽos, et dixérunt eis quæ fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et pharisǽi concílium, et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum, et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ».

Unus autem ex ipsis, Cáiaphas, cum esset póntifex anni illíus, dixit eis: « Vos nescítis quidquam; nec cogitátis quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípso non dixit; sed, cum esset póntifex anni illíus, prophetávit quia Iesus moritúrus

erat pro gente, et non tantum pro gente, sed et ut fílios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.
Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (℟. Allelúia).

Sicut me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem — 17, 11 b. 17-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte.

Non pro his autem rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum, sicut nos unum sumus. Ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ».

Verbum Dómini.

15. PRO CHRISTIANIS PERSECUTIONE VEXATIS

Ant. ad introitum Cf. Ps 73, 19-22

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem;
exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Vel: Act 12, 5

Petrus servabátur in cárcere;
orátio autem fiébat sine intermissióne
ab Ecclésia ad Deum pro eo.

Collecta

Deus, qui inscrutábili providéntia
passiónibus Fílii tui vis Ecclésiam sociári,
præsta fidélibus tuis,
in tribulatióne propter nomen tuum versántibus,
spíritum patiéntiæ et caritátis,
ut promissiónum tuárum
fidi inveniántur testes atque veráces.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1406-1421.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
humilitátis nostræ preces et hóstias, et præsta,
ut, qui, tibi fidéliter serviéntes,
hóminum persecutiónes patiúntur,
gáudeant se Christi Fílii tui sacrifício sociári,
et sua séntiant inter electórum nómina
scripta esse in cælis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 11-12

Beáti estis, cum maledíxerint vobis
et persecúti vos fúerint propter me, dicit Dóminus;
gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Vel: Mt 10, 32

Omnis qui confitébitur me coram homínibus,
confitébor et ego eum coram Patre meo,
qui in cælis est, dicit Dóminus.

Post communionem

Per huius sacraménti virtútem
fámulos tuos, Dómine, in veritáte confírma,
et fidélibus tuis in tribulatióne pósitis concéde,
ut, crucem sibi post Fílium tuum baiulántes,
christiáno nómine iúgiter váleant inter advérsa gloriári.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Miserere populi tui,
quia volunt hereditatem tuam delere

Léctio libri Esther 13, 8-11. 15-17

In diébus illis:

Mardochǽus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine rex omnípotens, in dicióne enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israel. Tu fecísti cælum et terram et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat maiestáti tuæ.

Et nunc, Dómine rex, Deus Abraham, miserére pópuli tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere et hereditátem tuam delére. Ne despícias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecatiónem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (℟.: 7 a)

℟. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. ℟.

4 Fórsitan aqua absorbuísset nos;
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. ℟.
7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. ℟.

2

Omnes qui sperant in Deum non infirmantur.

Léctio libri primi Machabæórum 2, 49-52. 57-64

Appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, et dixit fíliis suis: « Nunc confortáta est supérbia et castigátio, et tempus eversiónis et ira indignatiónis. Nunc ergo, o fílii, æmulatóres estóte legis; et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis, et accipiétis glóriam magnam et nomen ætérnum.

Abraham, nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et " reputátum est ei ad iustítiam "? David, in sua misericórdia, consecútus est sedem regni in sǽcula; Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cælum; Ananías et Azarías et Mísael credéntes liberáti sunt de flamma; Dániel, in sua simplicitáte, liberátus est de ore leónum.

Et ita cogitáte, per generatiónem et generatiónem, quia omnes qui sperant in eum non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis, quia glória eius stercus et vermis est: hódie extóllitur et cras non inveniétur, quia convérsus est in terram suam, et cogitátio eius périit.

Vos ergo, fílii, confortámini et viríliter ágite in lege, quia in ipsa gloriósi éritis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 1-3. 4-6. 10-11 (℟.: 13 b)

℟. Beáti omnes qui confídunt in Dómino.

1 Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
2 Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in unum,
advérsus Dóminum et advérsus christum eius:
3 « Dirumpámus víncula eórum,
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! » ℟.

4 Qui hábitat in cælis irridébit eos,
Dóminus subsannábit eos.
5 Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos:
6 « Ego autem constítui regem meum
super Sion, montem sanctum meum! » ℟.

10 Et nunc, reges, intellégite,
erudímini, qui iudicátis terram.
11 Servíte Dómino in timóre,
et exsultáte ei cum tremóre. ℟.

3

Servus meus es tu, elegi te et non abieci te.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 41, 8-10. 13-14

Hæc dicit Dóminus Deus: « Tu, Israel, serve meus, Iacob, quem elégi, semen Abraham amíci mei; in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis eius vocávi te; et dixi tibi: " Servus meus es tu, elégi te et non abiéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum; ne declínes, quia ego Deus tuus; confortávi te et auxiliátus sum tibi, et suscépit te déxtera iusti mei ".

Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam dicénsque tibi: " Ne tímeas, ego adiúvi te ".

Noli timére, vermis Iacob, qui mórtui estis ex Israel; ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus et redémptor tuus sanctus Israel ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (℟.: 2 cd)

℟. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. ℟.
2 Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancíllæ ad manus dóminæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. ℟.

4

Ne tradas nos in perpetuum,
propter nomen tuum.

Léctio libri Daniélis prophétæ 3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azarías orávit sic, aperiénsque os suum in médio ignis ait: « Ne, quǽsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli, et sicut arénam quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum neque sacrifícium neque oblátio neque incénsum neque locus primitiárum coram te, ut possímus inveníre misericórdiam tuam.

Sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur; sicut in holocáusto aríetum et taurórum et sicut in mílibus agnórum pínguium, sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsio confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quǽrimus fáciem tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobíscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum multitúdinem misericórdiæ tuæ, et érue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius — Ps 122, 1. 2 (℟.: 3 a)

℟. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. ℟.

2 Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancíllæ ad manus dóminæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Non possumus nos quæ vidimus
et audivimus non loqui.

Léctio Actuum Apostolórum — 4, 1-5. 18-21

In diébus illis:

Loquéntibus Petro et Ioánne ad pópulum postquam claudus sanátus est, supervenérunt eis sacerdótes et magistrátus templi et sadducǽi, doléntes quod docérent pópulum et annuntiárent in Iesu resurrectiónem ex mór-

tuis; et iniecérunt in eos manus, et posuérunt in custódiam in crástinum; erat enim iam véspera.

Multi autem eórum qui audíerant verbum, credidérunt; et factus est númerus virórum quinque mília.

Factum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum et senióres et scribæ in Ierúsalem. Et vocántes eos, denuntiavérunt ne omníno loqueréntur neque docérent in nómine Iesu.

Petrus vero et Ioánnes respondéntes dixérunt ad eos: « Si iustum est in conspéctu Dei vos pótius audíre quam Deum, iudicáte; non enim póssumus nos quæ vídimus et audívimus non loqui ».

At illi ultra comminántes dimisérunt eos, nequáquam inveniéntes quómodo punírent eos, propter pópulum, quia omnes glorificábant Deum in eo quod accíderat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (℟.: 7 a)

℟. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

vel Allelúia.

2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. ℟.

4 Fórsitan aqua absorbuísset nos;
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. ℟.

7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. ℟.

2

Nunc, Domine, respice in minas eorum.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 23-31

In diébus illis:

Dimíssi venérunt Petrus et Ioánnes ad suos; et annuntiavérunt quanta ad eos príncipes sacerdótum et senióres dixíssent. Qui, cum audíssent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum et dixérunt:

« Dómine, tu qui fecísti cælum et terram, et mare et ómnia quæ in eis sunt, qui Spíritu Sancto per os patris nostri David púeri tui dixísti: " Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum et advérsus Christum eius ".

Convenérunt enim vere in civitáte ista advérsus sanctum púerum tuum Iesum, quem unxísti, Heródes et Póntius Pilátus cum géntibus et pópulis Israel fácere quæcúmque manus tua et consílium prædestinávit fíeri.

Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum, et da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quod manum tuam exténdas sanitátem et signa et prodígia fíeri per Nomen sancti Pueri tui Iesu ».

Et, cum orássent, motus est locus, in quo erant congregáti, et repléti sunt omnes Sancto Spíritu, et loquebántur verbum Dei cum fidúcia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 1-3. 4-6. 10-11 (℟.: 13 b)

℟. Beáti omnes qui confídunt in Dómino.

vel Allelúia.

1 Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?

2 Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in unum,
advérsus Dóminum et advérsus christum eius:
3 « Dirumpámus víncula eórum,
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! » ℟.

4 Qui hábitat in cælis irridébit eos,
Dóminus subsannábit eos.
5 Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos:
6 « Ego autem constítui regem meum
super Sion, montem sanctum meum! » ℟.

10 Et nunc, reges, intellégite,
erudímini, qui iudicátis terram.
11 Servíte Dómino in timóre,
et exsultáte ei cum tremóre. ℟.

3

Apostoli ibant gaudentes, quoniam digni habiti sunt pro Nomine contumeliam pati.

Léctio Actuum Apostolórum 5, 27 b-32. 40 b-42

In diébus illis:

Interrogávit Apóstolos princeps sacerdótum, dicens: « Nonne præcipiéndo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto? Et ecce replevístis Ierúsalem doctrína vestra et vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus ».

Respóndens autem Petrus et Apóstoli, dixérunt: « Obœdíre opórtet Deo magis quam homínibus. Deus patrum nostrórum suscitávit Iesum, quem vos interemístis suspendéntes in ligno.

Hunc Deus príncipem et salvatórem exaltávit déxtera sua, ad dandam pæniténtiam Israel et remissiónem

peccatórum. Et nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus Sanctus, quem dedit Deus obœdiéntibus sibi ».

Et Apóstolis cæsis denuntiavérunt ne loqueréntur in nómine Iesu, et dimisérunt eos.

Et illi quidem ibant gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro Nómine contuméliam pati. Et omni die in templo et circa domos non cessábant docéntes et evangelizántes Christum Iesum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1412.

4

Hi sunt qui veniunt de tribulatione magna.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
7, 9-10. 14 b-17

Ego Ioánnes vidi: Et ecce turba magna, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eórum; et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

« Hi sunt qui véniunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in sánguine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo eius, et qui sedet in throno habitábit super illos.

Non esúrient ámplius neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus, quóniam Agnus, qui in médio throni est, pascet illos et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum, et abstérget Deus omnem lácrimam ex óculis eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 2. 3. 5 (℟.: 9 d)

℟. Ne derelínquas me, Deus salútis meæ.
vel Allelúia.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

2 Dum apprópiant super me nocéntes,
ut edant carnes meas;
qui tríbulant me et inimíci mei,
ipsi infirmáti sunt et cecidérunt. ℟.

3 Si consístant advérsum me castra,
non timébit cor meum;
si exsúrgat advérsum me prœlium,
in hoc ego sperábo. ℟.

5 Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.
Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. ℟.

Lectio secunda

1

Vobis hoc donatum est pro Christo,
ut etiam pro illo patiamini.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses 1, 27-30

Fratres:

Tantum digne Evangélio Christi conversámini, ut, sive cum vénero et vídero vos, sive absens áudiam de vobis, quia statis in uno Spíritu, unánimes concertántes fide Evangélii; et in nullo pertérriti ab adversáriis, quod est illis indícium perditiónis, vobis autem salútis,

et hoc a Deo; quia vobis hoc donátum est pro Christo, non solum ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini, idem certámen habéntes, quale et vidístis in me et nunc audítis in me. — Verbum Dómini.

2

Quis filius, quem non corripit pater?

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 12, 2-13

Fratres:

Aspícite in auctórem fídei et consummatórem Iesum, qui, pro gáudio sibi propósito sustínuit crucem, confusióne contémpta, atque in déxtera throni Dei sedet. Recogitáte enim eum qui talem sustínuit a peccatóribus advérsum semetípsum contradictiónem, ut ne fatigémini ánimis vestris deficiéntes.

Nondum usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes, et oblíti estis exhortatiónis, quæ vobis tamquam fíliis lóquitur: « Fili mi, noli neglégere disciplínam Dómini, neque defícias dum ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus castígat, flagéllat autem omnem fílium quem récipit ».

Ad disciplínam suffértis. Tamquam fílios vos tractat Deus. Quis enim fílius, quem non córripit pater? Quod si extra disciplínam estis, cuius partícipes facti sunt omnes, ergo adulteríni et non fílii estis.

Deínde patres quidem carnis nostræ habebámus eruditóres et reverebámur; non multo magis obtemperábimus Patri spiríτuum et vivémus? Et illi quidem ad tέmpus paucórum diérum, secúndum quod videbátur illis castigábant; hic autem ad id quod útile est ad participándam sanctitátem eius. Omnis autem disciplína in præsénti quidem vidétur non esse gáudii, sed mæróris; póstea autem fructum pacíficum exercitátis per eam reddit iustítiæ.

Propter quod remíssas manus et solúta génua erígite, et gressus rectos fácite pédibus vestris, ut quod claudum est non extorqueátur, magis autem sanétur.
Verbum Dómini.

3

Exsultatis, modicum nunc si oportet contristari.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem et incontaminátam et immarcescíbilem, conservátam in cælis propter vos, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam reveléri in témpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro, quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi: quem, cum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc non vidéntes, credéntes autem exsultátis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fídei vestræ salútem animárum.
Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 10

(℟. Allelúia). ℣. Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(℟. Allelúia).

Beati estis, cum maledixerint vobis
et persecuti vos fuerint.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Petr 4, 14

(℟. Allelúia). ℣. Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.
(℟. Allelúia).

Eritis odio omnibus propter nomen meum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
10, 17-22

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Cavéte ab homínibus; tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ad prǽsides et ad reges ducémini propter me, in testimónium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis.

Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium, et insúrgent fílii in paréntes et morte eos affícient.

Et éritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Iac 1, 12

(℟. Allelúia). ℣. Beátus vir, qui suffert tentatiónem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet corónam vitæ. (℟. Allelúia).

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
10, 26-33

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Ne timuéritis eos. Nihil enim est opértum quod non revelábitur, et occúltum quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris,

dícite in lúmine, et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus melióres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. (℟. Allelúia).

Si me persecuti sunt, et vos persequentur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 18-21. 26 — 16, 4

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus. Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: " Non est servus maior dómino suo ". Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem

meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me.

Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Sed et vos testimónium perhibétis, quia ab inítio mecum estis.

Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos. Sed venit hora, ut omnis qui intérficit vos arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Et hæc fácient quia non novérunt Patrem neque me. Sed hæc locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini eórum quia ego dixi vobis ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium — 1 Petr 4, 14

(℟. Allelúia). ℣. Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.
(℟. Allelúia).

Mundus odio eos habuit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem — 17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum.

Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

16. PRO CONVENTU SPIRITALI VEL PASTORALI

Ant. ad introitum Mt 18, 19. 20

Dicit Dóminus:
Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo,
ibi sum in médio eórum.

Vel: Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno córpore.

Collecta

Infúnde in nobis, quǽsumus, Dómine,
spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis,
ut quæ tibi sunt plácita toto corde noscámus,
et, quæ novérimus,
unánimi voluntátum consensióne sectémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Fílius ómnibus in nómine suo congregátis
promísit seípsum in médio eórum affutúrum,
præsta, quǽsumus,

ut illum præséntem nobíscum sentiámus,
et abundáre in córdibus nostris
grátiam, misericórdiam et pacem
in veritáte et caritáte experiámur.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missa pro Concilio vel Synodo, pp. 1327-1330.

Super oblata

Respíciat, quǽsumus, cleméntia tua, Dómine,
tuórum múnera famulórum,
ut, quæ sunt in óculis tuis salutária atque recta,
et veráciter intéllegant, et fiduciáliter eloquántur.
Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1685.

Ant. ad communionem

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da nobis, misericors Deus, ut sancta quæ súmpsimus
et nos in tua voluntáte confírment,
et testes ubíque veritátis effíciant.
Per Christum.

II. PRO REBUS PUBLICIS

17. PRO PATRIA VEL CIVITATE

Collecta

Deus, qui mirábili consílio univérsa dispónis,
súscipe benígnus
quas pro pátria nostra tibi fúndimus preces,
ut sapiéntia moderatórum et honestáte cívium
concórdia et iustítia firméntur
atque fiat cum pace prospéritas perpétua.
Per Dóminum.

18. PRO REMPUBLICAM MODERANTIBUS

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
réspice benígnus ad eos qui nos in potestáte moderántur,
ut ubíque terrárum populórum prospéritas,
pacis secúritas et religiónis libértas,
te largiénte, consístant.
Per Dóminum.

19. PRO CŒTU MODERATORUM NATIONUM

Collecta

Deus, qui miro órdine univérsa dispónis
et ineffabíliter gubérnas,
réspice propítius in congregátos moderatóres natiónum,
eísque Spíritum tuæ sapiéntiæ cleménter infúnde,
ut in commúnem salútem et pacem ómnia dispónant
atque a voluntáte tua numquam discédant.
Per Dóminum.

20. PRO SUPREMO NATIONIS MODERATORE

Collecta

Deus, cui potestátes humánæ desérviunt,
da fámulo tuo (regi nostro) N.
prósperum suæ dignitátis efféctum,
in qua, te semper timens tibíque placére conténdens,
pópulo sibi crédito líberam órdinis tranquillitátem
iúgiter procúret et servet.
Per Dóminum.

21. PRO POPULORUM PROGRESSIONE

Ant. ad introitum 1 Io 3, 17

Qui habúerit substántiam huius mundi,
et víderit fratrem suum necessitátem habére,
et cláuserit víscera sua ab eo,
quómodo cáritas Dei manet in eo?

Collecta

Deus, qui unam dedísti cunctis géntibus oríginem,
et unam ex eis in te voluísti famíliam congregáre,
tuæ caritátis ardóre ómnium corda perfúnde
et fratrum suórum desidério iustæ progressiónis accénde,
ut, per bona quæ cunctis affluénter largíris,
humána singulórum perficiátur persóna,
et æquitas atque iustítia, quavis divisióne subláta,
in hóminum societáte firméntur.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missa pro pace et iustitia servanda, pp. 1428-1436.

Super oblata

Preces ad te clamántium, Dómine, propitiátus exáudi,
et, Ecclésiæ tuæ oblatióne suscépta, præsta,

ut omnes hómines spíritu filiórum Dei repleántur,
quátenus, inæqualitátibus in caritáte superátis,
una fiat in tua pace populórum família.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 103, 13. 14. 15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel: Lc 11, 9

Pétite, et dábitur vobis; quærite, et inveniétis;
pulsáte, et aperiétur vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Uno pane reféci,
quo humánam famíliam iúgiter instáuras,
quǽsumus, Dómine,
ut, ex unitátis participatióne sacraménti,
válidum et purum hauriámus amórem
ad progrediéntes pópulos iuvándos,
et ad opus iustítiæ, inspiránte caritáte, perficiéndum.
Per Christum.

22. PRO PACE ET IUSTITIA SERVANDA

A

Ant. ad introitum Cf. Sir 36, 18-19

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te,
et exáudi oratiónes servórum tuórum,
et dírige nos in viam iustítiæ.

Collecta

Deus, qui pacíficos revelásti fílios tuos esse vocándos,
præsta, quǽsumus,

ut illam instaurémus sine intermissióne iustítiam,
quæ sola firmam pacem spóndeat et verácem.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui patérnam curam ómnium geris,
concéde propítius,
ut hómines, quibus unam oríginem dedísti,
et unam in pace famíliam constítuant,
et fratérno semper ánimo uniántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1428-1436.

Super oblata

Fílii tui, pacífici Regis, sacrifícium salutáre,
his sacramentórum signis oblátum,
quibus pax et únitas designántur, quǽsumus, Dómine,
ad concórdiam profíciat
inter omnes fílios tuos confirmándam.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 5, 9

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Vel: — Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Largíre nobis, quǽsumus, Dómine, spíritum caritátis,
ut, Córpore et Sánguine Unigéniti tui vegetáti,
pacem inter omnes, quam ipse relíquit,
efficáciter nutriámus.
Per Christum.

B

Aliæ orationes pro pace

Collecta

Deus, cónditor mundi,
sub cuius arbítrio ómnium sæculórum ordo decúrrit,
adésto propítius invocatiónibus nostris
et tranquillitátem pacis præséntibus concéde tempóribus,
ut in láudibus misericórdiæ tuæ
incessábili exsultatióne lætémur.
Per Dóminum.

Vel:

Collecta

Deus pacis, immo pax ipsa,
quem discórdans ánimus non capit,
quem mens cruénta non récipit, præsta,
ut, qui concórdes sunt, boni perseverántiam téneant,
qui discórdes sunt, mali oblivióne sanéntur.
Per Dóminum.

Cf. etiam n. 42: Pro concordia fovenda, p. 1551.

Lectio prima

1

Multiplicabitur eius imperium,
et pacis non erit finis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 9, 2-7

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam; habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem et non magnificásti læti-

tiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Iugum enim óneris eius et virgam úmeri eius et sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mixtum sánguine erit in combustiónem et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super úmerum eius, et vocábitur nomen eius admirábilis, consiliárius, Deus fortis, pater futúri sǽculi, princeps pacis.

Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólium David et super regnum eius sedébit, ut confírmet illud et corróboret in iudício et iustítia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (℟.: 7)

℟. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis.

2 Iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. ℟.

3 Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.
4 Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciet fílios ínopis. ℟.

7 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.
8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. ℟.

12 Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.
13 Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciet. ℟.

17 Sit nomen eius benedíctum in sǽcula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. ℟.

2

Erit opus iustitiæ pax.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 32, 15-18

In diébus illis:

Effundétur super nos spíritus de excélso. Et erit desértum in Carmel, et Carmel in saltum reputábitur, et habitábit in solitúdine iudícium, et iustítia in Carmel sedébit, et erit opus iustítiæ pax, et cultus iustítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum.

Et sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis et in tabernáculis fidúciæ et in réquie opulénta.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (℟.: cf. 9)

℟. Lóquitur pacem Dóminus ad plebem suam.

9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem
ad plebem suam et sanctos suos.
10 Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. ℟.

11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.
12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. ℟.

13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
14 Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. ℟.

3

Pacem ei qui longe est
et qui prope creavi.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 57, 15-19

Hæc dicit Excélsus et Sublímis, hábitans æternitátem, et sanctum nomen eius, in excélso et in sancto hábitans, et cum contríto et húmili spíritu, ut vivíficet spíritum humílium et vivíficet cor contritórum: « Non enim in sempitérnum litigábo, neque usque ad finem iráscar, quia spíritus a fácie mea egrediétur, et flatus ego fáciam.

Propter iniquitátem avarítiæ eius irátus sum et percússi eum, abscóndi a te fáciem meam et indignátus sum; et ábiit vagus in via cordis sui. Vias eius vidi et sanávi eum, et redúxi eum, et réddidi consolatiónes ipsi et lugéntibus eius.

Creávi fructum labiórum pacem: pacem ei qui longe est et qui prope, dixit Dóminus; et sanávi eum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: Sir 36, 18)

℟. Da pacem, Dómine, sustinéntibus te.

1 Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».
2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. ℟.

4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
5 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. ℟.

6 Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligéntes te.
7 Fiat pax in muris tuis
et secúritas in túrribus tuis. ℟.

8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. ℟.

Lectio secunda

1

Pax Dei custodiet corda vestra
et intellegentias vestras.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses
4, 6-9

Fratres:

Nihil sollíciti sitis; sed in ómnibus oratióne et obsecratióne cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiet corda vestra et intellegéntias vestras in Christo Iesu.

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque iusta, quæcúmque casta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus et si qua laus, hæc cogitáte. Quæ et didicístis et accepístis et audístis et vidístis in me, hæc ágite, et Deus pacis erit vobíscum.

Verbum Dómini.

2

Pax Christi dominetur in cordibus vestris.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 12-15

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis, et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. — Verbum Dómini.

3

Fructus iustitiæ in pace seminatur, facientibus pacem.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 3, 13-18

Caríssimi:

Quis sápiens et disciplinátus inter vos? Osténdat ex bona conversatióne operatiónem suam in mansuetúdine sapiéntiæ. Quod si zelum amárum habétis, et contentiónes in córdibus vestris, nolíte gloriári et mendáces esse advérsus veritátem.

Non est ista sapiéntia desúrsum descéndens, sed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus et conténtio, ibi inconstántia et omne opus pravum. Quæ autem desúrsum est sapiéntia primum quidem pudíca est,

deínde pacífica, modésta, suadíbilis, plena misericórdia et frúctibus bonis, non iúdicans, sine simulatióne.

Fructus autem iustítiæ in pace seminátur, faciéntibus pacem. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 9

(℟. Allelúia). ℣. Beáti pacífici,
quóniam fílii Dei vocabúntur.
(℟. Allelúia).

Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam.
Beati pacifici.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos, dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecúti vos

fúerint et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 9

(℟. Allelúia). ℣. Beáti pacífici,
quóniam fílii Dei vocabúntur.
(℟. Allelúia).

Ego dico vobis: Non resistere malo.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 5, 38-48

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Audístis quia dictum est: " Oculum pro óculo et dentem pro dente ".

Ego autem dico vobis: Non resístere malo; sed, si quis te percússerit in déxtera maxílla tua, præbe illi et álteram; et ei, qui vult tecum iudício conténdere et túnicam tuam tóllere, remítte ei et pállium; et quicúmque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei; et voléntí mutuári a te, ne avertáris.

Audístis quia dictum est: " Díliges próximum tuum " et ódio habébis inimícum tuum.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros, et oráte pro persequéntibus vos, ut sitis fílii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super malos et bonos, et pluit super iustos et iniústos. Si enim dilexéritis eos qui vos díligunt, quam mercédem habétis? nonne et publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fácitis? nonne et éthnici hoc fáciunt?

Estóte ergo vos perfécti, sicut Pater vester cæléstis perféctus est ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 27

(℟. Allelúia). ℣. Pacem relínquo vobis, dicit Dóminus,
pacem meam do vobis. (℟. Allelúia).

Pacem meam do vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 23-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus.

Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Audístis quia ego dixi vobis: " Vado et vénio ad vos ". Si diligerétis me, gauderétis, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat, ut, cum factum fúerit, credátis ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 27

(℟. Allelúia). ℣. Pacem relínquo vobis, dicit Dóminus,
pacem meam do vobis. (℟. Allelúia).

Pax vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ». Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis; sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixísset, insufflávit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remíssa sunt eis; quorum retinuéritis, reténta sunt ».

Verbum Dómini.

22 bis. PRO RECONCILIATIONE

Quæ in hac Missa inter parentheses inscribuntur, occasione peculiaris temporis pænitentialis dicuntur.

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus cleméntiæ et reconciliatiónis,
qui præcípuos dies salútis homínibus præbes
ad te ómnium Creatórem et Patrem agnoscéndum,
(per hoc acceptábile tempus) propítius nos ádiuva,
ut, libénter verbum pacis a te accipiéntes,
ómnia in Christo instaurándi
tuæ deserviámus voluntáti.
Per Dóminum.

Vel, præsertim tempore paschali:

Deus, veræ libertátis auctor,
qui omnes hómines unum vis effformáre pópulum
a servitúte solútum,
(quique grátiæ et benedictiónis tempus nobis præbes,)
concéde, quǽsumus,
ut, increménta libertátis accípiens,
universále salútis sacraméntum
in mundum Ecclésia tua vivídius appáreat
atque in hómines
caritátis maniféstet et operétur mystérium.
Per Dóminum.

Lectio prima

Quærite Dominum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 55, 1-3 c. 6-9

Hæc dicit Dóminus:

« Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite; veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac.

Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, et vivet ánima vestra; et fériam vobíscum pactum sempitérnum.

Quǽrite Dóminum dum inveníri potest, invocáte eum dum prope est.

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur

eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus.

Quia, sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 12-13. 14-15 (℟.: 12 a)

℟. Cor mundum crea in me, Deus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
15 Docébo iníquos vias tuas,
et ímpii ad te converténtur. ℟.

Lectio secunda

Reconciliamini Deo.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 5, 17-21 — 6, 1-2

Fratres:

Si quis est in Christo, nova creatúra; vétera transiérunt, ecce, facta sunt nova.

Omnia autem ex Deo qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis, quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso.

Adiuvántes autem, et exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis: ait enim: « Témpore accépto exaudívi te et in die salútis adiúvi te ». Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 9

(℟. Allelúia). ℣. Beáti pacífici,
quóniam fílii Dei vocabúntur.
(℟. Allelúia).

Evangelium

Prædicare annum Domini acceptum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 14-21

In illo témpore:

Regréssus est Iesus in virtúte Spíritus in Galilǽam. Et fama éxiit per univérsam regiónem de illo. Et ipse docébat in synagógis eórum, et magnificabátur ab ómnibus.

Et venit Názareth, ubi erat nutrítus; et intrávit secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaíæ.

Et, ut revólvit librum, invénit locum, ubi scriptum erat: « Spíritus Dómini super me; propter quod unxit

me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre annum Dómini accéptum.

Et, cum plicuísset librum, réddidit minístro et sedit. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum.

Cœpit autem dícere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». — Verbum Dómini.

Vel: Mt 5, 1-12 a: « Gaudete et exsultate », p. 1418.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum,
qui est pax et reconciliátio nostra,
mundi peccátum suo sánguine delevísse,
et múnera Ecclésiæ tuæ propítius aspíciens,
da ut, (grátiam huius témporis cum lætítia celebrántes,)
libertátem Christi ad omnes possímus exténdere.
Qui vivit.

Præfatio I de dominicis per annum, ut infra:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Cuius hoc miríficum fuit opus per paschále mystérium,
ut de peccáto et mortis iugo ad hanc glóriam vocarémur,
qua nunc genus eléctum, regále sacerdótium,

gens sancta et acquisitiónis pópulus dicerémur,
et tuas annuntiarémus ubíque virtútes,
qui nos de ténebris ad tuum admirábile lumen vocásti.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Vel præfatio communis I, ut infra:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo ómnia instauráre tibi complácuit,
et de plenitúdine eius nos omnes accípere tribuísti.
Cum enim in forma Dei esset, exinanívit semetípsum,
ac per sánguinem crucis suæ pacificávit univérsa;
unde exaltátus est super ómnia
et ómnibus obtemperántibus sibi
factus est causa salútis ætérnæ.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Ant. ad communionem — Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Vel: — Io 16, 24

Pétite et accipiétis,
ut gáudium vestrum sit plenum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraméntum Fílii tui, quod súmpsimus,
quǽsumus, Dómine, vires nostras adáugeat,
ut, ex hoc unitátis mystério,
válidum hauriámus amórem
et ubíque tuæ pacis operatóres efficiámur.
Per Christum.

23. TEMPORE BELLI VEL EVERSIONIS

Ant. ad introitum Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:
Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis;
invocábitis me, et ego exáudiam vos,
et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Vel: Ps 17, 5-7

Circumdedérunt me gémitus mortis,
dolóres inférni circumdedérunt me;
et in tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Deus miséricors et fortis,
qui bella cónteris deprimísque supérbos,
immanitátes a nobis et lácrimas
dignáre festinánter arcére,
ut omnes in veritáte tui nominári fílii mereámur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, auctor pacis et amátor,
quem nosse vívere, cui servíre regnáre est,
prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos,
ut, qui in defensióne tua confídimus,
nullíus hostilitátis arma timeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1445-1451.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum, qui est ipse pax,
ódia nostra suo Sánguine peremísse,

et, mala nostra propitiátus aspíciens,
da, ut homínibus quos díligis
pacem hæc hóstia cum tranquillitáte restítuat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis,
dicit Dóminus;
non quómodo mundus dat, ego do vobis.
Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Post communionem

Uno pane, qui cor hóminis confírmat,
suáviter satiátis, da nobis, Dómine,
et belli furóres superáre felíciter,
et tuam amóris ac iustítiæ legem
fírmiter custodíre.
Per Christum.

Lectio prima

1

Consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel, et interfecit eum.

Léctio libri Génesis 4, 3-10

In diébus illis:

Factum est ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino; Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui et de adípibus eórum. Et respéxit Dóminus ad Abel et ad múnera eius; ad Cain vero et ad múnera illíus non respéxit; iratúsque est Cain veheménter, et cóncidit vultus eius.

Dixítque Dóminus ad eum: « Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne, si bene égeris, recípies; sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus eius, et tu domináberis illíus ».

Dixítque Cain ad Abel fratrem suum: « Egrediámur foras ». Cumque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum.

Et ait Dóminus ad Cain: « Ubi est Abel, frater tuus? »

Qui respóndit: « Néscio: num custos fratris mei sum ego? »

Dixítque ad eum: « Quid fecísti? Vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (℟.: 7)

℟. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis.

2 Iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. ℟.

3 Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.
4 Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciet fílios ínopis. ℟.

7 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.
8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. ℟.

12 Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.
13 Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciet. ℟.

17 Sit nomen eius benedíctum in sǽcula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. ℟.

2

Non discent ultra belligerare.

Léctio libri Michǽæ prophétæ 4, 1-4

In novíssimo diérum erit mons domus Dómini præparátus in vértice móntium, et sublímis super colles; et fluent ad eum pópuli.

Et properábunt gentes multæ et dicent: « Veníte, ascendámus ad montem Dómini et ad domum Dei Iacob, et docébit nos de viis suis, et íbimus in sémitis eius; quia de Sion egrediétur lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

Et iudicábit inter pópulos multos, et corrípiet gentes fortes usque in longínquum, et concídent gládios suos in vómeres et hastas suas in ligónes; non sumet gens advérsus gentem gládium et non discent ultra belligeráre.

Et sedébit vir subtus vitem suam et subtus ficum suam, et non erit qui detérreat, quia os Dómini exercítuum locútum est ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1446.

3

Dissipabitur arcus belli.

Léctio libri Zacharíæ prophétæ 9, 9-10

Hæc dicit Dóminus: « Exsúlta satis, fília Sion, iúbila, fília Ierúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi iustus et

salvátor; ipse pauper, et ascéndens super ásinam et super pullum fílium ásinæ.

Et dispérdam quadrígam ex Ephraim et equum de Ierúsalem; et dissipábitur arcus belli, et loquétur pacem géntibus, et potéstas eius a mari usque ad mare, et a flumínibus usque ad fines terræ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1430.

Lectio secunda

1

Opera carnis sunt inimicitiæ,
iræ, rixæ, dissensiones.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas
5, 17-26

Fratres:

Caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis. Quod si Spíritu ducímini, non estis sub Lege.

Manifésta autem sunt ópera carnis, quæ sunt fornicátio, immundítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, sectæ, invídiæ, ebrietátes, comessatiónes et his simília. Quæ prædíco vobis, sicut prædíxi, quóniam qui tália agunt Regnum Dei non consequéntur.

Fructus autem Spíritus est cáritas, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia. Advérsus huiúsmodi non est Lex. Qui autem sunt Christi Iesu, carnem suam crucifixérunt cum vítiis et concupiscéntiis.

Si vívimus Spíritu, Spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. — Verbum Dómini.

2

Omnis amaritudo et ira et indignatio tollatur a vobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
4, 30 — 5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptiónis.

Omnis amaritúdo et ira et indignátio et clamor et blasphémia tollátur a vobis cum omni malítia. Estóte autem ínvicem benígni, misericórdes, donántes ínvicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi, et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam in odórem suavitátis. — Verbum Dómini.

3

Litigatis et belligeratis.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 4, 1-10

Caríssimi:

Unde bella et unde lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris, quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis et non habétis, occíditis et zelátis et non potéstis adipísci, litigátis et belligerátis. Non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis et non accípitis, eo

quod male pétitis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis.

Adúlteri, nescítis quia amicítia huius mundi inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sǽculi huius, inimícus Dei constitúitur.

Aut putátis quia inániter Scriptúra dicat: « Ad invídiam concupíscit Spíritus, qui inhábitat in nobis? »

Maiórem autem dat grátiam; propter quod dicit: « Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam ».

Subicímini ígitur Deo; resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis; appropiáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte et lugéte et ploráte; risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mærórem.

Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 9

(℟. Allelúia). ℣. Beáti pacífici,
quóniam fílii Dei vocabúntur.
(℟. Allelúia).

Omnis, qui irascitur fratri suo,
reus erit iudicio.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
5, 20-24

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Dico vobis: Nisi abundáverit iustítia vestra plus quam scribárum et pharisæórum, non intrábitis in Regnum cælórum.

Audístis quia dictum est antíquis: " Non occídes "; qui autem occíderit, reus erit iudício.

Ego autem dico vobis: Omnis, qui iráscitur fratri suo, reus erit iudício; qui autem díxerit fratri suo: " Racha ", reus erit concílio; qui autem díxerit: " Fátue ", reus erit gehénnæ ignis.

Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 13, 34

(℟. Allelúia). ℣. Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus:
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(℟. Allelúia).

Ut diligatis invicem sicut dilexi vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

III. IN VARIIS CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

24. Initio anni civilis, cf. I volumen, pp. 1529-1534.

25. PRO HUMANO LABORE SANCTIFICANDO

A

Ant. ad introitum — Gen 1, 1. 27. 31

In princípio creávit Deus cælum et terram.
Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam.
Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona.

Vel: — Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos,
et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Rerum cónditor Deus,
qui hóminem iussísti labóris offícia sustinére,
da, ut opus quod incípimus
huius vitæ prosit increméntis,
et regno Christi dilatándo tua benignitáte profíciat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui humáno labóre imménsum creatiónis opus iúgiter pérficis atque gubérnas,
exáudi preces pópuli supplicántis, et præsta,
ut omnes hómines digno potiántur labóre,
quo, suam condiciónem honestántes,
árctius coniúncti frátribus suis váleant inservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1455-1459.

Super oblata

Deus, qui humánum genus præséntium múnerum
et aliménto végetas et rénovas sacraménto,

tríbue, quǽsumus, ut eórum et corpóribus nostris subsídium non desit et méntibus.
Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, ut infra:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui ómnia mundi eleménta fecísti,
et vices disposuísti témporum variári;
hóminem vero formásti ad imáginem tuam,
et rerum ei subiecísti univérsa mirácula,
ut vicário múnere dominarétur ómnibus quæ creásti,
et in óperum tuórum magnálibus iúgiter te laudáret,
per Christum Dóminum nostrum.

Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Ant. ad communionem Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini Iesu Christi,
grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

Post communionem

Unitátis et caritátis mensæ partícipes effécti,
rogámus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, per ópera quæ nobis impléndа commisísti,
et vitam sustentémus terrénam,
et regnum tuum ædificémus fidéntes.
Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui naturálium rerum virtútes
hóminum labóri súbdere voluísti, concéde propítius,
ut, opéribus nostris christiáno spíritu inténti,
sincéram caritátem cum frátribus exercére,
et creatióni divínæ perficiéndæ
sóciam óperam præstáre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et præsta, ut, per humánum quem tibi offérimus labórem,
óperi Christi redemptóris consociári mereámur.
Per Christum.

Post communionem

Gubérna, quǽsumus, Dómine, temporálibus adiuméntis
quos dignáris ætérnis recreáre mystériis.
Per Christum.

Lectio prima

1

Replete terram et subicite eam.

Léctio libri Génesis 1, 26 — 2, 3

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatílibus cæli, et béstiis universǽque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus, et ait: « Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam, et dominámini píscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ».

Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod creávit Deus ut fáceret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (℟.: 17 c)

℟. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.

2 Priúsquam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sǽculo et usque in sǽculum tu es Deus. ℟.

3 Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, fílii hóminum ».
4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ prætériit,
et custódia in nocte. ℟.

12 Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
13 Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. ℟.

14 Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
16 Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus fíliis eórum. ℟.

2

*Posuit Dominus hominem in paradiso,
ut operaretur.*

Léctio libri Génesis 2, 4 b-9. 15

In die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram, et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret; non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat, qui operarétur terram; sed fons ascendébat e terra írrigans univérsam superfíciem terræ.

Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo

terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem.

Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali.

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur et custodíret illum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius — Ps 126, 1. 2. (℟.: cf. 1)

℟. Dóminus ædíficet nobis domum et custódiat civitátem.

1 Nisi Dóminus ædificáverit domum,
in vanum labórant qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem,
frustra vígilat qui custódit eam. ℟.

2 Vanum est vobis ante lucem súrgere,
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris.
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia. ℟.

Lectio secunda

Si quis non vult operari, nec manducet

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Thessalonicénses — 3, 6-12. 16

Præcípimus vobis, fratres, in Nómine Dómini nostri Iesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulánte inordináte, et non secúndum traditiónem, quam accepérunt a nobis.

Ipsi enim scitis quemádmodum opórteat imitári nos, quóniam non inordináti fúimus inter vos, neque gratis

panem manducávimus ab áliquo sed in labóre et fatigatióne nocte et die operántes, ne quem vestrum gravarémus. Non quasi non habuérimus potestátem, sed ut nosmetípsos formam darémus vobis ad imitándum nos.

Nam et cum essémus apud vos, hoc præcipiebámus vobis: si quis non vult operári, nec mandúcet. Audívimus enim inter vos quosdam ambuláre inordináte, nihil operántes, sed curióse agéntes.

His autem, qui eiúsmodi sunt, præcípimus et obsecrámus in Dómino Iesu Christo, ut cum quiéte operántes suum panem mandúcent.

Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni modo. Dóminus cum ómnibus vobis. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 67, 20

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus Dóminus die cotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
(℟. Allelúia).

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
6, 31-34

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Nolíte sollíciti esse, dicéntes: " Quid manducábimus? aut: Quid bibémus? aut: Quo operiémur? " Hæc enim ómnia gentes inquírunt; scit enim Pater vester cæléstis quia his ómnibus indigétis.

Quǽrite autem primum Regnum Dei et iustítiam eius, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

Nolíte ergo esse sollíciti in crástinum; crástinus enim dies sollícitus erit sibi ipse; súfficit diéi malítia sua ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 11, 28

(℟. Allelúia). ℣. Veníte ad me,
omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est.

Statim abiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscóndit pecúniam dómini sui.

Post multum vero témporis, venit dóminus servórum illórum et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: « Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ».

Ait illi dóminus eius: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui ».

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: « Dómine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ».

Ait illi dóminus eius: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui ».

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: « Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti, et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii, et abscóndi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ».

Respóndens autem dóminus eius dixit ei: « Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi, et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te míttere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra.

Tóllite ítaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium ». — Verbum Dómini.

26. IN CONSERENDIS AGRIS

A

Ant. ad introitum — Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos,
et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Deus, quo iuvánte,
sémina terræ mandámus, tua multiplicánda virtúte,
concéde, ut, quæ nostris scimus deésse labóribus,
per te, qui das solus increméntum, suppleántur abúnde.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1462-1465.

Super oblata

Deus, qui verus es corporálium auctor frúctuum
et spiritálium summus agrícola,
da, quǽsumus, labórum proféctus nostrórum,
ut fructus terræ abundánter capiámus,
et, quæ ab una providéntia sumunt princípium,
ad tuam glóriam semper cooperéntur. Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 1453.

Ant. ad communionem — Ps 84, 13

Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

Post communionem

Qui tuis nos, Dómine, réficis sacraméntis,
mánuum nostrárum adésto labóribus,
ut, qui in te vívimus, movémur et sumus,
terræ semínibus benedictióne concéssa
de segétibus multiplicátis nutriámur. Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Benedictiónem tuam, Dómine Deus,
super pópulum tuum propitiátus infúnde,

quátenus, dante te benignitátem,
terra nostra próferat fructus suos,
quibus ad honórem sancti tui nóminis
grata semper mente fruámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, adésto munéribus,
ut, qui de granis fruménti
deférimus tibi panem in tui Corpus Fílii transmutándum,
sémini terræ committéndo
per te concéssa benedictióne lætémur.
Per Christum.

Post communionem

Concéde fidélibus tuis, omnípotens Deus,
cóngruam terræ frúctuum largitátem,
quibus temporáliter enutríti,
spiritálibus quoque profíciant increméntis,
ut, quorum in hoc sacraménto pignus accepérunt,
bona consequántur ætérna. Per Christum.

Lectio prima

Protulit terra herbam virentem et facientem semen iuxta genus suum.

Léctio libri Génesis 1, 11-12

Ait Deus: « Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram ». Et factum est ita.

Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem semen iuxta genus suum, lignúmque fáciens fructum,

et habens unumquódque seméntem, secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 14-15. 24. 27-28 (℟.: 24 c)

℟. Impléta est terra creatúra tua, Dómine.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiónem et decórem induísti,
2 amíctus lúmine sicut vestiménto. ℟.

14 Prodúcis fenum iuméntis,
et herbam serviéntibus hómini.
Edúcens panem de terra,
15 et vinum quod lætíficat cor hóminis.
Exhílarans fáciem in óleo,
panis autem cor hóminis confírmat. ℟.

24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. ℟.

27 Omnia a te exspéctant
ut des illis escam in témpore suo.
28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. ℟.

Lectio secunda

Deus panem ad manducandum præstabit.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 9, 8-11

Fratres:

Potens est Deus omnem grátiam abundáre fácere in

vobis, ut, in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispérsit, dedit paupéribus, iustítia eius manet in ætérnum ».

Qui autem adminístrat semen semĭnánti, et panem ad manducándum præstábit et multiplicábit semen vestrum et augébit increménta frugum iustítiæ vestræ. In ómnibus locupletáti in omnem simplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiónem Deo.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 125, 5

(℟. Allelúia). ℣. Qui séminant in lácrimis
in exsultatióne metent. (℟. Allelúia).

Exiit qui seminat seminare.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 13, 1-9

In illo die, éxiens Iesus de domo sedébat secus mare. Et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in navículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in lítore.

Et locútus est eis multa in parábolis, dicens: « Ecce éxiit qui séminat semináre. Et dum séminat, quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres et comedérunt ea. Alia autem cecidérunt in petrósa, ubi non habébant terram multam, et contínuo exórta sunt, quia non habébant altitúdinem terræ; sole autem orto, æstuavérunt et, quia non habébant radícem, aruérunt. Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ et suffocavérunt ea.

Alia vero cecidérunt in terram bonam, et dabant fructum: áliud centésimum, áliud sexagésimum, áliud trigésimum.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 9, 6

(℟. Allelúia). ℣. Qui parce séminat, parce et metet;
et qui séminat in benedictiónibus,
de benedictiónibus et metet. (℟. Allelúia).

Homo iacit sementem et dormit, et semen increscit, dum nescit ille.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 26-29

In illo témpore:

Dicébat Iesus turbis: « Sic est Regnum Dei, quemádmodum si homo iáciat seméntem in terram et dórmiat et exsúrgat nocte ac die, et semen gérminet et incréscat, dum nescit ille. Ultro terra fructíficat: primum herbam, deínde spicam, deínde plenum fruméntum in spica.

Et, cum se prodúxerit fructus, statim " mittit falcem, quóniam adest messis " ». — Verbum Dómini.

27. POST COLLECTOS FRUCTUS TERRÆ

Ant. ad introitum Ps 66, 7-8

Terra dedit fructum suum:
benedícat nos Deus, Deus noster.

Collecta

Dómine, Pater bone,
qui terram hómini próvidus tradidísti,

concéde, ut frúctibus ex ea colléctis
vitam sustentáre possímus,
iisdémque ita semper utámur,
ut laudi tuæ et ómnium utilitáti,
te opitulánte, profíciant. Per Dóminum.

Vel:

Grátias tibi reférimus, Dómine,
pro frúctibus, quos in salútem hóminum terra prodúxit,
quátenus, sicut illos
summæ tuæ temperaméntum providéntiæ comparávit,
ita de terra cordis nostri
germen iustítiæ et fructus caritátis fácias exoríri.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1467-1471.

Super oblata

Sanctífica, Dómine, múnera,
quæ tibi de terra fructificánte
cum gratiárum actióne deférimus,
et, qui nobis terrenárum frugum tríbuis ubertátem,
fac mentes nostras cæléstí fertilitáte fecúndas.
Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 1453.

Ant. ad communionem — Ps 103, 13. 14. 15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hóminis.

Post communionem

Da, quǽsumus, Dómine, ut de percéptis terræ frúctibus
hoc salutári mystério tibi grátias exhibéntes,
eódem operánte in nobis,
bona potióra cónsequi mereámur. Per Christum.

Lectio prima

1

Recorderis Domini Dei tui,
quod ipse vires tibi præbuerit.

Léctio libri Deuteronómii 8, 7-18

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Dóminus Deus tuus introdúcet te in terram bonam, terram rivórum aquarúmque et fóntium, in cuius campis et móntibus erúmpunt fluviórum abýssi, terram fruménti, hórdei, ac vineárum, in qua ficus et malogranáta et olivéta nascúntur, terram ólei ac mellis, ubi absque ulla penúria cómedes panem tuum et rerum ómnium abundántia perfruéris; cuius lápides ferrum sunt et de móntibus eius æris metálla fodiúntur; ut, cum coméderis et satiátus fúeris, benedícas Dómino Deo tuo pro terra óptima, quam dedit tibi.

Obsérva et cave nequándo obliviscáris Dómini Dei tui et néglegas mandáta eius atque iudícia et cæremónias, quas ego præcípio tibi hódie.

Ne, postquam coméderis et satiátus fúeris, domos pulchras ædificáveris et habitáveris in eis, habuerísque arménta boum et óvium greges, argénti et auri cunctarúmque rerum cópiam, elevétur cor tuum, et non reminiscáris Dómini Dei tui, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo servitútis, et ductor tuus fuit in solitúdine magna atque terríbili, in qua erat serpens flatu adúrens et scórpio ac dipsas, et nullæ omníno aquæ, qui edúxit rivos de petra duríssima et cibávit te manna in solitúdine, quod nesciérunt patres tui.

Et postquam afflíxit ac probávit, ad extrémum misértus est tui, ne díceres in corde tuo: " Fortitúdo mea

et robur manus meæ hæc mihi ómnia præstitérunt ”; sed recordéris Dómini Dei tui, quod ipse vires tibi præbúerit, ut impléret pactum suum, super quo iurávit pátribus tuis, sicut præsens índicat dies ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (℟.: 7)

℟. Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.
3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. ℟.

5 Lætántur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. ℟.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. ℟.

2

Implebuntur areæ frumento.

Léctio libri Ioélis prophétæ 2, 21-24. 26-27

Noli timére, terra; exsúlta et lætáre, quóniam magnificávit Dóminus ut fáceret. Nolíte timére, animália regiónis, quia germinavérunt speciósa desérti, quia lignum áttulit fructum suum, ficus et vínea dedérunt virtútem suam.

Et, fílii Sion, exsultáte et lætámini in Dómino Deo vestro, quia dedit vobis doctórem iustítiæ, et descéndere

fáciet ad vos imbrem matutínum et serótinum, sicut in princípio.

Et implebúntur áreæ fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo. Et comedétis vescéntes et saturabímini; et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum, et non confundétur pópulus meus in sempitérnum.

Et sciétis quia in médio Israel ego sum, et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius; et non confundétur pópulus meus in ætérnum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (℟.: 4)

℟. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.
3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. ℟.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. ℟.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. ℟.

Lectio secunda

Divitibus præcipe non sperare in incerto divitiarum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 6, 6-11. 17-19

Caríssime:

Est quæstus magnus píetas cum sufficiéntia; nihil

enim intúlimus in mundum, quia nec auférre quid póssumus; habéntes autem aliménta et quibus tegámur, his conténti érimus.

Nam qui volunt dívites fíeri íncidunt in tentatiónem et láqueum et desidéria multa stulta et nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum et perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas; quam quidam appeténtes erravérunt a fide, et inseruérunt se dolóribus multis.

Tu autem, o homo Dei, hæc fuge; sectáre vero iustítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem.

Divítibus huius sǽculi prǽcipe non supérbe sápere neque speráre in incérto divitiárum, sed in Deo qui præstat nobis ómnia abúnde ad fruéndum: bene ágere, dívites fíeri in opéribus bonis, fácile tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundaméntum bonum in futúrum, ut apprehéndant veram vitam.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 125, 5

(℟. Allelúia). ℣. Qui séminant in lácrimis
in exsultatióne metent. (℟. Allelúia).

Si cui res abundant, vita eius non est ex his quæ possidet.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 15-21

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Vidéte et cavéte ab omni avarítia; quia si cui res abúndant, vita eius non est ex his quæ póssidet ».

Dixit autem similitúdinem ad illos dicens: « Hóminis cuiúsdam dívitis úberes fructus ager áttulit, et cogitábat intra se dicens: " Quid fáciam, quod non hábeo quo cóngregem fructus meos? "

Et dixit: " Hoc fáciam: déstruam hórrea mea et maióra ædificábo, et illuc congregábo omne tríticum et bona mea ". Et dicam ánimæ meæ: " Anima, habes multa bona pósita in annos plúrimos: requiésce, cómede, bibe, epuláre ".

Dixit autem illi Deus: " Stulte, hac nocte ánimam tuam répetunt a te; quæ autem parásti, cuius erunt? "

Sic est qui sibi thesaurízat, et non fit in Deum dives ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium — Cf. Ps 64, 14

(℟. Allelúia). ℣. Coronásti annum benignitáte tua, Deus:
valles abundábunt fruménto;
clamábunt, étenim hymnum dicent.
(℟. Allelúia).

Cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens ei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam — 17, 11-19

In illo témpore:

Factum est, dum iret Iesus in Ierúsalem, et ipse transíbat per médiam Samaríam et Galilǽam.

Et, cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes: « Iesu præcéptor, miserére nostri ».

Quos ut vidit, dixit: « Ite, osténdite vos sacerdótibus ». Et factum est, dum irent, mundáti sunt.

Unus autem ex illis, ut vidit quia sanátus est, regréssus est cum magna voce, magníficans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes eius grátias agens ei. Et hic erat Samaritánus.

Respóndens autem Iesus dixit: « Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non sunt invénti qui redírent ut darent glóriam Deo, nisi hic alienígena? »

Et ait illi: « Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit ». — Verbum Dómini.

Sumi possunt etiam lectiones de Missa Pro gratiis Deo reddendis, ut infra, pp. 1522-1535.

28. TEMPORE FAMIS VEL PRO FAME LABORANTIBUS

A

Ant. ad introitum Ps 73, 20. 19

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Collecta

Deus, qui bonus et omnípotens
ómnibus próvides creatúris,
efficácem da nobis dilectiónem
erga fratres cibórum inópiam patiéntes,
ut, fame depúlsa,
líbero ac secúro corde tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1474-1485.

Super oblata

Réspice, Dómine, oblatiónem,
quam tibi de tuis datis óptimis exhibémus,

ut, quæ divínæ abundántiam vitæ
et unitátem in caritáte signíficat,
ad æquam nos partitiónem
mutuúmque impéllat fraternitátis offícium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Deus, Pater omnípotens,
súpplices te rogámus,
ut panis vivus, qui de cælo descéndit,
ad fratres ínopes nos róboret sublevándos.
Per Christum.

B

Aliæ orationes, ab ipsis esurientibus dicendæ

Collecta

Deus, qui mortem non fecísti,
et escam præbes omni carni,
tuórum famem famulórum miserátus expélle,
ut lǽtius corda nostra et expedítius
tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tibi, Dómine, de nostra egestáte
hæc múnera libénter offérimus,
a tua benignitáte supplíciter exorántes,
ut tuæ sint nobis largitiónis primítiæ salutáris.
Per Christum.

Post communionem

Qui cibum cæléstem, Dómine,
a tua largitáte suscépimus, quǽsumus,
ut spem nobis et robur sic cónferat ad labórem,
ut efficáciter nostris fratrúmque necessitátibus
subveníre possímus. Per Christum.

Lectio prima

1

Advenam et pupillum et viduam
auferre manipulum relictum patieris.

Léctio libri Deuteronómii 24, 17-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Non pervértes iudícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pígnoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeris in Ægýpto, et erúerit te Dóminus Deus tuus inde; idcírco præcípio tibi ut fácias hanc rem.

Quando messúeris ségetem in agro tuo et oblítus manípulum relíqueris, non revertéris ut tollas illum; sed ádvenam et pupíllum et víduam auférre patiéris, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuárum.

Si fruges collégeris olivárum, quidquid remánserit in arbóribus non revertéris ut cólligas; sed relínques ádvenæ, pupíllo ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli ac víduæ.

Meménto quod et tu servíeris in Ægýpto, et idcírco præcípio tibi ut fácias hanc rem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 23-24. 26-27. 28 et 31-32 (℟.: 27 a)

℟. Edent páuperes, et saturabúntur.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. ℟.

26 Apud te laus mea in ecclésia magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
27 Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunt eum:
« Vivant corda eórum in sæculum sæculi ». ℟.

28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ famíliæ géntium.
31 Et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ,
32 et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur: « Hæc fecit Dóminus ». ℟.

2

Si comedi buccellam meam solus,
et non comedit pupillus ex ea.

Léctio libri Iob 31, 16-20. 24-25. 31-32

Si negávi, quod volébant, paupéribus, et óculos víduæ exspectáre feci, si comédi buccéllam meam solus, et non comédit pupíllus ex ea (quia ab infántia mea crevit mecum miserátio et de útero matris meæ egréssa est mecum).

Si despéxi pereúntem, eo quod non habúerit indu-

méntum, et absque operiménto páuperem; si non benedixérunt mihi látera eius, et de velléribus óvium meárum calefáctus est.

Si putávi aurum robur meum, et obrízo dixi: « Fidúcia mea »; si lætátus sum super multis divítiis meis, et quia plúrima répperit manus mea.

Si non dixérunt viri tabernáculi mei: « Quis det de cárnibus eius, ut saturémur? » Foris non mansit peregrínus; óstium meum viatóri pátuit. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (℟.: cf. 1 a. 9 a)

℟. Beátus vir qui donat paupéribus.
vel Allelúia.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. ℟.

3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sæculum sæculi.
4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
misericors et miserátor et iustus. ℟.

5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
6 quia in ætérnum non commovébitur.
7 In memória ætérna erit iustus. ℟.

Ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. ℟.

9 Distríbuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória. ℟.

3

Frange esurienti panem tuum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 58, 6-11

Hæc dicit Dóminus: « Dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos et omne onus dirúmpe.

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te; tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: " Ecce adsum ". Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum et loqui quod non prodest; cum effúderis esuriénti ánimam tuam et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua et ténebræ tuæ erunt sicut merídies.

Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus et sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (℟.: cf. 1 a. 9 a)

℟. Beátus vir qui donat paupéribus.
vel Allelúia.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. ℟.

3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sæculum sæculi.
4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
misséricors et miserátor et iustus. ℟.

5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
6 quia in ætérnum non commovébitur.
7 In memória ætérna erit iustus. ℟.

Ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. ℟.

Distríbuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória. ℟.

4

Discipuli, prout quis habebat,
proposuerunt singuli eorum in ministerium
mittere habitantibus in Iudæa fratribus.

Léctio Actuum Apostolórum 11, 27-30

In his diébus supervenérunt ab Hierosólymis prophétæ Antiochíam; et surgens unus ex eis nómine Agabus, significávit per Spíritum famem magnam futúram in univérso orbe terrárum, quæ facta est sub Cláudio.

Discípuli autem, prout quis habébat, proposuérunt sínguli eórum in ministérium míttere habitántibus in Iudǽa frátribus. Quod et fecérunt, mitténtes ad presbýteros per manum Bárnabæ et Sauli. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.
vel Allelúia.

2 Dicant qui redémpti sunt a Dómino,
quos redémit de manu adversárii,
3 et de regiónibus congregávit eos,
a solis ortu et occásu,
ab aquilóne et mari. ℟.

4 Erravérunt in solitúdine, in inaquóso,
viam civitátis habitatiónis non invenérunt.
5 Esuriéntes et sitiéntes,
ánima eórum in ipsis defécit. ℟.

6 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitátibus eórum erípuit eos.
7 Et dedúxit eos in viam rectam,
ut irent in civitátem habitatiónis. ℟.

8 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius
et mirabília eius in fílios hóminum;
9 quia satiávit ánimam sitiéntem,
et ánimam esuriéntem replévit bonis. ℟.

Lectio secunda

1

Vestra abundantia illorum inopiam suppleat.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 8, 1-5. 9-15

Notam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ data est in Ecclésiis Macedóniæ, quod in multo expe-

riménto tribulatiónis abundántia gáudii ipsórum, et altíssima paupértas eórum abundávit in divítias simplicitátis eórum; quia secúndum virtútem testimónium reddo, et supra virtútem voluntárii fuérunt, cum multa exhortatióne obsecrántes nos grátiam et communicatiónem ministérii, quod fit in sanctos. Et non sicut sperávimus, sed semetípsos dedérunt primum Dómino, deínde nobis per voluntátem Dei.

Scitis enim grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cum esset dives; ut illíus inópia vos dívites essétis. Et consílium in hoc do; hoc enim vobis útile est, qui non solum fácere, sed et velle cœpístis ab anno prióre; nunc vero et facto perfícite, ut, quemádmodum promptus est ánimus velle, ita sit et perfícere ex eo quod habétis.

Si enim volúntas prompta est, secúndum id quod habet, accépta est; non secúndum quod non habet; non enim ut áliis sit remíssio, vobis autem tribulátio; sed ex æqualitáte.

In præsénti témpore vestra abundántia illórum inópiam súppleat, ut et illórum abundántia vestram inópiam súppleat, ut fiat æquálitas, sicut scriptum est: « Qui multum non abundávit, et qui módicum non minorávit ». — Verbum Dómini.

2

Unusquisque prout destinavit corde suo,
non ex tristitia aut ex necessitate.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 9, 6-15

Fratres:

Qui parce séminat, parce et metet; et qui séminat

in benedictiónibus, in benedictiónibus et metet. Unusquísque prout destinávit corde suo, non ex tristítia aut ex necessitáte; hílarem enim datórem díligit Deus.

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis, ut, in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispérsit, dedit paupéribus, iustítia eius manet in ætérnum ».

Qui autem administrat semen seminánti, et panem ad manducándum præstábit et multiplicábit semen vestrum et augébit increménta frugum iustítiæ vestræ; ut in ómnibus locupletáti in omnem simplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiónem Deo.

Quóniam ministérium huius offícii non solum supplet ea quæ desunt sanctis, sed étiam abúndat per multas gratiárum actiónes Deo, per probatiónem ministérii huius glorificántes Deum in obœdiéntia confessiónis vestræ in Evangélium Christi, et simplicitáte communiónis in illos et in omnes, et ipsórum obsecratióne pro vobis, desiderántium vos propter eminéntem grátiam Dei in vobis. Grátias Deo super inenarrábili dono eius. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium — Mt 25, 34

(℟. Allelúia). ℣. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. (℟. Allelúia).

Esurivi, et dedistis mihi manducare.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum**
25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ, et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ".

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infírmus et in cárcere, et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: " Dómine,

quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infírmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? ”

Tunc respondébit illis dicens: “ Amen dico vobis, quámdiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ”.

Et ibunt hi in supplícium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 8, 9

(℟. Allelúia). ℣. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
(℟. Allelúia).

Date illis vos manducare.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 34-44

In illo témpore:

Vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos, quia erant « sicut oves non habéntes pastórem », et cœpit docére illos multa.

Et, cum iam hora multa facta esset, accessérunt discípuli eius dicéntes: « Desértus est locus hic, et hora iam est multa; dimítte illos, ut, eúntes in villas et vicos in circúitu, emant sibi quod mandúcent ».

Respóndens autem ait illis: « Date illis vos manducáre ».

Et dicunt ei: « Eúntes emámus denáriis ducéntis panes, et dábimus eis manducáre ».

Et dicit eis: « Quot panes habétis? Ite, vidéte ».

Et, cum cognovíssent, dicunt: « Quinque, et duos pisces ».

Et præcépit illis ut accúmbere fácerent omnes secúndum contubérnia super víride fenum. Et discubuérunt secúndum áreas per centénos et per quinquagénos.
Et, accéptis quinque pánibus et duóbus píscibus, íntuens in cælum benedíxit et fregit panes, et dabat discípulis suis, ut pónerent ante eos, et duos pisces divísit ómnibus.
Et manducavérunt omnes et saturáti sunt. Et sustulérunt fragménta duódecim cóphinos plenos, et de píscibus. Et erant qui manducavérunt panes quinque mília virórum. — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 8, 9

(℟. Allelúia). ℣. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
(℟. Allelúia).

Cum facis convivium, voca pauperes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
14, 12-14

In illo témpore:

Dicébat Iesus príncipi pharisæórum qui se invitáverat: « Cum facis prándium aut cenam, noli vocáre amícos tuos neque fratres tuos neque cognátos neque vicínos dívites, ne forte et ipsi te reinvítent, et fiat tibi retribútio.
Sed, cum facis convívium, voca páuperes, débiles, claudos, cæcos. Et beátus eris, quia non habent retribúere tibi; retribuétur enim tibi in resurrectióne iustórum ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 25, 34

(℟. Allelúia). ℣. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. (℟. Allelúia).

Quidam pauper, nomine Lazarus,
iacebat ad ianuam divitis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 16, 19-31

In illo témpore:

Dixit Iesus pharisǽis: « Homo quidam erat dives, et induebátur púrpura et bysso, et epulabátur cotídie spléndide. Quidam autem pauper, nómine Lázarus, iacébat ad iánuam eius ulcéribus plenus, et cúpiens saturári de his quæ cadébant de mensa dívitis; sed et canes veniébant et lingébant úlcera eius.

Factum est autem ut moererétur pauper, et portarétur ab ángelis in sinum Abrahæ; mórtuus est autem et dives, et sepúltus est.

Et in inférno élevans óculos suos, cum esset in torméntis, vidébat Abraham a longe, et Lázarum in sinu eius; et ipse clamans dixit: " Pater Abraham, miserére mei et mitte Lázarum, ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam, ut refrígeret linguam meam, quia crúcior in hac flamma ".

At dixit Abraham: " Fili, recordáre quia recepísti bona tua in vita tua, et Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu vero cruciáris. Et in his ómnibus inter nos et vos chaos magnum firmátum est, ut hi, qui volunt hinc transíre ad vos, non possint, neque inde ad nos transmeáre ".

Et ait: " Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei (hábeo enim quinque fratres), ut testétur illis, ne et ipsi véniant in locum hunc tormentórum ".

Ait autem Abraham: " Habent Móysem et prophétas: áudiant illos ".

At ille dixit: " Non, pater Abraham; sed, si quis ex mórtuis íerit ad eos, pæniténtiam agent ".

Ait autem illi: " Si Móysem et prophétas non áudiunt, neque, si quis ex mórtuis resurréxerit, credent " ». — Verbum Dómini.

29. PRO PROFUGIS ET EXSULIBUS

Ant. ad introitum — Ps 90, 11

Angelis suis Deus mandávit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Vel: — Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:
Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis;
invocábitis me, et ego exáudiam vos,
et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Collecta

Dómine, cui nullus est aliénus,
nemo ab opitulatióne longínquus,
prófugos et éxsules, segregátos hómines
puerósque dispérsos propítius intuére,
ut illis réditus in pátriam,
nobis erga egénum et ádvenam a te benígnitas tribuátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1487-1492.

Super oblata

Dómine, qui tuum voluísti Fílium pónere ánimam suam,
ut in unum tuos dispérsos fílios congregáret,
præsta, ut hæc pacífica oblátio
communiónem obtíneat animórum,
et caritátem fraternitátis adáugeat.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Ps 90, 2

Refúgium meum et fortitúdo mea,
Deus meus, sperábo in eum.

Post communionem

Dómine, qui nos uno pane et uno cálice refecísti,
da nobis humanitátem in ádvenas ac derelíctos
sincéro corde sectári,
ut omnes in terra vivéntium
congregári dénique mereámur. Per Christum.

Lectio prima

1

Amat Deus peregrinum et dat ei victum atque vestitum.

Léctio libri Deuteronómii — 10, 17-19

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Dóminus Deus vester ipse est Deus deórum et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens et terríbilis, qui persónam non áccipit nec múnera, facit iudícium pupíllo et víduæ, amat peregrínum et dat ei victum atque vestítum. Et

vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægýpti ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 33-34. 35-36. 41-42 (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino,
quóniam in sæculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

33 Pósuit flúmina in desértum,
et éxitus aquárum in sitim,
34 terram fructíferam in salsúginem,
a malítia inhabitántium in ea. ℟.

35 Pósuit desértum in stagna aquárum,
et terram sine aqua in éxitus aquárum.
36 Et collocávit illic esuriéntes,
et constituérunt civitátem habitatiónis. ℟.

41 Et suscépit páuperem de inópia,
et pósuit sicut oves famílias.
42 Vidébunt recti et lætabúntur,
et omnis iníquitas oppilábit os suum. ℟.

2

Advenam auferre manipulum relictum patieris.

Léctio libri Deuteronómii 24, 17-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Non pervértes iudícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pígnoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeris in Ægýpto, et erúerit te Dóminus Deus tuus inde; idcírco præcípio tibi ut fácias hanc rem.

Quando messúeris ségetem in agro tuo et oblítus manípulum relíqueris, non revertéris ut tollas illum; sed ádvenam et pupíllum et víduam auférre patiéris, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuárum.

Si fruges collégeris olivárum, quidquid remánserit in arbóribus non revertéris ut cólligas; sed relínques ádvenæ, pupíllo ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli ac víduæ.

Meménto quod et tu servíeris in Ægýpto, et idcírco præcípio tibi ut fácias hanc rem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 120, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (℟.: 2)

℟. Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram.

1 Levábo óculos meos in montes:
unde véniet auxílium mihi?
2 Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram. ℟.

3 Non dabit in commotiónem pedem tuum,
neque dormitábit qui custódit te.
4 Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israel. ℟.

5 Dóminus custódit te,
Dóminus umbráculum tuum,
ad manum déxteram tuam.
6 Per diem sol non percútiet te,
neque luna per noctem. ℟.

7 Dóminus custódiet te ab omni malo;
custódiet ánimam tuam Dóminus.
8 Dóminus custódiet intróitum tuum et éxitum tuum,
ex hoc nunc et usque in sǽculum. ℟.

Lectio secunda

1

Hospitalitatem sectantes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 12, 9-16 b

Fratres:

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitátibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Benedícite persequéntibus; benedícite et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes. — Verbum Dómini.

2

Significant se patriam inquirere.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 11, 13-16

Iuxta fidem defúncti sunt omnes patriárchæ, non accéptis promissiónibus, sed a longe eas aspiciéntes et salutántes, et confiténtes, quia peregríni et hóspites sunt supra terram.

Qui enim hæc dicunt signíficant se pátriam inquírere. Et, si quidem illíus meminíssent de qua exíerant, habébant útique tempus reverténdi. Nunc autem melióorem áppetunt, id est cæléstem.

Ideo non confúnditur Deus vocári Deus eórum; parávit enim illis civitátem. — Verbum Dómini.

3

Hospitalitatem nolite oblivisci.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 13, 1-3. 14-16

Fratres:

Cáritas fraternitátis máneat in vobis, et hospitalitátem nolíte oblivísci; per hanc enim quidam nesciéntes hospítio recepérunt ángelos. Mementóte vinctórum tamquam simul vincti, laborántium tamquam et ipsi in córpore morántes.

Non habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. Per Iesum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiórum confiténtium Nómini eius. Beneficéntiæ autem et communiónis nolíte oblivísci; tálibus enim hóstiis oblectátur Deus.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Hebr 13, 14

(℟. Allelúia). ℣. Non habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. (℟. Allelúia).

Accipe puerum et matrem eius, et fuge in Ægyptum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 2, 13-15. 19-23

Cum recessíssent magi, ecce ángelus Dómini appáret in somnis Ioseph, dicens: « Surge, et áccipe púerum et matrem eius, et fuge in Ægýptum; et esto ibi usque

dum dicam tibi: futúrum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit púerum et matrem eius nocte, et recéssit in Ægýptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis, ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ex Ægýpto vocávi fílium meum ».

Defúncto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægýpto, dicens: « Surge, et áccipe púerum et matrem eius, et vade in terram Israel; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri ».

Qui surgens accépit púerum et matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quia Archeláus regnáret in Iudǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire; et, admónitus in somnis, secéssit in partes Galilǽæ. Et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per prophétas: « Nazarǽus vocábitur ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. (℟. Allelúia).

Quis est meus proximus?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 25-37

In illo témpore:

Ecce quidam legisperítus surréxit tentans Iesum, dicens: « Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? »

At ille dixit ad eum: « In Lege quid scriptum est? quómodo legis? »

Ille autem respóndens dixit: « " Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua " et " próximum tuum sicut teípsum " ».

Dixítque illi: « Recte respondísti; hoc fac et vives ».

Ille autem volens iustificáre seípsum dixit ad Iesum: « Et quis est meus próximus? »

Suscípiens autem Iesus dixit: « Homo quidam descendébat ab Ierúsalem in Iéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, et, plagis impósitis, abiérunt semivívo relícto. Accidit autem ut sacérdos quidam descénderet eádem via, et, viso illo, præterívit. Simíliter et levíta, cum esset secus locum et vidéret eum, pertránsiit.

Samaritánus autem quidam iter fáciens venit secus eum, et videns eum misericórdia motus est. Et apprópians alligávit vúlnera eius, infúndens óleum et vinum; et impónens illum in iuméntum suum, duxit in stábulum et curam eius egit.

Et áltera die prótulit duos denários et dedit stabulário, et ait: " Curam illíus habe, et, quodcúmque supererogáveris, ego, cum rediero, reddam tibi ".

Quis horum trium vidétur tibi próximus fuísse illi qui íncidit in latrónes? »

At ille dixit: « Qui fecit misericórdiam in illum ».

Et ait illi Iesus: « Vade, et tu fac simíliter ».

Verbum Dómini.

30. PRO CAPTIVITATE DETENTIS

Ant. ad introitum Ps 87, 2-3

Dómine, Deus salútis meæ,
in die clamávi et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea,
inclína aurem tuam ad precem meam.

Collecta

Deus, cuius Fílius,
ad rediméndum genus humánum a captivitáte peccáti,
formam servi accípere dignátus est,
da fámulis tuis in vínculis constitútis,
ut illa libertáte potiántur,
qua omnes hómines, fílios tuos, voluísti donári.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis in quacumque necessitate, pp. 1511-1519, *vel pro christianis persecutione vexatis, pp.* 1406-1421.

Super oblata

Per humánæ redemptiónis salutáre sacraméntum,
quod tibi, Dómine, offérimus, præsta,
ut fámuli tui a captivitáte solvántur,
et ánimæ perpétua gáudeant libertáte.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 68, 31. 34

Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit.

Post communionem

Nostræ libertátis prétium recoléntes,
tuam, Dómine, pro frátribus nostris

implorámus cleméntiam,
ut a vínculis solvántur,
et servi fiant iustítiæ tuæ.
Per Christum.

31. PRO DETENTIS IN CARCERE

Collecta

Omnípotens et misericors Deus,
cui soli patent córdium secréta,
qui iustum agnóscis et ímpium iustificáre vales,
exáudi preces nostras
pro fámulis tuis in cárcere deténtis, et præsta,
ut per patiéntiam et spem in afflictióne sublevéntur,
et cítius váleant sine offensióne ad própria revérti.
Per Dóminum.

Vel, pro detentis in carcere propter Evangelium, orationes ut supra, n. 15, p. 1404.

32. PRO INFIRMIS

Ant. ad introitum — Ps 6, 3-4

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum;
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,
et ánima mea turbáta est valde.

Vel: — Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Deus, qui languóres nostros
voluísti ab unigénito Fílio tuo portári,
ut infirmitátis et patiéntiæ virtútem osténderes humánæ,
preces nostras pro frátribus in ægritúdine pósitis

benígnus exáudi, et præsta,
ut, qui dolóribus, ærúmnis aliísve morbis premúntur,
et inter eos qui beáti prædicántur se séntiant eléctos,
et Christo pro mundi salúte patiénti se sciant unítos.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
salus ætérna credéntium,
exáudi nos pro fámulis tuis infírmis,
pro quibus misericórdiæ tuæ implorámus auxílium,
ut, réddita sibi sanitáte,
gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiónes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1497-1505.

Super oblata

Deus, cuius nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt,
súscipe preces et hóstias,
quibus tuam pro frátribus ægrotántibus
misericórdiam implorámus,
ut, de quorum perículo metúimus,
de eórum salúte lætémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Col 1, 24

Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro córpore eius, quod est Ecclésia.

Post communionem

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium,
auxílii tui super infírmos fámulos tuos osténde virtútem,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumes repræsentári mereántur.
Per Christum.

Lectio prima

1

Vidi lacrimas tuas, et ecce sanavi te.

Léctio libri secúndi Regum 20, 1-6

In diébus illis ægrotávit Ezechías rex usque ad mortem; et venit ad eum Isaías, fílius Amos, prophéta, dixítque ei: « Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ, moriéris enim tu et non vives ».

Qui convértit fáciem suam ad paríetem, et orávit Dóminum dicens: « Obsecro, Dómine: meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te fécerim ». Flevit ítaque Ezechías fletu magno.

Et ántequam egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: « Revértere et dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam et vidi lácrimas tuas, et ecce sanávi te: die tértio ascéndes templum Dómini.

Et addam diébus tuis quíndecim annos; sed et de manu regis Assyriórum liberábo te et civitátem hanc, et prótegam urbem istam propter me et propter David servum meum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 101, 3. 24-25. 19-21 (℟.: 2)

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam,
et clamor meus ad te véniat.

3 Non abscóndas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulor,
inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me. ℟.

24 Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit dies meos.
Dicam: « Deus meus,
25 ne áuferas me in dimídio diérum meórum;
in generatiónem et generatiónem sunt anni tui ». ℟.

19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.
20 Quia prospéxit de excélso sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret fílios mortis. ℟.

2

Vere languores nostros ipse tulit.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 53, 1-5. 10-11

Quis crédidit audítui nostro? et brácchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus eius et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius dirigétur.

Pro eo quod laborávit ánima eius, vidébit et saturábitur. In sciéntia sua iustificábit ipse iustus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 38, 10. 11. 12 abcd. 16 (℟.: 17 b)

℟. Tu, Dómine, eruísti ánimam meam, ut non períret.

10 Ego dixi: « In dimídio diérum meórum
vadam ad portas ínferi:
quæsívi resíduum annórum meórum ». ℟.

11 Dixi: « Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium;
non aspíciam hóminem ultra
et habitatórem quiétis. ℟.

12 Generátio mea abláta est et convolúta est a me
quasi tabernáculum pastórum;
præcísa est velut a texénte vita mea;
dum adhuc ordírer, succídit me. ℟.

16 Dómine, si sic vívitur,
et in tálibus vita spíritus mei,
corrípies me et vivificábis me ». ℟.

3

Ceteri qui in insula habebant infirmitates accedebant ad Paulum et curabantur.

Léctio Actuum Apostolórum 28, 7-10

In diébus illis:

In illis locis erant prædia príncipis ínsulæ Mélitæ, nómine Públii, qui nos suscípiens tríduo benígne hospí-

tio recépit. Cóntigit autem patrem Públii fébribus et dysentéria vexátum iacére. Ad quem Paulus intrávit, et, cum orásset et imposuísset ei manus, sanávit eum.

Quo facto et céteri qui in ínsula habébant infirmitátes accedébant et curabántur. Qui étiam multis honóribus nos honoravérunt, et navigántibus imposuérunt quæ necessária erant.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 101, 3. 24-25. 19-21 (℟.: 2)

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam,
et clamor meus ad te véniat.

3 Non abscóndas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulor,
inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me. ℟.

24 Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit dies meos.
Dicam: « Deus meus,
25 ne áuferas me in dimídio diérum meórum;
in generatiónem et generatiónem sunt anni tui ». ℟.

19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.
20 Quia prospéxit de excélso sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret fílios mortis. ℟.

Lectio secunda

1

In mortem tradimur propter Iesum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Coríınthios 4, 10-18

Fratres:

Semper mortificatiónem Iesu in córpore circumferéntes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis.

Habéntes autem eúndem Spíritum fídei, sicut scriptum est: « Crédidi, propter quod locútus sum »; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum, et nos cum Iesu suscitábit, et constítuet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans per multos, gratiárum actiónem abundáre fáciat in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsénti est leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitátem ætérnum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt, quæ autem non vidéntur ætérna sunt.

Verbum Dómini.

2

Sufficit tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 12, 7 b-10

Fratres:

Datus est mihi stímulus carni, ángelus Sátanæ, ut me colaphízet, ne extóllar.

Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me, et dixit mihi: « Súfficit tibi grátia mea, nam virtus in infirmitáte perfícitur ». Libentíssime ígitur pótius gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus et in angústiis pro Christo: cum enim infírmor, tunc potens sum. — Verbum Dómini.

3

Oratio fidei salvabit infirmum.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 5, 13-16

Caríssimi:

Tristátur áliquis vestrum? Oret. Æquo ánimo est? Psallat.

Infirmátur quis in vobis? Advocet presbýteros Ecclésiæ et orent super eum, unguéntes eum óleo in Nómine Dómini; et orátio fídei salvábit infírmum, et allevábit eum Dóminus, et, si peccáta operátus fúerit, dimitténtur ei.

Confitémini ergo altérutrum peccáta et oráte pro ínvicem, ut sanémini. Multum enim valet deprecátio iusti óperans. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 8, 17

(℟. Allelúia). ℣. Ipse infirmitátes nostras accépit,
et ægrotatiónes nostras portávit.
(℟. Allelúia).

Ipse infirmitates nostras accepit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 8, 14-17

In illo témpore:

Cum venísset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius iacéntem et febricitántem. Et tétigit manum eius, et dimísit eam febris, et surréxit et ministrábat ei.

Véspere autem facto, obtulérunt ei multos dæmónia habéntes, et eiciébat spíritus verbo, et omnes male habéntes curávit, ut adimplerétur quod dictum est per Isaíam prophétam dicéntem: « Ipse infirmitátes nostras accépit, et ægrotatiónes portávit ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. (℟. Allelúia).

Super ægrotos manus imponent, et bene habebunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et, si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 8, 17

(℟. Allelúia). ℣. Ipse infirmitátes nostras accépit,
et ægrotatiónes nostras portávit.
(℟. Allelúia).

Pater, non mea voluntas, sed tua fiat.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 39-43

In illo témpore:

Egréssus Iesus e cenáculo, ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli.

Et, cum pervenísset ad locum, dixit illis: « Oráte, ne intrétis in tentatiónem ».

Et ipse avúlsus est ab eis quantum iactus est lápidis; et, pósitis génibus, orábat dicens: « Pater, si vis, transfer cálicem istum a me; verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat ».

Appáruit autem illi ángelus de cælo confórtans eum. Et factus in agonía prolíxius orábat. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Col 1, 24 b

(℟. Allelúia). ℣. Adímpleo ea quæ desunt passiónum
Christi in carne mea
pro córpore eius, quod est Ecclésia.
(℟. Allelúia).

Omnem palmitem, qui fert fructum, purgat eum, ut fructum plus afferat.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est.

Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis. Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere.

Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos, et in ignem mittunt, et ardent. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis et efficiámini mei discípuli ».
Verbum Dómini.

33. PRO MORIENTIBUS

Ant. ad introitum Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

Vel: Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Omnípotens et misericors Deus,
qui humáno géneri, per ipsum mortis institútum,
ætérnæ vitæ áditum misericórditer reserásti,
réspice propítius fámulum tuum
extrémo agóne laborántem,
ut, consociátus Fílii tui passióni
et eius sánguine signátus,
tibi váleat immaculátus præsentári. Per Dóminum.

Vel, pro hodie morituris:

Omnípotens et miséricors Deus,
qui amórem tuum creatúris ómnibus ubíque manifestas,
audi benígne preces
quas pro hódie moritúris effúndimus,
ut, pretióso sánguine Fílii tui redémpti,
absque peccáti mácula de hoc mundo váleant exíre
atque in sinu misericórdiæ tuæ perénniter requiéscere.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro infirmis, 1497-1505, vel ad postulandam gratiam bene moriendi, pp. 1558-1560.

Super oblata

Súscipe, Deus, hóstiam, quam tibi pro fámulo tuo
in extrémo vitæ constitúto fidénter offérimus,
et da per eam univérsa illíus delícta purgári,
ut, qui tuæ dispositiónis ærúmnis in hac vita prémitur,
in futúra réquiem consequátur ætérnam. Per Christum.

Ant. ad communionem — Col 1, 24

Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro córpore eius, quod est Ecclésia.

Vel: — Io 6, 54

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus,
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Per huius, Dómine, sacraménti virtútem,
fámulum tuum dignáre cleménter tua grátia sustinére,
ut in hora mortis
contra se inimícum prævalére non vídeat,
sed cum Angelis tuis
tránsitum habére mereátur ad vitam. Per Christum.

34. TEMPORE TERRÆMOTUS

Collecta

Deus, qui fundásti terram super stabilitátem suam,
parce metuéntibus, propitiáre supplícibus,
ut, treméntis terræ perículis pénitus amótis,
cleméntiam tuam iúgiter sentiámus,
et, tua protectióne secúri, tibi serviámus gratánter.
Per Dóminum.

35. AD PETENDAM PLUVIAM

Collecta

Deus, in quo vívimus, movémur et sumus,
plúviam nobis tríbue congruéntem,
ut, præséntibus subsídiis sufficiénter adiúti,
sempitérna fiduciálius appetámus.
Per Dóminum.

36. AD POSTULANDAM SERENITATEM

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos et castigándo sanas
et ignoscéndo consérvas,
præsta supplícibus tuis,
ut optáta áeris serenitáte lætémur,
et pietátis tuæ donis
ad glóriam nóminis tui salutémque nostram
semper utámur.
Per Dóminum.

37. AD REPELLENDAS TEMPESTATES

Collecta

Deus, cuius nutu univérsa obœ́diunt eleménta,
te súpplices exorámus,
ut, sedátis terréntibus procéllis,
in matériam tránseat laudis comminátio potestátis.
Per Dóminum.

38. IN QUACUMQUE NECESSITATE

A

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus:
de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, refúgium nostrum in labóribus,
virtus in languóribus, solámen in flétibus,
parce pópulo tuo, ut, dignis flagellatiónibus castigátus,
in tua miseratióne dénique respíret.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1511-1519.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, preces et oblatiónes nostras,
ut, qui peccatórum nostrórum flagéllis percútimur,
miseratiónis tuæ grátia liberémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tribulatiónem nostram,
quǽsumus, Dómine, propítius réspice,
et iram tuæ indignatiónis,
quam pro peccátis nostris iuste merémur,
per passiónem Fílii tui, propitiátus avérte.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Ps 43, 24-27

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine?
Exsúrge, et ne repéllas in finem.
Quare fáciem tuam avértis,
oblivísceris tribulatiónem nostram?
Adhǽsit in terra venter noster:
exsúrge, Dómine, ádiuva nos
et rédime nos propter misericórdiam tuam.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
afflictiónem nostram propitiátus inténde,
et ita filiórum tuórum onus álleva fidémque confírma,
ut in patérna semper providéntia tua
sine dubitatióne confídant. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1511-1519.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi fidénter offérimus,
et, quam mæróris amaritúdinem sustinémus,
fac ut in suavitátis sacrifícium convertátur. Per Christum.

Ant. ad communionem Io 16, 23-24

Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis.
Pétite et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum,
dicit Dóminus.

Post communionem

Te súpplices, Dómine, exorámus,
ut, dápibus recreáti munitíque divínis,
et futúros labóres fórtiter ággredi valeámus,
et fratres in pressúra pósitos impénsius confirmémus.
Per Christum.

Lectio prima

1

Converte luctum nostrum in gaudium.

Léctio libri Esther 13, 8-11. 16-17

In diébus illis:

Mardochǽus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine, rex omnípotens, in dicióne enim tua cuncta sunt pósita; et non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israel. Tu fecísti cælum et terram, et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat maiestáti tuæ.

Ne despícias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecatiónem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 84, 2-4. 5-6. 7-8 (℟.: 8)

℟. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis.

2 Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua,
convertísti captivitátem Iacob.
3 Remisísti iniquitátem plebis tuæ,
operuísti ómnia peccáta eórum.
4 Contraxísti omnem iram tuam,
revertísti a furóre indignatiónis tuæ. ℟.

5 Convérte nos, Deus, salutáris noster,
et avérte iram tuam a nobis.
6 Numquid in ætérnum irascéris nobis,
aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem? ℟.

7 Nonne tu convérsus vivificábis nos,
et plebs tua lætábitur in te?
8 Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis. ℟.

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum 3, 17-26

Repúlsa est a pace ánima mea, oblítus sum bonórum, et dixi: « Périit finis meus, et spes mea a Dómino ».

Recordáre paupertátis et transgressiónis meæ, absínthii et fellis; memória memor ero et tabéscet in me ánima mea: hæc récolens in corde meo, ídeo sperábo.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti, quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum; bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 79, 2 ac et 3 b. 5-7 (℟.: 4 b)

℟. Illústra fáciem tuam, Dómine, et salvi érimus.

2 Qui pascis Israel, inténde,
qui sedes super chérubim, effúlge,
3 éxcita poténtiam tuam, et veni. ℟.

5 Dómine Deus virtútum,
quoúsque irascéris super oratiónem pópuli tui?

6 Cibásti nos pane lacrimárum,
et potum dedísti nobis in lácrimis copióse.
7 Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris,
et inimíci nostri subsannavérunt nos. ℟.

3

Erue nos in mirabilibus tuis.

Léctio libri Daniélis prophétæ 3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azarías orávit sic, aperiénsque os suum in médio ignis ait: « Ne, quǽsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli et sicut arénam, quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum neque sacrifícium neque oblátio neque incénsum neque locus primitiárum coram te, ut possímus inveníre misericórdiam tuam; sed in ánimo contríto et spíritu humilitátis suscipiámur.

Sicut in holocáusto aríetum et taurórum, et sicut in mílibus agnórum pínguium, sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsio confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quǽrimus fáciem tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobíscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum mul-

titúdinem misericórdiæ tuæ, et érue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (℟.: 3 a)

℟. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. ℟.

2 Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancíllæ ad manus dóminæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. ℟.

4

Neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 1-5 a. 6 b-7

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam Ierúsalem novam vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno, dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra: quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova

fácio ómnia. Ego sum alpha et ómega, princípium et finis. Ego sitiénti dabo de fonte aquæ vitæ gratis. Qui vícerit hereditábit hæc, et ero illi Deus et ille erit mihi fílius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (℟.: cf. 2 cd)

℟. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

1 Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. ℟.

2 Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancíllæ ad manus dóminæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. ℟.

Lectio secunda

1

Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
8, 18-30

Fratres:

Exístimo quod non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam quæ reveánda est in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subiécta est, non volens, sed propter eum qui subiécit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congemíscit et compárturit usque adhuc. Non solum autem, sed et

nos ipsi primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córporis nostri.

Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ vidétur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam exspectámus.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus.

Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

2

Neque mors neque vita poterit nos separare a caritate Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustíficat; quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui

mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sicut scriptum est: « Propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus ut oves occisiónis ».

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quælibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro. — Verbum Dómini.

3

Beatus vir, qui suffert tentationem.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 1, 2-4. 12

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum hábeat, ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 32, 22

(℟. Allelúia). ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine,
super nos,
quemádmodum sperávimus in te.
(℟. Allelúia).

Omnis qui petit accipit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 7, 7-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Pétite, et dábitur vobis; quǽrite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis.

Omnis enim qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petíerit fílius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? aut si piscem petíerit, numquid serpéntem pórriget ei?

Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare fíliis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona peténtibus se ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. (℟. Allelúia).

Quis est iste, quia et ventus et mare obœdiunt ei?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 35-40

In illa die, cum sero esset factum, ait Iesus discípulis suis: « Transeámus contra ». Et dimitténtes turbam, assúmunt eum ut erat in navi, et áliæ naves erant cum illo.

Et exóritur procélla magna venti, et fluctus mittébant in navem ita ut iam implerétur navis.

Et erat ipse in puppi supra cervícal dórmiens; et

éxcitant eum et dicunt ei: « Magíster, non ad te pértinet quia perímus? »

Et exsúrgens comminátus est vento, et dixit mari: « Tace, obmutésce ». Et cessávit ventus, et facta est tranquíllitas magna.

Et ait illis: « Quid tímidi estis? necdum habétis fidem? » Et timuérunt magno timóre, et dicébant ad altérutrum: « Quis, putas, èst iste, quia et ventus et mare obœdiunt ei? » — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium — Iac 1, 12

(℟. Allelúia). ℣. Beátus vir, qui suffert tentatiónem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet corónam vitæ. (℟. Allelúia).

Deus faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 18, 1-8

In illo témpore:

Dicébat Iesus discípulis suis parábolam, quóniam opórtet semper oráre et non defícere, dicens: « Iudex quidam erat in quadam civitáte, qui Deum non timébat et hóminem non reverebátur.

Vídua autem erat in civitáte illa; et veniébat ad eum dicens: " Víndica me de adversário meo ". Et nolébat per multum tempus.

Post hæc autem dixit intra se: " Etsi Deum non tímeo nec hóminem revéreor, tamen, quia molésta est mihi hæc vídua, vindicábo illam, ne in novíssimo véniens suggíllet me " ».

Ait autem Dóminus: « Audíte quid iudex iniquitátis dicit. Deus autem non fáciet vindíctam electórum

suórum clamántium ad se die ac nocte, et patiéntiam habébit in illis?

Dico vobis: cito fáciet vindíctam illórum. Verúmtamen Fílius hóminis véniens, putas, invéniet fidem in terra? » — Verbum Dómini.

39. PRO GRATIIS DEO REDDENDIS

A

Ant. ad introitum Eph 5, 19-20

Cantáte et psállite in córdibus vestris Dómino,
grátias agéntes semper pro ómnibus
in nómine Dómini nostri Iesu Christi Deo et Patri.

Collecta

Deus, qui fámulos tuos in tribulatióne pósitos
semper miserátus exáudis,
pro benignitáte tua grátias agéntes,
te súpplices deprecámur,
ut, líberi a malis ómnibus,
in gáudio tibi iúgiter serviámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1522-1535.

Super oblata

Dómine, qui Fílium tuum dedísti nobis,
ut nos a morte omníque malo benígnus eríperet,
quǽsumus, ut hoc sacrifícium cleménter accípias,
quod ab ærúmnis líberi
tibi in gratiárum offérimus actiónem.
Per Christum.

Præfatio communis IV, ut infra:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia, cum nostra laude non égeas,
tuum tamen est donum quod tibi grates rependámus,
nam te non augent nostra præcónia,
sed nobis profíciunt ad salútem,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes: Sanctus ...

Ant. ad communionem — Ps 137, 1

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

Vel: — Ps 115, 12-13

Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Post communionem

Omnípotens Deus, qui per hunc panem vitæ
fámulos tuos et a peccáti vínculo liberáre
et vires eórum dignáris tua pietáte refícere,
da nobis in spem glóriæ sine intermissióne profícere.
Per Christum.

B - Aliæ orationes

Collecta

Deus, Pater donórum ómnium,
a quo descéndere confitémur
quidquid habémus aut sumus,
benefícia doce nos imménsæ tuæ pietátis agnóscere,
ac te sincéro corde totáque nostra virtúte dilígere.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro collátis donis
sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes,
ut quod imméritis contulísti
ad nóminis tui glóriam referámus. Per Christum.

Post communionem

Deus, qui nobis in cibum spiritálem reddidísti
Fílii tui sacraméntum salutáre,
quod tibi in actiónem obtúlimus gratiárum,
da nobis ita virtútis et gáudii munéribus confirmári,
ut tibi servíre devótius
et nova benefícia cónsequi mereámur. Per Christum.

Lectio prima

1

Benedictus Dominus, qui dedit requiem populo suo.

Léctio libri primi Regum 8, 55-61

In diébus illis:

Stetit Sálomon rex et benedíxit omni ecclésiæ Israel

voce magna, dicens: « Benedíctus Dóminus, qui dedit réquiem pópulo suo Israel, iuxta ómnia quæ locútus est; non cécidit ne unus quidem sermo ex ómnibus bonis, quæ locútus est per Móysen servum suum.

Sit Dóminus Deus noster nobíscum, sicut fuit cum pátribus nostris, non derelínquens nos neque proíciens; sed inclínet corda nostra ad se, ut ambulémus in univérsis viis eius, et custodiámus mandáta eius et cæremónias eius et iudícia, quæcúmque mandávit pátribus nostris.

Et sint sermónes mei isti, quibus deprecátus sum coram Dómino, appropinquántes Dómino Deo nostro die ac nocte, ut fáciat iudícium servo suo et pópulo suo Israel per síngulos dies, ut sciant omnes pópuli terræ quia Dóminus ipse est Deus et non est ultra absque eo.

Sit quoque cor nostrum perféctum cum Dómino Deo nostro, ut ambulémus in decrétis eius, et custodiámus mandáta eius sicut et hódie ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 801.

2

Deus magna fecit in omni terra.

Léctio libri Sirácidæ 50, 24-26

Oráte Deum ómnium, qui magna fecit in omni terra, qui auxit dies nostros a ventre matris nostræ, et fecit nobíscum secúndum suam misericórdiam.

Det nobis iucunditátem cordis, et fíeri pacem in diébus nostris in Israel per dies sempitérnos; crédere Israel nobíscum esse Dei misericórdiam, ut líberet nos in diébus suis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 4-5 (℟.: 2 bc)

℟. Confitébor nómini tuo, Dómine,
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

1 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu angelórum psallam tibi,
2 adorábo ad templum sanctum tuum. ℟.

Et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.
3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. ℟.

4 Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ,
quia audiérunt elóquia oris tui.
5 Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini. ℟.

3

Recordabor laudem Domini super multitudinem bonorum domui Israel.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 63, 7-9

Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis Dóminus, et super multitúdinem bonórum dómui Israel, quæ largítus est eis secúndum indulgéntiam suam et secúndum multitúdinem misericordiárum suárum.

Et dixit: « Verúmtamen pópulus meus est, fílii non negántes »; et factus est eis salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, et ángelus faciéi eius

salvávit eos. In dilectióne sua et in indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos et elevávit eos cunctis diébus sæculi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (℟.: 1 b)

℟. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

2 Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi.
3 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. ℟.

4 Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. ℟.

6 Et virtútem terribílium tuórum dicent,
et magnitúdinem tuam narrábunt.
7 Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt,
et iustítia tua exsultábunt. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. ℟.

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. ℟.

4

Rex Israel Dominus in medio tui.

Léctio libri Sophoníæ prophétæ 3, 14-15

Lauda, fília Sion; iúbila, Israel; lætáre et exsúlta in omni corde, fília Ierúsalem: ábstulit Dóminus iudícium tuum, avértit inimícos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (℟.: 2)

℟. Sit nomen Dómini benedíctum in sǽcula.
vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sǽculum. ℟.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. ℟.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit
in cælo et in terra? ℟.

7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. ℟.

Lectio secunda

1

Gratias ago Deo meo semper pro vobis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 1, 3-9

Fratres:

Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Grátias ago Deo meo semper pro vobis, in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu; quia in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni sciéntia, sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis.

Ita ut nihil vobis desit in ulla donatióne, exspectántibus revelatiónem Dómini nostri Iesu Christi; qui et confirmábit vos usque ad finem sine crímine, in die Dómini nostri Iesu Christi.

Fidélis Deus, per quem vocáti estis in communiónem Fílii eius Iesu Christi Dómini nostri.

Verbum Dómini.

2

In laudem gloriæ gratiæ suæ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 1, 3-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirităli in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti

in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in Diléсto.

In quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiæ eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatiónem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra.

In ipso, in quo étiam sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo; in quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salútis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus. — Verbum Dómini.

3

Gratias agentes Deo Patri per Christum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et diIécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdi-

bus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis et cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 137, 1 bc

(℟. Allelúia). ℣. Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.
(℟. Allelúia).

Omnis qui petit accipit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 7, 7-11

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Pétite, et dábitur vobis; quǽrite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petíerit fílius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? aut si piscem petíerit, numquid serpéntem pórriget ei? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare fíliis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona peténtibus se ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium — Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Abscondisti hæc a sapientibus
et revelasti ea parvulis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et “ inveniétis réquiem animábus vestris ”; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium — Cf. Ps 65, 16

(℟. Allelúia). ℣. Veníte, audíte, et narrábo vobis
quanta fecit Dóminus ánimæ meæ.
(℟. Allelúia).

Annuntia quanta tibi Dominus fecerit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 5, 18-20

In illo témpore:

Cum ascénderet Iesus navem, qui dæmónio vexátus fúerat deprecabátur eum ut esset cum illo.

Et non admísit eum, sed ait illi: « Vade in domum tuam ad tuos, et annúntia illis quanta tibi Dóminus fécerit, et misértus sit tui ».

Et ábiit et cœpit prædicáre in Decápoli quanta sibi fecísset Iesus, et omnes mirabántur. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 1, 49

(℟. Allelúia). ℣. Fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius. (℟. Allelúia).

Magnificat anima mea Dominum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 39-55

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zacharíæ et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et dixit:

« Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María:

« Magníficat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo, quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes: quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progénies timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui, depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini eius in sæcula ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Gaudete quod nomina vestra scripta sunt in cælis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 17-24

In illo témpore:

Revérsi sunt ad Iesum septuagínta duo cum gáudio dicéntes: « Dómine, étiam dæmónia subiciúntur nobis in Nómine tuo ».

Et ait illis: « Vidébam Sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes et scorpiónes, et supra omnem virtútem ini-

míci; et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére quia spíritus vobis subiciúntur; gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis ».

In ipsa hora exsultávit Spíritu Sancto et dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Etiam, Pater, quia sic plácuit ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo scit qui sit Fílius, nisi Pater; et qui sit Pater, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discípulos seórsum dixit: « Beáti óculi qui vident quæ vidétis. Dico vobis: Multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt; et audíre quæ audítis, et non audiérunt ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Th 5, 18

(℟. Allelúia). ℣. In ómnibus grátias ágite:
hæc est enim volúntas Dei in Christo Iesu
in ómnibus vobis. (℟. Allelúia).

Cecidit in faciem ante pedes eius,
gratias agens ei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 17, 11-19

In illo témpore:

Factum est, dum iret Iesus in Ierúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilǽam.

Et, cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe et levavérunt vocem dicéntes: « Iesu præcéptor, miserére nostri ».

Quos ut vidit, dixit: « Ite, osténdite vos sacerdótibus ». Et factum est, dum irent, mundáti sunt.

Unus autem ex illis, ut vidit quia sanátus est, regréssus est cum magna voce, magníficans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes eius, grátias agens ei. Et hic erat Samaritánus.

Respóndens autem Iesus dixit: « Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non sunt invénti qui redírent ut darent glóriam Deo, nisi hic alienígena? »

Et ait illi: « Surge, vade: fides tua te salvum fecit ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 15, 11

(℟. Allelúia). ℣. Hæc locútus sum vobis, dicit Dóminus,
ut gáudium meum in vobis sit,
et gáudium vestrum impleátur.
(℟. Allelúia).

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio

vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat; ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur:
te per orbem terrárum
sancta confitétur Ecclésia.
(℟. Allelúia).

Gaudium vestrum nemo tollit a vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
16, 20-22

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Vos contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium.

Múlier, cum parit, tristítiam habet, quia venit hora eius; cum autem pepérerit púerum, iam non méminit pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum.

Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis; íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis ».

Verbum Dómini.

IV. PRO QUIBUSDAM NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS

40. PRO REMISSIONE PECCATORUM

Ant. ad introitum — Cf. Sap 11, 24. 25. 27

Miseréris ómnium, Dómine,
et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam,
et parcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Collecta

Súpplicum preces, quǽsumus, Dómine,
propitiátus exáudi,
et confiténtium tibi parce peccátis,
ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.
Per Dóminum.

Vel:

Propitiáre, Dómine, pópulo tuo,
et ab ómnibus absólve peccátis,
ut, quod nostris offensiónibus promerémur,
tua indulgéntia repellátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1538-1549.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
placatiónis et laudis offérimus,
ut et delícta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.
Per Christum.

Præfatio IV de dominicis per annum, ut infra:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim nascéndo vetustátem hóminum renovávit,
patiéndo delévit nostra peccáta,
ætérnæ vitæ áditum præstitit a mórtuis resurgéndo,
ad te Patrem ascendéndo cæléstes iánuas reserávit.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Lc 15, 10

Gáudium erit coram Angelis Dei
super uno peccatóre pæniténtiam agénte.

Post communionem

Præsta nobis, miséricors Deus,
ut, percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
illa deínceps vitáre tua grátia valeámus,
et tibi sincéro corde servíre.
Per Christum.

Lectio prima

1

Revertatur ad Dominum, quoniam multus est ad ignoscendum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 55, 6-9

Quǽrite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum et miserébitur eius; et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (℟.: 10 a)

℟. Non secúndum peccáta nostra Dóminus fecit nobíscum.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. ℟.

11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. ℟.

2

Convertimini et agite pænitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 18, 21-23. 30-32

Hæc dicit Dóminus:

« Si ímpius égerit pæniténtiam ab ómnibus peccátis suis, quæ operátus est, et custodíerit ómnia præcépta mea et fécerit iudícium et iustítiam, vita vivet et non moriétur; ómnium iniquitátum eius, quas operátus est, non recordábor; in iustítia sua, quam operátus est, vivet.

Numquid voluntátis meæ est mors ímpii? dicit Dóminus Deus, et non ut convertátur a viis suis et vivat?

Idcírco unumquémque iuxta vias suas iudicábo, domus Israel, ait Dóminus Deus.

Convertímini et ágite pæniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, et non erit vobis in ruínam iníquitas; proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras, in quibus prævaricáti estis, et fácite vobis cor novum et spíritum novum; et quare moriémini, domus Israel?

Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus Deus, revertímini et vívite ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (℟.: cf. 3 a)

℟. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.
4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. ℟.

5 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco,
et peccátum meum contra me est semper.
6 Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. ℟.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
13 Ne proícias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℟.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. ℟.

3

Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra.

Léctio libri Ioélis prophétæ 2, 12-18

Nunc dicit Dóminus: « Convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et in fletu et in planctu, et scíndite corda vestra et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum, quia benígnus et misericors est, pátiens et multæ misericórdiæ et præstábilis super malítia. Quis scit, si convertátur et ignóscat et relínquat post se benedictiónem, sacrifícium et libámen Dómino Deo vestro?

Cánite tuba in Sion, sanctificáte ieiúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiam, coadunáte senes, congregáte párvulos et sugéntes úbera; egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo.

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: “ Parce, Dómine, parce pópulo tuo et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? ” »

Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (℟.: 8 a)

℟. Miserátor et misericors Dóminus.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℟.

8 Miserátor et misericors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. ℟.

11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. ℟.

4

Conversi sunt Ninivitæ de via sua mala.

Léctio libri Ionæ prophétæ 3, 1-10

Factum est verbum Dómini ad Ionam secúndo, dicens: « Surge, et vade in Níniven civitátem magnam; et prǽdica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te ».

Et surréxit Ionas et ábiit in Níniven iuxta verbum Dómini; et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum.

Et cœpit Ionas introíre in civitátem itínere diéi unius, et clamávit et dixit: « Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur ».

Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum; et prædicavérunt ieiúnium, et vestíti sunt saccis a maióre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive, et surréxit de sólio suo, et abiécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco et sedit in cínere.

Et clamávit et dixit in Nínive, ex ore regis et príncipum eius, dicens: « Hómines et iuménta et boves et pécora non gustent quidquam nec pascántur, et aquam non bibant; et operiántur saccis hómines et iuménta et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur et ignóscat Deus et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? »

Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala, et misértus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, cum ℟. Si iniquitátes observáveris, Dómine, quis sustinébit?, ut infra, p. 1770.

Lectio secunda

1

Existimate vos mortuos quidem peccato, viventes autem Deo.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
6, 2-4. 12-14

Fratres:

Qui mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus?

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Non ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obœdiátis concupiscéntiis eius. Neque exhibeátis membra vestra arma iniustítiæ peccáto; sed exhibéte vos Deo tamquam ex mórtuis vivéntes, et membra vestra arma iustítiæ Deo.

Peccátum enim vobis non dominábitur; non enim sub Lege estis, sed sub grátia. — Verbum Dómini.

2

Sanguis Iesu mundat nos ab omni peccato.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli
1, 5 — 2, 2

Caríssimi:

Hæc est annuntiátio, quam audívimus a Iesu Christo et annuntiámus vobis, quóniam Deus lux est, et ténebræ

in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam communiónem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur et non fácimus veritátem; si autem in luce ambulémus, sicut ipse est in luce, communiónem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu, Fílii eius, mundat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est.

Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et iustus, ut remíttat nobis peccáta et emúndet nos ab omni iniustítia. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum eius non est in nobis.

Filíoli mei, hæc scribo vobis ut non peccétis; sed si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum Christum iustum, et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium — Cf. Ap 1, 5 ab

(℟. Allelúia). ℣. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos et lavísti peccáta nostra
in sánguine tuo. (℟. Allelúia).

Glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum — 9, 1-8

In illo témpore:

Ascéndens Iesus in navículam transfretávit, et venit in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralýticum iacéntem in lecto.

Et videns Iesus fidem illórum, dixit paralýtico: « Confíde, fili, remittúntur peccáta tua ».

Et ecce quidam de scribis dixérunt intra se: « Hic blasphémat ».

Et, cum vidísset Iesus cogitatiónes eórum, dixit: « Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid enim est facílius dícere: " Dimittúntur peccáta tua ", aut dícere: " Surge et ámbula? " Ut sciátis autem quóniam Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralýtico: " Surge, tolle lectum tuum et vade in domum tuam " ».

Et surréxit et ábiit in domum suam.

Vidéntes autem turbæ, timuérunt et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 1, 15

(℟. Allelúia). ℣. Appropinquávit Regnum Dei;
pænitémini et crédite Evangélio.
(℟. Allelúia).

Pænitemini et credite Evangelio.

✠ Inítium sancti Evangélii secúndum Marcum
1, 1-8. 14-15

Inítium Evangélii Iesu Christi Fílii Dei.

Sicut scriptum est in Isaía prophéta: « Ecce ego mitto ángelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ». Vox clamántis in desérto: « Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas eius ».

Fuit Ioánnes in desérto baptízans, et prædicans baptísmum pæniténtiæ in remissiónem peccatórum. Et

egrediebátur ad illum omnis Iudǽæ régio, et Hierosolymítæ univérsi, et baptizabántur ab illo in Iordáne flúmine confiténtes peccáta sua.

Et erat Ioánnes vestítus pilis caméli, et zona pellícea circa lumbos eius, et locústas et mel silvéstre edébat; et prædicábat dicens: « Venit fórtior me post me, cuius non sum dignus procúmbens sólvere corrígiam calceamentórum eius. Ego baptizávi vos aqua, ille vero baptizábit vos in Spíritu Sancto ».

Postquam autem tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galilǽam prǽdicans Evangélium Dei, et dicens: « Implétum est tempus, et appropinquávit Regnum Dei; pænitémini et crédite Evangélio ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Ap 1, 5 ab

(℟. Allelúia). ℣. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos et lavísti peccáta nostra
in sánguine tuo. (℟. Allelúia).

Remissa sunt peccata eius multa,
quoniam dilexit multum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 36-50

In illo témpore:

Rogábat Iesum quidam de pharisǽis ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisǽi discúbuit. Et ecce múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quod accúbuit in domo pharisǽi, áttulit alabástrum unguénti; et stans retro secus pedes eius flens, lácrimis cœpit rigáre pedes eius, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes eius et unguénto ungébat.

Videns autem pharisǽus, qui vocáverat eum, ait intra se dicens: « Hic, si esset prophéta, sciret útique quæ et qualis múlier quæ tangit eum, quia peccátrix est ».

Et respóndens Iesus dixit ad illum: « Simon, hábeo tibi áliquid dícere ».

At ille ait: « Magíster, dic ».

« Duo debitóres erant cuídam fœneratóri: unus debébat denários quingéntos et álius quinquagínta. Non habéntibus illis unde rédderent, donávit utrísque. Quis ergo eórum plus díliget eum? »

Respóndens Simon dixit: « Æstimo quia is cui plus donávit ».

At ille dixit ei: « Recte iudicásti ».

Et convérsus ad mulíerem, dixit Simóni: « Vides hanc mulíerem? Intrávi in domum tuam, aquam pédibus meis non dedísti; hæc autem lácrimis rigávit pedes meos, et capíllis suis tersit. Osculum mihi non dedísti; hæc autem, ex quo intrávi, non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxísti; hæc autem unguénto unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remíssa sunt peccáta eius multa, quóniam diléxit multum. Cui autem minus dimíttitur, minus díligit ».

Dixit autem ad illam: « Remíssa sunt peccáta tua ».

Et cœpérunt qui simul accumbébant dícere intra se: « Quis est hic, qui étiam peccáta dimíttit? »

Dixit autem ad mulíerem: « Fides tua te salvam fecit; vade in pace ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ez 33, 11

(℟. Allelúia). ℣. Nolo mortem ímpii, dicit Dóminus,
sed ut convertátur et vivat. (℟. Allelúia).

Gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.

Et murmurábant pharisǽi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis ».

Et ait ad illos parábolam istam dicens: « Homo quidam habébat duos fílios, et dixit adulescéntior ex illis patri: " Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit ". Et divísit illis substántiam.

Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre profectus est in regiónem longínquam; et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et, postquam ómnia consummásset, facta est fames válida in regióne illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhǽsit uni cívium regiónis illíus, et misit illum in villam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat saturári de síliquis, quas porci manducábant; et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: " Quanti mercenárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te: et iam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis ".

Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est; et accúrrens cécidit supra collum eius, et osculátus est illum.

Dixítque ei fílius: " Pater, peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocári fílius tuus ".

Dixit autem pater ad servos suos: " Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius et calceaménta in pedes; et addúcite vítulum saginátum, occídite et manducémus et epulémur; quia hic fílius meus mórtuus erat et revíxit, períerat et invéntus est ". Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros; et vocávit unum de servis, et interrogávit quæ hæc essent.

Isque dixit illi: " Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit ". Indignátus est autem et nolébat introíre; pater ergo illíus egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respóndens dixit patri suo: " Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum, ut cum amícis meis epulárer; sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum ".

At ipse dixit illi: " Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt. Epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat et revíxit, períerat et invéntus est " ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 1, 15

(℟. Allelúia). ℣. Appropinquávit Regnum Dei;
pænitémini et crédite Evangélio.
(℟. Allelúia).

Mittit Iesus apostolos prædicare pænitentiam in remissionem peccatorum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 46-48

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sic scriptum est, Christum pati et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissiónem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

41. AD POSTULANDAM CARITATEM

Ant. ad introitum Ez 36, 26. 27. 28

Dicit Dóminus:
Auferam cor lapídeum de carne vestra,
et dabo vobis cor cárneum,
et spíritum meum ponam in médio vestri:
et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum.

Collecta

Corda nostra, quǽsumus, Dómine,
tuæ Spíritu caritátis inflámma,
ut tuæ digna semper ac plácita maiestáti cogitáre
et te in frátribus sincére dilígere valeámus.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum, pp. 1368-1384, vel pro pace et iustitia servanda, pp. 1428-1436.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta, concéde,
ut caritátem tuam ad omnes possímus exténdere.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Cor 13, 13

Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc: maior autem horum est cáritas.

Post communionem

Quos uno pane cæléstì satiásti,
quǽsumus, Dómine,
ut Sancti Spíritus grátia perfúndas,
et abundánter refícias perféctæ dulcédine caritátis.
Per Christum.

42. PRO CONCORDIA FOVENDA

Ant. ad introitum Act 4, 32. 33

Multitúdinis credéntium erat cor unum et ánima una.
Et virtúte magna reddébant Apóstoli
testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri;
et grátia magna erat in ómnibus illis, allelúia.

Collecta

Deus, summa únitas et vera cáritas,
da fidélibus tuis cor unum et ánimam unam,
ut Ecclésiæ tuæ corpus concórdia vígeat,
et, quæ veritátis confessióne nítitur,
stábili unitáte firmétur.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum, pp. 1368-1384, vel pro pace et iustitia servanda, pp. 1428-1436.

Super oblata

Deus, qui nos ad imáginem tuam
sacraméntis rénovas et præcéptis,
gressus nostros in sémitis tuis pérfice miserátus,

ut caritátis donum, quod a nobis sperári fecísti,
per hæc quæ offérimus sacrifícia tríbuas apprehéndi.
Per Christum.

Præfatio de unitate, p. 1364.

Ant. ad communionem — Io 17, 20. 21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacraméntum unitátis;
præsta nobis, quǽsumus,
sancta unanimitáte in domo tua vivéntibus,
pacem habére quam trádimus,
pacem serváre quam súmimus.
Per Christum.

43. PRO FAMILIA

Ant. ad introitum — Eph 6, 2-3

Honóra patrem tuum et matrem tuam,
quod est mandátum primum in promissióne,
ut bene sit tibi et sis longǽvus super terram.

Collecta

Deus, cuius in ordinatióne
socíetas familiáris firmum suum habet fundaméntum,
réspice famulórum tuórum preces miserátus, et præsta,
ut, exémpla sanctæ Famíliæ Unigéniti tui
doméstICIS virtútibus caritatísque obséquio sectántes,
in lætítia domus tuæ prǽmiis fruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missa pro sponsis, pp. 1196-1221.

Super oblata

Hóstiam tibi placatiónis offérimus, Dómine,
supplíciter deprecántes,
ut famílias nostras
in tua grátia fírmiter et pace constítuas.
Per Christum.

Ant. ad communionem Is 49, 15

Numquid oblivísci potest múlier infántem suum?
Et si illa oblíta fúerit,
ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus.

Post communionem

Quos cæléstibus réficis sacraméntis,
fac, clementíssime Pater,
sanctæ Famíliæ Unigéniti tui exémpla iúgiter imitári,
ut, post ærúmnas sǽculi,
eius consórtium consequántur ætérnum.
Per Christum.

44. PRO FAMILIARIBUS ET AMICIS

Ant. ad introitum Cf. Ps 121, 6. 8

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
et abundántia diligéntibus te.
Propter fratres meos et próximos meos
loquébar pacem de te.

Collecta

Deus, qui caritátis dona,
per grátiam Sancti Spíritus,

tuórum fidélium córdibus infudísti,
da fámulis tuis,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
salútem mentis et córporis,
ut te tota virtúte díligant,
et, quæ tibi sunt plácita, tota dilectióne perfíciant.
Per Dóminum.

Pro lectionibus su untur text s aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum, pp. 1368-1384, vel pro pace et iustitia servanda, pp. 1428-1436.

Super oblata

Miserére, Dómine, fámulis tuis,
pro quibus hoc laudis sacrifícium
tuæ offérimus maiestáti,
ut, per hæc sancta,
supérnæ benedictiónis grátiam obtíneant,
et glóriam ætérnæ beatitúdinis acquírant.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 12, 50

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei,
qui in cælis est,
ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Te quǽsumus, Dómine, suméntes divína mystéria,
ut fámulis tuis, quibus dedísti in nos caritátem,
indulgéntiam tríbuas peccatórum,
consolatiónem vitæ gubernationémque perpétuam,
quátenus nos omnes, tibi unánimes serviéntes,
ante fáciem tuam congaudéntes perveníre mereámur.
Per Christum.

45. PRO AFFLIGENTIBUS NOS

Ant. ad introitum Lc 6, 27. 28

Dilígite inimícos vestros, dicit Dóminus;
benefácite his qui odérunt vos;
benedícite maledicéntibus vobis,
et oráte pro calumniántibus vos.

Collecta

Deus, qui caritátis tuæ præcépto voluísti,
ut nos affligéntibus amórem impendámus sincérum,
da nobis ita novæ legis sequi mandáta,
ut bona pro malis réddere
et álii aliórum ónera portáre studeámus.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum, pp. 1368-1384, vel pro pace et iustitia servanda, pp. 1428-1436.

Super oblata

Pacem cum ómnibus habére cupiéntes,
tibi, Dómine, pro his qui nobis adversántur
hoc sacrifícium offérimus,
et Fílii tui mortem commemorámus,
per quam, cum inimíci essémus, tibi reconciliáti sumus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Per hæc pacis nostræ mystéria,
da nos, Deus, cum ómnibus esse pacíficos,

et eos qui nobis adversántur
tibi gratos effícere, nobísque placátos.
Per Christum.

46. AD POSTULANDAM GRATIAM BENE MORIENDI

Ant. ad introitum Ps 22, 4

Si ambulávero in médio umbræ mortis,
non timébo mala,
quóniam tu mecum es, Dómine, Deus meus.
Virga tua et báculus tuus ipsa me consoláta sunt.

Collecta

Deus, qui nos ad imáginem tuam creásti,
et pro nobis Fílium tuum mortem subíre voluísti,
concéde supplícibus tuis
ita vigiláre omni témpore orántes,
ut absque peccáti mácula de hoc mundo exíre,
et in sinu misericórdiæ tuæ
cum exsultatióne requiéscere mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1558-1560.

Super oblata

Sicut mortem nostram occidísti, Dómine,
morte Unigéniti tui,
ita eiúsdem sacraménti virtúte præsta,
ut, voluntáti tuæ obœdiéntes usque ad mortem,
cum pace et fidúcia de hoc sæculo exíre,
et ipsíus resurrectiónis
partícipes éffici tuo múnere valeámus.
Per Christum.

Præfatio communis V, ut infra:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Cuius mortem in caritáte celebrámus,
resurrectiónem fide vívida confitémur,
advéntum in glória spe firmíssima præstolámur.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes: Sanctus ...

Vel præfatio communis VI, e Prece eucharistica II deprompta, p. 668.

Ant. ad communionem Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

Vel: Lc 21, 36

Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis.

Post communionem

Immortalitátis pígnora, Dómine,
per hæc mystéria consecúti,
pro nostræ mortis éxitu
pietátis tuæ auxílium súpplices implorámus,
ut, inimíci superátis insídiis,
in sinu glóriæ tuæ reficiámur ætérnæ. Per Christum.

Lectio prima

Præcipitabit mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 25, 6-10 a

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defæcátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum, exsultábimus et lætábimur in salutári eius. Quia requiéscet manus Dómini in monte isto ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 8 bc-9. 15-16. 17 et 25 (℟.: Lc 23, 46)

℟. Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.

2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.
6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis. ℟.

8 Quóniam respexísti humilitátem meam,
agnovísti necessitátes ánimæ meæ,
9 nec conclusísti me in mánibus inimíci,
statuísti in loco spatióso pedes meos. ℟.

15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,
in mánibus tuis sortes meæ ».
16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me. ℟.
17 Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.
25 Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. ℟.

Lectio secunda

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 14, 7-9. 10 b-12

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus; sive mórimur, Dómino mórimur: sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuórum et vivórum dominétur.

Omnes stábimus ante tribúnal Dei. Scriptum est enim: « Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu, et omnis lingua confitébitur Deo ». Itaque unusquísque nostrum pro se ratiónem reddet Deo.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 24, 42 a. 44

(℟. Allelúia). ℣. Vigiláte et estóte paráti,
quia qua nescítis hora
Fílius hóminis ventúrus est.
(℟. Allelúia).

Evangelium (Mt 25, 1-13), ut supra, p. 1276.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium — Lc 21, 36

(℟. Allelúia). ℣. Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare
ante Fílium hóminis. (℟. Allelúia).

Evangelium (Lc 12, 35-40), ut infra, p. 1790.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ap 2, 10 c

(℟. Allelúia). ℣. Esto fidélis usque ad mortem,
dicit Dóminus,
et dabo tibi corónam vitæ. (℟. Allelúia).

Vigilate, omni tempore orantes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 21, 34-36

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Atténdite vobis, ne forte gravéntur corda vestra in crápula et ebrietáte et curis huius vitæ, et supervéniat in vos repentína dies illa; tamquam láqueus enim supervéniet in omnes qui sedent super fáciem omnis terræ

Vigiláte ítaque, omni témpore orántes, ut possítis fúgere ista ómnia quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 13, 1

(℟. Allelúia). ℣. Sciens Iesus quia venit hora eius,
ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem,
cum dilexísset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos. (℟. Allelúia).

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 23, 39-46

In illo témpore:

Unus de his qui pendébant latrónibus blasphemábat Iesum dicens: « Nonne tu es Christus? Salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter, increpábat illum dicens: « Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípimus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei, cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: hódie mecum eris in paradíso ».

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ».

Et hæc dicens, exspirávit. Verbum Dómini.

MISSÆ VOTIVÆ

N.B. — Lectio prima tempore paschali adhibetur, quando Missa votiva celebrari potest iuxta normas Institutionis generalis Missalis Romani

1. DE SANCTISSIMA TRINITATE

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate ut infra:

Ant. ad introitum

Benedíctus sit Deus Pater,
unigenitúsque Dei Fílius,
Sanctus quoque Spíritus,
quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritátis
et Spíritum sanctificatiónis mittens in mundum,
admirábile mystérium tuum homínibus declarásti,
da nobis, in confessióne veræ fídei,
ætérnæ glóriam Trinitátis agnóscere,
et Unitátem adoráre in poténtia maiestátis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1567-1573.

Super oblata

Sanctífica, quæsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatiónem,
hæc múnera nostræ servitútis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio sanctissimæ Trinitatis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui cum unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto
unus es Deus, unus es Dóminus:
non in uníus singularitáte persónæ,
sed in uníus Trinitáte substántiæ.
Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus,
hoc de Fílio tuo,
hoc de Spíritu Sancto,
sine discretióne sentímus.
Ut, in confessióne veræ sempiternǽque Deitátis,
et in persónis propríetas,
et in esséntia únitas,
et in maiestáte adorétur æquálitas.
Quem laudant Angeli atque Archángeli,
Chérubim quoque ac Séraphim,
qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem — Gal 4, 6

Quóniam autem estis fílii,
misit Deus Spíritum Fílii sui
in corda vestra clamántem:
Abba, Pater.

Post communionem

Profíciat nobis ad salútem córporis et ánimæ,
Dómine Deus noster, huius sacraménti suscéptio,
et sempitérnæ sanctæ Trinitátis
eiusdémque indivíduæ Unitátis conféssio.
Per Christum.

Lectio prima

1

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Léctio libri Exodi 34, 4 b-6. 8-9

In diébus illis:

De nocte consúrgens Móyses ascéndit in montem Sínai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum tábulas.

Cumque descendísset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo ínvocans nomen Dómini. Quo transeúnte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, miséricors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac verax ».

Festinúsque Móyses curvátus est pronus in terram et adórans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possídeas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56.

52 Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum,
et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum.
℟. Et laudábile et superexaltátum in ómnibus sǽculis.
53 Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ.
℟. Et superlaudábilis et supergloriósus in sǽcula.
54 Benedíctus es in throno regni tui.
℟. Et superlaudábilis et superexaltátus in sǽcula.
55 Benedíctus es, qui intuéris abýssos
et sedes super chérubim.
℟. Et laudábilis et superexaltátus in sǽcula.
56 Benedíctus es in firmaménto cæli.
℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

2

Dominus ipse est Deus in cælo sursum
et in terra deorsum, et non est alius.

Léctio libri Deuteronómii 4, 32-34. 39-40

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Intérroga de diébus antíquis, qui fuérunt ante te ex die, quo creávit Deus hóminem super terram, a summo cælo usque ad summum eius, si facta est aliquándo huiuscémodi res, aut unquam cógnitum est, ut audíret pópulus vocem Dei loquéntis de médio ignis, sicut tu audísti, et vixísti; si fecit Deus ut ingrederétur et tólleret sibi gentem de médio natiónum per tentatiónes, signa atque porténta, per pugnam et robústam manum extentúmque brácchium et horríbiles visiónes, iuxta ómnia quæ fecit pro vobis Dóminus Deus vester in Ægýpto, vidéntibus óculis tuis.

Scito ergo hódie et cogitáto in corde tuo, quod Dóminus ipse sit Deus in cælo sursum et in terra deórsum, et non sit álius. Custódi præcépta eius atque mandáta, quæ ego præcípio tibi, ut bene sit tibi et fíliis tuis post te et permáneas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 32, 4-5. 6 et 9. 18-19. 20 et 22 (℟.: 12 b)

℟. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

6 Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
9 Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et creáta sunt. ℟.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. ℟.

3

Antequam terra fieret, Sapientia iam concepta erat.

Léctio libri Proverbiórum 8, 22-31

Hæc lóquitur Sapiéntia Dei:

« Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio.

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret.

Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat et flúmina et cárdines orbis terræ.

Quando præparábat cælos, áderam; quando certa lege et gyro vallábat abýssos; quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum; quando circúmdabat mari términum suum et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos; quando appendébat fundaménta terræ, cum eo eram cuncta compónens et delectábar per

síngulos dies ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum, et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 2 a)

℟. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:
5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? ℟.

6 Minuísti eum paulo minus ab Angelis,
glória et honóre coronásti eum:
7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius. ℟.

8 Oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. ℟.

Lectio secunda

1

Gratia Iesu Christi et caritas Dei et communicatio Sancti Spiritus.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 13, 11-13

Fratres:

Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini ínvicem, idem sápite, pacem habéte, et Deus dilectiónis et pacis erit vobíscum.

Salutáte ínvicem in ósculo sancto.

Salútant vos sancti omnes.
Grátia Dómini Iesu Christi et cáritas Dei et communicátio Sancti Spíritus cum ómnibus vobis.
Verbum Dómini.

2

Accepistis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba, Pater!

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
8, 14-17

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi fílii Dei sunt. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater! » Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes; herédes quidem Dei, coherédes autem Christi, si tamen compátimur ut et conglorificémur. — Verbum Dómini.

3

Ad Deum per Christum in caritate diffusa per Spiritum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
5, 1-5

Fratres:

Iustificáti ígitur ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quod tribu-

látio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem; spes autem non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ap 1, 8

(℟. Allelúia). ℣. Glória Patri, et Fílio,
et Spirítui Sancto,
Deo qui est, et qui erat,
et qui ventúrus est. (℟. Allelúia).

Misit Deus Filium, ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem — 3, 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sic diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicátur: qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Fílii Dei ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ap 1, 8

(℟. Allelúia). ℣. Glória Patri, et Fílio,
et Spirítui Sancto,
Deo qui est, et qui erat,
et qui ventúrus est. (℟. Allelúia).

Baptizantes eos in Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam, in Montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis: et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sǽculi ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Ap 1, 8

(℟. Allelúia). ℣. Glória Patri, et Fílio,
et Spirítui Sancto,
Deo qui est, et qui erat,
et qui ventúrus est. (℟. Allelúia).

Quæcumque habet Pater, mea sunt;
Spiritus de meo accipiet et annuntiabit vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 16, 12-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille, Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritáte: non enim loquétur a semetípso, sed quæcúmque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Ille me glorificábit, quia de meo accípiet et annuntiábit vobis. Omnia quæcúmque habet Pater, mea sunt; proptérea dixi quia de meo áccipit et annuntiábit vobis ». — Verbum Dómini.

2. DE MYSTERIO SANCTÆ CRUCIS

Dicitur, cum colore rubro, Missa de festo Exaltationis sanctæ Crucis, die 14 septembris, ut infra:

Ant. ad introitum Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári opórtet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurréctio nostra,
per quem salváti et liberáti sumus.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum crucem subíre voluísti,
ut salvum fáceret genus humánum,
præsta, quǽsumus,
ut, cuius mystérium in terra cognóvimus,
eius redemptiónis prǽmia in cælo cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1576-1606.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, quǽsumus,
ab ómnibus nos purget offénsis,
quæ in ara crucis totíus mundi tulit offénsam.
Per Christum.

Præfatio: De victoria crucis gloriosæ.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens, ætérne Deus:

Qui salútem humáni géneris
in ligno crucis constituísti,
ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret;
et, qui in ligno vincébat,
in ligno quoque vincerétur:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Dici potest etiam præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem — Io 12, 32

Ego si exaltátus fúero a terra,
omnes traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectióne tua sancta enutríti,
Dómine Iesu Christe, súpplices deprecámur,
ut, quos per lignum crucis vivíficæ redemísti,
ad resurrectiónis glóriam perdúcas.
Qui vivis.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Præcepta de cena paschali.

Léctio libri Exodi 12, 1-8. 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: « Mensis iste vobis princípium ménsium primus erit in ménsibus anni.

Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel, et dícite eis: " Décima die mensis huius tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus; iuxta quem ritum tollétis et hædum.

Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sánguine eius, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis agréstibus.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter; est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa, percutiámque omne primogénitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus, et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudícia: Ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; et vidébo sángui-

nem, et transíbo vos; nec erit in vobis plaga dispérdens, quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum; et celebrábitis eam sollémnem Dómino in generatiónibus vestris, cultu sempitérno " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 16 ab-18. 19-21. 22-23 (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

16 Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltávit me;
17 non móriar, sed vivam,
et narrábo ópera Dómini.
18 Castígans castigávit me Dóminus,
et morti non trádidit me. ℟.

19 Aperíte mihi portas iustítiæ,
ingréssus in eas confitébor Dómino;
20 hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.
21 Confitébor tibi, quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salútem. ℟.

22 Lápidem quem reprobavérunt ædificántes,
hic factus est in caput ánguli;
23 a Dómino factum est istud,
et est mirábile in óculis nostris. ℟.

2

Morte turpissima condemnemus eum.

Léctio libri Sapiéntiæ 2, 1 a. 12-22

Dixérunt ímpii cogitántes apud se non recte: « Cir-

cumveniámus iustum, quóniam inútilis est nobis, et contrárius est opéribus nostris, et impróperat nobis peccáta legis, et diffámat in nos peccáta disciplínæ nostræ.

Promíttit se sciéntiam Dei habére et fílium Dei se nóminat; factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum; gravis est nobis étiam ad vidéndum; quóniam dissímilis est áliis vita illíus et immutátæ sunt viæ eius.

Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis; et præfert novíssima iustórum, et gloriátur patrem se habére Deum.

Videámus ergo si sermónes illíus veri sint, et tentémus quæ ventúra sunt illi, et sciémus quæ erunt novíssima illíus. Si enim est verus fílius Dei, suscípiet illum et liberábit eum de mánibus contrariórum.

Contumélia et torménto interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam eius et probémus patiéntiam illíus.

Morte turpíssima condemnémus eum; erit enim ei respéctus ex sermónibus illíus ».

Hæc cogitavérunt et erravérunt; excæcávit enim illos malítia eórum. Et nesciérunt sacraménta Dei, neque mercédem speravérunt iustítiæ, nec iudicavérunt honórem animárum sanctárum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 8-9. 17-18 a. 19-20. 23-24 (℟.: Mt 26, 42)

℟. Pater mi, fiat volúntas tua.

8 Omnes vidéntes me derisérunt me;
torquéntes lábia movérunt caput:
9 « Sperávit in Dómino, erípiat eum;
salvum fáciat eum, quóniam vult eum ». ℟.

17 Quóniam circumdedérunt me canes multi,
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos,
18 et dinumerávi ómnia ossa mea. ℟.

19 Divisérunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam misérunt sortem.
20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris,
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína. ℟.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. ℟.

3

Faciem meam non averti ab increpantibus.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 50, 4-9 a

Dóminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est verbo. Erigit mane, mane érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco; retrórsum non ábii.

Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus; fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus, ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. Iuxta est qui iustíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? accédat ad me.

Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus, quis est qui condémnet me? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 12-13. 15-16. 17 et 25 (℟.: Lc 23, 46)

℟. Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.

2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.
6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis. ℟.

12 Apud omnes inimícos meos factus sum oppróbrium,
et vicínis meis valde, et timor notis meis:
qui vidébant me foras, fugiébant a me.
13 Oblivióni a corde datus sum tamquam mórtuus;
factus sum tamquam vas pérditum. ℟.

15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,
16 in mánibus tuis sortes meæ ».
Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me. ℟.

17 Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.
25 Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. ℟.

4

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 52, 13 — 53, 12

Ecce intélleget servus meus, exaltábitur et elevábitur et sublímis erit valde. Sicut obstupuérunt super te multi, sic inglórius erit inter viros aspéctus eius, et forma eius inter fílios hóminum. Iste aspérget gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum, quia

quibus non est narrátum de eo vidérunt, et qui non audiérunt contempláti sunt.

Quis crédidit audítui nostro? et brácchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Non est spécies ei neque decor; et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus eius et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo et humiliátum.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum; sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum.

De angústia et de iudício sublátus est. Generatiónem eius quis enarrábit? quia abscíssus est de terra re terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima eius, vidébit et saturábitur. In sciéntia sua iustificábit ipse iustus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 8-10. 15-16. 17-19 (℟.: 14 c)

℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ,
exáudi me, Dómine.

8 Quóniam propter te sustínui oppróbrium,
opéruit confúsio fáciem meam;
9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus fíliis matris meæ.
10 Quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi
cecidérunt super me. ℟.

15 Eripe me de luto, ut non infígar,
erípiar ab iis qui odérunt me,
et de profúndis aquárum.
16 Non me demérgat fluctus aquárum,
neque absórbeat me profúndum;
neque úrgeat super me púteus os suum. ℟.

17 Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
réspice in me.
18 Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo,
quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
19 Accéde ad ánimam meam, víndica eam,
propter inimícos meos rédime me. ℟.

5

Videbunt in quem transfixerunt.

Léctio libri Zacharíæ prophétæ 12, 10-11; 13, 6-7

Hæc dicit Dóminus: « Effúndam super domum David et super habitatóres Ierúsalem spíritum grátiæ et precum, et aspícient ad me quem confixérunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Ierúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magéddon.

Et dicétur ei: "Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? " Et dicet: " His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me ".

Frámea, suscitáre super pastórem meum et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et disperGéntur oves, et convértam manum meam ad párvulos ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 20-21. 22 et 27. 31 et 33-34 (℟.: cf. 21 cd)

℟. Exspectávi commiserántem, sed non fuit,
et consolántes, sed non invéni.

20 Tu scis oppróbrium meum
et confusiónem meam et reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me;
21 oppróbrium contrívit cor meum, et elángui.
Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit,
et qui consolarétur, et non invéni. ℟.

22 Et dedérunt in escam meam fel,
et in siti mea potavérunt me acéto.
27 Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt,
et super dolórem eius, quem vulnerásti, addidérunt. ℟.

31 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
33 Vídeant húmiles et læténtur;
quǽrite Deum, et vivet cor vestrum.
34 Quóniam exaudívit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

Quem occiderunt suspendentes in ligno,
hunc Deus suscitavit tertia die.

Léctio Actuum Apostolórum 10, 34-43

In diébus illis:

Apériens Petrus os dixit: « In veritáte compério quóniam non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet eum et operátur iustítiam, accéptus est illi. Verbum misit filiis Israel, evangelízans pacem per Iesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Iudǽam, incípiens a Galilǽa post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 54, 2-3 a. 7-8. 17-18. 23 (℟.: 23 a)

℟. Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet.
vel Allelúia.

2 Auribus pércipe, Deus, oratiónem meam,
et ne abscondáris a deprecatióne mea;
3 inténde mihi et exáudi me. ℟.

7 Et dixi: « Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ,
et volábo et requiéscam? »
8 Ecce elongábo fúgiens
et manébo in solitúdine ». ℟.

17 Ego autem ad Deum clamábo,
et Dóminus salvábit me.
18 Véspere et mane et merídie meditábor et ingemíscam,
et exáudiet vocem meam. ℟.

23 Iacta super Dóminum curam tuam,
et ipse te enútriet;
non dabit in ætérnum fluctuatiónem iusto. ℟.

2

Promissionem adimplevit Deus resuscitans Iesum.

Léctio Actuum Apostolórum 13, 26-33

In diébus illis:

Cum venísset Paulus Antiochíam Pisídiæ, dicébat in synagóga: « Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui

in vobis timent Deum, nobis verbum salútis huius missum est.

Qui enim habitábant Ierúsalem et príncipes eórum, Iesum ignorántes et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, iudicántes implevérunt; et nullam causam mortis inveniéntes, petiérunt a Piláto ut interficerétur.

Cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno posuérunt eum in monuménto.

Deus vero suscitávit eum a mórtuis; qui visus est per dies multos his qui simul ascénderant cum eo de Galilǽa in Ierúsalem, qui nunc sunt testes eius ad plebem.

Et nos vobis evangelizámus eam, quæ ad patres promíssio facta est; quóniam hanc Deus adimplévit fíliis eórum, nobis, resúscitans Iesum, sicut et in psalmo secúndo scriptum est: " Fílius meus es tu; ego hódie génui te " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 5-7. 10-12. 13-15 (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

5 De tribulatióne invocávi Dóminum,
et exaudívit me edúcens in latitúdinem Dóminus.
6 Dóminus mecum,
non timébo quid fáciat mihi homo.
7 Dóminus mecum adiútor meus,
et ego despíciam inimícos meos. ℟.

10 Omnes gentes circuiérunt me,
et in nómine Dómini excídi eos.

11 Circumdántes circumdedérunt me,
et in nómine Dómini excídi eos.
12 Circumdedérunt me sicut apes,
et exarsérunt sicut ignis in spinis,
et in nómine Dómini excídi eos. ℟.
13 Impelléntes impulérunt me, ut cáderem,
et Dóminus adiúvit me.
14 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
15 Vox iubilatiónis et salútis
in tabernáculis iustórum. ℟.

3

Primogenitus mortuorum, qui diligit nos et solvit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 1, 5-8

Grátia vobis et pax ab Iesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum et princeps regum terræ. Ei qui díligit nos et solvit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt; et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam. Amen.

« Ego sum alpha et ómega, dicit Dóminus Deus, qui est et qui erat et qui ventúrus est, Omnípotens ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 21, 20 et 23. 24-25 b. 26-27. 28-29 (℟.: Mt 26, 42)

℟. Pater mi, fiat volúntas tua.

vel Allelúia.

20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris;
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína.
23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te. ℟.
24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel,
25 quóniam non sprevit neque despéxit
afflictiónem páuperis. ℟.
26 Apud te laus mea in ecclésia magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
27 Edent páuperes, et saturabúntur
et laudábunt Dóminum qui requírunt eum:
« Vivant corda eórum in sǽculum sǽculi ». ℟.
28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ famíliæ géntium.
29 Quóniam Dómini est regnum,
et ipse dominábitur géntium. ℟.

4

Redemisti Deo in sanguine tuo.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 5, 6-12

Ego Ioánnes vidi in médio throni et quattuor animálium et in médio seniórum Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei missi in omnem terram.

Et venit et accépit de déxtera sedéntis in throno. Et, cum accepísset librum, quáttuor animália et vigintiquáttuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas et phíalas áureas plenas incensórum, quæ sunt oratiónes sanctórum.

Et cantant novum cánticum dicéntes: « Dignus es accípere librum et aperíre signácula eius, quóniam occísus es, et redemísti Deo in sánguine tuo, ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti eos Deo nostro regnum et sacerdótes, et regnábunt super terram ».

Et vidi, et audívi vocem angelórum multórum in circúitu throni et animálium et seniórum; et erat númerus eórum myríades myríadum et mília mílium dicéntium voce magna: « Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divítias et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 5-7. 10-12. 13-15 (℟.: 1)

℟. Confitémini Dómino,
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

5 De tribulatióne invocávi Dóminum,
et exaudívit me edúcens in latitúdinem Dóminus.
6 Dóminus mecum,
non timébo quid fáciat mihi homo.
7 Dóminus mecum adiútor meus,
et ego despíciam inimícos meos. ℟.

10 Omnes gentes circuiérunt me,
et in nómine Dómini excídi eos.
11 Circumdántes circumdedérunt me,
et in nómine Dómini excídi eos.
12 Circumdedérunt me sicut apes,
et exarsérunt sicut ignis in spinis,
et in nómine Dómini excídi eos. ℟.

13 Impelléntes impulérunt me, ut cáderem,
et Dóminus adiúvit me.
14 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
15 Vox iubilatiónis et salútis
in tabernáculis iustórum. ℟.

Lectio secunda

1

Nos prædicamus Christum crucifixum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est. Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor huius sǽculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes.

Quóniam et Iudǽi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudǽis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

2

Ipse est pax nostra,
qui solvit inimicitiam in carne sua.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
2, 13-18

Fratres:

Nunc in Christo Iesu vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in sánguine Christi. Ipse est enim pax nostra, qui fecit útraque unum et médium paríetem macériæ solvit, inimicítiam, in carne sua, Legem mandatórum in decrétis evácuans, ut duos condat in semetípso in unum novum hóminem, fáciens pacem, et reconcíliet ambos in uno córpore Deo per crucem, interfíciens inimicítiam in semetípso.

Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longe fuístis, et pacem his qui prope; quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

Verbum Dómini.

3

Humiliavit semetipsum:
propter quod et Deus illum exaltavit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses
2, 6-11

Fratres:

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus: et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetípsum factus obœ́diens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur « Dóminus Iesus Christus! », in glóriam Dei Patris.

Verbum Dómini.

4

Ad cognoscendum Christum
et virtutem resurrectionis eius
et communionem passionum illius.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses 3, 8-14

Fratres:

Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiae Christi Iesu Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est; sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectiónis eius et communiónem passiónum illíus, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem: quæ quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

5

Didicit obœdientiam et factus est auctor salutis æternæ.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 5, 7-9

Christus in diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salútis ætérnæ.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. (℟. Allelúia).

Oportet Filium hominis multa pati.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 31-34

In illo témpore:

Cœpit Iesus docére discípulos suos: « Opórtet Fílium hóminis multa pati et reprobári a senióribus et a summis sacerdótibus et scribis, et occídi, et post tres dies resúrgere ». Et palam verbum loquebátur.

Et apprehéndens eum Petrus cœpit increpáre eum.

Qui convérsus, et videns discípulos suos, commi-

nátus est Petro et dicit: « Vade retro me, Sátana, quóniam non sapis quæ Dei sunt, sed quæ sunt hóminum ».

Et, convocáta turba cum discípulis suis, dixit eis: « Si quis vult post me sequi, déneget se ipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 2, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Christus factus est pro nobis obœdiens
usque ad mortem,
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum,
et dedit illi nomen,
quod est super omne nomen.
(℟. Allelúia).

Apprehendentes filium dilectum occiderunt et eiecerunt extra vineam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 1-12

In illo témpore:

Cœpit Iesus summis sacerdótibus et scribis et senióribus in parábolis loqui: « Víneam pastinávit homo, et circúmdedit sæpem, et fodit lacum, et ædificávit turrim, et locávit eam agrícolis, et péregre proféctus est.

Et misit ad agrícolas in témpore servum, ut ab agrícolis accíperet de fructu víneæ. Qui apprehénsum eum cæcidérunt et dimisérunt vácuum. Et íterum misit ad illos álium servum, et illum in cápite vulneravérunt et contuméliis affecérunt. Et álium misit, et illum occidérunt, et plures álios, quosdam cædéntes, álios vero occidéntes.

Adhuc unum habébat, fílium diléctum: misit illum

ad eos novíssimum, dicens: " Reverebúntur fílium meum ".

Colóni autem illi dixérunt ad ínvicem: " Hic est heres: veníte, occidámus eum, et nostra erit heréditas ". Et apprehendéntes eum occidérunt et eiecérunt extra víneam.

Quid ergo fáciet dóminus víneæ? Véniet et perdet colónos et dabit víneam áliis. Nec Scriptúram hanc legístis: " Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli; a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris "? »

Et quærébant eum tenére, et timuérunt turbam; cognovérunt enim, quóniam ad eos parábolam hanc díxerit. Et, relícto eo, abiérunt. — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
(℟. Allelúia).

Videte manus meas et pedes meos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 35-48

In illo témpore:

Narrábant discípuli quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Dum hæc autem loquúntur, stetit Iesus in médio eórum et dicit eis: « Pax vobis ». Conturbáti vero et contérriti existimábant se spíritum vidére.

Et dixit eis: « Quid turbáti estis, et quare cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ipse ego sum; palpáte me et vidéte,

quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére ».

Et, cum hoc dixísset, osténdit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credéntibus præ gáudio et mirántibus, dixit eis: « Habétis hic áliquid quod manducétur? » At illi obtulérunt ei partem piscis assi. Et sumens coram eis manducávit.

Et dixit ad eos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et prophétis et psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissiónem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem.

Vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium — Phil 2, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Christus factus est pro nobis obœdiens
usque ad mortem,
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum,
et dedit illi nomen,
quod est super omne nomen.
(℟. Allelúia).

Si exaltatus fuero a terra, omnes traham ad meipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem — 12, 31-36 a

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudícium est huius mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras.

Et ego, si exaltátus fúero a terra, omnes traham ad meípsum ». Hoc autem dicébat signíficans qua morte esset moritúrus.

Respóndit ergo ei turba: « Nos audívimus ex Lege quia Christus manet in ætérnum, et quómodo tu dicis: " Opórtet exaltári Fílium hóminis? " Quis est iste Fílius hóminis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc módicum tempus lumen in vobis est. Ambuláte dum lucem habetis, ut non ténebræ vos comprehéndant; et qui ámbulat in ténebris nescit quo vadat.

Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis fiátis ». — Verbum Dómini.

Lectiones de Passione Domini

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 2, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Christus factus est pro nobis obœdiens
usque ad mortem,
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum,
et dedit illi nomen,
quod est super omne nomen.
(℟. Allelúia).

Tristis est anima mea usque ad mortem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 14, 32-41

In illo témpore:

Venit Iesus cum Duódecim in prǽdium, cui nomen Gethsémani, et ait discípulis suis: « Sedéte hic, donec orem ». Et assúmit Petrum et Iacóbum et Ioánnem secum, et cœpit pavére et tædére.

Et ait illis: « Tristis est ánima mea usque ad mortem; sustinéte hic et vigiláte ».

Et, cum processísset páululum, procidébat super terram; et orábat ut, si fíeri posset, transíret ab eo hora, et dicébat: « Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt: transfer cálicem hunc a me; sed non quod ego volo, sed quod Tu ». Et venit et invénit eos dormiéntes.

Et ait Petro: « Simon dormis? Non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidem promptus, caro vero infírma ».

Et íterum ábiens orávit eúndem sermónem dicens.

Et véniens dénuo invénit eos dormiéntes; erant enim óculi illórum ingraváti, et ignorábant quid respondérent ei.

Et venit tértio, et ait illis: « Dormíte iam et requiéscite? Súfficit: venit hora: ecce tráditur Fílius hóminis in manus peccatórum ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
(℟. Allelúia).

Tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me?

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
26, 47-56

Loquénte Iesu ad discípulos suos, ecce Iudas, unus de Duódecim, venit; et cum eo turba multa cum gládiis

et fústibus, missi a princípibus sacerdótum et senióribus pópuli.

Qui autem trádidit eum dedit illis signum dicens: « Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum ».

Et conféstim accédens ad Iesum dixit: « Ave, Rabbi ». Et osculátus est eum.

Iesus autem dixit illi: « Amíce, ad quod venísti! »

Tunc accessérunt et manus iniecérunt in Iesum et tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Iesu, exténdens manum exémit gládium suum; et percútiens servum príncipis sacerdótum, amputávit aurículam eius.

Tunc ait illi Iesus: « Convérte gládium tuum in locum suum; omnes enim qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ, quia sic opórtet fíeri? »

In illa hora dixit Iesus turbis: « Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me? Cotídie sedébam docens in templo, et non me tenuístis. Hoc autem totum factum est, ut impleréntur Scriptúræ prophetárum ».

Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt.

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium — Phil 2, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Christus factus est pro nobis obœdiens
usque ad mortem,
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum,
et dedit illi nomen,
quod est super omne nomen.
(℟. Allelúia).

Omnes condemnaverunt eum esse reum mortis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
14, 55-65

In illo témpore:

Summi sacerdótes et omne concílium quærébant advérsus Iesum testimónium, ut eum morte affícerent, nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum, et conveniéntia testimónia non erant.

Et quidam surgéntes falsum testimónium ferébant advérsus eum, dicéntes: « Nos audívimus eum dicéntem: “ Ego dissólvam templum hoc manu factum, et intra tríduum áliud non manu factum ædificábo ” ». Et ne ita quidem convéniens erat testimónium illórum.

Et exsúrgens summus sacérdos in médium interrogávit Iesum, dicens: « Non respóndes quidquam ad ea quæ isti testántur advérsum te? »

Ille autem tacébat et nihil respóndit.

Rursum summus sacérdos interrogábat eum, et dicit ei: « Tu es Christus, Fílius Benedícti? »

Iesus autem dixit: « Ego sum; et vidébitis Fílium hóminis a dextris sedéntem Virtútis, et veniéntem cum núbibus cæli ».

Summus autem sacérdos, scindens vestiménta sua, ait: « Quid adhuc necessárii sunt nobis testes? Audístis blasphémiam; quid vobis vidétur? »

Qui omnes condemnavérunt eum esse reum mortis.

Et cœpérunt quidam conspúere eum, et veláre fáciem eius, et cólaphis eum cædere, et dícere ei: « Prophetíza ». Et minístri álapis eum cædébant.

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. (℟. Allelúia).

Quid vultis faciam regi Iudæorum? Crucifige eum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 1-15

In illo témpore:

Conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes cum senióribus et scribis, id est univérsum concílium, vinciéntes Iesum duxérunt et tradidérunt Piláto.

Et interrogávit eum Pilátus: « Tu es rex Iudæórum? »

At ille respóndens ait illi: « Tu dicis ». Et accusábant eum summi sacerdótes in multis.

Pilátus autem rursum interrogábat eum dicens: « Non respóndes quidquam? Vide in quantis te accúsant ».

Iesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus.

Per diem autem festum dimíttere solébat illis unum ex vinctis, quem péterent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, vinctus cum seditiósis, qui in seditióne fécerant homicídium. Et, cum ascendísset turba, cœpit rogáre, sicut faciébat illis.

Pilátus autem respóndit eis et dixit: « Vultis dimíttam vobis regem Iudæórum? » Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes.

Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis.

Pilátus autem íterum respóndens aiébat illis: « Quid ergo vultis fáciam regi Iudæórum? »

At illi íterum clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus vero dicébat eis: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus autem, volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, et trádidit Iesum flagéllis cæsum ut crucifigerétur. — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
(℟. Allelúia).

Induunt eum purpuram et imponunt ei plectentes spineam coronam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 16-20

In illo témpore:

Mílites duxérunt Iesum intro in átrium, quod est prætórium, et cónvocant totam cohórtem. Et índuunt eum purpuram et impónunt ei plecténtes spíneam corónam.

Et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum ». Et percutiébant caput eius arúndine, et conspuébant eum, et ponéntes génua adorábant eum.

Et, postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpuram et induérunt eum vestiméntis suis; et edúcunt illum ut crucifígerent eum. — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
(℟. Allelúia).

Iesus, iterum clamans voce magna, emisit spiritum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
27, 33-50

In illo témpore:

Venérunt mílites in locum qui dícitur Gólgotha, quod est Calváriæ Locus. Et dedérunt Iesu vinum bíbere cum felle mixtum, et, cum gustásset, nóluit bíbere.

Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta eius sortem mitténtes. Et sedéntes servábant eum ibi.

Et imposuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: « Hic est Iesus, rex Iudæórum ». Tunc crucifigúntur cum eo duo latrónes, unus a dextris et unus a sinístris.

Prætereúntes autem blasphemábant eum movéntes cápita sua, et dicéntes: « Qui déstruis templum et in tríduo illud reædíficas! salva temetípsum: si Fílius Dei es, descénde de cruce ». Simíliter et príncipes sacerdótum, illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: « Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et credémus in eum. Confídit in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: " Dei Fílius sum " ». Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei.

A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam.

Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna dicens: « Eli, Eli, lema sabactháni? » hoc est: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Quidam autem ex illic stántibus audiéntes dicébant: « Elíam vocat iste ». Et contínuo currens unus ex eis accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere.

Céteri vero dicébant: « Sine, videámus an véniat Elías líberans eum ».

Iesus autem, íterum clamans voce magna, emísit spíritum. — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. (℟. Allelúia).

Pater, in manus tuas commendo spíritum meum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
23, 33-34. 39-46

In illo témpore:

Postquam venérunt mílites in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt Iesum et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris.

Iesus autem dicébat: « Pater, dimítte illis; non enim sciunt quid fáciunt ».

Dividéntes vero vestiménta eius misérunt sortes.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum, dicens: « Nonne tu es Christus? Salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum dicens:

« Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípimus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei, cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: hódie mecum eris in paradíso ».

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ».

Et hæc dicens exspirávit. — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. (℟. Allelúia).

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 28-37

In illo témpore:

Sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ».

Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius.

Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ». Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Iudǽi ergo, quóniam Parascéve erat, ut non re-

manérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies illíus sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur.

Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et alteríus qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura; sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium — Phil 2, 8-9

(℟. Allelúia). ℣. Christus factus est pro nobis obœdiens
usque ad mortem,
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum,
et dedit illi nomen,
quod est super omne nomen.
(℟. Allelúia).

Iesum quæritis Nazarenum crucifixum: surrexit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
15, 33-39; 16, 1-6

Facta hora sexta, ténebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam.

Et hora nona exclamávit Iesus voce magna: « Heloi, Heloi, lema sabactháni? » quod est interpretátum: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Et quidam de circumstántibus audiéntes dicébant: « Ecce Elíam vocat ».

Currens autem unus et implens spóngiam acéto, circumponénsque cálamo, potum dabat ei, dicens: « Sínite, videámus si véniat Elías ad deponéndum eum ».

Iesus autem, emíssa voce magna, exspirávit.

Et velum templi scissum est in duo, a sursum usque deórsum.

Videns autem centúrio, qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspirásset ait: « Vere homo hic Fílius Dei erat ».

Et, cum transísset sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent eum. Et valde mane prima sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad ínvicem: « Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? » Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum, vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt.

Qui dicit illis: « Nolíte expavéscere. Iesum quǽritis Nazarénum crucifíxum: surréxit, non est hic. Ecce locus ubi posuérunt eum ». — Verbum Dómini.

---

3. DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, ut infra:

Ant. ad introitum — Ps 80, 17

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturávit eos.

Collecta

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili
passiónis tuæ memóriam reliquísti,
tríbue, quǽsumus,
ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári,
ut redemptiónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus.
Qui vivis.

Lectiones ut infra, pp. 1611-1630.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
unitátis et pacis propítius dona concéde,
quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 638-639.

Ant. ad communionem — Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri,
quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui
temporális percéptio præfigúrat.
Qui vivis.

Vel, prouti sequitur:

A

Ant. ad introitum — Ps 77, 23-25

Iánuas cæli apéruit Dóminus,
et pluit illis manna ad manducándum,

et panem cæli dedit eis:
panem angelórum manducávit homo.

Collecta

Deus, qui humánæ redemptiónis opus
per Unigéniti tui paschále mystérium implevísti,
concéde propítius,
ut, qui Christi mortem et resurrectiónem
in sacramentórum signis annuntiámus fidénter,
salvatiónis tuæ contínuum experiámur augméntum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1611-1630.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 638-639.

Ant. ad communionem Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi,
dicit Dóminus.
Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum;
et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Post communionem

Sanctíficet nos, quǽsumus, Dómine,
mensæ cæléstis participátio,
ut, per Corpus et Sánguinem Christi,
fratérnitas cuncta copulétur.
Per Christum.

B

Hæc Missa dicitur etiam tamquam Missa votiva de D. N. Iesu Christo summo et æterno sacerdote.

Ant. ad introitum — Ps 109, 4

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órdinem Melchísedech.

Collecta

Deus, qui ad glóriam tuam et géneris humáni salútem Christum voluísti
summum ætérnúmque constitúere sacerdótem,
præsta, ut pópulus, quem sánguine suo tibi acquisívit,
ex eius memoriális participatióne,
virtútem crucis ipsíus cápiat et resurrectiónis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1611-1630.

Super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 638-639.

Ant. ad communionem — 1 Cor 11, 24-25

Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur;
hic calix novi testaménti est in meo Sánguine,
dicit Dóminus.
Hoc fácite, quotiescúmque súmitis,
in meam commemoratiónem.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine, ut, huius participatióne sacrifícii
quod in sui commemoratiónem
Fílius tuus præcépit offérri,
nosmetípsos cum illo oblatiónem fácias tibi sempitérnam.
Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Panem et vinum obtulit.

Léctio libri Génesis 14, 18-20

In diébus illis:

Melchísedech rex Salem, próferens panem et vinum (erat enim sacérdos Dei altíssimi), benedíxit Abram et ait: « Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cælum et terram, et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt ». Et dedit ei décimas ex ómnibus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4 (℟.: 4 bc)

℟. Tu es sacérdos in ætérnum,
secúndum órdinem Melchísedech.

1 Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos
scabéllum pedum tuórum ». ℟.

2 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. ℟.

3 Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem génui te. ℟.

4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
« Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órdinem Melchísedech ». ℟.

2

Ego pluam vobis panes de cælo.

Léctio libri Exodi 16, 2-4. 12-15

In diébus illis:

Murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine; dixerúntque fílii Israel ad eos: « Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte. Cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? »

Dixit autem Dóminus ad Móysen: « Ecce ego pluam vobis panes de cælo: egrediátur pópulus, et cólligat quæ suffíciunt per síngulos dies, ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea an non.

Audívi murmuratiónes filiórum Israel; lóquere ad eos: " Véspere comedétis carnes, et mane saturabímini pánibus, scietísque quod ego sum Dóminus Deus vester " ».

Factum est ergo véspere, et ascéndens cotúrnix coopéruit castra; mane quoque ros iácuit per circúitum castrórum. Cumque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, et quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram.

Quod cum vidíssent fílii Israel, dixérunt ad ínvicem: « Manhu? » quod signíficat: « Quid est hoc? » Ignorábant enim quid esset.

Quibus ait Móyses: « Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3-4 a et 7 ab. 23-24. 25 et 54 (℟.: 24 b)

℟. Panem cæli dedit eis Dóminus.

3 Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
4 non occultábimus a fíliis eórum,
7 ut ponant in Deo spem suam,
et non obliviscántur óperum Dei. ℟.

23 Mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apéruit;
24 et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis. ℟.

25 Panem angelórum manducávit homo,
cibária misit eis ad abundántiam.
54 Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem quem acquisívit déxtera eius. ℟.

3

Hic est sanguis fœderis,
quod pepigit Dominus vobiscum.

Léctio libri Exodi 24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens, ædificávit altáre ad radíces montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel;

misítque iúvenes de fíliis Israel, et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos.

Tulit ítaque Móyses dimídiam partem sánguinis, et misit in cratéras; partem autem resíduam fudit super altáre.

Assuménsque volúmen fœderis legit, audiénte pópulo; qui dixérunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obœdiéntes ».

Ille vero sumptum sánguinem respérsit in pópulum, et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15 et 16 bc. 17-18 (℟.: 1 Cor 10, 16)

℟. Calix benedictiónis
communicátio sánguinis Christi est.

vel Allelúia.

12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. ℟.

15 Pretiósa in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: ℟.

17 tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. ℟.

4

Dedit tibi cibum, quod ignorabas tu et patres tui.

Léctio libri Deuteronómii 8, 2-3. 14 b-16 a

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Recordáberis cuncti itíneris, per quod addúxit te Dóminus Deus tuus quadragínta annis per desértum, ut afflígeret te atque tentáret; et nota fíerent quæ in tuo ánimo versabántur, utrum custodíres mandáta illíus an non.

Afflíxit te penúria et dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu et patres tui, ut osténderet tibi quod non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo, quod egréditur de ore Dei.

Et reminiscéris Dómini Dei tui, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo servitútis, et ductor tuus fuit in solitúdine magna atque terríbili, in qua erat serpens flatu adúrens et scórpio ac dipsas, et nullæ omníno aquæ; qui edúxit rivos de petra duríssima, et cibávit te manna in solitúdine, quod nesciérunt patres tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 15-16. 17-18 (℟.: cf. 16)

℟. Aperis tu manum tuam, Dómine, et sátias nos.

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicant et poténtiam tuam loquántur. ℟.

15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

16 Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimal in beneplácito. ℟.

17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. ℟.

5

*Ambulavit in fortitudine cibi illius
usque ad montem Dei.*

Léctio libri primi Regum 19, 4-8

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam unius diéi.

Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur, et ait: « Súfficit mihi, Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ».

Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit, et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ».

Qui, cum surrexísset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3-4 a et 7 ab. 23-24. 25 et 54 (℟.: 24 b)

℟. Panem cæli dedit eis Dóminus.

3 Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
4 non occultábimus a fíliis eórum,
7 ut ponant in Deo spem suam,
et non obliviscántur óperum Dei. ℟.

23 Mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apéruit;
24 et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis. ℟.

25 Panem angelórum manducávit homo,
cibária misit eis ad abundántiam.
54 Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem quem acquisívit déxtera eius. ℟.

6

Comedite panem meum et bibite vinum,
quod miscui vobis.

Léctio libri Proverbiórum 9, 1-6

Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam.

Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis: « Si quis est párvulus, véniat ad me ».

Et insipiéntibus locúta est: « Veníte, comédite panem meum et bíbite vinum quod míscui vobis, relínquite infántiam et vívite, et ambuláte per vias prudéntiæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (℟.: Io 6, 59 b)

℟. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.
vel Allelúia.

12 Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.
13 Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit fíliis tuis in te. ℟.

14 Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.
15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. ℟.

19 Qui annúntiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
20 Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Erant perseverantes in communicatione,
in fractione panis.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 42-47

In diébus illis:

Erant discípuli perseverántes in doctrína Apostolórum et communicatióne, in fractióne panis et oratiónibus.

Fiébat autem omni ánimæ timor. Multa quoque prodígia et signa per Apóstolos fiébant.

Omnes autem qui credíderant erant páriter, et habébant ómnia commúnia: et possessiónes et substán-

tias vendébant et dividébant illas ómnibus, prout cuíque opus erat.

Cotídie quoque perdurántes unanímiter in templo, et frangéntes circa domos panem, sumébant cibum cum exsultatióne et simplicitáte cordis, collaudántes Deum, et habéntes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui salvi fíerent cotídie in idípsum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1370.

2

Manducavimus et bibimus cum illo,
postquam resurrexit a mortuis.

Léctio Actuum Apostolórum 10, 34 a. 37-43

In diébus illis:

Apériens Petrus os dixit: « Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Iudǽam, incípiens a Galilǽa post baptísmum quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári, quia ipse est qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum.

Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: 9 a)

℟. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.
vel Allelúia.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dominum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. ℟.

Lectio secunda

1

Unus panis, unum corpus multi sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 16-17

Fratres:

Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? Et panis quem frángimus, nonne communicátio córporis Christi est?

Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participámur. - Verbum Dómini.

2

Quotiescumque manducabitis panem hunc
et calicem bibetis,
mortem Domini annuntiatis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 11, 23-26

Fratres:

Ego accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem et grátias agens fregit et dixit: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis est: hoc fácite in meam commemoratiónem ».

Simíliter et cálicem, postquam cenátum est, dicens: « Hic calix novum Testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem ».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis, donec véniat. — Verbum Dómini.

3

Sanguis Christi emundabit conscientiam nostram.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 9, 11-15

Christus, cum advénit póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non huius creatiónis, neque per sánguinem hircórum et vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem car-

nis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti?

Et ídeo Novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióre Testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 57

(℟. Allelúia). ℣. Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
14, 12-16. 22-26

Primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis homo lagénam aquæ báiulans: sequímini eum et, quocúmque introíerit, dícite dómino domus: Magíster dicit: " Ubi est reféctio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? " Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum: et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt pascha.

Et, manducántibus illis, accépit Iesus panem et benedícens fregit, et dedit eis, et ait: « Súmite: hoc est corpus meum ». Et, accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes.

Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Et, hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum.

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 6, 51-52

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo
descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. (℟. Allelúia).

Manducaverunt et saturati sunt omnes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
9, 11 b-17

In illo témpore:

Loquebátur Iesus turbis de Regno Dei, et eos qui cura indigébant sanábat.

Dies autem cœperat declináre, et accedéntes Duódecim dixérunt illi: « Dimítte turbam, ut eúntes in castélla villásque, quæ circa sunt, devértant et invéniant escas; quia hic in loco desérto sumus ».

Ait autem ad illos: « Vos date illis manducáre ».

At illi dixérunt: « Non sunt nobis plus quam quinque panes et duo pisces; nisi forte nos eámus et emá-

mus in omnem hanc turbam escas ». Erant enim fere viri quinque mília.

Ait autem ad discípulos suos: « Fácite illos discúmbere per convívia ad quinquagénos ». Et ita fecérunt, et discúmbere fecérunt omnes.

Accéptis autem quinque pánibus et duóbus píscibus, respéxit in cælum et benedíxit illis, et fregit, et dabat discípulis suis, ut pónerent ante turbam.

Et manducavérunt et saturáti sunt omnes. Et sublátum est quod supérfuit illis, fragmentórum cóphini duódecim. — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 57

(℟. Allelúia). ℣. Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Cognoverunt eum in fractione panis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant.

Et factum est, dum fabularéntur et secum quǽrerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixérunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo; et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis et crucifixérunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies hódie quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos; quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et, non invénto córpore eius, venérunt dicéntes se étiam visiónem angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum et ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? » Et incípiens a Móyse et ómnibus prophétis interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castéllo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire, et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixérunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur nobis in via, et aperíret nobis Scriptúras? »

Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis

erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ». Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 58

(℟. Allelúia). ℣. Sicut misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem;
et qui mandúcat me, et ipse vivet
propter me, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Distribuit discumbentibus quantum volebant.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 1-15

In illo témpore:

Abiit Iesus trans mare Galilǽæ, quod est Tiberíadis, et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabántur. Súbiit autem in montem Iesus et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudæórum.

Cum sublevásset ergo óculos Iesus, et vidísset quia multitúdo magna venit ad eum, dicit ad Philíppum: « Unde emémus panes, ut mandúcent hi? » Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Respóndit ei Philíppus: « Ducentórum denariórum panes non suffíciunt eis, ut unusquísque módicum quid accípiat ».

Dicit ei unus ex discípulis eius, Andréas, frater Simónis Petri: « Est puer hic qui habet quinque panes hordeáceos et duos pisces; sed hæc quid sunt inter tantos? »

Dixit Iesus: « Fácite hómines discúmbere ». Erat autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque mília.

Accépit ergo panes Iesus et, cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus, simíliter et ex píscibus, quantum volébant.

Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: « Collígite quæ superavérunt fragménta, ne quid péreat ». Collegérunt ergo et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his qui manducavérunt.

Illi ergo hómines cum vidíssent quod Iesus fécerat signum, dicébant: « Hic est vere prophéta, qui venit in mundum ».

Iesus ergo, cum cognovísset quia ventúri essent ut ráperent eum et fácerent eum regem, secéssit íterum in montem ipse solus. — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 51-52

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo
descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. (℟. Allelúia).

Qui venit ad me non esuriet, et qui credit in me non sitiet.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
6, 24-35

In illo témpore:

Cum vidísset turba quia Iesus non esset ibi, neque discípuli eius, ascendérunt ipsi navículas et venérunt Caphárnaum quæréntes Iesum.

Et, cum invenı́ssent eum trans mare, dixérunt ei: « Rabbi, quando huc venı́sti? »

Respóndit eis Iesus et dixit: « Amen, amen dico vobis, quǽritis me, non quia vidı́stis signa, sed quia manducástis ex pánibus et saturáti estis. Operámini non cibum qui perit, sed cibum qui pérmanet in vitam ætérnam, quem Fı́lius hóminis vobis dabit: hunc enim Pater signávit Deus ».

Dixérunt ergo ad eum: « Quid faciémus ut operémur ópera Dei? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Hoc est opus Dei, ut credátis in eum, quem misit ille ».

Dixérunt ergo ei: « Quod ergo tu facis signum, ut videámus et credámus tibi? Quid operáris? Patres nostri manna manducavérunt in desérto, sicut scriptum est: " Panem de cælo dedit eis manducáre " ».

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis, non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Panis enim Dei est qui descéndit de cælo et dat vitam mundo ».

Dixérunt ergo ad eum: « Dómine, semper da nobis panem hunc ».

Dixit eis Iesus: « Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sı́tiet umquam ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 6, 51-52

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo
descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. (℟. Allelúia).

Ego sum panis qui de cælo descendi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 41-52 a

In illo témpore:

Murmurábant Iudǽi de Iesu, quia dixísset: « Ego sum panis qui de cælo descéndi ». Et dicébant: « Nonne hic est Iesus fílius Ioseph, cuius nos nóvimus patrem et matrem? Quómodo dicit nunc: " De cælo descéndi? " »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Nolíte murmuráre in ínvicem. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum; et ego resuscitábo eum in novíssimo die. Est scriptum in prophétis: " Et erunt omnes docíbiles Dei ". Omnis, qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam: nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit habet vitam ætérnam.

Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavérunt in desérto manna et mórtui sunt. Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso manducáverit, non moriátur. Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 57

(℟. Allelúia). ℣. Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis Iudæórum:

« Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudǽi ad ínvicem dicéntes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis, nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habétis vitam in vobismetípsis. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet, et ego in illo.

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 58

(℟. Allelúia). ℣. Sicut misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem;
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter
me, dicit Dóminus. (℟. Allelúia).

Iesus accipit panem et dat eis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 1-14

In illo témpore:

Manifestávit se íterum Iesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus et Thomas, qui dícitur Dídymus, et Nathánael, qui erat a Cana Galilǽæ, et fílii Zebedǽi et álii ex discípulis eius duo.

Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscári ».

Dicunt ei: « Venímus et nos tecum ». Exiérunt, et ascendérunt in navem; et illa nocte nihil prendidérunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in lítore; non tamen sciébant discípuli quia Iesus est.

Dicit ergo eis Iesus: « Púeri, numquid pulmentárium habétis? »

Respondérunt ei: « Non ». Ille autem dixit eis: « Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis ». Misérunt ergo; et iam non valébant illud tráhere a multitúdine píscium.

Dicit ergo discípulus ille, quem diligébat Iesus, Petro: « Dóminus est ».

Simon ergo Petrus, cum audísset quia Dóminus est, túnicam succínxit se (erat enim nudus) et misit se in mare. Alii autem discípuli navígio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis ducéntis) trahéntes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vident prunas pósitas et piscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afférte de píscibus quos prendidístis nunc ». Ascéndit ergo Simon Petrus et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, centum quinquagínta tribus. Et, cum tanti essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Veníte, prandéte ».

Nemo autem audébat discipulórum interrogáre eum: « Tu quis es? », sciéntes quia Dóminus est.

Venit Iesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem simíliter. Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discípulis cum resurrexísset a mórtuis. — Verbum Dómini.

4. DE SANCTISSIMO NOMINE IESU

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum — Phil 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum;
et omnis lingua confiteátur
quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Sanctíssimum Iesu nomen venerántibus,
nobis, Dómine, concéde propítius,
ut, eius in hac vita dulcédine perfruéntes,
sempitérno gáudio in pátria repleámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1633-1643.

Super oblata

In eius nómine, Pater omnípotens,
múnera nostra dignáre suscípere,
in quo quidquid petiérimus
nos certe consecutúros esse confídimus,
ipso Fílio tuo benigníssime pollicénte.
Qui vivit.

Ant. ad communionem Act 4, 12

Non est áliud nomen sub cælo datum homínibus,
in quo opórteat nos salvos fíeri.

Post communionem

Tua nobis, quǽsumus, Dómine, miseratióne concéde,
ut in his sacris mystériis
Dóminum Iesum dignis obséquiis venerémur,
in cuius nómine voluísti omne genu flecti,
omnésque hómines inveníre salútem. Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Ego sum qui sum. Hoc nomen mihi in ætérnum.

Léctio libri Exodi 3, 13-15

In diébus illis:

Audiens Móyses vocem Dómini de médio rubi, dixit ad eum: « Ecce ego vadam ad fílios Israel, et dicam eis: " Deus patrum vestrórum misit me ad vos ". Si díxerint mihi: " Quod est nomen eius? " quid dicam eis? »

Dixit Deus ad Móysen: « Ego sum qui sum ». Ait: « Sic dices fíliis Israel: " Qui est " misit me ad vos ».

Dixítque íterum Deus ad Móysen: « Hæc dices fíliis Israel: " Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Iacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6 (℟.: 2)

℟. Sit nomen Dómini benedíctum in sǽcula.

vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sǽculum. ℟.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. ℟.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit
in cælo et in terra? ℟.

2

Laudabo nomen tuum assidue.

Léctio libri Sirácidæ 51, 11-17

Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ quæ a sǽculo sunt, quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum.

Invocávi Dóminum, patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório.

Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti

me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo; proptérea confitébor et laudem dicam tibi et benedícam nómini Dómini. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (℟.: 4 b)

℟. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius.

2 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
3 Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus salvatóris. ℟.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiónes eius;
mementóte quóniam excélsum est nomen eius. ℟.

5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.
6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

In Nomine Iesu Christi surge et ambula.

Léctio Actuum Apostolórum 3, 1-10

In diébus illis:

Petrus et Ioánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus

ex útero matris suæ, baiulabátur. Quem ponébant cotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum.

Is, cum vidísset Petrum et Ioánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet.

Intuens autem in eum Petrus cum Ioánne dixit: « Réspice in nos ». At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

Petrus autem dixit: « Argéntum et aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: in Nómine Iesu Christi Nazaréni surge et ámbula ». Et, apprehénsa ei manu déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases eius et tali; et exsíliens stetit et ambulábat, et intrávit cum illis in templum, ámbulans et exsíliens et laudans Deum.

Et vidit omnis pópulus eum ambulántem et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quóniam ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi, et impléti sunt stupóre et éxstasi in eo quod contígerat illi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6 (℟.: 2)

℟. Sit nomen Dómini benedíctum in sǽcula.

vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sǽculum. ℟.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. ℟.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit
in cælo et in terra? ℟.

2

Nec nomen aliud est,
in quo oportet nos salvos fieri.

Léctio Actuum Apostolórum 4, 8-12

In diébus illis:

Petrus replétus Spíritu Sancto dixit: « Príncipes pópuli et senióres, si nos hódie diiudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel quia in Nómine Iesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste adstat coram vobis sanus.

Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificatóribus, qui factus est in caput ánguli; et non est in álio áliquo salus; nec enim nomen áliud est sub cælo datum in homínibus, in quo opórtet nos salvos fíeri ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (℟.: 4 a)

℟. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius.

vel Allelúia.

2 Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
3 Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris. ℟.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiónes eius;
mementóte quóniam excélsum est nomen eius. ℟.

5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.
6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. ℟.

3

Apostoli ibant gaudentes, quoniam digni habiti sunt pro Nomine contumeliam pati.

Léctio Actuum Apostolórum 5, 27 b-32. 40 b-42

In diébus illis:

Interrogávit Apóstolos princeps sacerdótum, dicens: « Nonne præcipiéndo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto? Et ecce replevístis Ierúsalem doctrína vestra, et vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus ».

Respóndens autem Petrus et Apóstoli dixérunt: « Obœdíre opórtet Deo magis quam homínibus. Deus patrum nostrórum suscitávit Iesum, quem vos interemístis suspendéntes in ligno.

Hunc Deus príncipem et salvatórem exaltávit déxtera sua, ad dandam pæniténtiam Israel et remissiónem peccatórum. Et nos sumus testes horum verbórum, et Spíritus Sanctus, quem dedit Deus obœdiéntibus sibi ».

Et Apóstolis cæsis denuntiavérunt ne loqueréntur in nómine Iesu, et dimisérunt eos.

Et illi quidem ibant gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro Nómine contuméliam

pati. Et omni die in templo et circa domos non cessábant docéntes et evangelizántes Christum Iesum.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (℟.: 4 a)

℟. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius.

vel Allelúia.

2 Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
3 Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris. ℟.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiónes eius;
mementóte quóniam excélsum est nomen eius. ℟.

5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.
6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. ℟.

Lectio secunda

1

Cum omnibus qui invocant Nomen Domini nostri Iesu Christi.

Inítium Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 1, 1-3

Paulus, vocátus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Iesu, vocátis sanctis,

cum ómnibus qui ínvocant Nomen Dómini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.
Verbum Dómini.

2

Donavit illi Nomen, quod est super omne nomen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses
2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obœ́diens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus », in glóriam Dei Patris. — Verbum Dómini.

3

Omnia facite in Nomine Domini Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses
3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut eléncti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium — Dan 3, 52 b

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum,
et laudábile et superexaltátum in sǽcula.
(℟. Allelúia).

Vocabis nomen eius Iesum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 1, 18-25

Iesu Christi generátio sic erat: Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Hæc autem eo cogitánte, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam, quod enim in ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet fílium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobíscum-Deus ».

Exsúrgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcépit ei ángelus Dómini, et accépit cóniugem suam; et non cognoscébat eam donec péperit fílium: et vocávit nomen eius Iesum. — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Dan 3, 52 b

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum,
et laudábile et superexaltátum in sǽcula.
(℟. Allelúia).

Vocatum est nomen eius Iesus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 16-21

In illo témpore:

Venérunt pastóres festinántes usque Béthlehem et invenérunt Maríam et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos.

María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Et revérsi sunt pastóres glorificántes et laudántes Deum, in ómnibus quæ audíerant et víderant, sicut dictum est ad illos.

Et postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur, vocátum est nomen eius Iesus, quod vocátum est ab Angelo priúsquam in útero conciperétur.

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 95, 2

(℟. Allelúia). ℣. Cantáte Dómino
et benedícite nómini eius,
annuntiáte de die in diem salutáre eius.
(℟. Allelúia).

Si quid petieritis me in Nomine meo,
ego faciam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 6-14

In illo témpore:

Dicit Iesus ad Thomam: « Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovístis me, et Patrem meum útique cognoscétis: et ámodo cognóscitis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovísti me, Philíppe? Qui vidit me vidit Patrem. Quómodo tu dicis: " Osténde nobis Patrem? " Non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a me ipso non loquor. Pater autem in me manens facit ópera sua. Crédite mihi quia ego in Patre et Pater in me est. Alióquin propter ópera ipsa crédite.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio, et ipse fáciet; et maióra horum fáciet, quia ego ad Patrem vado. Et quodcúmque petiéritis in Nómine meo hoc fáciam, ut glorificétur Pater in Fílio. Si quid petiéritis me in Nómine meo, ego fáciam ».

Verbum Dómini.

5. DE PRETIOSISSIMO SANGUINE D. N. IESU CHRISTI

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum — Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum.

Collecta

Deus, qui pretióso Unigéniti tui Sánguine
univérsos hómines redemísti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut, nostræ salútis mystérium iúgiter recoléntes,
eiúsdem fructum cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1645-1655.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
oblatiónis nostræ múnera proferéntes,
ad novi testaménti Mediatórem Iesum
his mystériis accedámus,
eiúsque aspersiónem Sánguinis salutíferam innovémus.
Qui vivit.

Præfatio I de Passione Domini, p. 629.

Ant. ad communionem — Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis, cui benedícimus,
communicátio Sánguinis Christi est;
et panis, quem frángimus,
participátio Córporis Dómini est.

Post communionem

Cibo refécti, Dómine, potúque salútis,
Salvatóris nostri, quǽsumus,
semper Sánguine perfundámur,
qui fons aquæ nobis fiat
in vitam saliéntis ætérnam.
Per Christum.

Vel:

Refécti cibo potúque cæléstis,
quǽsumus, omnípotens Deus,
ut ab hóstium deféndas formídine,
quos pretióso Fílii tui Sánguine redemísti.
Qui vivit.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Cum viderit Dominus sanguinem in superliminari et in utroque poste, transcendet ostium domus.

Léctio libri Exodi 12, 21-27

In diébus illis:

Vocávit Móyses omnes senióres filiórum Israel, et dixit ad eos: « Ite, tolléntes ánimal per famílias vestras, et immoláte Phase. Fasciculúmque hyssópi tíngite in sánguine qui est in límine, et aspérgite ex eo superlimináre et utrúmque postem.

Nullus vestrum egrediátur óstium domus suæ usque mane; transíbit enim Dóminus percútiens Ægýptios; cumque víderit sánguinem in superliminári et in utró-

que poste, transcéndet óstium domus, et non sinet percussórem íngredi domos vestras et lǽdere.

Custódi verbum istud legítimum tibi et fíliis tuis, usque in ætérnum. Cumque introiéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ut pollícitus est, observábitis cæremónias istas.

Et, cum díxerint vobis fílii vestri: “ Quæ est ista relígio? ”, dicétis eis: “ Víctima tránsitus Dómini est, quando transívit super domos filiórum Israel in Ægýpto, percútiens Ægýptios, et domos nostras líberans ” ».

Incurvatúsque pópulus adorávit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15-16 bc. 17-18 (℟.: 1 Cor 10, 16)

℟. Calix benedictiónis
communicátio sánguinis Christi est.

vel Allelúia.

12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. ℟.

15 Pretiósa in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ,
dirupísti víncula mea. ℟.

17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. ℟.

2

Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum.

Léctio libri Exodi 24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens, ædificávit altáre ad radíces montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel; misítque iúvenes de fíliis Israel, et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos.

Tulit ítaque Móyses dimídiam partem sánguinis, et misit in cratéras; partem autem resíduam fudit super altáre.

Assuménsque volúmen fœderis legit, audiénte pópulo; qui dixérunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obœdiéntes ».

Ille vero sumptum sánguinem respérsit in pópulum, et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (℟.: 8 a. 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

Diligit nos et solvit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 1, 5-8

Grátia et pax a Iesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum et princeps regum terræ. Ei qui díligit nos et solvit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt; et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam. Amen.

« Ego sum alpha et ómega, dicit Dóminus Deus, qui est et qui erat et qui ventúrus est, Omnípotens ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (℟.: 8 a. 9 a)

℟. Ecce vénio, Dómine, fácere voluntátem tuam.
vel Allelúia.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℟.

7 Sacrifícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. ℟.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℟.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo,
Dómine, tu scisti. ℟.

2

Laverunt stolas suas et dealbaverunt eas in sanguine Agni.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 7, 9-14

Ego Ioánnes vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis, stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eórum, et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Et omnes ángeli stabant in circúitu throni et seniórum et quáttuor animálium; et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas et adoravérunt Deum, dicéntes: « Amen. Benedíctio et glória et sapiéntia et gratiárum áctio et honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen ».

Et respóndit unus de senióribus dicens mihi: « Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? »

Et dixi illi: « Dómine mi, tu scis ».

Et dixit mihi: « Hi sunt qui véniunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in sánguine Agni ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1646.

Lectio secunda

1

Per proprium sanguinem introivit semel in Sancta.

Léctio Epístolæ ad Hebrǽos 9, 11-15

Christus, cum advénit póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non huius creatiónis, neque per sánguinem hircórum et vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti?

Et ídeo novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum,

quæ erant sub prióre Testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.
Verbum Dómini.

2

Accessistis ad sanguinem aspersionis, melius loquentem quam Abel.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 12, 18-19. 22-24

Fratres:

Non accessístis ad tractábilem et ardéntem ignem et túrbinem et calíginem et procéllam et tubæ sonum et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusavérunt ne ultra eis fíeret verbum.

Sed accessístis ad Sion montem et civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cæléstem, et multa mília angelórum, frequéntiam, et Ecclésiam primogenitórum, qui conscrípti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et Testaménti novi mediatórem Iesum, et sánguinem aspersiónis, mélius loquéntem quam Abel. — Verbum Dómini.

3

Redempti estis pretioso sanguine quasi Agni immaculati Christi.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 17-21

Caríssimi:

Si patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum iúdicat secúndum uniuscuiúsque opus, in ti-

móre incolátus vestri témpore conversámini, sciéntes quod non corruptibílibus argénto vel auro redémpti estis de vana vestra conversatióne a pátribus trádita, sed pretióso sánguine quasi Agni incontamináti et immaculáti Christi, præcógniti quidem ante constitutiónem mundi, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deum, qui suscitávit eum a mórtuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum.

Verbum Dómini.

4

Tres sunt qui testificantur:
Spiritus et aqua et sanguis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

5, 4-7 a. 8 b

Caríssimi:

Omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei?

Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Iesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et in sánguine. Et Spíritus est qui testificátur, quóniam Spíritus est véritas.

Quia tres sunt qui testificántur: Spíritus et aqua et sanguis, et hi tres in unum sunt.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Ap 1, 5 ab

(℟. Allelúia). ℣. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra
in sánguine tuo. (℟. Allelúia).

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
14, 12-16. 22-26

Primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis domo lagénam aquæ báiulans: sequímini eum et, quocúmque introíerit, dícite dómino domus: " Magíster dicit: Ubi est reféctio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? " Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et invenérunt sicut díxerat illis et paravérunt pascha.

Et, manducántibus illis, accépit Iesus panem et benedícens fregit, et dedit eis, et ait: « Súmite: hoc est corpus meum ». Et, accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes.

Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Et, hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum.

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Ap 1, 5 ab

(℟. Allelúia). ℣. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra
in sánguine tuo. (℟. Allelúia).

Induunt eum purpuram et imponunt ei plectentes spineam coronam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 16-20

In illo témpore:

Mílites duxérunt Iesum in átrium quod est prætórium, et cónvocant totam cohórtem. Et índuunt eum púrpuram et impónunt ei plecténtes spíneam corónam.

Et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum ». Et percutiébant caput eius arúndine, et conspuébant eum, et ponéntes génua adorábant eum.

Et, postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpuram et induérunt eum vestiméntis suis; et edúcunt illum ut crucifígerent eum. — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Ap 5, 9

(℟. Allelúia). ℣. Dignus es, Dómine, accípere librum
et aperíre signácula eius,
quóniam occísus es, et redemísti nos Deo
in sánguine tuo. (℟. Allelúia).

Factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 39-44

In illo témpore:

Ibat Iesus secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli.

Et, cum pervenísset ad locum, dixit illis: « Oráte, ne intrétis in tentatiónem ».

Et ipse avúlsus est ab eis quantum iactus est lápidis et, pósitis génibus, orábat dicens: « Pater, si vis, transfer cálicem istum a me; verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat ».

Appáruit autem illi ángelus de cælo confórtans eum. Et, factus in agonía, prolíxius orábat.

Et factus est sudor eius sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Ap 5, 9

(℟. Allelúia). ℣. Dignus es, Dómine, accípere librum
et aperíre signácula eius,
quóniam occísus es, et redemísti nos Deo
in sánguine tuo. (℟. Allelúia).

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 31-37

Iudǽi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi

quidem fregérunt crura et alteríus qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ». — Verbum Dómini.

6. DE SACRATISSIMO CORDE IESU

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate, ut infra:

Ant. ad introitum Ps 32, 11. 19

Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatiónem, ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut qui, dilécti Fílii tui Corde gloriántes,
eius præcípua in nos benefícia recólimus caritátis,
de illo donórum fonte cæléstI
supereffluéntem grátiam mereámur accípere.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui nobis in Corde Fílii tui,
nostris vulneráto peccátis,
infinítos dilectiónis thesáuros
misericórditer largíri dignáris,

concéde, quǽsumus,
ut, illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium,
dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1659-1681.

Super oblata

Réspice, quǽsumus, Dómine,
ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum
et nostrórum expiátio delictórum. Per Christum.

Præfatio: De immensa caritate Christi.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Qui, mira caritáte, exaltátus in cruce,
pro nobis trádidit semetípsum,
atque de transfíxo látere sánguinem fudit et aquam,
ex quo manárent Ecclésiæ sacraménta,
ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti,
iúgiter hauríent e fóntibus salútis in gáudio.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat.
Qui credit in me,
flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel: Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Sacraméntum caritátis, Dómine,
sancta nos fáciat dilectióne fervére,
qua, ad Fílium tuum semper attrácti,
ipsum in frátribus agnóscere discámus.
Per Christum.

Vel prouti sequitur:

Ant. ad introitum Ps 32, 11. 19

Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatiónem,
ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.

Collecta

Fac nos, Dómine Deus, Cordis Fílii tui virtútibus índui
et afféctibus inflammári,
ut, eius imágini confórmes effécti,
ætérnæ redemptiónis mereámur esse partícipes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1659-1681.

Super oblata

Deus, Pater misericordiárum,
qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos,
Unigénitum tuum nobis ineffábili bonitáte donásti,

præsta, quǽsumus, ut, cum ipso in unum consummáti,
dignum tibi offerámus obséquium.
Per Christum.

Præfatio de Ss.mo Corde Iesu, p. 1657.

Ant. ad communionem — Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat.
Qui credit in me,
flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel: — Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Tui sacraménti caritátis partícipes effécti,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter implorámus,
ut Christo conformémur in terris,
et eius glóriæ consórtes fíeri mereámur in cælis.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Léctio libri Exodi — 34, 4 b-7 a. 8-9

In diébus illis:

De nocte consúrgens Móyses ascéndit in montem Sínai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum tábulas.

Cumque descendísset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo ínvocans nomen Dómini.

Quo transeúnte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, misericors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac verax, qui custódis misericórdiam in mília, qui aufers iniquitátem et scélera atque peccáta ».

Festinúsque Móyses curvátus est pronus in terram, et adórans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possídeas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 8-9. 10 et 14 (℟.: 6 a)

℟. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. ℟.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sæculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ℟.

8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. ℟.

10 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
14 Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. ℟.

2

Dilexit vos Dominus et elegit vos.

Léctio libri Deuteronómii 7, 6-11

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Pópulus sanctus es Dómino Deo tuo. Te elégit Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiáris de cunctis pópulis qui sunt super terram.

Non quia cunctas gentes número vincebátis, vobis iunctus est Dóminus et elégit vos, cum ómnibus sitis pópulis paucióres; sed quia diléxit vos Dóminus et custodívit iuraméntum, quod iurávit pátribus vestris, edu-xítque vos in manu forti et redémit de domo servitútis, de manu Pharaónis regis Ægýpti.

Et scies quia Dóminus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcépta eius in mille generatiónes; et reddens odiéntibus se statim, ita ut dispérdat eos et ultra non dífferat, prótinus eis restítuens quod meréntur.

Custódi ergo præcépta et cæremónias atque iudícia, quæ ego mando tibi hódie ut fácias ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 1-2. 4-5. 11-12. 18-19. 20-21 (℟.: 5 b)

℟. Misericórdia Dómini plena est terra.

1 Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. ℟.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.
12 Beáta gens cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. ℟.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. ℟.

3

Amavit eos elegitque semen eorum post eos.

Léctio libri Deuteronómii 10, 12-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Et nunc, Israel, quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut tímeas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius et díligas eum; ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo et in tota ánima tua, custodiásque mandáta Dómini et cæremónias eius, quas ego hódie præcípio tibi, ut bene sit tibi?

En Dómini Dei tui cælum est et cælum cæli, terra et ómnia quæ in ea sunt; et tamen pátribus tuis conglutinátus est Dóminus et amávit eos elegítque semen

eórum post eos, id est vos de cunctis géntibus, sicut hódie comprobátur.

Circumcídite ígitur præpútium cordis vestri, et cervícem vestram ne indurétis ámplius, quia Dóminus Deus vester ipse est Deus deórum et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens et terríbilis, qui persónam non áccipit nec múnera, facit iudícium pupíllo et víduæ, amat peregrínum et dat ei victum atque vestítum. Et vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægýpti.

Dóminum Deum tuum timébis et ei soli sérvies, ipsi adhærébis iurabísque in nómine illíus. Ipse est laus tua et Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnália et terribília, quæ vidérunt óculi tui.

In septuagínta animábus descendérunt patres tui in Ægýptum; et ecce nunc multiplicávit te Dóminus Deus tuus sicut astra cæli ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 8-9. 10 et 14 (℟. : 6 a)

℟. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. ℟.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sæculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ℟.

8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. ℟.

10 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
14 Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. ℟.

4

Si mulier infantem suum oblita fuerit,
ego tamen non obliviscar tui.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 49, 13-15

Laudáte, cæli, et exsúlta, terra; iubiláte, montes, laudem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum et páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: « Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei ». « Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non misereátur fílio úteri sui? Et si illa oblíta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (℟.: 9 a)

℟. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. ℟.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. ℟.

6 Respícite ad eum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum
et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum. ℟.

5

In caritate perpetua dilexi te.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ 31, 1-4

« In témpore illo, dicit Dóminus, ero Deus univérsis cognatiónibus Israel, et ipsi erunt mihi in pópulum ».
Hæc dicit Dóminus: « Invénit grátiam in desérto pópulus, qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam Israel. Longe Dóminus appáruit mihi. Et in caritáte perpétua diléxi te; ídeo attráxi te míserans, rursúmque ædificábo te, et ædificáberis, virgo Israel: adhuc ornáberis týmpanis tuis, et egrediéris in choro ludéntium ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (℟.: 3)

℟. Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris.

2 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
3 Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris. ℟.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiónes eius,
mementóte quóniam excélsum est nomen eius. ℟.

5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.
6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. ℟.

6

Ego pascam oves meas et ego eas accubare faciam.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 34, 11-16

Hæc dicit Dóminus Deus: « Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas: sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et calíginis.

Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ.

In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod períerat requíram, et quod abiéctum erat redúcam, et quod confráctum fúerat alligábo, et quod infírmum fúerat consolidábo, et quod pingue et forte custódiam, et pascam illas in iudício ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
in páscuis viréntibus me collocávit,
2 super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.

3 Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

7

Conversum est in me cor meum.

Léctio libri Osée prophétæ 11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus: « Puer Israel et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et ego, quasi nutrícius Ephraim, portábam eos in brácchiis meis, et nesciérunt quod curárem eos.

In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est pænitúdo mea. Non fáciam furórem iræ meæ, non convértar ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui sanctus, et non ingrédiar civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 et 10 (℟.: 17)

℟. Misericórdia Dómini ab ætérno super timéntes eum.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ℟.

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℟.

6 Fáciens iustítias Dóminus,
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
7 Notas fecit vias suas Móysi,
fíliis Israel adinventiónes suas. ℟.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

Cenabo cum illo et ipse mecum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

3, 14 b. 20-22

Hæc dicit Amen, testis fidélis et verus, princípium creatúræ Dei: « Ecce sto ad óstium et pulso: si quis audíerit vocem meam et aperúerit iánuam, introíbo ad illum et cenábo cum illo et ipse mecum.

Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo;

sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius. Qui habet aurem áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 32, 1-2. 4-5. 11-12. 18-19. 20-21 (℟.: 5 b)

℟. Misericórdia Dómini plena est terra.
vel Allelúia.

1 Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. ℟.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ℟.

11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.
12 Beáta gens cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. ℟.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. ℟.

20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. ℟.

2

Redemisti Deo in sanguine tuo.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 5, 6-12

Ego Ioánnes vidi in médio throni et quáttuor ani-

málium et in médio seniórum Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei missi in omnem terram.

Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno. Et, cum accepísset librum, quáttuor animália et vigínti quáttuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas et phíalas áureas plenas incensórum, quæ sunt oratiónes sanctórum.

Et cantant novum cánticum dicéntes: « Dignus es accípere librum et aperíre signácula eius, quóniam occísus es et redemísti Deo in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti eos Deo nostro Regnum et sacerdótes, et regnábunt super terram ».

Et vidi, et audívi vocem angelórum multórum in circúitu throni et animálium et seniórum; et erat númerus eórum myríades myríadum et mília mílium dicéntium voce magna: « Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divítias et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1668.

Lectio secunda

1

Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 5-11

Fratres:

Spes non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. Multo ígitur magis iustificáti nunc in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii eius, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus.

Verbum Dómini.

2

Secundum divitias gratiæ eius,
qua superabundavit in nobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-10

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo in

dispensatiónem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra sunt.
Verbum Dómini.

3

Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
3, 8-12

Fratres:

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii abscónditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit; ut innotéscat nunc principátibus et potestátibus in cæléstibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei, secúndum propósitum sæculórum, quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius. — Verbum Dómini.

4

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
3, 14-19

Fratres:

Flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Iesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur; ut det vobis, secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum eius in interiórem hóminem; habitáre Christum per fidem in córdibus vestris; in caritáte radicáti et fundáti, ut valeátis com-

prehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímitas et profúndum; scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. — Verbum Dómini.

5

In viscéribus Christi Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses 1, 8-11

Fratres:

Testis mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Christi Iesu. Et hoc oro, ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia et omni sensu, ut probétis potióra, ut sitis sincéri et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu iustítiæ, qui est per Iesum Christum in glóriam et laudem Dei. — Verbum Dómini.

6

Dilexit nos.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-16

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam cáritas ex Deo est; et omnis qui díligit, ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si dili-

gámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est. In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo.

Et nos cognóvimus et credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritáte in Deo manet, et Deus in eo manet.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Mitis sum et humilis corde.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 11, 29 ab

(℟. Allelúia). ℣. Tóllite iugum meum super vos,
dicit Dóminus,
et díscite a me, quia mitis sum
et húmilis corde. (℟. Allelúia).

Gaudium erit in cælo super uno peccatore pænitentiam agente.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 15, 1-10

In illo témpore:

Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.

Et murmurábant pharisǽi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis! »

Et ait ad illos parábolam istam, dicens: « Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, et, si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagintanóvem in desérto, et vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat illam?

Et, cum invénerit eam, impónit in úmeros suos gaudens, et véniens domum cónvocat amícos et vicínos, dicens illis: " Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ períerat ".

Dico vobis: Ita gáudium erit in cælo super uno peccatóre pæniténtiam agénte, quam super nonagintanóvem iustis, qui non índigent pæniténtia.

Aut quæ múlier habens drachmas decem; si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam et evérrit domum, et quærit diligénter, donec invéniat?

Et, cum invénerit, cónvocat amícas et vicínas, dicens: “ Congratulámini mihi, quia invéni drachmam, quam perdíderam ”.

Ita, dico vobis, gáudium fit coram ángelis Dei super uno peccatóre pæniténtiam agénte ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 11, 28

(℟. Allelúia). ℣. Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.

Et murmurábant pharisǽi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis! »

Et ait ad illos parábolam istam, dicens: « Homo quidam habébat duos fílios, et dixit adulescéntior ex illis patri: “ Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit ”. Et divísit illis substántiam.

Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre profféctus est in regiónem longínquam; et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et, postquam ómnia consummásset, facta est fames válida in regióne illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhǽsit uni cívium regiónis illíus, et misit illum in villam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat saturári de síliquis, quas porci manducábant; et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: " Quanti mercenárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te: et iam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis ".

Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est; et accúrrens cécidit super collum eius, et osculátus est illum.

Dixítque ei fílius: " Pater, peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocári fílius tuus ".

Dixit autem pater ad servos suos: " Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius, et calceaménta in pedes, et addúcite vítulum saginátum, occídite, et manducémus et epulémur; quia hic fílius meus mórtuus erat, et revíxit: períerat, et invéntus est ". Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros; et vocávit unum de servis, et interrogávit quæ hæc essent.

Isque dixit illi: " Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit ". Indignátus est autem et nolébat introíre; pater ergo illíus egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respóndens dixit patri suo: " Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum, ut cum amícis meis

epulárer; sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum ”.

At ipse dixit illi: “ Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt. Epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat, et revíxit; períerat, et invéntus est ” ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus,
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. (℟. Allelúia).

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 10, 11-18

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit — et lupus rapit eas et dispérgit, — quia mercenárius est et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor.

Proptérea me Pater díligit, quia ego pono ánimam meam, ut íterum sumam eam. Nemo tollit eam a me,

sed ego pono eam a meípso. Potestátem hábeo ponéndi eam, et potestátem hábeo íterum suméndi eam: hoc mandátum accépi a Patre meo ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 9

(℟. Allelúia). ℣. Sicut diléxit me Pater,
et ego diléxi vos;
manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Manete in me, et ego in vobis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis. In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 9

(℟. Allelúia). ℣. Sicut diléxit me Pater,
et ego diléxi vos;
manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem,
sicut dilexi vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem.

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus,
et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. (℟. Allelúia).

Dilexisti eos, sicut me dilexisti.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo, ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti.

Et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 10 b

(℟. Allelúia). ℣. Deus prior diléxit nos,
et misit Fílium suum
propitiatiónem pro peccátis nostris.
(℟. Allelúia).

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 31-37

Iudǽi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura et alteríus qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

7. DE SPIRITU SANCTO

In hac Missa adhibetur color ruber.

A

Ant. ad introitum — Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris,
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Deus, qui corda fidélium
Sancti Spíritus illustratióne docuísti,

da nobis in eódem Spíritu recta sápere,
et de eius semper consolatióne gaudére.
Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1687-1695, vel in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1126-1151.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, obláta sanctífica,
et corda nostra
Sancti Spíritus illustratióne emúnda.
Per Christum.

Præfatio I de Spiritu Sancto: De missione Spiritus a Domino in Ecclesiam.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, ascéndens super omnes cælos
sedénsque ad déxteram tuam,
promíssum Spíritum Sanctum
in fílios adoptiónis effúdit.

Quaprópter nunc et usque in sǽculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Ps 67, 29

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem.

Post communionem

Sancti Spíritus, Dómine,
corda nostra mundet infúsio,
et sui roris íntima aspersióne fecúndet.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Cf. Io 14, 26; 15, 26

Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus.

Collecta

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procédit illúminet,
et indúcat in omnem,
sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Vel:

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur,
et quem nullum latet secrétum,
purífica per infusiónem Spíritus Sancti
cogitatiónes cordis nostri,
ut te perfécte dilígere
et digne laudáre mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1687-1695, vel in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1126-1151.

Super oblata

Inténde, quǽsumus, Dómine, spiritálem hóstiam
altáribus tuis piæ devotiónis stúdio propósitam,
et da fámulis tuis spíritum rectum,
ut fides eórum hæc dona tibi concíliet,
et comméndet humílitas. Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto: De actione Spiritus in Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui síngulis quibúsque tempóribus aptánda dispénsas,
mirísque modis Ecclésiæ tuæ gubernácula moderáris.
Virtúte enim Spíritus Sancti
ita eam adiuváre non désinis,
ut súbdito tibi semper afféctu
nec in tribulatióne supplicáre defíciat,
nec inter gáudia grátias reférre desístat,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Io 15, 26; 16, 14

Spíritus qui a Patre procédit,
ille me clarificábit, dicit Dóminus.

Post communionem

Dómine Deus noster,
qui nos vegetáre dignátus es cæléstibus aliméntis,
suavitátem Spíritus tui
penetrálibus nostri cordis infúnde,
ut, quæ temporáli devotióne percépimus,
sempitérno múnere capiámus.
Per Christum.

C

Ant. ad introitum Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me,
evangelizáre paupéribus misit me, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui univérsam Ecclésiam tuam
in omni gente et natióne sanctíficas,
in totam mundi latitúdinem Spíritus tui dona defúnde,
ut, quod in ipsis evangélicæ prædicatiónis exórdiis
tua est operáta dignátio,
nunc quoque per credéntium corda diffúndat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Spíritu régimur,
cuius protectióne servámur,
prætende nobis misericórdiam tuam,
et exorábilis tuis esto supplícibus,
ut in te credéntium fides
tuis semper benefíciis adiuvétur.
Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1687-1695, vel in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1126-1151.

Super oblata

Sacrifícia, Dómine, tuis obláta conspéctibus,
ignis Spíritus sanctíficet,
qui discipulórum Fílii tui corda succéndit.
Per Christum.

Præfatio de Spiritu Sancto I, p. 1683, vel II, p. 1685.

Ant. ad communionem Ps 103, 30

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta profíciant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabíliter infudísti.
Per Christum.

Lectio prima

1

Vocatum est Babel,
quia ibi confusum est labium universæ terræ.

Léctio libri Génesis 11, 1-9

Erat terra lábii unius et sermónum eorúndem. Cumque proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo.

Dixítque alter ad próximum suum: « Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni ». Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto. Et dixérunt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim, cuius culmen pertíngat ad cælum, et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras ».

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam; et dixit: « Ecce unus est pópulus et unum lábium ómnibus: cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui ».

Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras; et cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcírco vocátum est nomen eius Babel, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ; et inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1691.

2

Descendit Dominus coram omni plebe super montem Sinai.

Léctio libri Exodi 19, 3-8 a. 16-20 b

In diébus illis:

Móyses ascéndit ad Deum, vocavítque eum Dóminus de monte, et ait: « Hæc dices dómui Iacob, et annuntiábis fíliis Israel:

" Vos ipsi vidístis quæ fécerim Ægýptiis, quómodo portáverim vos super alas aquilárum et assúmpserim mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum sacerdotále et gens sancta ". Hæc sunt verba quæ loquéris ad fílios Israel ».

Venit Móyses et, convocátis maióribus natu pópuli,

expósuit omnes sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque omnis pópulus simul: « Cuncta, quæ locútus est Dóminus, faciémus ».

Iamque advénerat tértius dies, et mane inclarúerat; et ecce cœpérunt audíri tonítrua ac micáre fúlgura, et nubes densíssima operíre montem, clangórque búcinæ vehementius perstrepébat; et tímuit pópulus qui erat in castris. Cumque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radíces montis.

Totus autem mons Sínai fumábat, eo quod descendísset Dóminus super eum in igne, et ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce; erátque omnis mons terríbilis. Et sónitus búcinæ paulátim crescébat in maius, et prolíxius tendebátur. Móyses loquebátur, et Deus respondébat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínai in ipso montis vértice, et vocávit Móysen in cacúmen eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1691.

3

Ossa arida, intromittam in vos spiritum, et vivetis.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 37, 1-14

In diébus illis:

Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini, et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus; et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, siccáque veheménter.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? » Et dixi: « Dómine Deus, tu nosti ».

Et dixit ad me: « Vaticináre de óssibus istis, et dices eis: " Ossa árida, audíte verbum Dómini ". Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: " Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis: et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem, et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótio, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad iunctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt, et exténta est in eis cutis désuper. Et spíritum non habébant.

Et dixit ad me: « Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: " Hæc dicit Dóminus Deus: A quáttuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi, et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt, steterúntque super pedes suos, exércitus grandis nimis valde.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est. Ipsi dicunt: " Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus ". Proptérea vaticináre et dices ad eos: " Hæc dicit Dóminus Deus:

Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel; et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram, et sciétis quia ego Dóminus: locútus sum et feci ", ait Dóminus Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1691.

4

Super servos meos et ancillas effundam Spiritum meum.

Léctio libri Ioélis prophétæ 2, 28-32

Hæc dicit Dóminus:

« Effúndam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri et fíliæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiónes vidébunt; sed et super servos meos et ancíllas in diébus illis effúndam spíritum meum.

Et dabo prodígia in cælo et in terra, sánguinem et ignem et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat Dies Dómini magnus et horríbilis.

Et erit: omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit, quia in monte Sion et in Ierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus, et in resíduis quos Dóminus vocáverit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 103, 1-2 a. 24 et 35 c. 27-28. 29 bc-30 (℟.: cf. 30)

℟. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiónem et decórem induísti,
2 amíctus lúmine sicut vestiménto. ℟.
24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua.
35 Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟.

27 Omnia a te exspéctant,
ut des illis escam in témpore suo.
28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. ℟.
29 Revocábis spíritum eórum, et defícient,
et in púlverem suum reverténtur.
30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. ℟.

5

Repleti sunt omnes Spiritu Sancto et cœperunt loqui.

Léctio Actuum Apostolórum 2, 1-11

Cum compleréntur dies Pentecóstes erant omnes páriter in eódem loco. Et factus est repénte de cælo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis et replévit totam domum ubi erant sedéntes: et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum, et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui áliis linguis prout Spíritus dabat éloqui illis.

Erant autem in Ierúsalem habitántes Iudǽi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cælo est; facta autem hac voce, convénit multitúdo et confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem et mirabántur dicéntes:

« Nonne ecce omnes isti qui loquúntur Galilǽi sunt? Et quómodo nos audímus unusquísque própria lingua nostra in qua nati sumus? Parthi et Medi et Ælamítæ, et qui hábitant Mesopotámiam, Iudǽam quoque et Cappadóciam, Pontum et Asiam, Phrýgiam quoque et Pamphýliam, Ægýptum et partes Líbyæ quæ

est circa Cyrénem, et ádvenæ Románi, Iudǽi quoque et prosélyti, Cretes et Arabes, audímus loquéntes eos nostris linguis magnália Dei ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24 ac. 29 bc-30. 31 et 34 (℟.: cf. 30)

℟. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
impléta est terra creatúra tua. ℟.

29 Revocábis spíritum eórum, et defícient,
et in púlverem suum reverténtur.
30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. ℟.

31 Sit glória Dómini in sǽculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. ℟.

Lectio secunda

1

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
8, 22-27

Fratres:

Scimus quod omnis creatúra congemíscit et compárturit usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi

primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus; spes autem quæ vidétur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam exspectámus.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram; nam quid orémus sicut opórtet nescímus, sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabílibus; qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

2

In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 12, 3 b-7. 12-13

Fratres:

Nemo potest dícere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto.

Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus; et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus; et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, ómnia autem membra córporis cum sint multa unum corpus sunt, ita et Christus: étenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudǽi sive Græci, sive servi sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
(℟. Allelúia).

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
7, 37-39

In novíssimo die magno festivitátis stabat Iesus et clamávit dicens:

« Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu quem acceptúri erant credéntes in eum: nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glorificátus. — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium;
et tui amóris in eis ignem accénde.
(℟. Allelúia).

Sicut misit me Pater, ego mitto vos:
accipite Spiritum Sanctum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
20, 19-23

Cum esset sero die illo prima sabbatórum, et fores

essent clausæ ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus et stetit in médio et dicit eis: « Pax vobis ». Et hoc cum dixísset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ». Et cum hoc dixísset, insufflávit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remíssa sunt eis, quorum retinuéritis, reténta sunt ». — Verbum Dómini.

8. DE BEATA MARIA VIRGINE

A

Sumitur Missa de Communi B. Mariæ Virginis, p. 812, iuxta diversa anni tempora. Lectiones sumuntur de eodem Communi, pp. 818-849.

B

DE BEATA MARIA ECCLESIÆ MATRE

Ant. ad introitum Cf. Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unanímiter
in oratióne cum María, matre Iesu.

Collecta

Deus, misericordiárum Pater,
cuius Unigénitus, cruci affíxus,
beátam Maríam Vírginem, Genetrícem suam,
Matrem quoque nostram constítuit,
concéde, quǽsumus,
ut, eius cooperánte caritáte, Ecclésia tua
in dies fecúndior prolis sanctitáte exsúltet
et in grémium suum
cunctas áttrahat famílias populórum.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi B. Mariæ Virginis, pp. 818-849.

Super oblata

Súscipe, Dómine, oblatiónes nostras
et in mystérium salútis convérte,
cuius virtúte
et caritáte Vírginis Maríæ, Ecclésiæ Matris, inflammémur
et óperi redemptiónis cum ea árctius sociári mereámur.
Per Christum.

Præfatio: De Maria, forma et matre Ecclesiæ.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et te in celebratióne beátæ Maríæ Vírginis
débitis magnificáre præcóniis.

Quæ Verbum tuum immaculáto corde suscípiens
virgíneo méruit sinu concípere
atque, páriens Conditórem, Ecclésiæ fovit exórdia.

Quæ iuxta crucem testaméntum divínæ caritátis accípiens
univérsos hómines in fílios assúmpsit,
Christi morte ad supérnam vitam generátos.

Quæ, cum Apóstoli Promíssum exspectárent tuum,
supplicatiónem suam discipulórum précibus iungens,
exémplar éxstitit orántis Ecclésiæ.

Ad glóriam autem evécta cælórum,
Ecclésiam peregrinántem matérno proséquitur amóre
eiúsque gressus ad pátriam tuétur benígna,
donec dies Dómini gloriósus advéniat.

Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Cf. Io 2, 1. 11

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilǽæ,
et erat mater Iesu ibi;
tunc fecit inítium signórum Iesus
et manifestávit glóriam suam,
et credidérunt in eum discípuli eius.

Vel: Cf. Io 19, 26-27

Ex cruce pendens
dixit Iesus discípulo, quem diligébat:
Ecce mater tua.

Post communionem

Sumpto, Dómine, pígnore redemptiónis et vitæ,
súpplices adprecámur,
ut Ecclésia tua, matérna Vírginis ope,
et Evangélii præcónio univérsas gentes erúdiat
et Spíritus effusióne orbem terrárum adímpleat.
Per Christum.

C

DE SS.MO NOMINE MARIÆ

Sumitur Missa de Communi B. Mariæ Virginis, p. 812, iuxta diversa anni tempora, cum sequenti collecta:

Collecta

Deus, cuius Fílius in ara crucis exspírans
beatíssimam Vírginem Maríam
Matrem vóluit esse nostram, quam suam elégerat,
concéde propítius,
ut, qui sub eius præsídium secúre confúgimus,
matérno invocáto nómine confortémur. Per Dóminum.

Lectiones aptiores sumantur de eodem Communi, pp. 818-849.

9. DE SANCTIS ANGELIS

A

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius;
poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius,
ad audiéndam vocem sermónum eius.

Collecta

Deus, qui miro órdine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Lectiones de festo Ss. Archangelorum, die 29 septembris, ut infra, pp. 1703-1705; vel Ss. Angelorum Custodum, die 2 octobris, ut infra, pp. 1701-1702.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes, ut eásdem,

angélico ministério in conspéctum tuæ maiestátis delátas,
et placátus accípias,
et ad salútem nostram proveníre concédas.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 642.

Ant. ad communionem — Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Pane cæléstí reféctí, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, eius fortitúdine roboráti,
sub Angelórum fidéli custódia,
fortes, salútis progrediámur in via.
Per Christum.

B

Dici potest etiam Missa de Ss. Angelis Custodibus, ut die 2 octobris, ut infra:

Ant. ad introitum — Dan 3, 58

Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dóminum,
hymnum dícite, et superexaltáte eum in sǽcula.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia
sanctos Angelos tuos
ad nostram custódiam míttere dignáris,
largíre supplícibus tuis,
et eórum semper protectióne defendi,
et ætérna societáte gaudére.
Per Dóminum.

Lectio prior

Præcedet te angelus meus.

Léctio libri Exodi 23, 20-23 a

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego mittam ángelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem eius, nec contemnéndum putes, quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem eius et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Præcedétque te ángelus meus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 3-4. 5-6. 10-11 (℟.: 11)

℟. Angelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

1 Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
2 Dicet Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». ℟.

3 Quóniam ipse liberábit te de láqueo venántium
et a verbo malígno.
4 Alis suis obumbrábit tibi,
et sub pennas eius confúgies. ℟.

5 Scutum et loríca véritas eius;
non timébis a timóre noctúrno,
6 a sagítta volánte in die,
a peste perambulánte in ténebris,
ab extermínio vastánte in merídie. ℟.

10 Non accédet ad te malum,
et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
11 Quóniam ángelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℟.

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 102, 21

(℟. Allelúia). ℣. Benedícite Dómino,
omnes virtútes eius,
minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.
(℟. Allelúia).

Evangelium

Angeli eorum semper vident faciem Patris mei qui in cælis est.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 18, 1-5. 10

In illa hora accessérunt discípuli ad Iesum dicéntes: « Quis, putas, maior est in Regno cælórum? »

Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum et dixit: « Amen dico vobis: Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in Nómine meo, me súscipit.

Vidéte ne contemnátis unum ex his pusíllis; dico enim vobis, quia ángeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera,
quæ pro sanctórum Angelórum tuórum
veneratióne deférimus,
et concéde propítius,

ut, perpétuis eórum præsídiis,
a præséntibus perículis liberémur,
et ad vitam felíciter perveniámus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 642.

Ant. ad communionem — Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Quos tantis, Dómine, in vitam ætérnam
dignáris páscere sacraméntis,
angélico ministério dírige in viam salútis et pacis.
Per Christum.

Lectio prior *

Milia milium ministrabant ei.

Léctio libri Daniélis prophétæ — 7, 9-10. 13-14

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit. Vestiméntum eius cándidum quasi nix, et capílli cápitis eius quasi lana munda, thronus eius flammæ ignis, rotæ eius ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie eius, mília mílium ministrábant ei, et décies mílies centéna mília assistébant ei. Iudícium sedit, et libri apérti sunt.

Aspiciébam ergo in visióne noctis, et ecce cum núbibus cæli quasi fílius hóminis veniébat, et usque ad antíquum diérum pervénit. Et in conspéctu eius obtulérunt eum, et dedit ei potestátem et honórem et re-

gnum, et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient; potéstas eius, potéstas ætérna, quæ non auferétur, et regnum eius, quod non corrumpétur.
Verbum Dómini.

Vel

Michael et angeli eius prœliabantur cum dracone.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
12, 7-12 a

Factum est prœ́lium in cælo: Míchael et ángeli eius ut prœliaréntur cum dracóne, et draco pugnávit et ángeli eius; et non váluit, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo. Et proiéctus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui vocátur Diábolus et Sátanas, qui sedúcit univérsum orbem, proiéctus est in terram, et ángeli eius cum illo proiécti sunt.
Et audívi vocem magnam in cælo dicéntem: « Nunc facta est salus et virtus et Regnum Dei nostri et potéstas Christi eius, quia proiéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte; et ipsi vicérunt illum propter sánguinem Agni et propter verbum testimónii sui; et non dilexérunt ánimam suam usque ad mortem. Proptérea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 b-3. 4-5 (℟.: 1 c)

℟. In conspéctu angelórum psallam tibi, Dómine.

1 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi,
2 adorábo ad templum sanctum tuum. ℟.

Et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam,
quóniam magnificásti super omne nomen elóquium tuum.
3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. ℟.

4 Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ,
quia audiérunt elóquia oris tui.
5 Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini. ℟.

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ps 102, 21

(℟. Allelúia). ℣. Benedícite Dómino,
omnes virtútes eius,
minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.
(℟. Allelúia).

Evangelium

Videbitis angelos Dei ascendentes et descendentes supra Filium hominis

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem — 1, 47-51

In illo témpore:

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsquam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te ».

Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei, tu rex es Israel ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: " Vidi te sub ficu ", credis? maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen, amen dico vobis: Vidébitis cælum apértum, et ángelos Dei ascendéntes et descendéntes supra Fílium hóminis ».

Verbum Dómini.

10. DE S. IOSEPH

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum — Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph
sanctíssimæ Genetrícis Fílii tui sponsum
elígere dignátus es,
præsta, quǽsumus,
ut, quem protectórem venerámur in terris,
intercessórem habére mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Lectiones de sollemnitate S. Ioseph, die 19 martii, ut supra, pp. 736-739, vel de memoria S. Ioseph Opificis, die 1 maii, ut supra, pp. 758-761.

Super oblata

Laudis hóstiam immolatúri, Pater sancte,
supplíciter postulámus,
ut in ministério nostro beáti Ioseph précibus foveámur,
cui dedísti Unigénitum tuum
vice in terris custodíre patérna.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratióne), p. 643.

Ant. ad communionem Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis:
intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

His recreáti, Dómine, vivíficis sacraméntis,
in iustítia tibi semper et sanctitáte vivámus,
beáti Ioseph exémplo et intercessióne,
qui magnis tuis perficiéndis mystériis
vir iustus et obœdiens ministrávit.
Per Christum.

Dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de sollemnitate, ut die 19 martii (p. 736); vel de S. Ioseph Opifice, ut die 1 maii (p. 758).

11. DE OMNIBUS SANCTIS APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum Io 15, 16

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta

Beatórum Apostolórum honóre contínuo
Ecclésia tua, Dómine, semper exsúltet,
ut his præsúlibus gubernétur,
quorum doctrína gaudet et méritis. Per Dóminum.

Lectiones de festo Ss. Simonis et Iudæ, die 28 octobris, ut infra:

Lectio prior

Superædificati super fundamentum Apostolorum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et prophetárum, ipso summo anguIári lápide Christo Iesu; in quo omnis ædificátio compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 2-3. 4-5 (℟.: 5 a)

℟. In omnem terram exívit sonus eórum.

2 Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
3 Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. ℟.

4 Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.
5 In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. ℟.

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur;
te gloriósus Apostolórum chorus laudat,
Dómine. (℟. Allelúia).

Evangelium

Elegit duodecim ex ipsis,
quos et Apostolos nominavit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 6, 12-19

Factum est in illis diébus éxiit Iesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei.

Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos et Apóstolos nominávit: Simónem, quem et cognominávit Petrum, et Andréam fratrem eius, et Iacóbum et Ioánnem, et Philíppum et Bartholomǽum, et Matthǽum et Thomam, et Iacóbum Alphǽi et Simónem, qui vocátur Zelótes, et Iudam Iacóbi et Iudam Iscarioth, qui fuit próditor.

Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba multa discipulórum eius, et multitúdo copiósa plebis ab omni Iudǽa et Ierúsalem et marítima Tyri et Sidónis, qui venérunt ut audírent eum et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis curabántur.

Et omnis turba quærébant eum tángere, quia virtus de illo exíbat et sanábat omnes. — Verbum Dómini.

Super oblata

Effúnde in nos, Dómine,
quem in Apóstolos effudísti abúnde,
Spíritum Sanctum tuum,
ut cognoscámus ea, quæ per eos nobis donásti,
et sacrifícium laudis ad glóriam tuam rite offerámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 644-645.

Ant. ad communionem Mt 19, 28

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes,
iudicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, Deus, cum exsultatióne et simplicitáte cordis perseveráre in doctrína Apostolórum,
in fractióne panis communicántes et oratiónibus.
Per Christum.

12. DE SS. PETRO ET PAULO, APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber. Dicitur Missa ut in Vigilia sollemnitatis eorundem apostolorum, ut infra:

Ant. ad introitum

Petrus apóstolus et Paulus doctor géntium,
ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster,
beatórum apostolórum Petri et Pauli
intercessiónibus subleviári,
ut per quos Ecclésiæ tuæ
supérni múneris rudiménta donásti,
per eos subsídia perpétuæ salútis impéndas.
Per Dóminum.

Lectiones de memoria dedicationis basilicarum eorundem Apostolorum, die 18 novembris, ut infra:

Lectio prior

Sic venimus Romam.

Léctio Actuum Apostolórum 28, 11-16. 30-31

Post menses tres, navigávimus in nave alexandrína, quæ in ínsula Mélita hiemáverat, cui erat insígne Cástorum. Et, cum venissémus Syracúsam, mánsimus ibi tríduo. Inde solvéntes devénimus Rhégium, et post unum diem, superveniénte austro, secúnda die vénimus Putéolos; ubi, invéntis frátribus, rogáti sumus manére apud eos dies septem, et sic vénimus Romam.

Et inde, cum audíssent de nobis fratres, occurrérunt nobis usque ad Appii Forum et Tres Tabérnas; quos cum vidísset Paulus, grátias agens Deo, accépit fidúciam.

Cum pervenissémus autem Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite.

Mansit autem biénnio toto in suo condúcto; et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædicans Regnum Dei et docens quæ sunt de Dómino Iesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (℟.: 2 b)

℟. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius,
et brácchium sanctum eius. ℟.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. ℟.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. ℟.

5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. ℟.

Alleluia et Versus ante Evangelium

(℟. Allelúia). ℣. Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur;
te gloriósus Apostolórum chorus laudat,
Dómine. (℟. Allelúia).

Evangelium

Iube me venire ad te super aquas.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
14, 22-33

Postquam saturáta est turba, statim iussit Iesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et, dimíssis turbis, ascéndit in montem solus oráre. Véspere autem facto, solus erat ibi.

Navícula autem iam multis stádiis a terra distábat, flúctibus iactáta; erat enim contrárius ventus.

Quarta autem vigília noctis, venit ad eos ámbulans supra mare.

Discípuli autem, vidéntes eum supra mare ambulántem, turbáti sunt dicéntes: « Phantásma est »; et præ timóre clamavérunt.

Statímque Iesus locútus est eis, dicens: « Habéte fidúciam: ego sum, nolíte timére ».

Respóndens autem ei Petrus, dixit: « Dómine, si tu es, iube me veníre ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ». Et descéndens Petrus de navícula, ambulávit super aquas et venit ad Iesum.

Videns vero ventum válidum tímuit, et cum cœpísset mergi, clamávit dicens: « Dómine, salvum me fac ».

Contínuo autem Iesus, exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: « Módicæ fídei, quare dubitásti? » Et, cum ascendíssent in navículam, cessávit ventus.

Qui autem in navícula erant, adoravérunt eum, dicéntes: « Vere Fílius Dei es ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera, Dómine, tuis altáribus adhibémus,
de beatórum apostolórum Petri et Pauli
sollemnitátibus gloriántes,
ut quantum sumus de nostro mérito formidántes,
tantum de tua benignitáte gloriémur salvándi.
Per Christum.

Præfatio: De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia nos beáti apóstoli Petrus et Paulus
tua dispositióne lætíficant:
hic princeps fídei confiténdæ,
ille intellegéndæ clarus assértor;
hic relíquiis Israel instítuens Ecclésiam primitívam,
ille magíster et doctor géntium vocandárum.
Sic divérso consílio unam Christi famíliam congregántes,
par mundo venerábile, una coróna sociávit.

Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Vel præfatio I de Apostolis, p. 644.

Ant. ad communionem — Io 21, 15. 17

Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Dómine, tu ómnia nosti, tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Cæléstibus sacraméntis, quǽsumus, Dómine,
fidéles tuos corróbora,
quos Apostolórum doctrína illuminásti.
Per Christum.

13. DE S. PETRO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum — Lc 22, 32

Dicit Dóminus Simóni Petro:
Ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua,
et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos.

Collecta

Deus, qui beáto Petro apóstolo tuo,
collátis clávibus regni cæléstis,
ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti,
concéde, ut, intercessiónis eius auxílio,
a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.
Per Dóminum.

Lectiones de festo Cathedræ S. Petri, die 22 februarii, p. 727.

Super oblata

Oblatiónem pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
súscipe propítius in commemoratióne beáti Petri apóstoli,
quem ad confiténdum te Deum vivum tuúmque Fílium
secréta revelatióne docuísti,
et gloriósa fecísti passióne
Magístro suo testimónium perhibére. Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 644.

Ant. ad communionem Mt 16, 16. 18

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respóndit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Post communionem

Ad convívium, Dómine, salútis admíssi,
beáti Petri apóstoli memóriam venerántes,
gratánter expóscimus,
ut Fílio tuo, qui solus verba vitæ habet,
iúgiter hæreámus,
quátenus oves gregis tui fidéles
ad páscua felíciter deducámur ætérna. Per Christum.

14. DE S. PAULO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum 2 Tim 1, 12; 4, 8

Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem iustus iudex.

Collecta

Dómine Deus,
qui beátum Paulum apóstolum
ad prædicándum Evangélium mirabíliter designásti,
da fide mundum univérsum ímbui,
quam ipse coram régibus gentibúsque portávit,
ut iúgiter Ecclésia tua cápiat augméntum. Per Dóminum.

Lectiones de festo Conversionis S. Pauli, die 25 ianuarii, ut infra:

Lectio prior*

Exsurgens baptizare, et ablue peccata tua, invocato Nomine Iesu.

Léctio Actuum Apostolórum 22, 3-16

In diébus illis: Dixit Paulus ad pópulum:

« Ego sum vir Iudǽus, natus in Tarso Cilíciæ, enutrítus autem in ista civitáte, secus pedes Gamáliel, erudítus iuxta veritátem patérnæ Legis, æmulátor Dei, sicut et vos omnes estis hódie; qui hanc viam persecútus sum usque ad mortem, álligans et tradens in custódias viros ac mulíeres, sicut et princeps sacerdótum testimónium mihi reddit et omne concílium; a quibus et epístolas accípiens ad fratres, Damáscum pergébam, ut addúcerem et eos qui ibi essent, vinctos in Ierúsalem, uti puniréntur.

Factum est autem, eúnte me et appropinquánte Damásco, circa médiam diem súbito de cælo circumfúlsit me lux copiósa, et décidi in terram et audívi vocem dicéntem mihi: " Saul, Saul, quid me perséqueris? "

Ego autem respóndi: " Quis es, Dómine? "

Dixítque ad me: " Ego sum Iesus Nazarénus, quem tu perséqueris ".

Et qui mecum erant lumen quidem vidérunt, vocem autem non audiérunt eius qui loquebátur mecum.

Et dixi: " Quid fáciam, Dómine? "

Dóminus autem dixit ad me: " Surgens vade Damáscum, et ibi tibi dicétur de ómnibus quæ statútum est tibi ut fáceres ".

Et, cum non vidérem præ claritáte lúminis illíus, ad manum dedúctus a comítibus veni Damáscum.

Ananías autem quidam, vir religiósus secúndum Legem, testimónium habens ab ómnibus habitántibus Iudǽis, véniens ad me et astans dixit mihi: " Saul frater, réspice ". Et ego eádem hora respéxi in eum.

At ille dixit: " Deus patrum nostrórum præordinávit te, ut cognósceres voluntátem eius, et vidéres Iustum, et audíres vocem ex ore eius; quia eris testis illi ad omnes hómines eórum quæ vidísti et audísti. Et nunc quid moráris? Exsúrgens baptizáre, et áblue peccáta tua, invocáto Nómine ipsíus " ». — Verbum Dómini.

Vel

Ego sum Iesus, quem tu persequeris.

Léctio Actuum Apostolórum 9, 1-22

In diébus illis:

Saulus, adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas, ut, si quos

invenísset huius viæ, viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Ierúsalem.

Et, cum iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damásco; et súbito circumfúlsit eum lux de cælo, et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi: « Saul, Saul, quid me perséqueris? »

Qui dixit: « Quis es, Dómine? »

Et ille: « Ego sum Iesus, quem tu perséqueris: sed surge et ingrédere civitátem, et dicétur tibi quid te opórteat fácere ».

Viri autem illi qui comitabántur cum eo stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra; apertísque óculis, nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum; et erat tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

Erat autem quidam discípulus Damásci nómine Ananías; et dixit ad illum in visu Dóminus: « Ananía! »

At ille ait: « Ecce ego, Dómine ».

Et Dóminus ad illum: « Surgens vade in vicum qui vocátur Rectus, et quære in domo Iudæ Saulum nómine Tarsénsem; ecce enim orat ». (Et vidit virum Ananíam nómine introeúntem et imponéntem sibi manus ut visum recípiat.)

Respóndit autem Ananías: « Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala sanctis tuis fécerit in Ierúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes qui ínvocant Nomen tuum ».

Dixit autem ad eum Dóminus: « Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet Nomen meum coram géntibus et régibus et fíliis Israel; ego enim osténdam illi, quanta opórteat eum pro Nómine meo pati ».

Et ábiit Ananías, et introívit in domum, et impónens ei manus dixit: « Saul frater, Dóminus misit me, Iesus

qui appáruit tibi in via qua veniébas, ut vídeas et impleáris Spíritu Sancto ». Et conféstim cecidérunt ab óculis eius tamquam squamæ, et visum recépit, et surgens baptizátus est. Et cum accepísset cibum confortátus est.

Fuit autem cum discípulis, qui erant Damásci, per dies áliquot. Et contínuo in synagógis prædicábat Iesum, quóniam hic est Fílius Dei.

Stupébant autem omnes qui audiébant, et dicébant: « Nonne hic est qui expugnábat in Ierúsalem eos qui invocábant nomen istud, et huc ad hoc vénerat ut vinctos illos dúceret ad príncipes sacerdótum? » Saulus autem magis convalescébat et confundébat Iudǽos, qui habitábant Damásci, affírmans quóniam hic est Christus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (℟.: Mc 16, 15)

℟. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.

vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli, ℟.

2 quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. ℟.

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 16

(℟. Allelúia). ℣. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat,
dicit Dóminus. (℟. Allelúia).

Evangelium

Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-18

In illo témpore: Appárens Iesus Undecim, dixit eis:

« Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et, si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit; super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Illo nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
fídei lúmine Spíritus perfúndat,
quo beátum Paulum apóstolum
ad glóriæ tuæ propagatiónem collustrávit.
Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 644.

Ant. ad communionem Gal 2, 20

In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.

Post communionem

Córporis et Sánguinis Fílii tui, Dómine,
communióne reféctis,
concéde, ut ipse Christus sit nobis vívere,

nihílque ab eius nos séparet caritáte,
et, beáto monénte Apóstolo,
in dilectióne cum frátribus ambulémus.
Per Christum.

15. DE UNO SANCTO APOSTOLO

Dicitur Missa ut in eius festivitate. Si vero una cum alio Apostolo celebratur, et textus Missæ minus concordant cum ipso, dicitur, cum colore rubro, Missa quæ sequitur.

Ant. ad introitum Ps 95, 2-3

Annuntiáte de die in diem salutáre Dei,
annuntiáte inter gentes glóriam eius.

Collecta

Róbora in nobis, Dómine, fidem,
qua Fílio tuo beátus N. apóstolus sincéro ánimo adhǽsit,
et præsta, ut, ipso deprecánte,
Ecclésia tua
cunctis géntibus salútis fiat sacraméntum.
Per Dóminum.

Sumuntur lectiones ut in eius festivitate. Si vero una cum alio Apostolo celebratur, et textus lectionum Missæ minus concordant cum ipso, lectiones sumuntur de Missa Ss. Simonis et Iudæ, die 28 octobris, ut supra, pp. 1708-1709.

Super oblata

Beáti N. apóstoli commemoratióne
tibi múnera deferéntes,
quǽsumus, Dómine,
ut, eius exémplo, digne Evangélio Christi conversántes,
fídei evangélicæ collaborémus.
Per Christum.

Præfatio II de Apostolis, p. 645.

Ant. ad communionem Lc 22, 29-30

Ego dispóno vobis,
sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo,
dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus salútis ætérnæ,
memóriam beáti N. apóstoli celebrántes,
quod sit nobis, quǽsumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futúræ.
Per Christum.

16. DE OMNIBUS SANCTIS

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti:
ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Collecta

Deus, omnis fons sanctitátis,
fac nos in nostra unumquémque vocatióne
digne ambuláre,
intercedéntibus Sanctis tuis,
quibus divisiónes gratiárum in terra
et unam in cælo mercédem gloriósam contulísti.
Per Dóminum.

Lectiones de sollemnitate Omnium Sanctorum, die 1 novembris, ut infra:

Lectio prima

Vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

7, 2-4. 9-14

Ego Ioánnes vidi álterum ángelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem sigíllum Dei vivi; et clamávit voce magna quáttuor ángelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: « Nolíte nocére terræ neque mari neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum ». Et audívi númerum signatórum: centum quadragínta quáttuor mília signáti, ex omni tribu filiórum Israel.

Post hæc vidi: et ecce turba magna, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis, stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eórum, et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Et omnes ángeli stabant in circúitu throni et seniórum et quáttuor animálium; et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum dicéntes: « Amen. Benedíctio et glória et sapiéntia et gratiárum áctio et honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen ».

Et respóndit unus de senióribus dicens mihi: « Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? »

Et dixi illi: « Dómine mi, tu scis ».

Et dixit mihi: « Hi sunt qui véniunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in sánguine Agni ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (℟.: 6)

℟. Hæc est generátio quæréntium fáciem tuam, Dómine.

1 Dómini est terra et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
2 Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. ℟.

3 Quis ascéndet in montem Dómini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
4 Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. ℟.

5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino,
et iustificatiónem a Deo salutári suo.
6 Hæc est generátio quæréntium eum,
quæréntium fáciem Dei Iacob. ℟.

Lectio secunda

Videbimus Deum sicuti est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 1-3

Caríssimi:

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognóscit nos, quia non cognóvit eum.

Caríssimi, nunc fílii Dei sumus, et nondum manifestátum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est.

Et omnis qui habet spem hanc in eo, castíficat se, sicut ille castus est.

Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium — Mt 11, 28

(℟. Allelúia). ℣. Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
(℟. Allelúia).

Evangelium

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum, docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
et concéde,
ut, quos iam crédimus de sua immortalitáte secúros,
sentiámus de nostra salúte sollícitos.
Per Christum.

Præfatio de Sanctis, pp. 646-647.

Ant. ad communionem Mt 5, 8-10

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Deus, qui nos uno pane réficis et una spe susténtas,
tua nos páriter grátia corróbora, ut omnes,
cum Sanctis tuis unum in Christo corpus et unus spíritus,
ad glóriam cum ipso resurgámus.
Per Christum.

MISSÆ DEFUNCTORUM

1. Quamvis integræ Missæ, cum suis antiphonis et orationibus, commoditatis causa, proponantur, omnes textus cum aliis commutari possunt, præsertim ad orationes quod attinet, mutatis tamen genere aut numero, pro cuiusvis circumstantiæ opportunitate.

Item in orationibus, quæ pro exsequiis aut pro anniversario proponuntur, si in aliis circumstantiis adhibentur, omittantur verba, quæ minus apta evadant.

2. Tempore paschali, Allelúia in fine antiphonarum omitti potest pro opportunitate.

I. IN EXSEQUIIS

A. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum Cf. 4 Esd 2, 34-35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, Pater omnípotens,
cuius Fílium mórtuum fuísse et resurrexísse
fides nostra fatétur,
concéde propítius,
ut hoc mystério fámulus tuus N., qui in illo dormívit,
per illum resúrgere lætétur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere,
te súpplices exorámus pro fámulo tuo N.,
quem (hódie) ad te migráre iussísti,
ut, quia in te sperávit et crédidit,
concédas eum ad veram pátriam perdúci,
et gáudiis pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Pro fámuli tui N. salúte
hóstias tibi, Dómine, supplíciter offérimus
tuam cleméntiam deprecántes,
ut, qui Fílium tuum pium Salvatórem esse non dubitávit,
misericórdem Iúdicem invéniat.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem Cf. 4 Esd 2, 35. 34

Lux ætérna lúceat eis, Dómine,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.

Post communionem

Dómine Deus, cuius Fílius in sacraménto Córporis sui viáticum nobis relíquit,
concéde propítius, ut per hoc frater noster N.
ad ipsam Christi pervéniat mensam ætérnam.
Per Christum.

B. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
ut ad illam pátriam revertátur,
ubi mors non est, ubi ætérnum gáudium persevérat.

Collecta

Deus, misericórdia peccatórum
et tuórum beatitúdo Sanctórum,
da, quǽsumus, fámulo tuo N.,
cuius depositiónis (hódie)
offícia humanitátis persólvimus,
cum eléctis tuis beáti múneris portiónem,
ut eum, a mortalitátis néxibus absolútum,
in die resurrectiónis ante fáciem tuam
præsentári concédas.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Adésto, Dómine, quǽsumus,
pro fámulo tuo N.,
cuius in die depositiónis
hoc sacrifícium tibi placatiónis offérimus,
ut, si qua ei peccáti mácula inhǽsit
aut vítium humánum infécit,
dono tuæ pietátis indúlgeas et abstérgeas.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N.,
qui (hódie) de hoc sǽculo migrávit,
his sacrifíciis purgátus et a peccátis expedítus,
resurrectiónis suscípiat gáudia sempitérna.
Per Christum.

C. Tempore paschali

Ant. ad introitum 1 Thes 4, 14; 1 Cor 15, 22

Sicut Iesus mórtuus est et resurréxit,
ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo.
Et sicut in Adam omnes moriúntur,
ita et in Christo omnes vivificabúntur, allelúia.

Collecta

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, benígnus exáudi,
ut, dum extóllitur nostra fides in Fílio tuo
a mórtuis suscitáto,
in fámuli tui N. præstolánda resurrectióne
spes quoque nostra firmétur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1768-1804.

Super oblata

Nostris, Dómine, propitiáre munéribus,
ut fámulus tuus N. assumátur in glóriam cum Fílio tuo,
cuius magno pietátis iúngimur sacraménto.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem Io 11, 25-26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus.
Qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet;
et omnis qui vivit et credit in me,
non moriétur in ætérnum, allelúia.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut fámulus tuus N. in mansiónem lucis tránseat et pacis,
pro quo paschále celebrávimus sacraméntum.
Per Christum.

D. Aliæ orationes pro Missa exsequiali

Collecta

Deus, cui soli cómpetit vitam post mortem præstáre,
líbera fámulum tuum N. ab ómnibus peccátis,
ut, qui Christi tui resurrectiónem crédidit,
témpore resurrectiónis gloriósus tibi iungátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrifíciis áblue, quǽsumus, fámulum tuum N.
a peccátis suis in sánguine Christi,
ut, quem mundásti aqua baptísmatis,
indesinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, supplíciter exorámus pro fámulo tuo N.
ut, paschálibus mystériis mundátus,
futúræ resurrectiónis múnere gloriétur.
Per Christum.

II. IN ANNIVERSARIO

A. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum,
et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor,
neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Deus, glória fidélium et vita iustórum,
cuius Fílii morte et resurrectióne redémpti sumus,
propitiáre fámulo tuo N.,
ut, qui resurrectiónis nostræ mystérium agnóvit,
ætérnæ beatitúdinis gáudia percípere mereátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine,
quæ tibi pro fámulo tuo N. offérimus,
placátus inténde,
ut, remédiis purgátus cæléstibus,
in tua glória semper vivus sit et beátus.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem Io 11, 25; 3, 36; 5, 24

Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus.
Qui credit in me,
habet vitam ætérnam,
et in iudícium non venit,
sed tránsiet de morte ad vitam.

Post communionem

Sacris reparáti mystériis,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut fámulus N., a delíctis ómnibus emundátus,
ætérno resurrectiónis múnere ditári mereátur.
Per Christum.

B. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Dómine Iesu, concéde réquiem ætérnam eis,
pro quibus tuum pretiósum effudísti Sánguinem.

Collecta

Quǽsumus, Dómine, ut fámulo tuo N.,
cuius depositiónis diem commemorámus,

rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas,
et Sanctórum tuórum largíri dignéris consórtium.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris
pro fámulo tuo N.,
cuius hódie ánnua dies ágitur,
ut, per hoc sacrifícium propitiatiónis et laudis,
eum Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem

Qui es, Dómine, réquies post labórem,
qui es vita post mortem,
tu dona eis réquiem sempitérnam.

Post communionem

Précibus nostris et sacrifíciis, Dómine,
pro fámulo tuo N. benígne suscéptis,
te súpplices deprecámur,
ut, si quæ ei máculæ peccáti adhæsérunt,
remissiónis tuæ misericórdia deleántur.
Per Christum.

C. Tempore paschali

Ant. ad introitum — Cf. Rom 8, 11

Deus, qui suscitávit Iesum a mórtuis,
vivificábit et mortália córpora nostra,
propter inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
cuius Fílius voluntárie pro nobis carnis súbiit mortem,
concéde propítius fámulo tuo N.
admirábili eius resurrectiónis victóriæ sociári.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1768-1804.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrifíciis áblue, quǽsumus, fámulum tuum N.
a peccátis suis in Sánguine Christi,
ut, quem mundásti aqua baptísmatis,
indesinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem — Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi,
dicit Dóminus.
Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum;
et panis, quem ego dabo,
caro mea est pro mundi vita, allelúia.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, supplíciter exorámus pro fámulo tuo N.,
ut, paschálibus mystériis mundátus,
futúræ resurrectiónis múnere gloriétur. Per Christum.

D. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Concéde, quǽsumus, Dómine,
per beátam Fílii tui passiónem,

fámulo tuo N. remissiónem,
quam semper optávit, peccatórum,
ut, te in veritáte cognóscens,
visióne tua iúgiter pérfrui mereátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium tibi, Dómine, pro fámulo tuo N.
supplíciter offérimus,
ut, qui te iam dono tuæ illuminatiónis agnóvit,
tibi adhærére perpétuo lætétur.
Per Christum.

Post communionem

Repléti alimónia reparatiónis et vitæ, quæsumus, Dómine,
ut per eam frater noster N.,
ab ómnibus peccátis emundátus,
ad cæléste váleat transíre consórtium.
Per Christum.

E. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Deus indulgentiárum, da fámulo tuo N.,
cuius anniversárium depositiónis diem celebrámus,
refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem
et lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Super oblata

Supplicátio tibi nostra, Dómine,
et grata páriter exsístat oblátio,
ut fámulo tuo N., pro cuius salúte defértur,
plenitúdinem tuæ redemptiónis acquírat.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N.,
pro quo hoc sacrifícium tuæ obtúlimus maiestáti,
per huius virtútem sacraménti
a peccátis ómnibus expiátus,
lucis perpétuæ, te miseránte, recípiat beatitúdinem.
Per Christum.

III. IN VARIIS COMMEMORATIONIBUS

A. Pro uno defuncto

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
ut ad illam pátriam revertátur,
ubi mors non est, ubi gáudium ætérnum persevérat.

Collecta

Deus, Pater omnípotens,
qui nos crucis mystério confirmásti
et Fílii tui resurrectiónis sacraménto signásti,
concéde propítius fámulo tuo N.,
ut, mortalitátis néxibus expedítus,
electórum tuórum aggregétur consórtio.
Per Dóminum.

Vel:

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras,
quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur,
ut fámulum tuum N.,
quem in hoc sǽculo tuo pópulo misericórditer aggregásti,

in pacis ac lucis regióne constítuas,
et Sanctórum tuórum concédas esse consórtem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Propitiáre, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.,
pro quo hóstiam tibi laudis immolámus,
te supplíciter deprecántes,
ut, per hæc piæ placatiónis offícia,
resúrgere mereátur ad vitam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem — Io 6, 37

Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet, dicit Dóminus,
et eum qui venit ad me, non eíciam foras.

Post communionem

Vitálibus reficti sacraméntis, quǽsumus, Dómine,
ut frater noster N.,
quem testaménti tui partícipem effecísti,
huius mystérii purificátus virtúte,
in pace Christi sine fine lætétur.
Per Christum.

B. Pro uno defuncto

Ant. ad introitum — Iob 19, 25. 26

Scio quod Redémptor meus vivit,
et in novíssimo die de terra surrectúrus sum,
et in carne mea vidébo Deum meum.

Collecta

Absólve, quǽsumus, Dómine, fámulum tuum N.
ab omni vínculo delictórum,
ut, qui in hoc sǽculo Christo méruit conformári,
in resurrectiónis glória
inter Sanctos tuos resuscitátus respíret.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut fámulo tuo N. hæc prosit oblátio,
quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem — Cf. Io 6, 50

Hic est panis de cælo descéndens, dicit Dóminus;
si quis ex ipso manducáverit, non moriétur in ætérnum.

Post communionem

Prosit, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.
sacrifícium Ecclésiæ tuæ,
ut, cum Sanctis, Christi consórtium invéniat,
cuius misericórdiæ consecútus est sacraméntum.
Per Christum.

C. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum

Dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam
et imple splendóribus ánimas eórum.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
ad cæléstia transíre fecísti,
concéde fámulis tuis (N. et N.),
ut, huius vitæ mortalitáte devícta,
te conditórem et redemptórem
possint perpétuo contemplári.
Per Dóminum.

Vel:

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor,
fámulis tuis remissiónem cunctórum tríbue peccatórum,
ut indulgéntiam, quam semper optavérunt,
piis supplicatiónibus consequántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine,
quas tibi pro fámulis tuis offérimus,
propitiátus inténde,
ut, quibus fídei christiánæ méritum contulísti,
dones et prǽmium.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 9

Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Multíplica, Dómine, his sacrifíciis suscéptis,
super fámulos tuos defúnctos misericórdiam tuam,

et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternórum plenitúdinem gaudiórum.
Per Christum.

Vel:

Fámulis tuis, quǽsumus, Dómine,
orátio profíciat supplicántium,
ut eos, his sacrifíciis, et a peccátis ómnibus éxuas,
et ætérnæ salvatiónis fácias esse partícipes.
Per Christum.

D. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
ut omnis qui credit in ipsum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
vita mortálium et exsultátio Sanctórum,
te súpplices exorámus pro fámulis tuis (N. et N.),
ut, mortalitátis néxibus expedíti,
regnum tuum in glória possídeant sempitérna.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui vivórum domináris simul et defunctórum,
omniúmque miseréris,
te supplíciter exorámus,
ut, pro quibus effúndimus preces,
pietátis tuæ cleméntia

delictórum suórum véniam consequántur,
et de te beáti congáudeant ac te sine fine colláudent.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Pro fámulis tuis N. et N.
et ómnibus in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,
ut, per hoc sacrifícium singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem — Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Divína participántes mystéria,
quǽsumus, omnípotens Deus,
ut hæc éadem nobis profíciant ad salútem,
et fámulis tuis defúnctis,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
prosint ad indulgéntiam.
Per Christum.

E. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum — Ap 14, 13

Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Amodo requiéscant a labóribus suis:
ópera enim illórum sequúntur illos.

Collecta

Deus, cuius miseratióne fidéles requiéscunt,
fámulis tuis N. et N. et ómnibus in Christo quiescéntibus
da propítius véniam peccatórum,
ut, a cunctis reátibus absolúti,
Christi tui resurrectióni sociéntur.
Qui tecum vivit.

Vel:

Quǽsumus, Dómine,
fámulis tuis defúnctis misericórdiam concéde perpétuam,
ut eis profíciat in ætérnum
quod in te speravérunt et credidérunt.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1760-1804.

Super oblata

Múnera, Dómine, quǽsumus,
quæ pro tuórum réquie famulórum offérimus,
placátus inténde,
ut, per hæc salútis humánæ subsídia,
tuórum número redemptórum sorte perpétua censeántur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem

Pro quorum memória Corpus et Sanguis Christi súmitur,
dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, redemptiónis sacraménta,
tuam cleméntiam obsecrántes,
ut, te miseránte, nobis vivéntibus tutélam obtíneant,
et defúnctis nostris véniam sempitérnam.
Per Christum.

Vel:

Inveniant, quæsumus, Dómine, fámuli tui,
omnésque in Christo quiescéntes,
lucis ætérnæ consórtium,
qui, in hac luce pósiti, tuum consecúti sunt sacraméntum.
Per Christum.

IV. ORATIONES PRO DEFUNCTIS

1. PRO PAPA

A

Collecta

Deus, fidélis remunerátor animárum,
præsta, ut fámulus tuus Papa noster N.,
quem Petri constituísti vicárium
et Ecclésiæ tuæ pastórem,
grátiæ et miseratiónis tuæ mystériis,
quæ fidénter dispensávit in terris,
lætánter apud te perpétuo fruátur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, ut, per hæc piæ placatiónis offícia,
fámulum tuum Papam nostrum N.
beáta retribútio comitétur,
et misericórdia tua nobis grátiæ dona concíliet.
Per Christum.

Post communionem

Divínæ tuæ communiónis refécti sacraméntis,
quǽsumus, Dómine,
ut fámulus tuus Papa noster N.

quem Ecclésiæ tuæ
visíbile voluísti fundaméntum unitátis in terris,
beatitúdini gregis tui felíciter aggregétur.
Per Christum.

B

Collecta

Deus, qui Ecclésiæ tuæ fámulum tuum Papam nostrum N.
ineffábili tua dispositióne præésse voluísti,
præsta, quǽsumus, ut, qui Fílii tui vices gerébat in terris,
ab ipso in glória recipiátur ætérna.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, supplicántis Ecclésiæ réspice propítius,
et, huius sacrifícii virtúte, concéde,
ut fámulus tuus Papa noster N.,
quem sacerdótem magnum tuo gregi præfecísti,
in electórum tuórum número constítuas sacerdótum.
Per Christum.

Post communionem

Caritátis tuæ, Dómine, suméntes sacra subsídia,
quǽsumus, ut fámulus tuus Papa noster N.
misericórdiam tuam in Sanctórum glória
perpétuo colláudet, qui fidélis éxstitit
mysteriórum tuórum dispensátor in terris.
Per Christum.

C

Collecta

Deus, immortális pastor animárum,
réspice pópulum supplicántem, et præsta,
ut fámulus tuus Papa noster N.

qui Ecclésiæ tuæ in caritáte præfuit,
fidélis dispensatóris remuneratiónem
cum grege sibi crédito misericórditer consequátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónem pacíficam pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
propítius intuére,
qua fámulum tuum Papam nostrum N.
tuæ misericórdiæ fidénter commíttimus, et præsta,
ut, qui tuæ caritátis et pacis
in humána família fuit instruméntum,
eárum fructu cum Sanctis tuis perpétuo lætári mereátur.
Per Christum.

Post communionem

Ad mensam ætérni accedéntes convívii,
misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo Papa nostro N.
supplíciter implorámus,
ut veritátis possessióne tandem congáudeat,
in qua pópulum tuum fidénter confirmávit.
Per Christum.

2. PRO EPISCOPO

A. Pro Episcopo diœcesano

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N. epíscopus noster,
cui famíliæ tuæ curam tradidísti,
cum multíplici labóris fructu
gáudia Dómini sui ingrediátur ætérna.
Per Dóminum.

Super oblata

Imménsam cleméntiam tuam, Dómine,
supplíciter implorámus,
ut hoc sacrifícium,
quod fámulus tuus N. epíscopus noster,
dum esset in córpore,
maiestáti tuæ pro salúte fidélium óbtulit,
ipsi nunc prosit ad véniam.
Per Christum.

Post communionem

Prosit, quǽsumus, Dómine,
fámulo tuo N. epíscopo nostro
misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia,
ut Christi, in quo sperávit et quem prædicávit,
ætérnum cápiat, his sacrifíciis, consórtium.
Per Christum.

B. Pro alio Episcopo

Collecta

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes
fámulum tuum N. epíscopum (vel cardinálem)
pontificáli fecísti dignitáte vigére,
præsta, quǽsumus,
ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quǽsumus,
pro fámulo tuo N. epíscopo (vel cardináli)
quas tibi offérimus hóstias,
ut, cui in hoc sǽculo pontificále donásti méritum,
in cælésti regno
Sanctórum tuórum iúbeas iungi consórtio.
Per Christum.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut fámulum tuum N. epíscopum (vel cardinálem),
quem in terris pro Christo legatióne fungi tribuísti,
his emundátum sacrifíciis,
consedére fácias in cæléstibus cum ipso.
Per Christum.

3. PRO SACERDOTE

A

Collecta

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut fámulus tuus N. sacérdos,
quem in hoc sǽculo commorántem
sacris munéribus decorásti,
in cælésti sede gloriósus semper exsúltet.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N. sacérdos,
per hæc sancta mystéria,
conspéctu semper claro conspíciat
quæ hic fidéliter ministrávit.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis salutáribus sacraméntis,
implorámus, Deus, cleméntiam tuam,
ut fámulum tuum N. sacerdótem,
quem fecísti mysteriórum tuórum dispensatórem in terris,
eórum fácias in cælis apérta veritáte nutríri.
Per Christum.

B

Collecta

Preces nostras, quǽsumus, Dómine,
quas pro fámuli tui N. sacerdótis salúte
supplíciter deférimus,
propitiátus exáudi,
ut, qui nómini tuo ministérium fidéle depéndit,
perpétua Sanctórum tuórum societáte lætétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut hoc sacrifícium servitútis nostræ,
pro fámulo tuo N. sacerdóte oblátum,
ipsi nunc prosit ad véniam,
qui illud in Ecclésia devóta tibi mente exhíbuit.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ cæléstis alimónia refécti,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, huius virtúte sacrifícii,
fámulus tuus N. sacérdos
ante conspéctum tuum semper exsúltet,
qui in Ecclésia tua fidéliter ministrávit.
Per Christum.

4. PRO DIACONO

Collecta

Concéde, quǽsumus, miséricors Deus,
fámulo tuo N. diácono felicitátis ætérnæ consórtium,
cui donásti in Ecclésia tua cónsequi ministérium.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, fámulo tuo N. diácono,
pro cuius salúte hoc tibi sacrifícium offérimus,
ut, sicut Christo Fílio tuo ministrávit in carne,
cum fidélibus servis exsúrgat in glóriam sempitérnam.
Per Christum.

Post communionem

Munéribus sacris repléti,
te, Dómine, humíliter deprecámur,
ut per hoc sacrifícium fámulum tuum N. diáconum,
quem inter servos Ecclésiæ tuæ vocásti,
a mortis vínculis absolútum,
cum iis qui bene ministravérunt partem recípere
et in gáudium tuum intráre benígne concédas.
Per Christum.

5. PRO RELIGIOSO

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus N.,
qui pro Christi amóre perféctæ caritátis viam percúrrit,
in advéntu glóriæ tuæ lætétur,
et cum frátribus suis
de regni tui beatitúdine gáudeat sempitérna.
Per Dóminum.

6. PRO UNO DEFUNCTO

A

Collecta

Deus, apud quem mórtui vivunt
et in quo Sancti tui plena felicitáte lætántur,
præsta supplicántibus nobis,

ut fámulus tuus N.,
qui nunc temporáli huius mundi lúmine caret,
ætérnæ tuæ lucis solátio perfruátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Pláceat tibi, Dómine, sacrifícii præséntis oblátio,
ut fámulus tuus N.,
peccatórum véniam, quam quæsívit,
te miseránte invéniens,
cum Sanctis tuis semper exsúltet,
et glóriam tuam in ætérnum colláudet.
Per Christum.

Post communionem

Suméntes dona cæléstia, grátias tibi, Dómine, reférimus,
humíliter deprecántes, ut fámulus tuus N.,
per Fílii tui passiónem a peccatórum vínculis absolútus,
felíciter váleat ad te perveníre.
Per Christum.

B

Collecta

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ,
et fámulum tuum N. gáudia ætérna suscípiant,
ut, quem ad imáginem tuam creáre dignátus es
et adoptiónis partícipem fecísti,
iúbeas hereditátis tuæ esse consórtem.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónem nostram, quǽsumus, Dómine,
quam pro fámulo tuo N. fidénter exhibémus,
placátus accípias,

ut ei per hoc sacrifícium,
quod cunctis esse remédium singuláre voluísti,
salútem tríbuas sempitérnam. Per Christum.

Post communionem

Recreáti sacri múneris alimónia, quæsumus, Dómine,
ut frater noster N., mortis vínculis absolútus,
resurrectiónis Fílii tui participatióne lætétur.
Per Christum.

C

Collecta

Inclína, Dómine, précibus nostris aures tuæ pietátis,
et fámulo tuo N.
remissiónem ómnium tríbue peccatórum,
ut in resurrectiónis die vivat,
et in lucis amœnitáte requiéscat.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Fílius panem vitæ nobis præbuit semetípsum,
et Sánguinem suum in póculum salútis effúdit,
miserére fámuli tui N.,
ut, quod tibi offérimus, sit illi causa salútis.
Per Christum.

Post communionem

Ætérnæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus pro fámulo tuo N.,
ut, mortálibus néxibus expedítus,
redemptórum possit adunári consórtio.
Per Christum.

7. PRO IUVENE DEFUNCTO

Collecta

Deus, qui ómnium hóminum vitam
moderáris et témpora,
hunc fámulum tuum N.,
quem consummátum in brevi deflémus,
tibi humíliter commendámus,
ut in beatitúdine domus tuæ
perénni fácias iuventúte vigére.
Per Dóminum.

8. PRO DEFUNCTO QUI IN SERVITIO EVANGELII LABORAVIT

Collecta

Misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo N. súpplices deprecámur,
ut, qui pro Evangélio dilatándo allaborávit assíduus,
ad præmia regni mereátur intráre secúrus.
Per Dóminum.

9. PRO DEFUNCTO POST LONGAM INFIRMITATEM CONSUMPTO

Collecta

Deus, qui fámulo tuo N. dedísti
in ærúmnis tibi et infirmitáte servíre,
concéde, quǽsumus,
ut, qui Fílii tui secútus est patiéntiæ documéntum,
eiúsdem glóriæ consequátur et prǽmium.
Per Dóminum.

10. PRO DEFUNCTO REPENTINA MORTE SUBLATO

Collecta

Imménsam, Dómine, tuæ bonitátis osténde virtútem,
ut, qui fratrem nostrum N.
repentína flemus morte sublátum,
ad tuum confidámus transísse consórtium.
Per Dóminum.

11. PRO PLURIBUS DEFUNCTIS

A

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis N. et N.,
ut, quos regeneratiónis fonte mundásti,
ad cæléstis vitæ beatitúdinem fácias perveníre.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámulis tuis N. et N., Dómine,
tibi sacrifícium offeréntes,
súpplices exorámus,
ut ad tuam misericórdiam illis conferéndam perpétuam
dignánter vota nostra perfícias.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
tuam cleméntiam humíliter deprecámur,
ut fámuli tui,
percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
regnum tuum introíre,
teque in ætérnum mereántur collaudáre.
Per Christum.

B

Collecta

Tibi, Dómine, commendámus fámulos tuos N. et N.,
ut defúncti sǽculo tibi vivant,
et quæ, per fragilitátem carnis, peccáta
in mundi conversatióne commisérunt,
tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, quǽsumus, Dómine,
fámulis tuis N. et N.,
pro quibus tibi hóstias placatiónis offérimus,
et quia in hac vita tibi mansérunt fidéles,
apud te pia illis retribútio donétur.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulos tuos, per huius sacraménti virtútem,
in congregatióne iustórum
ætérnæ beatitúdinis iúbeas esse consórtes.
Per Christum.

C

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
cui numquam sine spe misericórdiæ supplicátur,
propitiáre fámulis tuis N. et N.,
ut, qui de hac vita in tui nóminis confessióne discessérunt,
Sanctórum tuórum número fácias aggregári.
Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus, cuius Fílius
se tibi óbtulit hóstiam vivam,
áccipe, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ sacrifícium,
ut fámuli tui N. et N., a peccátis ómnibus absolúti,
ad prǽmium immortalitátis mereántur pertíngere.
Per Christum.

Post communionem

Puríficent nos, quǽsumus,
omnípotens et miséricors Deus,
sacraménta quæ súmpsimus, et præsta,
ut hoc sacrifícium sit nobis intercéssio ad véniam,
sit fragílium fortitúdo,
sit in ómnibus firmaméntum,
sit vivis atque defúnctis remíssio ómnium peccatórum,
et pignus redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

12. PRO CONIUGIBUS DEFUNCTIS

Collecta

Fámulos tuos N. et N.,
quǽsumus, Dómine, miserátus absólve,
ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit,
in ætérna, tuæ caritátis plenitúdo coniúngat.
Per Dóminum.

Vel (pro uno tantum coniuge defuncto):

Fámulum tuum (Fámulam tuam) N.,
quǽsumus, Dómine,
miserátus absólve,
et fámulam tuam (fámulum tuum) N.

contínua pietáte custódi,
ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit,
in ætérna, tuæ caritátis plenitúdo coniúngat.
Per Dóminum.

13. PRO PARENTIBUS

Collecta

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti,
miserére cleménter patri et matri meæ
(paréntibus nostris),
eorúmque peccáta dimítte,
meque (nosque) eos in ætérnæ claritátis gáudio
fac vidére.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe sacrifícium, Dómine,
quod tibi pro patre et matre mea
(paréntibus nostris) offérimus,
eísque gáudium sempitérnum
in regióne vivórum concéde,
meque (nosque) cum illis
felicitáti Sanctórum coniúnge.
Per Christum.

Post communionem

Cæléstis participátio sacraménti,
quæsumus, Dómine,
patri et matri meæ (paréntibus nostris)
réquiem et lucem obtíneat perpétuam,
meque (nosque) cum illis glória tua sátiet sempitérna.
Per Christum.

14. PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS, PROPINQUIS ET BENEFACTORIBUS

Collecta

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut nostræ congregatiónis fratres,
propínquos et benefactóres,
qui ex hoc sǽculo transiérunt,
beáta María semper Vírgine intercedénte
cum ómnibus Sanctis tuis,
ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, cuius misericórdiæ non est númerus,
súscipe propítius preces humilitátis nostræ,
et animábus fratrum,
propinquórum et benefactórum nostrórum,
per hæc sacraménta salútis nostræ,
cunctórum remissiónem tríbue peccatórum.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens et misericors Deus,
ut ánimæ fratrum, propinquórum
et benefactórum nostrórum,
pro quibus hoc sacrifícium laudis
tuæ obtúlimus maiestáti,
per huius virtútem sacraménti
a peccátis ómnibus expiátæ,
lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Scio quod Redemptor meus vivit.

Léctio libri Iob 19, 1. 23-27 a

Respóndens Iob dixit: « Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stilo férreo, et plumbi lámina vel celte sculpántur in sílice?

Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum. Et rursum circúmdabor pelle mea et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 7 et 8 b et 9 a. 13-14 (℟.: 13)

℟. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? ℟.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini et vísitem templum eius. ℟.

7 Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.
8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.
9 Ne avértas fáciem tuam a me. ℟.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. ℟.

2

* *Quasi holocausti hostiam accepit illos.*

Léctio libri Sapiéntiæ 3, 1-9

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflíctio éxitus illórum, et quod a nobis est iter, extermínium; illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Fulgébunt iusti et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent; iudicábunt natiónes et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi, quóniam donum et pax est eléctis eius. — Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio libri Sapiéntiæ 3, 1-6. 9

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflíctio éxitus illórum, et quod a nobis est iter, extermínium; illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Qui confídunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi, quóniam donum et pax est eléctis eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 114, 5 et 6; 115, 10-11. 15-16 ac (℟.: Ps 114, 9)

℟. Ambulábo coram Dómino in regióne vivéntium.

vel Allelúia.

5 Misericors Dóminus et iustus,
et Deus noster miserétur.
6 Custódiens párvulos Dóminus;
humiliátus sum, et salvum me fáciet. ℟.

10 Crédidi, étiam cum locútus sum:
« Ego humiliátus sum nimis ».
11 Ego dixi in trepidatióne mea:
« Omnis homo mendax ». ℟.

15 Pretiósa in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
16 O Dómine, ego servus tuus.
Dirupísti víncula mea. ℟.

3

Ætas senectutis vita immaculata.

Léctio libri Sapiéntiæ 4, 7-15

Iustus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit; senéctus enim venerábilis est non diutúrna neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta.

Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est: raptus est, ne malítia mutáret intelléctum eius, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus; fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia.

Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Pópuli autem vidéntes et non intellegéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália, quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos eius et respéctus in eléctos illíus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 4 ab)

℟. Si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

4

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 25, 6 a. 7-9

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum: exsultábimus et lætábimur in salutári eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (℟.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum ℟.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. ℟.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. ℟.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. ℟.

5

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum 3, 17-26

Repúlsa est a pace ánima mea, oblítus sum bonórum, et dixi: « Périit finis meus, et spes mea a Dómino ».

Recordáre paupertátis et transgressiónis meæ, absínthii et fellis; memória memor ero et tabéscet in me ánima mea: hæc récolens in corde meo, ídeo sperábo.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti, quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quæerénti illum; bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 6-7 bc. 17-18. 20-21 (℟.: 3 b)

℟. Qui sústinent te, Dómine, non confundéntur.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ℟.

17 Diláta angústias cordis mei,
et de necessitátibus meis érue me.
18 Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte univérsa delícta mea. ℟.

20 Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
21 Innocéntia et æquitas custódiant me,
quia sustínui te. ℟.

6

Qui dormiunt in terræ pulvere evigilabunt.

Léctio libri Daniélis prophétæ 12, 1-3

In diébus illis, ego Dániel lugébam, et audívi hoc verbum Dómini: « In témpore illo consúrget Míchael princeps magnus, qui stat pro fíliis pópuli tui; et véniet tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes esse cœpérunt usque ad tempus illud.

Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit scriptus in libro.

Et multi de his qui dórmiunt in terræ púlvere evigilábunt: álii in vitam ætérnam, et álii in oppróbrium, ut vídeant semper.

Qui autem docti fúerint fulgébunt quasi splendor firmaménti, et qui ad iustítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 41, 2. 3. 5 bcd (℟.: 3 a)

℟. Sitívit ánima mea ad Deum vivum.

2 Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus. ℟.

3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? ℟.

5 Quóniam transíbam in locum tabernáculi admirábilis
usque ad domum Dei,
in voce exsultatiónis et confessiónis. ℟.

7

Bene et religiose de resurrectione cogitans.

Léctio libri secúndi Machabæórum 12, 43-46

In diébus illis:

Facta collatióne, duódecim mília drachmas argénti misit Iudas, princeps Israel, Ierosólyman offérri pro peccátis mortuórum sacrifícium, bene et religióse de resurrectióne cógitans (nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur et vanum oráre pro mórtuis), et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam.

Sancta ergo et salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut a peccátis solvántur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 8 et 10. 13-14. 15-16. 17-18 (℟.: Ps 36, 39 a)

℟. Salus iustórum a Dómino.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. ℟.

13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.

14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. ℟.
15 Homo sicut fenum dies eius,
tamquam flos agri sic efflorébit.
16 Spirat ventus in illum, et non subsístet,
et non cognóscet eum ámplius locus eius. ℟.
17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in fílios filiórum;
18 in eos qui servant testaméntum eius,
et mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea. ℟.

Lectio prima tempore paschali

1

* *Ipse est qui constitutus est a Deo iudex vivorum et mortuorum.*

Léctio Actuum Apostolórum 10, 34-43

In diébus illis:

Apériens Petrus os dixit: « In veritáte compério quóniam non est personárum accéptor Deus; sed in omni gente, qui timet eum et operátur iustítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus fíliis Israel, evangelízans pacem per Iesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Iudǽam, incípiens a Galilǽa post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem; quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die; et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent remissiónem peccatórum accípere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ». — Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio Actuum Apostolórum 10, 34-36. 42-43

In diébus illis:

Apériens Petrus os dixit: « In veritáte compério quóniam non est personárum accéptor Deus; sed in omni gente, qui timet eum et operátur iustítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus fíliis Israel, evangelízans pacem per Iesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent remissiónem peccatórum accípere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (℟.: 2 b)

℟. Sitívit in te ánima mea, Deus meus.

vel Allelúia.

2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea. ℟.

3 In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appárui tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. ℟.

5 Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.
6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. ℟.

8 Quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
9 Adhæsit ánima mea post te,
me suscépit déxtera tua. ℟.

2

Beati mortui qui in Domino moriuntur.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 14, 13

Ego Ioánnes audívi vocem de cælo dicéntem: « Scribe: “ Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur ámodo ”. Etiam, dicit Spíritus, ut requiéscant a labóribus suis; ópera enim illórum sequúntur illos ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-6 a. 6 b-7. 8 (℟.: cf. 5)

℟. Spero in Dóminum, spero in verbum eius.
vel Allelúia.

1 De profúndis clamávi ad te, Dómine;
2 Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecatiónis meæ. ℟.

3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
4 Quia apud te propitiátio est,
et timébimus te. ℟.

5 Sustínui te, Dómine;
sustínuit ánima mea in verbo eius,
6 sperávit ánima mea in Dómino. ℟.

Magis quam custódes auróram,
7 speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio. ℟.

8 Et ipse rédimet Israel
et ómnibus iniquitátibus eius. ℟.

3

Iudicati sunt mortui secundum opera ipsorum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
20, 11 — 21, 1

Ego Ioánnes vidi thronum magnum cándidum, et sedéntem super eum, a cuius aspéctu fugit terra et cælum, et locus non est invéntus eis.

Et vidit mórtuos, magnos et pusíllos, stantes in conspéctu throni; et libri apérti sunt: et álius liber apértus est, qui est vitæ; et iudicáti sunt mórtui ex his, quæ scripta erant in libris, secúndum ópera ipsórum.

Et dedit mare mórtuos qui in eo erant, et mors et

inférnus dedérunt mórtuos qui in ipsis erant; et iudicáti sunt sínguli secúndum ópera ipsórum.

Et mors et inférnus proiécti sunt in stagnum ignis. Hæc mors secúnda est, stagnum ignis. Et si quis non est invéntus in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

Et vidi cælum novum et terram novam.

Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 142, 1-2. 5-6. 7 ab et 8 ab. 10 (℟.: 1 a)

℟. Dómine, exáudi oratiónem meam.

vel Allelúia.

1 Dómine, exáudi oratiónem meam,
áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua;
exáudi me in tua iustítia.
2 Et non intres in iudícium cum servo tuo,
quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. ℟.

5 Memor fui diérum antiquórum,
meditátus sum in ómnibus opéribus tuis,
in factis mánuum tuárum recogitábam.
6 Expándi manus meas ad te,
ánima mea sicut terra sine aqua tibi. ℟.

7 Velóciter exáudi me, Dómine;
defécit spíritus meus.
8 Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam,
quia in te sperávi. ℟.

10 Doce me fácere beneplácitum tuum,
quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcat me in terram rectam. ℟.

4

Mors ultra non erit.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli
21, 1-5 a. 6 b-7

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam, Ierúsalem novam, vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat in throno: « Ecce nova fácio ómnia. Ego sum alpha et ómega, princípium et finis. Ego sitiénti dabo de fonte aquæ vivæ gratis. Qui vícerit hereditábit hæc, et ero illi Deus, et ille erit mihi fílius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius
Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (℟.: cf. 1)

℟. In domum Dómini lætántes íbimus.

vel Allelúia.

1 Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».
2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. ℟.

4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

5 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. ℟.

6 Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligéntes te.
7 Fiat pax in muris tuis,
et secúritas in túrribus tuis. ℟.

8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. ℟.

Lectio secunda

1

Iustificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 5, 5-11

Fratres:

Spes non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est.

Multo ígitur magis iustificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii eius, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur

in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus.

Verbum Dómini.

2

Ubi abundavit peccatum, superabundavit gratia.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 5, 17-21

Fratres:

Si uníus delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiæ et donatiónis iustítiæ accípiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur, sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem, sic et per uníus iustítiam in omnes hómines in iustificatiónem vitæ.

Sicut enim per inobœdiéntiam uníus hóminis, peccatóres constitúti sunt multi, ita et per uníus obœditiónem iusti constituéntur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delíctum.

Ubi autem abundávit peccátum, superabundávit grátia; ut, sicut regnávit peccátum in morte, ita et grátia regnet per iustítiam in vitam ætérnam, per Iesum Christum Dóminum nostrum. — Verbum Dómini.

3

* *In novitate vitæ ambulemus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 6, 3-9

Fratres:

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quem-

ádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

6, 3-4. 8-9

Fratres:

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

4

Exspectantes redemptionem corporis nostri.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 14-23

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi fílii Dei sunt.

Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timórem, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ». Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus fílii Dei.

Si autem fílii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur.

Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam, quæ reveIánda est in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

Vanitáti enim creatúra subiécta est, non volens sed propter eum qui subiécit, in spe; quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congemíscit et compárturit usque adhuc. Non solum autem, sed et nos ipsi primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córporis nostri.

Verbum Dómini.

5

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustíficat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius?

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quælibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro. — Verbum Dómini.

6

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

14, 7-9. 10 b-12

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus; sive mórimur, Dómino mórimur: sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuórum et vivórum dominétur.

Omnes stábimus ante tribúnal Dei. Scriptum est enim: « Vivo ego, dicit Dóminus, mihi flectétur omne genu, et omnis lingua confitébitur Deo ».

Itaque unusquísque nostrum pro se ratiónem reddet Deo. — Verbum Dómini.

7

* *In Christo omnes vivificabuntur.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 15, 20-24 a. 25-28

Fratres:

Nunc Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam enim per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.

Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquísque autem in suo órdine: primítiæ Christus, deínde hi qui sunt Christi in advéntu eius. Deínde finis, cum tradíderit Regnum Deo et Patri.

Opórtet autem illum regnáre, « donec ponat omnes inimícos sub pédibus eius ». Novíssima autem inimíca destruétur mors; « ómnia enim subiécit sub pédibus eius ».

Cum autem dicat: « Omnia subiécta sunt », sine dúbio præter eum qui subiécit ei ómnia. Cum autem subiécta fúerint illi ómnia, tunc ipse Fílius subiéctus erit illi, qui sibi subiécit ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus. — Verbum Dómini.

---

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 15, 20-23

Fratres:

Nunc Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam enim per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.

Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquísque autem in

suo órdine: primítiæ Christus, deínde hi qui sunt Christi in advéntu eius. — Verbum Dómini.

8

Absorpta est mors in victoria.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 15, 51-57

Fratres:

Ecce mystérium vobis dico: Non omnes quidem dormiémus, sed omnes immutábimur.

In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba; canet enim, et mórtui suscitabúntur incorrúpti, et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptélam, et mortále indúere immortalitátem.

Cum autem corruptíbile hoc indúerit incorruptélam, et mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: « Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? »

Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti Lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Verbum Dómini.

9

Quæ videntur, temporalia sunt;
quæ autem non videntur, æterna sunt.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 4, 14 — 5, 1

Fratres:

Scimus quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum,

et nos cum Iesu suscitábit, et constítuet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grátia, abúndans per multos, gratiárum actiónem abundáre fáciat in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsénti est leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitátem ætérnum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt quæ autem non vidéntur ætérna sunt.

Scimus enim quóniam, si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. — Verbum Dómini.

10

Habemus domum æternam in cælis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 5, 1. 6-10

Fratres:

Scimus quóniam, si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis.

Audéntes ígitur semper, et sciéntes quóniam, dum præséntes sumus in córpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus et non per spéciem), audémus autem et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, sive præséntes sive abséntes, placére illi.

Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque pro eis quæ per corpus gessit, sive bonum sive malum. — Verbum Dómini.

11

Transfigurabit corpus humilitatis nostræ, conforme fieri corpori gloriæ suæ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

3, 20-21

Fratres:

Noster municipátus in cælis est, unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum Iesum Christum, qui transfigurábit corpus humilitátis nostræ, confórme fíeri córpori glóriæ suæ, secúndum operatiónem, qua possit étiam subícere sibi ómnia. — Verbum Dómini.

12

Semper cum Domino erimus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Thessalonicénses 4, 13-14. 17 b-18

Nólumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri qui spem non habent.

Si enim crédimus quod Iesus mórtuus est et resurréxit, ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo.

Et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Verbum Dómini.

13

Si commortui sumus, et convivemus.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Timótheum 2, 8-13

Caríssime:

Memor esto Iesum Christum resuscitátum esse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Iesu, cum glória ætérna.

Fidélis sermo; nam, si commórtui sumus, et convivémus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábimus, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet: negáre enim seípsum non potest.

Verbum Dómini.

14

Videbimus eum sicuti est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 1-2

Caríssimi:

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognóscit nos, quia non cognóvit eum.

Caríssimi, nunc fílii Dei sumus, et nondum maniféstum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. — Verbum Dómini.

15

Transivimus de morte in vitam,
quoniam diligimus fratres.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 14-16

Caríssimi:

Nos scimus quóniam transívimus de morte in vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum homicída est, et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in se manéntem.

In hoc nóvimus caritátem: quóniam ille pro nobis ánimam suam pósuit, et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 25, 34

(℟. Allelúia). ℣. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. (℟. Allelúia).

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum

sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis reveiásti.
(℟. Allelúia).

Venite ad me, ... et ego reficiam vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 3, 20

(℟. Allelúia). ℣. Conversátio nostra in cælis est,
unde étiam Salvatórem exspectámus,
Dóminum nostrum Iesum Christum.
(℟. Allelúia).

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim accéptis lampádibus suis non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: "Ecce sponsus, exíte óbviam ei". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: "Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur".

Respondérunt prudéntes dicéntes: "Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite vobis".

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines dicéntes: "Dómine, Dómine, áperi nobis". At ille respóndens ait: "Amen dico vobis, néscio vos".

Vigiláte ítaque, quia nescítis diem neque horam ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 25, 34

(℟. Allelúia). ℣. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. (℟. Allelúia).

Venite, benedicti Patris mei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ. Et congregabúntur ante eum omnes gentes; et separábit eos ab ínvicem,

sicut pastor ségregat oves ab hædis, et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ".

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infírmus et in cárcere, et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infírmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis, quámdiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ".

Et ibunt hi in supplícium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 11, 25 a. 26 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me,
non moriétur in ætérnum.
(℟. Allelúia).

Adulescens, tibi dico: surge.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 11-17

In illo témpore:

Abiit Iesus in civitátem, quæ vocátur Naim, et ibant cum illo discípuli eius et turba copiósa.

Cum autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ; et hæc vídua erat, et turba civitátis multa cum illa.

Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super ea, dixit illi: « Noli flere ».

Et accéssit et tétigit lóculum. Hi autem qui portábant stetérunt.

Et ait: « Aduléscens, tibi dico: surge ». Et resédit qui erat mórtuus; et cœpit loqui, et dedit illum matri suæ.

Accépit autem omnes timor, et magnificábant Deum dicéntes: « Prophéta magnus surréxit in nobis » et « Deus visitávit plebem suam ». Et éxiit hic sermo in univérsam Iudǽam de eo, et omnem circa regiónem.

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 3, 20

(℟. Allelúia). ℣. Conversátio nostra in cælis est,
unde étiam Salvatórem exspectámus,
Dóminum nostrum Iesum Christum.
(℟. Allelúia).

Et vos estote parati.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi. Hoc autem scitóte quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis Fílius hóminis venit ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Ap 14, 13

(℟. Allelúia). ℣. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur:
requiéscant a labóribus suis;
ópera enim illórum sequúntur illos.
(℟. Allelúia).

Hodie mecum eris in paradiso.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
23, 33. 39-43

Postquam venérunt mílites in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt Iesum et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum dicens: « Nonne tu es Christus? salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum, dicens: « Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípimus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi Iesus: « Amen dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Ap 1, 5-6

(℟. Allelúia). ℣. Iesus Christus
est primogénitus mortuórum;
ipsi glória et impérium
in sǽcula sæculórum. Amen.
(℟. Allelúia).

* *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
23, 44-46. 50. 52-53; 24, 1-6 a

Erat fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in uni-

vérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ». Et hæc dicens exspirávit.

Et ecce vir, nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir bonus et iustus, accéssit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu; et depósitum invólvit síndone et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Prima autem sabbatórum, valde dilúculo, venérunt mulíeres ad monuméntum, portántes quæ paráverant arómata, et invenérunt lápidem revolútum a monuménto. Et ingréssæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti.

Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixérunt ad illas: « Quid quǽritis vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surréxit ».

Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

23, 44-46. 50. 52-53

Erat fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ». Et hæc dicens exspirávit.

Et ecce vir, nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir

bonus et iustus, accéssit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu; et depósitum invólvit síndone et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat. — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam.
(℟. Allelúia).

* *Nonne hæc oportuit pati Christum, et intrare in gloriam suam?*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quǽrerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixérunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum.

Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies hódie quod hæc facta sunt.

Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos; quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et, non invénto córpore eius, venérunt dicéntes se étiam visiónem angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum, et ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? »

Et incípiens a Móyse et ómnibus prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt castéllo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixérunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras? » Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ».

Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

24, 13-16. 28-35

Ecce duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quǽrerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et appropinquavérunt castéllo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegérunt illum dicéntes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixérunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras? » Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicéntes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ».

Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium — Mt 25, 34

(℟. Allelúia). ℣. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dominus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. (℟. Allelúia).

Qui verbum meum audit et credit,
... transiit a morte in vitam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 5, 24-29

In illo témpore:

Respóndit Iesus Iudǽis: « Amen, amen dico vobis: Qui verbum meum audit, et credit ei qui misit me, habet vitam ætérnam, et in iudícium non venit, sed tránsiit a morte in vitam.

Amen, amen dico vobis: Venit hora, et nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei, et qui audíerint vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic dedit et Fílio vitam habére in semetípso, et potestátem dedit ei iudícium fácere, quia Fílius hóminis est.

Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes qui in monuméntis sunt, áudient vocem eius; et procédent qui bona fecérunt in resurrectiónem vitæ, qui vero mala egérunt in resurrectiónem iudícii ». — Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium — Io 6, 39

(℟. Allelúia). ℣. Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resúscitem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. (℟. Allelúia).

Qui credit in Filium habet vitam æternam,
et resuscitabo ego eum in novissimo die.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 37-40

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eíciam foras. Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me. Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne quod dedit mihi non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Hæc est enim volúntas Patris mei, ut omnis qui videt Fílium et credit in eum, hábeat vitam ætérnam; et resuscitábo ego eum in novíssimo die ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 51-52

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. (℟. Allelúia).

Qui manducat hunc panem habet vitam æternam,
et ego resuscitabo eum in novissimo die.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudǽi ad ínvicem dicéntes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habétis vitam in vobismetípsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me.

Hic est panis qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt.

Qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ».

Verbum Dómini.

13

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 11, 25 a. 26 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me,
non moriétur in ætérnum.
(℟. Allelúia).

* *Ego sum resurrectio et vita.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
11, 17-27

In illo témpore:

Venit Iesus Bethániam, et invénit Lázarum quáttuor dies iam in monuménto habéntem. Erat autem Be-

thánia iuxta Hierosólymam quasi stádiis quíndecim. Multi autem ex Iudǽis vénerant ad Martham et Maríam, ut consolaréntur eas de fratre.

Martha ergo, ut audívit quia Iesus venit, occúrrit illi; María autem domi sedébat.

Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quæcúmque popósceris a Deo dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurrectióne, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me non moriétur in ætérnum. Credis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 21-27

In illo témpore:

Dixit Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurrectióne, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me non moriétur in ætérnum. Credis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».
Verbum Dómini.

14

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(℟. Allelúia). ℣. Sic Deus diléxit mundum
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam.
(℟. Allelúia).

Lazare, veni foras.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 11, 32-45

In illo témpore:

Cum venísset María, soror Lázari, ubi erat Iesus, videns eum cécidit ad pedes eius, dicens ei: « Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo, ut vidit eam plorántem et Iudǽos, qui vénerant cum ea, plorántes, frémuit spíritu et turbávit seípsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus.

Dicébant ergo Iudǽi: « Ecce quómodo amábat eum! »

Quidam autem dixérunt ex ipsis: « Non póterat hic, qui apéruit óculos cæci, fácere ut et hic non morerétur? »

Iesus ergo rursum fremens in semetípso venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Ait Iesus: « Tóllite lápidem ». Dicit ei Martha, so-

ror eius qui mórtuus fúerat: « Dómine, iam fetet, quatriduánus enim est ».

Dicit ei Iesus: « Nonne dixi tibi quóniam, si credíderis, vidébis glóriam Dei? »

Tulérunt ergo lápidem; Iesus autem, elevátis sursum óculis, dixit: « Pater, grátias ago tibi quóniam audísti me. Ego autem sciébam quia semper me audis; sed propter pópulum, qui circúmstat, dixi, ut credant quia tu me misísti ».

Et hæc cum dixísset, voce magna clamávit: « Lázare, veni foras ». Pródiit qui fúerat mórtuus ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illíus sudário erat ligáta.

Dicit Iesus eis: « Sólvite eum et sínite eum abíre ».

Multi ergo ex Iudǽis, qui vénerant ad Maríam et víderant quæ fecit, credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

15

Alleluia et Versus ante Evangelium — Ap 14, 13

(℟. Allelúia). ℣. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur:
requiéscant a labóribus suis;
ópera enim illórum sequúntur illos.
(℟. Allelúia).

* *Si granum frumenti mortuum fuerit, multum fructum affert.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 23-28

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Venit hora ut glori-

ficétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiet eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hora hac? Sed proptérea veni in horam hanc. Pater, glorífica tuum Nomen ».

Venit ergo vox de cælo: « Et glorificávi, et íterum glorificábo ». — Verbum Dómini.

---

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 23-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Venit hora ut glorificétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiet eam Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Verbum Dómini.

16

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 40

(℟. Allelúia). ℣. Hæc est volúntas Patris mei,
ut omnis qui credit in me
hábeat vitam ætérnam,
et ego resuscitábo eum in novíssimo die,
dicit Dóminus. (℟. Allelúia).

In domo Patris mei mansiones multæ sunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 14, 1-6

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Si quo minus dixíssem vobis, quia vado paráre vobis locum?

Et, si abíero et præparávero vobis locum, íterum vénio et accípiam vos ad meípsum, ut, ubi sum ego, et vos sitis. Et quo ego vado, scitis viam ».

Dicit ei Thomas: « Dómine, nescímus quo vadis, et quómodo póssumus viam scire? »

Dicit ei Iesus: « Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me ». — Verbum Dómini.

17

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 39

(℟. Allelúia). ℣. Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resúscitem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. (℟. Allelúia).

Volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 24-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

18

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 11, 25 a. 26 b

(℟. Allelúia). ℣. Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me,
non moriétur in ætérnum.
(℟. Allelúia).

Inclinato capite, tradidit spiritum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 17-18. 25-30

In illo témpore:

Báiulans sibi crucem, exívit Iesus in eum qui dícitur Calváriæ locum, quod hebráice dícitur Gólgotha, ubi eum crucifixérunt; et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Iesum.

Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne.

Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Verbum Dómini.

V. IN EXSEQUIIS PARVULORUM

A. In exsequiis parvuli baptizati

1

Ant. ad introitum — Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus:
percípite regnum, quod vobis parátum est
ab orígine mundi (T.P. allelúia).

Collecta

Clementíssime Deus, qui sapiéntiæ tuæ consíliis
hunc párvulum, in ipso vitæ límine, ad te vocásti,
preces nostras benígnus exáudi, et præsta,
ut cum ipso,
quem baptísmatis grátia adoptiónis tibi fílium effecísti,
et in regno tuo iam crédimus commorári,
nos étiam ætérnæ vitæ tríbuas esse aliquándo consórtes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1808-1817.

Super oblata

Hæc múnera, tibi, Dómine, obláta sanctífica,
ut, quem paréntes a te donátum tibi reddunt infántem,
ipsum læti in regno tuo mereántur amplécti.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem — Cf. Rom 6, 4. 8

Consepúlti cum Christo per baptísmum in mortem,
crédimus
quia simul étiam vivémus cum Christo (T.P. allelúia).

Post communionem

Córporis, Dómine,
et Sánguinis Fílii tui communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ ætérnæ
sacris dignátus es nutríre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæróribus confortári.
Per Christum.

2. Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui mæróre scis corda nostra cómprimi
propter huius infántis excéssum,
præsta, ut, quem iam hac vita defúnctum,
te disponénte, deflémus,
ætérnam in cælo sedem credámus adéptum.
Per Dóminum.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis
submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Post communionem

Divíno múnere satiáti, te, Dómine, deprecámur,
ut, qui hunc infántem
ad mensam tríbuis regni cæléstis accúmbere,
eándem et nos participáre concédas.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 25, 6 a. 7-9

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum; exsultábimus et lætábimur in salutári eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1764.

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum 3, 22-26

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti, quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum; bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 20-21 (℟.: 1 b)

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. ℟.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sæculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ℟.

20 Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
21 Innocéntia et æquitas custódiant me,
quia sustínui te. ℟.

Lectio prima
tempore paschali

1

Absterget Deus omnem lacrimam ex oculis eorum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

7, 9-10. 15-17

Ego Ioánnes vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et

pópulis et linguis, stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas et palmæ in mánibus eórum, et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo eius, et qui sedet in throno habitábit super illos.

Non esúrient ámplius, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus, quóniam Agnus, qui in médio throni est, pascet illos et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum, et abstérget Deus omnem lácrimam ex óculis eórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 11-13. 14 (℟.: cf. 13 a)

℟. Laudáte nomen Dómini.
vel Allelúia.

1 Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.
2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. ℟.

11 Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdices terræ,
12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus,
13 laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solius. ℟.

Conféssio eius super cælum et terram,
14 et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. ℟.

2

Mors ultra non erit.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 1 a. 3-5 a

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2. 3. 5 bcd; 42, 3. 4. (℟.: 41, 3 a)

℟. Sitívit ánima mea ad Deum vivum.

vel Allelúia.

2 Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus. ℟.

3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? ℟.

5 Quóniam transíbam in locum tabernáculi admirábilis
usque ad domum Dei,
in voce exsultatiónis et confessiónis. ℟.

3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam;
ipsa me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. ℟.

Et introíbo ad altáre Dei,
ad Deum lætítiæ exsultatiónis meæ.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. ℟.

Lectio secunda

1

Credimus quia simul vivemus cum Christo.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
6, 3-4. 8-9

Fratres:

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

2

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
14, 7-9

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus; sive mórimur, Dómino mórimur: sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuórum et vivórum dominétur.
Verbum Dómini.

3

In Christo omnes vivificabuntur.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 15, 20-23

Fratres:

Nunc Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam enim per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.

Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquísque autem in suo órdine: primítiæ Christus, deínde hi qui sunt Christi in advéntu eius. — Verbum Dómini.

4

Elegit nos Deus in Christo ante mundi constitutionem, ut essemus sancti.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 1, 3-5

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ.
Verbum Dómini.

5

Semper cum Domino erimus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 4, 13-14. 17 b-18

Nólumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri qui spem non habent.

Si enim crédimus quod Iesus mórtuus est et resurréxit, ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo.

Et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(℟. Allelúia).

Venite ad me, ... et ego reficiam vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium,

nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 6, 39

(℟. Allelúia). ℣. Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resúscitem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. (℟. Allelúia).

* *Hæc est voluntas Patris mei*
ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 37-40

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eíciam foras. Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me.

Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Hæc est autem volúntas Patris mei, ut omnis qui videt Fílium et credit in eum hábeat vitam ætérnam; et resuscitábo ego eum in novíssimo die ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 37-39

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eíciam foras. Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me.

Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. (℟. Allelúia).

Si credideris, videbis gloriam Dei.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 32-38. 40

In illo témpore:

Cum venísset María, soror Lázari, ubi erat Iesus, videns eum cécidit ad pedes eius dicens ei: « Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo, ut vidit eam plorántem et Iudæos, qui vénerant cum ea, plorántes, frémuit spíritu et turbávit se ipsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus.

Dicébant ergo Iudǽi: « Ecce quómodo amábat eum! »

Quidam autem dixérunt ex ipsis: « Non póterat hic, qui apéruit óculos cæci, fácere ut et hic non morerétur? » Iesus ergo rursum fremens in semetípso venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Dicit Iesus Marthæ: « Nonne dixi tibi quóniam, si credíderis, vidébis glóriam Dei? »

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. (℟. Allelúia).

Ecce mater tua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 19, 25-30

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Verbum Dómini.

B. In exsequiis parvuli nondum baptizati

Si quis parvulus, quem parentes baptizari volebant, ante baptismum mortuus fuerit, Ordinarius loci, adiunctis pastoralibus consideratis, permittere potest ut eius exsequiæ celebrentur in ipsa domo defuncti, aut etiam iuxta illum typum exsequiarum, qui de more pro ceteris in regione adhibetur.

In huiusmodi exsequiis habeatur de more liturgia verbi, prouti in Rituali describitur. Si tamen opportuna aliquando iudicatur Missæ celebratio, adhibeantur textus qui sequuntur.

In catechesi autem advigilandum est, ne doctrina de necessitate baptismi in mentibus fidelium obscuretur.

Ant. ad introitum Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Fidélium tuórum, Dómine, súscipe vota,
ut, quos permíttis infántis sibi erépti desidério déprimi, eósdem concédas
in tuæ spem miseratiónis fidénter attólli.
Per Dóminum.

Vel:

Scrutátor córdium, Deus, et piíssime consolátor,
qui horum paréntum fidem novísti,
præsta, ut infántem suum,
quem plorant hac vita defúnctum,
tuæ séntiant divínæ pietáti commíssum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1820-1822.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 651-655.

Ant. ad communionem Is 25, 8

Præcipitábit Dóminus mortem in sempitérnum,
et áuferet Deus lácrimam ab omni fácie.

Post communionem

Córporis, Dómine,
et Sánguinis Fílii tui communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ ætérnæ
sacris dignátus es nutríre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæróribus confortári.
Per Christum.

Lectio prior

1

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 25, 6 a. 7-8 a

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 17 et 20 (℟.: 3 b)

℟. Qui sústinent te, Dómine, non confundéntur.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. ℟.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sæculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ℟.

17 Diláta angústias cordis mei,
et de necessitátibus meis érue me.
20 Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te. ℟.

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum 3, 22-26

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti, quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum; bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 17 et 20 (℟.: 1 b)

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. ℟.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.
7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ℟.

17 Diláta angústias cordis mei,
et de necessitátibus meis érue me.
20 Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te. ℟.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Ap 1, 5-6

(℟. Allelúia). ℣. Iesus Christus
est primogénitus mortuórum;
ipsi glória et impérium
in sǽcula sæculórum. Amen.
(℟. Allelúia).

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis,
et ego reficiam vos.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum 11, 27-30

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Omnia mihi trádita sunt a Patre meo, et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde; et inveniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(℟. Allelúia). ℣. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. (℟. Allelúia).

Ecce mater tua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 25-30

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Verbum Dómini.

APPENDIX

ORDO AD FACIENDAM ET ASPERGENDAM AQUAM BENEDICTAM

1. Ritus benedictionis et aspersionis aquæ benedictæ fieri potest in omnibus Missis dominicæ, iis etiam quæ horis vespertinis sabbati anticipantur, in omnibus ecclesiis et oratoriis.

Huiusmodi ritus locum tenet actus pænitentialis initio Missæ peragendi.

2. Post salutationem, sacerdos, stans ad sedem, ad populum conversus, habens ante se vas cum aqua benedicenda, populum ad orandum invitat his vel similibus verbis:

Dóminum Deum nostrum,
fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut hanc creatúram aquæ benedícere dignétur,
super nos aspergéndam in nostri memóriam baptísmi.
Ipse autem nos adiuváre dignétur,
ut fidéles Spirítui, quem accépimus, maneámus.

Et post brevem pausam silentii prosequitur, manibus iunctis:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui voluísti ut per aquam,
fontem vitæ ac purificatiónis princípium,
étiam ánimæ mundaréntur
æternǽque vitæ munus excíperent,
dignáre, quǽsumus, hanc aquam ✠ benedícere,
qua vólumus hac die tua, Dómine, communíri.
Fontem vivum in nobis tuæ grátiæ renovári
et ab omni malo spíritus et córporis
per ipsam nos defféndi concédas,
ut mundis tibi córdibus propinquáre
tuámque digne salútem valeámus accípere.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Vel:

Dómine Deus omnípotens,
qui es totíus vitæ córporis et ánimæ fons et orígo,
hanc aquam, te quǽsumus, ✠ benedícas,
qua fidénter útimur
ad nostrórum implorándam véniam peccatórum
et advérsus omnes morbos inimicíque insídias
tuæ defensiónem grátiæ consequéndam.
Præsta, Dómine, ut, misericórdia tua interveniénte,
aquæ vivæ semper nobis sáliant in salútem,
ut mundo tibi corde appropinquáre possímus,
et omnis córporis animǽque perícula devitémus.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Vel, tempore paschali:

Dómine Deus omnípotens,
précibus pópuli tui adésto propítius;
et nobis, mirábile nostræ creatiónis opus,
sed et redemptiónis nostræ mirabílius, memorántibus,
hanc aquam ✠ benedícere tu dignáre.
Ipsam enim tu fecísti,
ut et arva fecunditáte donáret,
et levámen corpóribus nostris munditiámque præbéret.
Aquam étiam tuæ minístram misericórdiæ condidísti;
nam per ipsam solvísti tui pópuli servitútem,
illiúsque sitim in desérto sedásti;
per ipsam novum fœdus nuntiavérunt prophétæ,
quod eras cum homínibus initúrus;
per ipsam dénique, quam Christus in Iordáne sacrávit,
corrúptam natúræ nostræ substántiam
in regeneratiónis lavácro renovásti.
Sit ígitur hæc aqua nobis suscépti baptísmatis memória,
et cum frátribus nostris, qui sunt in Páschate baptizáti,

gáudia nos tríbuas sociáre.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

3. Ubi locorum condicio aut populi traditio suadet ut salis commixtio in benedictione aquæ servetur, sacerdos sal benedicit, dicens:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut hanc creatúram salis
benedícere ✠ tua pietáte dignéris,
qui per Eliséum prophétam in aquam mitti eam iussísti,
ut sanarétur sterílitas aquæ.
Præsta, Dómine, quǽsumus,
ut, ubicúmque hæc salis et aquæ commíxtio
fúerit aspérsa,
omni impugnatióne inimíci depúlsa,
præséntia Sancti tui Spíritus
nos iúgiter custódiat.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde sal immittit in aquam, nihil dicens.

4. Postea, accepto aspersorio, sacerdos aspergit se et ministros, deinde clerum et populum, pro opportunitate transeundo per ecclesiam.

Interim peragitur unus e cantibus qui sequuntur, vel alius cantus aptus.

Extra tempus paschale

Ant. 1 Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor (Ps 50, 9).

Ant. 2 Effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et dabo vobis cor novum, dicit Dóminus (Ez 36, 25-26)

Hymnus. Benedíctus Deus
et Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui secúndum misericórdiam suam magnam
regenerávit nos in spem vivam,
per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis,
in hereditátem incorruptíbilem,
in cælis conservátam nobis
in salútem témpore novíssimo revelándam!
(cf. 1 Petr 1, 3-5).

Tempore paschali

Ant. 1 Vidi aquam egrediéntem de templo
a látere dextro, allelúia;
et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt
et dicent: allelúia, allelúia (cf. Ez 47, 1-2. 9).

Ant. 2 Fontes et ómnia, quæ movéntur in aquis,
hymnum dícite Deo, allelúia (cf. Dan 3, 77. 79).

Ant. 3 Vos genus eléctum,
regále sacerdótium, gens sancta,
virtútes annuntiáte eius,
qui de ténebris vos vocávit
in admirábile lumen suum, allelúia (1 Petr 2, 9).

Ant. 4 E látere tuo, Christe, fons aquæ prorúmpit,
quo abluúntur mundi sordes et vita renovátur, allelúia.

5. Ad sedem reversus, et cantu expleto, sacerdos, stans versus ad populum, manibus iunctis, dicit:

Deus omnípotens nos a peccátis puríficet,
et per huius Eucharístiæ celebratiónem
dignos nos reddat,
qui mensæ regni sui partícipes efficiámur.
℟. Amen.

6. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus Glória in excélsis Deo.

SPECIMINA FORMULARUM PRO ORATIONE UNIVERSALI

1. FORMULA GENERALIS, I

A - Admonitio prævia

Ad Deum Patrem omnipoténtem,
qui vult omnes hómines salvos fíeri
et ad agnitiónem veritátis veníre,
tota mentis nostræ, fratres caríssimi, dirigátur orátio.

B - 1ª series intentionum

Pro Ecclésia sancta Dei;
ut eam Dóminus custodíre et fovére dignétur,
Dóminum deprecémur.
Participatio populi: ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

C - 2ª series intentionum

Pro totíus orbis pópulis;
ut inter eos Dóminus concórdiam serváre dignétur,
Dóminum deprecémur.
℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

D - 3ª series intentionum

Pro ómnibus qui váriis premúntur necessitátibus;
ut omnes Dóminus subleváre dignétur,
Dóminum deprecémur.
℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

E - 4ª series intentionum

Pro nobismetípsis ac pro nostra communitáte;
ut nos omnes Dóminus hóstiam sibi acceptábilem
admíttere dignétur,
Dóminum deprecémur.
℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

F - Oratio sacerdotalis conclusiva

Deus, refúgium nostrum et virtus,
adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus,
auctor ipse pietátis, et præsta,
ut, quod fidéliter pétimus,
efficáciter consequámur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

2. FORMULA GENERALIS, II

A

Fratres, in hac pública et commúni oratióne
quam nunc incípimus,
non quisquis pro se, nec tantum pro necessáriis suis,
sed omnes pro toto pópulo orémus Christum Dóminum.

B

1. Pro cuncto pópulo christiáno,
divínæ bonitátis abundántiam deprecémur.
℟. Christe, audi nos vel Exáudi, Christe.

2. Pro ómnibus nondum credéntibus,
largitórem spiritálium múnerum implorémus.
℟. Christe, audi nos.

C

1. Pro rei públicæ moderatóribus,
Dómini poténtiam implorémus.
℟. Christe, audi nos.

2. Pro äëris tempérie ac frúctuum ubertáte,
rectórem mundi Dóminum implorémus.
℟. Christe, audi nos.

D

1. Pro frátribus nostris,
qui huic sacro cœtui interésse non possunt,
inspectórem ómnium implorémus.
℟. Christe, audi nos.

2. Pro refrigério fidélium animárum,
univérsæ carnis iúdicem implorémus.
℟. Christe, audi nos.

E

1. Pro nobis ómnibus plena fide supplicántibus
et Dómini misericórdiam poscéntibus,
Salvatóris cleméntiam implorémus.
℟. Christe, audi nos.

2. Pro nobis et necessáriis nostris
bonitátem Dómini exspectántibus,
Christi Dómini misericórdiam implorémus.
℟. Christe, audi nos.

F

Précibus nostris, quǽsumus, Dómine,
aures tuæ pietátis accómmoda,
et oratiónes súpplicum benígnus exáudi.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

5. TEMPORE QUADRAGESIMÆ, I

A

Omni quidem témpore, fratres caríssimi,
preces debémus effúndere;
sed in his præcípue diébus Quadragésimæ
vigilántius cum Christo et instántius
ad Deum oratiónes dirígere nos opórtet.

B

Pro univérso pópulo christiáno,
ut ex omni verbo quod procédit de ore Dei
in hoc sacro témpore ubérius nutriátur,
Dóminum deprecémur.

C

Pro univérso mundo,
ut, tranquillitáte et pace serváta,
vere fiant dies nostri acceptábile tempus grátiæ et salútis,
Dóminum deprecémur.

D

Pro peccatóribus et neglegéntibus,
ut hoc propitiatiónis témpore revertántur ad ipsum,
Dóminum deprecémur.

E

Pro nobismetípsis,
ut in præcórdiis nostris
tandem detestatiónem nostrórum súscitet peccatórum,
Dóminum deprecémur.

F

Da, quǽsumus, Dómine,
pópulum tuum ad te toto corde convérti,
ut, quod audet cóngruis oratiónibus postuláre,
tua miseratióne percípiat.
Per Christum.

6. TEMPORE QUADRAGESIMÆ, II

A

Appropinquánte, dilectíssimi, sollemnitáte pascháli,
Dóminum impénsius implorémus,
ut et nos omnes,
et baptizatórum multitúdo, et mundus univérsus,
abundántius huius sacri mystérii partícipes evadámus.

B

Ut catechúmenis,
próxima sollemnitáte pascháli sacro baptísmo initiándis,
fidem et intelléctum augére dignétur,
Dóminum exorémus.

C

Ut, adiútis pópulis qui subsídio égeant aliéno,
pax et secúritas ubíque stabilitáte firméntur,
Dóminum exorémus.

D

Ut omnes afflícti et tentáti
ipsíus grátia roboréntur,
Dóminum exorémus.

E

Ut nos omnes
discámus fructum abstinéntiæ in bonum indigéntium erogáre,
Dóminum exorémus.

F

Miserére, Dómine, deprecántis Ecclésiæ,
et quæ inclinántur tibi corda propitiátus inténde,
ut, quos divíni mystérii tríbuis esse partícipes,
numquam tuis destituántut auxíliis.
Per Christum.

7. IN FERIIS HEBDOMADÆ SANCTÆ

A

Hoc Passiónis témpore,
quo Christus Patri suo preces supplicationésque
cum clamóre válido et lácrimis óbtulit,
Deum húmiles exorémus,
ut, pro reveréntia Fílii sui,
preces quoque nostras cleménter exáudiat.

B

Ut Sponsa Christi Ecclésia,
hoc Passiónis témpore, ipsíus sánguine plénius emundétur,
Dóminum deprecémur.

C

Ut per sánguinem Crucis Christi
ómnia in mundo pacificári váleant in salútem,
Dóminum deprecémur.

D

Ut ómnibus, qui infirmitáte et labóribus
sunt Passiónis Christi partícipes,
fortitúdinem et patiéntiam largiátur,
Dóminum deprecémur.

E

Ut omnes per domínicam Passiónem et Crucem
ad Resurrectiónis glóriam perducámur,
Dóminum deprecémur.

F

Adésto, Dómine, tuo pópulo supplicánti,
ut, quod própria fidúcia non præsúmit,
Passiónis Fílii tui méritis consequátur.
Qui vivit.

8. TEMPORE PASCHALI

A

In hoc pascháli gáudio, fratres caríssimi,
Deum instántius exorémus,
ut, qui preces supplicationésque diléсti Fílii sui
propítius exaudívit,
humilitátem quoque nostram dignétur aspícere.

B

Pro pastóribus animárum nostrárum,
ut gregem ipsis a Pastóre bono commíssum
régere váleant providénter,
Dóminum deprecémur.

C

Pro univérso mundo,
ut pace a Christo donáta veráciter perfruátur,
Dóminum deprecémur.

D

Pro frátribus nostris afflíctis,
ut eórum tristítia vertátur in gáudium,
quod nemo ab eis tóllere possit,
Dóminum deprecémur.

E

Pro congregatióne nostra,
ut testimónium Resurrectiónis Christi
cum fidúcia magna perhíbeat,
Dóminum deprecémur.

F

Deus, qui præséntium hóminum vitam agnóscis
diversárum necessitátum passiónibus subiacére,
exáudi desidéria supplicántium,
súscipe vota credéntium.
Per Christum.

11. IN MISSIS DEFUNCTORUM

A

Deum Patrem omnipoténtem,
qui Christum Fílium suum suscitávit a mórtuis,
pro salúte vivórum atque mortuórum fidéliter invocémus.

B

Ut pópulum christiánum in fide et unitáte stabíliat,
Dóminum deprecémur.

C

Ut ab omni bellórum nequítia orbem éruat univérsum,
Dóminum deprecémur.

D

Ut frátribus qui carent ópere, victu vel tecto,
se patrem dignétur osténdere,
Dóminum deprecémur.

E

1. Ut huic defúncto N.,
qui olim per Baptísmum ætérnæ vitæ semen accépit,
perpétuam velit societátem donáre Sanctórum,
Dóminum deprecémur.

2. Ut eum, qui manducávit Corpus Christi,
panem vitæ ætérnæ,
resúscitet in novíssimo die,
Dóminum deprecémur.

(Vel pro presbytero):
Ut eum, qui in Ecclésia sacerdótii munus exércuit,
fáciat cæléstis partícipem liturgíæ,
Dóminum deprecémur.

3. Ut animábus fratrum, propinquórum
et benefactórum nostrórum
mercédem labóris attríbuat,
Dóminum deprecémur.

4. Ut omnes, qui dormiérunt in spe resurrectiónis,
in lúmine sui vultus accípiat,
Dóminum deprecémur.

5. Ut fratres nostros, qui in afflictióne versántur,
ádiuvet et propítius consolétur,
Dóminum deprecémur.

6. Ut omnes, qui huc in fide et devotióne convenérunt,
in gloriósum suum regnum congregáre dignétur,
Dóminum deprecémur.

F

Animábus, quǽsumus, Dómine, famulórum
famularúmque tuárum
orátio profíciat supplicántium,
ut eas et a peccátis ómnibus éxuas,
et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes.
Qui vivis.

RITUS AD DEPUTANDUM MINISTRUM S. COMMUNIONIS AD ACTUM DISTRIBUENDÆ

1. Ordinarii locorum facultate fruuntur permittendi singulis sacerdotibus sacra munera exercentibus ut deputare valeant personam idoneam, quæ in casibus veræ necessitatis, ad actum, S. Communionem distribuat.

2. Personam quæ, iis in casibus, ad S. Communionem distribuendam ad actum deputatur, mandatum accipere expedit iuxta ritum qui sequitur.

3. Dum fractio panis et immixtio peraguntur, qui S. Communionem distribuere debet ad altare accedit et coram celebrante sistit. Expleta invocatione Agnus Dei, sacerdos eum benedicit his verbis:

Benedícat ✠ te Dóminus
ad Corpus Christi frátribus tuis nunc ministrándum.

Et ipse respondet:

Amen.

4. Postquam vero sacerdos de more Sacramentum sumpsit, S. Communionis ministrum, si hic SS. Eucharistiam suscepturus sit, communicat; ac deinde pyxidem vel vas cum hostiis ei porrigit, et una cum eodem ad S. Communionem fidelibus ministrandam accedit.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Oratio S. Ambrosii

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Iesu Christe,
ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens,
sed de tua confídens misericórdia et bonitáte,
accédere véreor et contremísco.
Nam cor et corpus hábeo multis criminíbus maculátum,
mentem et linguam non caute custodítam.
Ergo, o pia Déitas, o treménda maiéstas,
ego miser, inter angústias deprehénsus,

ad te fontem misericórdiæ recúrro,
ad te festíno sanándus,
sub tuam protectiónem fúgio;
et, quem Iúdicem sustinére néqueo,
Salvatórem habére suspíro.
Tibi, Dómine, plagas meas osténdo,
tibi verecúndiam meam détego.
Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo:
spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus.
Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ,
Dómine Iesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo,
crucifíxus propter hóminem.
Exáudi me sperántem in te:
miserére mei pleni misériis et peccátis,
tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis.
Salve, salutáris víctima,
pro me et omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta.
Salve, nóbilis et pretióse Sanguis,
de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Iesu Christi prófluens,
et peccáta totíus mundi ábluens.
Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ,
quam tuo Sánguine redemísti.
Pǽnitet me peccásse,
cúpio emendáre quod feci.
Aufer ergo a me, clementíssime Pater,
omnes iniquitátes et peccáta mea,
ut, purificátus mente et córpore,
digne degustáre mérear Sancta sanctórum.
Et concéde,
ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui,
quam ego indígnus súmere inténdo,
sit peccatórum meórum remíssio,
sit delictórum perfécta purgátio,
sit túrpium cogitatiónum effugátio
ac bonórum sénsuum regenerátio,
operúmque tibi placéntium salúbris efficácia,
ánimæ quoque et córporis
contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio.
Amen.

Oratio S. Thomæ de Aquino

Omnípotens sempitérne Deus,
ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi:
accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ,
immúndus ad fontem misericórdiæ,
cæcus ad lumen claritátis ætérnæ,
pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ.
Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam,
quátenus meam curáre dignéris infirmitátem,
laváre fœditátem, illumináre cæcitátem,
ditáre paupertátem, vestíre nuditátem,
ut panem Angelórum, Regem regum
et Dóminum dominántium,
tanta suscípiam reveréntia et humilitáte,
tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide,
tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ.
Da mihi, quæso, domínici Córporis et Sánguinis
non solum suscípere sacraméntum,
sed étiam rem et virtútem sacraménti.
O mitíssime Deus,
da mihi Corpus unigéniti Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi,
quod traxit de Vírgine María, sic suscípere,
ut córpori suo mýstico mérear incorporári
et inter eius membra connumerári.
O amantíssime Pater,
concéde mihi diléctum Fílium tuum,
quem nunc velátum in via suscípere propóno,
reveláta tandem fácie perpétuo contemplári:
Qui tecum vivit et regnat
in sǽcula sæculórum.
Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María,
ego miser et indígnus peccátor
ad te confúgio toto corde et afféctu,

et precor pietátem tuam,
ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti,
ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus,
hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus,
cleménter assístere dignéris,
ut, tua grátia adiúti,
dignam et acceptábilem hóstiam
in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus.
Amen.

Formula intentionis

Ego volo celebráre Missam,
et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Iesu Christi,
iuxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ,
ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis,
ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis,
pro ómnibus qui se commendavérunt oratiónibus meis
in génere et in spécie,
et pro felíci statu sanctae Románæ Ecclésiæ.
Amen.

Gáudium cum pace,
emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ,
grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus,
perseverántiam in bonis opéribus,
tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.
Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Oratio S. Thomæ de Aquino

Grátias tibi ago,
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus,
qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum,
nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ
satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Et precor, ut hæc sancta commúnio
non sit mihi reátus ad pœnam,
sed intercéssio salutáris ad véniam.
Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis.
Sit vitiórum meórum evacuátio,
concupiscéntiæ et libídinis exterminátio,
caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obœdiéntiæ,
omniúmque virtútum augmentátio:
contra insídias inimicórum ómnium,
tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio:
mótuum meórum, tam carnálium quam spiritálium,
perfécta quietátio:
in te uno ac vero Deo firma adhǽsio,
atque finis mei felix consummátio.
Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium
me peccatórem perdúcere dignéris,
ubi tu, cum Fílio tuo et Spíritu Sancto,
Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena,
gáudium sempitérnum, iucúnditas consummáta
et felícitas perfécta.
Per Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Aspirationes ad Ss.mum Redemptorem

Anima Christi, sanctífica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inébria me.
Aqua láteris Christi, lava me.
Pássio Christi, confórta me.
O bone Iesu, exáudi me.
Intra tua vúlnera abscónde me.
Ne permíttas me separári a te.
Ab hoste malígno defénde me.
In hora mortis meæ voca me.
Et iube me veníre ad te,
ut cum Sanctis tuis laudem te
in sǽcula sæculórum.
Amen.

Oblatio sui

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem.
Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem.
Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es:
id tibi totum restítuo,
ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum.
Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones,
et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. Iesum Christum Crucifixum

En ego, o bone et dulcíssime Iesu,
ante conspéctum tuum génibus me provólvo,
ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor,
ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus,
atque veram peccatórum meórum pæniténtiam,
eáque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere;
dum magno ánimi afféctu et dolóre
tua quinque vúlnera mecum ipse consídero
ac mente contémplor,
illud præ óculis habens,
quod iam in ore ponébat tuo David prophéta de te,
o bone Iesu:
Fodérunt manus meas et pedes meos:
dinumeravérunt ómnia ossa mea (Ps 21, 17).

Oratio universalis sub nomine Clementis Pp. XI vulgata

Credo, Dómine, sed credam fírmius;
spero, sed sperem secúrius;
amo, sed amem ardéntius;
dóleo, sed dóleam veheméntius.

Adóro te ut primum princípium;
desídero ut finem últimum;
laudo ut benefactórem perpétuum;
ínvoco ut defensórem propítium.

Tua me sapiéntia dírige,
iustítia cóntine, cleméntia soláre,
poténtia prótege.

Offero tibi, Dómine, cogitánda, ut sint ad te;
dicénda, ut sint de te;
faciénda, ut sint secúndum te;
feréndа, ut sint propter te.

Volo quidquid vis, volo quia vis,
volo quómodo vis,
volo quámdiu vis.

Oro, Dómine: intelléctum illúmines,
voluntátem inflámmes,
cor emúndes, ánimam sanctífices.

Défleam prætéritas iniquitátes, repéllam futúras tentatiónes,
córrigam vitiósas propensiónes,
éxcolam idóneas virtútes.

Tríbue mihi, bone Deus, amórem tui, ódium mei,
zelum próximi, contémptum mundi.

Stúdeam superióribus obœdíre,
inferióribus subveníre,
amícis consúlere, inimícis párcere.

Vincam voluptátem austeritáte,
avarítiam largitáte, iracúndiam lenitáte,
tepiditátem fervóre.

Redde me prudéntem in consíliis,
constántem in perículis, patiéntem in advérsis,
húmilem in prósperis.

Fac, Dómine, ut sim in oratióne atténtus,
in épulis sóbrius,
in múnere sédulus, in propósito firmus.

Curem habére innocéntiam interiórem,
modéstiam exteriórem, conversatiónem exemplárem,
vitam regulárem.

Assídue invígilem natúræ domándæ,
grátiæ fovéndæ, legi servándæ,
salúti promeréndæ.

Discam a te quam ténue quod terrénum,
quam grande quod divínum,
quam breve quod temporáneum,
quam durábile quod ætérnum.

Da, ut mortem prævéniam,
iudícium pertímeam,
inférnum effúgiam, paradísum obtíneam.
Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

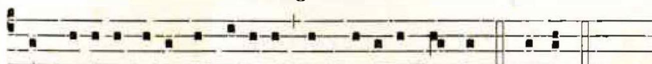
Oratio ad B. Mariam Virginem

O María, Virgo et Mater sanctíssima,
ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum,
quem immaculáto útero tuo concepísti,
genuísti, lactásti atque suavíssimis ampléxibus strinxísti.
Ecce, cuius aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris,
illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero,
tuis brácchiis constringéndum, tuo corde amándum,
sanctissimǽque Trinitáti in suprémum latríæ cultum,
pro tui ipsíus honóre et glória
et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum.
Rogo ergo te, piíssima Mater,
ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum,
uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi,
ac dénique grátiam finálem,
ut eum tecum laudáre possim per ómnia sǽcula sæculórum.
Amen.

CANTUS IN ORDINE MISSÆ

I. AD RITUS INITIALES

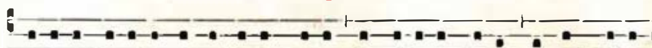
Ad signum crucis

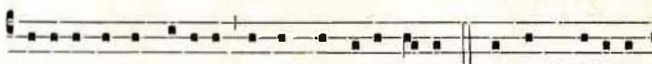
In nómine Patris, et Fi- li- i, et Spí-ri-tus Sancti. ℟. Amen.

Ad salutationem

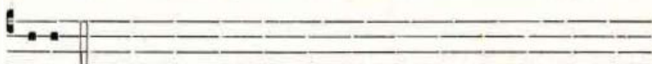
1

Grá-ti- a Dómini nostri Iesu Christi, et cá-ri-tas De- i, et communi-

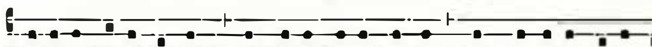

cá- ti- o Sancti Spí-ri-tus sit cum ómnibus vo- bis. ℟. Et cum spí- ri-tu

tu- o.

2

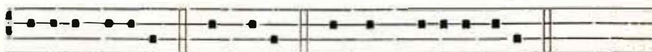

Grá-ti- a vo-bis et pax a De- o Patre nostro et Dómi-no Iesu

Chri- sto. ℟. Bene-díctus De- us et Pater Dómi-ni nostri Iesu Chri- sti.

3

Dóminus vobíscum. [Pax vobis.] ℟. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Vel

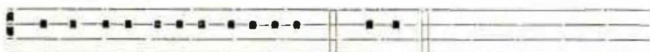

Dóminus vobís-cum. [Pax vo-bis.] ℟. Et cum spí-ri-tu tu- o.

II. PRO ORATIONIBUS

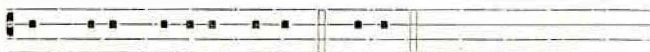
A

Post collectam

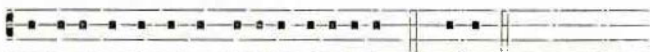
... per ómni- a sǽcu-la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.

Post alias orationes

Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel

Qui vi- vit et regnat in sǽcu-la sæcu-lórum. ℟. Amen.

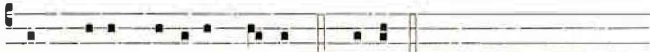
B

Post collectam

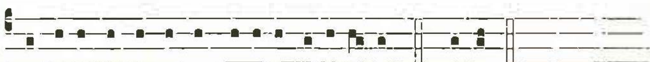
... per ómni- a sǽcu-la sæcu- ló-rum. ℟. Amen.

Post alias orationes

Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel

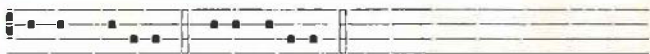
Hic tonus B aptius convenit cum oratione super oblata, ad inducendam salutationem Dóminus vobíscum ante præfationem.

III. AD LITURGIAM VERBI

Post lectionem I

Post lectionem II vel unicam ante Evangelium

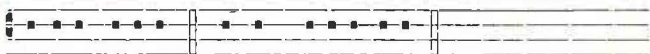

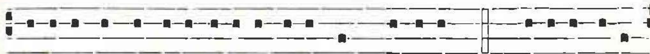
Hæc lectio potest etiam cantari in tono præcedenti (lectionis I).

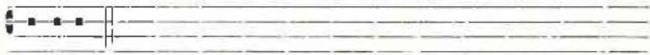
Ad Evangelium

A

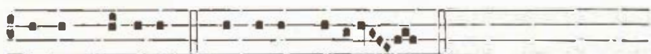
Ante Evangelium

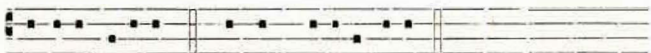

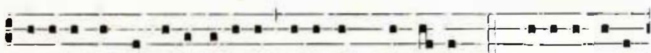
Post Evangelium

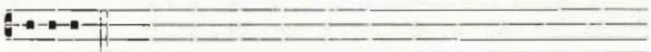

B

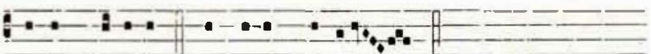
Ante Evangelium

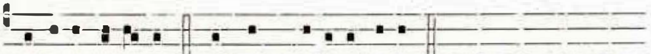

Post Evangelium

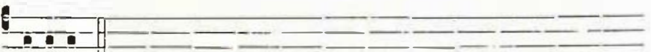

C

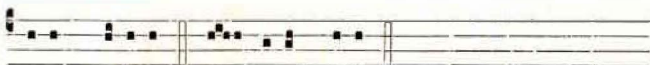
Ante Evangelium

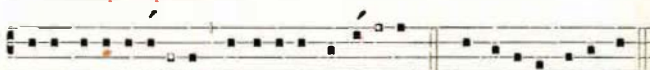

Post Evangelium

Ad orationem universalem

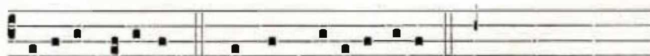
Post unamquamque intentionem

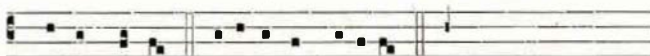

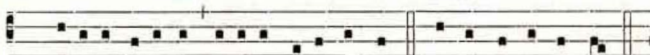
IV. AD PRECEM EUCHARISTICAM

Toni præfationum

A. Tonus simplex

Cum, ob auctum numerum præfationum, difficile sit pro unaquaque earum integrum textum melodiis ornatum præbere, hic exhibetur tantummodo exemplar unius præfationis in tono simplici et in tono sollemni, super quo melodiæ aliarum extrui possunt.

Præfatio II de Adventu

Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et

u-bíque grá- ti- as á-ge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omní-po-tens æ-tér-

ne De- us: per Christum Dóminum nostrum. Quem præ-dixé-runt cunc-

tó-rum præcó-ni- a prophe-tá-rum, Virgo Ma-ter in-effá-bi-li di- lecti- ó-

ne susti-nu- it, Io- ánnes cé-ci-nit affu-tú-rum et adésse monstrá-vit.

Qui su- æ na- ti-vi- tá-tis mysté- ri- um trí-bu- it nos præve-ní-re gaudén-

tes, ut et in o-ra-ti- ó-ne perví-gi- les et in su- is invé-ni- at láudi-

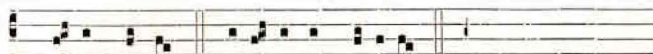
bus exsultántes. Et í-de- o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum Thro-

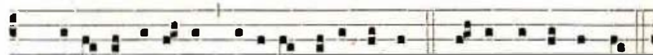
nis et Domi-na-ti- ó-nibus, cumque omni mi- lí- ti- a cæ-léstis ex-érci-

tus, hymnum gló-ri- æ tu- æ cá-nimus, sine fi-ne di-céntes:

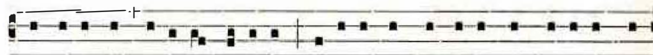
B. Tonus sollemnis

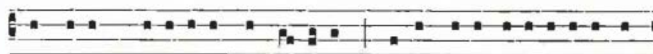

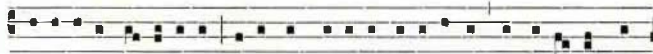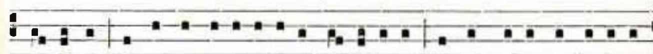

láudi-bus exsultántes. Et í-de- o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum

Thro-nis et Domi-na-ti- ó-nibus, cumque omni mi-lí-ti- a cæ-léstis ex-

ér-ci-tus, hymnum gló-ri- æ tu- æ cá-nimus, si-ne fi- ne di-céntes:

PREX EUCHARISTICA I

Quam obla-ti- ónem tu, De- us, in ómni-bus, quæsumus, bene-díctam, ad-

scríptam, ra-tam, ra-ti- oná-bi-lem acceptabi-lémque fá-ce-re digné-ris:

ut nobis Corpus et Sanguis fi- at di-lectíssimi Fí-li- i tu- i, Dómini

nostri Iesu Chri-sti. Qui prí-di- e quam pa-te-ré-tur, accé-pit panem

in sanctas ac vene-rá-bi-les manus su- as, et e-le-vá-tis ócu- lis in cæ-

lum ad te De- um Patrem su-um omnipo-téntem, ti-bi grá-ti- as a-gens

bene-dí-xit, fre-git dedítque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET

MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD

PRO VOBIS TRADE-TUR. Sími-li modo, postquam cená-tum est, accí-pi-

ens et hunc præclá-rum cá-li-cem in sanctas ac vene-rá-bi-les manus

su-as, i-tem ti-bi grá-ti-as a-gens bene-dí-xit dedítque discí-pu-lis

su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST E-

NIM CA-LIX SANGUI-NIS ME-I, NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO

VO-BIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO-RUM.

HOC FA-CITE IN ME-AM COMMEMORA-TI-O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

Mysté-ri-um fí-de-i: vel Mysté-ri-um fí- de-i:

Et populus prosequitur, acclamans:

℟. Mortem tu-am annunti- ámus, Dómi-ne, et tu- am resurrecti- ónem confi-témur do-nec véni- as.

Unde et mémo-res, Dómine, nos servi tu- i, sed et plebs tu- a sanc-ta, e-iúsdem Christi Fi- li- i tu- i, Dómi-ni nostri, tam be- á-tæ pas-si- ó-nis, necnon et ab ínfe-ris resurrecti- ó-nis, sed et in cælos glo-ri- ó-sæ ascensi- ó-nis: offé-rimus præcláræ ma-iestá-ti tu- æ de tu- is donis ac da- tis hósti- am pu-ram, hósti- am sanctam, hósti- am imma-cu-lá-tam, Panem sanctum vitæ ætérnæ et Cá-li-cem sa-lú- tis perpé-tu- æ.

Supra quæ pro-pí- ti- o ac se-réno vultu respi-ce-re digné-ris: et accép-ta habé-re, síc-u-ti accépta habé-re digná-tus es múne- ra pú- e-ri tu-

i iusti Abel, et sacri-fí-ci- um Patri- árchæ nostri Abrahæ, et quod ti-bi óbtu- lit summus sa-cérdos tu- us Melchí-sedech, sanctum sacri-fí-ci- um, imma-cu-lá-tam hósti- am.

Súppli-ces te rogámus, omnípo-tens De- us: iube hæc perférri per ma-nus sancti Ange- li tu- i in sublíme altá-re tu- um, in conspéctu di-vínæ ma-iestá- tis tu- æ; ut, quotquot ex hac altá-ris parti-ci-pa-ti- ó-ne sacro-sánctum Fí- li- i tu- i Corpus et Sánguinem sumpsé-rimus, omni bene-dicti- óne cæ-lésti et grá- ti- a reple- ámur. [Per e- úndem Christum Dóminum nostrum. Amen.]

PREX EUCHARISTICA II

Qui cum passi- óni vo-luntá-ri- e trade-ré-tur, accépit panem et grá-ti-

as a-gens fre-git, dedítque discípu- lis su- is, di-cens: ACCI-PI-TE ET

MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME- UM, QUOD

PRO VOBIS TRADE- TUR. Sími- li modo, postquam cená-tum est, acci-

pi- ens et cá- li-cem, í- te-rum grá- ti- as a-gens de-dit discí-pu- lis su- is,

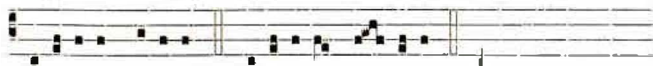
di-cens: ACCI-PITE ET BI-BI-TE EX E- O OMNES: HIC EST ENIM CA-

LIX SANGUINIS ME- I NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO VO-BIS

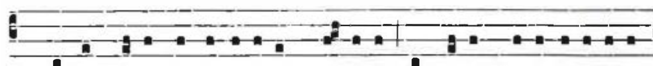
ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI- ONEM PECCATO- RUM. HOC

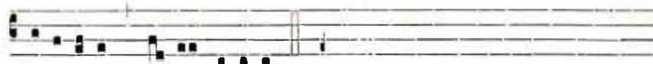
FACI-TE IN ME- AM COMMEMORATI- O-NEM.

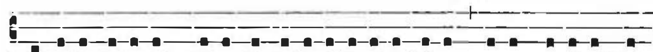
Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:
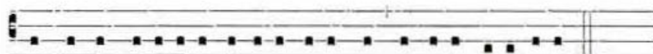

Et populus prosequitur, acclamans:

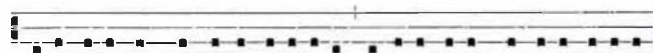

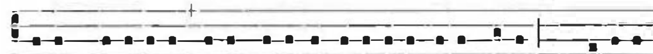

PREX EUCHARISTICA III

ET MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST E-NIM COR- PUS ME- UM,

QUOD PRO VO-BIS TRADE- TUR. Simi- li modo, postquam ce-ná-tum est,

accí-pi- ens cá- li-cem, et ti-bi grá-ti- as a-gens bene-dí-xit de-dítque

discí-pu-lis su- is, di-cens: ACCI-PITE ET BI-BI-TE EX E- O OMNES:

HIC EST E-NIM CALIX SANGUINIS ME- I, NOVI ET ÆTERNI TESTAMEN-

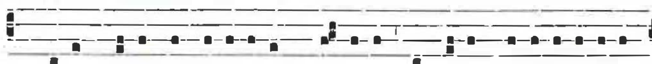
TI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PEC-

CATO- RUM. HOC FACI-TE IN ME-AM COMMEMORATI- O-NEM.

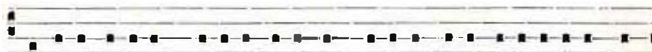
Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

Mysté-ri- um fi-de- i: vel Mysté-ri- um fí- de- i:

Et populus prosequitur, acclamans:

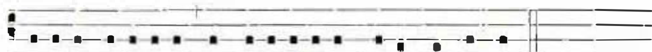

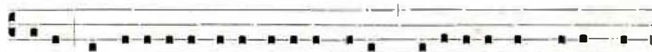

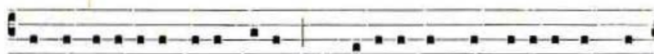

PREX EUCHARISTICA IV

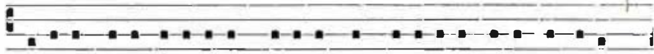

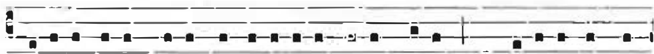

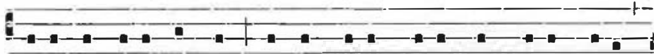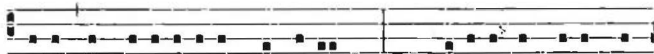

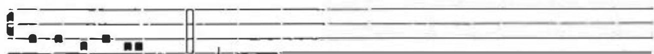

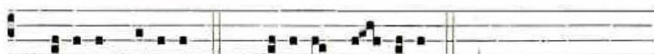

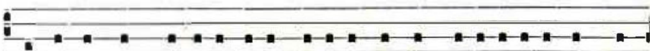
Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

Et populus prosequitur, acclamans:

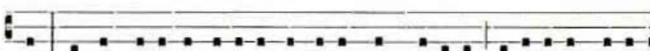

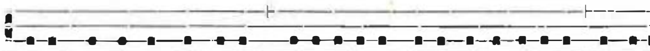

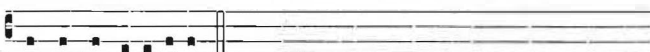

Toni doxologiæ Precis eucharisticæ

A. Tonus simplex

ténti, in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, omnis honor et gló-ri-a per

ómni-a sǽcu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. Amen.

B. Tonus sollemnis

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi De-o Patri omnipo-

ténti, in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, omnis ho-nor et gló-ri-a per

ómni-a sǽcu-la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.

V. AD RITUS COMMUNIONIS

Toni orationis dominicæ

A

Præcéptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni-ti, et di-vi-na insti-tu-ti-óne formá-ti,

audémus dí-ce-re:

Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: Advé-

ni- at regnum tu- um: Fi- at vo-lúntas tu- a, sic-ut in cæ-lo, et in

terra. Panem nostrum co- ti-di- ánum da no-bis hódi- e: Et dimít-te

nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris.

Et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó- nem; sed li-be-ra nos a ma- lo.

Líbera nos, ut infra p. 1867.

B

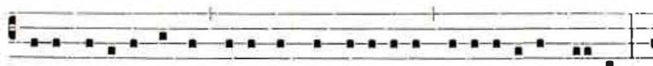
Præcéptis sa-lu-tá- ribus mó-ni-ti, et di-ví-na insti-tu-ti- óne formá- ti,

audémus dí-ce-re:
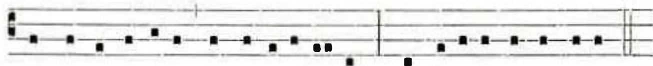
Pa-ter noster, qui es in cæ- lis: sancti- fi-cé-tur nomen tu- um: Ad-

vé-ni- at regnum tu- um: Fi- at vo-lúntas tu- a, sic-ut in cæ-lo, et in

ter- ra. Panem nostrum co-ti-di- ánum da no-bis hódi- e: Et dimítte

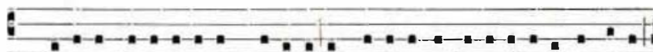
nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris.

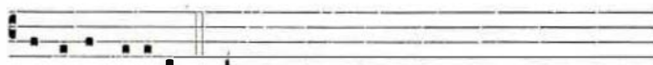
Et ne nos indúcas in tenta-ti- ó- nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Líbera nos, ut infra p. 1867.

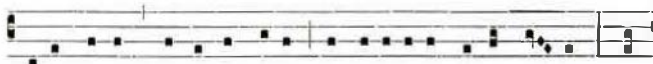
C

Præcéptis sa-lu-tá-ribus mó-ni- ti, et di-ví-na insti-tu- ti- óne formá-ti,

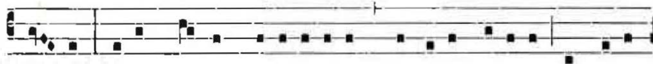
audémus dí-ce-re:

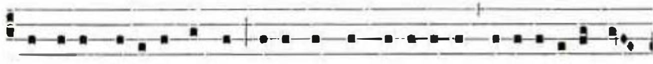
Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu- um: Ad-

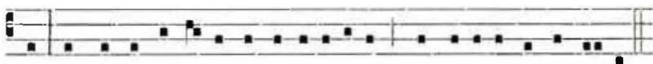
vé-ni- at regnum tu- um: Fi- at vo-lúntas tu- a, sic-ut in cælo, et in

ter- ra. Panem nostrum co-ti-di- ánum da nobis hó-di- e: Et dimít-

te no-bis dé-bi- ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ribus no-

stris. Et ne nos indú- cas in tenta- ti- ónem; sed líbe- ra nos a ma- lo.

Ad embolismum

Líbe-ra nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus ma- lis, da pro-pí- ti- us pa-cem in di- ébus nostris, ut, ope mi-se-ri-córdi- æ tu- æ adiú-ti, et a peccá-to simus semper lí-be-ri, et ab omni perturba-ti- óne se-cú-ri: exspectántes be- á-tam spem, et advéntum Salva-tó-ris nostri Iesu Chri- sti.

℟. Qui- a tu- um est regnum, et po-téstas, et gló-ri- a in sǽcu- la.

Ad pacem

Post orationem

... Qui vi-vis et regnas in sǽcu-la sæcu-ló- rum. ℟. Amen.

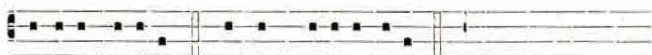
Pax Dómi-ni sit semper vobís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Offérte vobis pa- cem.

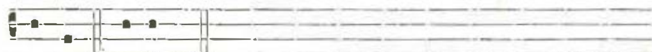
VI. AD RITUS CONCLUSIONIS

Ad benedictionem simplicem

A

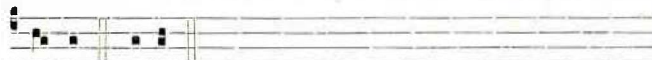

B

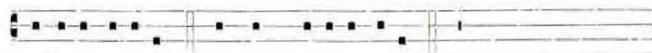

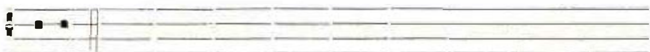
Ad benedictionem sollemnem et orationes super populum

A
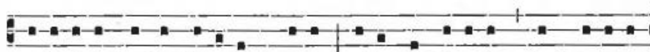

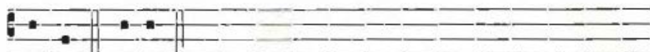

Post unamquamque invocationem
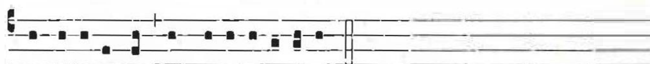

℟. Amen.

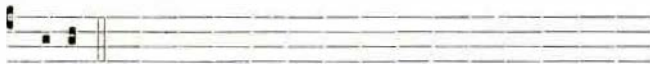

B

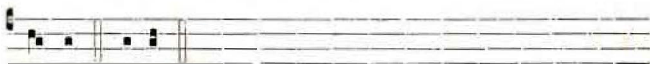

Post unamquamque invocationem

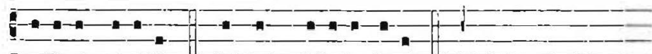
℟. Amen.

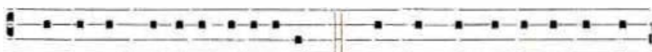

Ad benedictionem episcopalem

A

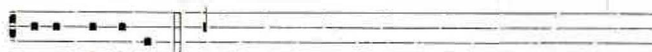
Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu-o.

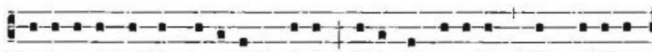
℣. Sit nomen Dómi-ni bene-díctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sǽ-

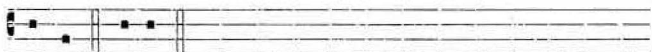
cu-lum. ℣. Adiutó-ri- um nostrum in nómine Dómi-ni. ℟. Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

Bene- dí-cat vos omni-po-tens De- us, Pater, et Fí- li- us, et Spí-ri-tus

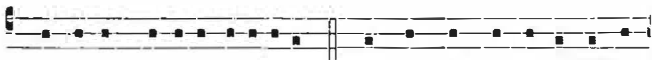

Sanctus. ℟. Amen.

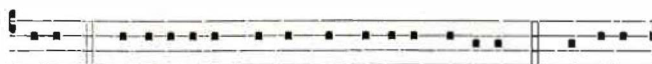
B

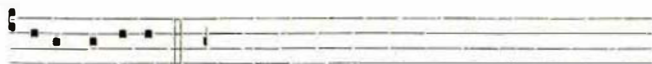

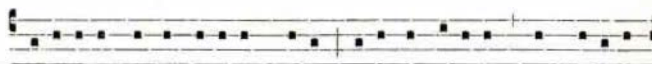
Dóminus vobís-cum. ℟. Et cum spi- ri-tu tu- o.

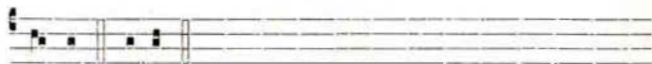

℣. Sit nomen Dómi-ni bene-díctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sǽ-

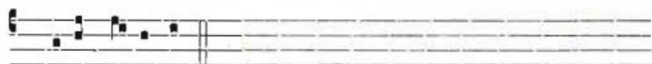

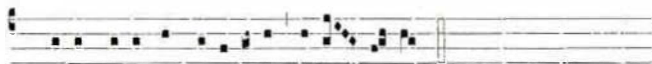

Ad dimittendum populum

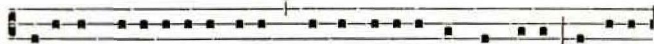

Dominica Resurrectionis, infra octavam Paschæ necnon dominica Pentecostes:

ALII CANTUS IN MISSALI OCCURRENTES

Exemplar invitatorii in oratione universali feria VI in Passione Domini

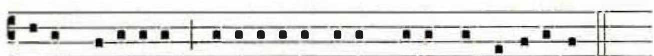
Orémus, di- lectíssimi nobis, pro Ecclé- si- a sancta De- i, ut e- am

De- us et Dóminus noster pa-ci- fi-cá-re, aduná-re et custo-dí-re di-

gné-tur to-to orbe terrá-rum, detque nobis, qui- é-tam et tranquíl-lam

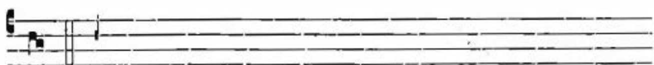
vi- tam degénti-bus, glo-ri- fi-cá-re De- um Patrem omni-po-téntem.

Oratio dicitur in tono feriali, vel, ubi a Conferentia Episcopali statutum fuerit ut serventur ante et post precationem in silentio invitationes Flectámus genua - Leváte, in tono antiquiore.

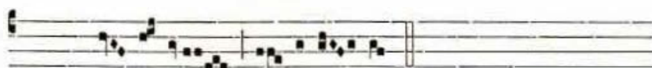
Invitatio in ostendenda sancta Cruce feria VI in Passione Domini

Ecce li- gnum Cru- cis, in quo sa- lus mun- di pe-pén-

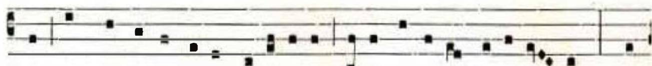

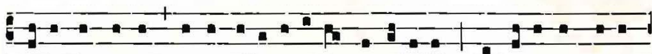
dit.
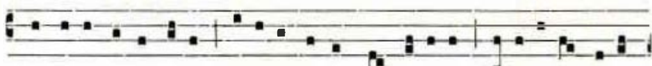

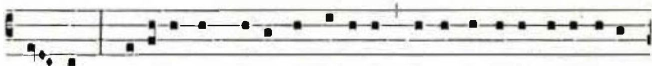
Præconium paschale forma longiore

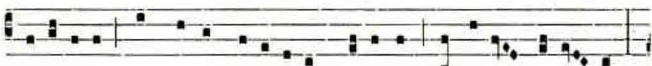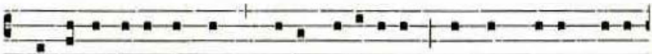

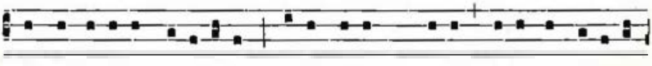

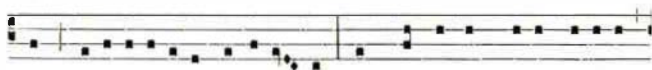

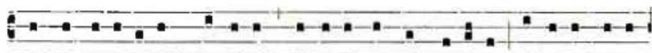

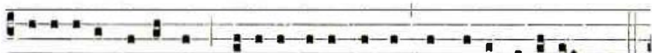

tis mi-se-ri-córdi- am invocá- te. Ut, qui me non me- is mé-ri-tis

intra Levi-tá-rum núme-rum digná-tus est aggre-gá-re, lúmi-nis su- i

cla-ri-tá-tem infúndens, cé-re- i hu-ius laudem implé-re perfí-ci- at.)

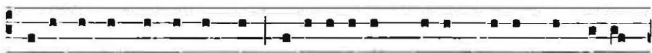
(℣. Dóminus vo-biscum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu- o.)

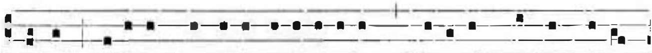
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dómi-num.

℣. Grá- ti- as a-gámus Dómino De- o nostro. ℟. Dignum et iustum est.

Ve-re dignum et iustum est, invi-sí-bi-lem De- um Patrem omni-po-

téntem Fi- li- úmque e- ius uni-gé-ni-tum, Dóminum nostrum Iesum

Christum, to-to cordis ac mentis af-féctu et vo-cis mi-nisté-ri- o per-

soná-re. Qui pro nobis æ-térno Patri Adæ dé-bi-tum solvit: et vé-

te-ris pi- á-cu-li cauti- ónem pi- o cru- ó- re de-térsit. Hæc sunt e-

nim festa paschá- li- a, in quibus ve-rus il-le Agnus oc-cí-di-tur, cu-

ius sánguine postes fi-dé- li- um consecrántur. Hæc nox est, in qua

primum patres nostros, fí- li- os Isra- ël edúctos de Ægýpto, Ma-

re Rubrum sicco vestí- gi- o transí- re fe- císti. Hæc í- gi-tur nox est,

quæ pecca-tó-rum ténebras co-lúmnæ il-lumi-na-ti- ó- ne purgá-vit. Hæc

nox est, quæ hó-di- e per u-ni-vérsum mundum in Christo cre- déntes,

a ví- ti- is sǽcu-li et ca- li-gi-ne pecca-tó-rum segre- gá-tos, red- dit

grá-ti- æ, só-ci- at sancti-tá- ti. Hæc nox est, in qua, destrúctis vín-

cu-lis mortis, Christus ab ínfe-ris vic-tor ascéndit. Ni-hil e-nim no-

bis nasci pró-fu- it, ni-si réd-imi pro-fu- isset. O mi-ra cir-ca nos

tu- æ pi- e- tá- tis digná- ti- o! O inæstimá-bi- lis di-lécti- o ca-ri- tá-

tis: ut servum red-ímeres, Fí- li- um tra-di-disti! O certe ne-cessá-

ri- um Adæ pec-cá-tum, quod Christi mor-te de-lé-tum est! O fe- lix
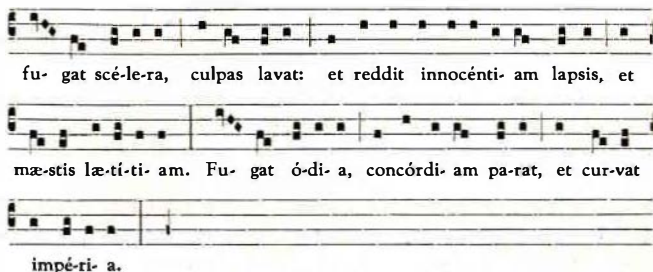
culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru- it habé-re Redemptó-rem! O

ve-re be- á- ta nox, quæ so-la mé-ru- it sci-re tempus et ho-ram, in

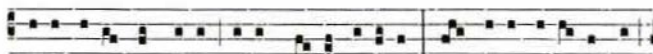
qua Christus ab infe-ris re-surré-xit! Hæc nox est, de qua scrip-tum

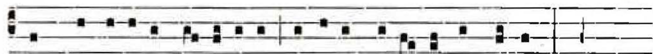
est: Et nox sic-ut di- es il-lumi- ná-bi-tur: et nox il-lumi-ná-ti- o me-

a in de- li- ci- is me- is. Hu-ius í-gi-tur sancti-fi-cá- ti- o noctis

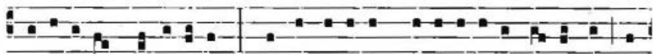
In hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti- a, súscipe, sancte Pa-ter, laudis hu-
ius sacri-fí- ci- um vesper- tínum, quod ti-bi in hac cé-re- i obla-ti-
óne sollémni, per ministró-rum manus de opé- ri-bus apum, sacro-
sáncta red-dit Ecclé-si- a. Sed iam co-lúmnæ hu-ius præ-có-ni- a nó-
vimus, quam in honó-rem De- i rú-ti- lans i-gnis accéndit. Qui li-cet
sit di-ví-sus in partes, mu-tu- á-ti tamen lúmi-nis detrimén-ta non no-
vit. A-li-tur e-nim liquántibus ce-ris, quas in substánti- am pre- ti-

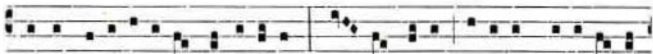

ósæ hu- ius lámpa-dis a-pis ma- ter edú-xit. O ve-re be- á- ta nox,

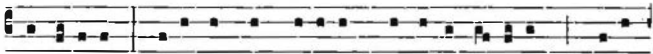

in qua terré-nis cæ- lésti- a, humá-nis di-vi- na iungúntur.

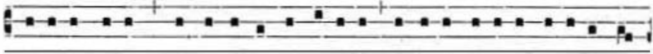

Orámus ergo te, Dómine, ut cé-re- us iste in honó-rem tu- i nó-

mi-nis conse-crá-tus, ad noctis hu-ius ca- li- ginem destru- éndam, in-

de- fí- ci- ens perse-vé-ret. Et in odó-rem su- a-vi-tá- tis ac-céptus, su-

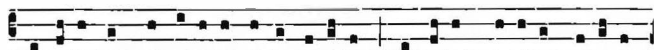

pérnis luminá- ribus misce- á-tur. Flammas e-ius lú-ci- fer ma-tu-ti- nus

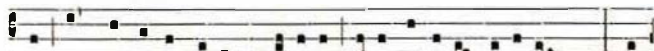

invé-ni- at. Ille, inquam, lúci-fer, qui nescit occá-sum: Christus

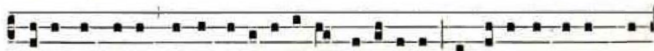

Fí- li- us tu- us, qui, regréssus ab infe-ris, humáno géne-ri se-rénus il-

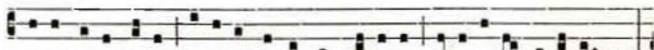

lú-xit, et te-cum vi-vit et regnat in sǽcu-la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.

Præconium paschale forma breviore

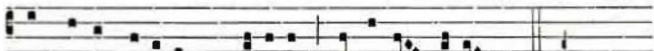

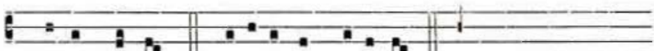

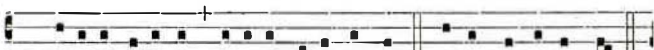

Ve-re dignum et iustum est, invi-si-bi-lem De-um Patrem omnipo-

téntem Fi-li-úmque e-ius u-ni-gé-ni-tum, Dóminum nostrum Ie-sum

Christum, toto cordis ac mentis af-féctu et vo-cis mi-nisté-ri-o per-

soná-re. Qui pro nobis æ-térno Patri Adæ dé-bi-tum solvit: et vé-

te-ris pi-á-cu-li cauti-ónem pi-o cru-ó-re de-térsit. Hæc sunt e-nim

festa paschá-li-a, in quibus ve-rus il-le Agnus oc-cí-di-tur, cu-ius

sángui-ne postes fidé-li-um consecrántur. Hæc nox est, in qua pri-

mum patres nostros, fí-li-os Isra-ël edúctos de Æ-gýpto, Ma-re

Rubrum sicco vestí-gi-o transi-re fe-císti. Hæc í-gi-tur nox est,

quæ pecca-tó-rum ténebras co-lúmnæ il-lumi-na-ti-ó-ne purgá-vit. Hæc

nox est, quæ hódi- e per u-ni-vérsum mundum in Christo cre-déntes,

a ví- ti- is sǽcu- li et ca-lí-gi-ne pecca-tó-rum segre- gá-tos, red- dit

grá- ti- æ, só-ci- at sancti-tá- ti. Hæc nox est, in qua, destrúctis vín-

cu-lis mortis, Christus ab ínfe-ris vi-ctor ascéndit. O mi-ra cir-ca

nos tu- æ pi- e-tá- tis digná- ti- o! O inæstimá-bi- lis di-lécti- o ca-

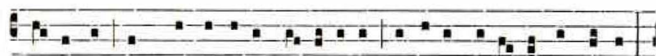
ri- tá- tis: ut servum redíme-res, Fí- li- um tra-di-dísti! O certe ne-

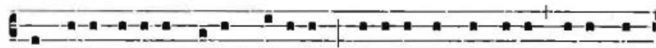
cessá-ri- um Adæ peccá- tum, quod Christi mor-te de-lé-tum est! O

fe- lix culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru- it habé-re Redemptó-rem!

Hu-ius í- gi-tur sancti- fi- cá- ti- o noctis fu- gat scé-le-ra, culpas lavat:

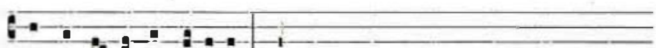
et reddit innocénti- am lapsis, et mæstis læ-tí- ti- am. O ve-re be-

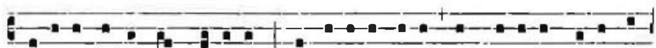

á- ta nox, in qua terré-nis cæ- lésti- a, humá-nis di-ví- na iungúntur.

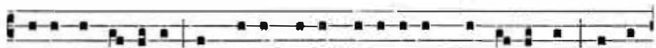

In hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti- a, súscipe, sancte Pater, laudis hu-

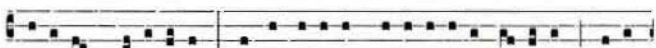

ius sacri-fí-ci- um vesper-tí-num, quod ti-bi in hac cé-re- i obla-ti-

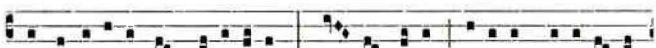

óne sollémni, per mi-nistrórum manus de opé- ri-bus apum, sacro-

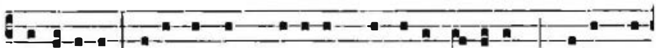

sáncta reddit Ecclé-si- a.

Orámus ergo te, Dómine, ut cére- us iste in honórem tu- i nó-

minis consecrá-tus, ad noctis hu-ius ca-lí- ginem destru- éndam, inde-

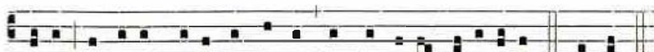

fí-ci- ens persevé-ret. Et in odórem su- a-vi-tá- tis accéptus, supér-

nis lumi-ná-ri- bus misce- á-tur. Flammas e-ius lú-ci-fer ma-tu-tí- nus

invé-ni- at. Ille, inquam, lú-ci-fer, qui nescit occá-sum: Christus Fí-

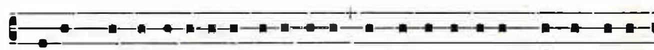

li- us tu- us, qui, regréssus ab ínfe- ris, humáno géne- ri se-rénus il-

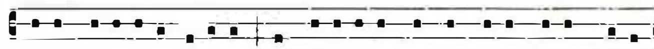

lú-xit, et tecum vi-vit et regnat in sǽ-cu- la sæcu- lórum. ℟. Amen.

Benedictio aquæ baptismalis in Vigilia paschali

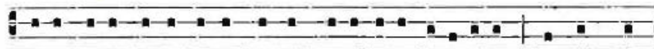
De- us, qui invi-sí-bi- li po-ténti- a per sacramentórum signa mi- rá-

bi- lem ope- rá-ris effćctum, et cre- a-tú-ram aquæ multis modis præpa-

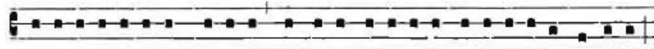
rásti, ut Baptísmi grá- ti- am demonstrá-ret; De- us, cu-ius Spí-ri- tus

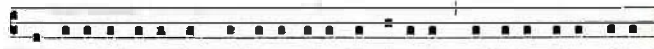
super aquas inter ipsa mundi primórdi- a fe-rebá- tur, ut iam tunc

virtú-tem sancti- fi-cándi aquárum natú-ra concípe-ret; De- us, qui

rege- nera- ti- ó-nis spé-ci- em in ipsa di- lú-vi- i effu- si- óne signásti,

ut u-ní- us e- iusdémque e- leménti mysté-ri- o et fi-nis esset ví- ti-

is et o-rí-go virtú-tum; De-us, qui Abrahæ fí- li- os per Ma-re Ru-

brum sicco vestí- gi- o transí-re fe-císti, ut plebs, a Pha-ra- ónis servi-

tú- te libe- rá-ta, pópu-lum bapti-za-tó-rum præ- fi-gu-rá-ret; De- us, cu-

ius Fí- li- us, in aqua Iordá-nis a Io- ánne bapti- zá-tus, Sancto Spí-ri-

tu est inúnctus, et, in cruce pendens, una cum sánguine aquam de

lá-te-re su- o prodú-xit, ac, post resurrecti- ónem su- am, discípu- lis

iussit: «Ite, do-cé-te omnes gentes, bapti-zántes e- os in nómine Pa-

tris, et Fí- li- i, et Spí-ri- tus Sancti »: Réspi-ce in fá-ci- em Ecclé-si-

æ tu- æ, e- íque digná-re fontem Baptísma-tis ape- rí-re. Sumat hæc

aqua Uni-gé-ni-ti tu- i grá-ti- am de Spí- ri-tu Sancto, ut homo, ad

imá-gi-nem tu- am cónditus, sacraménto Baptísma-tis a cunctis squa-

ló-ribus ve-tustá-tis ablútus, in novam infánti- am ex aqua et Spí- ri-

tu Sancto re-súrge-re me-re- á-tur.

Et immittens, pro opportunitate, cereum paschalem in aquam semel vel ter, prosequitur:

Descéndat, quǽsumus, Dómine, in hanc pleni-túdi-nem fontis per Fí-

li- um tu- um virtus Spí- ri-tus Sancti,

et tenens cereum in aqua prosequitur:

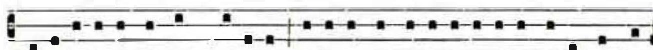
ut omnes, cum Christo consepúl-ti per baptísmum in mortem, ad ví-

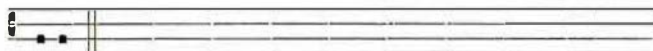
tam cum ipso re-súrgant. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fí-

li- um tu- um, qui tecum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí- ri-tus

Sancti De- us, per ómni- a sǽcu- la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.

Deinde tollitur cereus de aqua, populo acclamante:

INDICES

INDEX ALPHABETICUS CELEBRATIONUM

INDEX LECTIONUM

Genesis

Exodus

Leviticus

Numeri

Deuteronomium

Iosue

Siracides

Isaias

[MATTHÆUS]

Marcus

Lucas

[LUCAS]

[IOANNES]

[Ioannes]

Actus Apostolorum

[ACTUS APOSTOLORUM]

AD ROMANOS

1 ad Corinthios

[1 AD CORINTHIOS]

2 AD CORINTHIOS

AD GALATAS

INDEX LECTIONUM QUÆ MAGIS CONVENIUNT ALIQUIBUS MISSIS SANCTORUM

INDEX PSALMORUM ET CANTICORUM

ALLELUIA ET VERSUS ANTE EVANGELIUM

INDEX PRÆFATIONUM

A. De Tempore.

B. In festis et mysteriis Domini

C. In festis Sanctorum

D. In Missis ritualibus

E. In variis celebrationibus

INDEX GENERALIS

PROPRIUM DE TEMPORE

ORDO MISSÆ

PROPRIUM DE SANCTIS

COMMUNIA

MISSÆ RITUALES

MISSÆ ET ORATIONES PRO VARIIS NECESSITATIBUS

IV. PRO QUIBUSDAM NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS

MISSÆ VOTIVÆ

MISSÆ DEFUNCTORUM

APPENDIX

INDICES